Европейска комисия

Сборник

на законодателството на Европейския съюз по въпросите на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела

Издание за 2018 г.

Правосъдие и потребители

Този документ представлява средство за информация и документиране и Комисията не носи отговорност за неговото съдържание. Единствено текстовете, публикувани в Официалния вестник на Европейския съюз, се приемат за достоверни.

Най-актуалната информация относно нотификациите от държавите членки, информационните фишове и онлайн формулярите съгласно съответните правни актове можете да намерите на Европейския портал за електронно правосъдие https://e-justice.europa.eu.

Europe Direct е услуга, предназначена да ви помогне да намерите отговори на въпросите, които си задавате за Европейския съюз.

Единен безплатен номер (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Някои мобилни оператори не разрешават достъп до номера, започващи с 00 800, или могат да таксуват тези обаждания.

Допълнителна информация за Европейския съюз можете да намерите в интернет (http://europa.eu).

В края на изданието ще намерите библиографско каре.

Люксембург: Службата за публикации на Европейския съюз, 2019 г.

ISBN 978-92-79-62989-1 - doi:10.2838/380783 (print)
ISBN 978-92-79-62975-4 - doi:10.2838/2829 (PDF)
Глава 5в се заменя с ISBN 978-92-79-99706-8 - doi:10.2838/985010 (PDF)

© Европейски съюз, 2019 г.

Сборник

на законодателството на Европейския съюз по въпросите на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела

Издание за 2018 г.

Съдържание

Предговор Развитие на европейското гражданско правосъдие 7

1 Европейският съвет в Тампере — извадки от заключенията на председателството 9

2 Програма от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване . . 15

3 Гражданскоправни и търговскоправни въпроси 27

3а *Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела („Брюксел I“)* 29

3б *Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст) („Брюксел I (преработен текст)“)* 73

3в *Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)* . . 125

3г *Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II)* 149

3д *Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност* 161

3е *Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност* 193

3е i) *Поправка на Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г.)*. 249

3ж *Регламент (ЕС) 2017/353 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 година за замяна на приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 относно производството по несъстоятелност* 253

4 Семейно и наследствено право 267

4а *Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 („Брюксел IIa“)* 269

4б *Регламент (ЕС) № 1259/2010 на Съвета от 20 декември 2010 г. относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла („Рим III“)* 313

4в *Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка* . . . 323

4г *Регламент (ЕС) 2016/1103 на Съвета от 24 юни 2016 г. за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи* . . . 421

4д *Регламент (ЕС) 2016/1104 на Съвета от 24 юни 2016 г. за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства* . . . 453

4е *Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство* . . . 483

4ж *Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 г. за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство* . . . 533

5 **Европейски процедури по гражданскоправни и търговскоправни въпроси** . 591

5а *Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания* . . . 593

5б *Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане* . . . 623

5в i) *Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес – консолидиран текст от 14 юни 2017 г.* . . . 663

5в ii) *Съображения към Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес* . . . 697

5в iii) *Съображения към Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес и Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане* . . . 703

5г *Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела* 709

5д *Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1823 на Комисията от 10 октомври 2016 г. за установяване на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела* 745

6 **Съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси** 795

6а *Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета* 797

6б *Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела* 849

6в *Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове* 881

7 **Официални документи** 891

7а *Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012* . . . 893

8 **Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела** 1031

8а *Решение на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (2001/470/ЕО)* 1033

9 **Медиация по гражданскоправни и търговскоправни въпроси** 1051

9а *Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси* 1053

Предговор
Развитие на европейското гражданско правосъдие

Двадесет години след като с Договора от Амстердам съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси влезе в сферата на компетентност на Европейския съюз, създаването на пространство на правосъдие и основни права, основано на взаимно доверие, продължава да бъде един от десетте основни политически приоритета на Комисията.

През 1999 г. на извънредното заседание на Европейския съвет, проведено в Тампере, Финландия, бе положена първата — подробна и насочена към бъдещето — политическа основа за изграждането на европейско пространство на правосъдие. Днес Програмата от Тампере е изпълнена, но законодателят на Съюза отиде още по-далече в изграждането на мостове между правните системи на държавите членки. Вече съществува значителен корпус от законодателство на Съюза в тази област, но съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси продължава да бъде област на политиката на ЕС с все по-широк обхват. От последното издание на настоящия сборник приложното поле на законодателството на Съюза се разшири, така че да обхване основни области на прилагане, като европейската заповед за запор на банкови сметки, връчването на официални документи и — за държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество — имуществените права, свързани с брака и регистрираните партньорства. Освен това бяха изменени регламентите относно исковете с малък материален интерес и относно несъстоятелността.

Въведени бяха общи европейски норми относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, относно приемането на автентични актове или относно приложимото право и съдебното сътрудничество в областта на гражданското, търговското и семейното право, за да се гарантира, че гражданите и предприятията могат да предявяват правата си във всяка една държава членка. Тези норми трябва да бъдат ефективно прилагани от всички съдилища и правни специалисти. Въз основа на това всички участници в същинското прилагане на инструментите на ЕС за гражданско правосъдие, а именно съдиите, адвокатите, нотариусите и съдебните изпълнители, ще допринасят за развитието на обща европейска правна култура.

Пълното сборно издание на действащото законодателство на ЕС е незаменим инструмент, за да могат правните специалисти да се занимават с трансгранични спорове или безспорни (охранителни) производства. Настоящото ново издание на сборника е такава актуализирана сбирка и следва да бъде от полза за всички тези специалисти, както и за гражданите, от чието име и в чийто интерес те действат.

1

Европейският съвет в Тампере — извадки от заключенията на председателството

EXTRACTS OF THE PRESIDENCY CONCLUSIONS

TAMPERE EUROPEAN COUNCIL

15 AND 16 OCTOBER 1999

The European Council held a special meeting on 15 and 16 October 1999 in Tampere on the creation of an area of freedom, security and justice in the European Union. At the start of proceedings an exchange of views was conducted with the President of the European Parliament, Mrs Nicole Fontaine, on the main topics of discussion.

The European Council is determined to develop the Union as an area of freedom, security and justice by making full use of the possibilities offered by the Treaty of Amsterdam. The European Council sends a strong political message to reaffirm the importance of this objective and has agreed on a number of policy orientations and priorities which will speedily make this area a reality.

The European Council will place and maintain this objective at the very top of the political agenda. It will keep under constant review progress made towards implementing the necessary measures and meeting the deadlines set by the Treaty of Amsterdam, the Vienna Action Plan and the present conclusions. The Commission is invited to make a proposal for an appropriate scoreboard to that end. The European Council underlines the importance of ensuring the necessary transparency and of keeping the European Parliament regularly informed. It will hold a full debate assessing progress at its December meeting in 2001.

In close connection with the area of freedom, security and justice, the European Council has agreed on the composition, method of work and practical arrangements (attached in the annex) for the body entrusted with drawing up a draft Charter of fundamental rights of the European Union. It invites all parties involved to ensure that work on the Charter can begin rapidly.

[…]

TOWARDS A UNION OF FREEDOM, SECURITY AND JUSTICE:

THE TAMPERE MILESTONES

1. From its very beginning European integration has been firmly rooted in a shared commitment to freedom based on human rights, democratic institutions and the rule of law. These common values have proved necessary for securing peace and developing prosperity in the European Union. They will also serve as a cornerstone for the enlarging Union.

2. The European Union has already put in place for its citizens the major ingredients of a shared area of prosperity and peace: a single market, economic and monetary union, and the capacity to take on global political and economic challenges. The challenge of the Amsterdam Treaty is now to ensure that freedom, which includes the right to move freely throughout the Union, can be enjoyed in conditions of security and justice accessible to all. It is a project which responds to the frequently expressed concerns of citizens and has a direct bearing on their daily lives.

3. This freedom should not, however, be regarded as the exclusive preserve of the Union's own citizens. Its very existence acts as a draw to many others world-wide who cannot enjoy the freedom Union citizens take for granted. It would be in contradiction with Europe's traditions to deny such freedom to those whose circumstances lead them justifiably to seek access to our territory. This in turn requires the Union to develop common policies on asylum and immigration, while taking into account the need for a consistent control of external borders to stop illegal immigration and to combat those who organise it and commit related international crimes. These common policies must be based on principles which are both clear to our own citizens and also offer guarantees to those who seek protection in or access to the European Union.

4. The aim is an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Refugee Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian

needs on the basis of solidarity. A common approach must also be developed to ensure the integration into our societies of those third country nationals who are lawfully resident in the Union.

5. The enjoyment of freedom requires a genuine area of justice, where people can approach courts and authorities in any Member State as easily as in their own. Criminals must find no ways of exploiting differences in the judicial systems of Member States. Judgements and decisions should be respected and enforced throughout the Union, while safeguarding the basic legal certainty of people and economic operators. Better compatibility and more convergence between the legal systems of Member States must be achieved.

6. People have the right to expect the Union to address the threat to their freedom and legal rights posed by serious crime. To counter these threats a common effort is needed to prevent and fight crime and criminal organisations throughout the Union. The joint mobilisation of police and judicial resources is needed to guarantee that there is no hiding place for criminals or the proceeds of crime within the Union.

7. The area of freedom, security and justice should be based on the principles of transparency and democratic control. We must develop an open dialogue with civil society on the aims and principles of this area in order to strengthen citizens' acceptance and support. In order to maintain confidence in authorities, common standards on the integrity of authorities should be developed.

8. The European Council considers it essential that in these areas the Union should also develop a capacity to act and be regarded as a significant partner on the international scene. This requires close co-operation with partner countries and international organisations, in particular the Council of Europe, OSCE, OECD and the United Nations.

9. The European Council invites the Council and the Commission, in close co-operation with the European Parliament, to promote the full and immediate implementation of the Treaty of Amsterdam on the basis of the Vienna Action Plan and of the following political guidelines and concrete objectives agreed here in Tampere.

[…]

B. A GENUINE EUROPEAN AREA OF JUSTICE

28. In a genuine European Area of Justice individuals and businesses should not be prevented or discouraged from exercising their rights by the incompatibility or complexity of legal and administrative systems in the Member States.

V. Better access to justice in Europe

29. In order to facilitate access to justice the European Council invites the Commission, in co-operation with other relevant fora, such as the Council of Europe, to launch an information campaign and to publish appropriate "user guides" on judicial co-operation within the Union and on the legal systems of the Member States. It also calls for the establishment of an easily accessible information system to be maintained and up-dated by a network of competent national authorities.

30. The European Council invites the Council, on the basis of proposals by the Commission, to establish minimum standards ensuring an adequate level of legal aid in cross-border cases throughout the Union as well as special common procedural rules for simplified and accelerated cross-border litigation on small consumer and commercial claims, as well as maintenance claims, and on uncontested claims. Alternative, extra-judicial procedures should also be created by Member States.

31. Common minimum standards should be set for multilingual forms or documents to be used in cross-border court cases throughout the Union. Such documents or forms should then be accepted mutually as valid documents in all legal proceedings in the Union.

32. Having regard to the Commission's communication**,** minimum standards should be drawn up on the

protection of the victims of crime, in particular on crime victims' access to justice and on their rights to compensation for damages, including legal costs. In addition, national programmes should be set up to finance measures, public and non-governmental, for assistance to and protection of victims.

VI. Mutual recognition of judicial decisions

33. Enhanced mutual recognition of judicial decisions and judgements and the necessary approximation of legislation would facilitate co-operation between authorities and the judicial protection of individual rights. The European Council therefore endorses the principle of mutual recognition which, in its view, should become the cornerstone of judicial co-operation in both civil and criminal matters within the Union. The principle should apply both to judgements and to other decisions of judicial authorities.

34. In civil matters the European Council calls upon the Commission to make a proposal for further reduction of the intermediate measures which are still required to enable the recognition and enforcement of a decision or judgement in the requested State. As a first step these intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgements in the field of family litigation (e.g on maintenance claims and visiting rights). Such decisions would be automatically recognised throughout the Union without any intermediate proceedings or grounds for refusal of enforcement. This could be accompanied by the setting of minimum standards on specific aspects of civil procedural law.

35. With respect to criminal matters, the European Council urges Member States to speedily ratify the 1995 and 1996 EU Conventions on extradition. It considers that the formal extradition procedure should be abolished among the Member States as far as persons are concerned who are fleeing from justice after having been finally sentenced, and replaced by a simple transfer of such persons, in compliance with Article 6 TEU. Consideration should also be given to fast track extradition procedures, without prejudice to the principle of fair trial. The European Council invites the Commission to make proposals on this matter in the light of the Schengen Implementing Agreement.

36. The principle of mutual recognition should also apply to pre-trial orders, in particular to those which would enable competent authorities quickly to secure evidence and to seize assets which are easily movable; evidence lawfully gathered by one Member State's authorities should be admissible before the courts of other Member States, taking into account the standards that apply there.

37. The European Council asks the Council and the Commission to adopt, by December 2000, a programme of measures to implement the principle of mutual recognition. In this programme, work should also be launched on a European Enforcement Order and on those aspects of procedural law on which common minimum standards are considered necessary in order to facilitate the application of the principle of mutual recognition, respecting the fundamental legal principles of Member States.

VII. Greater convergence in civil law

38. The European Council invites the Council and the Commission to prepare new procedural legislation in cross-border cases, in particular on those elements which are instrumental to smooth judicial co-operation and to enhanced access to law, e.g. provisional measures, taking of evidence, orders for money payment and time limits.

39. As regards substantive law, an overall study is requested on the need to approximate Member States' legislation in civil matters in order to eliminate obstacles to the good functioning of civil proceedings. The Council should report back by 2001.

[…]

2

Програма от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване

I

(Information)

COUNCIL

Draft programme of measures for implementation of the principle of mutual recognition of decisions in civil and commercial matters

(2001/C 12/01)

INTRODUCTION

The Treaty of Amsterdam inserted into the Treaty establishing the European Community a new Title IV containing specific provisions on judicial cooperation in civil matters.

In order to lend impetus to this cooperation and to set precise guidelines therefor, the European Council meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999 held that 'enhanced mutual recognition of judicial decisions and judgments and the necessary approximation of legislation would facilitate cooperation between authorities and the judicial protection of individual rights'. It approved the principle of mutual recognition, which should become 'the cornerstone of judicial cooperation in both civil and criminal matters within the Union'.

In civil matters, the Tampere European Council advocated 'further reduction of the intermediate measures which are still required to enable the recognition and enforcement of a decision or judgment in the requested State'. 'As a first step these intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgments in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and visiting rights). Such decisions would be automatically recognised throughout the Union without any intermediate proceedings or grounds for refusal of enforcement. This could be accompanied by the setting of minimum standards on specific aspects of civil procedural law'.

It asked the Council and the Commission to adopt, by the end of 2000, a programme of measures to implement the principle of mutual recognition, and added that 'in this programme, work should also be launched on a European Enforcement Order and on those aspects of procedural law on which common minimum standards are considered necessary in order to facilitate the application of the principle of mutual recognition, respecting the fundamental legal principles of Member States'.

The Brussels Convention of 27 September 1968 lays down rules on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters. This Convention has undergone several amendments with the accession of new States to the Community [1] and is now in the process of being converted into a regulation [2].

[1] A consolidated version of the Brussels Convention was published in OJ C 27 of 26 January 1998.
[2] Usually referred to as the 'Brussels I' Regulation.

The Community has other major achievements to its credit: the 'Brussels II' Regulation on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and in matters of parental responsibility for children of both spouses, and the Regulation on insolvency proceedings [1].

The principle of mutual recognition of civil and commercial judgments between Member States is therefore not new. However, its implementation has had limited effect to date, for two main reasons. The first relates to the fact that many areas of private law do not come within the ambit of the existing instruments. This applies, for example, to family situations arising through relationships other than marriage, rights in property arising out of a matrimonial relationship, and succession.

The second reason lies with the fact that the existing texts retain certain barriers to the free movement of judicial decisions. The intermediate procedures enabling a ruling handed down in one Member State to be enforced in another are still too restrictive. Thus, despite the changes and simplifications it makes with regard to recognition and enforcement of judgments, the future Brussels I Regulation does not remove all the obstacles to the unhindered movement of judgments within the European Union.

Discussions on the subject were held at the informal meeting of Justice and Home Affairs Ministers in Marseilles on 28 and 29 July 2000.

The current programme of measures establishes objectives and stages for the work to be undertaken within the Union in the coming years to implement the principle of mutual recognition. It advocates the adoption of measures that can facilitate both the activity of economic agents and the everyday lives of citizens.

This programme contains measures that concern the recognition and enforcement in one Member State of a decision taken in another Member State, which implies that harmonised jurisdiction rules should be adopted, as was the case in the Brussels Convention and the Brussels II Regulation. It in no way prejudges work that will be undertaken in other areas under judicial cooperation in civil matters, particularly with regard to conflicts of law. The measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules, which may sometimes be incorporated in the same instruments as those relating to jurisdiction, recognition and enforcement of judgments, actually do help facilitate the mutual recognition of judgments.

In the implementation of the measures advocated, account will be taken of the instruments adopted and ongoing work in other international forums.

The approach adopted to establish the programme is threefold:

— identifying the areas in which progress should be made,

— determining the nature, detailed procedures and scope of potential progress,

— fixing the stages for the progress to be made.

I. AREAS OF MUTUAL RECOGNITION

STATE OF PLAY

The 1968 Brussels Convention is the basic instrument. It covers all areas of civil and commercial law except for those which are expressly excluded from its scope, which are listed exhaustively in the text: the status or legal capacity of natural persons, rights in property arising out of a matrimonial relationship, wills and succession; bankruptcy; social security; and arbitration. The scope will not be changed by the future Brussels I Regulation, which is to replace the Brussels Convention.

Supplementary instruments: the areas excluded from the scope of the Brussels Convention are not yet all covered by instruments supplementing the 1968 provisions.

[1] Council Regulations (EC) No 1347/2000 and (EC) No 1346/2000 of 29 May 2000 (OJ L 160, 30.6.2000).

The Brussels II Regulation of 29 May 2000 applies to civil proceedings relating to divorce, legal separation or marriage annulment and to civil proceedings relating to parental responsibility for the children of both spouses on the occasion of such matrimonial proceedings.

The following are therefore not covered, and remain outside the ambit of any instrument applicable between the Member States:

— certain aspects of divorce litigation or legal separation that are not covered by the Brussels II Regulation (particularly decisions concerning parental responsibility amending decisions taken at the time of the divorce or legal separation),

— family situations arising through relationships other than marriage,

— rights in property arising out of a matrimonial relationship,

— wills and succession.

The Regulation of 29 May 2000 on insolvency proceedings applies to collective proceedings which entail the partial or total divestment of the debtor and the appointment of a liquidator [1].

PROPOSALS

A. IN AREAS NOT YET COVERED BY EXISTING INSTRUMENTS

It is mainly in the area of family law that progress is needed. Legal instruments will be drawn up in both the following areas.

1. International jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to the dissolution of rights in property arising out of a matrimonial relationship, to property consequences of the separation of unmarried couples and to succession

Rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession were already featured among the priorities of the Vienna action plan (December 1998). The economic consequences of judgments delivered when matrimonial ties are loosened or dissolved, during the lifetime of the spouses, or on the death of a spouse, are clearly of major interest in the creation of a European Judicial Area. In this context it is possible that, when drawing up instruments, a distinction needs to be drawn between rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession. In this respect the relationship existing in Member States' law between rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession will be examined.

The question of property consequences of the separation of unmarried couples will also be dealt with, so that all property aspects of family law can be examined.

2. International jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to parental responsibility and other non-property aspects of the separation of couples

(a) *Family situations arising through relationships other than marriage*

Here it is a matter of supplementing the area covered by the Brussels II Regulation to take account of sociological reality: increasingly, couples are choosing to dispense with any matrimonial formalities, and there is a marked rise in the number of children born out of wedlock.

In order to take this new social reality into consideration, the scope of the Brussels II Regulation should be extended, by means of a separate instrument if necessary, notably to judgments concerning the exercise of parental responsibility with regard to the children of unmarried couples.

(b) *Judgments on parental responsibility other than those taken at the time of the divorce or separation*

The provisions of the Brussels II Regulation relate only to judgments in matrimonial proceedings. In view of the frequency and importance of judgments that are made subsequently and may modify the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation, it is necessary to apply to them the rules governing jurisdiction, recognition and enforcement contained in the Brussels II Regulation. This development must relate both to judgments concerning married couples and to those made in the context of the separation of unmarried couples.

In these new areas, which are not at present covered by any instrument, it will be useful to examine the legal situation in Member States' national law, as well as existing international instruments, in order to gauge the scope that should be given to any instruments that might be drawn up.

B. IN AREAS ALREADY COVERED BY EXISTING INSTRUMENTS

Here, the aim is to make the existing machinery work better by reducing or abolishing obstacles to the free movement of judicial decisions. The Tampere conclusions refer generally to all 'civil matters', but also stress that as a first step these

[1] This excludes insolvency proceedings concerning insurance undertakings, credit institutions, investment undertakings which provide services involving the holding of funds or securities for third parties, and collective investment undertakings.

intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgments in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and rights of access).

Thus, two areas are involved: family law on the one hand, more especially rights of access and maintenance claims, and commercial and consumer law on the other. These areas are thus identified as being priorities.

1. Rights of access

France has already tabled an initiative. It is designed to abolish the exequatur procedure for the cross-border exercise of rights of access arising from a judgment falling within the scope of the Brussels II Regulation.

2. Maintenance claims

This matter, expressly mentioned in the conclusions of the Tampere European Council, directly concerns the everyday lives of citizens in the same way as the previous matter. Although the guarantee of effective and rapid recovery of maintenance claims is indeed essential to the welfare of very large numbers of people in Europe, this does not necessarily imply that a separate legal instrument has to be drawn up. Maintenance creditors are already covered by provisions of the Brussels Convention and of the future Brussels I Regulation, but it would also be advisable in the long term to abolish the exequatur procedure for maintenance creditors, thus boosting the effectiveness of the means by which they safeguard their rights.

3. Uncontested claims

The abolition of exequatur for uncontested claims should feature among the Community's priorities.

The substance of the concept of 'uncontested claims' will be specified when the limits of the instruments drawn up in application of the programme are defined. At present, that concept generally covers situations in which a creditor, given the verifiable absence of any dispute by the debtor over the nature or extent of the debt, has obtained an enforcement order against that debtor.

The fact that an exequatur procedure can delay the enforcement of judgments concerning uncontested claims is a contradiction in terms. It fully justifies this area being the first in which exequatur is abolished. Rapid recovery of outstanding payments is an absolute necessity for business and is a constant concern for the economic sectors whose interest lies in the proper operation of the internal market.

4. Litigation on small claims

The concept of litigation on small claims referred to by the Tampere European Council covers various situations of varying degrees of importance that give rise to different procedures according to the Member State concerned. Discussions on simplifying and speeding up the settlement of cross-border litigation on small claims, in line with the Tampere conclusions, will also, through the establishment of specific common rules of procedure or minimum standards, facilitate the recognition and enforcement of judgments [1].

II. DEGREES OF MUTUAL RECOGNITION

STATE OF PLAY

Current degrees of mutual recognition

In areas not covered by existing instruments, recognition and enforcement of foreign judgments is governed by the law of the requested State and by existing international, bilateral or multilateral agreements on the subject.

In areas already covered, there are two degrees of mutual recognition.

The first degree still features today in the 1968 Brussels Convention and the Brussels II Regulation: recognition is automatic unless contested; a declaration of enforceability (exequatur) may be obtained upon application and can be refused on one of the grounds on the exhaustive list in the relevant instrument. This exequatur procedure is therefore less complex than would generally result from the application of national law.

The second degree resulted from the review of the Brussels and Lugano Conventions and will be implemented following adoption of the Brussels I Regulation, which is due to replace the 1968 Brussels Convention: the procedure for obtaining a declaration of enforceability is considerably streamlined; it is obtained on completion of certain formalities and can only be contested by the other party at the second stage (system of 'reversing the responsibility for action'). This streamlined exequatur will apply to all areas covered by the current 1968 Brussels Convention and to insolvency procedures covered by the Regulation of 29 May 2000.

[1] The Commission is preparing a comparative study of law in the area, based on a questionnaire addressed to the Member States.

PROPOSALS

Achieving further degrees of mutual recognition

A. MEASURES DIRECTLY AFFECTING MUTUAL RECOGNITION

1. Areas not covered by the existing instruments

The approach must be to follow a gradual method to reach the degree of mutual recognition currently achieved by the Brussels II Regulation, before attaining the degree achieved by the future Brussels I Regulation, and then to progress beyond it. However, it will be possible in certain cases to reach new degrees of mutual recognition directly, without any intermediate step.

2. Areas already covered by the existing instruments

In these areas, further progress should be made, with two series of measures.

(a) *First series of measures: further streamlining of intermediate measures and strengthening the effects in the requested State of judgments made in the State of origin*

(i) Limiting the reasons which can be given for challenging recognition or enforcement of a foreign judgment (for example, removal of the test of public policy, taking account of cases in which this reason is currently used by the Member States' courts).

(ii) Establishing provisional enforcement: the decision stating enforceability in the requested country would thus be enforceable on a provisional basis, despite the possibility of appeal.

Such a development requires an amendment of Article 47(3) of the draft Brussels I Regulation (Article 39(1) of the Brussels Convention).

(iii) Establishing protective measures at European level will enable a decision given in one Member State to embrace the authorisation to take protective measures against the debtor's assets in the whole territory of the Union.

This possibility, which is currently not afforded by the draft Brussels I Regulation, would, for example, enable a person who has obtained judgment against a debtor in one Member State, in the event of the latter challenging recovery of his debt, to have the debtor's property forthwith frozen in another Member State as a protective measure, without recourse to a further procedure. These measures would be without prejudice to the fact that certain types of property may not be seized under domestic law.

(iv) Improving attachment measures concerning banks, e.g. by establishing a European system for the attachment of bank accounts: with a judgment certified as enforceable in the Member State of origin, measures could be taken in any other Member State, without exequatur and *ipso jure*, for attachment of the debtor's bank accounts. The judgment would become enforceable in the country of attachment, at least for the purposes of the latter, unless contested by the debtor.

(b) *Second series of measures: abolition of intermediate measures*

Abolition, pure and simple, of any checks on the foreign judgment by courts in the requested country allows national judgments to move freely throughout the Community. Each requested State treats these national judgments as if they had been delivered by one of its own courts.

In some areas, abolition of the exequatur might take the form of establishing a true European enforcement order, obtained following a specific, uniform and harmonised procedure [1] laid down within the Community.

B. MEASURES ANCILLARY TO MUTUAL RECOGNITION

1. Minimum standards for certain aspects of civil procedure

It will sometimes be necessary, or even essential, to lay down a number of procedural rules at European level, which will constitute common minimum guarantees intended to strengthen mutual trust between the Member States' legal systems. These guarantees will make it possible, *inter alia*, to ensure that the requirements for a fair trial are strictly observed, in keeping with the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

[1] This might be either a uniform procedure laid down in a regulation, or a harmonised procedure set up by each Member State pursuant to a directive.

For each measure under consideration, the question of drawing up some of these minimum guarantees will be examined, in order to determine their usefulness and their role. In certain areas, and particularly where abolition of the exequatur is planned, drawing up such minimum guarantees may be a precondition for the desired progress.

If the establishment of minimum guarantees appears to be insufficient, discussions should be directed towards a certain degree of harmonisation of the procedures.

In order to take into account the fundamental principles of law recognised by Member States, measures aiming at the establishment of minimum guarantees or at a certain degree of harmonisation of procedures will be sought most particularly in the case of the mutual recognition of decisions relating to parental responsibility (including those concerning rights of access). Questions relating to the child's best interests and the child's place in the procedure will, *inter alia*, be discussed in this context.

In order to increase the certainty, efficiency and rapidity of service of legal documents, which is clearly one of the foundations of mutual trust between national legal systems, consideration will be given to harmonising the applicable rules or setting minimum standards.

If the parties to proceedings are able to adduce their arguments in a manner recognised as valid by all the Member States, this clearly increases confidence in the proper administration of justice at an early stage in the proceedings, making it easier to dispense with checks later on.

Such a development will take duly into account progress already made on account of the entry into force of Council Regulation (EC) No 1348/2000 of 29 May 2000 on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters.

2. Efficiency of measures providing for improved enforcement of decisions

Another series of ancillary measures would consist in seeking to make more efficient the enforcement, in the requested State, of judgments delivered in another Member State.

Some of these measures could concern more specifically debtors' assets. It would in fact be much easier to enforce judgments within the European Union if it were possible to obtain accurate information on the debtor's financial position. Measures could therefore be taken to enable precise identification of a debtor's assets in the territory of the Member States.

When devising measures of this kind, account should be taken of the impact they could have on data protection and the confidential nature of certain information as provided for in Member States' domestic law or in international law.

3. Improving judicial cooperation on civil matters in general

These would include measures conducive to implementation of the principle of mutual recognition, i.e. which would make for a climate of improved cooperation between national judicial authorities.

The establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters should accordingly feature in the programme of measures, as an ancillary measure [1].

Mention should also be made of an instrument for enhancing cooperation between Member States' courts on the taking of evidence in civil and commercial matters [2].

Similarly, the programme includes the development of measures giving easier access to justice. Here, account will be taken of the follow-up to the Green Paper on legal aid submitted by the Commission in February 2000, with a view to taking initiatives with regard to legal aid in cross-border cases.

Likewise, it would seem particularly useful to make the public better informed on the rules on mutual recognition [3].

Lastly, implementation of the mutual recognition principle may be facilitated through harmonisation of conflict-of-law rules.

III. STAGES

METHOD

It is always difficult to set deadlines for work to be achieved in the Community: deadlines which are too short are unrealistic, while those set too far ahead do not provide sufficient incentive for States. Progress should be made in stages, without any precise deadlines, but simply some broad guidelines.

---

(1) On 25 September 2000, the Commission submitted a proposal for a decision establishing a European Judicial Network in civil and commercial matters.
(2) Germany has submitted a draft Regulation in this area.
(3) Provisions on information to the public are contained in the Commission's proposal on the establishment of the European Judicial Network in civil and commercial matters.

1. The programme will be put in hand as from adoption of the Brussels I Regulation, which is the basic instrument for mutual recognition.

2. The programme distinguishes between the following four areas of action:

   — areas of civil and commercial law covered by the Brussels I Regulation,

   — areas of family law covered by the Brussels II Regulation, and family situations arising through relationships other than marriage,

   — rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples,

   — wills and succession.

3. In each area stages are established with a view to making gradual progress. A stage is begun when the previous one has ended, at least as regards essentials (for example, Council agreement on an instrument, even if it has not yet been formally adopted for technical reasons); however, this requirement must not prohibit more rapid progress from being made in certain subjects.

4. Several initiatives may be taken at the same time in several areas.

5. Ancillary measures mentioned in the programme are taken whenever they seem necessary, in all areas and at all stages of the programme.

PROPOSALS

A. AREAS COVERED BY THE BRUSSELS I REGULATION

First stage

— European enforcement order for uncontested claims.

— Simplifying and speeding up the settlement of cross-border litigation on small claims.

— Abolition of exequatur for maintenance claims.

Second stage

Revision of the Brussels I Regulation:

— incorporation of previous developments,

— abolition of exequatur in other areas,

— measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement, protective measures, including the attachment of bank accounts).

Third stage

Abolition of exequatur in the areas covered by the Brussels I Regulation.

B. AREA OF FAMILY LAW (BRUSSELS II AND FAMILY SITUATIONS ARISING THROUGH RELATIONSHIPS OTHER THAN MARRIAGE) [1]

First stage

— Abolition of exequatur for judgments on rights of access [2].

— Instrument relating to family situations arising through relationships other than marriage: adoption of the Brussels II Regulation's machinery. This may be a new instrument or a revision of the Brussels II Regulation, through extension of the latter's scope.

— Extending the scope of any instrument(s) adopted earlier to judgments modifying the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation.

Second stage

For every previously adopted instrument:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the Brussels II Regulation and for family situations arising through relationships other than marriage.

---

[1] It being specified that, with regard to measures concerning judgments on parental responsibility (including judgments on rights of access), the ancillary measures referred to in point II(B)(1) concerning consideration of the child's best interests and the child's place in the procedure should be taken into account.

[2] Initiative already presented by France.

C. DISSOLUTION OF RIGHTS IN PROPERTY ARISING OUT OF A MATRIMONIAL RELATIONSHIP AND THE PROPERTY CONSEQUENCES OF THE SEPARATION OF UNMARRIED COUPLES

First stage

Drawing up of one or more instruments on jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples: adoption of the Brussels II Regulation's machinery.

Second stage

Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument(s) drawn up.

D. WILLS AND SUCCESSION

First stage

Drawing up of an instrument on jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to wills and succession: adoption of the Brussels II Regulation's machinery.

Second stage

Revision of the instrument drawn up at the first stage:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument drawn up.

E. ANCILLARY MEASURES

Two measures have already been proposed: their adoption would seem to be necessary as soon as the programme is launched:

— instrument on the taking of evidence;

— establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters.

Furthermore, for each area of the programme and at each stage, the following ancillary measures could be considered:

— minimum standards for civil procedure;

— harmonisation of rules on, or minimum standards for, the service of judicial documents;

— measures to facilitate the enforcement of judgments, including those allowing identification of a debtor's assets;

— measures for easier access to justice;

— measures for easier provision of information to the public;

— measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules.

LAUNCHING, MONITORING AND COMPLETION OF THE PROGRAMME

The programme starts with the launching of work on the first stage in one or more areas. It continues by following the order of stages in each area, on the understanding that progress may be achieved more rapidly in one area than in another.

Five years after adoption of the programme, the Commission will submit to the Council and the Parliament a report on its implementation. The Commission will make any recommendations to the Council that it deems useful for the proper execution of the programme, indicating in particular those areas in which it considers that special efforts should be made.

The monitoring report drawn up by the Commission may also contain recommendations concerning measures which were not initially planned in the programme but which it seemed necessary to adopt subsequently.

The programme of measures is completed by the general abolition of exequatur.

Areas	Brussels I	Brussels II and family situations arising through relationships other than marriage	Rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of an unmarried couple	Wills and succession	Ancillary measures
Measures	First stage: European enforcement order for uncontested claims Small claims Abolition of exequatur for maintenance claims	First stage: Abolition of exequatur for judgments on rights of access Instrument on family situations arising through relationships other than marriage (separate instrument or revision of Brussels II) Extension of the scope of any instrument(s) adopted to judgments modifying the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation	First stage: Drafting of one or more instruments on mutual recognition with regard to rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples: adoption of the Brussels II machinery	First stage: Drafting of an instrument on mutual recognition with regard to wills and succession: adoption of the Brussels II machinery	Instrument on the taking of evidence Establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters Minimum standards of civil procedure Harmonisation of rules on, or minimum standards for, the service of judicial documents Measures to facilitate the enforcement of judgments, including those allowing identification of a debtor's assets Measures for easier access to justice Measures for easier provision of information to the public Measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules
	Second stage: Revision of the Brussels I Regulation: — incorporation of previous developments — extension of abolition of exequatur — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement, protective measures, including the attachment of bank accounts)	Second stage: For every previously adopted instrument: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	Second stage: Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	Second stage: Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	
	Third stage: Abolition of exequatur for all the areas covered by the Brussels I Regulation	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the Brussels II Regulation and for family situations arising through relationships other than marriage	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument(s) drawn up	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument drawn up	

3

Гражданскоправни и търговскоправни въпроси

3а

Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела („Брюксел I“)

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 44/2001 НА СЪВЕТА

от 22 декември 2000 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

(ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 1496/2002 на Комисията от 21 август 2002 година	L 225	13	22.8.2002 г.
►M2	Commission Regulation (EC) No 1937/2004 of 9 November 2004 (*)	L 334	3	10.11.2004 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 2245/2004 на Комисията от 27 декември 2004 година	L 381	10	28.12.2004 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 1103/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година	L 304	80	14.11.2008 г.
►M6	Регламент (ЕО) № 280/2009 на Комисията от 6 април 2009 година	L 93	13	7.4.2009 г.
►M7	Регламент (ЕС) № 416/2010 на Комисията от 12 май 2010 година	L 119	7	13.5.2010 г.
►M8	Регламент (ЕС) № 156/2012 на Комисията от 22 февруари 2012 година	L 50	3	23.2.2012 г.
►M9	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►M10	Регламент (ЕС) № 566/2013 на Комисията от 18 юни 2013 година	L 167	29	19.6.2013 г.
►M11	Регламент (ЕС) 2015/263 на Комисията от 16 януари 2015 година	L 45	2	19.2.2015 г.

Изменен със:

►A1	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 10, 15.1.2014 г., стр. 32 (44/2001)

Отменен от:

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г.	L 351	1	20.12.2012 г.

(*) Настоящият акт никога не е публикуван на български език

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 44/2001 НА СЪВЕТА

от 22 декември 2000 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел поддържане и развитие на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. С оглед постепенното създаване на такова пространство, Общността следва да приеме, наред с друго, и мерки във връзка със сътрудничеството в областта на правосъдието по граждански дела, които мерки са необходими за стабилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Някои различия между националните норми, които са приложими по отношение на компетентността и признаването на съдебни решения, затрудняват гладкото функциониране на вътрешния пазар. Затова от съществено значение са разпоредбите за уеднаквяване на правилата за конфликт на юрисдикции по граждански и търговски дела и за опростяване на формалностите с оглед бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения от държавите-членки, които са обвързани по настоящия регламент.

(3) По смисъла на член 65 от Договора тази област е в обхвата на съдебното сътрудничество по граждански дела.

(4) В съответствие с принципите за субсидиарност и пропорционалност, които са формулирани в член 5 от Договора, целите на настоящия регламент не могат да бъдат в достатъчна степен постигнати от държавите-членки и могат следователно по-добре да бъдат постигнати от Общността. Настоящият регламент ограничава приложението си в рамките на необходимия минимум с оглед постигане на тези цели и не надхвърля необходимото за тази цел.

([1]) ОВ C 376, 28.12.1999 г., стр. 1.
([2]) Становище от 21 септември 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([3]) ОВ C 117, 26.4.2000 г., стр. 6.

▼B

(5) На 27 септември 1968 г. държавите-членки, които действат съгласно член 293, четвърто тире от Договора, подписаха Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, изменена от конвенциите за присъединяване на нови държави-членки към споменатата конвенция (наричана Брюкселската конвенция) ([1]). На 16 септември 1988 г. държавите-членки и държавите от ЕАСТ подписаха Конвенцията от Лугано относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, която е паралелна конвенция на Брюкселската конвенция от 1968 г. Предприета бе дейност за преглед на посочените конвенции, като Съветът одобри съдържанието на преработените текстове. При този преглед трябва да се гарантира приемственост в постигнатите резултати.

(6) С оглед постигне на целта за свободно движение на съдебни решения по граждански и търговски дела е необходимо и подходящо правилата, приложими по отношение на компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения, да се регламентират с правен акт на Общността, който е със задължителна сила и се прилага пряко.

(7) Обхватът на настоящия регламент трябва да включва всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела.

(8) Трябва да съществува връзка между производствата, по отношение на които се прилага настоящият регламент, както и територията на държавите-членки, които са обвързани от настоящия регламент. Съответно трябва да се прилагат общи правила за компетентността, когато ответникът има местоживеене в някоя от тези държави-членки.

(9) Ответник, който няма местоживеене в държава-членка, като правило е субект на националните правила за компетентност, приложими на територията на държава-членка на сезирания съд, докато ответник с местоживеене в държава-членка, която не е обвързана по настоящия регламент, трябва да остане субект на Брюкселската конвенция.

(10) За целите на свободното движение на съдебни решения съдебните решения, постановени в държава-членка, които са обвързана по настоящия регламент, трябва да бъдат признати и изпълнени в друга държава-членка, обвързана по настоящия регламент, дори ако длъжникът по съдебното решение е с местоживеене в трета държава.

(11) Правилата за компетентността трябва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника и винаги трябва да е налице на това основание, освен в няколко ясно определени ситуации, когато основанието на спора или автономията на страните изисква или предполага различен свързващ фактор. Местоживеенето на правния субект трябва да се определи автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат конфликти на юрисдикции.

([1]) ОВ L 299, 31.12 1972 г.,стр. 32.
ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1.
ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1.
ОВ L 285, 3.10.1989 г., стр. 1.
ОВ C 15, 15 1.1997 г., стр. 1.
Виж консолидирания текст в ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 1.

▼B

(12) Наред с местоживеенето на ответника трябва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто упражняване на правосъдие.

(13) Във връзка със застраховането, потребителските договори и трудовата заетост, по-слабата страна трябва да бъде защитена от правила за компетентност, които са в по-висока степен благоприятни за нейните интереси, отколкото предвиждат общите правила.

(14) Автономията на страните по договори, различни от застрахователен, потребителски или трудов, където се допуска само ограничена автономия при избора на компетентен съд, трябва да бъде съблюдавана при условията за изключителни основания за компетентност, които са установени в настоящия регламент.

(15) В интерес на хармоничното упражняване на правосъдие е необходимо да се минимизира възможността от едновременни производства и да се гарантира, че в две държави-членки няма да се произнасят противоречащи си съдебни решения. Трябва да съществува ясен и ефективен механизъм за решаване на висящи дела (*lis pendens)* и свързани с тях производства и за отстраняване на проблемите, които произтичат от национални различия като тези във връзка с определянето на времето, към което едно дело се счита за висящо. За целите на настоящия регламент това време трябва да се определи автономно.

(16) Взаимното доверие в упражняването на правосъдие в Общността оправдава съдебни решения, които са постановени в държава-членка, да бъдат автоматично признавани без нуждата от някаква процедура, освен в случаите на оспорване.

(17) По силата на същия принцип на взаимно доверие трябва да бъде ефективна и бърза процедурата за превръщането на едно съдебно решение, което е постановено в една държава-членка, в изпълняемо в друга. За тази цел декларацията, че едно съдебно решение е изпълняемо, трябва да бъде издавана на практика автоматично след изцяло формална проверка на представените документи, без съдът да има възможност да повдига по свой почин някое от основанията за неизпълняемост, които са установени по силата на настоящия регламент.

(18) При все това зачитането на правото на защита означава, че ответникът трябва да има възможност да обжалва в състезателна процедура декларацията за изпълняемост, ако той смята, че е налице някое от основанията за неизпълняемост. Трябва да е налице процедура по обжалване и по отношение на ищеца, когато искането му за декларация за изпълняемост е отхвърлено.

(19) Трябва да се гарантира приемственост между Брюкселската конвенция и настоящия регламент и за тази цел трябва да се установят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването на Брюкселската конвенция от Съда на Европейските общности, а Протоколът от 1971 г. ([1]) трябва също така да остане приложим спрямо висящи дела към момента на влизане в сила на настоящия регламент.

([1]) ОВ L 204, 2.8.1975 г., стр. 28.
ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1.
ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1.
ОВ L 285, 3.10 1989 г., стр. 1.
ОВ C 15, 15.1.1997 г., стр. 1.
Виж консолидирания текст в ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 28.

▼B

(20) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия в съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Северна Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, заявиха желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(21) Дания в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, не участва в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана от него, нито е субект на неговото прилагане.

(22) Тъй като Брюкселската конвенция остава в сила в отношенията между Дания и държавите-членки, които са обвързани от настоящия регламент, Конвенцията и Протоколът от 1971 г. продължават да действат между Дания и държавите-членки, които са обвързани по настоящия регламент.

(23) Брюкселската конвенция продължава да действа на териториите на държави-членки, които попадат в териториалния обхват на посочената конвенция и които са изключени от настоящия регламент съгласно член 299 от Договора.

(24) Подобно на това и в името на последователността настоящият регламент не накърнява нормите, които регулират компетентността и признаването на съдебни решения, които се съдържат в специални общностни актове.

(25) Спазването на международните задължения, по които са страни държавите-членки, означава, че настоящият регламент не засяга договори във връзка със специални въпроси, по които са страни държавите-членки.

(26) Трябва да бъде осигурена необходимата гъвкавост в основните правила на настоящия регламент, за да се отчетат специалните процедурни правила на някои държави-членки. Някои разпоредби на Протокола, приложен към Брюкселската конвенция, трябва съответно да се включат в настоящия регламент.

(27) За да се гарантира хармоничен преход в определени области, които бяха обект на специални разпоредби в Протокола, приложен към Брюкселската конвенция, настоящият регламент предвижда разпоредби за преходен период, които отчитат специфичното положение в определени държави-членки.

(28) Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя доклад за приложението му и при необходимост ще изготви предложения за изменения.

(29) Комисията трябва да приспособи приложения I—IV относно правилата за национална компетентност, съдилищата или компетентните органи и процедурите за обжалване, налични въз основа на изменения, предложени от засегнатите държави-членка; измененията, направени спрямо приложения V и VI трябва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията [1],

[1] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ

Член 1

1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;

в) социално осигуряване;

г) арбитраж.

3. В настоящия регламент под „държава-членка“ се разбират държавите-членки, с изключение на Дания.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 2

1. При условията на настоящия регламент, искове срещу лицата, които имат местоживеене в държава-членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава-членка.

2. Лица, които не са граждани на държавата-членка, в която имат местоживеене, се подчиняват на правилата за компетентност, които са приложими по отношение на гражданите на тази държава.

Член 3

1. Срещу лица, които имат местоживеене в държава-членка, могат да бъдат предявявани искове в съдилищата на друга държава-членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2-7 от настоящата глава.

2. По-специално правилата за национална компетентност, установени в приложение I, няма да се прилагат в техен ущърб.

Член 4

1. Ако ответникът няма местоживеене в държава-членка, компетентността на съдилищата на всяка държава-членка, при условията на членове 22 и 23, се определя от правото на тази държава-членка.

▼B

2. По отношение на такъв ответник всяко лице, което има местоживеене в държава-членка, може независимо от неговото гражданство да се ползва в тази държава от действащите там правила за компетентност, и по-специално от тези, конкретизирани в приложение I, по същия начин както гражданите на тази държава.

Раздел 2

Специална компетентност

Член 5

Срещу лице, което има местоживеене в държава-членка, може да бъде предявен иск в друга държава-членка:

1. а) по дела, свързани с договор - в съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;

   б) за целите на настоящата разпоредба и освен ако не е договорено друго, мястото на изпълнение на въпросното задължение е:

   — в случая на продажба на стоки, мястото в държава-членка, където съгласно договора са доставени стоките или е трябвало да бъдат доставени,

   — в случая на предоставяне на услуги, мястото в държава-членка, където съгласно договора услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени;

   в) ако не се прилага буква б), тогава се прилага буква а);

2. по делата за издръжка - в съдилищата на мястото, където получаващият издръжка има местоживеене или обичайно пребиваване, или ако делото е свързано с производство относно гражданското състояние на лице - в съда, който съобразно своето право е компетентен да разглежда такова производство, освен ако тази компетентност се основава единствено на гражданството на една от страните;

3. по дела относно гражданска отговорност, *delict* или *quasi delict* - в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;

4. по отношение на граждански иск за вреди или реституция вследствие на деяние, което води до наказателно производство - в съда, сезиран с това производство, доколкото този съд съгласно своето право е компетентен да разглежда граждански искове;

5. по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клон, агенция или друг вид представителство - в съдилищата на мястото, където е разположен клонът, агенцията или представителството;

6. в качеството на учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер на доверителна собственост (trust), създадена по силата на закон или на писмен документ, или устно и доказана писмено - в съдилищата на държавата-членка, където се намира доверителната собственост (trust);

▼B

7. по отношение на спор относно плащане на възнаграждение, искано във връзка със спасяване на товар или навло - в съда, в обсега на чиято компетентност въпросният товар или навло:

   а) е бил задържан с цел да се обезпечи това плащане, или

   б) е могъл да бъде задържан, но е дадена гаранция или друго обезпечение;

   при условие че настоящата разпоредба се прилага само ако се претендира, че ответникът има права върху товара или навлото, или е имал такива права по време на спасяването им.

Член 6

Срещу лице с местоживеене в държава-членка може, също така, да бъде предявен иск:

1. когато то е един от множество ответници, в съдилищата по местоживеенето на всеки от тях, при условие че исковете са в такава тясна връзка, че е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства;

2. като трета страна по дело за поръчителство или гаранция или в друго производство на трета страна, в съда, сезиран с първоначалното дело, освен ако това дело е заведено единствено с цел това лице да бъде отклонено от подсъдността на съда, който би бил компетентен по неговото дело;

3. по насрещен иск, произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск, в съда, пред който е висящо първоначалното дело;

4. по дела във връзка с договор, ако процедурата може да се съчетае с процедура срещу същия ответник, по дела относно вещни права върху недвижими вещи, в съда на държавата-членка, където е разположен имотът.

Член 7

Когато по силата на настоящия регламент съд в държава-членка е компетентен за действия във връзка с отговорност, произтичаща от използването или дейността на кораб, този съд или който и да е друг съд, който по силата на вътрешното право е заместен за тази цел, също така ще е компетентен по отношение на искове за ограничаване на тази отговорност.

Раздел 3

Компетентност по дела във връзка със застраховане

Член 8

По дела във връзка със застраховане компетентността се определя от нормите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 4 и член 5, точка 5.

▼B

Член 9

1. Срещу застраховател с местоживеене в държава-членка, може да бъде предявен иск:

а) в съдилищата на държава-членка, където той има местоживеене, или

б) в друга държава-членка в случай на процесуални действия, извършени от притежателя на полицата, застрахования или ползвателя, в съдилищата по мястото, където ищецът има местоживеене,

в) ако той е съзастраховател, в съдилищата на държава-членка, в която е предявен иск срещу основния застраховател.

2. Застраховател, който няма местоживеене в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в една от държавите-членки, по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клона, агентството или представителството, се счита, че има местоживеене в тази държава-членка.

Член 10

По отношение на застраховка за отговорност или застраховка на недвижима собственост срещу застрахователя може наред с това да бъде предявен иск в съдилищата, където е настъпило вредоносното събитие. Същото се прилага и ако движимо и недвижимо имущество се покрива от една и съща застрахователна полица и двете са неблагоприятно засегнати от едно и също случайно събитие.

Член 11

1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде призован по дело, което увредената страна е предприела срещу застрахования.

2. Членове 8, 9 и 10 се прилагат по отношение на искове, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки искове са разрешени.

3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки искове, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат призовани като страни по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях.

Член 12

1. Без да се засяга разпоредбата на член 11, параграф 3, застрахователят може да започне дело само в съдилищата на държавата-членка, в която ответникът има местоживеене, независимо дали той се явява притежател на полицата, застрахован или бенефициер.

2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се повдигне насрещен иск в съда, в който в съответствие с настоящия раздел е висящ основният иск.

▼B

Член 13

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникване на спора, или

2. което допуска притежателят на полицата, застрахованият или бенефициерът да започнат дело в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел, или

3. което е сключено между притежател на полица и застраховател, ако и двамата по време на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава-членка, и което споразумение предоставя компетентност на съдилищата на тази държава, дори ако вредоносното събитие се случи в чужбина, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава, или

4. което е сключено с притежател на полица, който няма местоживеене в държава-членка, освен дотолкова, доколкото застраховката е задължителна или е относно недвижима собственост в държава-членка, или

5. което се отнася до договор за застраховка дотолкова, доколкото покрива един или повече от рисковете по член 14.

Член 14

Рисковете по член 13, параграф 5 са следните:

1. всякаква загуба или вреда на:

   а) морски кораби, инсталации, разположени край бреговете или в открито море, или въздухоплавателно средство, произтичащи от рискове, които са във връзка с използването им за търговски цели;

   б) транзитни стоки, различни от багажа на пътниците, когато транзитът се състои или включва товар на такива кораби или въздухоплавателни средства;

2. всякаква отговорност, различна от тази за телесна повреда на пътници или загуба или увреждане на багажа им:

   а) произтичаща от използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са указани в точка 1, буква а), доколкото по отношение на последните законодателството на държава-членка, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, не забранява клаузи за предоставяне на компетентност при застрахованото срещу такива рискове;

   б) за загуба или повреда, причинени от транзитни стоки, както са описани в точка 1, буква б);

3. всякаква финансова загуба във връзка с използването или дейността на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са указани в точка 1, буква а), и по-специално загуба на редовен или чартърен товар;

4. всякакъв риск или интерес във връзка с някои от тези по точки 1—3;

▼B

5. независимо от точки 1—4, всякакви „големи рискове“, както са определени в Директива 73/239/ЕИО на Съвета [1], изменена с Директиви 88/357/ЕИО [2] и 90/618/ЕИО [3] на Съвета, така както са изменени.

Раздел 4

Компетентност при потребителски договори

Член 15

1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от разпоредбите в настоящия раздел, без да се засяга разпоредбата на член 4 и член 5, точка 5, ако:

а) се отнася до договор за продажба на стоки на изплащане чрез вноски, или

б) се отнася до договор за заем, изплатим на части, или за всяка друга форма на кредит, предоставен за финансиране на продажбата на стоки, или

в) във всички останали случаи, договорът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата-членка, където потребителят има местоживеене, или, който с всички средства насочва дейностите си към тази държава-членка или към няколко държави, включително тази държава-членка, и договорът попада в обхвата на тези дейности.

2. Когато потребител сключи договор със страна, която няма местоживеене в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите-членки, тази страна по отношение на спорове, възникнали от дейността на този клон, агенция или представителство, се счита за имаща местоживеене в тази държава-членка.

3. Настоящият раздел няма да се прилага по отношение на договор за транспорт, различен от договора, който в цената си включва предоставянето на комбинация от пътуване и настаняване.

Член 16

1. Потребител може да заведе дело срещу другата страна по договора или в съдилищата на държава-членка, в която тази страна има местоживеене, или в съдилищата по мястото, където има местоживеене потребителят.

2. Другата страна по договора може да заведе делото срещу потребител само в съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене потребителят.

---

[1] ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65).

[2] ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО.

[3] ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 44.

▼B

3. Настоящият член не засяга правото да се предяви насрещен иск в съда, пред който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск.

Член 17

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1. което е сключено след възникването на спора, или

2. което допуска потребителят да започне дело в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел, или

3. което е сключено между потребителя и другата страна по договора, и двамата от които по времето на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава-членка, и което предоставя компетентност на съдилищата на тази държава-членка, при условие че това споразумение не противоречи на законодателството на тази държава-членка.

Раздел 5

Компетентност при индивидуални трудови договори

Член 18

1. По дела във връзка с индивидуални трудови договори компетентността се определя от разпоредбите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 4 и член 5, точка 5.

2. Когато работник или служител сключи индивидуален трудов договор с работодател, който няма местоживеене в държава-членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите-членки, работодателят по отношение на спорове, възникнали във връзка с дейността на клона, агенцията или представителството, се счита за имащ местоживеене в тази държава-членка.

Член 19

Срещу работодател с местоживеене в държава-членка, може да бъде предявен иск:

1. в съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене, или

2. в друга държава-членка:

   а) в съдилищата по мястото, където работодателят обичайно осъществява дейността си, или в съдилищата по мястото, където последно е осъществявал дейност, или

   б) ако работникът или служителят не осъществява обичайно или не е осъществявал обичайно дейността си в никоя държава, в съдилищата по мястото, където дейността, за която е нает работникът или служителят, е разположена или е била разположена.

▼B

Член 20

1. Работодател може да заведе дело само в съдилищата на държавата-членка, където работникът или служителят имат местоживеене.

2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с този раздел е висящо основното дело.

Член 21

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение за предоставяне на компетентност:

1. което е сключено след възникването на спора, или

2. което допуска работникът или служителят да заведат дело в съдилища, различни от тези, указани в настоящия раздел.

Раздел 6

Изключителна компетентност

Член 22

Следните съдилища ще притежават изключителна компетентност независимо от местоживеенето:

1. по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижим имот или договор за наем на недвижим имот, съдилищата на държавата-членка, в която е разположен имотът.

   Въпреки това по дела, които имат за предмет договор за наем на недвижим имот, сключен за временно ползване с максимален срок от шест последователни месеца, са компетентни и съдилищата на държавата-членка, където има местоживеене ответникът, при условие че наемателят е физическо лице и че наемодателят и наемателят имат местоживеене в една и съща държава-членка;

2. по дела, които имат за предмет действителността на създаването, недействителност или прекратяване на търговски дружества или други юридически лица или сдружения на физически или юридически лица, или действителността на решения на техните органи, съдилищата на държавата-членка, в която има седалище търговското дружество, юридическото лице или сдружението. За да се определи това седалище, съдът прилага своите правила на международното частно право;

3. по дела, които имат за предмет действителността на вписванията в публични регистри, съдилищата на държавата-членка, в която се води регистърът;

4. по дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти, марки, дизайни или други подобни права, за които се изисква да бъдат депозирани или регистрирани, съдилищата на държавата-членка, в която е подадена заявка за депозиране или регистрация, или депозирането или регистрацията са извършени или се смятат за извършени съгласно инструмент на Общността или по силата на международна конвенция.

▼B

Без да се засяга компетентността на Европейската патентна служба по силата на Конвенцията за предоставяне на европейски патенти, подписана в Мюнхен на 5 октомври 1973 г., съдилищата на всяка държава-членка имат изключителна компетентност, независимо от местоживеенето, по дела във връзка с регистрацията или действителността на всеки европейски патент, предоставен на тази държава;

5. по дела във връзка с изпълнението на съдебни решения, съдилищата на държава-членка, в която съдебното решение е било или трябва да бъде изпълнено.

Раздел 7

Пророгация на компетентност

Член 23

1. Ако страните, една или повече от които имат местоживеене в държава-членка, са се договорили, че съд или съдилищата на държава-членка са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, този съд или тези съдилища имат компетентност. Тази компетентност е изключителна, освен ако страните са уговорили друго. Споразумението за предоставяне на компетентност се сключва:

а) писмено или устно, потвърдено с писмени доказателства; или

б) във форма, която е съобразена с практиките, които страните са установили помежду си; или

в) в международната търговия, във форма, която е съобразена с обичая, който страните познават или е трябвало да познават и който в тази търговска дейност е широко известен на страните и редовно се съблюдава от страните по договори от вида, приложим в конкретната търговска дейност.

2. Всяко общуване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, е равностойно на „писмена форма“.

3. Когато се сключи такова споразумение между страни, никоя от които няма местоживеене в държава-членка, съдилищата на други държави-членки не са компетентни по отношение на споровете им, освен ако съдът или съдилищата, които са избрани, са се отказали от компетентност.

4. Съдът или съдилищата на държава-членка, на които е предоставена компетентност чрез акт за учредяване на доверителна собственост (trust), имат изключителна компетентност по всяко дело, заведено срещу учредител, доверителен собственик (trustee) или бенефициер, ако става дума за отношенията между тези лица или за техните права или задължения във връзка с доверителната собственост (trust).

5. Споразумения или разпоредби на акт за учредяване на доверителна собственост (trust), с които се предоставя компетентност, нямат правно действие, ако противоречат на член 13, 17 или 21, или ако съдилищата, чиято компетентност те претендират да изключат, имат изключителна компетентност по силата на член 22.

▼B

Член 24

Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава-членка, пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността на съда, или когато друг съд има изключителна компетентност по силата на член 22.

Раздел 8

Проверка на компетентността и допустимостта

Член 25

Когато съд на държава-членка е сезиран с иск, който основно засяга дело, по отношение на което съдилищата на друга държава-членка имат изключителна компетентност по силата на член 22, той служебно прогласява, че не е компетентен.

Член 26

1. Когато срещу ответник с местоживеене в една държава-членка е предявен иск в съд на друга държава-членка и той не се яви, съдът служебно прогласява, че не е компетентен, освен ако компетентността му произтича от разпоредбите на настоящия регламент.

2. Съдът спира разглеждането на делото дотогава, докато не бъде доказано, че ответникът е могъл да получи документа за образуване на производството, или равностоен документ в достатъчен срок, който да му позволи да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими стъпки за тази цел.

3. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчването в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела [1] се прилага вместо разпоредбите на параграф 2, ако документът, с който се започва делото, или равнозначният документ трябва да се предадат от една държава-членка в друга, съобразно настоящия регламент.

4. Когато разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1348/2000 не са приложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако документът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъдат предадени съобразно тази конвенция.

Раздел 9

Висящ процес (Lis pendens) — свързани искове

Член 27

1. Когато дела с един и същ предмет и между същите страни, са заведени в съдилищата на различни държави-членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, спира разглеждането на делото служебно, докато бъде установена компетентността на първия сезиран съд.

[1] ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.

▼B

2. Когато бъде установи компетентността на първия сезиран съд, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 28

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилища от различни държави-членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре разглеждането на делото.

2. Когато тези искове са висящи на първа инстанция, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може също така, по молба на една от страните да се откаже от компетентност, ако първия сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното обединяване.

3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 29

Когато исковете спадат към изключителната компетентност на няколко съдилища, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 30

За целите на настоящия раздел, съдът се счита сезиран:

1. в момента, когато документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се осъществят действия по отношение на ответника, или

2. ако документът трябва да бъде връчен, преди да е внесен в съда, в момента, когато е получен от отговорната за връчването служба, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Раздел 10

Временни, включително охранителни мерки

Член 31

Може да се направи заявление пред съдилищата на държава-членка за такива временни, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно законодателството на тази държава-членка, дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава-членка са компетентни по съществото на делото.

▼B

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 32

За целите на настоящия регламент „съдебно решение“ означава всяко съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава-членка, както и да се нарича съдебното решение, включително декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и определянето на разноските от служител на съда.

Раздел 1

Признаване

Член 33

1. Съдебно решение, което е постановено в държава-членка, се признава в другата държава-членка, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. Всяка заинтересувана страна, която изисква признаването на съдебно решение като основен въпрос при един спор, може в съответствие с процедурите, установени в раздели 2 и 3 от настоящата глава, да поиска решение, с което да се признае съдебното решение.

3. Ако изходът на дело в съд на държава-членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен по отношение на този въпрос.

Член 34

Съдебно решение не се признава:

1. ако признаването явно противоречи на публичната политика в държавата-членка, в която се иска признаване;

2. когато то е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да започне дело за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това;

3. ако то противоречи на съдебно решение, постановено по спор между същите страни в държавата-членка, в която се иска признаване;

4. ако то противоречи на по-рано постановено съдебно решение, постановено в друга държава-членка или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в сезираната държава-членка.

Член 35

1. Освен това, съдебното решение не се признава, ако то противоречи на раздел 3, 4 или 6 от глава II, както и в случаите по член 72.

▼B

2. При проверката на основанията за компетентността по предходния параграф съдът или органът, който е сезиран, е обвързан от фактическите констатации, на основата на които съдът на държавата-членка по произход е определил своята компетентност.

3. При спазване на параграф 1 не може да бъде преразглеждана компетентността на съда на държавата-членка по произход. Критерият за публична политика, посочен в член 34, точка 1, не може да се прилага по отношение на правилата относно компетентността.

Член 36

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на чуждестранно съдебно решение.

Член 37

1. Съд на държава-членка, в който се иска признаване на съдебно решение, постановено в друга държава-членка, може да спре разглеждането на делото, ако срещу съдебното решение е внесена обикновена жалба.

2. Съд на държава-членка, в която се иска признаване на съдебно решение, постановено в Ирландия или в Обединеното кралство, може да спре разглеждането на делото, ако изпълнението в държавата по произход е спряно поради обжалване.

Раздел 2

Изпълнение

Член 38

1. Съдебно решение, постановено в държава-членка и подлежащо на изпълнение в тази държава-членка, се изпълнява в друга държава-членка, когато по искане на всяка заинтересувана страна то бъде обявено за изпълняемо там.

2. При все това в Обединеното кралство такова съдебно решение се изпълнява в Англия и Уелс, в Шотландия или Северна Ирландия, когато по искане на всяка заинтересувана страна то е било вписано за изпълнение в съответната част от територията на Обединеното кралство.

Член 39

1. Молбата се подава пред съда или компетентния орган, посочени в списъка в приложение II.

2. Местната подсъдност се определя според местоживеенето на страната, срещу която се иска изпълнение, или според мястото на изпълнението.

Член 40

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от законодателството на държавата-членка, в която се иска изпълнението.

2. Молителят трябва да посочи съдебен адрес в съдебния район на съда, до който е подадена молбата. При все това, ако законодателството на държавата-членка, където се иска изпълнение, не предвижда посочването на такъв адрес, молителят определя процесуален представител.

▼B

3. Към молбата се прилагат документите, посочени в член 53.

Член 41

Съдебното решение се обявява за изпълняемо веднага след завършване на формалностите по член 53 без да се прави преразглеждане по членове 34 и 35. Страната, по отношение на която се иска изпълнение, няма право през този етап от производството да прави изявления по молбата.

Член 42

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от законодателството на държавата-членка, в която се иска изпълнението.

2. Декларацията за изпълняемост се връчва на страната, срещу която се иска изпълнение, заедно със съдебното решение, ако то все още не е било връчено на тази страна.

Член 43

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се внася пред съда, посочен в списъка в приложение III.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за състезателните производства.

4. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, не се яви пред съда, сезиран с жалба, повдигната от молителя, се прилага член 26, параграфи от 2 до 4, дори когато страната, срещу която се иска изпълнение, няма местоживеене в някоя от държавите-членки.

5. Жалба срещу декларацията за изпълняемост се подава до един месец от връчването на декларацията. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, има местоживеене в държава-членка, различна от тази, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е два месеца и тече от датата на връчването, било лично на страната, или по нейното местоживеене. Не се допуска удължаване на срока поради голяма отдалеченост.

Член 44

Решението, постановено по жалбата, може да бъде атакувано само чрез жалбата, посочена в приложение IV.

Член 45

1. Съдът, пред който е подадена жалбата съгласно член 43 или член 44, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията по членове 34 и 35. Той произнася решението си незабавно.

▼B

2. При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане на чуждестранно съдебно решение по същество.

Член 46

1. Съдът, пред който е подадена жалбата по член 43 или член 44, по искане на страната, срещу която се иска изпълнение, може да спре производството, ако срещу съдебното решение в държавата-членка по произход е подадена обикновена жалба или ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава жалба; в последния случай съдът може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде жалбата.

2. Когато съдебното решение е постановено в Ирландия или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, предвидена в държавата-членка по произход, се счита за обикновена жалба по смисъла на параграф 1.

3. Съдът може да постави изпълнението и в зависимост от даването на обезпечение, определено от него.

Член 47

1. Когато едно съдебно решение трябва да бъде признато в съответствие с настоящия регламент, нищо не възпрепятства молителя да се възползва от временни, включително охранителни, мерки в съответствие със законодателството на сезираната държава-членка, без да се изисква декларацията за изпълняемост по член 41.

2. Декларацията за изпълняемост съдържа в себе си оправомощаване да се предприемат охранителни мерки.

3. По време на срока за обжалване по член 43, параграф 5 на декларацията за изпълняемост и до произнасянето по жалбата, не могат да се предприемат никакви мерки за изпълнение, освен охранителни, спрямо имуществото на страната, срещу която се иска изпълнение.

Член 48

1. Когато чуждестранно съдебно решение е постановено по отношение на няколко дела и декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички от тях, съдът или компетентният орган я издава за едно или повече от тях.

2. Молител може да изисква декларация за изпълняемост и само по отношение на части от съдебно решение.

Член 49

Чуждестранно съдебно решение, с което се нарежда периодично плащане посредством глоби, е изпълняемо в държава-членка, където се иска изпълнение, само ако размерът на плащането е бил окончателно определен от съдилищата на държавата-членка по произход на съдебното решение.

Член 50

Молител, който в държавата-членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право в производството, указано в настоящия раздел, да се ползва от най-благоприятната правна помощ или от най-голямото освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно законодателството на сезираната държава-членка.

▼B

Член 51

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава-членка моли за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава-членка, въз основа на обстоятелството, че тя е чужд гражданин или че няма местоживеене или пребиваване в държавата, в която се иска изпълнение.

Член 52

В производството за издаване на декларация за изпълняемост в държавата-членка, където се иска изпълнение, не може да се изискват каквито и да е такси, изчислени въз основа на цената на въпросния иск.

Раздел 3

Общи разпоредби

Член 53

1. Една страна, която иска признаване или подава молба за декларация за изпълняемост, представя копие от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.

2. Страна, която подава молба за декларация за изпълняемост, също така представя сертификата, указан в член 54, без да се засяга член 55.

Член 54

Съдът или компетентният орган на държава-членка, където е постановено съдебно решение, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартния формуляр, указан в приложение V към настоящия регламент.

Член 55

1. Ако сертификатът, указан в член 54, не бъде представен, съдът или компетентният орган може да укаже срок за представянето му или да приеме равнозначен документ или, ако счита, че разполага с достатъчна информация преди това, може да не изиска представянето му.

2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, трябва да се представи превод на документите. Преводът се заверява от лице, квалифицирано да направи това в една от държавите-членки.

Член 56

Не се изисква легализация или друга подобна формалност по отношение на документите, посочени в член 53 или член 55, параграф 2, или по отношение на документ, определящ процесуален представител.

▼B

ГЛАВА IV

АВТЕНТИЧНИ ДОКУМЕНТИ И СЪДЕБНИ СПОГОДБИ

Член 57

1. Документ, който е формално съставен или регистриран като автентичен документ и има изпълнителна сила в някоя държава-членка, в друга държава-членка се обявява за изпълняем по молба, направена в съответствие с процедурите, уредени в член 38 и следващите. Съдът, пред който е подадена жалба съгласно член 43 или член 44, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на документа явно противоречи на публичната политика на сезираната държава-членка.

2. Уговорки във връзка със задължения за издръжка, постигнати с административните власти или удостоверени от тях, също така се считат за автентични документи по смисъла на параграф 1.

3. Представеният документ трябва да отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му в държавата-членка по произход.

4. Раздел 3 от глава III се прилага съответно. Компетентният орган в държавата-членка, където е изготвен или регистриран автентичен документ, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартният формуляр в приложение VI към настоящия регламент.

Член 58

Спогодба, която е одобрена от съд в хода на делото и която е изпълняема в държавата-членка, където е сключена, е изпълняема в сезираната държава при същите обстоятелства като автентичните документи. Съдът или компетентният орган на държава-членка, където е одобрена съдебна спогодба, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартния формуляр в приложение V към настоящия регламент.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 59

1. За да определи дали една страна има местоживеене в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по дело, съдът прилага вътрешното си право.

2. Ако една страна няма местоживеене в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по дадено дело, тогава, за да се определи дали страната има местоживеене в друга държава-членка, съдът прилага правото на тази държава-членка.

Член 60

1. За целите на настоящия регламент, търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживеене в мястото, където се намира тяхното:

а) седалище по устав, или

▼B

б) централно управление, или

в) основно място на стопанска дейност.

2. По отношение на Обединеното кралство и Ирландия „седалище според устройствения акт“ означава седалището по регистрация или когато няма токова седалище, мястото на вписване или, когато няма такова място, мястото, съгласно чието право е създадено.

3. За да се определи дали доверителната собственост (trust) се намира в държава-членка, чиито съдилища са сезирани по делото, съдът прилага своите правила за международно частно право.

Член 61

Без да се засягат по-благоприятни разпоредби на националното право, лица, които имат местоживеене в държава-членка и които са преследвани в наказателните съдилища на друга държава-членка, на която не са граждани, за престъпление, което не е извършено умишлено, могат да бъдат защитавани от квалифицирани лица, дори ако те не се явят лично. При все това сезираният съд по делото може да нареди лично явяване; в случай на неявяване съдебно решение, постановено по гражданския иск, без засегнатото лице да е могло да организира защитата си, не трябва да бъде признато или изпълнено в другата държава-членка.

Член 62

В Швеция, в бързи производства относно заповеди за плащане (*beyalnigsföreläggande*) и подпомагане (*handräckning*), изразът „съд“ обхваща „Шведската служба по изпълнение“ (*kronofogdemyndignet*).

Член 63

1. Лице, което има местоживеене на територията на Великото херцогство Люксембург и срещу което е предявен иск пред съда на друга държава-членка съгласно член 5, параграф 1, може да откаже компетентността на този съд, ако крайното място на доставка на стоките или предоставянето на услугите е в Люксембург.

2. Когато при условията на параграф 1 крайното място на доставка на стоките или предоставянето на услугите е в Люксембург, всяко споразумение за предоставяне на компетентност, за да бъде действително, трябва да бъде прието в писмена форма или установено с писмени доказателства по смисъла на член 23, параграф 1, буква а).

3. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат по отношение на договори за предоставяне на финансови услуги.

4. Разпоредбите на настоящия член се прилагат за срок шест години от влизането в сила на настоящия регламент.

▼B

Член 64

1. По дела във връзка със спор между собственика и член на екипажа на морски кораб, регистриран в Гърция или Португалия, относно възнаграждение или други условия по повод на службата, съд в държава-членка трябва да установи дали дипломатическото или консулското длъжностно лице, отговарящо за кораба, е било уведомено за спора. Съдът може да действа веднага след като това длъжностно лице е било уведомено.

2. Разпоредбите на настоящия член се прилагат за срок шест години от влизането в сила на настоящия регламент.

Член 65

▼A1

1. Подсъдността, посочена в член 6, параграф 2 и член 11 по дела във връзка с действия за предоставяне на гаранция или във връзка с всякакви други действия на трета страна, не може да се прилага в Германия и Австрия. Всяко лице, което има местожителство в друга държава-членка може да бъде преследвано в съдилищата:

а) на Германия, съгласно член 68 и членове от 72 до 74 от Гражданския процесуален кодекс (Zivilprozessordnung), относно уведомяването на трети страни;

б) на Австрия, съгласно член 21 от Гражданскопроцесуалния кодекс (Zivilprozessordnung), относно уведомяването на трети страни;

в) на Унгария, съгласно членове 58 до 60 от Гражданскопроцесуалния кодекс (Polgári perrendtartás), относно уведомяването на трети страни.

2. Съдебни решения, постановени в други държави-членки по силата на член 6, параграф 2 или член 11, се признават и изпълняват в Германия, Австрия и Унгария в съответствие с глава III. Всякакво действие, което съдебните решения, постановени в тези страни, могат да имат по отношение на трети страни поради прилагането на разпоредбите на алинея 1, следва също да се признава в другите държави-членки.

▼B

ГЛАВА VI

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 66

1. Настоящият регламент се прилага само по отношение на съдебни производства, които са образувани и по отношение на документи, официално съставени или вписани като официални документи след влизането на същия в сила.

2. При все това, ако производството в държавата-членка по произход е образувано преди влизането в сила на настоящия регламент, съдебни решения, постановени след датата на влизане в сила, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава III:

а) ако производството в държавата-членка по произход е образувано след влизането в сила на Брюкселската конвенция или Конвенцията от Лугано както в държавата-членка по произход, така и в сезираната държава-членка;

▼B

б) във всички други случаи, ако компетентността се основава на правила, които съответстват на предвидените в глава II или на конвенция, сключена между държавата-членка по произход и сезираната държава-членка, която е била в сила при образуването на производството.

ГЛАВА VII

ВРЪЗКА С ДРУГИ ДОКУМЕНТИ

Член 67

Настоящият регламент не засяга приложението на разпоредби, регламентиращи компетентността, и признаването и изпълнението на съдебни решения в специфични области, които се съдържат в актове на Общността или в национално законодателство, хармонизирано съобразно тези актове.

Член 68

1. Настоящият регламент в отношенията между държавите-членки отменя Брюкселската конвенция, с изключение на териториите на държавите-членки, които попадат в териториалния обхват на посочената Конвенция и които са изключени от действието на настоящия регламент по силата на член 299 от Договора.

2. Дотолкова, доколкото настоящият регламент заменя разпоредбите на Брюкселската конвенция между държавите-членки, всяко позоваване на конвенцията се разбира като позоваване на настоящия регламент.

Член 69

При условията на член 66, параграф 2 и член 70 настоящият регламент, в отношенията между държавите-членки, отменя следните конвенции и договори, сключени между две или повече от тях:

▼M9

— Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.,

— Конвенцията между Белгия и Нидерландия за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.,

— Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.,

— Конвенцията между Обединеното кралство и Франция за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела с протокол, подписан в Париж на 18 януари 1934 г.,

— Конвенцията между Обединеното кралство и Белгия за реципрочното изпълнение на решения по граждански и търговски дела с протокол, подписан в Брюксел на 2 май 1934 г.,

— Конвенцията между Германия и Италия за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 9 март 1936 г.,

▼M9

— Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения и автентични документи във връзка със задължения за издръжка, подписана във Виена на 25 октомври 1957 г.,

— Конвенцията между Германия и Белгия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 30 юни 1958 г.,

— Конвенцията между Нидерландия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 17 април 1959 г.,

— Конвенцията между Германия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 6 юни 1959 г.,

— Конвенцията между Белгия и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и автентични документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 16 юни 1959 г.,

— Конвенцията между Обединеното кралство и Федерална република Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 юли 1960 г.,

— Конвенцията между Обединеното кралство и Австрия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 14 юли 1961 г. с протокол за изменение, подписан в Лондон на 6 март 1970 г.,

— Конвенцията между Гърция и Германия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Атина на 4 ноември 1961 г.,

— Конвенцията между Белгия и Италия за признаването и изпълнението на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 6 април 1962 г.,

— Конвенцията между Нидерландия и Германия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.,

— Конвенцията между Нидерландия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения и други подлежащи на изпълнение документи по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 6 февруари 1963 г.,

— Конвенцията между Обединеното кралство и Италия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 7 февруари 1964 г. с протокол за изменение, подписан в Рим на 14 юли 1970 г.,

— Конвенцията между Франция и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 15 юли 1966 г.

▼M9

— Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Нидерландия за реципрочното признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 17 ноември 1967 г.,

— Конвенцията между Испания и Франция за признаването и изпълнението на съдебни решения и арбитражни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 28 май 1969 г.,

— Конвенцията между Люксембург и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Люксембург на 29 юли 1971 г.,

— Конвенцията между Италия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и съдебни спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 16 ноември 1971 г.,

— Конвенцията между Испания и Италия относно правната помощ и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Мадрид на 22 май 1973 г.,

— Конвенцията между Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Дания за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Копенхаген на 11 октомври 1977 г.,

— Конвенцията между Австрия и Швеция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Стокхолм на 16 септември 1982 г.,

— Конвенцията между Испания и Федерална република Германия за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Бон на 14 ноември 1983 г.,

— Конвенцията между Австрия и Испания за признаването и изпълнението на съдебни решения, съдебни спогодби и други подлежащи на изпълнение официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 17 февруари 1984 г.,

— Конвенцията между Финландия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 17 ноември 1986 г.,

— Договорът между Белгия, Нидерландия и Люксембург за компетентността, несъстоятелността и валидността и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и официални документи, подписан в Брюксел на 24 ноември 1961 г., доколкото е в сила,

— Конвенцията между Чехословашката република и Португалия за признаването и изпълнението на съдебни решения, подписана в Лисабон на 23 ноември 1927 г., все още в сила между Чешката република и Португалия,

— Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимно съдебно сътрудничество, подписана във Виена на 16 декември 1954 г.,

— Конвенцията между Полската народна република и Унгарската народна република за правното сътрудничество по граждански, семейни и наказателни дела, подписана в Будапеща на 6 март 1959 г.,

▼M9

— Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.,

— Конвенцията между Полската народна република и Федеративна народна република Югославия за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана във Варшава на 6 февруари 1960 г., понастоящем в сила между Полша и Словения, и между Полша и Хърватия,

— Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.,

— Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на решения по дела за издръжка, подписано във Виена на 10 октомври 1961 г.,

— Конвенцията между Полша и Австрия за взаимоотношения по граждански дела и документи, подписана във Виена на 11 декември 1963 г.,

— Договорът между Чехословашката социалистическа република и Социалистическа федеративна република Югославия за уреждане на правоотношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Белград на 20 януари 1964 г., все още в сила между Чешката република, Словакия и Словения и между Чешката република, Словакия и Хърватия,

— Конвенцията между Полша и Франция за приложимото право, компетентността и изпълнението на съдебни решения в областта на личното и семейното право, подписана във Варшава на 5 април 1967 г.,

— Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.,

— Конвенцията между Федеративна социалистическа република Югославия и Кралство Белгия за признаване и изпълнение на съдебни решения по дела за издръжка, подписана в Белград на 12 декември 1973 г.,

— Конвенцията между Унгария и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Будапеща на 8 октомври 1979 г.,

— Конвенцията между Полша и Гърция за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 24 октомври 1979 г.,

— Конвенцията между Унгария и Франция за правно сътрудничество по гражданско и семейно право, за признаване и изпълнение на решения и за правно сътрудничество по наказателни дела и екстрадиция, подписана в Будапеща на 31 юли 1980 г.,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Гръцката република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Гърция,

▼M9

— Конвенцията между Република Кипър и Унгарската народна република за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписана в Никозия на 30 ноември 1981 г.,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Кипър,

— Споразумението между Република Кипър и Република Гърция за правно сътрудничество по граждански, семейни, търговски и наказателни дела, подписано в Никозия на 5 март 1984 г.,

— Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Франция,

— Споразумението между Република Кипър и Социалистическа федерална република Югославия за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 19 септември 1984 г., понастоящем в сила между Кипър и Словения,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Италия,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Кралство Испания за правна помощ, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписан в Мадрид на 4 май 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Испания,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Полската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписан във Варшава на 21 декември 1987 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Полша,

— Договора между Чехословашката социалистическа република и Унгарската народна република за правна помощ и уреждане на правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в Братислава на 28 март 1989 г., все още в сила между Чешката република, Словашката република и Унгария,

— Конвенцията между Полша и Италия за съдебно сътрудничество, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански дела, подписана във Варшава на 28 април 1989 г.,

— Договора между Чешката република и Словашката република за правна помощ, предоставяна от съдебни органи и за уреждане на някои правни отношения по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 29 октомври 1992 г.,

— Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.,

▼M9

— Споразумението между Република Полша и Република Литва за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.,

— Споразумението между Република Латвия и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано в Рига на 23 февруари 1994 г.,

— Споразумението между Република Кипър и Република Полша за правно сътрудничество по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 14 ноември 1996 г.,

— Споразумението между Естония и Полша за оказване на правно сътрудничество и правни отношения по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.,

— Конвенцията между България и Белгия по някои съдебни въпроси, подписана в София на 2 юли 1930 г.,

— Споразумението между Народна република България и Федеративна народна република Югославия за взаимна правна помощ, подписано в София на 23 март 1956 г., все още в сила между България и Словения и между България и Хърватия,

— Договорът между Народна република Румъния и Народна република Унгария за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Букурещ на 7 октомври 1958 г.,

— Договорът между Народна република Румъния и Чехословашката република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни въпроси, подписан в Прага на 25 октомври 1958 г., все още в сила между Румъния и Словакия,

— Договорът между Народна република България и Народна република Румъния за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписано в София на 3 декември 1958 г.,

— Договорът между Народна република Румъния и Федеративна народна република Югославия за правна помощ, подписан в Белград на 18 октомври 1960 г. и неговият протокол, все още в сила между Румъния и Словения и между Румъния и Хърватия,

— Договорът между Народна република България и Полската народна република за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписано във Варшава на 4 декември 1961 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Австрия за правна помощ по гражданско и семейно право и валидността и значението на документи и приложения към нея протокол, подписани във Виена на 17 ноември 1965 г.,

— Договорът между Народна република България и Унгарската народна република за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 16 май 1966 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.,

▼M9

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Италианската република за съдебна помощ по граждански и наказателни въпроси, подписана в Букурещ на 11 ноември 1972 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Букурещ на 30 октомври 1975 г.,

— Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 Април 1976 г.,

— Договорът между Народна република България и Чехословашката социалистическа република за правна помощ и уреждане на отношения по граждански, семейни и наказателни дела, подписан в София на 25 ноември 1976 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Лондон на 15 юни 1978 г.,

— Допълнителният протокол към Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписан в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на решенията за задължения за издръжка, подписана в Букурещ на 30 октомври 1979 г.,

— Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Кралство Белгия за признаване и прилагане на бракоразводни решения, подписана в Букурещ на 6 ноември 1980 г.,

— Договорът за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 Април 1983 г.

— Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.

— Договорът между Народна република България и Италианската република за правна помощ и изпълнение на решения по граждански дела, подписан в Рим на 18 май 1990 г.,

— Договорът за взаимна правна помощ по граждански дела между Република България и Кралство Испания, подписан в София на 23 май 1993 г.

— Договор между Румъния и Чешката република за съдебна помощ по граждански въпроси, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.,

▼M9

— Конвенцията между Румъния и Кралство Испания за юрисдикцията, признаването и прилагането на решения по граждански и търговски въпроси, подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,

— Конвенцията между Румъния и Кралство Испания, допълваща Хагската конвенция във връзка с гражданското процесуално право (Хага, 1 март 1954 г.), подписана в Букурещ на 17 ноември 1997 г.,

— Договорът между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.,

— Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Унгарската народна република за правна взаимопомощ, подписано в Белград на 7 март 1968 г., все още в сила между Хърватия и Унгария,

— Споразумението за правна помощ по граждански и наказателни дела между Република Хърватия и Република Словения, подписано в Загреб на 7 февруари 1994 г.

▼B

Член 70

1. Договорът и конвенциите, които са посочени в член 69, продължават да действат по отношение на области, спрямо които не се прилага настоящият регламент.

2. Те продължават да действат по отношение на постановени съдебни решения и официално съставени документи или вписани като официални документи преди влизането в сила на настоящия регламент.

Член 71

1. Настоящият регламент не засяга действието на конвенции, по които са страни държавите-членки и които във връзка със специфични области уреждат компетентността или признаването и изпълнението на съдебни решения.

2. С цел да се осигури еднакво тълкуване, параграф 1 се прилага по следния начин:

а) настоящият регламент не пречи съд на държава-членка, която е страна по конвенция, отнасяща се до специфична област, да се признае за компетентен по отношение на тази конвенция, дори когато ответникът е с местоживеене в друга държава-членка, която не е страна по тази конвенция. Сезираният съд прилага, във всички случаи, член 26 от настоящия регламент;

б) съдебни решения, постановени в държава-членка от съд, който се е признал за компетентен по отношение на конвенция, засягаща специфична област, се признават и изпълняват в другите държави-членки в съответствие с настоящия регламент.

Когато конвенция относно специфична област, по която са страни както държавата-членка по произход, така и сезираната държава-членка, установява условия за признаване и изпълнение на съдебни решения, се прилагат тези условия. Във всеки случай, разпоредбите на настоящия регламент относно процедурата за признаване и изпълнение на съдебни решения, могат да бъдат приложени.

▼B

Член 72

Настоящият регламент не засяга споразумения, по силата на които държавите-членки са се задължили преди влизането в сила на настоящия регламент съобразно член 59 от Брюкселската конвенция, да не признават съдебни решения, постановени по-специално в други държави, страни по тази конвенция, срещу ответници, които имат местоживеене или обичайно пребиваване в трета страна, когато в случаите, предвидени по член 4 от посочената конвенция, съдебното решение би могло да се основава единствено на компетентността, определена във втория параграф на член 3 от посочената конвенция.

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 73

Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя пред Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за изменения в настоящия регламент.

Член 74

1. Държавите-членки нотифицират Комисията за текстовете, с които се изменят списъците в приложения I—IV. Комисията съответно изменя въпросните приложения.

▼M5

2. Актуализирането или техническите корекции на формулярите, образци на които се намират в приложения V и VI, се приемат от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 75, параграф 2.

Член 75

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 76

Настоящият регламент влиза в сила на 1 март 2002 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M11

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Правила за компетентност, посочени в член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2

— в България: член 4, алинея 1, точка 2 от Кодекса на международното частно право,

— в Чешката република: Закон № 91/2012 за международното частно право и по-специално член 6 от него,

— в Дания: член 246, параграфи 2 и 3 от Закона за гражданското съдопроизводство (*Lov om rettens pleje*),

— в Германия: член 23 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozeßordnung*),

— в Естония: член 86 (компетентност по местонахождение на имуществото) от Гражданския процесуален кодекс (*Tsiviilkohtumenetluse seadustik*), доколкото искът не е свързан с това имущество на лицето; член 100 (искане за прекратяване на прилагането на общи договорни условия) от Гражданския процесуален кодекс, доколкото искът се подава пред съда, в чиято териториална компетентност са се прилагали общите условия,

— в Гърция: член 40 от Гражданския процесуален кодекс (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

— във Франция: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Хърватия: член 54 от Закона за уреждане на стълкновения на закони с правната уредба на други държави в някои отношения,

— в Ирландия: разпоредбите, които позволяват компетентността да се определи на основание обстоятелството, че документът за образуване на производството е бил връчен на ответника при временното му пребиваване в Ирландия,

— в Италия: членове 3 и 4 от Закон № 218 от 31 май 1995 г.,

— в Кипър: член 21, параграф 2 от Закон за съдилищата № 14 от 1960 г., както е изменен,

— в Латвия: член 27 и член 28, параграфи 3, 5, 6 и 9 от Гражданския процесуален закон (*Civilprocesa likums*),

— в Литва: член 783, параграф 3, член 787 и член 789, параграф 3 от от Гражданския процесуален кодекс (*Civilinio proceso kodeksas*),

— в Люксембург: членове 14 и 15 от Гражданския кодекс (*Code civil*),

— в Унгария: член 57 от Наредба-закон № 13 от 1979 г. за международното частно право (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

— в Малта: членове 742, 743 и 744 от Кодекса за организационното устройство и гражданския процес — глава 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*) и член 549 от Търговския кодекс — глава 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap. 13*),

— в Австрия: член 99 от Закона за компетентността на съдилищата (*Jurisdiktionsnorm*),

— в Полша: член 1103^7, точка 4 и член 1110 от Гражданския процесуален кодекс (*Kodeks postępowania cywilnego*), доколкото с него се установява компетентност изключително въз основа на едно от следните обстоятелства: ищецът е полски гражданин или има обичайно пребиваване, местоживеене или седалище в Полша,

▼**M11**

— в Португалия: член 63, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс (*Código de Processo Civil*), доколкото той може да обхваща основания за прекомерна компетентност, като например съдилищата по местонахождение на клона, представителството или друг вид установяване (щом се намира в Португалия), когато страната, срещу която се води делото, е централното управление (щом се намира в чужбина), и член 10 от Кодекса на производството по трудови спорове (*Código de Processo do Trabalho*), доколкото той може да обхваща основания за прекомерна компетентност, като например съдилищата по местожителството на ищеца при производства във връзка с индивидуални трудови договори, заведени от работник или служител срещу работодател,

— в Румъния: членове 1065-1081 от дял I „Международна компетентност на румънските съдилища“ в книга VII „Международно гражданско производство“, от Закон № 134/2010 относно Гражданския процесуален кодекс,

— в Словения: член 48, параграф 2 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 47, параграф 2 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*) и член 58 от Закона за международното частно право и производство (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) във връзка с член 59 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o pravdnem postopku*),

— в Словакия: членове 37—37д от Закон № 97/1963 относно международното частно право и процес,

— във Финландия: глава 10, член 18, параграф 1, първа и втора алинея от Кодекса за съдопроизводството (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

— в Швеция: глава 10, член 3, първа алинея, първо изречение от Кодекса за съдопроизводството (*rättegångsbalken*),

— в Обединеното кралство: разпоредбите, които позволяват компетентността да се определи на основание:

а) обстоятелството, че документът, за образуване на производството е бил връчен на ответника по време на негово временно пребиваване в Обединеното кралство, или

б) наличието в Обединеното кралство на имущество, което принадлежи на ответника; или

в) наложени запор или възбрана от страна на ищеца върху имущество, което се намира в Обединеното кралство.

▼**M11**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Съдилищата или компетентните органи, пред които може да се подаде молбата, посочена в член 39, са следните:

— в Белгия: „*tribunal de première instance*“ или „*rechtbank van eerste aanleg*“, или „*erstinstanzliches Gericht*“,

— в България: „*окръжният съд*“,

— в Чешката република: „*okresní soudy*“,

— в Дания „*byret*“,

— в Германия:

а) председателят на отделение в „*Landgericht*“,

б) нотариус в производство по декларираме на изпълняемостта на автентичен документ,

— в Естония: „*maakohus*“,

— в Гърция: „*Μονομελές Πρωτοδικείο*“,

— в Испания „*Juzgado de Primera Instancia*“,

— във Франция:

а) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

б) „*président de la chambre départementale des notaires*“ по молба за декларация за изпълняемост на нотариално заверен документ,

— в Хърватия: „*općinski sudovi*“ по граждански дела, „*Općinski građanski sud u Zagrebu*“ и „*trgovački sudovi*“ по търговски дела,

— в Ирландия: „*the High Court*“,

— в Италия: „*corte d'appello*“,

— в Кипър: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“, а в случай на решение за издръжка — „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

— в Латвия: „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

— в Литва: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

— в Люксембург: председателят на на „*tribunal d'arrondissement*“,

— в Унгария: „*törvényszék székhelyén működő működő járásbíróság*“, а в Будапеща — „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“,

— в Малта: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*“ или „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“, а в случай на решение за издръжка — „*Reġistratur tal-Qorti*“, сезиран чрез „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“, —

— в Нидерландия: „*voorzieningenrechter van de rechtbank*“,

— в Австрия: „*Bezirksgericht*“,

— в Полша: „*sąd okręgowy*“,

— в Португалия: „*Tribunal de Comarca*“,

▼**M11**

— в Румъния: „*Tribunal*“,

— в Словения: „*okrožno sodišče*“,

— в Словакия: „*okresný súd*“,

— във Финландия: „*käräjäoikeus/tingsrätt*“,

— в Швеция: „*Svea hovrätt*“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „the High Court of Justice“, а в случай на решение за издръжка — „the Family Court“, сезиран чрез „the Secretary of State“;

б) в Шотландия: „the Court of Session“, а в случай на решение за издръжка — „Sheriff Court“, сезиран чрез „the Scottish Ministers“;

в) в Северна Ирландия: „the High Court of Justice“, а в случай на решение за издръжка — „the Magistrates' Court“, сезиран чрез „Department of Justice“;

г) в Гибралтар: „the Supreme Court of Gibraltar“, а в случай на решение за издръжка — „the Magistrates' Court“, сезиран чрез „the Attorney General of Gibraltar“.

▼**M11**

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдилищата, пред които могат да се подават жалбите, посочени в член 43, параграф 2, са следните:

— в Белгия,

а) що се отнася до жалба на ответника, „*tribunal de première instance*“, „*rechtbank van eerste aanleg*“ или „*erstinstanzliche Gericht*“,

б) що се отнася до жалба на ищеца — „*Cour d'appel*“ или „*hof van beroep*“,

— в България: „*Апелативен съд — София*“,

— в Чешката република: „*okresní soudy*“,

— в Дания: „*landsret*“,

— в Германия: „*Oberlandesgericht*“,

— в Естония: „*ringkonnakohus*“,

— в Гърция: „*Εφετείο*“,

— в Испания: „*Juzgado de Primera Instancia*“, който е постановил обжалваното решение, като „*Audiencia Provincial*“ се произнася по жалбата,

— във Франция:

а) „*cour d'appel*“ по решения, с които молбата се уважава,

б) председателят на „*tribunal de grande instance*“ по решения, с които молбата се отхвърля,

— в Хърватия — „*županijski sud*“ чрез „*općinski sud*“ по граждански дела и „*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*“ чрез „*trgovački sud*“ по търговски дела,

— в Ирландия: „*the High Court*“,

— в Италия: „*corte d'appello*“,

— в Кипър: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“, а в случай на решение за издръжка — „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

— в Латвия: „*apgabaltiesā*“ чрез „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

— в Литва: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

— в Люксембург: „*Cour supérieure de justice*“, заседаващ като въззивна инстанция по гражданскоправни спорове,

— в Унгария: „*törvényszék székhelyén működő járásbíróság*“, а в Будапеща — „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“; решението по жалбата се постановява от „*törvényszék*“ (а в Будапеща — от „*Fővárosi Törvényszék*“),

— в Малта: „*Qorti tal-Appell*“ в съответствие с производството по обжалване, предвидено в *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*, а в случай на решение за издръжка — чрез „*ċitazzjoni*“ пред „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“,

— в Нидерландия: „*rechtbank*“,

— в Австрия: „*Landesgericht*“ чрез „*Bezirksgericht*“,

— в Полша: „*sąd apelacyjny*“ чрез „*sąd okręgowy*“,

▼**M11**

— в Португалия компетентният съд е „*Tribunal da Relação*“. По силата на действащото национално законодателство обжалването се извършва чрез жалба до съда, който е постановил обжалваното решение,

— в Румъния: „*Curte de Apel*“,

— в Словения: „*okrožno sodišče*“,

— в Словакия: въззивният съд чрез районния съд, чието решение се обжалва,

— във Финландия „*hovioikeus/hovrätt*“,

— в Швеция: „*Svea hovrätt*“,

— в Обединеното кралство:

а) в Англия и Уелс: „*the High Court of Justice*“, а в случай на решение за издръжка — „*the Family Court*“;

б) в Шотландия: „*the Court of Session*“ или в случай на решение по дела за издръжка — „*the Sheriff Court*“;

в) в Северна Ирландия: „*the High Court of Justice*“ или в случай на решение за издръжка — „*the Magistrates' Court*“;

г) в Гибралтар: „*the Supreme Court of Gibraltar*“, а в случай на решение за издръжка — „*the Magistrates' Court*“.

▼**M11**

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Жалбите, които могат да се подават съгласно член 44, са следните:

— в Белгия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Люксембург и Нидерландия — касационна жалба,

— в България „*обжалване пред Върховния касационен съд*“,

— в Чешката република: въззивна жалба („*dovolání*“), жалба за възобновяване на производство („*žaloba na obnovu řízení*“) и жалба за отмяна („*žaloba pro zmatečnost*“),

— в Дания: жалба до „*Højesteret*“ с разрешение от „*Procesbevillingsnævnet*“,

— в Германия: „*Rechtsbeschwerde*“,

— в Естония: „*kassatsioonikaebus*“, —

— в Хърватия: жалба пред „*Vrhovni sud Republike Hrvatske*“,

— в Ирландия: касационна жалба пред „*Supreme Court*“,

— в Кипър: жалба пред Върховния съд,

— в Латвия: касационна жалба пред „*Augstākās tiesas Senātā*“ чрез „*apgabaltiesā*“,

— в Литва: касационна жалба пред „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*“,

— в Унгария: „*felülvizsgálati kérelem*“,

— в Малта не е възможно последващо обжалване пред друг съд; в случай на решение за издръжка — „*Qorti tal-Appell*“ в съответствие с производството по обжалване, предвидено в *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili — Kap. 12*,

— в Австрия: „*Revisionsrekurs*“,

— в Полша: „*skarga kasacyjna*“,

— в Португалия: касационна жалба,

— в Румъния: „*recursul*“,

— в Словения: жалба пред „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“,

— в Словакия: „*dovolanie*“,

— във Финландия: жалба пред „*korkein oikeus/högsta domstolen*“,

— в Швеция: жалба пред „*Högsta domstolen*“,

— в Обединеното кралство: еднократна касационна жалба.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Сертификат, посочен в членове 54 и 58 от Регламента за съдебните решения и съдебните спогодби

(български, bulgarian, bulgare, búlgaro, …)

1. Държава-членка по произход

2. Съд или компетентен орган, който издава сертификата

   2.1. Наименование

   2.2. Адрес

   2.3. Тел./факс/електронна поща

3. Съд, който е постановил съдебното решение/одобрил съдебната спогодба (*)

   3.1. Вид съд

   3.2. Местоположение на съда

4. Съдебно решение/съдебна спогодба (*)

   4.1. Дата

   4.2. Справочен номер

   4.3. Страни по съдебното решение/съдебната спогодба (*)

      4.3.1. Име на ищеца/ищците

      4.3.2. Име на ответника/ответниците

      4.3.3. Име/на на други страни (ако има)

▼C1

   4.4. Дата на връчване на документа за образуване на производството, в случай че съдебното решение е постановено в отсъствие на страната

▼B

   4.5. Текст на съдебното решение/съдебната спогодба (*), така както е приложен към настоящия сертификат

5. Имена на страните, на които е предоставена правна помощ

Съдебното решение/съдебната спогодба (*) е приложимо в държавата-членка по произход (членове 38 и 58 от регламента) срещу:

Име:

Подписан във: ....., дата: .....

Подпис и/или печат:.....

(*) Излишното се зачерква.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Сертификат, посочен в член 57, параграф 4 от Регламента за автентичните документи

(български, bulgarian, bulgare, búlgaro, …)

1. Държава-членка по произход

2. Съд или компетентен орган, който издава сертификата

   2.1. Наименование

   2.2. Адрес

   2.3. Тел./факс/електронна поща

3. Орган, който е дал автентичност/легализирал документа

   3.1. Орган, участващ в съставянето на автентичния документ (при необходимост)

      3.1.1. Наименование и предназначение на органа

      3.1.2. Местоположение на органа

   3.2. Орган, който е регистрирал автентичния документ (при необходимост)

      3.2.1. Вид орган

      3.2.2. Местоположение на органа

4. Автентичен документ

   4.1. Описание на документа

   4.2. Дата

      4.2.1. на която е съставен/изготвен документът

      4.2.2. ако са различни: на която е регистриран документът

   4.3. Справочен номер

   4.4. Страни по документа

      4.4.1. Име на кредитора

      4.4.2. Име на длъжника

5. Текст на подлежащото на изпълнение задължение, така както е приложено към този сертификат

Автентичният документ подлежи на изпълнение срещу длъжника в държавата-членка по произход (член 57, параграф 1 от регламента)

Подписан във: ..... , дата: .....

Подпис и/или печат

36

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (преработен текст) („Брюксел I (преработен текст)“)

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1215/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2012 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

(преработен текст)

(ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) № 542/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година	L 163	1	29.5.2014 г.
►**M2**	Делегиран регламент (ЕС) 2015/281 на Комисията от 26 ноември 2014 година	L 54	1	25.2.2015 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1215/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2012 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

(преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 67, параграф 4 и член 81, параграф 2, букви а), в) и д) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) На 21 април 2009 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([3]). В доклада се заключава, че като цяло действието на въпросния регламент е задоволително, но че е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му, да се улесни в по-голяма степен свободното движение на съдебни решения и да се подобри още повече достъпът до правосъдие. Тъй като предстоят да бъдат направени редица изменения, по съображения за яснота, посоченият регламент следва да бъде преработен.

(2) На заседанието си на 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ([4]). В Стокхолмската програма Европейският съвет посочи, че процесът на премахване на всички междинни мерки (екзекватура) следва да продължи по време на периода, обхванат от посочената програма. Същевременно премахването на екзекватурата следва да се придружава и от поредица от предпазни мерки.

(3) Съюзът си е поставил за цел поддържане и развитие на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, *inter alia*, като улеснява достъпа до правосъдие, по-специално чрез

([1]) ОВ C 218, 23.7.2011 г., стр. 78.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 20 ноември 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 декември 2012 г.
([3]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.
([4]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

▼B

принципа на взаимното признаване на съдебните и извънсъдебните решения по граждански дела. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът следва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, поспециално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(4) Някои различия между националните норми, които са приложими по отношение на компетентността и признаването на съдебни решения, затрудняват гладкото функциониране на вътрешния пазар. Затова от съществено значение са разпоредбите за уеднаквяване на правилата по спорове за компетентност по граждански и търговски дела и за осигуряване на бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения, постановени в държава членка.

(5) По смисъла на член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези разпоредби са в обхвата на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

(6) С оглед на постигане на целта за свободно движение на съдебни решения по граждански и търговски дела е необходимо и целесъобразно правилата, приложими по отношение на компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, да се уреждат с правен инструмент на Съюза, който е правно обвързващ и се прилага пряко.

(7) На 27 септември 1968 г. държавите — членки на Европейските общности към този момент, действайки съгласно член 220, четвърто тире от Договора за създаване на Европейската икономическа общност, сключиха Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, впоследствие изменена с конвенциите за присъединяване на новите държави членки към тази конвенция [1] („Брюкселската конвенция от 1968 г.“). На 16 септември 1988 г. държавите — членки на Европейските общности към този момент и някои от държавите от ЕАСТ сключиха Конвенцията от Лугано относно компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [2] („Конвенцията от Лугано от 1988 г.“), която съществува успоредно с Брюкселската конвенция от 1968 г. Конвенцията от Лугано от 1988 г. започна да се прилага в Полша от 1 февруари 2000 г.

(8) На 22 декември 2000 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 44/2001, който заменя Брюкселската конвенция от 1968 г. по отношение на териториите на държавите членки, попадащи в обхвата на ДФЕС, в отношенията между държавите членки без Дания. С Решение 2006/325/ЕО на Съвета [3] Общността сключи споразумение с Дания за прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 в Дания. Конвенцията от Лугано от 1988 г. бе преразгледана с Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [4], подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г. от Общността, Дания, Исландия, Норвегия и Швейцария („Конвенцията от Лугано от 2007 г.“).

---

(1) ОВ L 299, 31.12 1972 г., стр. 32, ОВ L 304, 30.10.1978 г., стр. 1, ОВ L 388, 31.12.1982 г., стр. 1, ОВ L 285, 3.10.1989 г., стр. 1, ОВ C 15, 15 1.1997 г., стр. 1. Вж. консолидирания текст в ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 1.
(2) ОВ L 319, 25.11.1988 г., стр. 9.
(3) ОВ L 120, 5.5.2006 г., стр. 22.
(4) ОВ L 147, 10.6.2009 г., стр. 5.

▼B

(9) Брюкселската конвенция от 1968 г. продължава да действа на териториите на държавите членки, които попадат в териториалния обхват на посочената конвенция и които са изключени от настоящия регламент съгласно член 355 от ДФЕС.

(10) В приложното поле на настоящия регламент следва да се включват всички основни граждански и търговски дела с изключение на някои ясно определени дела, по-специално задълженията за издръжка, които следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент вследствие на приемането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]).

(11) За целите на настоящия регламент съдилищата или правораздавателните органи на държавите членки следва да включват съдилища или правораздавателни органи, които са общи за няколко държави членки, като Съда на Бенелюкс в случаите, в които упражнява компетентност по въпроси, попадащи в приложното поле на настоящия регламент. Ето защо съдебните решения, постановени от такива съдилища, следва да бъдат признавани и изпълнявани в съответствие с настоящия регламент.

(12) Настоящият регламент не следва да се прилага по отношение на арбитража. Никоя разпоредба на настоящия регламент не следва да възпрепятства съдилищата на държава членка, когато са сезирани по иск с предмет, по който страните са сключили арбитражно споразумение, да препратят страните на арбитраж, да спрат или да прекратят производството или да проучат дали арбитражното споразумение е недействително, загубило сила или не може да бъде приложено, в съответствие с националното им право.

Определение, постановено от съд на държава членка, за това дали арбитражно споразумение е недействително, загубило сила или че не може да бъде приложено, не следва да подлежи на правилата за признаване и изпълнение, установени с настоящия регламент, независимо от това, дали съдът се е произнесъл за това като основен въпрос или инцидентно възникнал въпрос.

От друга страна, когато съд на държава членка, компетентен съгласно настоящия регламент или съгласно националното право, е определил, че арбитражно споразумение е недействително, загубило сила или че не може да бъде приложено, това не следва да попречи на признаването или, според случая, изпълнението в съответствие с настоящия регламент на решението на съда по съществото на делото. Това не следва да засяга компетентността на съдилищата на държавите членки да вземат решения относно признаването и изпълнението на арбитражни решения в съответствие с Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, съставена на 10 юни 1958 г. в Ню Йорк („Конвенцията от Ню Йорк от 1958 г.“), която има предимство пред настоящия регламент.

Настоящият регламент не следва да се прилага по отношение на искове или придружаващи производства, които се отнасят по-специално до създаването на арбитражен съд, правомощията на арбитрите, воденето на арбитражната процедура или други аспекти на такава процедура, нито по отношение на искове или решения относно отмяната, преразглеждането, обжалването, признаването или изпълнението на арбитражни решения.

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼B

(13) Трябва да има връзка между производствата, по отношение на които се прилага настоящият регламент, и територията на държавите членки. Съответно трябва да се прилагат общи правила за компетентността, когато ответникът има местоживеене в държава членка.

(14) Ответник, чието местоживеене не е в държава членка, следва като правило да подлежи на националните правила относно компетентността, приложими на територията на държавата членка, в която се намира сезираният съд.

При все това, с цел да се осигури защитата на потребителите и работниците и служителите, да се гарантира компетентността на съдилищата на държавите членки в случаите, в които те имат изключителна компетентност, и да се зачита автономията на страните, определени разпоредби на настоящия регламент относно компетентността следва да се прилагат независимо от местоживеенето на ответника.

(15) Правилата за компетентността следва да са във висока степен предвидими и основани на принципа, че компетентността по правило се основава на местоживеенето на ответника. Винаги следва да е налице компетентност на това основание, освен в няколко ясно определени случаи, когато предметът на спора или автономията на страните обосновава различен свързващ фактор. Местоживеенето на правния субект трябва да се определя автономно, така че общите правила да се направят по-прозрачни и да се избегнат спорове за компетентност.

(16) Наред с местоживеенето на ответника следва да съществуват алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто правораздаване. С наличието на тясна връзка следва да се гарантира правна сигурност и да се избягва възможността срещу ответника да бъде подаден иск в съд на държава членка, която той не би могъл разумно да предвиди. Това е важно, особено при спорове относно извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата.

(17) Собственикът на паметник на културата съгласно определението в член 1, параграф 1 от Директива 93/7/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. относно връщането на паметници на културата, които са незаконно изнесени от територията на държава членка ([1]), следва да може съгласно настоящия регламент да образува производство по граждански иск за възстановяване, въз основа на собственост, на такъв паметник на културата в съдилищата по мястото, в което се намира паметникът на културата към момента на сезирането на съда. Това производство не следва да засяга производството, образувано съгласно Директива 93/7/ЕИО.

(18) Във връзка със застраховането, потребителските и трудовите договори по-слабата страна следва да бъде защитена от правила за компетентност, които са в по-висока степен благоприятни за нейните интереси, отколкото общите правила.

(19) Автономията на страните по договор, различни от застрахователен, потребителски или трудов договор, където се допуска само ограничена автономия при избора на компетентен съд, следва да бъде съблюдавана при условията за изключителните основания за компетентност, предвидени в настоящия регламент.

([1]) ОВ L 74, 27.3.1993 г., стр. 74.

▼B

(20) Когато възниква въпрос за това, дали споразумението относно избора на съд в полза на съд или на съдилища на държава членка е недействително по отношение на материалноправната си действителност, този въпрос следва да се решава съгласно правото на държавата членка на съда или съдилищата, определени в споразумението, включително стълкновителните норми на тази държава членка.

(21) В името на хармоничното правораздаване е необходимо да се сведе до минимум възможността да има успоредни производства, както и да се гарантира, че в различни държави членки няма да се произнасят противоречащи си съдебни решения. Следва да съществува ясен и ефективен механизъм за решаване на висящи дела (lis pendens) и свързани с тях производства и за отстраняване на проблемите, които произтичат от национални различия като тези във връзка с определянето на времето, към което едно дело се счита за висящо. За целите на настоящия регламент това време следва да се определи автономно.

(22) При все това, с цел да се подобри ефективността на изключителните споразумения за избор на съд и да се избегнат способи за злоупотреба при съдебните спорове, е необходимо да се предвиди изключение от общото правило за висящи дела (lis pendens), с оглед на разрешаването по удовлетворителен начин на специфична ситуация, в която могат да възникнат успоредни производства. Такава е ситуацията, в която съд, който не е определен в изключително споразумение за избор на съд, е сезиран с иск и определеният съд е сезиран впоследствие с иск със същия предмет и между същите страни. В такъв случай съдът, който е сезиран пръв, следва да спре образуваното от него производство веднага след сезирането на определения в споразумението съд докато другият съд не обяви, че не е компетентен съгласно изключителното споразумение за избор на съд. Така се цели да се гарантира, че в тази ситуация определеният в споразумението съд се ползва с предимство, за да вземе решение по отношение на действителността на споразумението и степента, в която споразумението се прилага за висящия пред него спор. Определеният в споразумението съд следва да може да разглежда иска независимо от това, дали съдът, който не е определен в споразумението, вече е взел решение за спиране на образуваното от него производство.

Това изключение не следва да се прилага към ситуации, в които страните са сключили противоречащи си изключителни споразумения за избор на съд или в които съдът, определен в изключително споразумение за избор на съд е сезиран пръв. В тези случаи следва да се прилага общото правило на настоящия регламент относно висящите дела (lis pendens).

(23) Настоящият регламент следва да предвиди гъвкав механизъм, който позволява на съдилищата в държавите членки да вземат предвид висящите производства пред съдилищата в трети държави, като вземат предвид по-специално дали дадено съдебно решение на трета държава е възможно да бъде признато и изпълнено в дадена държава членка съгласно правото на тази държава членка, както и доброто правораздаване.

(24) Когато взема предвид доброто правораздаване, съдът на съответната държава членка следва да оценява всички обстоятелства по делото, което разглежда. Тези обстоятелства биха могли да включват връзки между фактите по делото и страните и съответната трета държава, етапа, на който се

▼B

намира производството в третата държава към момента на образуване на производството от съда на държавата членка, както и дали може да се очаква, че съдът на третата държава ще постанови решение в разумен срок от време.

Тази оценка би могла да включва и разглеждане на въпроса, дали съдът на третата държава има изключителна компетентност по конкретното дело при обстоятелства, при които съд на държава членка би имал изключителна компетентност.

(25) Понятието за временни, включително обезпечителни, мерки, следва да включва например обезпечителни актове, с които се цели получаване на информация или запазване на доказателства, съгласно посоченото в членове 6 и 7 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост ([1]). То не следва да включва мерки, които нямат обезпечителен характер, като например мерки за изслушване на свидетел. Това не следва да засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела ([2]).

(26) Взаимното доверие в правораздаването в Съюза обосновава принципа, че съдебните решения, постановени в държава членка, следва да бъдат признати във всички държави членки, без за това да е необходима специална процедура. Освен това целта трансграничните съдебни спорове да приключват по-бързо и да са свързани с по-малко разходи е основание за премахване на декларацията за изпълняемост преди изпълнението на съдебните решения в сезираната държава членка. Поради това съдебните решения, постановени от съдилищата на държава членка, следва да бъдат разглеждани като постановени в сезираната държава членка.

(27) За целите на свободното движение на съдебните решения съдебно решение, постановено в държава членка, следва да бъде признато и изпълнено в друга държава членка, дори ако то е постановено срещу лице, чието местоживеене не е в държава членка.

(28) Ако съдебно решение съдържа мярка или разпореждане, които не са познати в правото на сезираната държава членка, тази мярка или разпореждане, включително всяко посочено в тях право, следва да се адаптират, доколкото е възможно, към такива, които съгласно правото на тази държава членка имат равностоен ефект и преследват сходни цели. Всяка държава членка определя по какъв начин и от кого следва да се извърши тази адаптация.

(29) Прякото изпълнение в сезираната държава членка на съдебно решение, постановено в друга държава членка, без декларация за изпълняемост не следва да излага на опасност зачитането на правото на защита. Ето защо лицето, срещу което се иска изпълнение, следва да може да подаде молба за отказ на признаване или изпълнение на съдебно решение, ако то счита, че е налице едно от основанията за отказ на признаване. Това следва да включва основанието, че лицето не е имало възможност да организира защитата си, когато съдебното решение е постановено в

([1]) ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.
([2]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1.

▼B

негово отсъствие по граждански иск, свързан с наказателно производство. Следва да включват и основанията, на които лицето би могло да се позове въз основа на споразумение между сезираната държава членка и трета държава, сключено съгласно член 59 от Брюкселската конвенция от 1968 г.

(30) Страната, която оспорва изпълнението на съдебно решение, постановено в друга държава членка, следва да може, доколкото е възможно, и в съответствие с правната система на сезираната държава членка, да се позове, при същата процедура, в допълнение към основанията за отказ, предвидени в настоящия регламент, и на основанията за отказ съгласно националното право и в рамките на определените в националното право срокове.

Признаването на съдебно решение обаче следва да бъде отказвано само ако са налице едно или повече от основанията за отказ, предвидени в настоящия регламент.

(31) При оспорване на изпълнението на съдебно решение, следва да бъде възможно съдилищата в сезираната държава членка, по време на цялата процедура, свързана с оспорването, включително при обжалване, да разрешат да се пристъпи към изпълнение, при условие че се наложи ограничение на изпълнението или че се даде обезпечение.

(32) С цел да се информира лицето, срещу което се иска изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, удостоверението, издадено съгласно настоящия регламент, придружено при необходимост от съдебното решение, следва да се връчи на това лице в разумен срок преди първата изпълнителна мярка. В този контекст първата изпълнителна мярка следва да означава първата изпълнителна мярка след това връчване.

(33) Когато временни, включително обезпечителни, мерки са постановени от компетентен по съществото на делото съд, следва да се осигури тяхното свободно движение съгласно настоящия регламент. Временните, включително обезпечителни, мерки, които са постановени от такъв съд, без ответникът да бъде призован да се яви, обаче следва да не се признават и да не се изпълняват съгласно настоящия регламент, освен ако съдебното решение, съдържащо мярката, е връчено на ответника преди изпълнението. Това не следва да възпрепятства признаването и изпълнението на такива мерки съгласно националното право. Когато временните, включително обезпечителни, мерки са постановени от съд на държава членка, който не е компетентен по съществото на делото, действието им следва да се ограничи съгласно настоящия регламент до територията на тази държава членка.

(34) Следва да се гарантира приемственост между Брюкселската конвенция от 1968 г., Регламент (ЕО) № 44/2001 и настоящия регламент и за тази цел следва да се установят преходни разпоредби. Същата нужда от приемственост се прилага и по отношение на тълкуването от Съда на Европейския съюз на Брюкселската конвенция от 1968 г. и на регламентите, които я заменят.

(35) Спазването на международните ангажименти, по които са страни държавите членки, означава, че настоящият регламент следва да не засяга конвенции във връзка със специални въпроси, по които държавите членки са страни.

▼B

(36) Без да се засягат задълженията на държавите членки съгласно Договорите, настоящият регламент не засяга прилагането на двустранни конвенции и споразумения между трета държава и държава членка, сключени преди датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 44/2001, които се отнасят до въпроси, уредени с настоящия регламент.

(37) С цел да се гарантира, че удостоверенията, които се използват във връзка с признаването или изпълнението на съдебни решения, автентичните актове и съдебните спогодби съгласно настоящия регламент се актуализират, правомощието да се приемат актове в съответствие с член 290 ДФЕС следва да бъде предоставено на Комисията във връзка с измененията на приложения I и II към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.

(38) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на ефективни правни средства за защита и правото на справедлив съдебен процес, гарантирани в член 47 от Хартата.

(39) Доколкото целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(40) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към ДЕС и към Договора за създаване на Европейската общност, който порано беше в сила, Обединеното кралство и Ирландия участваха в приемането и прилагането на Регламент (ЕО) № 44/2001. В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(41) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане, без да се засяга възможността Дания да прилага измененията на Регламент (ЕО) № 44/2001 съгласно член 3 от Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела от 19 октомври 2005 г. ([1]),

([1]) ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

▼B

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела, нито отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт (*acta iure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;

б) банкрут, производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;

в) социална сигурност;

г) арбитраж;

д) задължения за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения или отношения по сватовство;

е) завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт.

Член 2

За целите на настоящия регламент:

а) „съдебно решение“ означава всяко съдебно решение, постановено от съд или правораздавателен орган на държава членка, както и да се нарича съдебното решение, включително декрет, разпореждане, решение или заповед за изпълнение, както и решение за определяне на разноските от служител на съда.

За целите на глава III „съдебно решение“ включва временни, включително обезпечителни, мерки, постановени от съд или правораздавателен орган, който по силата на настоящия регламент е компетентен по съществото на делото. То не включва временна, включително обезпечителна, мярка, която е постановена от такъв съд или правораздавателен орган без призоваване на ответника, освен ако решението, съдържащо мярката, е връчено на ответника преди изпълнението;

б) „съдебна спогодба“ означава споразумение, което е било одобрено от съд на държава членка или сключено пред съд на държава членка в хода на производството;

в) „автентичен акт“ означава документ, формално съставен или вписан като автентичен акт в държавата членка по произход, чиято автентичност:

i) е свързана с подписа и съдържанието на акта, и

▼B

ii) е установена от публичен орган или друг орган, овластен за това;

г) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която, според случая, е постановено съдебното решение, одобрена е или е сключена съдебната спогодба или е формално съставен или вписан автентичният акт;

д) „сезирана държава членка“ означава държавата членка, в която се прави искане за признаване на съдебно решение или в която се иска изпълнение на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт;

е) „съд по произход“ означава съдът, постановил решението, чието признаване се иска или чието изпълнение се търси.

Член 3

За целите на настоящия регламент понятието „съд“ включва следните органи, доколкото те са компетентни по въпросите, които попадат в приложното поле на настоящия регламент:

а) в Унгария — при бързи производства за платежни нареждания (fizetési meghagyásos eljárás) — нотариуса (közjegyző);

б) в Швеция — при бързи производства за платежни нареждания (betalningsföreläggande) и оказване на помощ (handräckning) — органа по изпълнението (Kronofogdemyndigheten).

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 4

1. При условията на настоящия регламент, искове срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка.

2. Лица, които не са граждани на държавата членка, в която имат местоживеене, се подчиняват на правилата за компетентност, които са приложими по отношение на гражданите на тази държава членка.

Член 5

1. Срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искове в съдилищата на друга държава членка само при съблюдаване на правилата, установени в раздели 2—7 от настоящата глава.

▼B

2. В частност срещу лицата, посочени в параграф 1, не се прилагат правилата за национална компетентност, за които държавите членки трябва да нотифицират Комисията съгласно член 76, параграф 1, буква а).

Член 6

1. Ако ответникът няма местоживеене в държава членка, компетентността на съдилищата на всяка държава членка се определя от правото на тази държава членка, при спазване на член 18, параграф 1, член 21, параграф 2, член 24 и член 25.

2. Спрямо такъв ответник всяко лице с местоживеене в държава членка може независимо от гражданството си да се възползва в тази държава членка от действащите там правила за компетентност, и по-специално от правилата, за които държавите членки трябва да нотифицират Комисията съгласно член 76, параграф 1, буква а), по същия начин като гражданите на тази държава членка.

РАЗДЕЛ 2

Специална компетентност

Член 7

Срещу лице, които има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искове в друга държава членка:

1) а) по дела, свързани с договор — в съдилищата по мястото на изпълнение на въпросното задължение;

б) за целите на настоящата разпоредба и освен ако не е договорено друго, мястото на изпълнение на въпросното задължение е:

— в случая на продажба на стоки, мястото в държава членка, където съгласно договора са доставени стоките или е трябвало да бъдат доставени,

— в случая на предоставяне на услуги, мястото в държава членка, където съгласно договора услугите са били предоставени или е трябвало да бъдат предоставени;

в) ако не се прилага буква б), тогава се прилага буква а);

2) по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие;

3) по отношение на граждански иск за вреди или реституция вследствие на деяние, което води до наказателно производство — в съда, сезиран с това производство, доколкото този съд съгласно своето право е компетентен да разглежда граждански искове;

4) по отношение на граждански иск за възстановяване, въз основа на собственост, на паметник на културата по смисъла на определението в член 1, точка 1 от Директива 93/7/ЕИО, предявен от лицето, което претендира за правото на възстановяване на такъв паметник - в съдилищата на мястото, където се намира паметникът на културата в момента на сезиране на съда;

▼B

5) по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клон, агенция или друг вид представителство — в съдилищата на мястото, където се намира клонът, агенцията или представителството;

6) по отношение на спорове, повдигнати срещу учредител, доверителен собственик или бенефициер на доверителна собственост, създадена по силата на закон или на писмен документ, или на устна договореност и доказана писмено — в съдилищата на държавата членка, където се намира доверителната собственост;

7) по отношение на спор относно плащане на възнаграждение, искано във връзка със спасяване на товар или навло — в съда, в обсега на чиято компетентност въпросният товар или навло:

   а) е бил задържан с цел да се обезпечи това плащане; или

   б) е могъл да бъде задържан, но е дадена гаранция или друго обезпечение,

   при условие че настоящата разпоредба се прилага само ако се претендира, че ответникът има права върху товара или навлото, или е имал такива права по време на спасяването им.

Член 8

Срещу лице с местоживеене в държава членка може също така да бъде предявен иск:

1) когато то е един от множество ответници, в съдилищата по местоживеенето на всеки от тях, при условие че исковете са в такава тясна връзка, че е целесъобразно те да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства;

2) като трета страна по дело за поръчителство или гаранция или в друго производство на трета страна, в съда, сезиран с първоначалното дело, освен ако тези производства са образувани единствено с цел това лице да бъде отклонено от подсъдността на съда, който би бил компетентен по неговото дело;

3) по насрещен иск, произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск, в съда, пред който е висящ първоначалният иск;

4) по дела във връзка с договор, ако искът може да се съедини с иск относно вещни права върху недвижими вещи срещу същия ответник, в съда на държавата членка, където е разположен имотът.

Член 9

Когато по силата на настоящия регламент съд в държава членка е компетентен за искове във връзка с отговорност от използването или експлоатацията на кораб, този съд или който и да е друг съд, който по силата на вътрешното законодателство на тази държава членка замества за тази цел, също така е компетентен по отношение на искове за ограничаване на тази отговорност.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Компетентност по дела във връзка със застраховане

Член 10

По дела във връзка със застраховане компетентността се определя от нормите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 6 и член 7, параграф 5.

Член 11

1. Срещу застраховател с местоживеене в държава членка може да бъде предявен иск:

а) в съдилищата на държавата членка, където той има местоживеене;

б) в друга държава членка в случай на искове, предявени от притежателя на полицата, застрахования или трето ползващо се лице, в съдилищата по мястото, където ищецът има местоживеене; или

в) ако той е съзастраховател, в съдилищата на държава членка, в която е предявен иск срещу основния застраховател.

2. Застраховател, който няма местоживеене в държава членка, но има клон, агенция или друго представителство в една от държавите членки, по отношение на спорове, произтичащи от дейността на клона, агенцията или представителството, се счита, че има местоживеене в тази държава членка.

Член 12

По отношение на застраховка за отговорност или застраховка на недвижима собственост срещу застрахователя може наред с това да бъде предявен иск в съдилищата, където е настъпило вредоносното събитие. Същото се прилага и ако движимо и недвижимо имущество се покрива от една и съща застрахователна полица и двете са неблагоприятно засегнати от едно и също застрахователно събитие.

Член 13

1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде привлечен в производство, което увредената страна е започнала срещу застрахования.

2. Членове 10, 11 и 12 се прилагат по отношение на искове, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки искове са разрешени.

3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки искове, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат привлечени като страна по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях.

Член 14

1. Без да се засяга разпоредбата на член 13, параграф 3, застрахователят може да предяви иск само в съдилищата на държавата членка, в която ответникът има местоживеене, независимо дали той е притежател на полицата, застрахован или трето ползващо се лице.

▼B

2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с този раздел е висящ първоначалният иск.

Член 15

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1) което е сключено след възникване на спора;

2) което допуска притежателят на полицата, застрахованият или третото ползващо се лице да предявят иск в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел;

3) което е сключено между притежател на полица и застраховател, ако и двамата по време на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава членка, и което споразумение предоставя компетентност на съдилищата на тази държава членка, дори ако вредоносното събитие се случи в чужбина, при условие че това споразумение не противоречи на правото на тази държава членка;

4) което е сключено с притежател на полица, който няма местоживеене в държава членка, освен дотолкова, доколкото застраховката е задължителна или е относно недвижима собственост в държава членка; или

5) което се отнася до договор за застраховка дотолкова, доколкото покрива един или повече от рисковете по член 16.

Член 16

Рисковете по член 15, параграф 5 са следните:

1) всякаква загуба или вреда на:

   а) морски кораби, инсталации, разположени край бреговете или в открито море, или въздухоплавателно средство, произтичащи от рискове, които са свързани с използването им за търговски цели;

   б) транзитни стоки, различни от багажа на пътниците, когато транзитът се състои или включва товар на такива кораби или въздухоплавателни средства;

2) всякаква отговорност, различна от тази за телесна повреда на пътници или загуба или увреждане на багажа им:

   а) произтичаща от използването или експлоатацията на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са посочени в точка 1, буква а), доколкото по отношение на последните законът на държавата членка, в която е регистрирано въздухоплавателното средство, не забранява клаузи за предоставяне на компетентност при застраховането срещу такива рискове;

   б) за загуба или повреда, причинени от транзитни стоки, както са описани в точка 1, буква б);

3) всякаква финансова загуба във връзка с използването или експлоатацията на кораби, инсталации или въздухоплавателни средства, както са посочени в точка 1, буква а), и по-специално загуба на редовен или чартърен товар;

▼B

4) всякакъв риск или интерес във връзка с някой от тези по точки 1—3;

5) независимо от точки 1—4, всякакви „големи рискове“, съгласно определението в Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) [1].

РАЗДЕЛ 4

Компетентност при потребителски договори

Член 17

1. По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от настоящия раздел, без да се засягат член 6 и член 7, точка 5, ако:

а) се отнася до договор за продажба на стоки на изплащане чрез вноски;

б) се отнася до договор за заем, изплатим на вноски, или за всяка друга форма на кредит, предоставен за финансиране на продажбата на стоки, или

в) във всички останали случаи, договорът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата членка, където потребителят има местоживеене, или което с всички средства насочва тези дейности към тази държава членка или към няколко държави, включително тази държава членка, и договорът попада в обхвата на тези дейности.

2. Когато потребител сключи договор със страна, която няма местоживеене в държава членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите членки, тази страна по отношение на спорове, възникнали от дейността на този клон, агенция или представителство, се счита за имаща местоживеене в тази държава членка.

3. Настоящият раздел не се прилага по отношение на договор за транспорт, различен от договор, който в цената си включва предоставянето на комбинация от пътуване и настаняване.

Член 18

1. Потребител може да предяви иск срещу другата страна по договора или в съдилищата на държавата членка, в която тази страна има местоживеене, или независимо от местоживеенето на другата страна — в съдилищата по мястото, където има местоживеене потребителят.

2. Другата страна по договора може да предяви иск срещу потребител само в съдилищата на държавата членка, където има местоживеене потребителят.

3. Настоящият член не засяга правото да се предяви насрещен иск в съда, пред който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск.

[1] ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

▼B

Член 19

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1) което е сключено след възникването на спора;

2) което допуска потребителят да предяви иск в съдилища, различни от тези, посочени в този раздел; или

3) което е сключено между потребителя и другата страна по договора, и двамата от които по времето на сключване на договора са имали местоживеене или обичайно пребиваване в една и съща държава членка, и което предоставя компетентност на съдилищата на тази държава членка, при условие че това споразумение не противоречи на правото на тази държава членка.

РАЗДЕЛ 5

Компетентност при индивидуални трудови договори

Член 20

1. По дела във връзка с индивидуални трудови договори компетентността се определя от настоящия раздел, без да се засягат член 6, член 7, параграф 5, а ако искът е предявен срещу работодател — член 8, параграф 1.

2. Когато работник или служител сключи индивидуален трудов договор с работодател, който няма местоживеене в държава членка, но има клон, агенция или друго представителство в някоя от държавите членки, при спорове, възникнали във връзка с дейността на клона, агенцията или представителството, работодателят се счита за имащ местоживеене в тази държава членка.

Член 21

1. Срещу работодател с местоживеене в държава членка може да бъде предявен иск:

а) в съдилищата на държавата членка, където има местоживеене; или

б) в друга държава членка:

i) в съдилищата по мястото, където или откъдето работникът или служителят обичайно осъществява дейността си, или в съдилищата по мястото, където последно е осъществявал дейност, или

ii) ако работникът или служителят не осъществява обичайно или не е осъществявал обичайно дейността си в никоя държава, в съдилищата по мястото, където предприятието, което е наело работникът или служителят, е разположено или е било разположено.

2. Срещу работодател, който няма местоживеене в държава членка, може да бъде предявен иск в съдилищата на държава членка в съответствие с параграф 1, буква б).

▼B

Член 22

1. Работодател може да предяви иск само в съдилищата на държавата членка, където работникът или служителят има местоживеене.

2. Разпоредбите на настоящия раздел не засягат правото да се предяви насрещен иск в съда, в който в съответствие с настоящия раздел е висящ първоначалният иск.

Член 23

Разпоредбите на настоящия раздел могат да се дерогират само със споразумение:

1) което е сключено след възникването на спора; или

2) което допуска работникът или служителят да предяви иск в съдилища, различни от тези, указани в настоящия раздел.

РАЗДЕЛ 6

Изключителна компетентност

Член 24

Следните съдилища на държава членка притежават изключителна компетентност независимо от местоживеенето на страните:

1) по дела, които имат за предмет вещни права върху недвижим имот или договор за наем на недвижим имот — съдилищата на държавата членка, в която е разположен имотът.

   Въпреки това по дела, които имат за предмет договор за наем на недвижим имот, сключен за временно ползване с максимален срок от шест последователни месеца, са компетентни и съдилищата на държавата членка, в която ответникът има местоживеене, при условие че наемателят е физическо лице и че наемодателят и наемателят имат местоживеене в една и съща държава членка;

2) по дела, които имат за предмет действителността на създаването, недействителността или прекратяването на търговски дружества или други юридически лица или сдружения на физически или юридически лица, или действителността на решения на техните органи — съдилищата на държавата членка, в която има седалище търговското дружество, юридическото лице или сдружението. За да се определи това седалище, съдът прилага своите правила на международното частно право;

3) по дела, които имат за предмет действителността на вписванията в публични регистри — съдилищата на държавата членка, в която се води регистърът;

4) по дела във връзка с регистрацията или действителността на патенти, търговски марки, дизайни или други подобни права, за които се изисква да бъдат депозирани или регистрирани, независимо дали за това е предявен иск или насрещен иск — съдилищата на държавата членка, в която е подадена заявка за депозиране или регистрация, или депозирането или регистрацията са извършени или се смятат за извършени съгласно инструмент на Съюза или по силата на международна конвенция.

▼B

Без да се засяга компетентността на Европейската патентна служба по силата на Конвенцията за предоставяне на европейски патенти, подписана в Мюнхен на 5 октомври 1973 г., съдилищата на всяка държава членка имат изключителна компетентност по дела във връзка с регистрацията или действителността на всеки европейски патент, предоставен на тази държава членка;

5) по дела във връзка с изпълнението на съдебни решения — съдилищата на държавата членка, в която съдебното решение е било или трябва да бъде изпълнено.

РАЗДЕЛ 7

Пророгация на компетентност

Член 25

1. Ако страните, независимо от местоживеенето им, са се договорили, че съд или съдилищата на държава членка са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение, този съд или тези съдилища имат компетентност, освен ако споразумението е недействително по отношение на материалноправната си действителност съгласно правото на тази държава членка. Тази компетентност е изключителна, освен ако страните са уговорили друго. Споразумението за предоставяне на компетентност се сключва:

а) писмено или устно, потвърдено с писмени доказателства;

б) във форма, която е съобразена с практиките, които страните са установили помежду си; или

в) в международната търговия, във форма, която е съобразена с обичая, който страните познават или е трябвало да познават и който в тази търговска дейност е широко известен на страните и редовно се съблюдава от страните по договори от вида, приложим в конкретната търговска дейност.

2. Всяко съобщение чрез електронни средства, което осигурява траен запис на споразумението, е равностойно на „писмена форма“.

3. Съдът или съдилищата на държава членка, на които е предоставена компетентност чрез акт за учредяване на доверителна собственост, имат изключителна компетентност по всеки иск, предявен срещу учредител, доверителен собственик или бенефициер, ако става дума за отношенията между тези лица или за техните права или задължения във връзка с доверителната собственост.

4. Споразумения или разпоредби на акт за учредяване на доверителна собственост, с които се предоставя компетентност, нямат правно действие, ако противоречат на членове 15, 19 или 23, или ако съдилищата, чиято компетентност те претендират да изключат, имат изключителна компетентност по силата на член 24.

▼B

5. Споразумение за предоставяне на компетентност, което съставлява част от договор, се счита за споразумение, което е независимо от останалите разпоредби на договора.

Действителността на споразумение за предоставяне на компетентност не може да бъде оспорвана единствено на основание недействителността на договора.

Член 26

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността на съда, или когато друг съд има изключителна компетентност по силата на член 24.

2. По делата, посочени в раздели 3, 4 или 5, когато притежателят на полицата, застрахованият, третото ползващо се лице по застрахователен договор, увредената страна, потребителят, работникът или служителят е ответник, преди да се признае за компетентен въз основа на параграф 1, съдът гарантира, че ответникът е информиран за правото си да оспори компетентността на съда и за последиците от явяването или неявяването си.

РАЗДЕЛ 8

Проверка на компетентността и допустимостта

Член 27

Когато съд на държава членка е сезиран с иск, който основно засяга дело, по което съдилищата на друга държава членка имат изключителна компетентност по силата на член 24, той служебно прогласява, че не е компетентен.

Член 28

1. Когато срещу ответник с местоживеене в държава членка е предявен иск в съд на друга държава членка и той не се яви, съдът служебно прогласява, че не е компетентен, освен в случаите, когато компетентността му произтича от разпоредбите на настоящия регламент.

2. Съдът спира разглеждането на делото дотогава, докато не бъде доказано, че ответникът е могъл да получи документа за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок, който да му позволи да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими стъпки за тази цел.

3. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) ([1]) се прилага вместо параграф 2 от настоящия член, ако документът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъде предаден от една държава членка в друга съобразно посочения регламент.

([1]) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

▼B

4. Когато Регламент (ЕО) № 1393/2007 не е приложим, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако документът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъде предаден в чужбина съобразно посочената конвенция.

РАЗДЕЛ 9

Висящ процес (lis pendens) — свързани искове

Член 29

1. Без да се засяга разпоредбата на член 31, параграф 2, когато искове с един и същ предмет и между същите страни са предявени в съдилищата на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, спира разглеждането на делото служебно, докато бъде установена компетентността на първия сезиран съд.

2. По посочените в параграф 1 случаи по искане на сезиран със спора съд всеки друг сезиран съд незабавно уведомява първия съд относно датата, на която е бил сезиран в съответствие с член 32.

3. Когато бъде установена компетентността на първия сезиран съд, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 30

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилища от различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре производството.

2. Когато искът пред първия сезиран съд е висящ на първа инстанция, всеки друг съд може също така, по молба на една от страните, да се откаже от компетентност, ако първият сезиран съд е компетентен по въпросните искове и правото му допуска тяхното съединяване.

3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 31

1. Когато исковете спадат към изключителната компетентност на няколко съдилища, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на този съд.

2. Без да се засяга член 26, когато е сезиран съд на държава членка, на когото чрез посоченото в член 25 споразумение е предоставена изключителна компетентност, всеки съд на друга държава членка спира производството, докато сезираният въз основа на споразумението съд обяви, че не е компетентен съгласно споразумението.

▼B

3. Когато определеният със споразумението съд се обяви за компетентен в съответствие със споразумението, всеки съд на друга държава членка се отказва от компетентност в полза на този съд.

4. Параграфи 2 и 3 не се прилагат към въпроси, регламентирани в раздели 3, 4 или 5, когато ищецът е притежателят на полицата, застрахованият, третото ползващо се лице по застрахователния договор, увредената страна, потребителят, работникът или служителят и споразумението е недействително съгласно някоя от разпоредбите, съдържащи се в тези раздели.

Член 32

1. За целите на настоящия раздел, съдът се счита сезиран:

а) в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се извърши връчване на ответника; или

б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, в момента, в който е получен от отговорния за връчването орган, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Отговорният за връчването орган, посочен в буква б), е първият орган, който получава документите за връчване.

2. Съдът или органът, отговорен за връчването, посочен в параграф 1, отбелязват съответно датата на подаване на документа, с който се образува производството или на равностойния документ или датата на получаване на документите за връчване.

Член 33

1. Когато компетентността се основава на член 4 или на членове 7, 8 или 9 и делата са висящи пред съд на трета държава към момента, в който съд в държава членка е сезиран по иск със същия предмет и между същите страни като делото пред съда на третата държава, съдът на държавата членка може да спре производството, ако:

а) се очаква, че съдът на третата държава ще постанови решение, което може да бъде признато и, когато е приложимо, изпълнено в тази държава членка, и

б) съдът на държавата членка е убеден, че спирането на производството е необходимо за доброто правораздаване.

2. Съдът на държавата членка може да възобнови производството във всеки момент, ако:

▼B

а) производството в съда на третата държава също е спряно или прекратено;

б) съдът на държавата членка счита, че производството пред съда на третата държава няма да приключи в разумен срок; или

в) възобновяването на производството е необходимо за доброто правораздаване.

3. Съдът на държавата членка прекратява производството, ако производството пред съда на третата държава е приключило със съдебно решение, годно да бъде признато и, когато е приложимо, да бъде изпълнено в същата държава членка.

4. Сезираният съд на държавата членка прилага настоящия член по молба на една от страните или служебно, когато това е възможно съгласно националното право.

Член 34

1. Когато компетентността се основава на член 4 или на членове 7—9 и искът е висящ пред съд на трета държава към момента, в който съд в държава членка е сезиран по иск, свързан с иска в съда на третата държава, съдът на държавата членка може да спре производството, ако:

а) е целесъобразно свързаните искове да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства;

б) се очаква, че съдът на третата държава ще постанови решение, годно да бъде признато и, когато е приложимо, да бъде изпълнено в тази държава членка; и

в) съдът на държавата членка е убеден, че спирането на производството е необходимо за доброто правораздаване.

2. Съдът на държавата членка може да възобнови производството във всеки момент, ако:

а) съдът на държавата членка счита, че вече не съществува риск от противоречащи си съдебни решения;

б) производството пред съда на третата държава също е спряно или прекратено;

в) съдът на държавата членка счита, че производството пред съда на третата държава няма да приключи в разумен срок; или

г) възобновяването на производството е необходимо за доброто правораздаване.

▼B

3. Съдът на държавата членка може да прекрати производството, ако производството пред съда на третата държава е приключило със съдебно решение, годно да бъде признато и, когато е приложимо, да бъде изпълнено в държавата членка на сезирания съд.

4. Съдът на държавата членка прилага настоящия член по молба на една от страните или служебно, когато това е възможно съгласно националното право.

РАЗДЕЛ 10

Временни, включително обезпечителни, мерки

Член 35

Може да се подаде молба пред съдилищата на държава членка за такива временни, включително обезпечителни, мерки, предвидени в правото на тази държава членка, дори ако съдилищата на друга държава членка са компетентни по съществото на делото.

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

РАЗДЕЛ 1

Признаване

Член 36

1. Решение, постановено в една държава членка, се признава в друга държава членка без изискване за специално производство.

2. Всяка заинтересована страна може в съответствие с производството, предвидено в раздел 3, подраздел 2, да поиска постановяване на решение, че липсват основанията за отказ на признаване, посочени в член 45.

3. Ако изходът на дело пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за отказ на признаване, този съд е компетентен по отношение на този въпрос.

Член 37

1. Когато страна по дело иска да се позове в държава членка на решение, постановено в друга държава членка, тя представя:

а) препис от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му; и

б) удостоверението, издадено съгласно член 53.

2. Съдът или органът, пред който се прави позоваване на решение, постановено в друга държава членка, може при необходимост да поиска от позоваващата се страна, да представи в съответствие с член 57 писмен превод или транслитерация на съдържанието на удостоверението, посочено в параграф 1, буква б). Съдът или органът може да изиска от страната да представи

▼B

писмен превод на решението вместо писмен превод на съдържанието на удостоверението, ако той не може да продължи производството без такъв превод.

Член 38

Съдът или органът, пред който се прави позоваването на съдебно решение, постановено в друга държава членка, може да спре изцяло или частично производството, ако:

а) съдебното решение се оспорва в държавата членка по произход; или

б) има подадена молба за постановяване на решение, че липсват основанията за отказ на признаване, посочени в член 45, или на решение, че признаването следва да се откаже на базата на едно от тези основания.

РАЗДЕЛ 2

Изпълнение

Член 39

Съдебно решение, постановено в държава членка, което подлежи на изпълнение в тази държава членка, е изпълняемо в другите държави членки, без да се изисква декларация за изпълняемост.

Член 40

Изпълняемо съдебно решение включва в себе си автоматично оправомощаване да се предприемат обезпечителни мерки, предвидени в правото на сезираната държава членка.

Член 41

1. При спазване на разпоредбите на настоящия раздел производството за изпълнение на съдебни решения, постановени в друга държава членка, се урежда от правото на сезираната държава членка. Съдебно решение, постановено в държава членка, което е изпълняемо в сезираната държава членка, се изпълнява при същите условия, като решение, постановено в сезираната държава членка.

2. Независимо от параграф 1, основанията за отказ или за спиране на изпълнението в съответствие с правото на сезираната държава членка се прилагат дотолкова, доколкото не противоречат на основанията, посочени в член 45.

3. Страната, която търси изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, не е длъжна да има пощенски адрес в сезираната държава членка. Тази страна не е длъжна да има и упълномощен представител в сезираната държава членка, освен ако такъв представител се изисква независимо от гражданството или местоживеенето на страните.

▼B

Член 42

1. За целите на изпълнението в държава членка на съдебно решение, постановено в друга държава членка, молителят представя на компетентния орган по изпълнение на решението:

а) препис от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му; и

б) удостоверение, издадено съгласно член 53, с което се удостоверява, че съдебното решение е изпълняемо и което съдържа извлечение от съдебното решение, както и съответната информация относно възстановяемите процесуални разходи и начислената лихва по целесъобразност.

2. За целите на изпълнението в държава членка на съдебно решение, постановено в друга държава членка, разпореждащо временна, включително обезпечителна, мярка, молителят представя на компетентния орган по изпълнение на решението:

а) препис от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му;

б) удостоверението, издадено съгласно член 53, в което се съдържа описание на мярката и се удостоверява, че:

i) съдът е компетентен да се произнесе по съществото на спора;

ii) съдебното решение е изпълняемо в държавата членка по произход; и

в) в случаите когато мярката е била разпоредена без ответникът да е бил призован да се яви — доказателство за връчването на съдебното решение.

3. Компетентният орган по изпълнението може при необходимост да изисква от молителя да представи в съответствие с член 57 писмен превод или транслитерация на съдържанието на удостоверението.

4. Компетентният орган по изпълнението може да изисква от молителя да представи писмен превод на съдебното решение само ако не може да пристъпи към изпълнение без такъв превод.

Член 43

1. Когато се търси изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, издаденото съгласно член 53 удостоверение се връчва на лицето, срещу което се иска изпълнението, преди първата изпълнителна мярка. Към удостоверението се прилага съдебното решение, ако то не е било вече връчено на въпросното лице.

2. Когато лицето, срещу което се иска изпълнение, има местоживеене в държава членка, различна от държавата членка по произход, това лице може да изиска писмен превод на решението с цел да оспори изпълнението му, ако решението не е съставено или придружено от превод на нито един от следните езици:

а) език, който лицето разбира; или

б) официалния език на държавата членка, в която лицето има местоживеене или, при наличие на няколко официални езика в тази държава членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, в което има местоживеене.

▼B

Когато се изисква писмен превод на съдебното решение съгласно първа алинея, не може да бъдат предприемани никакви мерки по изпълнение, освен обезпечителни мерки, докато на лицето, срещу което се иска изпълнение, не бъде предоставен превод.

Настоящият параграф не се прилага, ако на лицето, срещу което се иска изпълнение, вече е било връчено съдебното решение на един от езиците, посочени в първа алинея, или решението е придружено от превод на един от тези езици.

3. Настоящият член не се прилага за изпълнението на обезпечителна мярка, постановена със съдебно решение, или когато лицето, което иска изпълнение предприема обезпечителни мерки в съответствие с член 40.

Член 44

1. В случай на подадена молба за отказ на изпълнение на съдебно решение съгласно раздел 3, подраздел 2, по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, съдът в сезираната държава членка може:

а) да ограничи изпълнителното производство до обезпечителни мерки;

б) да постави изпълнението в зависимост от даването на обезпечение, определено от него; или

в) да спре изцяло или частично изпълнителното производство.

2. По молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, компетентният орган по изпълнението в сезираната държава членка спира изпълнителното производство, ако изпълнителната сила на съдебното решение е спряна в държавата членка по произход.

РАЗДЕЛ 3

Отказ на признаване и изпълнение

Подраздел 1

Отказ на признаване

Член 45

1. По молба от заинтересована страна признаването на съдебно решение се отказва:

а) ако такова признаване явно противоречи на обществения ред в сезираната държава членка;

б) когато съдебното решение е постановено в отсъствие на страната, ако на ответника не е връчен документът за образуване на производството или равностоен документ в достатъчен срок и по такъв начин, че да има възможност да организира защитата си, освен ако ответникът не е успял да предяви иск за оспорване на съдебното решение, когато е било възможно да стори това;

в) ако съдебното решение противоречи на съдебно решение, постановено между същите страни в сезираната държава членка;

▼B

г) ако съдебното решение противоречи на по-ранно съдебно решение, постановено в друга държава членка или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в сезираната държава членка;

д) ако съдебното решение е в противоречие с:

i) раздели 3, 4 или 5 от глава II, когато притежателят на полицата, застрахованото лице, третото ползващо се лице по застрахователен договор, увредената страна, потребителят, работникът или служителят са ответници; или

ii) раздел 6 от глава II.

2. При разглеждане на основанията за компетентност, посочени в параграф 1, буква д), съдът, до когото е подадена молба, е обвързан от фактическите констатации, на основата на които съдът по произход е определил своята компетентност.

3. Без да се засяга параграф 1, буква д), компетентността на съда по произход не може да се преразглежда. Критерият за обществения ред, посочен в параграф 1, буква а), не може да се прилага по отношение на правилата относно компетентността.

4. Молбата за отказ на признаване се изготвя в съответствие с процедурите, предвидени в подраздел 2 и, по целесъобразност, раздел 4.

Подраздел 2

Отказ за изпълнение

Член 46

По молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, изпълнението на съдебно решение се отказва, ако се установи едно от основанията, посочени в член 45.

Член 47

1. Молбата за отказ за изпълнение се подава до съда, който съответната държава членка е обявила на Комисията съгласно член 75, буква а) като съд, до който молбата се подава.

2. Процедурата за отказ за изпълнение, доколкото не е обхваната от настоящия регламент, се урежда от правото на сезираната държава членка.

3. Молителят представя на съда препис от съдебното решение и при необходимост писмен превод или негова транслитерация.

Съдът може да не изиска представянето на документите, посочени в първа алинея, ако вече разполага с тях или счита за необосновано да поиска от молителя да ги представи. Във втория случай съдът може да поиска от другата страна да представи документите.

▼B

4. Страната, която иска отказ за изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, не е длъжна да има пощенски адрес в сезираната държава членка. Тази страна не е длъжна да има и упълномощен представител в сезираната държава членка, освен ако такъв представител се изисква независимо от гражданството или местоживеенето на страните.

Член 48

Съдът се произнася по молбата за отказ за изпълнение незабавно.

Член 49

1. Решението по молбата за отказ за изпълнение може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се подава пред съда, който съответната държава членка е обявила на Комисията съгласно член 75, буква б) като съд, до който се подава такава жалба.

Член 50

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само чрез обжалване, когато съдилищата, пред които се подава последваща жалба, са обявени от съответната държава членка на Комисията съгласно член 75, буква в).

Член 51

1. Съдът, пред който е подадена молба за отказ за изпълнение, или съдът, който разглежда жалба, подадена в съответствие с член 49 или член 50, може да спре производството, ако в държавата членка по произход срещу съдебното решение е подадена жалба по общия ред или ако все още не е изтекъл срокът за подаване на такава жалба. Във втория случай съдът може да посочи срока, в рамките на който трябва да се подаде жалбата.

2. Когато съдебното решение е постановено в Ирландия, Кипър или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, предвидена в държавата членка по произход, се третира като жалба по общия ред за целите на параграф 1.

РАЗДЕЛ 4

Общи разпоредби

Член 52

При никакви обстоятелства не се допуска постановено в държава членка съдебно решение да се преразглежда по същество в сезираната държава членка.

▼B

Член 53

По искане на заинтересована страна съдът по произход издава удостоверение посредством формуляра, установен в приложение I.

Член 54

1. Ако решение съдържа мярка или разпореждане, които не са познати в правото на сезираната държава членка, тази мярка или разпореждане се адаптират, доколкото е възможно, до позната мярка или разпореждане в правото на тази държава членка, които имат равностоен ефект и преследват сходни цели и интереси.

Адаптирането не води до последици, надхвърлящи предвиденото в правото на държавата членка по произход.

2. Всяка от страните може да оспори пред съд адаптирането на мярката или разпореждането.

3. При необходимост, от страната, която се позовава на съдебно решение или иска неговото изпълнение, може да се изиска да представи писмен превод или транслитерация на съдебното решение.

Член 55

Съдебно решение, постановено в държава членка, с което се нарежда плащане посредством глоби, е изпълняемо в сезираната държава членка само ако размерът на плащането е бил окончателно определен от съда по произход.

Член 56

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава членка подава молба за изпълнението на съдебно решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че тя е чужд гражданин или че няма местоживеене или пребиваване в сезираната държава членка.

Член 57

1. Когато по настоящия регламент се изисква писмен превод или транслитерация, те се правят на официалния език на съответната държава членка или когато в нея има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици, на който се провежда съдебното производство на мястото, където се прави позоваване на решение, постановено в друга държава членка, или се подава молба за това в съответствие с правото на тази държава членка.

2. За целите на формулярите, посочени в членове 53 и 60, преводите или транслитерациите могат да бъдат също на всеки друг официален език или езици на институциите на Съюза, които съответната държава членка е посочила, че може да приема.

▼B

3. Превод по настоящия регламент се прави от лице, квалифицирано да превежда в една от държавите членки.

ГЛАВА IV

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОГОДБИ

Член 58

1. Автентичен акт, който има изпълнителна сила в държавата членка на произход, подлежи на изпълнение в другите държави членки без да е необходима декларация за изпълняемост. Изпълнението на автентичния акт може да бъде отказано само ако явно противоречи на обществения ред (ordre public) на сезираната държава членка.

Разпоредбите на раздел 2, раздел 3, подраздел 2 и раздел 4 от глава III се прилагат съответно по целесъобразност към автентичните актове.

2. Представеният автентичен акт трябва да отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му в държавата членка по произход.

Член 59

Съдебна спогодба, която е изпълняема в държавата членка по произход, се изпълнява в другите държави членки при същите условия като автентичните актове.

Член 60

Компетентният орган или съдът на държавата членка по произход издава удостоверение, по искане на всяка заинтересована страна, като използва формуляра, установен в приложение II, в което се съдържа обобщение на изпълняемото задължение, записано в автентичния акт, или на споразумението между страните, записано в съдебна спогодба.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

По отношение на настоящия регламент не се изисква легализация или друг вид формалност от същия тип за документи, издадени в държава членка.

Член 62

1. За да определи дали една страна има местоживеене в държава членка, чиито съдилища са сезирани по дело, съдът прилага вътрешното си право.

2. Ако една страна няма местожителство в държава членка, чиито съдилища са сезирани по дадено дело, тогава, за да се определи дали страната има местожителство в друга държава членка, съдът прилага правото на тази държава членка.

▼B

Член 63

1. За целите на настоящия регламент търговско дружество или друго юридическо лице или сдружение на физически или юридически лица имат местоживеене в мястото, където се намира тяхното:

а) седалище по устав;

б) централно управление; или

в) основно място на стопанска дейност.

2. По отношение на Ирландия, Кипър и Обединеното кралство „седалище по устав“ означава седалището по регистрация или когато няма такова седалище, мястото на учредяване, или когато няма такова място, мястото, съгласно чието право е създадено.

3. За да се определи дали доверителната собственост се намира в държава членка, чиито съдилища са сезирани по делото, съдът прилага своите правила за международно частно право.

Член 64

Без да се засягат по-благоприятни разпоредби на националното право, лица, които имат местоживеене в държава членка и които са преследвани в наказателните съдилища на друга държава членка, на която не са граждани, за престъпление, което не е извършено умишлено, могат да бъдат защитавани от квалифицирани лица, дори ако те не се явят лично. Сезираният съд по делото обаче може да нареди лично явяване; в случай на неявяване съдебно решение, постановено по гражданския иск, без засегнатото лице да е могло да организира защитата си, не трябва да бъде признато или изпълнено в другите държави членки.

Член 65

1. Компетентността, посочена в член 8, параграф 2 и член 13 по дела във връзка с действия за предоставяне на поръчителство или гаранция или във връзка с всякакви други действия на трета страна, може да се прилага в държавите членки, включени в списъка, който Комисията изготвя съгласно член 76, параграф 1, буква б) и член 76, параграф 2, само доколкото това се позволява по националното им право. Лице, което има местожителство в друга държава членка, може да бъде поканено да се яви в съдилищата на тези държави членки съгласно правилата, установени в този списък относно уведомяването на трети страни.

2. Съдебни решения, постановени в държава членка по силата на член 8, параграф 2 или член 13, се признават и изпълняват в съответствие с глава III във всяка друга държава членка. Всякакво действие, което съдебните решения, постановени в държавите членки, включени в списъка по параграф 1, могат да имат в съответствие с правото на тези държави членки по отношение на трети страни поради прилагането на параграф 1, се признава във всички държави членки.

3. Държавите членки, включени в списъка по параграф 1, предоставят информация в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета [1] („Европейска съдебна мрежа“) за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени във второто изречение на параграф 2.

[1] ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

▼B

ГЛАВА VI

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 66

1. Настоящият регламент се прилага само по отношение на съдебни производства, образувани по отношение на автентични актове, формално съставени или вписани и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени на или след 10 януари 2015 г.

2. Независимо от член 80, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 продължават да се прилагат към съдебни решения, постановени в рамките на образувани съдебни производства, към автентични актове, формално съставени или вписани, и съдебни спогодби, одобрени или сключени преди 10 януари 2015 г., включени в приложното поле на посочения регламент.

ГЛАВА VII

ВРЪЗКА С ДРУГИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 67

Настоящият регламент не засяга приложението на разпоредби, регламентиращи компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения в специфични области, които се съдържат в инструменти на Съюза или в национално законодателство, хармонизирано съобразно тези инструменти.

Член 68

1. Настоящият регламент в отношенията между държавите членки отменя Брюкселската конвенция от 1968 г., с изключение на териториите на държавите членки, които попадат в териториалния обхват на посочената Конвенция и които са изключени от действието на настоящия регламент по силата на член 355 от ДФЕС.

2. Доколкото настоящият регламент заменя разпоредбите на Брюкселската конвенция от 1968 г. между държавите членки, всяко позоваване на посочената конвенция се разбира като позоваване на настоящия регламент.

Член 69

При условията на членове 70 и 71 настоящият регламент, в отношенията между държавите членки, отменя конвенциите, които обхващат същите области, спрямо които се прилага настоящият регламент. По конкретно се отменят конвенциите, включени в списъка, който Комисията изготвя съгласно член 76, параграф 1, буква в) и член 76, параграф 2.

Член 70

1. Конвенциите, които са посочени в член 69, продължават да действат по отношение на области, спрямо които не се прилага настоящият регламент.

▼B

2. Те продължават да действат по отношение на постановени съдебни решения, автентични актове, формално съставени или вписани и съдебни спогодби, одобрени или сключени преди датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 44/2001.

Член 71

1. Настоящият регламент не засяга действието на конвенции, по които държавите членки са страни и които във връзка със специфични области уреждат компетентността или признаването или изпълнението на съдебни решения.

2. С цел да се осигури еднакво тълкуване, параграф 1 се прилага по следния начин:

а) настоящият регламент не пречи съд на държава членка, която е страна по конвенция, отнасяща се до специфична област, да се признае за компетентен в съответствие с тази конвенция, дори когато ответникът е с местоживеене в друга държава членка, която не е страна по тази конвенция. Сезираният съд прилага във всички случаи член 28 от настоящия регламент;

б) съдебни решения, постановени в държава членка от съд, упражняващ компетентност по силата на конвенция, засягаща специфична област, се признават и изпълняват в другите държави членки в съответствие с настоящия регламент.

Когато конвенция относно специфична област, по която са страни както държавата-членка по произход, така и сезираната държава членка, установява условия за признаване и изпълнение на съдебни решения, се прилагат тези условия. Във всеки случай разпоредбите на настоящия регламент относно признаване и изпълнение на съдебни решения могат да бъдат приложени.

▼M1

Член 71а

1. За целите на настоящия регламент съд, който е общ за няколко държави членки съгласно параграф 2 („общ съд“), е съд на държава членка, когато съгласно инструмента за неговото създаване същият общ съд упражнява компетентност по въпроси, попадащи в приложното поле на настоящия регламент.

2. За целите на настоящия регламент всяко от следните съдилища представлява общ съд:

а) Единният патентен съд, създаден със Споразумението относно Единен патентен съд, подписано на 19 февруари 2013 г. („Споразумението относно ЕПС“); и

б) Съдът на Бенелюкс, създаден с Договора от 31 март 1965 г. относно създаването и статута на Съда на Бенелюкс („Договорът за Съда на Бенелюкс“).

Член 71б

Компетентността на всеки общ съд се определя, както следва:

▼M1

1) общият съд е компетентен, когато съгласно настоящия регламент съдилищата на държава членка, която е страна по инструмента за създаване на общия съд, биха били компетентни по въпрос, уреден от този инструмент;

2) когато ответникът няма местоживеене в държава членка и настоящият регламент не предоставя компетентност спрямо него по друг начин, глава II се прилага, доколкото е уместно, независимо от местоживеенето на ответника.

Може да се подаде молба пред общия съд за временни, включително обезпечителни, мерки, дори ако съдилищата на трета държава са компетентни по съществото на делото;

3) когато общият съд е компетентен спрямо ответник съгласно точка 2 относно спор, свързан с нарушение на европейски патент, причиняващо вреди в рамките на Съюза, този съд може да упражни компетентност и по отношение на вреди извън Съюза, причинени от това нарушение.

Тази компетентност се предоставя само ако имуществото, което принадлежи на ответника се намира на територията на държава членка, която е страна по инструмента за създаване на общия съд и спорът е свързан в достатъчна степен с тази държава членка.

Член 71в

1. Членове 29—32 се прилагат, когато е предявен иск в общ съд и в съд на държава членка, която не е страна по инструмента за създаване на този общ съд.

2. Членове 29—32 се прилагат, когато по време на преходния период, предвиден в член 83 от Споразумението относно ЕПС, е предявен иск в Единния патентен съд и в съд на държава членка, която е страна по Споразумението относно ЕПС.

Член 71г

Настоящият регламент се прилага по отношение на признаването и изпълнението на:

а) съдебните решения на общ съд, които трябва да бъдат признати и изпълнени в държава членка, която не е страна по инструмента за създаване на общия съд; и

б) съдебните решения, постановени от съдилищата на държава членка, която не е страна по инструмента за създаване на общия съд, които трябва да бъдат признати и изпълнени в държава членка — страна по този инструмент.

Когато обаче признаването и изпълнението на съдебно решение, постановено от съответния общ съд, се иска в държава членка — страна по инструмента за създаване на този съд, вместо правилата на настоящия регламент се прилагат правилата на съответния инструмент за признаване и прилагане.

▼B

Член 72

Настоящият регламент не засяга споразумения, по силата на които държавите членки са се задължили преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 44/2001 съгласно член 59 от Брюкселската конвенция от 1968 г., да не признават съдебни решения, постановени по-специално в други държави, страни по тази конвенция, срещу ответници, които имат местоживеене или обичайно пребиваване в трета държава, когато в случаите, предвидени по член 4 от посочената конвенция, съдебното решение би могло да се основава единствено на компетентността, определена във втория параграф на член 3 от посочената конвенция.

Член 73

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на Конвенция от Лугано от 2007 г.

2. Настоящият регламент не засяга прилагането на Конвенцията от Ню Йорк от 1958 г.

3. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранни конвенции и споразумения между трета държава и държава членка, сключени преди датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 44/2001, които се отнасят до въпроси, уредени с настоящия регламент.

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 74

Държавите членки предоставят, в рамките на Европейската съдебна мрежа и с оглед оповестяването на тази информация на широката общественост, описание на националните правила и процедури относно изпълнението, включително органите, отговорни за изпълнението, и информацията относно ограниченията при изпълнението, по-специално правилата за защита на длъжниците или давностни срокове.

Държавите членки актуализират тази информация непрекъснато.

Член 75

Най-късно до 10 януари 2014 г. държавите членки съобщават на Комисията:

а) съдилищата, в които трябва да бъде подадена молбата за отказ за изпълнение съгласно член 47, параграф 1;

б) съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2;

в) съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50; и

▼B

г) езиците, приети за превод на формулярите, посочени в член 57, параграф 2.

Комисията осигурява публичен достъп до информацията чрез всички подходящи средства и по-специално посредством Европейската съдебна мрежа.

Член 76

1. Държавите членки нотифицират Комисията за:

а) правилата за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2;

б) правилата относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65; и

в) конвенциите, посочени в член 69.

2. Комисията изготвя съответните списъци въз основа на нотификациите от държавите членки, посочени в параграф 1.

3. Държавите членки нотифицират Комисията за всички последващи изменения, които е необходимо да се направят в тези списъци. Комисията изменя съответно списъците.

4. Комисията публикува списъците и направените в тях последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Комисията осигурява публичен достъп до информацията, за която е направена нотификация съгласно параграфи 1 и 3, чрез всички други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа.

Член 77

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 78 във връзка с измененията на приложения I и II.

Член 78

1. На Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 77, се предоставя на Комисията за неограничен срок, считано от 9 януари 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 77, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.

▼B

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 77, влиза в сила единствено ако Европейският парламент или Съветът не са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 79

До 11 януари 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. В този доклад се включва оценка на евентуалната нужда от допълнително разширяване на обхвата на правилата относно компетентността за ответниците, които нямат местоживеене в държава членка, като се отчита функционирането на настоящия регламент и евентуалните развития на международно равнище. При необходимост докладът се придружава от предложение за изменения на настоящия регламент.

Член 80

Настоящият регламент отменя Регламент (ЕО) № 44/2001. Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, посочена в приложение III.

Член 81

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 10 януари 2015 г., с изключение на членове 75 и 76, които се прилагат от 10 януари 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼M2

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА

Член 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1	СЪДЕБЕН ПРОИЗХОД
1.1	Наименование
1.2	Адрес
1.2.1	Улица и номер/пощенска кутия
1.2.2	Населено място и пощенски код
1.2.3	Държава членка
	AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐
1.3	Телефон
1.4	Факс
1.5	Ел. поща (ако има)
2	ИЗТЕГЛЯЩ
2.1	Фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията
2.2	Идентификационен номер (ако е приложимо и ако има)
2.3	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или в случая на юридическо лице – дата на учреждаване/създаване/вписване (ако е приложимо и ако има)
2.4	Адрес
2.4.1	Улица и номер/пощенска кутия
2.4.2	Населено място и пощенски код
2.4.3	Държава
	AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Друга (моля, посочете код ISO) ☐
2.5	Ел. поща (ако има)
3	ОТВЕТНИК(И)
3.1	Фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията
3.2	Идентификационен номер (ако е приложимо и ако има)
3.3	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или в случая на юридическо лице – дата на учреждаване/създаване/вписване (ако е приложимо и ако има)
3.4	Адрес
3.4.1	Улица и номер/пощенска кутия
3.4.2	Населено място и пощенски код
3.4.3	Държава
	AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Друга (моля, посочете код ISO) ☐
3.5	Ел. поща (ако има)

▼ **M2**

4 СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ

4.1 Дата (дд/мм/гггг) на съдебното решение

4.2 Референтен номер на съдебното решение

4.3 Решението е постановено в отсъствие на една от страните

4.3.1 ☐ Не

4.3.2 ☐ Да (моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която документът за образуване на производството или равностоен документ е връчен на ответника)

4.4 Решението подлежи на изпълнение в държавата членка по произход без необходимост от изпълнение на други условия

4.4.1 ☐ Да (моля, посочете датата (дд/мм/гггг), на която решението е обявено за подлежащо на изпълнение, ако е приложимо)

4.4.2 ☐ Да, но само по отношение на следното(-ите) лице(лица) (моля, посочете)

4.4.3 ☐ Да, но само частит от съдебното решение (моля, посочете)

4.4.4 ☐ Решението не съдържа задължение, подлежащо на изпълнение

4.5 Към датата на издаване на удостоверението решението е връчено на ответника(-ците)

4.5.1 ☐ Да (моля, посочете датата на връчване (дд/мм/гггг), ако е известна)

4.5.1.1 Решението е връчено на следния(следните) език(езици)

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DK ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ HR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Друг (моля, посочете (код ISO)) ☐

4.5.2 ☐ Не, докогото е известно на съда

4.6 Съдържание на съдебното решение и лихви

4.6.1 Съдебно решение по паричен иск [2]:

4.6.1.1 Кратко описание на предмета на делото

4.6.1.2 Съдът разпореди

(фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията) [3]:

да извърши плащане в полза на

. . (фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията)

4.6.1.2.1 Ако отговорността за едно и също вземане се носи от няколко лица, цялата сума може да бъде събрана от всяко едно от тях

4.6.1.2.1.1 ☐ Да

4.6.1.2.1.2 ☐ Не

4.6.1.3 Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ датска крона (DKK) ☐ куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля, посочете (код ISO))

4.6.1.4 Главница

4.6.1.4.1 ☐ Сума, подлежаща на плащане наведнъж

▼**M2**

4.6.1.4.2	☐ Сума, подлежаща на плащане на вноски (1)

Падеж (дд/мм/ггг)	Размер

4.6.1.4.3	☐ Сума, подлежаща на периодично плащане
4.6.1.4.3.1	☐ на ден
4.6.1.4.3.2	☐ на седмица
4.6.1.4.3.3	☐ друго (посочете честота)
4.6.1.4.3.4	От дата (дд/мм/ггг) или събитие
4.6.1.4.3.5	Ако е приложимо, до (дата (дд/мм/ггг) или събитие)
4.6.1.5	Лихви, ако е приложимо
4.6.1.5.1	Лихва
4.6.1.5.1.1	☐ Не е посочена в съдебното решение
4.6.1.5.1.2	☐ Да, посочена в в съдебното решение, както следва
4.6.1.5.1.2.1	Размер
	или
4.6.1.5.1.2.2	Лихвен процент (1)
4.6.1.5.1.2.3	Лихва, дължима от (дата (дд/мм/ггг) или събитие) до (дата (дд/мм/ггг) или събитие) (1)
4.6.1.5.2	☐ Законна лихва (ако е приложимо), която се изчислява съгласно (моля посочете съответния закон)
4.6.1.5.2.1	Лихва, дължима от (дата (дд/мм/ггг) или събитие) до (дата (дд/мм/ггг) или събитие) (1)
4.6.1.5.3	☐ Капитализация на лихвите (моля, посочете, ако е приложимо)
4.6.2	Съдебно решение за налагане на временна, включително обезпечителна, мярка
4.6.2.1	Кратко описание на предмета на делото и на наложената мярка
4.6.2.2	Мярката е наложена от съд, компетентен по съществото на делото
4.6.2.2.1	☐ Да
4.6.3	Друг вид съдебно решение
4.6.3.1	Кратко описание на предмета на делото и на решението на съда
4.7	Разноски (1)
4.7.1	Валута
	☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ датска крона (DKK) ☐ хуна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO)
4.7.2	Следното(-ите) лице(-а), срещу което/които се търси изпълнение, е/са осъдено(-и) да понесе(-ат) разноските
4.7.2.1	Фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията (1)
4.7.2.2	Ако е разпоредено разноските да се понесат от повече от едно лице, цялата сума може да бъде събрана от всяко от едно от тези лица

▼M2

4.7.2.2.1 ☐ Да

4.7.2.2.2 ☐ Не

4.7.3 Разноските чието възстановяване се иска са [1]:

4.7.3.1 ☐ Разноските са определени в съдебното решение чрез посочване на обща сума (моля, посочете сумата):

4.7.3.2 ☐ Разноските са определени в съдебното решение като процент от общите разноски (моля, посочете процента от общата сума):

4.7.3.3 ☐ Отговорността за заплащане на разноските е определена в съдебното решение и точните суми са както следва:

4.7.3.3.1 ☐ Съдебни такси

4.7.3.3.2 ☐ Адвокатски възнаграждения

4.7.3.3.3 ☐ Разноски за връчване на документи

4.7.3.3.4 ☐ Други

4.7.3.4 ☐ Други (моля, уточнете):

4.7.4 Лихва върху разноските:

4.7.4.1 ☐ Не се прилага

4.7.4.2 ☐ Лихва, посочена в съдебното решение:

4.7.4.2.1 ☐ Размер:

или

4.7.4.2.2 ☐ Лихвен процент [2]:

4.7.4.2.2.1 Лихва, дължима от (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до (дата (дд/мм/гггг) или събитие) [3]:

4.7.4.3 ☐ Законна лихва (ако е приложима), която се изчислява съгласно (моля, посочете съответния закон):

4.7.4.3.1 Лихва, дължима от (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до (дата (дд/мм/гггг) или събитие) [3]:

4.7.4.4 ☐ Капитализация на лихвите (моля, посочете, ако е приложимо):

Съставено във:

Подпис и/или печат на съда по произход:

---

[1] Посочете информацията по-горе, ако в съдебното решение е постановено плащане на парична сума.

[2] Посочете информацията по-горе, ако е приложимо, в случаи, когато в решението е постановено плащане на лихви от определена сума.

[3] Ако решението е изразено в чужда валута, посочете сумата, която е постановена по равностойна на определеното в решение, съгласно точка 4.6.1 и/или точка 4.7.

[4] Ако изпълнение от страна на длъжника е разпределено за различни периоди, моля, предоставете информация за всеки период.

[5] Включете информация за всяко плащане.

[6] Включете информация за всяко начисляване от страна на лихви.

[7] Такова може, например, да е случаят, при който изпълнителят е представил доказателства.

[8] Включете информация за всяко начисляване от страна на лихви.

[9] Ако изпълнителят е в състояние по отношение на определена сума, изпълнителят трябва да посочи тази сума.

▼**M2**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА АВТЕНТИЧЕН АКТ/СЪДЕБНА СПОГОДБА [1] ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА

Член 60 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

1	СЪД ИЛИ КОМПЕТЕНТЕН ОРГАН, ИЗДАВАЩ СЕРТИФИКАТА
1.1	Наименование
1.2	Адрес
1.2.1	Улица и номер/пощенска кутия
1.2.2	Населено място и пощенски код
1.2.3	Държава членка
	AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐
1.3	Телефон
1.4	Факс
1.5	Ел. поща (ако има)
2	АВТЕНТИЧЕН АКТ
2.1	Орган, съставил автентичния акт (ако е различен от органа, издал удостоверението)
2.1.1	Наименование и функции на органа
2.1.2	Адрес
2.2	Дата (дд/мм/гггг) на съставяне на автентичния акт от органа, посочен в точка 2.1
2.3	Референтен номер на автентичния акт (ако е приложимо)
2.4	Дата (дд/мм/гггг) на която автентичният акт е вписан в държавата членка по произход (попълва се само ако датата на вписване е определяща за правното действие на акта и тази дата е различна от датата, посочена в точка 2.2)
2.4.1	Референтен номер в регистъра (ако е приложимо)
3	СЪДЕБНА СПОГОДБА
3.1	Съд, който е одобрил съдебната спогодба, или пред който е сключена съдебната спогодба (ако е различен от съда, издал удостоверението)
3.1.1	Наименование на съда
3.1.2	Адрес
3.2	Дата (дд/мм/гггг) на съдебната спогодба
3.3	Референтен номер на съдебната спогодба
4	СТРАНИ ПО АВТЕНТИЧНИЯ АКТ/СЪДЕБНАТА СПОГОДБА
4.1	Име(на) на кредитора(ите) (фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията) [2]
4.1.1	Идентификационен номер (ако е приложимо и ако има)
4.1.2	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или в случай на юридическо лице – дата на учредяване/създаване/вписване (ако е приложимо и ако има)
4.2	Име(на) на длъжника(ците) (фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията) [2]
4.2.1	Идентификационен номер (ако е приложимо и ако има)
4.2.2	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или в случай на юридическо лице – дата на учредяване/създаване/вписване (ако е приложимо и ако има)
4.3	Имена на другите страни, ако има такива (фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията) [3]

▼M2

4.3.1 Идентификационен номер (ако е приложимо и ако има)

4.3.2 Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или в случай на юридическо лице – дата на учредяване/създаване/записване (ако е приложимо и ако има)

5 ИЗПЪЛНИТЕЛНА СИЛА НА АВТЕНТИЧНИЯ АКТ/СЪДЕБНАТА СПОГОДБА В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА ПО ПРОИЗХОД

5.1 Автентичният акт/съдебната спогодба има изпълнителна сила в държавата членка по произход

5.1.1 ☐ Да

5.2 Съдържание на автентичния акт/съдебната спогодба и лихва

5.2.1 Автентичен акт/съдебна спогодба, свързан/а с парични вземания

5.2.1.1 Кратко описание на предмета

5.2.1.2 Съгласно автентичния акт/съдебната спогодба

(фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията) (1);

трябва да извърши плащане в полза на

(фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията)

5.2.1.3 Ако отговорността за едно и също вземане се носи от няколко лица, цялата сума може да бъде събрана от всяко едно от тях

5.2.1.3.1 ☐ Да

5.2.1.3.2 ☐ Не

5.2.1.3 Валута

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ датска крона (DKK) ☐ лев (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ лира стерлинг (GBP) ☐ румънска леа (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код (ISO)

5.2.1.4 Главница

5.2.1.4.1 ☐ Сума, подлежаща на плащане наведнъж

5.2.1.4.2 ☐ Сума, подлежаща на плащане на вноски (2):

Дата (дд/мм/гггг)	Размер
.	
.	

5.2.1.4.3 ☐ Сума, подлежаща на периодично плащане

5.2.1.4.3.1 ☐ на ден

5.2.1.4.3.2 ☐ на седмица

5.2.1.4.3.3 ☐ друга (посочете честота)

5.2.1.4.3.4 От дата (дд/мм/гггг) или събитие

5.2.1.4.3.5 Ако е приложимо, до (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

5.2.1.5 Лихва, ако е приложимо

5.2.1.5.1 Лихва

5.2.1.5.1.1 ☐ Не е посочена в автентичния акт/съдебната спогодба

5.2.1.5.1.2 ☐ Да, посочена е в автентичния акт/съдебната спогодба, както следва

▼**M2**

5.2.1.5.1.2.1	Размер:			
	или			
5.2.1.5.1.2.2	Лихвен процент (%)			
5.2.1.5.1.2.3	Лихва, дължима от	дата (дд/мм/гггг) или събитие, до	дата (дд/мм/гггг) или събитие) (1)	
5.2.1.5.2	☐ Законна лихва (ако е приложимо), която се изчислява съгласно (моля, посочете съответния закон)			
5.2.1.5.2.1	Лихва, дължима от	(дата (дд/мм/гггг) или събитие) до	дата (дд/мм/гггг) или събитие) (1)	
5.2.1.5.3	☐ Капитализация на лихвите (моля, посочете, ако е приложимо)			
5.2.2	Автентичен акт/съдебна спогодба, свързан/а с непарично задължение, подлежащо на изпълнение			
5.2.2.1	Кратко описание на подлежащото на изпълнение задължение			
5.2.2.2	Задължението по точка 5.2.2.1 подлежи на изпълнение срещу следното(-ите) лице(-а) (2) (фамилия, име и презиме/наименование на дружеството или организацията)			

Съставено във

Подпис и/или печат на съда или на компетентния орган, издаващ удостоверението

(1) Запишете ненужните елементи в удостоверението.
(2) Въведете информация за всяко предложение, ако са повече от един.
(3) Въведете информация за всяко длъжници, ако са повече от един.
(4) Въведете информация за другите страни (ако са повече).
(5) Ако на повече от едно лице е разпределено да изпълни плащане, въведете информация за всяко лице.
(6) Въведете информация за всяка вноска.
(7) Въведете информация за всяко периодично изпълнение, ако са повече от един.
(8) Въведете информация за всяко лице, ако са повече от едно.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 44/2001	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1
Член 1, параграф 2, въвеждащ текст	Член 1, параграф 2, въвеждащ текст
Член 1, параграф 2, буква а)	Член 1, параграф 2, букви а) и е)
Член 1, параграф 2, букви от б) до г)	Член 1, параграф 2, букви б) и г)
—	Член 1, параграф 2, буква д)
Член 1, параграф 3	—
—	Член 2
Член 2	Член 4
Член 3	Член 5
Член 4	Член 6
Член 5, въвеждащ текст	Член 7, въвеждащ текст
Член 5, точка 1	Член 7, точка 1
Член 5, точка 2	—
Член 5, точки 3 и 4	Член 7, точки 2 и 3
—	Член 7, точка 4
Член 5, точки от 5 до 7	Член 7, точки от 5 до 7
Член 6	Член 8
Член 7	Член 9
Член 8	Член 10
Член 9	Член 11
Член 10	Член 12
Член 11	Член 13
Член 12	Член 14
Член 13	Член 15
Член 14	Член 16
Член 15	Член 17
Член 16	Член 18
Член 17	Член 19
Член 18	Член 20
Член 19, параграфи 1 и 2	Член 21, параграф 1
—	Член 21, параграф 2
Член 20	Член 22
Член 21	Член 23

▼B

Регламент (ЕО) № 44/2001	Настоящият регламент
Член 22	Член 24
Член 23, параграфи 1 и 2	Член 25, параграфи 1 и 2
Член 23, параграф 3	—
Член 23, параграфи 4 и 5	Член 25, параграфи 3 и 4
—	Член 25, параграф 5
Член 24	Член 26, параграф 1
—	Член 26, параграф 2
Член 25	Член 27
Член 26	Член 28
Член 27, параграф 1	Член 29, параграф 1
—	Член 29, параграф 2
Член 27, параграф 2	Член 29, параграф 3
Член 28	Член 30
Член 29	Член 31, параграф 1
—	Член 31, параграф 2
—	Член 31, параграф 3
—	Член 31, параграф 4
Член 30	Член 32, параграф 1, букви а) и б)
—	Член 32, параграф 1, втора алинея
—	Член 32, параграф 2
—	Член 33
—	Член 34
Член 31	Член 35
Член 32	Член 2, буква а)
Член 33	Член 36
—	Член 37
—	Член 39
—	Член 40
—	Член 41
—	Член 42
—	Член 43
—	Член 44
Член 34	Член 45, параграф 1, букви от а) до г)
Член 35, параграф 1	Член 45, параграф 1, буква д)
Член 35, параграф 2	Член 45, параграф 2
Член 35, параграф 3	Член 45, параграф 3

▼B

Регламент (ЕО) № 44/2001	Настоящият регламент
—	Член 45, параграф 4
Член 36	Член 52
Член 37, параграф 1	Член 38, буква а)
Член 38	—
Член 39	—
Член 40	—
Член 41	—
Член 42	—
Член 43	—
Член 44	—
Член 45	—
Член 46	—
Член 47	—
Член 48	—
—	Член 46
—	Член 47
—	Член 48
—	Член 49
—	Член 50
—	Член 51
—	Член 54
Член 49	Член 55
Член 50	—
Член 51	Член 56
Член 52	—
Член 53	—
Член 54	Член 53
Член 55, параграф 1	—
Член 55, параграф 2	Член 37, параграф 2, член 47, параграф 3 и член 57
Член 56	Член 61
Член 57, параграф 1	Член 58, параграф 1
Член 57, параграф 2	—
Член 57, параграф 3	Член 58, параграф 2
Член 57, параграф 4	Член 60
Член 58	Член 59 и член 60
Член 59	Член 62
Член 60	Член 63
Член 61	Член 64

▼B

Регламент (ЕО) № 44/2001	Настоящият регламент
Член 62	Член 3
Член 63	—
Член 64	—
Член 65	Член 65, параграфи 1 и 2
—	Член 65, параграф 3
Член 66	Член 66
Член 67	Член 67
Член 68	Член 68
Член 69	Член 69
Член 70	Член 70
Член 71	Член 71
Член 72	Член 72
—	Член 73
Член 73	Член 79
Член 74, параграф 1	Член 75, първа алинея, букви а), б) и в) и член 76, параграф 1, буква а)
Член 74, параграф 2	Член 77
—	Член 78
—	Член 80
Член 75	—
Член 76	Член 81
Приложение I	Член 76, параграф 1, буква а)
Приложение II	Член 75, буква а)
Приложение III	Член 75, буква б)
Приложение IV	Член 75, буква в)
Приложение V	Приложение I и приложение II
Приложение VI	Приложение II
—	Приложение III

3в

Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)

Рим I (приложимо право към договорни задължения)

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 593/2008 на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 17 юни 2008 година

относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)

(ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6)

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 87 (593/2008)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 593/2008 на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 юни 2008 година

относно приложимото право към договорни задължения (Рим I)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 5, второ тире от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие. За постепенното установяване на такова пространство Общността следва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение с обхват, необходим за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 65, буква б) от Договора тези мерки следва да включват насърчаване на съвместимостта на приложимите в държавите-членки норми относно стълкновението на закони и на юрисдикции.

(3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като основен стълб в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.

(4) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие съвместна програма на Комисията и Съвета от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ([3]). Програмата определя мерки, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, които улесняват взаимното признаване на съдебни решения.

(5) Програмата от Хага ([4]), приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., призова да продължи усилената работа в областта на стълкновителните норми в областта на договорните задължения („Рим I“).

([1]) ОВ C 318, 23.12.2006 г., стр. 56.
([2]) Становище на Европейския парламент от 29 ноември 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 5 юни 2008 г.
([3]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.
([4]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

▼B

(6) Правилното функциониране на вътрешния пазар поражда необходимостта стълкновителните норми в държавите-членки да препращат към едно и също национално право, без оглед на държавата на съда, в който е подаден искът, за да се подобрят предвидимостта на изхода на спора, сигурността по отношение на приложимото право и свободното движение на съдебни решения.

(7) Предметът и разпоредбите на настоящия регламент следва да са в съответствие с Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [1] („Брюксел I“) и Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) [2].

(8) Семейните отношения следва да обхващат произход, брак, родство по сватовство и по съребрена линия. Позоваването в член 1, параграф 2 на отношения, имащи последици, сходни на брак, и други семейни отношения следва да се тълкува в съответствие с правото на държавата-членка, в която се намира сезираният съд.

(9) Задълженията по менителници, чекове, записи на заповед и други прехвърляеми инструменти следва също така да обхващат и товарителници, доколкото задълженията по товарителницата произтичат от прехвърляемия ѝ характер.

(10) Задълженията, които произтичат от делови отношения, предхождащи сключването на договора, са обхванати от член 12 от Регламент (ЕО) № 864/2007. Поради това тези задължения следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент.

(11) Свободата на страните да избират приложимото право следва да е един от основните принципи на системата от стълкновителни норми в материята на договорните задължения.

(12) Споразумение между страните за предоставяне на изключителна компетентност на едно или повече съдилища или правораздавателни органи на държава-членка за разрешаване на спорове, свързани с договора, следва да бъде един от факторите, които да се вземат предвид при установяване дали изборът на право е бил ясно определен.

(13) Настоящият регламент не изключва възможността страните да включат в техния договор позоваване на недържавен източник на право или международна конвенция.

(14) Ако Общността приеме, в подходящ правен акт, материалноправни норми за договорите, включително стандартни клаузи и условия, този акт може да предвиди възможност страните да изберат да прилагат тези норми.

(15) Когато е направен избор на право и всички други елементи, относими към ситуацията, се намират в държава, различна от държавата, чието право е избрано, изборът на право не следва да засяга прилагането на онези разпоредби на

[1] ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).
[2] ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40.

▼B

правото на тази държава, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение. Това правило следва да се прилага независимо дали заедно с избора на право е направен и избор на съд или правоприлагащ орган. Като има предвид, че не се предвижда съществена промяна в сравнение с член 3, параграф 3 от Конвенцията от 1980 г. за приложимото право към договорните задължения [1] („Римската конвенция"), текстът на настоящия регламент се привежда, доколкото е възможно, в съответствие с член 14 от Регламент (ЕО) № 864/2007.

(16) За да се допринесе за постигането на правна сигурност в европейското пространство на правосъдие, която е общата цел на настоящия регламент, стълкновителните норми следва да бъдат с висока степен на предвидимост. Съдилищата, обаче, следва да запазят известна възможност за преценка при определяне на правото, което е най-тясно свързано със ситуацията.

(17) Що се отнася до приложимото право при липса на избор, понятието за „предоставяне на услуги" и „продажба на стоки" следва да се тълкува по същия начин, както при прилагането на член 5 от Регламент (ЕО) № 44/2001, доколкото продажбата на стоки и предоставянето на услуги попадат в приложното поле на посочения регламент. Въпреки че договорите за франчайз и дистрибуция са договори за услуги, те са предмет на специални норми.

(18) Що се отнася до приложимото право при липса на избор, многостранни системи следва да са онези системи, в рамките на които се извършва търговия, такива като регулирани пазари и многостранни търговски системи, според предвиденото в член 4 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти [2], независимо дали те разчитат на основен контрагент или не.

(19) При липсата на избор на право приложимото право следва да се определя в съответствие с нормата, предвидена за конкретния вид договор. Когато договорът не може да бъде квалифициран като един от конкретно определените видове или когато елементите му попадат в обхвата на повече от един от конкретно определените видове, договорът следва да се урежда от правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на страната, която дължи характерната за договора престация. В случай на договор, състоящ се от съвкупност от права и задължения, които могат да се квалифицират като попадащи в обхвата на повече от един от конкретно определените видове договори, характерната за договора престация следва да се определи с оглед на центъра на тежестта на договора.

(20) Когато договорът е явно по-тясно свързан с държава, различна от посочената в член 4, параграф 1 или 2, „клаузата за дерогация" следва да предвижда, че следва да се прилага правото на тази друга държава. За да се определи тази държава, следва да се вземе предвид, *inter alia*, дали договорът е в много тясна връзка с друг договор или договори.

---

[1] ОВ C 334, 30.12.2005 г., стр. 1.
[2] ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2008/10/ЕО (ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 33).

▼B

(21) При липса на избор, когато приложимото право не може да се определи нито въз основа на факта, че договорът може да бъде квалифициран като един от конкретно определените видове, нито като правото на държавата по обичайното местопребиваване на страната, която дължи характерната за договора престация, договорът следва да се урежда от правото на държавата, с която той е най-тясно свързан. За да се определи тази държава, следва да се вземе предвид, *inter alia*, дали договорът е в много тясна връзка с друг договор или договори.

(22) По отношение на тълкуването на договори за превоз на стоки не се предвижда изменение по същество спрямо член 4, параграф 4, трето изречение от Римската конвенция. Следователно договорите за еднократен чартърен превоз и други договори, чийто основен предмет е превозът на стоки, следва да се смятат за договори за превоз на стоки. За целите на настоящия регламент понятието „товародател“ следва да означава всяко лице, което сключва с превозвач договор за превоз, а понятието „превозвач“ следва да означава страната по договора, която се задължава да превози стоките, независимо от това дали самата тя извършва превоза или не.

(23) По отношение на договорите, сключени със страни, които са смятани за по-слаби, тези страни следва да бъдат защитени чрез стълкновителни норми, които са по-благоприятни за техните интереси, отколкото общите норми.

(24) Що се отнася по-специално до потребителските договори, стълкновителната норма следва да предоставя възможност за намаляване на разходите по разрешаване на спорове, които са обикновено с относително малък размер на цената на иска, и да отчита развитието на техниките за дистанционна продажба. Съгласуваността с Регламент (ЕО) № 44/2001 изисква да е налице позоваване на понятието „насочена дейност“ като условие за прилагането на нормата за защита на потребителя и понятието да се тълкува хармонизирано в Регламент (ЕО) № 44/2001 и в настоящия регламент, като се има предвид, че Съвместната декларация на Съвета и Комисията по член 15 от Регламент (ЕО) № 44/2001 гласи: „за да бъде член 15, параграф 1, буква в) приложим, не е достатъчно едно предприятие да насочи дейностите си към държавата-членка на местопребиваване на потребителя или към няколко държави-членки, включително тази държава-членка; а също трябва да е сключен договор в рамките на неговите дейности“. Декларацията също гласи, че: „самият факт, че една интернет страница е достъпна, не е достатъчен, за да бъде приложен член 15, въпреки че фактор на привързване би представлявал фактът, че интернет страницата отправя покана за сключване на договор от разстояние и договор в действителност е бил сключен от разстояние, с каквито и да било средства. В това отношение езикът или валутата, които една интернет страница използва, не представляват фактор на привързване“.

(25) Потребителите следва да се ползват от закрилата на такива разпоредби на държавата по тяхното обичайно местопребиваване, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение, при условие че потребителският договор е сключен в резултат на извършвана по занятие търговска или професионална дейност от професионалиста в съответната държава. Същата закрила следва да бъде гарантирана, ако професионалистът, въпреки че не упражнява търговската или професионалната си дейност в държавата, в която е обичайното

▼B

местопребиваване на потребителя, по какъвто и да е начин насочва дейността си към тази държава или няколко държави, сред които е и тази държава, и договорът е сключен в резултат на тази дейност.

(26) За целите на настоящия регламент финансови услуги като инвестиционните услуги и дейности и допълнителните услуги, предоставяни от професионалист на потребител, както е предвидено в раздели А и Б от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, и договорите за продажба на дялови единици в предприятия за колективно инвестиране, независимо от това дали попадат в обхвата на Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ([1]), следва да се уреждат съгласно член 6 от настоящия регламент. Следователно при позоваване на реда и условията за емитиране или публично предлагане на прехвърлими ценни книжа, или записване или откупуване на дялови единици в предприятия за колективно инвестиране, това позоваване следва да включва всички аспекти, които обвързват емитента или предлагащата страна с потребителя, но не следва да включва онези аспекти, които са свързани с предоставянето на финансови услуги.

(27) Следва да се предвидят различни изключения от общата стълкновителна норма за потребителските договори. Въз основа на едно такова изключение общата норма не следва да се прилага към договори за вещни права върху недвижима вещ или наем на такава вещ, освен ако договорът е за право на временно ползване на недвижима собственост по смисъла на Директива 94/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 1994 г. относно защитата на купувачите с оглед на определени аспекти от договорите, свързани с придобиването на правото на временно ползване на недвижима собственост ([2]).

(28) Важно е да се гарантира, че правата и задълженията, които съставляват даден финансов инструмент, не се обхващат от общата норма, приложима към потребителските договори, тъй като това би могло да доведе до прилагане на различни закони към всеки от използваните инструменти, променяйки по този начин естеството им и възпрепятствайки заменяемостта им при търгуване и предлагане. По същия начин, когато се емитират или предлагат такива инструменти, договорното отношение, установено между емитента или предлагащата страна и потребителя, не следва непременно да бъде подчинено на задължително прилагане на правото на държавата по обичайното местопребиваване на потребителя, тъй като е необходимо да се осигури еднообразие в реда и условията на емитиране или предлагане. Същият принцип следва да се прилага и за многостранните системи, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква з), за които следва да се гарантира, че правото на държавата по обичайно местопребиваване на потребителя няма да възпрепятства нормите, приложими към договорите, сключени в рамките на тези системи или с оператора на такива системи.

([1]) ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2008/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 42).

([2]) ОВ L 280, 29.10.1994 г., стр. 83.

▼B

(29) За целите на настоящия регламент позоваванията на права и задължения, които съставляват реда и условията на емитиране, публичното предлагане или публичните предложения за изкупуване на прехвърлими ценни книжа, както и позоваванията на записването и откупуването на дялови единици в предприятия за колективно инвестиране следва да включват условията, уреждащи, *inter alia*, разпределението на ценните книжа или дялови единици, правата в случай на свръхзаписване, правата на оттегляне и други подобни въпроси в контекста на предлагането, както и въпросите, посочени в членове 10, 11, 12 и 13, като по този начин се гарантира, че всички договорни аспекти, отнасящи се до предложение, което обвързва емитента или предлагащата страна с потребителя, се уреждат от едно право.

(30) За целите на настоящия регламент финансови инструменти и прехвърлими ценни книжа са инструментите, посочени в член 4 от Директива 2004/39/ЕО.

(31) Разпоредбите на настоящия регламент не следва да засягат функционирането на официално споразумение, определено като система по член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа ([1]).

(32) Поради специфичния характер на договорите за превоз и на застрахователните договори, особени разпоредби следва да осигурят адекватно равнище на защита на пътниците и на титулярите на полици. Поради това член 6 следва да не се прилага в контекста на този вид договори.

(33) Когато застрахователен договор, който не покрива голям риск, но покрива повече от един риск, като поне един от покритите рискове е разположен в държава-членка и поне един от покритите рискове е разположен в трета държава, специалните норми за застрахователни договори, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат само към риска или рисковете, разположени в съответната държава-членка или държави-членки.

(34) Нормата относно индивидуалните трудови договори следва да не засяга прилагането на особените повелителни норми на държавата, в която е командирован работникът, в съответствие с Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командирането на работници в рамките на предоставянето на услуги ([2]).

(35) Работниците следва да не бъдат лишавани от закрилата, предоставена им от разпоредби, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение или които могат да бъдат отклонени единствено в тяхна полза.

(36) По отношение на индивидуалните трудови договори трудът, положен в друга държава, следва да се смята за временен, ако се очаква работникът да се върне на работа в държавата на произход след изпълнение на задачите си в чужбина. Сключването на нов трудов договор с първоначалния работодател или с работодател, който принадлежи към същата група от предприятия като първоначалния работодател, не следва да е пречка да се смята, че работникът полага труд временно в друга държава.

([1]) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.
([2]) ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

▼B

(37) Съображения от обществен интерес оправдават предоставянето на възможност на съдилищата в държавите-членки при изключителни обстоятелства да прилагат изключения, основани на съображения за обществен ред и особени повелителни норми. Понятието „особени повелителни норми“ следва да се различава от израза „разпоредби, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение“ и следва да бъде тълкувано по-ограничително.

(38) В контекста на доброволното прехвърляне на вземане понятието „отношение“ следва да показва ясно, че член 14, параграф 1 се прилага също и за имуществените аспекти на прехвърлянето на вземане, например между предишен и нов кредитор, в правни системи, където такива аспекти се разглеждат отделно от аспектите, присъщи на облигационното право. Понятието „отношение“ обаче не следва да се разбира като отнасящо се към всяко отношение, което може да съществува между предишния и новия кредитор. По-специално то не следва да включва предварителни въпроси във връзка с доброволно прехвърляне на вземане или договорна суброгация. Понятието следва да бъде строго ограничено до аспектите, пряко свързани със съответното доброволно прехвърляне на вземане или договорна суброгация.

(39) С оглед на правната сигурност следва да се предвиди ясно определение на обичайно местопребиваване, по-специално за дружества, други корпоративни или некорпоративни юридически лица и неперсонифицирани образувания. За разлика от член 60, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001, който установява три критерия, стълкновителната норма следва да се ограничи до един критерий; в противен случай страните няма да имат възможност да предвидят приложимото към тяхната ситуация право.

(40) Следва да се избягва разпръскването на стълкновителните норми в няколко акта и съществуването на различия между тези норми. Настоящият регламент обаче не изключва възможността за включване на стълкновителни норми относно договорните задължения в разпоредби на правото на Общността в отделни области.

Настоящият регламент не следва да засяга прилагането на други актове, съдържащи разпоредби, целящи да допринесат за правилното функциониране на вътрешния пазар, доколкото те не могат да бъдат прилагани съвместно с правото, посочено в разпоредбите на настоящия регламент. Прилагането на разпоредбите на приложимото право, определено съгласно правилата на настоящия регламент, не следва да ограничава свободното движение на стоки и услуги, уредено от актове на Общността, като например Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) ([1]).

(41) Спазването на международните ангажименти, поети от държавите-членки, предполага, че настоящият регламент следва да не засяга международните конвенции, по които една или повече държави-членки са страни към момента на

([1]) ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

▼B

приемане на настоящия регламент. С цел улесняване на достъпа до действащите норми, Комисията следва да публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък на съответните конвенции въз основа на информация, предоставена от държавите-членки.

(42) Комисията ще представи предложение на Европейския парламент и на Съвета относно процедурите и условията, съгласно които държавите-членки ще бъдат оправомощени да водят преговори и да сключват от свое име споразумения с трети държави в отделни и изключителни случаи, касаещи секторни въпроси, които съдържат разпоредби за правото, приложимо към договорни задължения.

(43) Тъй като целта на настоящия регламент, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно с оглед на мащаба и последиците на настоящия регламент може да бъде по-успешно постигната на общностно равнище, Общността може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на своята цел.

(44) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(45) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не взема участие в приемането на настоящия регламент, не е обвързано от него и не го прилага.

(46) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и не го прилага,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Предмет

1. Настоящият регламент се прилага, в ситуации на стълкновение на закони, за договорни задължения от граждански и търговски характер.

Той не се прилага, в частност, за данъчни, митнически или административни въпроси.

▼B

2. От приложното поле на настоящия регламент са изключени:

а) въпроси, свързани с правното положение или правоспособността на физически лица, без да се засяга член 13;

б) задължения, произтичащи от семейни отношения и отношения, които съгласно приложимото към тях право имат сходни последици, включително задължения за издръжка;

в) задължения, произтичащи от режими на съпружеска имуществена общност, режими на собственост при отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак, завещание и наследяване;

г) задължения, породени от менителници, чекове, записи на заповед и други прехвърляеми инструменти, доколкото задълженията по такива други прехвърляеми инструменти произтичат от техния прехвърляем характер;

д) арбитражни споразумения и споразумения за избор на съд;

е) въпроси, уреждани от правото, приложимо към дружества, други корпоративни или некорпоративни юридически лица и неперсонифицирани образувания, като например учредяване чрез регистрация или по друг начин, правоспособност, вътрешна организация или ликвидация на дружества, други корпоративни или некорпоративни юридически лица и неперсонифицирани образувания, личната отговорност на служители и членове, в това им качество, за задълженията на дружеството или юридическото лице;

ж) въпросът дали представителят може да обвърже представляваното лице или дали орган може да обвърже дружество, корпоративно или некорпоративно юридическо лице или неперсонифицирано образувание по отношение на трето лице;

з) учредяването на доверителна собственост и отношенията между учредители, доверителни собственици и бенефициери;

и) задължения, произтичащи от делови отношения, предхождащи сключването на договор;

й) застрахователни договори, произтичащи в резултат на дейността на организации, различни от предприятията, посочени в член 2 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ([1]), чийто предмет е да предоставят облага на наети или самостоятелно заети лица, принадлежащи към предприятие или група предприятия, към професия или група професии, в случай на смърт или преживяване, или прекратяване или ограничаване на дейност, или професионално заболяване или трудова злополука.

3. Настоящият регламент не се прилага за доказателствата и процеса, без да се засяга член 18.

4. Понятието „държава-членка“ в настоящия регламент означава държава-членка, за която се прилага настоящият регламент. В член 3, параграф 4 и член 7 обаче понятието означава всички държави-членки.

([1]) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2008/19/ЕО (ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 44).

▼B

Член 2

Универсален характер

Всяко право, посочено в настоящия регламент, се прилага независимо от това, дали е правото на държава-членка.

ГЛАВА II

ЕДИННИ ПРАВИЛА

Член 3

Свобода на избор

1. Договорът се урежда от избраното от страните право. Изборът трябва да бъде изричен или да следва ясно от условията на договора или обстоятелствата по случая. Чрез избора си страните могат да изберат право, приложимо за целия или за част от договора.

2. Страните могат по всяко време да се споразумеят към договора да се прилага право, различно от това, което го е уреждало до този момент в резултат от предишен избор, направен съгласно настоящия член или други разпоредби на настоящия регламент. Всяка промяна на приложимото право, направена след сключване на договора, не засяга неговата формална действителност съгласно член 11, нито правата на трети страни.

3. Когато към момента на избора всички други елементи, относими към ситуацията, се намират в държава, различна от държавата, чието право е било избрано, изборът на страните не засяга прилагането на разпоредбите на правото на тази друга държава, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение.

4. Когато към момента на избора всички елементи, относими към ситуацията, се намират в една или повече държави-членки, изборът на страните на приложимо право, различно от право на държава-членка, не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на Общността, а където е уместно — така както те са въведени в държавата-членка на сезирания съд, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение.

5. Съществуването и действителността на съгласието на страните относно избора на приложимото право се определят в съответствие с разпоредбите на членове 10, 11 и 13.

Член 4

Приложимо право при липса на избор

1. Доколкото приложимото към договора право не е било избрано в съответствие с член 3, и без да се засягат разпоредбите на членове от 5 до 8, правото, което урежда договора, се определя, както следва:

а) договор за продажба на стоки се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на продавача;

б) договор за предоставяне на услуги се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на доставчика на услугата;

▼B

в) договор за вещно право върху недвижима вещ или за наем на недвижима вещ се урежда от правото на държавата, където се намира вещта;

г) независимо от буква в), договор за наем на недвижима вещ, сключен за временно лично ползване за срок не повече от шест поредни месеца, се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на наемодателя, при условие че наемателят е физическо лице и неговото обичайно местопребиваване е в същата държава;

д) договор за франчайз се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на франчайзополучателя;

е) договор за дистрибуция се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на дистрибутора;

ж) договор за продажба на стоки чрез търг се урежда от правото на държавата, където се провежда търгът, ако това място може да бъде определено;

з) договор, сключен в рамките на многостранна система, която обединява или улеснява обединяването на многобройни интереси на трети лица за покупката и продажбата на финансови инструменти по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от Директива 2004/39/ЕО, в съответствие с недискреционни правила и подчинена на едно-единствено право, се урежда от това право.

2. Когато договорът не попада в обхвата на параграф 1 или когато елементите на договора биха могли да попаднат в обхвата на повече от една от букви а)—з) от параграф 1, договорът се урежда от правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на страната, която дължи характерната за договора престация.

3. Когато от всички обстоятелства по случая е видно, че договорът е явно по-тясно свързан с държава, различна от посочената в параграф 1 или 2, се прилага правото на тази друга държава.

4. Когато приложимото право не може да бъде определено съгласно параграф 1 или 2, договорът се урежда от правото на държавата, с която е най-тясно свързан.

Член 5

Договори за превоз

1. Доколкото приложимото право към договор за превоз на стоки не е било избрано от страните в съответствие с член 3, правото, приложимо към такива договори, е правото на държавата по обичайното местопребиваване на превозвача, при условие че мястото на предаване или мястото на доставяне, или обичайното местопребиваване на товародателя е в същата държава. Ако тези изисквания не са изпълнени, се прилага правото на държавата, в която се намира договореното между страните място на доставяне.

2. Доколкото приложимото право към договор за превоз на пътници не е било избрано от страните в съответствие с втората алинея, приложимо е правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на пътника, при условие че мястото на заминаване или местоназначението се намира в същата държава. Ако тези изисквания не са изпълнени, се прилага правото на държавата по обичайното местопребиваване на превозвача.

▼B

Страните могат да изберат като приложимо право към договора за превоз на пътници в съответствие с член 3 само правото на държавата, в която:

а) е обичайното местопребиваване на пътника; или

б) е обичайното местопребиваване на превозвача; или

в) е мястото на централно управление на превозвача; или

г) се намира мястото на заминаване; или

д) се намира местоназначението.

3. Когато от всички обстоятелства по случая, при липса на избор на право, е видно, че договорът е явно по-тясно свързан с държава, различна от посочената в параграф 1 или 2, се прилага правото на тази друга държава.

Член 6

Потребителски договори

1. Без да се засягат членове 5 и 7, договор, сключен от физическо лице с цел, която може да се смята, че е извън рамките на неговото занятие или професия („потребителят"), с друго лице, което упражнява своето занятие или професия („професионалистът"), се урежда от правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на потребителя, при условие че професионалистът:

а) извършва своята търговска или професионална дейност в държавата, в която е обичайното местопребиваване на потребителя, или

б) по какъвто и да било начин насочва тази дейност към съответната държава или към няколко държави, включително и тази държава,

и договорът попада в обхвата на тази дейност.

2. Независимо от параграф 1 страните могат, в съответствие с член 3, да изберат приложимото право за договор, който отговаря на изискванията на параграф 1. Въпреки това този избор не може да води до лишаване на потребителя от закрилата, предоставяна му от разпоредбите, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение според правото, което при липса на избор би било приложимо въз основа на параграф 1.

3. Ако изискванията на параграф 1, буква а) или б) не са изпълнени, приложимото право към договор между потребител и професионалист се определя съгласно членове 3 и 4.

4. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за:

а) договор за доставка на услуги, когато услугите трябва да бъдат предоставени на потребителя изключително в държава, различна от тази, в която е обичайното му местопребиваване;

б) договор за превоз, различен от договор за пакетно пътуване по смисъла на Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 г. относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки ([1]);

([1]) ОВ L 158, 23.6.1990 г., стр. 59.

▼B

в) договор за вещно право върху недвижима вещ или за наем на недвижима вещ, различен от договор за право на временно ползване на недвижима собственост по смисъла на Директива 94/47/ЕО;

г) права и задължения, които съставляват финансов инструмент, и права и задължения, които съставляват реда и условията за емитирането или публичното предлагане и публичните предложения за изкупуване на прехвърлими ценни книжа и записването и обратното изкупуване на дялови единици в предприятия за колективно инвестиране, доколкото тези действия не съставляват предоставяне на финансова услуга;

д) договор, сключен в рамките на вида система, попадаща в обхвата на член 4, параграф 1, буква з).

Член 7

Застрахователни договори

1. Настоящият член се прилага за договорите, посочени в параграф 2, независимо от това дали покритият риск се намира на територията на държава-членка, както и за други договори за застраховка, покриващи рискове, намиращи се в рамките на територията на държавите-членки. Той не се прилага за презастрахователните договори.

2. Договор за застраховка, покриващ голям риск според определението в член 5, буква г) от Първа директива на Съвета 73/239/ЕИО от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност (различна от животозастраховане) ([1]), се урежда от правото, избрано от страните в съответствие с член 3 от настоящия регламент.

Доколкото приложимото право не е било избрано от страните, договорът за застраховка се урежда от правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на застрахователя. Когато от всички обстоятелства по случая е видно, че договорът е явно по-тясно свързан с друга държава, се прилага правото на тази друга държава.

3. В случай на договор за застраховка, различен от договор, попадащ в рамките на параграф 2, страните могат в съответствие с член 3 да изберат само следното за приложимо право:

а) правото на всяка държава-членка, където е разположен рискът към момента на сключване на договора;

б) правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на титуляря на застрахователната полица;

в) за договор за застраховка живот — правото на държавата-членка, чийто гражданин е титулярят на застрахователната полица;

г) за договори за застраховка, покриващи рискове, които се ограничават до събития, настъпили в една държава-членка, различна от държавата-членка, където е разположен рискът — правото на тази държава-членка;

([1]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).

▼B

д) когато титулярят на застрахователната полица по договор, попадащ в приложното поле на настоящия параграф, осъществява търговска или промишлена дейност или упражнява свободна професия и договорът за застраховка покрива два или повече риска, свързани с тези дейности, и те са разположени в различни държави-членки — правото на всяка от съответните държави-членки или правото на държавата по обичайното местопребиваване на титуляря на полицата.

Когато в случаите, определени в буква а), б) или д), посочените държави-членки дават по-голяма свобода на избор на приложимо право към договора за застраховка, страните могат да се възползват от тази свобода.

Доколкото приложимото към договора право не е било избрано в съответствие с настоящия параграф, договорът се урежда от правото на държавата-членка, в която е разположен рискът към момента на сключване на договора.

4. Следните допълнителни правила се прилагат по отношение на договорите за застраховка, обхващащи рискове, за които дадена държава-членка налага задължение за сключване на застраховка:

а) договорът за застраховка не изпълнява задължението за сключване на застраховка, освен ако не съответства на специалните разпоредби, отнасящи се за тази застраховка, установени от държавата-членка, която налага задължението. Когато правото на държавата-членка, в която е разположен рискът, и правото на държавата-членка, налагаща задължението за сключване на застраховка, си противоречат взаимно, предимство има последното право;

б) чрез дерогация от разпоредбите на параграфи 2 и 3 държава-членка може да предвиди договорът за застраховка да се урежда от правото на държавата-членка, която налага задължението за сключване на застраховка.

5. За целите на параграф 3, трета алинея и на параграф 4, когато застрахователният договор покрива рискове, разположени в повече от една държава-членка, се смята, че договорът се състои от няколко договора, всеки един от които е свързан само с една държава-членка.

6. За целите на настоящия член държавата, в която е разположен рискът, се определя в съответствие с разпоредбите на член 2, буква г) от Втора директива 88/357/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането, и за формулиране на разпоредби за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на услуги ([1]), а в случая със застраховки живот държавата, в която е разположен рискът, е държавата на ангажимента по смисъла на член 1, параграф 1, буква ж) от Директива 2002/83/ЕО.

([1]) ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 14).

▼B

Член 8

Индивидуални трудови договори

1. Всеки индивидуален трудов договор се урежда от правото, избрано от страните в съответствие с член 3. Въпреки това този избор не може да води до лишаване на работника от защитата, предоставяна му от разпоредбите, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение съгласно правото, което при липса на избор би било приложимо съгласно параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член.

2. Доколкото приложимото право към индивидуалния трудов договор не е избрано от страните, договорът се урежда от правото на държавата, в която или, при липса на такава — от която работникът обичайно полага своя труд по изпълнение на договора. Държавата, където обичайно се полага трудът, не се смята за променена, ако работникът временно е нает в друга държава.

3. Когато приложимото право не може да бъде определено съгласно параграф 2, договорът се урежда от правото на държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, чрез което работникът или служителят е бил нает.

4. Когато от обстоятелствата е видно, че като цяло договорът е по-тясно свързан с държава, различна от посочената в параграф 2 или 3, се прилага правото на тази друга държава.

Член 9

Особени повелителни норми

1. Особени повелителни норми са норми, чието зачитане дадена държава смята, че е от решаващо значение за гарантиране на нейните обществени интереси, такива като политическа, социална или икономическа организация, до такава степен, че те са приложими към всяка ситуация, попадаща в обхвата им, независимо от приложимото към договора право съгласно настоящия регламент.

2. Разпоредбите на настоящия регламент не ограничават прилагането на особените повелителни разпоредби на правото на сезирания съд.

3. На особените повелителни норми на правото на държавата, в която произтичащите от договора задължения следва да бъдат или са били изпълнени, може да бъде дадено действие, доколкото според тези особени повелителни норми изпълнението на договора е незаконосъобразно. При преценката дали да се даде действие на тези разпоредби, се вземат предвид тяхното естество и цел, както и последиците от тяхното прилагане или неприлагане.

Член 10

Съгласие и материална действителност

1. Сключването и действителността на договор или на отделна негова разпоредба се определят от правото, което би било приложимо съгласно настоящия регламент, ако договорът или разпоредбата бяха действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразила съгласие, всяка страна по договора може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване, ако от обстоятелствата следва, че не е оправдано последиците от нейните действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

▼B

Член 11

Формална действителност

1. Договор, сключен между лица, които, или чиито представители, се намират в една и съща държава към момента на сключването му, е формално действителен, ако са спазени изискванията за форма на правото, което го урежда по същество съгласно настоящия регламент, или на правото на държавата, в която е сключен.

2. Договор, сключен между лица, които, или чиито представители, се намират в различни държави към момента на сключването му, е формално действителен, ако са спазени изискванията за форма на правото, което го урежда по същество съгласно настоящия регламент, или на правото на една от държавите, в която се намира една от страните или неин представител към момента на сключването, или на правото на държавата, в която е било обичайното местопребиваване на някоя от страните към този момент.

3. Едностранно волеизявление, предназначено да породи правни последици във връзка със съществуващ или бъдещ договор, е формално действително, ако са спазени изискванията за форма на правото, което урежда или би уреждало договора по същество съгласно настоящия регламент, или на правото на държавата, където е извършено волеизявлението, или на правото на държавата, в която е било обичайното местопребиваване към този момент на лицето, което го е извършило.

4. Параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член не се прилагат за договори, които попадат в приложното поле на член 6. Формата на такива договори се урежда от правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на потребителя.

5. Независимо от параграфи 1—4, договор с предмет вещно право върху недвижима вещ или наем на недвижима вещ се подчинява на изисквания за форма на правото на държавата, в която се намира вещта, ако съгласно това право:

а) тези изисквания важат независимо от държавата, в която е сключен договорът, и независимо от правото, което го урежда; и

б) тези изисквания не могат да бъдат отклонени чрез споразумение.

Член 12

Обхват на приложимото право

1. Приложимото към договора право по силата на настоящия регламент урежда в частност:

а) тълкуването;

б) изпълнението;

в) в границите на компетентността, предоставена на съда от неговото процесуално право — последиците от пълното или частичното неизпълнение на задълженията, включително определяне на размера на вредите, доколкото това се урежда от правни норми;

г) различните начини на погасяване на задълженията, погасяването на права поради изтичането на давност или преклузивни срокове;

д) последиците от недействителността на договора.

▼B

2. По отношение на начина на изпълнение и действията, които следва да се предприемат в случай на неточно изпълнение, съдът взема предвид правото на държавата по местоизпълнението на договора.

Член 13

Недееспособност

Когато договор е сключен между лица, намиращи се в една и съща държава, физическо лице, дееспособно по правото на тази държава, може да се позове на недееспособността си по правото на друга държава само ако към момента на сключване на договора насрещната страна е знаела за тази недееспособност или не е знаела за нея поради небрежност.

Член 14

Доброволно прехвърляне на вземане и договорна суброгация

1. Отношението между предишен и нов кредитор по доброволно прехвърляне на вземане или договорна суброгация на вземане срещу трето лице („длъжник“) се урежда от правото, което се прилага за договора между предишния и новия кредитор.

2. Правото, уреждащо вземането, което е предмет на прехвърляне или суброгация, определя прехвърляемостта на вземането, отношенията между новия кредитор и длъжника, условията, при които договорът за прехвърляне на вземането може да се противопостави на длъжника, както и дали длъжникът е изпълнил своите задължения.

3. Понятието за прехвърляне на вземане в настоящия член включва прякото прехвърляне на вземания, прехвърляне на вземания като обезпечение и в залог или други обезпечителни права върху вземания.

Член 15

Законна суброгация

Когато едно лице („кредитор“) има договорна претенция срещу друго лице („длъжник“) и трето лице има задължение да удовлетвори кредитора или е удовлетворило кредитора в изпълнение на това задължение, правото, което урежда задължението на третото лице да удовлетвори кредитора, определя дали и в каква степен третото лице има право да упражни срещу длъжника правата, които кредиторът е имал срещу длъжника съгласно правото, което урежда тяхното отношение.

Член 16

Множество длъжници

Ако кредитор има права срещу няколко длъжници на основание едно и също задължение и един от длъжниците вече е удовлетворил частично или изцяло кредитора, правото, уреждащо задължението на длъжника към кредитора, урежда също така и правата на длъжника срещу останалите длъжници. Другите длъжници могат да противопоставят възраженията, които са имали срещу кредитора, в степента, позволена от правото, уреждащо техните задължения към кредитора.

▼B

Член 17

Прихващане

В случаите, когато правото на прихващане не е договорено между страните, прихващането се урежда от правото, приложимо към вземането, за което се предявява правото на прихващане.

Член 18

Тежест на доказване

1. Правото, което урежда договорното задължение съгласно настоящия регламент, се прилага, доколкото в частта си относно договорните задължения съдържа норми, които установяват законови презумпции или определят тежестта на доказване.

2. Договор или волеизявление, предназначени да породят правни последици, могат да бъдат доказани с всички доказателствени средства, допустими според правото на сезирания съд или съгласно всяко право, посочено в член 11, според което договорът или волеизявлението са формално действителни, при условие че доказателственото средство е допустимо според правото на сезирания съд.

ГЛАВА III

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Обичайно местопребиваване

1. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиваване на дружества и други корпоративни или некорпоративни юридически лица и неперсонифицирани образувания е мястото на централното им управление.

Обичайното местопребиваване на физическо лице, което осъществява стопанска дейност, е неговото основно място на стопанска дейност.

2. Когато договорът е сключен в рамките на дейността на клон, представителство или друго поделение или ако съгласно договора такова поделение носи отговорност за изпълнението на договора, мястото, където се намира този клон, представителство или друго поделение, се смята за място на обичайно местопребиваване.

3. За целите на определяне на обичайното местопребиваване относимият момент е моментът на сключване на договора.

Член 20

Изключване на препращането

Прилагането на правото на всяка държава, посочена от настоящия регламент, означава прилагане на действащите норми на правото на тази държава, с изключение на нормите на нейното международно частно право, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго.

▼B

Член 21

Обществен ред на сезирания съд

Прилагането на разпоредба на правото на всяка държава по смисъла на настоящия регламент може да бъде отказано само ако това прилагане е явно несъвместимо с обществения ред на сезирания съд.

Член 22

Държави с повече от една правна система

1. Когато една държава се състои от няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на договорните задължения, всяка териториална единица се смята за държава за целите на определяне на приложимото право съгласно настоящия регламент.

2. Държава-членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на договорните задължения, не е длъжна да прилага настоящия регламент към стълкновения единствено между правните норми на такива единици.

Член 23

Отношение към други разпоредби на общностното право

С изключение на член 7, настоящият регламент не засяга прилагането на разпоредби на общностното право, които по конкретни въпроси предвиждат стълкновителни норми относно договорни задължения.

Член 24

Отношение към Римската конвенция

1. Настоящият регламент заменя Римската конвенция в държавите-членки, с изключение на териториите на държавите-членки, които попадат в териториалния обхват на посочената конвенция и за които настоящият регламент не се прилага по силата на член 299 от Договора.

2. Доколкото настоящият регламент заменя разпоредбите на Римската конвенция, всяко позоваване на тази конвенция се тълкува като позоваване на настоящия регламент.

Член 25

Отношение към съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на международни конвенции, по които, към датата на приемането му, една или повече държави-членки са страна и които предвиждат стълкновителни норми, отнасящи се до договорни задължения.

▼B

2. Въпреки това в отношенията между държави-членки настоящият регламент има предимство пред конвенции, сключени изключително между две или повече от тях, доколкото такива конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент.

Член 26

Списък на конвенции

1. До 17 юни 2009 г. държавите-членки нотифицират Комисията за конвенциите, посочени в член 25, параграф 1. След тази дата държавите-членки нотифицират Комисията относно всички актове за денонсиране на такива конвенции.

2. В срок шест месеца след получаването на нотификациите, посочени в параграф 1, Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз:*

а) списък на конвенциите, посочени в параграф 1;

б) списък на всички актове за денонсиране по параграф 1.

Член 27

Клауза за преразглеждане

1. До 17 юни 2013 г. Комисията внася доклад в Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент. Ако е подходящо, докладът се придружава от предложения за изменение на настоящия регламент. Докладът включва:

а) проучване на правото, приложимо към застрахователните договори, и оценка на въздействието на разпоредбите, които предстои да бъдат въведени, ако съществуват такива; както и

б) оценка на прилагането на член 6, по-специално по отношение на последователността на правото на Общността в областта на защитата на потребителите.

2. До 17 юни 2010 г. Комисията внася доклад в Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно въпроса за ефективността на прехвърлянето на вземане или на суброгация срещу трети страни и реда на предпочтително удовлетворение на прехвърлено или суброгирано вземане пред правото на друго лице. Докладът е придружен, ако е подходящо, от предложение за изменение на настоящия регламент и оценка на въздействието на разпоредбите, които предстои да бъдат въведени.

▼C1

Член 28

Прилагане във времето

Настоящият регламент се прилага за договори, сключени на и след 17 декември 2009 г.

▼B

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Той се прилага от 17 декември 2009 г. с изключение на член 26, който се прилага от 17 юни 2009 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки съгласно Договора за създаване на Европейската общност.

3г

Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II)

Рим II (приложимо право към извъндоговорни задължения)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 864/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 25 юни 2007 г. [2],

като имат предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие. За постепенното установяване на такова пространство Общността трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение с обхват, необходим за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 65, буква б) от Договора, тези мерки трябва да включват насърчаване на съвместимостта на приложимите в държавите-членки норми относно стълкновението на закони и на юрисдикция.

(3) На своята среща в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет подкрепи принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на съдебните власти като основен стълб в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване.

(4) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие съвместна програма от мерки на Комисията и Съвета за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела [3]. Програмата определя мерки, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, които улесняват взаимното признаване на съдебни решения.

(5) Програмата от Хага [4], приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., призовава да продължи усилената работа в областта на стълкновителните норми, касаещи извъндоговорни задължения („Рим II“).

(6) Правилното функциониране на вътрешния пазар поражда необходимостта стълкновителните норми в държавите-членки да препращат към едно и също национално право без оглед на държавата на съда, в който е подаден искът, за да се подобри предвидимостта на изхода на спора, сигурността по отношение на приложимото право и свободното движение на съдебни решения.

(7) Предметът и разпоредбите на настоящия регламент следва да са в съответствие с Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [5] („Брюксел I“) и актовете, уреждащи приложимото право към договорни задължения.

(8) Настоящият регламент следва да се прилага независимо от вида на сезирания съд или юрисдикция.

(9) Искове с правно основание действия или бездействия при упражняване на държавна власт (*acta jure imperii*) следва да включват искове срещу длъжностни лица, които действат от името на държавата, и отговорност за действия на държавните власти, включително отговорност на лица, назначени на държавни постове. Следователно тези дела следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент.

(10) Семейните отношения следва да обхващат произход, брак, родство по сватовство и по съребрена линия. Позоваването в член 1, параграф 2 на отношения, имащи последици, сходни на брак, и други семейни отношения, следва да се тълкува в съответствие с правото на държавата-членка, в която се намира сезираният съд.

(11) Понятието „извъндоговорни задължения“ се различава в различните държави-членки. Следователно за целите на настоящия регламент „извъндоговорни задължения“ следва да се разглежда като автономно понятие. Стълкновителните норми, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат и към извъндоговорни задължения, основани на обективна отговорност.

(12) Приложимото право следва да урежда и въпроса за способността да се носи отговорност за непозволено увреждане.

---

[1] ОВ C 241, 28.9.2004 г., стр. 1.

[2] Становище на Европейския парламент от 6 юли 2005 г. (ОВ C 157 E, 6.7.2006 г., стр. 371), Обща позиция на Съвета от 25 септември 2006 г. (ОВ C 289 E, 28.11.2006 г., стр. 68) и Позиция на Европейския парламент от 18 януари 2007 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Законодателна резолюция на Европейския парламент от 10 юли 2007 г. и Решение на Съвета от 28 юни 2007 г.

[3] ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

[4] ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

[5] ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

(13) Еднообразните норми, прилагани независимо от правото, към което препращат, могат да предотвратят риска от нарушаване на състезателността между страните по правни спорове в Общността.

(14) Изискването за правна сигурност и необходимостта от решаване на всеки отделен спор са най-съществените елементи на пространството на правосъдие. Настоящият регламент урежда най-подходящите за постигането на тези цели критерии за привързване. Ето защо настоящият регламент предвижда една обща норма, но наред с това и специални норми, а в някои разпоредби и „клауза за дерогация“, която позволява отклоняване на тези норми, когато от обстоятелствата по случая е видно, че непозволеното увреждане е очевидно по-тясно свързано с друга държава. Така този набор от правила създава гъвкава рамка от стълкновителни норми. Същевременно това дава възможност на сезирания съд да подходи по подходящия начин към всеки отделен случай.

(15) Принципът за приложимост на правото на държавата по местоизвършване на непозволеното увреждане (*lex loci delicti commissi*) е основното решение при извъндоговорни задължения в почти всички държави-членки, но практическото прилагане на принципа се различава, когато елементите на правоотношението се намират в няколко държави. Това положение поражда несигурност относно приложимото право.

(16) Еднообразните норми следва да подобрят предвидимостта на съдебните решения и да осигурят разумен баланс между интересите на лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице. Наличието на връзка с държавата, в която е настъпила пряката вреда (*lex loci damni*) води до справедлив баланс между интересите на лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице, и същевременно отразява съвременния подход към гражданската отговорност и разработването на системи на обективна отговорност.

(17) Приложимото право следва да бъде определено въз основа на мястото, където е настъпила вредата, независимо от държавата или държавите, в които биха могли да настъпят непреките последици. В съответствие с това, при дела за имуществени или неимуществени вреди, държавата, в която е настъпила вредата, следва да бъде държавата, в която са претърпени болките и страданията или съответно е увредено имуществото.

(18) Общото правило в настоящия регламент следва да бъде принципът за приложение на правото на държавата, в която е настъпила вредата (*lex loci damni*), предвиден в член 4, параграф 1. Член 4, параграф 2 следва да се разглежда като изключение от този общ принцип, тъй като създава специална връзка, в случаите когато обичайното местопребиваване на страните е в една и съща държава. Член 4, параграф 3 следва да се разглежда като „клауза за дерогация“ на член 4, параграфи 1 и 2, когато от обстоятелствата по случая е видно, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с друга държава.

(19) Следва да се предвидят особени стълкновителни норми за някои специални състави на непозволено увреждане, когато общото правило не позволява да се постигне разумен баланс между заложените интереси.

(20) Стълкновителната норма в областта на отговорността за вреди от стоки следва да отговаря на целите на справедливо разпределение на възможни рискове в едно съвременно високотехнологично общество, което защитава здравето на потребителите, насърчава нововъведенията, осигурява лоялна конкуренция и улеснява търговията. Създаването на стъпаловидна система от критерии за привързване, заедно с клаузата за предвидимост, е едно балансирано решение по отношение на тези цели. Първият елемент, който трябва да се вземе предвид, е правото на държавата, в която се намира обичайното местопребиваване на увреденото лице към момента на настъпване на вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава. Останалите елементи от стъпаловидната система се задействат, ако стоката не е била въведена на пазара в тази държава, без да се засяга член 4, параграф 2, както и възможността за наличие на явно по-тясна връзка с друга държава.

(21) Специалното правило в член 6 не установява изключения от общото правило на член 4, параграф 1, а го пояснява. По въпроси, свързани с нелоялна конкуренция, стълкновителната норма следва да защитава конкурентите, потребителите и широката общественост, и да гарантира правилното функциониране на пазарната икономика. Връзката с правото на държавата, в която конкурентните отношения или колективните интереси на потребителите са или е вероятно да бъдат засегнати, по принцип удовлетворява тези цели.

(22) Извъндоговорните задължения, произтичащи от ограничения на конкуренцията по член 6, параграф 3, следва да обхващат нарушения както на националното право, така и на правото на Общността в областта на конкуренцията. Правото, приложимо към такива извъндоговорни задължения, следва да бъде правото на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде засегнат. Когато е засегнат или е вероятно да бъде засегнат пазарът в повече от една държава, ищецът следва да може при определени обстоятелства да избере да основе иска си на правото на сезирания съд.

(23) За целите на настоящия регламент понятието за ограничения на конкуренцията следва да включва забрани на споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които могат да засегнат търговията между държавите-членки и са насочени към или водят до предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията в държава-членка или в рамките на вътрешния пазар, а така също и забрани за злоупотреба с господстващо положение на територията на държава-членка или в рамките на вътрешния пазар, когато такива споразумения, решения, съгласувани практики или злоупотреби са забранени от членове 81 и 82 от Договора за ЕО или от правото на държава-членка.

(24) „Увреждане на околната среда“ следва да означава неблагоприятно изменение на природни ресурси, като например вода, почва или въздух, или нарушаване на функция, осъществявана от този природен ресурс в полза на друг природен ресурс или на обществото, както и засягане на биологичното разнообразие.

(25) По отношение на увреждането на околната среда член 174 от Договора, който предвижда наличието на висока степен на защита, основана на принципа на предпазливост и на принципа, че следва да се предприемат превантивни действия, на принципа, че увреждането на околната среда трябва да бъде отстранявано приоритетно още при източника, и на принципа, че замърсителят следва да плати, напълно оправдава прилагането на принципа за защита на интересите на увреденото лице. Въпросът дали лице, което търси обезщетение, може да избере приложимото право, следва да бъде решен в съответствие с правото на държавата-членка, където се намира сезираният съд.

(26) По отношение на нарушенията на права върху обекти на интелектуална собственост следва да се запази всеобщо признатият принцип за прилагане на правото на държавата, в която се търси закрила (*lex loci protectionis*). За целите на настоящия регламент понятието „права върху обекти на интелектуална собственост“ следва да се тълкува като означаващо, например, авторско право, сродни права, *sui generis* правото на защита на бази данни и права върху обекти на индустриална собственост.

(27) Точното понятие за действия при колективен трудов спор като стачка или локаут се различава в различните държави-членки и се урежда от нормите на вътрешното право на всяка държава-членка. Следователно, с цел закрила на правата и задълженията на работниците и работодателите, настоящият регламент приема като общ принцип, че следва да се прилага правото на държавата, в която е предприето действието при колективен трудов спор.

(28) Специалното правило относно действията при колективни трудови спорове в член 9 не засяга условията за упражняване на правото на такива действия, предвидени в националното право, нито засяга правното положение на синдикални или представителни организации на работници, уредено в правото на държавите-членки.

(29) Следва да се предвидят специални правила в случаите, когато вредата е причинена от действие, различно от непозволено увреждане, като например неоснователно обогатяване, водене на чужда работа без пълномощие и *culpa in contrahendo*.

(30) За целите на настоящия регламент *culpa in contrahendo* представлява автономно понятие и не следва задължително да се тълкува по смисъла на националното право. Понятието включва нарушение на задължението за разкриване на информация и произволно прекъсване на преговорите за сключване на договор. Член 12 обхваща само извъндоговорни задължения, които са пряко свързани с деловите отношения, предхождащи сключването на договора. Това означава, че ако по време на преговори за сключване на договор лице претърпи неимуществени вреди, се прилага член 4 или други относими разпоредби на настоящия регламент.

(31) С оглед зачитане принципа на автономия на волята на страните и повишаване на правната сигурност, на страните следва да се разреши да изберат приложимото към извъндоговорни задължения право. Изборът следва да бъде изричен или да произтича с достатъчна сигурност от обстоятелствата по делото. Ако установи наличието на съгласие, съдът трябва да зачете волята на страните. На по-слабата страна следва да се осигури закрила чрез поставянето на определени условия за избора.

(32) Съображения от обществен интерес оправдават предоставянето на възможност на съдилищата в държавите-членки, при изключителни обстоятелства, да прилагат изключения, основани на съображения за обществен ред и особени повелителни норми. В частност прилагането на разпоредба на правото, посочено от настоящия регламент, което води до присъждане на прекомерно обезщетение с наказателен или назидателен характер, може да се счита за противоречащо на обществения ред на сезирания съд.

(33) Съгласно действащите национални правила относно обезщетенията, присъждани на пострадали от пътнотранспортни произшествия, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по дела, по които произшествието е било в държава, различна от тази на обичайното местопребиваване на пострадалия, сезираният съд взема предвид всички относими обстоятелства, касаещи съответното пострадало лице, включително, по-специално, претърпените загуби и разходите за последващи или медицински грижи.

(34) С цел постигане на разумен баланс между страните, трябва, доколкото е целесъобразно, да се отчетат действащите разпоредби за сигурност и правила за поведение в държавата, в която е настъпил вредоносният факт, дори ако извъндоговорното задължение се урежда от правото на друга държава. Терминът „правила за сигурност и поведение“ следва да се тълкува като обозначаващ всички разпоредби, свързани по някакъв начин със сигурността и поведението, като например правила за безопасност в случай на пътнотранспортно произшествие.

(35) Следва да бъдат избягвани ситуации, при които стълкновителните норми се съдържат в няколко акта и съществуват различия между тях. Настоящият регламент обаче не изключва възможността от включване на стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения в разпоредби на правото на Общността в отделни области.

Настоящият регламент не следва да засяга прилагането на други актове, съдържащи разпоредби, целящи да допринесат за правилното функциониране на вътрешния пазар дотолкова, доколкото те не могат да бъдат прилагани съвместно с правото, посочено от разпоредбите на настоящия регламент. Прилагането на разпоредбите на приложимото право, определено съгласно правилата на настоящия регламент, не следва да засяга свободното движение на стоки и услуги, уредено от актове на Общността като Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) ([1]).

([1]) ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

(36) Спазването на международните задължения, поети от държавите-членки, налага настоящият регламент да не засяга международни конвенции, по които една или повече държави-членки са страни към момента на приемане на настоящия регламент. С цел улесняване на достъпа до действащите правила Комисията следва да публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък със съответните конвенции въз основа на информация, предоставена от държавите-членки.

(37) Комисията ще представи предложение на Европейския парламент и Съвета относно процедурите и условията, съгласно които държавите-членки ще бъдат упълномощени да водят преговори и да сключват от свое име споразумения с трети държави в отделни и изключителни случаи, касаещи секторни въпроси, които съдържат разпоредби относно правото, приложимо към извъндоговорни задължения.

(38) Тъй като целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и, следователно, с оглед на мащаба и последиците на настоящия регламент, може да бъде по-успешно постигната на общностно ниво, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(39) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(40) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящия регламент, той не е обвързващ и не е приложим за нея,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за извъндоговорни задължения по граждански и търговски въпроси, във всеки случай на стълкновение на закони. Регламентът не се прилага, в частност, за данъчни, митнически и административни въпроси или за отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняването на държавната власт (*acta jure imperii*).

2. В приложното поле на настоящия регламент не се включват:

а) извъндоговорни задължения, произтичащи от семейни отношения и отношения, които, съгласно приложимото към тях право, имат сходни последици, включително задължения за издръжка;

б) извъндоговорни задължения, произтичащи от режими на съпружеска общност, режими на собственост при отношения, които, съгласно приложимото към тях право, имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак, завещаване и наследяване;

в) извъндоговорни задължения, породени от менителници, чекове, записи на заповед и други прехвърляеми инструменти дотолкова, доколкото задълженията по такива други прехвърляеми инструменти произтичат от техния прехвърляем характер;

г) извъндоговорни задължения, произтичащи от правото, приложимо към дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания, по отношение на въпроси като например учредяване, чрез регистрация или по друг начин, правоспособност, вътрешна организация или ликвидация на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания, личната отговорност на членовете и органите в това им качество за задълженията на дружеството, лицето или образуванието, и личната отговорност на одиторите към дружеството или неговите членове при задължителните одити на счетоводните документи;

д) извъндоговорни задължения, произтичащи от отношения между учредители, доверителни собственици и бенефициери на доброволно учредена доверителна собственост;

е) извъндоговорни задължения, произтичащи от ядрена вреда;

ж) извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на права, свързани с личността, включително клевета.

3. Настоящият регламент не се прилага за доказателствата и процеса, без да се засягат членове 21 и 22.

4. За целите на настоящия регламент „държава-членка“ означава всяка държава-членка с изключение на Дания.

Член 2

Извъндоговорни задължения

1. За целите на настоящия регламент понятието „вреда“ обхваща всички последици, произтичащи от непозволено увреждане, неоснователно обогатяване, водене на чужда работа без пълномощие или *culpa in contrahendo*.

2. Настоящият регламент се прилага също и за извъндоговорни задължения, за които съществува вероятност да възникнат.

3. Всяко позоваване в настоящия регламент на:

а) вредоносен факт включва факти, пораждащи вреди, за които съществува вероятност да настъпят; както и

б) вреди включва вреди, за които съществува вероятност да настъпят.

Член 3

Всеобщо прилагане

Всяко право, посочено в настоящия регламент, се прилага независимо от това, дали е правото на държава-членка.

ГЛАВА II

НЕПОЗВОЛЕНИ УВРЕЖДАНИЯ

Член 4

Общо правило

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт.

2. Когато обаче и лицето, чиято отговорност се търси, и увреденото лице имат обичайно местопребиваване в една и съща държава към момента на настъпване на вредата, се прилага правото на тази държава.

3. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1 или 2, се прилага правото на тази друга държава. Явно по-тясната връзка с друга държава може да се основава, в частност, на предходно отношение между страните, като например договор, който е в тясна връзка със съответното непозволено увреждане.

Член 5

Отговорност за вреди от стоки

1. Без да се засяга член 4, параграф 2, правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от причинени от стока вреди, е както следва:

а) правото на държавата, в която се намира обичайното местопребиваване на увреденото лице, към момента на настъпване на вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава; или, ако не е изпълнено горното,

б) правото на държавата, в която стоката е закупена, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава; или, ако не е изпълнено горното,

в) правото на държавата, в която е настъпила вредата, ако стоката е била въведена на пазара в тази държава.

Приложимото право обаче е правото на държавата, в която е обичайното местопребиваване на лицето, на което се търси отговорност, ако последното не би могло разумно да предвиди въвеждането на стоката, или на стока от същия вид, на пазара на държавата, чието право е приложимо съгласно буква а), б) или в).

2. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че непозволеното увреждане е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграф 1, се прилага правото на тази друга държава. Явно по-тясната връзка с друга държава може да се основава, в частност, на предходно отношение между страните, като например договор, който е в тясна връзка със съответното непозволено увреждане.

Член 6

Нелоялна конкуренция и действия, ограничаващи свободната конкуренция

1. Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от действие на нелоялна конкуренция, е правото на държавата, в която са засегнати или е вероятно да се засегнат конкурентни отношения или колективните интереси на потребители.

2. В случай че действие на нелоялна конкуренция засяга изключително интересите на определен конкурент, се прилага член 4.

3. а) Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от ограничаване на конкуренцията, е правото на държавата, чийто пазар е или е вероятно да бъде увреден.

б) Когато е или е вероятно да бъде увреден пазарът на повече от една държава-членка, лицето, търсещо обезщетение за вреди, което е завело иск в съда по местопребиваването на ответника, може вместо това да предпочете да основе иска си на правото на сезирания съд, при условие че пазарът в тази държава-членка е измежду онези, които са непосредствено и значително засегнати от ограничаването на конкуренцията, от което произтича извъндоговорното задължение, на което е основан искът; когато в съответствие с приложимите правила за подсъдност, ищецът предявява иск към повече от един ответник пред същия съд, той/тя може да избере да основе иска си на правото на този съд, ако ограничаването на конкуренцията, на което се основава искът срещу всеки от ответниците, непосредствено и значително засяга и пазара на държавата-членка на този съд.

4. Правото, приложимо според настоящия член, не може да бъде отклонено чрез споразумение по член 14.

Член 7

Увреждане на околната среда

Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от увреждане на околната среда или претърпени имуществени или неимуществени вреди в резултат на такова увреждане, е правото, определено съгласно член 4, параграф 1, освен ако лицето, което търси обезщетение за вредата, избере да основе иска си на правото на държавата, в която е настъпил вредоносният факт.

Член 8

Нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост

1. Правото, приложимо към извъндоговорни задължения, произтичащи от нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост, е правото на държавата, в която се търси закрилата на тези права.

2. В случай на извъндоговорни отношения, произтичащи от нарушаване на единното общностно право върху обекти на интелектуална собственост, приложимото право за всеки неуреден от съответен акт на Общността въпрос е правото на държавата, в която е извършено нарушението.

3. Правото, приложимо според настоящия член, не може да бъде отклонено чрез споразумение по член 14.

Член 9

Отговорност за действия при колективен трудов спор

Без да се засяга член 4, параграф 2, правото, приложимо към извъндоговорни задължения по отношение на отговорността на лице в качеството му на работник или на работодател, или на организациите, представляващи техните професионални интереси, за вреди, причинени от предстоящи или извършени действия при колективни трудови спорове, е правото на държавата, в която е предприето или ще бъде предприето действието.

ГЛАВА III

НЕОСНОВАТЕЛНО ОБОГАТЯВАНЕ, ВОДЕНЕ НА ЧУЖДА РАБОТА БЕЗ ПЪЛНОМОЩИЕ И *CULPA IN CONTRAHENDO*

Член 10

Неоснователно обогатяване

1. В случай че извъндоговорно задължение, произтичащо от неоснователно обогатяване, включително плащане на недължими суми, е свързано със съществуващо отношение между страните, като например отношение, породено от договор или непозволено увреждане, което е в тясна връзка с неоснователното обогатяване, се прилага правото, което урежда това друго отношение.

2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1 и към момента на настъпване на факта, породил неоснователното обогатяване, страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава, се прилага правото на тази държава.

3. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграфи 1 или 2, се прилага правото на държавата, в която е настъпило неоснователното обогатяване.

4. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от неоснователно обогатяване, е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1, 2 и 3, се прилага правото на тази държава.

Член 11

Водене на чужда работа без пълномощие

1. В случай че извъндоговорно задължение, произтичащо от водене на чужда работа без пълномощие, касае съществуващо отношение между страните, като например договор или непозволено увреждане, което е в тясна връзка с извъндоговорното задължение, прилага се правото, уреждащо това друго отношение.

2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1 и към момента на настъпване на вредоносния факт, страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава, се прилага правото на тази държава.

3. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграфи 1 или 2, се прилага правото на държавата, в която е извършено воденето на чужда работа без пълномощие.

4. Когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от водене на чужда работа без пълномощие, е явно по-тясно свързано с държава, различна от посочената в параграфи 1, 2 и 3, се прилага правото на тази друга държава.

Член 12

Culpa in contrahendo

1. Правото, приложимо към извъндоговорно задължение, произтичащо от делови отношения, предхождащи сключването на договор, независимо дали договорът е бил действително сключен или не, е правото, което е или би било приложимо към договора, ако той би бил сключен.

2. Когато приложимото право не може да бъде определено въз основа на параграф 1, приложимо е:

а) правото на държавата, в която настъпва вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави са настъпили непреките последици от този факт; или

б) когато към момента на настъпване на вредоносния факт страните имат обичайно местопребиваване в една и съща държава — правото на тази държава; или

в) когато от обстоятелствата като цяло следва, че извъндоговорното задължение, произтичащо от делови отношения, предхождащи сключването на договор, е явно по-тясна връзка с държава, различна от посочената в букви а) и б) — правото на тази друга държава.

Член 13

Приложимост на член 8

За целите на настоящата глава член 8 се прилага за извъндоговорни отношения, произтичащи от нарушаване на права върху обекти на интелектуална собственост.

ГЛАВА IV

СВОБОДА НА ДОГОВАРЯНЕ

Член 14

Свобода на договаряне

1. Страните могат да се договорят да подчинят извъндоговорни задължения на избрано от тях право:

а) чрез споразумение, сключено след настъпването на вредоносния факт;

или

б) когато всички страни упражняват търговска дейност, също и чрез свободно договорено споразумение, преди настъпването на вредоносния факт.

Изборът следва да е изричен или да произтича с достатъчна степен на сигурност от обстоятелствата по случая и не засяга правата на трети страни.

2. Когато към момента на осъществяване на вредоносния факт всички елементи на отношението се намират в държава, различна от държавата, чието право е избрано, изборът на страните не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на тази друга държава, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение.

3. Когато към момента на осъществяване на вредоносния факт всички елементи на отношението се намират в една или повече държави-членки, изборът на страните на приложимо право, различно от правото на тази държава-членка, не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на Общността, от които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение, така както се прилагат в държавата-членка на съда.

ГЛАВА V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 15

Обхват на приложимото право

Приложимото към извъндоговорни задължения право по силата на настоящия регламент урежда в частност:

а) основанието и границите на отговорността, включително определянето на лицата, на които може да се търси отговорност за извършени от тях действия;

б) основанията за освобождаване от отговорност, както и ограничаването и разделянето на отговорността;

в) наличието, вида и определяне на размера на вредите или на търсеното обезщетение;

г) в границите на предоставените на съда правомощия от неговото процесуално право, мерките, които съдът може да постанови, за да осигури предотвратяване, прекратяване или обезщетяване на вредата;

д) въпросът дали право на обезщетение за претърпените вреди може да бъде прехвърляно, включително чрез наследяване;

е) лицата, които имат право на обезщетение за лично претърпени от тях вреди;

ж) отговорност за вреди, причинени от другиго;

з) способите за погасяване на задълженията, правилата за погасителната давност и прекратяването на права, включително правилата относно началото, прекъсването и спирането на срок на погасителна давност или прекратяване на права.

Член 16

Особени повелителни норми

Разпоредбите на настоящия регламент не ограничават прилагането на правните норми на държавата на съда в случаите, когато те са повелителни, независимо от приложимото към извъндоговорното задължение право.

Член 17

Разпоредби за сигурност и правила за поведение

При оценяване поведението на лице, чиято отговорност се търси, фактически и доколкото е целесъобразно се отчитат разпоредбите за сигурност и правилата за поведение, които са в сила към момента и мястото на настъпване на вредоносния факт.

Член 18

Пряк иск срещу застрахователя на лицето, чиято отговорност се търси

Увреденото лице може да предяви иск за обезщетение пряко срещу застрахователя на лицето, чиято отговорност се търси, ако приложимото към извъндоговорното задължение право или приложимото към застрахователния договор право предвижда това.

Член 19

Суброгация

Когато едно лице („кредитор“) предяви иск по извъндоговорно задължение срещу друго лице („длъжник“) и трето лице има задължение към кредитора, или действително е удовлетворило кредитора в изпълнение на това задължение, правото, което урежда задължението на третото лице към кредитора определя дали и до каква степен третото лице може да упражни срещу длъжника правата, които кредиторът е имал срещу длъжника съгласно правото, уреждащо тяхното отношение.

Член 20

Множество длъжници

В случай че кредитор има права срещу няколко длъжници на основание едно и също отношение и един от длъжниците вече е удовлетворил частично или изцяло кредитора, правото на длъжника да търси обезщетение от другите длъжници се урежда от правото, приложимо към извъндоговорното задължение на този длъжник към кредитора.

Член 21

Форма за действителност

Едностранно волеизявление с правни последици, свързано с извъндоговорно задължение, е действително, ако са спазени изискванията за форма, установени от правото, което урежда въпросното извъндоговорно задължение или правото на държавата, в която е извършено волеизявлението.

Член 22

Тежест на доказване

1. Правото, което урежда извъндоговорното задължение съгласно настоящия регламент, е приложимо доколкото в частта си относно извъндоговорните задължения съдържа правила, които допускат установени от закона презумпции или определят тежестта на доказване.

2. Едностранните волеизявления с правни последици могат да бъдат доказвани с всички доказателствени средства, допустими по правото на сезирания съд или съгласно правото, определено в член 21, според което е спазена формата за действителност на волеизявлението, при условие че доказателственото средство е допустимо според правото на съда.

ГЛАВА VI

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Обичайно местопребиваване

1. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиваване на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани образувания е мястото на централното управление.

Когато вредоносният факт или вредата настъпят в рамките на дейността на клон, представителство или друго поделение, за място на обичайно местопребиваване се счита мястото, на което се намира клонът, представителството или поделението.

2. За целите на настоящия регламент обичайното местопребиваване на физическо лице, което осъществява стопанска дейност, е неговото основно място на дейност.

Член 24

Изключване на препращането

По смисъла на настоящия регламент прилагане на правото на държава, посочена от настоящия регламент, означава прилагане на действащите норми на правото на тази държава, с изключение на нормите на нейното международното частно право.

Член 25

Държави с повече от една правна система

1. Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на извъндоговорните задължения, всяка териториална единица се счита за държава за целите на определяне на приложимото право съгласно настоящия регламент.

2. За държава-членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на извъндоговорните отношения, няма изискване да прилага настоящия регламент само към стълкновения между правните режими на такива единици.

Член 26

Обществен ред на сезирания съд

Прилагането на разпоредба на правото на държава, определено като приложимо съгласно настоящия регламент, може да бъде отказано, само ако резултатите от това приложение са явно несъвместими с обществения ред на сезирания съд.

Член 27

Съотношение с други разпоредби на общностното право

Настоящият регламент не засяга прилагането на разпоредбите на общностното право, които, по отношение на отделни области, установяват стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения.

Член 28

Съотношение със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на международни конвенции, по които една или повече държави-членки са страни към датата на приемане на настоящия регламент и които установяват стълкновителни норми относно извъндоговорните задължения.

2. Настоящият регламент обаче се прилага между държавите-членки с предимство пред конвенциите, сключени единствено между две или повече от тях дотолкова, доколкото тези конвенции касаят въпроси, уредени от настоящия регламент.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Списък от конвенции

1. До 11 юли 2008 г. държавите-членки уведомяват Комисията за конвенциите, посочени в член 28, параграф 1. След тази дата държавите-членки уведомяват Комисията за всяко денонсиране на такава конвенция.

2. В срок от шест месеца след получаването Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*:

i) списък на конвенциите, посочени в параграф 1;

ii) уведомления за денонсиране, посочени в параграф 1.

Член 30

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от 20 август 2011 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за адаптиране на настоящия регламент. Докладът включва:

i) проучване на последиците от начина, по който чуждото право се приема от различните юрисдикции, и на степента, в която съдилищата в държавите-членки прилагат чуждото право съгласно настоящия регламент;

ii) проучване на последиците от член 28 от настоящия регламент във връзка с Хагската конвенция от 4 май 1971 г. за приложимото право при пътнотранспортни произшествия.

2. Не по-късно от 31 декември 2008 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно ситуацията в областта на приложимото право към извъндоговорните задължения, произтичащи от нарушаване на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, като се отчитат правилата относно свободата на печата и свободата на изразяване в средствата за масово осведомяване, както и въпросите на стълкновение на правни порядъци, свързани с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([1]).

Член 31

Приложение във времето

Настоящият регламент се прилага за вредоносни факти, настъпили след влизането му в сила.

Член 32

Начална дата на прилагане

Настоящият регламент се прилага от 11 януари 2009 г. с изключение на член 29, който се прилага от 11 юли 2008 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Страсбург на 11 юли 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

Декларация на Комисията относно клаузата за преразглеждане (член 30)

В отговор на поканата от Европейския парламент и от Съвета в рамките на член 30 от регламента „Рим II“, Комисията ще внесе, не по-късно от декември 2008 г., проучване на състоянието на приложимото законодателство в сферата на извъндоговорните задължения, произтичащи от нарушения на правото на личен живот и на права, свързани с личността. Комисията ще разгледа всички аспекти на състоянието и при необходимост ще вземе подходящи мерки.

Декларация на Комисията относно пътнотранспортните произшествия

Като има предвид различните практики, следвани от държавите-членки по отношение на степента на компенсиране, предоставяно на жертвите на пътнотранспортни произшествия, Комисията има готовност да проучи специфичните проблеми на лицата с постоянно пребиваване в ЕС, претърпели пътнотранспортна злополука на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на тяхното обичайно местопребиваване. За тази цел тя ще представи на Европейския парламент и на Съвета, преди края на 2008 г., проучване на всички възможности, по-специално в областта на застраховането, за подобряване на положението на жертвите на трансгранични злополуки; това проучване ще бъде първа стъпка към изготвянето на Зелена книга.

Декларация на Комисията относно статута на чуждото право

Като има предвид различните практики, следвани от държавите-членки по отношение на прилагането на чуждото право, Комисията ще публикува, най-късно четири години след влизането в сила на регламента „Рим II“ и във всеки случай незабавно след изготвянето му, хоризонтално проучване относно прилагането на чуждото право по отношение на граждански и търговски дела от съдилищата на държавите-членки, с оглед на целите на Хагската програма. Комисията е склонна също така да вземе подходящи мерки при необходимост.

3д

Регламент (ЕО) № 1346/2000
на Съвета от 29 май 2000 г. относно
производството по несъстоятелност

Производство по несъстоятелност

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1346/2000 НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

относно производството по несъстоятелност

(ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Council Regulation (EC) No 603/2005 of 12 April 2005 (*)	L 100	1	20.4.2005 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 694/2006 на Съвета от 27 април 2006 година	L 121	1	6.5.2006 г.
►M3	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006 г.
►M4	Регламент (ЕО) № 681/2007 на Съвета от 13 юни 2007 година	L 159	1	20.6.2007 г.
►M5	Регламент (ЕО) № 788/2008 на Съвета от 24 юли 2008 година	L 213	1	8.8.2008 г.
►M6	Регламент за изпълнение (ЕС) № 210/2010 на Съвета от 25 февруари 2010 година	L 65	1	13.3.2010 г.
►M7	Регламент за изпълнение (ЕС) № 583/2011 на Съвета от 9 юни 2011 година	L 160	52	18.6.2011 г.
►M8	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►M9	Регламент за изпълнение (ЕС) № 663/2014 на Съвета от 5 юни 2014 година	L 179	4	19.6.2014 г.
►M10	Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1792 на Съвета от 29 септември 2016 година	L 274	35	11.10.2016 г.

Изменен със:

►A1	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

(*) Настоящият акт никога не е публикуван на български език

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1346/2000 НА СЪВЕТА

от 29 май 2000 година

относно производството по несъстоятелност

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за общите производства по несъстоятелност, които налагат частичното или пълното лишаване на длъжника от права, както и до назначаването на ликвидатор.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата по несъстоятелност на застрахователните дружества и кредитните институции и на инвестиционните дружества, които предоставят услуги, свързани със съхраняване на парични средства или ценни книжа на трети лица, както и за организациите за колективни вложения.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

а) „производство по несъстоятелност“ означава общите производства, които са предвидени в член 1, параграф 1. Тези производствата са посочени в приложение А;

б) „ликвидатор“ означава всяко лице или орган, чиято функция е да управлява или да осребри масата на несъстоятелността, или да ръководи управлението на дейността му. Тези лица и органи са посочени в приложение В;

в) „производство по ликвидация“ означава производство по несъстоятелност по смисъла на буква а), което включва осребряване на имуществото на длъжника, включително и когато производството приключи с предпазен конкордат или с друга мярка, която прекратява несъстоятелността, или бъде прекратено поради факта, че масата на несъстоятелността не покрива задълженията. Тези производства са посочени в приложение Б;

г) „съд“ означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава-членка, който е оправомощен да образува производство по несъстоятелност или да взема решения по време на това производство;

д) „съдебно решение“ относно образуването на производство по несъстоятелност или за назначаване на синдик означава решението на всеки съд, който е компетентен да образува такова производство или да назначи ликвидатор;

е) „момент на образуването на производството“ означава момента, в който съдебното решение за образуване на производството влиза в сила, независимо дали решението е окончателно, или не;

▼B

ж) „държава-членка, в която се намира имущество“ означава, в случаите на:

— материална собственост — държавата-членка, в която тя е разположена,

— за собственост и права, които притежателят или упълномощеният трябва да впишат в публичен регистър — държавата-членка, която води регистъра,

— за вземания — държавата-членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на третото задължено лице, което следва да престира, както е определено в член 3, параграф 1;

з) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжникът извършва трайна стопанска дейност, която включва човешки и материални ресурси.

Член 3

Международна компетентност

1. Съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, са компетентни да образуват производство по несъстоятелност. За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава-членка, съдилищата на друга държава-членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази държава-членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано по параграф 1, всяко производството по несъстоятелност, които е образувано впоследствие, съгласно параграф 2, е вторично производство. Това производство трябва да се извършва като производство по ликвидация.

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само в следните случаи:

а) когато не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условията в законодателството на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника; или

б) когато образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от кредитор, чиито местоживеене, обичайно пребиваване или седалище според устройствения акт се намират в държавата-членка, на чиято територия е разположено съответното предприятие или чиито вземания са възникнали във връзка с експлоатацията на това предприятие.

▼B

Член 4

Приложим закон

1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимият закон към производството по несъстоятелност и последиците от него е законът на държавата-членка, на чиято територия е образувано производството, наричана по-долу „държава на образуване на производството“.

2. Законът на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. Той определя по-специално:

а) при кои видове длъжници е допустимо производство по несъстоятелност;

б) кои имуществени активи се включват в масата на несъстоятелността и кои имуществени активи са придобити или прехвърлени на длъжника след образуването на производството;

в) съответните правомощия на длъжника и на ликвидатора;

г) условията за прилагане на прихващане;

д) как действа производството по несъстоятелност по отношение на текущите договори на длъжника;

е) как действа производството по несъстоятелност върху предявени правни искания на индивидуални кредитори, с изключение на висящи дела;

ж) кои вземания са приети за вземания на несъстоятелността и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност

з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;

и) разпределението на приходите от осребряването на имуществото, реда за изплащане на вземанията, правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след образуването на производството по несъстоятелност по силата на вещно право или чрез прихващане;

й) условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност, по-специално при сключването на предпазен конкордат;

к) правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност;

л) кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност;

м) нормите относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните действия, които увреждат всички кредитори.

Член 5

Вещни права на трети лица

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитор или на трето лице върху материални или нематериални блага, движими или недвижими вещи, независимо дали се отнася за определени вещи, или за съвкупности от неоценими блага, чийто състав се променя с течение на времето, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава-членка.

▼B

2. Правата по смисъла на параграф 1 в частност са:

а) правото да се осребри или да се изнесе на публична продан имуществото и от приходите или доходите от това имущество да се удовлетворят вземанията, по-специално по силата на залог или ипотека;

б) изключителното право да се получи вземането, по-специално при залог върху вземането или при прехвърляне на това вземане като обезпечение;

в) правото да се иска връщане на имуществото и/или да се иска възстановяването му от лице, което го притежава или ползва против волята на правоимащия;

г) вещното право на плодоползване от дадено имущество.

3. Правото, което е вписано в публичен регистър, което е противопоставимо на трети лица и което позволява придобиването на вещно право по смисъла на параграф 1, се приравнява на вещно право.

4. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

Член 6

Прихващане

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга правото на кредиторите да искат прихващане за техните вземания с вземания на кредитора, когато такова прихващане е разрешено от приложимия закон към вземането на длъжника по несъстоятелността.

2. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

Член 7

Запазване на правото на собственост

1. Образуването на производство по несъстоятелност срещу купувача на дадена вещ не засяга правата на продавача, които се основават на клауза за запазване на собствеността, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството.

2. Образуването на производство по несъстоятелност срещу продавача на дадена вещ след предаването на тази вещ не представлява основание за разваляне или отмяна на продажбата и не е пречка за купувача да придобие собственост върху продадената вещ, когато към момента на образуването на производството то се намира на територията на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството.

3. Параграфи 1 и 2 не представляват пречка за завеждане на делата за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 4, параграф 2, буква м).

▼B

Член 8

Договори за недвижими имоти

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на договор, който дава право за придобиване на собствеността или правото на ползване върху недвижим имот, се уреждат изключително от законите на държавата-членка, на чиято територия се намира имотът.

Член 9

Системи за разплащане и финансови пазари

1. Без да се засягат разпоредбите на член 5, последиците от производството по несъстоятелност по отношение на правата и задълженията на участниците в дадена система за плащане или изпълнение или на даден финансов пазар се подчинява изключително на закона на държавата-членка, който се прилага към съответна система или пазар.

2. Параграф 1 не представлява пречка за завеждане на дела за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност на плащанията или сделките съгласно приложимия закон към съответната система на плащане или съответния финансов пазар.

Член 10

Трудови договори

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на трудовите договори и правоотношения се уреждат изключително от закона на държавата-членка, който е приложим към трудовите договори.

Член 11

Действие по отношение на права, които подлежат на вписване

Действието на производството по несъстоятелност по отношение на права на длъжника върху недвижим имот, кораб или самолет, които подлежат на вписване в публичен регистър, се уреждат от законите на държавата-членка, която води този регистър.

Член 12

Общностни патенти и марки

За целите на настоящия регламент общностен патент, марка или всяко друго аналогично право, което се регулира от правото на Общността, могат да бъдат включени само в производството по член 3, параграф 1.

Член 13

Увреждащи действия

Член 4, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което чрез свое действие е увредило всички кредитори, докаже, че:

— тези действия се уреждат от закона на държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството, и

▼B

— в съответния случай, този закон не допуска никакви средства за оспорване на тези действия.

Член 14

Защита на трети лица

Когато след образуването на производството по несъстоятелност длъжникът възмездно се разпореди с:

— недвижим имот, или

— кораб или самолет, които са предмет на вписване в публичен регистър, или

— ценни книжа, чието съществуване предполага вписване в регистър, предвидено от закона,

действителността на действията се урежда от закона на държавата, на чиято територия се намира недвижимият имот или която води регистъра.

Член 15

Последици от производството по несъстоятелност по отношение на висящи правни спорове

Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на висящи правни спорове за вещ или право от масата на несъстоятелността се уреждат изключително от закона на държавата-членка, в която е висящо това производство.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 16

Принцип

1. Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава-членка съгласно член 3, се признава във всички други държави-членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството.

Това правило се прилага и когато длъжникът поради качеството си не може да бъде обект на производство по несъстоятелност в останалите държави-членки.

2. Признаването на производството по член 3, параграф 1, не представлява пречка за образуването на производството, предвидено в член 3, параграф 2, от съд на друга държава-членка. В този случай последното е вторично производство по несъстоятелност по смисъла на глава III.

Член 17

Последици от признаването

1. Решението за образуване на производството по член 3, параграф 1 съгласно закона на държавата-членка на образуване на производството, има действие във всяка друга държава-членка без допълнителни формалности, освен ако настоящият регламент не предвижда друго и докато в тази друга държава-членка не е образувано производството по член 3, параграф 2.

▼B

2. Последиците от производството по член 3, параграф 2, не могат да бъдат оспорени в останалите държави-членки. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, по-специално отлагане на плащанията, намаляване или опрощаване на дълговете в резултат от това производство, не се отнася за имуществото, което се намира на територията на друга държава-членка, освен за кредиторите, които са дали съгласието си за това.

Член 18

Правомощия на ликвидатора

1. Назначеният съгласно член 3, параграф 1 от съда ликвидатор може да упражнява на територията на друга държава-членка всички правомощия, които са му дадени от законодателството на държавата-членка на образуване на производството, докато не се образува друго производство по несъстоятелност или докато не се предостави гаранция вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. По-специално той може да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата-членка, на която то се намира, при спазване на членове 5 и 7.

2. Назначеният съгласно член 3, параграф 2 от съда ликвидатор може във всяка друга държава-членка да се позове по съдебен или извънсъдебен ред на факта, че движимо имущество е прехвърлено от територията на държавата на образуване на производството на територията на тази друга държава-членка след образуването на производството по несъстоятелност. Той може също и да завежда всякакви отменителни искове, които защитават интересите на кредиторите.

3. При упражняване на правомощията си ликвидаторът спазва законите на държавата-членка, на чиято територия възнамерява да действа, по-специално нормите, който са свързани с осребряването на имущество. Тези правомощия не могат да включват използването на средства за принуда, нито правото да се произнася по правни и други спорове.

Член 19

Доказване на назначаването на ликвидатора

Назначаването на ликвидатора се установява чрез представянето на заверено копие на оригинала на решението, с което той е назначен, или чрез всяко друго удостоверение, което е издадено от компетентния съд.

Може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка, на чиято територия смята да действа ликвидаторът. Не се изисква никаква легализация или друга подобна формалност.

Член 20

Задължение за възстановяване и приспадане

1. Кредитор, който след образуването на производството по несъстоятелност по член 3, параграф 1, е получил по някакъв начин, по-специално чрез принудително изпълнение, пълно или частично удовлетворяване на вземанията си от имуществото на длъжника, което се намира на територията на друга държава-членка, възстановява на ликвидатора полученото, при спазване на членове 5 и 7.

▼B

2. С цел гарантиране на равнопоставеност на кредиторите, кредитор, който е получил определена сума от своите вземания в рамките на едно производство по несъстоятелност, не участва в разпределението при друго производство, освен ако кредиторите от същия ред или група са получили равна част от своите вземания в рамките на това друго производство.

Член 21

Публикуване

1. Ликвидаторът може да поиска публикуването на основното съдържание на решението за образуване на производството по несъстоятелност и при необходимост, на решението за своето назначение, във всяка друга държава-членка, съгласно условията за публикуване, които са определени в тази държава. Това публикуване също така посочва и назначения ликвидатор и уточнява дали прилаганата норма за компетентност е предвидена в член 3, параграф 1 или в член 3, параграф 2.

2. Независимо от това всяка държава-членка, на чиято територия се намира предприятие на длъжника, може да предвиди задължително публикуване. В този случай ликвидаторът или всеки друг оправомощен за тази цел орган в държавата-членка, в която е образувано производството по член 3, параграф 1, предприема необходимите мерки, за да гарантира това публикуване.

Член 22

Вписване в публичен регистър

1. Ликвидаторът може да поиска решението за образуване на производството по член 3, параграф 1, да бъде вписано в имотния регистър, търговския регистър и във всеки друг публичен регистър в другите държави-членки.

2. Независимо от това всяка държава-членка може да предвиди задължително вписване. В този случай ликвидаторът или всеки друг оправомощен за тази цел орган в държавата-членка, в която е образувано производството по член 3, параграф 1, предприема необходимите мерки, за да гарантира това вписване.

Член 23

Разноски

Разноските по публикуването и вписването по членове 21 и 22, се смятат за разноски и разходи, които са свързани със съдебното производство.

Член 24

Изпълнение в полза на длъжника

1. Когато лице изпълни задължение в полза на длъжника в дадена държава-членка, спрямо когото в друга държава-членка е образувано производство по несъстоятелност, вместо в полза на ликвидатора по това производство, това лице се освобождава от отговорност, ако не е знаело за образуването на производството.

2. Когато лице изпълни такова задължение преди публикуването по член 21, до доказване на противното се презюмира, че не е знаело за образуването на производството по несъстоятелност.

▼B

Когато задължението е изпълнено след публикуването, до доказване на противното се презюмира, че лицето, което е изпълнило такова задължение, е знаело за образуването на производството.

Член 25

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Решенията за провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато съгласно член 16, както и конкордатът, който е одобрен от този съд, също се признават без никаква допълнителна формалност. Тези решения се изпълняват съгласно членове от 31 до 51, с изключение на член 34, параграф 2 от Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по граждански и търговски дела, изменена с конвенциите за присъединяване към тази конвенция.

Първата алинея се прилага и за съдебни решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност, и които са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и по отношение на съдебни решения за обезпечителните мерки, които са предприети след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност.

2. Признаването и изпълнението на решения, които са различни от предвидените в параграф 1, се уреждат от конвенцията, посочена в параграф 1, при условие че тази конвенция се прилага.

3. Държавите-членки не са длъжни да признават или да изпълняват решение по параграф 1, което би могло да доведе до ограничаване на индивидуалната свобода или на тайната на кореспонденцията.

Член 26 ([1])

Обществен ред

Всяка държава-членка може да откаже да признае производство по несъстоятелност, което е образувано в друга държава-членка, или да изпълни решение, което е постановено в рамките на такова производство, когато това признаване или изпълнение би предизвиквало последици, които явно противоречат на обществения ред на тази държава и по-специално на нейните основни принципи или на индивидуалните права и свободи, които са гарантирани от нейната конституция.

ГЛАВА III

ВТОРИЧНИ ПРОИЗВОДСТВА ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 27

Образуване на производство

Производството по член 3, параграф 1, което е образувано от съд на дадена държава-членка и е признато в друга държава-членка (главно производство) позволява компетентният съд по член 3, параграф 2 в тази друга държава-членка да образува вторично

([1]) Виж декларацията на Португалия относно прилагането на членове 26 и 37 (ОВ C 183, 30.6.2000 г., стр. 1).

▼B

производство по несъстоятелност, без да се разглежда несъстоятелността на длъжника в тази друга държава. Това производство трябва да бъде включено в производствата, които са изброени в приложение Б. Последиците от тях засягат само имуществото на длъжника, което се намира на територията на тази друга държава-членка.

Член 28

Приложим закон

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимият закон при вторичното производство е законът на държавата-членка, на чиято територия е образувано вторичното производство.

Член 29

Право на иск за образуване на производство

Образуването на вторично производство може да бъде поискано от:

а) ликвидатора по главното производство;

б) всяко друго лице или орган, които са оправомощени да поискат образуване на производство по несъстоятелност съгласно законодателството на държавата-членка, на чиято територия е поискано образуването на вторичното производство.

Член 30

Авансово плащане за разходите и съдебните разноски

Когато законът на държавата-членка, в която е подадена молба за образуване на вторично производство, изисква масата на несъстоятелността на длъжника да покрива изцяло или частично разходите и съдебните разноски по производството, сезираният съд може да поиска от ищеца да плати авансово разходите или да предостави подходящо обезпечение.

Член 31

Задължение за сътрудничество и обмен на информация

1. При спазване на правилата, които ограничават разгласяването на информация, ликвидаторът от главното производство и ликвидаторите от вторичните производства са длъжни да се информират взаимно. Те незабавно си съобщават всяка информация, която може да бъде полезна за другото производство, по-специално относно размера на предявените вземания и установяването на вземанията, както и всички мерки, които са насочени към приключване на производството.

2. При спазване на правилата, които са приложими към всяко от производствата, ликвидаторът от главното производство и ликвидаторите от вторичните производства са длъжни да си сътрудничат.

3. Ликвидаторът от вторичното производство своевременно дава възможност на ликвидатора по главното производство да направи предложение за осребряване или всякакви начини за управление на имуществото, което е предмет на вторичното производство.

▼B

Член 32

Упражняване на правата на кредиторите

1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство и във всяко вторично производство.

2. Ликвидаторите по главното и във всяко от вторичните производства предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство са защитени интересите на кредиторите, при спазване на правото на последните да се противопоставят или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимия закон.

3. Ликвидаторът на дадено главно или вторично производство е оправомощен да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите.

Член 33

Спиране на ликвидацията

1. Съдът, който е образувал вторичното производство, спира изцяло или частично действията по осребряването по искане на ликвидатора по главното производство, като си запазва възможността да поиска в този случай от ликвидатора по главното производство всяка подходяща обезпечителна мярка на интересите на кредиторите от вторичното производство и на отделни групи кредитори. Искането на ликвидатора по главното производство може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство. Спирането на осребряването може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за периоди със същата продължителност.

2. Съдът по параграф 1 отменя спирането на осребряването в следните случаи:

— по искане на ликвидатора по главното производство,

— служебно, по искане на кредитор или по искане на ликвидатора във вторичното производство, ако мярката изглежда необоснована, най-вече по отношение на интереса на кредиторите по главното производство или на тези по вторичното производство.

Член 34

Мерки за прекратяване на вторичното производство по несъстоятелност

1. Когато приложимият закон към вторичното производство предвижда възможността това производство да бъде прекратено без ликвидация, а чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, ликвидаторът по главното производство е оправомощен да предложи такава мярка.

Прекратяването на вторичното производство с мярката, посочена в първа алинея, става окончателно само със съгласието на ликвидатора по главното производство или при липса на съгласие от негова страна, когато предложената мярка не накърнява финансовите интереси на кредиторите в главното производство.

2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например отлагане на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично

▼B

производство, може да се прилага към имущество на длъжника, което не е включено в това производство само със съгласието на всички заинтересовани кредитори.

3. По време на спирането на действията по осребряването, което е постановено съгласно член 33, единствено ликвидаторът по главното производство или длъжникът, с негово съгласие, може да предложи във вторичното производство мерките по параграф 1 от настоящия член; други предложения за подобна мярка не могат да бъде подлагани на гласуване, нито да бъдат одобрени.

Член 35

Остатък от масата на несъстоятелността при вторичното производство

Ако осребряването на масата на несъстоятелността на вторичното производство покрива всички приети вземания в това производство, назначеният в това производство ликвидатор незабавно прехвърля остатъка на ликвидатора по главното производство.

Член 36

Последващо образуване на главно производство

Когато е образувано производство по член 3, параграф 1, след образуването на производство по член 3 параграф 2 в друга държава-членка, членове 31 - 35 се прилагат към производството, което е образувано първо, при условие че стадият на това производство го позволява.

Член 37 ([1])

Преобразуване на предшестващо производство

Ликвидаторът по главното производство може да поиска някое от посочените в приложение А производства, което е образувано по-рано в друга държава-членка, да бъде преобразувано в производство по ликвидация, ако това преобразуване е в полза за интересите на кредиторите от главното производство.

Компетентният съд по член 3, параграф 2 разпорежда преобразуването в едно от производствата, посочени в приложение Б.

Член 38

Обезпечителни мерки

Когато компетентният съд по член 3, параграф 1 на дадена държава-членка назначи временен управител с цел обезпечаване на имуществото на длъжника, този временен управител е оправомощен да поиска всякакви мерки за обезпечаване и запазване на имуществото на длъжника, което се намира в друга държава-членка, които са предвидена от закона на тази държава, за времето от подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност до решението за образуването му.

([1]) Виж декларацията на Португалия относно прилагането на членове 26 и 37 (ОВ C 183, 30.6.2000 г., стр. 1).

▼B

ГЛАВА IV

ИНФОРМИРАНЕ НА КРЕДИТОРИТЕ И ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА ИМ

Член 39

Право на предявяване на вземанията

Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намира в държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване в държавите-членки, имат право писмено да предявят вземанията си в производството по несъстоятелност.

Член 40

Задължение за информиране на кредиторите

1. След образуването на производство по несъстоятелност в една държава-членка компетентният съд на тази държава или ликвидаторът, който е назначен от него, незабавно информира кредиторите, които са известни и чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намират в другите държави-членки.

2. Тази информация, която се предоставя чрез поименното изпращане на съобщение, съдържа по-специално сроковете, предвидените при неспазване на тези срокове санкции, органът или институцията, които са оправомощени да приемат предявените вземания, както и други разпоредени мерки. Това съобщение посочва също дали кредиторите, чиито вземания имат право на предпочитане или са обезпечени със залог, е необходимо да предявят вземанията си.

Член 41

Съдържание на предявяването на вземане

Кредиторът изпраща копие от документите, които доказват вземането, ако има такива, и посочва естеството на вземането си, датата на възникване и размера; той посочва и дали има право на предпочтително удовлетворяване, залог върху съответното вземане или запазване на собствеността и кои имуществени активи са негово обезпечение.

Член 42

Езици

1. Информацията по член 40 се предоставя на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството. За тази цел се използва формуляр, който е озаглавен „Покана за предявяване на вземане. Срокове, които трябва да се спазват“ и който е изготвен на всички официални езици на институциите на Европейския съюз.

2. Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намират в държава-членка, която е различна от държавата на образуване на производството, може също да предяви вземането си на официалния език или езици на тази друга държава. В този случай

▼B

предявяването на вземането му носи заглавието „Предявяване на вземане“ на официалния език или на един от официалните езици на държавата, в която е образувано производството. Освен това от него може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството.

ГЛАВА V

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 43

Приложимост във времето

Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани след неговото влизане в сила. Правните действията, които са извършени от длъжника преди влизането в сила на настоящия регламент, продължават да се уреждат от закона, който ги е уреждал към момента, в който са били извършени.

Член 44

Отношение с международни договори

1. След влизането си в сила настоящият регламент заменя сключените международни договори между две или повече държави-членки, в отношенията между тях по въпросите, до които той се отнася, а именно:

а) Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.;

б) Конвенцията между Белгия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането на плащането (с Допълнителен протокол от 13 юни 1973 г.), подписана в Брюксел на 16 юли 1969 г.;

в) Конвенцията между Белгия и Нидерландия за териториалната компетентност, фалита и за признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.;

г) Договора между Германия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан във Виена на 25 май 1979 г.;

д) Конвенцията между Франция и Австрия за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по фалит, подписана във Виена на 27 февруари 1979 г.;

е) Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.;

ж) Договора между Италия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан в Рим на 12 юли 1977 г.;

з) Конвенцията между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия относно взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения и други изпълнителни основания в граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.;

▼B

и) Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Белгия за взаимното признаване и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела и протокола към нея, подписана в Брюксел на 2 май 1934 г.;

й) Конвенцията между Дания, Финландия, Норвегия, Швеция и Исландия за фалита, подписана в Копенхаген на 11 ноември 1933 г.;

к) Европейската конвенция относно определени международни аспекти на фалита, подписана в Истанбул на 5 юни 1990 г.;

▼A1

л) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.;

м) Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.;

н) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.;

о) Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Кралство Белгия за съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, подписано в Белград на 24 септември 1971 г.;

п) Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.;

р) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Гръцката република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписана в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република и Гърция;

с) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република и Кипър;

т) Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република и Франция;

у) Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република и Италия;

ф) Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правна помощ, правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;

х) Споразумението между Естония и Полша за оказване на правна помощ и правно сътрудничество по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;

ц) Споразумението между Република Литва и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;

▼M3

ч) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;

ш) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;

щ) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписано в Атина на 10 април 1976 г.;

аа) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписано в Никозия на 29 Април 1983 г.;

аб) Договора за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.;

ав) Договора между Румъния и Чешката република за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;

аг) Договора между Румъния и Полша за правна помощ и правни отношения за граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

▼B

2. Конвенциите, посочени в параграф 1, продължават да се прилагат за производствата, които са образувани преди влизането в сила на настоящия регламент.

3. Настоящият регламент не се прилага:

а) в никоя държава-членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава с една или няколко трети страни, преди влизането му в сила;

б) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, ако е несъвместим със задълженията по отношение на фалита и ликвидацията на неплатежоспособни дружества, които произтичат от споразумения в рамките на Британската общност, които съществуват към момента на влизането в сила на настоящия регламент.

Член 45

Изменение на приложенията

Съветът, като действа с квалифицирано мнозинство, по инициатива на един или няколко свои членове или по предложение на Комисията, може да изменя приложенията.

Член 46

Доклади

Най-късно до 1 юни 2012 г. и впоследствие на всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

▼B

Член 47

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 31 май 2002 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M10

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, буква а)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

— Reorganizace

— Oddlužení

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

— Company examinership

— Debt Relief Notice

▼**M10**

— Debt Settlement Arrangement

— Personal Insolvency Arrangement

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Sauvegarde

— Redressement judiciaire

— Liquidation judiciaire

HRVATSKA

— Stečajni postupak

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process

— Juridiskās personas maksātnespējas process

— Fiziskās personas maksātnespējas process

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla

— Įmonės bankroto byla

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

— Fizinio asmens bankroto byla

▼**M10**

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Xoljiment

— Amministrazzjoni

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-krediturі

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surséance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)

— Das Schuldenregulierungsverfahren

— Das Abschöpfungsverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

— Postępowanie naprawcze

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość z możliwością zawarcia układu

— Upadłość

— Przyspieszone postępowanie układowe

— Postępowanie układowe

— Postępowanie sanacyjne

PORTUGAL

— Processo de insolvência

— Processo especial de revitalização

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței

— Reorganizarea judiciară

— Procedura falimentului

▼**M10**

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

— Postopek prisilne poravnave

— Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

— Reštrukturalizačné konanie

— Oddlženie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M10**

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Производства по ликвидация, посочени в член 2, буква в)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

EESTI

— Pankrotimenetlus

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου

ESPAÑA

— Concurso

FRANCE

— Liquidation judiciaire

HRVATSKA

— Stečajni postupak

▼**M10**

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές, με επιβεβαίωση του Δικαστηρίου

— Πτώχευση

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

— Juridiskās personas maksātnespējas process

— Fiziskās personas maksātnespējas process

LIETUVA

— Įmonės bankroto byla

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

— Liquidation judiciaire dans le cadre du surendettement

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás

MALTA

— Stralċ volontarju

— Stralċ mill-Qorti

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)

POLSKA

— Upadłość obejmująca likwidację

— Upadłość

PORTUGAL

— Processo de insolvência

▼**M10**

ROMÂNIA

— Procedura falimentului

SLOVENIJA

— Stečajni postopek

— Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M10**

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Ликвидатори, посочени в член 2, буква б)

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

— De vereffenaar/Le liquidateur

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик

— Временен синдик

— (Постоянен) синдик

— Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce

— Předběžný insolvenční správce

— Oddělený insolvenční správce

— Zvláštní insolvenční správce

— Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

— Pankrotihaldur

— Ajutine pankrotihaldur

— Usaldusisik

▼**M10**

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional Liquidator

— Examiner

— Personal Insolvency Practitioner

— Insolvency Service

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος

— Ο εισηγητής

— Η επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

ESPAÑA

— Administradores concursales

FRANCE

— Mandataire judiciaire

— Liquidateur

— Administrateur judiciaire

— Commissaire à l'exécution du plan

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj

— Privremeni stečajni upravitelj

— Stečajni povjerenik

— Povjerenik

ITALIA

— Curatore

— Commissario giudiziale

— Commissario straordinario

— Commissario liquidatore

— Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής

— Επίσημος Παραλήπτης

— Διαχειριστής της Πτώχευσης

▼**M10**

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

— Bankroto administratorius

— Restruktūrizavimo administratorius

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő

— Felszámoló

MALTA

— Amministratur Proviżorju

— Riċevitur Uffiċjali

— Stralċjarju

— Manager Speċjali

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surséance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Sanierungsverwalter

— Ausgleichsverwalter

— Besonderer Verwalter

— Einstweiliger Verwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

— Insolvenzgericht

— Konkursgericht

▼**M10**

POLSKA

— Syndyk

— Nadzorca sądowy

— Zarządca

— Nadzorca układu

— Tymczasowy nadzorca sądowy

— Tymczasowy zarządca

— Zarządca przymusowy

PORTUGAL

— Administrador de insolvência

— Administrador judicial provisório

ROMÂNIA

— Practician în insolvență

— Administrator judiciar

— Lichidator

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave

— Stečajni upravitelj

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

— Predbežný správca

— Správca

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare

— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official Receiver

— Trustee

— Provisional Liquidator

— Judicial factor

3е

Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/848 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 май 2015 година

относно производството по несъстоятелност

(преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) На 12 декември 2012 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета ([3]). В доклада се стига до извода, че регламентът действа добре като цяло, но е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му, с цел да се повиши ефективността при воденето на трансграничните производства по несъстоятелност. Тъй като посоченият регламент е бил изменян няколко пъти и трябва да се внесат още изменения, в интерес на яснотата той следва да бъде преработен.

(2) Съюзът си е поставил за цел да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(3) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква трансграничните производства по несъстоятелност да действат ефикасно и ефективно. Приемането на настоящия регламент е необходимо за постигането на тази цел, която попада в обхвата на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси по смисъла на член 81 от Договора.

(4) Дейностите на предприятията все по-често имат трансгранични последствия и поради това все повече се регламентират от правото на Съюза. Несъстоятелността на такива предприятия се отразява и на правилното функциониране на вътрешния пазар и поради това е необходим акт на Съюза, който да изисква координация на мерките, които трябва да се прилагат по отношение на имуществото на неплатежоспособния длъжник.

(5) С оглед на правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава членка в друга, с цел да са в по-благоприятно правно положение във вреда на кредиторите на несъстоятелността (т.нар. „forum shopping“).

(6) Настоящият регламент следва да включва разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и действия, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Настоящият регламент следва да съдържа също разпоредби относно признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в рамките на такива производства, както и разпоредби относно приложимото право по отношение на производствата по несъстоятелност. Освен това настоящият регламент следва да установи правила относно координирането на производствата по несъстоятелност, които се отнасят за един и същ длъжник или за няколко членове на една и съща група дружества.

(7) Банкрутът, производствата, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордатите и аналогичните производства и действията, свързани с такива производства, са изключени от обхвата на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([4]). Посочените производства следва да бъдат обхванати от настоящия регламент. При тълкуването на настоящия регламент следва да се запълват, доколкото е възможно, нормативните празноти между двата инструмента. Въпреки това фактът, че дадено национално производство не е включено в списъка в приложение А към настоящия регламент, не следва да означава, че това производство е включено в обхвата на Регламент (ЕС) № 1215/2012.

([1]) ОВ C 271, 19.9.2013 г., стр. 55.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 5 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 12 март 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 20 май 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

([3]) Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

([4]) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

(8) За постигането на целта, свързана с подобряването и ускоряването на производствата по несъстоятелност с трансгранични последици, е необходимо и уместно разпоредбите за компетентността, признаването на съдебни решения и приложимото правото в тази област да бъдат включени в един правен акт на Съюза, който да бъде задължителен и пряко приложим в държавите членки.

(9) Настоящият регламент следва да се прилага към производствата по несъстоятелност, които отговарят на условията, посочени в него, независимо дали длъжникът е физическо или юридическо лице, търговец или частно лице. Тези производства по несъстоятелност са изчерпателно изброени в приложение А. По отношение на националните производства, които се съдържат в приложение А, настоящият регламент следва да се прилага, без съдилищата на друга държава членка да разглеждат допълнително дали са изпълнени условията, посочени в настоящия регламент. Националните производства по несъстоятелност, които не са включени в списъка в приложение А, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.

(10) Обхватът на настоящия регламент следва да бъде разширен, така че да обхване производствата, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни, но изпитващи трудности дружества и които дават втори шанс на предприемачите. Той следва да обхване по-специално производствата, предвиждащи оздравяване на длъжника на етап, когато само съществува вероятност от несъстоятелност, и производствата, при които длъжникът изцяло или частично запазва контрол върху своите активи и дейности. Той следва да обхване и производствата за погасяване на задължения или уреждане на дългове по отношение на потребители и на самостоятелно заети лица, например чрез намаляване на сумата, която да бъде изплатена от длъжника, или удължаване на определения на длъжника срок за плащане. Тъй като тези производства не водят непременно до назначаването на синдик, те следва да бъдат обхванати от настоящия регламент, ако се извършват под контрола или надзора на съда. В този контекст понятието „контрол“ следва да включва ситуации, при които съдът се намесва само въз основа на жалба, подадена от кредитор или други заинтересовани страни.

(11) Настоящият регламент следва да се прилага и за производствата, при които се налага спиране на изпълнителните действия, предявени от индивидуални кредитори, когато тези действия биха могли да окажат неблагоприятно въздействие върху преговорите и да попречат на перспективите за оздравяване на стопанската дейност на длъжника. Такива производства следва да не бъдат във вреда на кредиторите на несъстоятелността и ако не може да бъде постигнато споразумение за план за оздравяване, следва да предхождат производствата, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

(12) Настоящият регламент следва да се прилага за производства, чието образуване се разгласява публично, за да могат кредиторите да узнаят за производствата и да предявят вземанията си, като по този начин се гарантира колективният характер на производствата, както и за да се даде възможност на кредиторите да оспорят компетентността на съда, образувал производствата.

(13) В съответствие с това производствата по несъстоятелност с поверителен характер следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Макар че тези производства могат да бъдат от съществено значение в някои държави членки, поради техния поверителен характер е невъзможно кредитор или съд, който се намира в друга държава членка, да научи, че са образувани такива производства, поради което трудно може да се предвиди признаване на правните последици от такива производства на територията на целия Съюз.

(14) Колективните производства, попадащи в обхвата на настоящия регламент, следва да включват всички или значителна част от кредиторите, на които длъжникът дължи всички неизплатени задължения или голям дял от тях, при условие че вземанията на кредиторите, които не участват в такова производство, не са засегнати. Следва също да бъдат обхванати производствата, в които участват само финансовите кредитори на даден длъжник. Производствата, които не включват всички кредитори на даден длъжник, следва да са производства, насочени към предприемане на спасителни мерки спрямо длъжника. Производствата, които водят до окончателно преустановяване на дейността на длъжника или до осребряване на имуществото му, следва да включват всички кредитори на длъжника. Освен това фактът, че при някои производства по несъстоятелност за физически лица определени категории вземания, като вземания за издръжка, се изключват от възможността за погасяване на задължения, не следва да означава, че тези производства не са колективни.

(15) Настоящият регламент следва да се прилага и за производства, които съгласно правото на някои държави членки са образувани и за известно време провеждани като производства с временен или предварителен характер, преди съдът да постанови решение, което да потвърди продължаването на производството като стандартно производство. Освен че са обозначени като „временни“, тези производства следва да отговарят на всички други изисквания на настоящия регламент.

(16) Настоящият регламент следва да се прилага за производствата, основани на правни норми относно несъстоятелността. Производствата обаче, които са основани на общото дружествено право, което не е предназначено изключително да разглежда състояния на неплатежоспособност, не следва да се считат за основани на правни норми относно несъстоятелността. По същия начин целта на уреждането на дълг не следва да включва специфични производства, при които се отписват дългове на физически лица с много ниски доходи и много ниска стойност на активите, при условие че този тип производства при никакви обстоятелства не предвиждат разплащане с кредитора.

(17) Обхватът на настоящия регламент следва да бъде разширен и да включи производства, задействани в случаите, когато длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, при условие че тези затруднения пораждат действителна и сериозна заплаха за настоящата или бъдещата способност на длъжника да плати задълженията си при настъпването на падежа им. Подходящата времева рамка за определянето на тази заплаха може да се простира в период от няколко месеца или дори повече, за да се вземат предвид случаите, когато длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, представляващи заплаха за статуса на неговата търговска дейност като рентабилно предприятие и в средносрочен план, за неговата ликвидност. Такъв може да е например случаят, ако длъжникът е загубил договор, който е от ключово значение за него.

(18) Настоящият регламент не следва да засяга правилата относно възстановяването на държавни помощи от дружества в несъстоятелност по смисъла на тълкуването в съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

(19) Производствата по несъстоятелност, които се отнасят до застрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други посредници, институции или предприятия, обхванати от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и предприятията за колективно инвестиране следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, тъй като те попадат в обхвата на специални режими и националните надзорни органи разполагат с широки правомощия за намеса.

(20) Производствата по несъстоятелност не включват непременно намесата на съдебен орган. Поради това терминът „съд“, който се използва в настоящия регламент, следва в някои разпоредби да се разбира в широк смисъл и да включва лице или орган, които са оправомощени по националното право да образуват производства по несъстоятелност. За целите на прилагането на настоящия регламент производствата (включващи актовете и формалностите, определени от закона) следва не само да съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, но и да са официално признати и да имат изпълнителна сила в държавата членка, в която е образувано производството по несъстоятелност.

(21) Синдиците са определени в настоящия регламент и са изброени в приложение Б. Синдици, които са назначени без участието на съдебен орган, следва съгласно националното право да отговарят на необходимите регулаторни изисквания и да бъдат оправомощени да участват в производства по несъстоятелност. Националната регулаторна рамка следва да предвижда подходящи правила, уреждащи потенциалните конфликти на интереси.

(22) Настоящият регламент отчита факта, че поради значителните различия между материалноправните норми, не е удобно на практика да се определи производство по несъстоятелност с универсален обхват за целия Съюз. В тази връзка прилагането без изключение на правото на държавата, в която е образувано производството, често би довело до трудности. Това е така например при широко различаващите се национални норми относно обезпечения, които съществуват в държавите членки. От друга страна, правата на предпочтително удовлетворение, от които се ползват някои кредитори в производството по несъстоятелност, в някои случаи са напълно различни. При следващия преглед на настоящия регламент ще трябва да се набележат допълнителни мерки за подобряване на правата на предпочтително удовлетворение на наетите лица на европейско равнище. Настоящият регламент следва да има предвид тази различна национална правна регламентация в два аспекта. От една страна, следва да се предвидят специални правила относно приложимото право при някои особено важни права и правни отношения (например вещни права и трудови договори). От друга страна, следва да се разрешат национални производства, които се отнасят само за имущество, което се намира в държавата, в която е образувано производството, наред с главното производство по несъстоятелност с универсален обхват.

(23) Настоящият регламент дава възможност да се образува главно производство по несъстоятелност в държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Това производство има универсален обхват и цели включването на цялото имущество на длъжника. С цел защита на различните интереси, настоящият регламент дава възможност паралелно с главното производство по несъстоятелност да се образуват и вторични производства по несъстоятелност. Вторично производство по несъстоятелност може да се образува в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие. Действието на вторичното производство по несъстоятелност е ограничено до имуществото, което се намира в тази държава. Задължителните правила за координация с главното производство по несъстоятелност удовлетворяват изискването за единност на производството в Съюза.

(24) Когато главното производство по несъстоятелност, засягащо юридическо лице или дружество, е образувано в държава членка, различна от държавата членка, където е седалището на това лице или дружество, следва да е възможно да се образува вторично производство по несъстоятелност в държавата членка, където се намира седалището, при условие че длъжникът извършва икономическа дейност с човешки ресурси и имуществени активи в тази държава, в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

(25) Настоящият регламент се прилага само към производствата по отношение на длъжник, чийто център на основните интереси се намира в Съюза.

([1]) Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

(26) Правилата относно компетентността, които се съдържат в настоящия регламент, определят само международната компетентност, т.е. посочват държавите членки, чиито съдилища могат да образуват производство по несъстоятелност. Териториалната компетентност в рамките на съответната държава членка следва да бъде определена в националното право.

(27) Преди да образува производство по несъстоятелност компетентният съд следва да провери служебно дали центърът на основните интереси на длъжника или предприятието на длъжника попада действително в неговата териториална компетентност.

(28) Когато се определя дали центърът на основните интереси на длъжника може да се удостовери от трети лица, следва да се отдели специално внимание на кредиторите и тяхното становище относно мястото на управление на интересите на длъжника. Това може да изисква, в случай на промяна в центъра на основните интереси, кредиторите да бъдат своевременно информирани за новото място, от което длъжникът провежда дейностите си, например като се обърне внимание на промяната в адреса в търговска кореспонденция или новото място се оповести публично чрез други подходящи средства.

(29) Настоящият регламент следва да съдържа редица предпазни мерки, насочени към предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама.

(30) Във връзка с това презумпциите, че седалището, основното място на стопанска дейност и мястото на обичайно пребиваване са център на основните интереси, следва да бъдат оборими и съответният съд на държава членка следва да преценява внимателно дали центърът на основните интереси на длъжника се намира наистина в съответната държава членка. Когато става дума за дружество, тази презумпция следва да може да се обори, когато централното управление на дружеството се намира в държава членка, различна от тази, в която се намира седалището му, и когато чрез цялостна оценка на всички фактори от значение за случая бъде установено по начин, който може да се удостовери от трети лица, че действителният център на управление и контрол на дружеството и на управление на неговите интереси се намира в тази друга държава членка. Когато става дума за физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност, тази презумпция следва да може да се обори, например когато по-голямата част от активите на длъжника се намират извън територията на държавата членка на обичайното му пребиваване или когато може да се установи, че основната причина за преместването на длъжника е била да подаде искане за образуване на производство по несъстоятелност в новата юрисдикция и когато такова искане би накърнило съществено интересите на кредиторите, които са имали отношения с длъжника преди преместването.

(31) Със същата цел за предотвратяване на търсенето на най-благоприятната правна система чрез злоупотреба или измама, презумпцията, че центърът на основните интереси е мястото на седалището, мястото на основна стопанска дейност на физическото лице или мястото на обичайно пребиваване на физическото лице, следва да не се прилага, когато съответно — в случай на дружество, юридическо лице или физическо лице, упражняващо независима стопанска или професионална дейност — длъжникът е преместил седалището или мястото на основна стопанска дейност в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди искането за образуване на производство по несъстоятелност или — в случай на физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност — длъжникът е преместил мястото на обичайното си пребиваване в друга държава членка в рамките на период от шест месеца преди искането за образуване на производство по несъстоятелност.

(32) При всяко положение, когато обстоятелствата по случая пораждат съмнения относно компетентността на съда, съдът следва да поиска длъжникът да представи допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си и когато това се допуска съгласно приложимото право към производството по несъстоятелност, да даде възможност на кредиторите на длъжника да представят своите становища по въпроса за компетентността.

(33) В случаите, когато съдът, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, установи, че центърът на основните интереси не се намира на неговата територия, той следва да не образува главно производство по несъстоятелност.

(34) Освен това всеки кредитор на длъжника следва да разполага с ефективни средства за правна защита срещу решението за образуване на производството по несъстоятелност. Последиците от обжалването на решение за образуване на производство по несъстоятелност следва да бъдат уредени от националното право.

(35) Съдилищата на държавата членка, на чиято територия са образувани производства по несъстоятелност, следва да бъдат компетентни да разглеждат и исковете, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Такива искове следва да включват отменителни искове срещу ответници в други държави членки и искове относно задължения, които възникват в хода на производството по несъстоятелност, като авансово плащане на разходите по производството. За сметка на това исковете за изпълнение на задължения по силата на договор, сключен от длъжника преди образуването на производството, не произтичат пряко от производството. Когато подобен иск е свързан с друг иск, чието основание се съдържа в общото гражданско или търговско право, синдикът следва да има възможност да предяви и двата иска пред съдилищата по местоживеене на

ответника, ако смята, че е по-ефикасно исковете да се предявят пред този съд. Такъв би могъл да бъде случаят например когато синдикът иска да съчетае иск за гражданска отговорност на директор по силата на правото в областта на несъстоятелността с иск, чието правно основание се съдържа в дружественото право или в правото за общата извъндоговорна отговорност.

(36) Компетентният съд за образуване на главното производство по несъстоятелност следва да може да постановява временни и обезпечителни мерки от момента на постъпването на молбата за образуване на производството. Обезпечителните мерки, които са постановени както преди, така и след началото на производството по несъстоятелност, са от съществена важност за гарантиране на ефективността на производството по несъстоятелност. Настоящият регламент следва да предвиди различни възможности в това отношение. От една страна, компетентният съд по главното производство по несъстоятелност следва също да може да постанови временни и обезпечителни мерки относно имуществото, което се намира на територията на други държави членки. От друга страна, синдик, назначен временно преди образуването на главното производство по несъстоятелност, следва да може да поиска в държавите членки, в които длъжникът притежава предприятия, да бъдат приложени обезпечителните мерки, които са предвидени в правото на тези държави членки.

(37) Преди образуването на главното производство по несъстоятелност правото да се поиска образуването на производство по несъстоятелност в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие, следва да бъде ограничено до местните кредитори и публичните органи или до случаите, в които не може да се образува главно производство по несъстоятелност по правото на държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника. Причината за това ограничение е да се сведат само до абсолютно необходимото случаите, в които се искат частични производства преди главното производство по несъстоятелност.

(38) След откриването на главното производство по несъстоятелност настоящият регламент не ограничава правото да се иска откриване на производство по несъстоятелност в държава членка, в която длъжникът притежава предприятие. Синдикът по главното производство по несъстоятелност или всяко друго лице, разполагащо с правомощия по националното право на тази държава членка, може да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност.

(39) В настоящия регламент следва да се предвидят правила за локализиране на имуществото на длъжника, които следва да се прилагат, когато се определя кои активи могат да бъдат отнесени към главното или вторичното производство по несъстоятелност или към ситуации, включващи вещни права на трети лица. По-конкретно в настоящия регламент следва да се предвиди, че европейските патенти с единно действие, общностната търговска марка или други подобни права, например правната закрила на Общността на сортовете растения или промишления дизайн на Общността, следва да се включват само в главното производство по несъстоятелност.

(40) Вторичното производство по несъстоятелност може освен да защитава местни интереси, да служи и за други цели. Например в случай че масата на несъстоятелността на длъжника е прекалено сложна за цялостно управление или когато разликите между съответните правни системи са толкова големи, че могат да произтичат трудности от разширяването на действието на закона на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, до другите държави членки, в които се намира имущество на длъжника. По тази причина синдикът по главното производство по несъстоятелност може да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност, когато това е необходимо за ефективното управление на масата на несъстоятелността.

(41) Вторичното производство по несъстоятелност може също така да затрудни ефикасното управление на масата на несъстоятелността. Поради това в настоящия регламент се определят две специфични ситуации, в които съдът, сезиран с молба за образуване на вторично производство по несъстоятелност, следва да може, по искане на синдика в главното производство по несъстоятелност, да отложи или да откаже образуването на такова производство.

(42) На първо място, настоящият регламент предоставя на синдика в главното производство по несъстоятелност възможността да поеме задължение пред местните кредитори те да бъдат третирани така, сякаш вторичното производство по несъстоятелност е образувано. Поемането на такова задължение е подчинено на определени условия, посочени в настоящия регламент, и по-конкретно то трябва да бъде одобрено с квалифицирано мнозинство на местните кредитори. Когато е поето такова задължение, съдът, сезиран с искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност, следва да може да отхвърли това искане, ако се е уверил, че поетото задължение осигурява адекватна защита на общите интереси на местните кредитори. При оценяването на тези интереси съдът следва да вземе под внимание факта, че поетото задължение е одобрено с квалифицирано мнозинство на местните кредитори.

(43) За целите на поемането на задължение пред местните кредитори имуществото и правата, които се намират в държавата членка, в която длъжникът притежава предприятие, следва да формират подкатегория на масата на несъстоятелността, и при тяхното разпределение и при разпределението на приходите, получени от осребряването им, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да спазва правата на предпочтително удовлетворение, с които кредиторите биха се ползвали, ако вторичното производство по несъстоятелност е било образувано в тази държава членка.

(44) Във връзка с одобряване на задължението следва да се прилага съобразно случая националното право. По-специално когато съгласно националното право правилата за гласуване за приемането на план за оздравяване изискват предварително одобрение на вземанията на кредиторите, тези вземания следва да се считат за одобрени за целите на гласуването на задължението. Когато по националното право съществуват различни процедури за одобряване на плановете за оздравяване, държавите членки следва да посочат конкретната процедура, която да се прилага в този контекст.

(45) На второ място, в настоящия регламент следва да се предвиди възможността съдът да спре временно образуването на вторично производство по несъстоятелност, когато по главното производство по несъстоятелност е било наложено спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение, с цел да се запази ефективността на спирането, постановено в главното производство по несъстоятелност. Съдът следва да може да постанови временното спиране, ако се е уверил, че са предприети подходящи мерки за защита на общите интереси на местните кредитори. В такъв случай всички кредитори, които могат да бъдат засегнати от изхода на преговорите по план за оздравяване, следва да бъдат информирани за преговорите и да им се позволи да участват в тях.

(46) За да се гарантира ефективна защита на местните интереси, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да не може да осребрява или да премества по представляващ злоупотреба начин имущество, което се намира в държавата членка, в която е разположено дадено предприятие, по-специално с цел да осуети възможността за реално удовлетворяване на такива интереси, в случай че впоследствие се образува вторично производство по несъстоятелност.

(47) Настоящият регламент не следва да препятства съдилищата на държавата членка, в която е образувано вторичното производство по несъстоятелност, да санкционират директорите на даден длъжник за нарушения на задълженията им, при условие че тези съдилища са компетентни да разглеждат подобни спорове съгласно националното право.

(48) Главното производство по несъстоятелност и вторичните производства по несъстоятелност могат да допринесат за ефективното управление на масата на несъстоятелността на длъжника или за ефективното осребряване на цялото имущество, ако е налице надлежно сътрудничество между участниците във всички паралелни производства. Надлежното сътрудничество предпоставя различните синдици и сезираните съдилища да работят в тясно сътрудничество, по-специално като обменят достатъчно количество информация. За да се гарантира определящата роля на главното производство по несъстоятелност, на синдика по това производство следва да бъдат предоставени редица възможности да влияе върху висящите по същото време вторични производства по несъстоятелност. По-специално синдикът следва да може да предложи план за оздравяване или предпазен конкордат между длъжника и кредиторите, или да поиска спиране на осребряването на масата на несъстоятелността във вторичното производство по несъстоятелност. При осъществяване на сътрудничеството си синдиците и съдилищата следва да вземат предвид най-добрите практики за сътрудничество при трансгранични дела за несъстоятелност, установени в принципите и насоките относно комуникацията и сътрудничеството, приети от европейските и международните организации, работещи в сферата на правото в областта на несъстоятелността, и по-конкретно в съответните насоки, изготвени от Комисията по международно търговско право на Организацията на обединените нации (UNCITRAL).

(49) Предвид това сътрудничество синдиците и съдилищата следва да могат да сключват споразумения и протоколи с цел улесняване на трансграничното сътрудничество на множество производства по несъстоятелност в различни държави членки по отношение на един и същ длъжник или членове на една и съща група дружества, когато това съответства на приложимите за всяко от производствата правила. Тези споразумения и протоколи могат да се различават по форма, която може да бъде писмена или устна, и обхват, който може да варира от общ до конкретен, и могат да бъдат сключвани от различни страни. В обикновените общи споразумения може да се подчертава необходимостта от тясно сътрудничество между страните, без да се разглеждат конкретни въпроси, докато с по-подробните, конкретни споразумения може да се създава рамка от принципи, уреждащи множеството производства по несъстоятелност, и те могат да бъдат одобрявани от участващите съдилища, когато националното право изисква това. Те могат да отразяват съгласието между страните да предприемат или да се въздържат от предприемане на определени стъпки или действия.

(50) По същия начин съдилища на различни държави членки могат да си сътрудничат чрез координация при назначаването на синдици. В този контекст те могат да назначат един-единствен синдик за няколко производства по несъстоятелност по отношение на един и същ длъжник или за различни членове на група дружества, при условие че това е съвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата, по-конкретно с които и да е изисквания относно квалификацията и лиценза на синдика.

(51) С настоящия регламент следва да се гарантира ефикасното управление на производствата по несъстоятелност, отнасящи се за различни дружества, които са част от дадена група дружества.

(52) Когато са образувани производства по несъстоятелност за няколко дружества от една и съща група, между участниците в тези производства следва да се осъществява надлежно сътрудничество. Следователно по отношение на различните синдици и сезираните съдилища следва да е в сила подобно задължение за сътрудничество и комуникация помежду им, като задължението, наложено на синдиците и съдилищата по главното и вторичните производства по несъстоятелност, образувани срещу един и същ длъжник. Сътрудничеството между синдиците следва да не се осъществява в противоречие с интересите на кредиторите във всяко производство и следва да е насочено към намиране на решение, което да удовлетворява интересите на групата като цяло.

(53) Въвеждането на правила относно производството по несъстоятелност на групи дружества следва да не ограничава възможността даден съд да образува производства по несъстоятелност срещу няколко дружества, принадлежащи към една и съща група, в една-единствена юрисдикция, ако смята, че центърът на основните интереси на тези дружества е в една и съща държава членка. В такива случаи съдът следва да може също да назначи, ако е подходящо, един и същи синдик по всички засегнати производства, при условие че това не противоречи на приложимите за тях правила.

(54) С оглед на още по-доброто координиране на производството по несъстоятелност на членове на група дружества и за да се осигури възможност за координирано оздравяване на групата, настоящият регламент следва да въведе процесуални правила за координирането на производството по несъстоятелност на членове на група дружества. Това координиране следва да има за цел да гарантира ефективността на координацията, като същевременно се зачита самостоятелната правосубектност на всеки член на групата.

(55) Синдикът, назначен в производство по несъстоятелност, образувано във връзка с член на група от дружества, следва да може да поиска образуването на координирано производство на групата. Преди да отправи такова искане обаче синдикът следва да получи необходимото разрешение, когато това се изисква от правото, приложимо към производството по несъстоятелност. В искането следва да са посочени съществените елементи на координирането, по-специално изложение на плана за координиране, кандидатура за лице, което да бъде определено като координатор и изложение на прогнозните разходи за координирането.

(56) За да се гарантира доброволният характер на координираните производства на групи дружества, участващите синдици следва да могат да повдигат възражение срещу участието си в производствата в рамките на определен срок. За да могат участващите синдици да вземат информирано решение относно участието си в координирано производство на групата, те следва да бъдат информирани на ранен етап за съществените елементи на координирането. Същевременно синдик, който първоначално възразява срещу включването му в координирано производство на групата, следва да може впоследствие да поиска да участва в него. В този случай координаторът следва да вземе решение относно допустимостта на искането. Всички синдици, включително отправилият искането синдик, следва да бъдат информирани за решението на координатора и следва да имат възможност да оспорват това решение пред съда, който е образувал координираното производство на групата.

(57) Координираните производства на групи дружества следва винаги да имат за цел да способстват за ефективността при воденето на производствата по несъстоятелност на членове на групата и като цяло да имат положително въздействие върху кредиторите. Поради това настоящият регламент следва да гарантира, че съдът, в който е внесено искането за координирано производство на група дружества, е направил оценка на тези критерии преди образуването на координирано производство на група дружества.

(58) Разходите за координираните производства на групи дружества не следва да натежават спрямо преимуществата им. Ето защо е необходимо да се гарантира, че разходите по координирането и делът от тези разходи, който ще понесе всеки от членовете на групата, са уместни, пропорционални и разумни, и са определени в съответствие с националното право на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групи дружества. Участващите синдици следва също да имат възможност да контролират тези разходи от началния стадий на производството. Когато това се изисква от националното право, за контролирането на разходите от начален стадий на производството може да е необходимо синдикът да получи одобрение от съд или комитет на кредитори.

(59) Когато координаторът преценява, че изпълнението на задачите му налага значително увеличение на разходите в сравнение с първоначалните прогнозни разходи и във всеки случай, когато разходите надвишават 10 % от прогнозните разходи, координаторът следва да получи от съда, който е образувал координираното производство на групата, разрешение за превишаване на тези разходи. Преди да вземе решение, съдът, който е образувал координираното производство на групата, следва да даде на участващите синдици възможността да бъдат изслушани, за да им даде възможност да съобщят своите наблюдения относно уместността на искането на координатора.

(60) За членове на група дружества, които не участват в координирано производство на група дружества, в настоящия регламент следва също да се предвиди алтернативен механизъм за постигане на координирано оздравяване на групата. Синдик, назначен по производство, отнасящо се до член на група от дружества, следва да може да поиска спиране на всяка мярка, свързана с осребряването на активите в производствата, образувани по отношение на други членове на групата, които не са предмет на координирано производство на група дружества. Такова спиране следва да може да бъде поискано само ако е представен план за оздравяване на членовете на съответната група, ако планът е в полза на кредиторите по производството, спрямо което е поискано спирането, и ако спирането е необходимо, за да се гарантира, че планът ще бъде изпълнен надлежно.

(61) Настоящият регламент не следва да препятства държавите членки да установяват национални правила, които да допълват правилата за сътрудничество, комуникация и координация във връзка с несъстоятелността на членове на групите дружества, установени в настоящия регламент, при условие че обхватът на тези национални правила е ограничен в рамките на националната юрисдикция и че прилагането им не засяга ефективността на правилата, предвидени в настоящия регламент.

(62) Установените в настоящия регламент правила относно сътрудничеството, комуникацията и координацията в рамките на производствата по несъстоятелност на членове на група дружества следва да се прилагат само доколкото производствата, отнасящи се за различни членове на една и съща група дружества, са образувани в повече от една държава членка.

(63) Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в Съюза, следва да има право да предяви вземанията си срещу активите на длъжника във всяко висящо в рамките на Съюза производство по несъстоятелност. Това следва да се прилага и за данъчните и социалноосигурителните органи. Настоящият регламент не следва да препятства синдика да предявява вземания от името на определени групи кредитори, например наети лица, когато това е предвидено в националното право. Въпреки това, с цел равнопоставеност между кредиторите следва да се съгласува разпределението на приходите от осребряването на имуществото. Всеки кредитор следва да разполага с възможността да запази това, което е получил при производството по несъстоятелност, но следва да има право да участва в разпределението на цялото имущество, което се извършва в рамките на различно производство, само ако кредиторите от същия ред са получили същия дял от своите вземания.

(64) От съществено значение е кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в Съюза, да бъдат информирани за образуването на производство по несъстоятелност, което се отнася за имуществото на длъжника им. За да се гарантира бързото предаване на информация на кредиторите, Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) следва да не се прилага в случаите, когато в настоящия регламент се говори за задължението за информиране на кредиторите. Използването на стандартни формуляри, които са на разположение на всички официални езици на институциите на Съюза, следва да улесни задачата на кредиторите при предявяване на вземания в производства, образувани в друга държава членка. Последиците от представяне на стандартни формуляри с непълна информация следва да се уреждат от националното право.

(65) Настоящият регламент следва да предвижда възможност за незабавно признаване на решенията за образуване, провеждане и приключване на производство по несъстоятелност, които попадат в неговия обхват, както и на решенията, които се намират в пряка връзка с това производство по несъстоятелност. Автоматично признаване следва да означава, че последиците от производство, което е извършено по правото на държавата членка, в която е образувано производството, пораждат действие във всички останали държави членки. Признаването на решенията, които са постановени от съдилища на държавите членки, следва да се основава на принципа на взаимното доверие. В това отношение основанията за непризнаване следва да се сведат до необходимия минимум. Съгласно същия принцип следва да се разрешава и всеки възникнал спор, когато съдилищата на две държави членки претендират, че е в тяхната компетентност да образуват главно производство по несъстоятелност. Решението на съда, който първи е образувал производството, следва да бъде признато в останалите държави членки, без те да имат правото да подлагат на контрол това решение на съда.

(66) Настоящият регламент следва да създаде, в рамките на материята, попадаща в неговия обхват, единни правила за случаите на стълкновение на закони, които да заменят, в рамките на обхвата им, националните норми на международното частно право. Доколкото не е предвидено друго, следва да се прилага правото на държавата членка, която е образувала производството (*lex concursus*). Това стълкновително правило следва да се прилага както към главното производство по несъстоятелност, така и към частичните производства. *Lex concursus* определя всички последици от производството по несъстоятелност, процесуални и материални, спрямо заинтересованите лица и съответните правоотношения. Това право урежда всички условия за образуването, провеждането и приключването на производството по несъстоятелност.

(67) Автоматичното признаване на едно производство по несъстоятелност, към което по принцип се прилага правото на държавата членка, в която е образувано производството, може да влезе в конфликт с нормите, съгласно които се осъществяват сделките в други държави членки. За да бъдат защитени законните очаквания и сигурността на сделките в държавите членки, различни от тази, в която е образувано производството, следва да се предвидят редица изключения от общото правило.

([1]) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

(68) Налице е съществена необходимост при вещните права да се предвиди специална привръзка, която се отклонява от тази, препращаща към правото на държавата, в която е образувано производството, тъй като тези права са от голямо значение за отпускането на кредити. Поради това основанието, валидността и обхвата на едно вещно право следва по принцип да се определят съгласно правото на държавата, в която се намира вещта, и да не се влияят от образуването на производство по несъстоятелност. Притежателят на вещното право следва да продължи да има възможността да предявява правото си за отделяне на даденото обезпечение или отделно удовлетворяване на вземането си от него. Когато имуществата са предмет на вещни права по *lex situs* на една държава членка, а главното производство по несъстоятелност е образувано в друга държава членка, синдикът по главното производство по несъстоятелност следва да има възможността да поиска образуването на вторично производство по несъстоятелност в юрисдикцията, в която възникват вещните права, при условие че длъжникът притежава предприятие в тази държава. Ако не се образува вторично производство по несъстоятелност, остатъкът от приходите от продажбата на имуществен обект, върху които съществуват вещни права, следва да се плати на синдика по главното производство по несъстоятелност.

(69) С настоящия регламент се установяват няколко разпоредби, съгласно които съдът постановява спиране на образуването на производство или спиране на производство за принудително изпълнение. Всяко такова спиране следва да не засяга вещните права на кредиторите или на третите страни.

(70) Ако правото на държавата, в която е образувано производството по несъстоятелност, не допуска прихващане на вземания, кредиторът въпреки това следва да има право на прихващане, ако последното е възможно съгласно правото, което е приложимо към вземането на неплатежоспособния длъжник. По този начин прихващането би придобило обезпечителна функция, която е основана на правни норми, на които съответният кредитор може да се позове в момента на възникване на вземането.

(71) Съществува също специална необходимост от защита при системите на разплащане и финансовите пазари, например във връзка със споразуменията за затваряне на позиции и споразуменията за нетиране, предвидени в тези системи, както и при продажбата на ценни книжа и гаранциите, които се предоставят за такива сделки съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]). За тези сделки единственото право, което е определящо, следва да бъде това, което се прилага за съответната система или пазар. Въпросното право има за цел да се избегне всякаква промяна в механизмите за плащане и сетълмент на сделките, предвидени и в системите на разплащане и на уреждане или на регулираните финансови пазари на държавите членки в случай на несъстоятелност на търговски партньор. Директива 98/26/ЕО съдържа специални разпоредби, които следва да имат предимство пред общите разпоредби, предвидени в настоящия регламент.

(72) С оглед защитата на наетите лица и работните места, последиците от производството по несъстоятелност върху продължаването или прекратяването на трудовите правоотношения и върху правата и задълженията на всяка страна, които произтичат от тези правоотношения, следва да се определят от правото, което е приложимо към съответния трудов договор, в съответствие с общите правила за стълкновение на закони. Освен това в случаите, когато за прекратяването на трудов договор се изисква одобрението на съд или административен орган, държавата членка, в която се намира дадено предприятие на длъжника, следва да продължи да бъде компетентна да даде такова одобрение, дори когато в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност. Всички други въпроси, които са свързани с правото по несъстоятелност, като например дали вземанията на наетите лица се гарантират от права на предпочтително удовлетворение и статутът, който могат да имат подобни права на предпочтително удовлетворение, следва да се решават съгласно правото на държавата членка, в която е образувано производство по несъстоятелност (главно или вторично), освен в случаите, когато е поето задължение да се избягват вторичните производства по несъстоятелност в съответствие с настоящия регламент.

(73) Правото, приложимо относно последиците от производството по несъстоятелност върху висящ иск или висящо арбитражно производство във връзка с имуществен обект или право, което е част от масата на несъстоятелността на длъжника, следва да бъде правото на държавата членка, в която искът е висящ или в която се провежда арбитражното производство. Тази разпоредба обаче не следва да засяга националните правила относно признаването и изпълнението на арбитражни решения.

(74) За да се отчетат специалните процесуални правила на съдебните системи в някои държави членки, следва да бъде осигурена гъвкавост относно някои правила на настоящия регламент. В съответствие с това позоваванията в настоящия регламент на уведомления, направени от съдебен орган на държава членка, следва да включват, когато процесуалните правила на държава членка изискват това, разпореждане на този съдебен орган, в което се постановява извършването на уведомление.

(75) В интерес на търговския обмен основното съдържание на решението за образуване на производството следва да се публикува по искане на синдика в държава членка, различна от държавата на съда, който е постановил това решение. Ако в съответната държава членка има предприятие, публикуването следва да бъде задължително. И в двата случая обаче публикуването не следва да бъде условие за признаването на производство, което е образувано в друга държава членка.

([1]) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

(76) С оглед подобряване на предоставянето на информация на съответните кредитори и съдилища и предотвратяване на образуването на паралелни производства по несъстоятелност, от държавите членки следва да се изисква да публикуват имащата отношение информация по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър. За да се улесни достъпът до тази информация за кредиторите и съдилищата с местоживеене, съответно местонахождение, в други държави членки, в настоящия регламент следва да се предвиди свързване на регистрите по несъстоятелност чрез европейския портал за електронно правосъдие. Държавите членки следва да бъдат свободни да публикуват имаща отношение информация в няколко регистъра, както и следва да бъде възможно свързването на повече от един регистър за държава членка.

(77) В настоящия регламент следва да се определи минималното количество информация, което да бъде публикувано в регистрите по несъстоятелност. Държавите членки следва да не бъдат възпрепятствани да включват допълнителна информация. Когато длъжникът е физическо лице, в регистрите по несъстоятелност следва да се посочи единствено регистрационен номер, ако длъжникът упражнява независима стопанска или професионална дейност. Този регистрационен номер следва да се разбира като единният регистрационен номер на неговата независима стопанска или професионална дейност, публикуван в търговския регистър, ако има такъв.

(78) Информацията относно определени аспекти на производството по несъстоятелност, например сроковете за предявяване на вземания или за обжалване на решения, е от съществено значение за кредиторите. Настоящият регламент обаче не следва да изисква от държавите членки да изчисляват тези срокове за всеки отделен случай. Държавите членки следва да могат да изпълняват задълженията си, като добавят към европейския портал за електронно правосъдие хиперлинкове с ясна информация относно критериите за изчисляването на тези срокове.

(79) За да осигурят достатъчна защита на информацията относно физически лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, държавите членки следва да могат да обвържат достъпа до тази информация с допълнителни критерии за търсене, например личния идентификационен номер на длъжника, адрес, дата на раждане или района на компетентния съд, или да го предоставят при определени условия, като искане към компетентен орган или проверка за наличието на законен интерес.

(80) Държавите членки следва също да могат да не включват в регистрите си по несъстоятелност информация относно физически лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност. В тези случаи държавите членки следва да гарантират, че свързаната със случая информация е предоставена на кредиторите чрез индивидуално уведомяване и че вземанията на кредиторите, които не са получили информацията, не са засегнати от производството.

(81) В някои случаи част от заинтересованите лица може да не знаят за образуваното производство по несъстоятелност и добросъвестно да действат по начин, който противоречи на новите обстоятелства. С цел да бъдат защитени лица, които поради незнание за образуването на производство в друга държава членка са извършили плащане към длъжника, вместо към синдика в другата държава членка, следва да се предвиди такова плащане да има действие на погасяване на задължението.

(82) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(83) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Той се стреми по-конкретно към насърчаване на прилагането на членове 8, 17 и 47, които се отнасят съответно до защитата на личните данни, правото на собственост и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.

(84) При обработването на лични данни за целите на настоящия регламент се прилагат Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]) и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([3]).

(85) Настоящият регламент не засяга Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([4]).

([1]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

([2]) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

([3]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

([4]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

(86) Доколкото целта на настоящия регламент не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради създаването на правна рамка за правилно водене на трансграничните производства по несъстоятелност може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(87) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да участват в приемането и в прилагането на настоящия регламент.

(88) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(89) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 27 март 2013 г. ([1]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за публичните колективни производства, включително временните производства, чието правно основание се съдържа в правни норми относно несъстоятелността и при които с цел спасителни мерки, уреждане на дълг, оздравяване или ликвидация:

а) цялото или част от имуществото на длъжник се включва в масата на несъстоятелността и се назначава синдик;

б) имуществото и дейността на длъжник подлежат на съдебен контрол или надзор; или

в) спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение се налага от съд или по силата на закона, за да се даде възможност за провеждането на преговори между длъжника и неговите кредитори, при условие че производствата, при които е наложено спирането, предвиждат подходящи мерки за защита на кредиторите на несъстоятелността, а в случай че не бъде постигнато споразумение, са предварителни по отношение на производствата, посочени в буква а) или б).

Когато производствата, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат образувани в случаи, в които съществува само вероятност от неплатежоспособност, тяхната цел е да се избегне неплатежоспособността на длъжника или преустановяването на неговата стопанска дейност.

Производствата, посочени в настоящия параграф, са изброени в приложение А.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата, посочени в параграф 1, които засягат:

а) застрахователни дружества;

б) кредитни институции;

в) инвестиционни посредници и други посредници, институции и предприятия, доколкото те са обхванати от Директива 2001/24/ЕО; или

г) предприятия за колективно инвестиране.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „колективни производства“ означава производства, които включват всички кредитори на длъжник или значителна част от тях, при условие че в последния случай производствата не засягат вземанията на кредитори, които не участват в тях;

([1]) ОВ C 358, 7.12.2013 г., стр. 15.

2) „предприятия за колективно инвестиране“ означава предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), определени в Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и алтернативните инвестиционни фондове (АИФ), определени в Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

3) „длъжник, който е във владение на имуществото“ означава длъжник, по отношение на който е образувано производство по несъстоятелност, което не включва непременно назначаването на синдик или пълното прехвърляне на правата и задълженията за управление на имуществото на длъжника към синдика и при което длъжникът следователно запазва изцяло или поне отчасти контрол върху своето имущество и дейности;

4) „производство по несъстоятелност“ означава производствата, изброени в приложение А;

5) „синдик“ означава всяко лице или орган, чиято функция, дори и временно, е:

   i) да провери и приеме вземанията, предявени в производство по несъстоятелност;

   ii) да представлява колективния интерес на кредиторите;

   iii) да управлява, изцяло или частично, масата на несъстоятелността;

   iv) да осребри имуществото, посочено в подточка iii); или

   v) да упражнява контрол върху управлението на дейността на длъжника.

   Лицата и органите, посочени в първа алинея, са изброени в приложение Б;

6) „съд“ означава:

   i) в член 1, параграф 1, букви б) и в), член 4, параграф 2, членове 5 и 6, член 21, параграф 3, член 24, параграф 2, буква й), членове 36 и 39 и членове 61—77, съдебният орган на държава членка;

   ii) във всички останали членове означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава членка, който е оправомощен да образува или да потвърждава образуването на производство по несъстоятелност или да взема решения в хода на такова производство;

7) „съдебно решение за образуване на производство по несъстоятелност“ включва:

   i) решението на всеки съд за образуване на производство по несъстоятелност или за потвърждаване образуването на такова производство; и

   ii) решението на съд за назначаване на синдик;

8) „момент на образуването на производството“ означава моментът, в който съдебното решение за образуване на производство по несъстоятелност поражда действие, независимо дали е окончателно или не;

9) „държава членка, в която се намира имуществото“ означава:

   i) за поименните акции в дружества, различни от посочените в подточка ii) — държавата членка, на чиято територия се намира седалището на дружеството, издало акциите;

   ii) за финансови инструменти, правото на собственост върху които се удостоверява чрез вписване в регистър или по партида, водени от посредник или от негово име („безналични ценни книжа“) — държавата членка, в която се води регистърът или партидата, в които се правят вписванията;

   iii) за парични средства, държани по сметки в кредитни институции — държавата членка, посочена в международния номер на банковата сметка (IBAN), или за парични средства, държани по сметки в кредитни институции, които нямат IBAN — държавата членка, в която се намира централното управление на кредитната институция, където се държи сметката, или когато сметката се държи в клон, агенция или представителство — държавата членка, в която се намира клонът, агенцията или представителството;

   iv) за собственост и права, за които правото на собственост или другите права подлежат на вписване в публичен регистър, различен от посочените в подточка i) — държавата членка, в която се води регистърът;

   v) за европейски патенти — държавата членка, за която е издаден европейският патент;

([1]) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

([2]) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

vi) за авторско право и сродните му права — държавата членка, на чиято територия е обичайното местопребиваване или седалището на притежателя на тези права;

vii) за собственост върху вещи, различна от посочената в подточки i)—iv) — държавата членка, на чиято територия се намира собствеността,

viii) за вземания срещу трети лица, различни от вземанията, които се отнасят до активите, посочени в подточка iii) — държавата членка, на чиято територия е центърът на основните интереси на третото лице, срещу което е предявено вземането, установена в съответствие с член 3, параграф 1;

10) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжник извършва или е извършвал в периода от три месеца преди искането за образуване на главното производство по несъстоятелност трайна стопанска дейност, с човешки ресурси и имуществени активи;

11) „местен кредитор“ означава кредитор, чийто вземания срещу длъжник са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника;

12) „чуждестранен кредитор“ означава кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище се намира в държава членка, различна от държавата на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване на държавите членки;

13) „група дружества“ означава предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия;

14) „предприятие майка“ означава предприятие, което пряко или непряко контролира едно или повече дъщерни предприятия. Предприятие, което изготвя консолидирани финансови отчети в съответствие с Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]), се счита за предприятие майка.

Член 3

Международна компетентност

1. Компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника („главно производство по несъстоятелност“). Центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът на постоянна основа управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица.

За дружествата и юридическите лица, седалището се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на седалището не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

За физическите лица, упражняващи независима стопанска или професионална дейност, основното място на стопанска дейност на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако основното място на стопанска дейност на лицето не е преместено в друга държава членка в рамките на период от три месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

За всяко друго физическо лице мястото на обичайно пребиваване на лицето се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното. Тази презумпция се прилага само ако мястото на обичайно пребиваване не е преместено в друга държава членка в рамките на период от шест месеца преди подаването на искането за образуване на производство по несъстоятелност.

2. Когато центърът на основните интереси на длъжника е разположен на територията на дадена държава членка, съдилищата на друга държава членка са компетентни да образуват производство по несъстоятелност само ако длъжникът притежава предприятие на територията на тази друга държава членка. Действието на това производство се свежда до имуществото на длъжника, което се намира на територията на последната държава членка.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с параграф 1, всяко производство, образувано впоследствие в съответствие с параграф 2, е вторично производство по несъстоятелност.

([1]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

4. Частичното производство по несъстоятелност, посочено в параграф 2, може да се образува преди образуването на главното производство по несъстоятелност по параграф 1 само когато:

а) не може да бъде образувано производство по несъстоятелност по параграф 1 поради условия, предвидени в правото на държавата членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на длъжника; или

б) образуването на частичното производството по несъстоятелност е поискано от:

i) кредитор, чиито вземания са възникнали от или във връзка с дейността на предприятие, намиращо се на територията на държавата членка, където е поискано образуването на частично производство; или

ii) публичен орган, който по правото на държавата членка, на чиято територия се намира предприятието, има право да поиска образуването на производство по несъстоятелност.

След образуване на главно производство по несъстоятелност частичното производство по несъстоятелност се преобразува във вторично производство по несъстоятелност.

Член 4

Проверка на компетентността

1. Съд, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, проверява служебно дали е компетентен съгласно член 3. В решението за образуване на производство по несъстоятелност се посочват основанията за компетентност на съда, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

2. Независимо от параграф 1, когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с националното право без решение на съд, държавите членки могат да възложат на назначения в това производство синдик да провери дали държавата членка, в която има висяща молба за образуване на производство, е компетентна съгласно член 3. Ако случаят е такъв, синдикът посочва в решението за образуване на производството основанията за наличието на компетентност, и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

Член 5

Съдебен контрол на решението за образуване на главно производство по несъстоятелност

1. Длъжникът или всеки кредитор може да обжалва пред съд решението за образуване на главното производство по несъстоятелност на основание международна компетентност.

2. Решението за образуване на главно производство по несъстоятелност може да бъде обжалвано от страни, различни от посочените в параграф 1, или на основания, различни от липсата на международна компетентност, когато това е предвидено в националното право.

Член 6

Компетентност за разглеждане на искове, които произтичат пряко от производство по несъстоятелност и са тясно свързани с него

1. Съдилищата на държавата членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност в съответствие с член 3, са компетентни да разглеждат всички искове, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, като например отменителни искове.

2. Когато иск, посочен в параграф 1, е свързан с гражданскоправен или търговскоправен иск срещу същия ответник, синдикът може да предяви и двата иска пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживеене на ответника, или, ако искът е предявен срещу няколко ответници, пред съдилищата на територията на държавата членка по местоживеене на който и да било от тях, при условие че тези съдилища са компетентни съгласно Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за длъжник, който е във владение на имуществото, стига националното право да позволява на длъжника във владение на имуществото да предявява искове от името на масата на несъстоятелността.

3. За целите на параграф 2 исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 7

Приложимо право

1. Ако настоящият регламент не предвижда друго, приложимото право към производството по несъстоятелност и последиците от него е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано производството („държава на образуване на производството“).

2. Правото на държавата на образуване на производството определя условията на образуването, провеждането и прекратяването на производството по несъстоятелност. То определя по-специално следното:

а) длъжниците, за които е допустимо производство по несъстоятелност, при отчитане на правосубектността им;

б) имуществените активи, които се включват в масата на несъстоятелността и третирането на имуществени активи, които са придобити или прехвърлени на длъжника след образуването на производството по несъстоятелност;

в) съответните правомощия на длъжника и на синдика;

г) условията за прилагане на прихващане;

д) действието на производството по несъстоятелност по отношение на текущите договори на длъжника;

е) действието на производството по несъстоятелност върху предявени искове на индивидуални кредитори, с изключение на висящи дела;

ж) вземанията, които трябва да бъдат предявени към масата на несъстоятелността на длъжника и начина на третиране на вземания, които са възникнали след образуването на производството по несъстоятелност;

з) предявяването, установяването и приемането на вземанията;

и) правилата за разпределението на приходите от осребряването на имуществото, реда на вземанията, правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след образуването на производството по несъстоятелност по силата на вещно право или чрез прихващане;

й) условията за и действието на приключването на производството по несъстоятелност, по-специално при сключването на предпазен конкордат;

к) правата на кредиторите след приключване на производството по несъстоятелност;

л) кой поема разходите и съдебните разноски в производството по несъстоятелност;

м) правила относно нищожността, унищожаемостта или относителната недействителност на правните актове, които са във вреда на кредиторите на несъстоятелността.

Член 8

Вещни права на трети лица

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитор или на трето лице върху материални или нематериални активи, движими или недвижими вещи, независимо дали се отнася за определени вещи, или за съвкупности от неопределени активи, чийто състав се променя с течение на времето, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава членка.

2. Правата по смисъла на параграф 1 в частност са:

а) правото да се осребри или да се изнесе на публична продан имуществото и от приходите или доходите от това имущество да се удовлетворят вземанията, по-специално по силата на залог или ипотека;

б) изключителното право да се получи вземането, по-специално при залог върху вземането или при прехвърляне на това вземане като обезпечение;

в) правото да се иска връщане на актив и/или да се иска възстановяването му от лице, което го притежава или ползва против волята на правоимащия;

г) вещното право на плодоползване от дадено имущество.

3. Правото, вписано в публичен регистър и противопоставимо на трети лица, въз основа на което може да се придобие вещно право по смисъла на параграф 1, се приравнява на вещно право.

4. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 9

Прихващане

1. Образуването на производство по несъстоятелност не засяга правото на кредиторите да искат прихващане за техните вземания с вземания на длъжник, когато такова прихващане е разрешено от приложимото право към вземането на длъжника по несъстоятелността.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 10

Запазване на правото на собственост

1. Образуването на производство по несъстоятелност срещу купувача на дадена вещ не засяга правата на продавача, които се основават на клауза за запазване на собствеността, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

2. Образуването на производство по несъстоятелност срещу продавача на дадена вещ след предаването на тази вещ не представлява основание за разваляне или прекратяване на договора за продажба и не е пречка за купувача да придобие собственост върху продадената вещ, когато към момента на образуването на производството тази вещ се намира на територията на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството.

3. Параграфи 1 и 2 не представляват пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност, предвидени в член 7, параграф 2, буква м).

Член 11

Договори за недвижими имоти

1. Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на договор, който дава право за придобиване на собствеността или правото на ползване върху недвижим имот, се уреждат изключително от правото на държавата членка, на чиято територия се намира имотът.

2. Съдът, образувал главното производство по несъстоятелност, е компетентен да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, когато:

а) правото на държавата членка, приложимо към тези договори, изисква подобен договор да може да бъде прекратен или изменен само с одобрение от страна на съда, образувал производството по несъстоятелност; и

б) в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Член 12

Системи за разплащане и финансови пазари

1. Без да се засягат разпоредбите на член 8, последиците от производството по несъстоятелност по отношение на правата и задълженията на участниците в дадена платежна система или система за сетълмент или на даден финансов пазар се уреждат изключително по правото на държавата членка, приложимо към съответната платежна система или финансов пазар.

2. Параграф 1 не представлява пречка за предявяване на искове за нищожност, унищожаемост или относителна недействителност на плащанията или сделките съгласно приложимото право към съответната система на плащане или съответния финансов пазар.

Член 13

Трудови договори

1. Последиците от производството по несъстоятелност по отношение на трудовите договори и правоотношения се уреждат изключително от правото на държавата членка, което е приложимо към трудовите договори.

2. Съдилищата в държавата членка, в която може да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, запазват компетентността си да одобрят прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член, дори когато в тази държава членка не е образувано производство по несъстоятелност.

Първата алинея се прилага и за органа, компетентен съгласно националното право да одобри прекратяването или изменението на договорите, посочени в настоящия член.

Член 14

Действие по отношение на права, които подлежат на вписване

Действието на производството по несъстоятелност по отношение на правата на длъжник върху недвижим имот, кораб или въздухоплавателно средство, които подлежат на вписване в публичен регистър, се уреждат от правото на държавата членка, която води този регистър.

Член 15

Европейски патенти с единно действие и общностни търговски марки

За целите на настоящия регламент европейски патент с единно действие, общностна марка или всяко друго подобно право, което е установено по правото на Съюза, могат да бъдат включени само в производството по член 3, параграф 1.

Член 16

Увреждащи действия

Член 7, параграф 2, буква м) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от действие, увреждащо всички кредитори, докаже, че:

а) действието се урежда от правото на държава членка, различна от държавата членка на образуване на производството; и

б) правото на тази държава членка не допуска никакви средства за оспорване на това действие в съответния случай.

Член 17

Защита на трети лица — купувачи

Когато след образуването на производството по несъстоятелност длъжник възмездно се разпореди с:

а) недвижим имот;

б) кораб или въздухоплавателно средство, които са предмет на вписване в публичен регистър; или

в) ценни книжа, чието съществуване изисква вписване в регистър, предвидено от закона,

действителността на сделката се урежда от правото на държавата, на чиято територия се намира недвижимият имот или която води регистъра.

Член 18

Последици от производството по несъстоятелност върху висящи съдебни процеси или арбитражни производства

Последиците от производството по несъстоятелност върху висящ съдебен процес или висящо арбитражно производство за имуществен актив или право, което е част от масата на несъстоятелността на длъжник, се уреждат изключително от правото на държавата членка, в която е висящ съдебният процес или в която се намира арбитражния съд.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 19

Принцип

1. Всяко решение за образуване на производство по несъстоятелност, което е взето от компетентен съд на държава членка съгласно член 3, се признава във всички други държави членки от момента на влизането му в сила в държавата на образуване на производството.

Установеното в първата алинея правило се прилага и когато срещу длъжник, с оглед на неговата правосубектност, не може да бъде провеждано производство по несъстоятелност в други държави членки.

2. Признаването на производството по член 3, параграф 1 не представлява пречка за образуването на производството, предвидено в член 3, параграф 2, от съд на друга държава членка. В този случай последното е вторично производство по несъстоятелност по смисъла на глава III.

Член 20

Последици от признаването

1. Решението за образуване на производството по несъстоятелност, посочено в член 3, параграф 1, поражда същото действие във всяка друга държава членка без допълнителни формалности, като действието по правото на държавата членка на образуване на производството, освен ако настоящият регламент не предвижда друго и докато в тази друга държава членка не е образувано производството по член 3, параграф 2.

2. Последиците от производството по член 3, параграф 2 не могат да бъдат оспорени в други държави членки. Всяко ограничаване на правата на кредитори, по-специално отлагане на плащанията, намаляване или опрощаване на дълговете в резултат от това производство, не се отнася за имуществото, което се намира на територията на друга държава членка, освен за кредиторите, които са дали съгласието си за това.

Член 21

Правомощия на синдика

1. Синдикът, назначен от компетентен съгласно член 3, параграф 1 съд, може да упражнява на територията на друга държава членка всички правомощия, които са му предоставени от правото на държавата на образуване на производството, доколкото в другата държава няма образувано друго производство по несъстоятелност или докато там няма наложена обезпечителна мярка за противното вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. При спазване на членове 8 и 10, синдикът може по-специално да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата членка, на която то се намира.

2. Назначеният съгласно член 3, параграф 2 от компетентен съд синдик може, във всяка друга държава членка, да се позове по съдебен или извънсъдебен ред на факта, че движимо имущество е прехвърлено от територията на държавата на образуване на производството на територията на тази друга държава членка след образуването на производството по несъстоятелност. Синдикът може също и да завежда всякакви отменителни искове, които защитават интересите на кредиторите.

3. При упражняване на правомощията си синдикът спазва законите на държавата членка, на чиято територия възнамерява да действа, по-специално нормите, които са свързани с процедурите за осребряването на имущество. Тези правомощия не могат да включват използването на принудителни мерки освен в случаите, когато такива са разпоредени от съд на тази държава членка, нито правото синдикът да се произнася по съдебни или други спорове.

Член 22

Доказване на назначаването на синдика

Назначаването на синдика се удостоверява чрез представянето на заверено копие на оригинала на решението, с което той е назначен, или чрез всяко друго удостоверение, което е издадено от компетентния съд.

Може да се изиска превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, на чиято територия смята да действа синдикът. Не се изисква никаква легализация или друга подобна формалност.

Член 23

Задължение за възстановяване и приспадане

1. Кредитор, който след образуването на производството по несъстоятелност по член 3, параграф 1, е получил по някакъв начин, по-специално чрез принудително изпълнение, пълно или частично удовлетворяване на вземанията си от имуществото на длъжник, което се намира на територията на друга държава членка, връща на синдика полученото, при спазване на членове 8 и 10.

2. С цел гарантиране на равнопоставеност на кредиторите, кредитор, който е получил определена част от своите вземания в рамките на едно производство по несъстоятелност, участва в разпределението при друго производство, само ако кредиторите от същия ред или група са получили равна част от своите вземания в рамките на това друго производство.

Член 24

Създаване на регистри по несъстоятелност

1. Държавите членки създават и поддържат на своята територия един или повече регистри, в които се публикува информация относно производства по несъстоятелност („регистри по несъстоятелност“). Тази информация се публикува във възможно най-кратък срок след образуване на производството.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се оповестява публично при условията, установени в член 27, и включва следните елементи („задължителна информация“):

а) датата на образуване на производството по несъстоятелност;

б) съда, образувал производството по несъстоятелност, и номера на делото, ако има такъв;

в) вида на образуваното производство по несъстоятелност, посочен в приложение А, и където е приложимо, съответния подвид на производството, образувано в съответствие с националното право;

г) дали компетентността за образуване на производство се основава на член 3, параграф 1, член 3, параграф 2 или член 3, параграф 4;

д) ако длъжникът е дружество или юридическо лице — наименование на длъжника, регистрационен номер, седалище или пощенски адрес, ако е различен от адреса на седалището;

е) ако длъжникът е физическо лице, независимо дали упражнява или не упражнява независима стопанска или професионална дейност — име на длъжника, регистрационен номер, ако има такъв, и пощенски адрес или място и дата на раждане на длъжника, ако адресът е защитен;

ж) име, пощенски адрес или адрес за електронна поща на назначения синдик по производството, ако има такъв;

з) срока за предявяване на вземания, ако има, или посочването на критерии за изчисляването на този срок;

и) датата на приключване на главното производство по несъстоятелност, ако има такова;

й) съда, пред който може да се обжалва решение, и където е приложимо, срока, в рамките на който може да се обжалва решение за образуване на производство по несъстоятелност в съответствие с член 5, или посочването на критерии за изчисляването на този срок.

3. Параграф 2 не препятства държавите членки да включват документи или допълнителна информация в националните си регистри по несъстоятелност, като например свързано с несъстоятелност лишаване от права на директори.

4. Държавите членки не са длъжни да включват в регистрите по несъстоятелност информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, нито да предоставят публичен достъп до тази информация чрез системата на свързване на тези регистри, при условие че известните чуждестранни кредитори са уведомени съгласно член 54 за елементите, посочени в параграф 2, буква й) от настоящия член.

Когато държава членка се ползва от възможността, посочена в първа алинея, производствата по несъстоятелност не засягат вземанията на чуждестранни кредитори, които не са получили информацията по първа алинея.

5. Публикуването на информация в регистрите съгласно настоящия регламент няма никакви правни последици, освен установените в националното право и в член 55, параграф 6.

Член 25

Взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Чрез актове за изпълнение Комисията създава децентрализирана система за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност. Тази система е съставена от регистрите по несъстоятелност и европейския портал за електронно правосъдие, който служи за централен вход за електронен публичен достъп до информацията, съдържаща се в системата. Системата предоставя услуга за търсене на всички официални езици на институциите на Съюза, за да се предостави достъп до задължителната информация и всички други документи или информация, включени в регистрите по несъстоятелност, които държавите членки са решили да предоставят чрез европейския портал за електронно правосъдие.

2. Чрез актове за изпълнение и в съответствие с процедурата, посочена в член 87, до 26 юни 2019 г. Комисията приема следното:

а) техническата спецификация, в която се определят методите за комуникация и обмен на информация чрез електронни средства въз основа на установената спецификация на интерфейса за системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;

б) техническите мерки, гарантиращи минималните стандарти за сигурност на информационните технологии за комуникация и разпространение на информация в рамките на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност;

в) минималните критерии за услугата за търсене, предоставяна от европейския портал за електронно правосъдие, въз основа на информацията, посочена в член 24;

г) минималните критерии за представянето на резултатите от такова търсене, въз основа на информацията, посочена в член 24;

д) средствата и техническите условия за достъпност на услугите, предоставяни от системата на свързване на регистрите; както и

е) глосар, съдържащ основно обяснение на националните производства по несъстоятелност, изброени в приложение А.

Член 26

Разходи за създаване и свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Създаването, поддръжката и бъдещото развитие на системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност се финансира от общия бюджет на Съюза.

2. Всяка държава членка поема разходите за създаване и адаптиране на националните си регистри по несъстоятелност, за да ги направи оперативно съвместими с европейския портал за електронно правосъдие, както и разходите за управление, експлоатация и поддръжка на тези регистри. Това не засяга възможностите за кандидатстване за безвъзмездни средства в подкрепа на тези дейности в рамките на финансовите програми на Съюза.

Член 27

Условия за достъп до информация посредством системата за взаимно свързване на регистри

1. Държавите членки гарантират, че задължителната информация, посочена в член 24, параграф 2, букви а)—й), е достъпна безплатно посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

2. Настоящият регламент не препятства държавите членки да налагат разумни такси за достъп до документите или допълнителната информация, посочени в член 24, параграф 3, посредством системата за взаимно свързване на регистрите по несъстоятелност.

3. Държавите членки могат да обвържат достъпа до задължителната информация относно лица, които не упражняват независима стопанска или професионална дейност, и относно лица, които упражняват независима стопанска или професионална дейност, когато производствата по несъстоятелност не са свързани с тази дейност, с допълнителни критерии за търсене по отношение на длъжника, наред с минималните критерии, посочени в член 25, параграф 2, буква в).

4. Държавите членки могат да наложат изискване достъпът до информацията по параграф 3 да зависи от подаването на искане до компетентния орган. Държавите членки могат да обвържат достъпа с проверка за наличието на законен интерес за получаване на достъп до тази информация. Лицето, искащо информация, може да подаде искането за информация по електронен път със стандартен формуляр чрез европейския портал за електронно правосъдие. При наличие на условие за законен интерес, за лицето, искащо информацията, трябва да е допустимо да обоснове искането си, като представи електронни копия на необходимите документи. Лицето, искащо информацията, получава отговор от компетентния орган в рамките на три работни дни.

Лицето, искащо информацията, не е длъжно да предостави превод на документите, обосноваващи искането му, нито да поеме разходите за превод, които могат да възникнат за компетентния орган.

Член 28

Публикуване в друга държава членка

1. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, отправя искане за публикуване на съобщение относно решението за образуване на производството по несъстоятелност и при необходимост — относно решението за назначаването на синдик, във всяка друга държава членка, в която има предприятие на длъжника, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка. В съобщението се посочва по целесъобразност назначеният синдик и се уточнява дали е приложена разпоредбата за компетентност по член 3, параграф 1 или по член 3, параграф 2.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска информацията, посочена в параграф 1, да се публикува във всяка друга държава членка, в която е необходимо според синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите за публикуване, предвидени в тази държава членка.

Член 29

Вписване в публичните регистри на друга държава членка

1. Когато правото на държава членка, в която се намира предприятие на длъжника и когато това предприятие е вписано в публичен регистър на тази държава членка, или правото на държава членка, в която е разположен недвижим имот на длъжника, изисква информацията за образуване на производство по несъстоятелност по член 28 да бъде публикувана в поземления регистър, търговския регистър или всеки друг публичен регистър, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, предприема всички необходими мерки за извършване на съответната регистрация.

2. Синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, може да поиска такава регистрация във всяка друга държава членка, при условие че правото на държавата членка, в която се води регистърът, позволява подобна регистрация.

Член 30

Разноски

Разноските по публикуването и вписването по членове 28 и 29 се смятат за разноски и разходи, които са свързани с производството.

Член 31

Изпълнение в полза на длъжника

1. Когато дадено лице изпълни задължение в полза на длъжника в дадена държава членка, спрямо когото в друга държава членка е образувано производство по несъстоятелност, вместо в полза на синдика по това производство, това лице се счита, че е погасило задължението, ако не е знаело за образуването на производството.

2. Когато дадено лице изпълни такова задължение преди публикуването по член 28, до доказване на противното се презюмира, че това лице не е знаело за образуването на производството по несъстоятелност. Когато задължението е изпълнено след публикуването, до доказване на противното се презюмира, че лицето, което е изпълнило такова задължение, е знаело за образуването на производството.

Член 32

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Съдебните решения във връзка с провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато в съответствие с член 19, както и решенията във връзка с предпазни конкордати, одобрени от този съд, също се признават без допълнителни формалности. Тези решения се изпълняват в съответствие с членове 39—44 и 47— 57 от Регламент (ЕС) № 1215/2012.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения за налагане на обезпечителни мерки, постановени след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност или във връзка с нея.

2. Признаването и изпълнението на съдебни решения, различни от посочените в параграф 1 от настоящия член, се уреждат от Регламент (ЕС) № 1215/2012, при условие че посоченият регламент е приложим.

Член 33

Обществен ред

Всяка държава членка може да откаже да признае производство по несъстоятелност, което е образувано в друга държава членка, или да изпълни съдебно решение, което е постановено в рамките на такова производство, когато това признаване или изпълнение би предизвиквало последици, които явно противоречат на обществения ред на тази държава и по-специално на нейните основни принципи или на индивидуалните права и свободи, които са гарантирани от нейната конституция.

ГЛАВА III

ВТОРИЧНО ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ

Член 34

Образуване на производство

Когато главното производство по несъстоятелност е образувано от съд на една държава членка и е признато в друга държава членка, даден съд на тази друга държава членка, който е компетентен съгласно член 3, параграф 2, може да образува вторично производство по несъстоятелност в съответствие с разпоредбите на настоящата глава. Когато главното производство по несъстоятелност е изискало обявяването на длъжника в несъстоятелност, несъстоятелността на длъжника не се преразглежда в държавата членка, в която може да се образува вторично производство по несъстоятелност. Действието на вторичното производство по несъстоятелност се ограничава до имуществото на длъжника, намиращо се на територията на държавата членка, в която е образувано това производство.

Член 35

Приложимо право

Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимото право при вторичното производство по несъстоятелност е правото на държавата членка, на чиято територия е образувано вторичното производство по несъстоятелност.

Член 36

Право за поемане на задължение с оглед на избягване на вторично производство по несъстоятелност

1. За да се избегне образуването на вторично производство по несъстоятелност, синдикът по главното производство по несъстоятелност може да поеме едностранно задължение („задължението“) по отношение на имуществото, намиращо се в държавата членка, в която би могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, че при разпределението на това имущество или на приходите, получени в резултат от осребряването на имуществото, той ще спазва разпределението и правата на предпочтително удовлетворение съгласно националното право, с които кредиторите биха се ползвали, ако вторичното производство по несъстоятелност беше образувано в тази държава членка. Задължението уточнява фактическите хипотези, на които се основава, в частност по отношение на стойността на имуществото, намиращо се в съответната държава членка, и съществуващите варианти за осребряване на това имущество.

2. Когато в съответствие с настоящия член е поето задължение, правото, приложимо към разпределението на приходите от осребряването на имуществото, посочено в параграф 1, към реда за изплащане на вземанията на кредиторите и към правата на кредиторите по отношение на имуществото, посочено в параграф 1, е правото на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност. Референтният момент за определяне на активите по параграф 1 е моментът на поемане на задължението.

3. Задължението се поема на официалния или на един от официалните езици на държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност.

4. Задължението се изготвя в писмена форма. То е подчинено на изискванията за форма, и на изисквания за одобрение по отношение на разпространението, ако има такива, на държавата на образуване на главното производство по несъстоятелност.

5. Задължението се одобрява от известните местни кредитори. Правилата за квалифицирано мнозинство и за гласуване, приложими за приемането на планове за оздравяване съгласно правото на държавата членка, където е могло да се образува вторично производство по несъстоятелност, се прилагат и за одобряване на задължението. Кредиторите могат да участват в гласуването чрез средства за дистанционна комуникация, когато това е позволено по националното право. Синдикът информира известните местни кредитори за задължението и за реда и условията за неговото одобрение, както и за одобряването или отхвърлянето на задължението.

6. Задължение, което е поето и одобрено в съответствие с настоящия член, обвързва масата на несъстоятелността. Ако е образувано вторично производство по несъстоятелност в съответствие с членове 37 и 38, синдикът по главното производство по несъстоятелност прехвърля на синдика по вторичното производство по несъстоятелност имущество на длъжника, изнесено от него от територията на тази държава членка след поемането на задължението, или когато това имущество вече е било осребрено — приходите от осребряването.

7. Когато синдикът поеме задължение, той информира местните кредитори за планираното разпределение преди да разпредели имуществото и приходите, посочени в параграф 1. Ако тази информация не съответства на условията на задължението или на приложимото право, всеки местен кредитор може да обжалва разпределението пред съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, за да постигне разпределение съгласно условията на задължението и приложимото право. В този случай не се прави разпределение, докато съдът не вземе решение по обжалването.

8. Местните кредитори могат да сезират съдилищата на държавата членка, в която е било образувано главното производство по несъстоятелност, с искането синдикът по главното производство по несъстоятелност да вземе необходимите подходящи мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението, които съществуват в правото на държавата, където се образува главното производство по несъстоятелност.

9. Местните кредитори могат да сезират и съдилищата на държавата членка, в която е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, с искането съдът да вземе временни или обезпечителни мерки, за да гарантира спазване на условията на задължението от страна на синдика.

10. Синдикът носи отговорност за всички вреди, причинени на местни кредитори в резултат на неизпълнението от негова страна на задълженията и изискванията, предвидени в настоящия член.

11. За целите на настоящия член орган, който е установен в държавата членка, където е могло да бъде образувано вторично производство по несъстоятелност, и който по силата на Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) е длъжен да гарантира изплащането на дължимите вземания на работници и служители, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, се счита за „местен кредитор“, когато това се предвижда от националното право.

([1]) Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 28.10.2008 г., стр. 36).

Член 37

Право да се поиска образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Образуването на вторично производство по несъстоятелност може да бъде поискано от:

а) синдика по главното производство по несъстоятелност;

б) всяко друго лице или орган, които имат право да поискат образуване на производство по несъстоятелност по правото на държавата членка, на чиято територия е поискано образуването на вторично производство по несъстоятелност.

2. Когато задължение е станало обвързващо в съответствие с член 36, искането за образуване на вторично производство по несъстоятелност трябва да бъде подадено в рамките на 30 дни след получаване на уведомлението за одобряване на задължението.

Член 38

Решение за образуване на вторично производство по несъстоятелност

1. Съд, сезиран с искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност, уведомява незабавно синдика или длъжника във владение на имуществото по главното производство по несъстоятелност и му дава възможност да бъде изслушан във връзка с искането.

2. Когато синдикът по главното производство по несъстоятелност е поел задължение в съответствие с член 36, по негово искане посоченият в параграф 1 от настоящия член съд не образува вторично производство по несъстоятелност, ако счита, че задължението защитава адекватно общите интереси на местните кредитори.

3. Когато е разрешено спиране на отделните производства за принудително изпълнение с оглед да се даде възможност за провеждане на преговори между длъжника и неговите кредитори, по искане на синдика или длъжника, който е във владение на имуществото, съдът може да спре образуването на вторично производство по несъстоятелност за срок, ненадвишаващ три месеца, при условие че са предприети подходящи мерки за защита на интересите на местните кредитори.

Посоченият в параграф 1 съд може да разпореди обезпечителни мерки за защита на интересите на местните кредитори, като изиска от синдика или от длъжника, който е във владение на имуществото, да не изнася или да не се разпорежда с активите, намиращи се в държавата членка, където е разположено предприятието му, освен ако това се прави в хода на обичайната му дейност. Съдът може също така да разпореди други мерки за защита на интересите на местните кредитори по време на спирането, освен ако това е несъвместимо с националните гражданскопроцесуални правила.

Спирането на образуването на вторично производство по несъстоятелност се отменя служебно от съда или по искане на който и да е кредиторите, ако по време на спирането е сключено споразумение в преговорите, посочени в първата алинея.

Спирането може да бъде отменено служебно от съда или по искане на който и да е кредитор, ако продължаването на спирането е в ущърб на правата на кредитора и по-специално, ако това е довело до смущения в преговорите или е станало ясно, че няма вероятност те да приключат, или ако синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото, е нарушил забраната за разпореждане с активите си или за изнасянето им от територията на държавата членка, в която е разположено предприятието му.

4. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност, посоченият в параграф 1 съд може да образува някой друг вид производство по несъстоятелност, посочен в приложение А, различен от първоначално поискания вид, при положение че условията за образуване на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящият що се отнася до интересите на местните кредитори и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност. Прилага се второто изречение на член 34.

Член 39

Съдебен контрол на решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност

Синдикът по главното производство по несъстоятелност може да обжалва решението за образуване на вторично производство по несъстоятелност пред съдилищата на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, на основание, че съдът не е изпълнил условията и изискванията на член 38.

Член 40

Авансово плащане за разходите и съдебните разноски

Когато правото на държавата членка, в която е подадена молба за образуване на вторично производство по несъстоятелност, изисква имуществото на длъжника да бъде достатъчно, за да покрие изцяло или частично разходите и съдебните разноски по производството, сезираният съд може да поиска от ищеца да плати авансово разходите или да предостави подходящо обезпечение.

Член 41

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Синдикът по главното производство по несъстоятелност и синдикът или синдиците по вторичните производства по несъстоятелност по отношение на един и същ длъжник си сътрудничат помежду си, доколкото такова сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за съответните производства. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:

а) възможно най-скоро си съобщават всяка информация, която може да се отнася за другите производства, по-специално всякакви промени във връзка с предявяването и установяването на вземанията и всички мерки, насочени към спасителни мерки или оздравяване на длъжника или към прекратяване на производството, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;

б) проучват възможността за оздравяване на длъжника и когато има такава възможност, съгласуват изготвянето и изпълнението на план за оздравяване;

в) координират управлението на осребряването или ползването на имуществото и делата на длъжника; синдикът по вторичното производство по несъстоятелност дава своевременно възможност на синдика по главното производство по несъстоятелност да направи предложения относно осребряването или ползването на имуществото във вторичното производство по несъстоятелност.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis* към случаите, когато по главното или вторичните производства по несъстоятелност или по някое от частичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник и са образувани по същото време, длъжникът остава във владение на имуществото си.

Член 42

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник, съдът, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство, си сътрудничи с другите съдилища, пред които има висящо искане за образуване на производства по несъстоятелност или които са образували такива производства, доколкото това сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата. За тази цел съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1, съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникацията помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такава комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.

3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. По-специално то може да се отнася до:

а) координация при назначаването на синдици;

б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;

в) координация при управлението и контрола върху имуществото и делата на длъжника;

г) координация при провеждането на съдебните заседания;

д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 43

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното, частичните и вторичните производства по несъстоятелност, образувани по отношение на един и същ длъжник:

а) синдикът по главното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация с всички съдилища, пред които има висящо искане за образуване на вторично производство по несъстоятелност или които са образували такова производство;

б) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на главно производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство; и

в) синдикът по частичното или вторичното производство по несъстоятелност си сътрудничи и осъществява комуникация със съда, пред който има висящо искане за образуване на друго частично или вторично производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство,

доколкото подобно сътрудничество и комуникация не са несъвместими с разпоредбите, приложими за всяко от производствата, и не водят до конфликт на интереси.

2. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички подходящи средства като тези, посочени в член 42, параграф 3.

Член 44

Разноски във връзка със сътрудничеството и комуникацията

Изискванията, предвидени в членове 42 и 43, не водят до взаимно начисляване на разноски от съдилищата за сътрудничество и комуникация.

Член 45

Упражняване на правата на кредиторите

1. Всеки кредитор може да предяви вземането си в главното производство по несъстоятелност и във всяко вторично производство по несъстоятелност.

2. Синдиците по главното и по всяко от вторичните производства по несъстоятелност предявяват в останалите производства вземанията, които са предявени в производството, за което са назначени, при положение че в това производство интересите на кредиторите са защитени по този начин, при спазване на правото на последните да се противопоставят на това предявяване или да оттеглят предявените вземания при условията, които са предвидени от приложимото право.

3. Синдикът по дадено главно или вторично производство по несъстоятелност има право да участва, наравно с всеки от кредиторите, в друго производство, по-специално като взема участие в събранията на кредиторите.

Член 46

Спиране на действията по осребряване на имуществото

1. Съдът, който е образувал вторичното производство по несъстоятелност, спира изцяло или частично действията по осребряването на имуществото по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност. В този случай съдът може да поиска от синдика по главното производство по несъстоятелност да предприеме всяка подходяща мярка за гарантиране на интересите на кредиторите от вторичното производство по несъстоятелност и на отделни класове кредитори. Искането на синдика може да бъде отхвърлено само ако то очевидно не е в интерес на кредиторите по главното производство по несъстоятелност. Спирането на действията по осребряването на имуществото може да бъде постановено за максимален срок от три месеца. Спирането може съответно да бъде продължено или подновено за срокове със същата продължителност.

2. Съдът, посочен в параграф 1, отменя спирането на действията по осребряването на имуществото в следните случаи:

а) по искане на синдика по главното производство по несъстоятелност;

б) служебно, по искане на кредитор или по искане на синдика по вторичното производство по несъстоятелност, ако мярката изглежда необоснована, по-специално по отношение на интересите на кредиторите по главното производство по несъстоятелност или на тези по вторичното производство по несъстоятелност.

Член 47

Правомощия на синдика да предлага планове за оздравяване

1. Когато правото на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, позволява това производство да бъде приключено без ликвидация чрез план за оздравяване, с конкордат или друга подобна мярка, синдикът по главното производство по несъстоятелност разполага с правомощието да предложи такава мярка в съответствие с процедурата, предвидена в тази държава членка.

2. Всяко ограничаване на правата на кредиторите, като например спиране на плащането или опрощаване на дълга, което произтича от мярката, посочена в параграф 1, предложено във вторично производство по несъстоятелност, не поражда действие спрямо имущество на длъжника, което не е включено в това производство без съгласието на всички заинтересовани кредитори.

Член 48

Последици от приключване на производство по несъстоятелност

1. Без да се засяга член 49, приключването на производство по несъстоятелност не препятства продължаването на други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник, които все още не са приключени към дадения момент.

2. Когато производство по несъстоятелност срещу юридическо лице или дружество в държавата членка, където е седалището на това лице или дружество, би довело до прекратяване на юридическото лице или дружеството, това юридическо лице или дружество продължава да съществува, докато не приключат всички други производства по несъстоятелност срещу същия длъжник или докато синдикът или синдиците по тези производства не дадат съгласието си за прекратяването.

Член 49

Остатък от имуществото при вторичното производство по несъстоятелност

Ако осребряването на имуществото при вторичното производство по несъстоятелност покрива всички приети вземания в това производство, назначеният по това производство синдик незабавно прехвърля остатъка на синдика по главното производство по несъстоятелност.

Член 50

Последващо образуване на главно производство по несъстоятелност

Когато е образувано производство по член 3, параграф 1, след образуването на производство по член 3, параграф 2 в друга държава членка, членове 41, 45, 46, 47 и 49 се прилагат към производството, което е образувано първо, при условие че стадият на това производство го позволява.

Член 51

Преобразуване на вторично производство по несъстоятелност

1. По искане на синдика по главното производство по несъстоятелност съдът на държавата членка, в която е образувано вторично производство по несъстоятелност, може да разпореди вторичното производство по несъстоятелност да бъде преобразувано в друг вид производство по несъстоятелност, включен в приложение А и при положение че условията за образуването на този вид производство съгласно националното право са изпълнени и че този вид производство е най-подходящ, предвид интересите на местните кредитори, и от съображения за последователност между главното и вторичното производство по несъстоятелност.

2. При разглеждане на искането, посочено в параграф 1, съдът може да поиска информация от синдиците, участващи в двете производства.

Член 52

Обезпечителни мерки

Когато компетентният съд по член 3, параграф 1 на дадена държава членка назначи временен управител с цел запазване на имуществото на длъжник, този временен управител е оправомощен да поиска всякакви мерки за обезпечаване и запазване на имуществото на длъжника, което се намира в друга държава членка, които са предвидени от правото на тази държава членка, за времето от подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност до съдебното решение за образуването му.

ГЛАВА IV

ИНФОРМИРАНЕ НА КРЕДИТОРИТЕ И ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА ИМ

Член 53

Право на предявяване на вземанията

Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземанията си в производство по несъстоятелност чрез всякакви средства за комуникация, приети съгласно правото на държавата на образуване на производството. Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително за целта на самото предявяване на вземания.

Член 54

Задължение за информиране на кредиторите

1. След образуването на производство по несъстоятелност в една държава членка компетентният съд на тази държава или синдикът, който е назначен от този съд, незабавно информира известните чуждестранни кредитори.

2. Посочената в параграф 1 информация, която се предоставя чрез поименното изпращане на съобщение, съдържа по-специално сроковете, предвидените при неспазване на тези срокове санкции, органа или институцията, които са оправомощени да приемат предявените вземания, както и всички други разпоредени мерки. Това съобщение посочва също дали кредиторите, чиито вземания имат право на предпочтително удовлетворение или са обезпечени със залог, е необходимо да предявят вземанията си. Съобщението съдържа и копие от стандартния формуляр за предявяване на вземания, посочен в член 55, или информация къде е наличен този формуляр.

3. Посочената в параграфи 1 и 2 от настоящия член информация се предоставя, като се използва стандартния формуляр за съобщения, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът се публикува на европейския портал за електронно правосъдие и носи заглавието „Съобщение за производство по несъстоятелност“ на всички официални езици на институциите на Съюза. Той се предава на официалния език на държавата на образуване на производството или ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производство по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава е посочила, че може да приеме в съответствие с член 55, параграф 5, ако може да се предположи, че този език е по-лесен за разбиране от чуждестранните кредитори.

4. При производство по несъстоятелност по отношение на лице, което не упражнява стопанска или професионална дейност, използването на стандартния формуляр, посочен в настоящия член, не е задължително, ако кредиторите не са длъжни да предявят вземанията си, за да бъдат вземанията им взети под внимание при производството.

Член 55

Процедура по предявяване на вземания

1. Всеки чуждестранен кредитор може да предяви вземането си, като използва стандартния формуляр за предявяване на вземания, който се изготвя в съответствие с член 88. Формулярът носи заглавието „Предявяване на вземания“ на всички официални езици на институциите на Съюза.

2. Стандартният формуляр по параграф 1 включва следната информация:

а) име, пощенски адрес, адрес на електронна поща, ако има такъв, личен идентификационен номер, ако има такъв, и банкови данни на чуждестранния кредитор по параграф 1;

б) размер на вземането, като се посочват конкретно главницата и лихвата, където е приложимо, както и датата, на която е възникнало, и датата, на която е станало изискуемо, ако е различна;

в) ако се предявява искане за лихва, лихвения процент, независимо дали лихвата е законна лихва или договорна лихва, периода, за който се предявява искане за лихва и капитализирания размер на лихвата;

г) ако се претендират разходи, направени за заявяване на вземането преди образуването на производството — размер и подробна информация за тези разходи;

д) вид на вземането;

е) дали се претендира статут на привилегирован кредитор и основанията за такава претенция;

ж) дали се твърди, че по отношение на вземането има реално обезпечение или клауза за запазване на собствеността и ако е така, кои са имуществените активи, представляващи твърдяното от него обезпечение, датата, на която е учредено обезпечението и когато обезпечението е било регистрирано, регистрационния номер; както и

з) дали се иска прихващане и ако е така, размера на взаимните претенции, съществуващи в деня на образуване на производството по несъстоятелност, датата, на която са възникнали, и претендираната нетна сума за прихващане.

Към стандартния формуляр за предявяване на вземания се прилагат копия на удостоверителни документи.

3. В стандартния формуляр за предявяване на вземания се посочва, че предоставянето на информация относно банковите данни и личния идентификационен номер на кредитора, посочено в параграф 2, буква а), не е задължително.

4. Когато кредитор предяви вземането си чрез средства, различни от стандартния формуляр по параграф 1, искането съдържа информацията по параграф 2.

5. Вземанията могат да се предявяват на всеки от официалните езици на институциите на Съюза. Съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, може да поиска от кредитора да представи превод на официалния език на държавата на образуване на производството или, ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където е било образувано производство по несъстоятелност, или на друг език, който тази държава членка е посочила, че може да приеме. Всяка държава членка посочва дали приема някой от официалните езици на институциите на Съюза освен своя собствен език за целите на предявяване на вземания.

6. Вземанията се предявяват в рамките на срока, предвиден в правото на държавата на образуване на производството. За чуждестранните кредитори този срок е не по-кратък от 30 дни след публикуването на решението за образуване на производството по несъстоятелност в регистъра по несъстоятелност на държавата на образуване на производството. Когато дадена държава членка се позовава на член 24, параграф 4, този срок е не по-кратък от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил информиран съгласно член 54.

7. Когато съдът, синдикът или длъжникът, който е във владение на имуществото си, има съмнения във връзка с вземане, предявено по реда на настоящия член, той дава възможност на кредитора да представи допълнителни доказателства относно съществуването и размера на вземането.

ГЛАВА V

ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА ЧЛЕНОВЕ НА ГРУПА ДРУЖЕСТВА

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество и комуникация

Член 56

Сътрудничество и комуникация между синдиците

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, синдикът, назначен по производството, отнасящо се за даден член на групата, си сътрудничи с всеки синдик, назначен по производство, отнасящо се за друг член на същата група, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване

на ефективното управление на тези производства, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не води до конфликт на интереси. Това сътрудничество може да бъде под всякаква форма, включително сключването на споразумения или протоколи.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 синдиците:

а) във възможно най-кратък срок си съобщават всяка информация, която може да бъде от значение за другото производство, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;

б) проучват дали съществуват възможности за координация при управлението и контрола на дейността на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и когато има такива, координират управлението и контрола;

в) проучват дали съществуват възможности за оздравяване на членовете на групата, които са предмет на производство по несъстоятелност, и, когато има такива, координират усилията си за изготвяне на предложение и за провеждане на преговори по координиран план за оздравяване;

За целите на букви б) и в) всички или някои от синдиците по параграф 1 могат да се съгласят да предоставят допълнителни правомощия на синдика, назначен по едно от производствата, когато такова споразумение се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата. Те могат също да се договорят да разпределят помежду си определени задачи, когато подобно разпределяне на задачи се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо всяко едно от производствата.

Член 57

Сътрудничество и комуникация между съдилищата

1. Когато производства по несъстоятелност се отнасят за двама или повече членове на група дружества, съдът, който е образувал такова производство, си сътрудничи с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група или който е образувал такова производство, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не поражда конфликт на интереси. За тази цел съдилищата могат по целесъобразност да назначат независимо лице или орган, които да действат съгласно техните инструкции, при условие че това не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за тях.

2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 съдилищата или което и да е от назначените лица или органи, действащи от тяхно име, както е посочено в параграф 1, могат да осъществяват комуникация помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такава комуникация съблюдава процесуалните права на страните по производството и поверителността на информацията.

3. Сътрудничеството по параграф 1 може да бъде осъществено с всички средства, които съдът счита за подходящи. То може да се отнася по-конкретно до следното:

а) координация при назначаването на синдици;

б) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда;

в) координация при управлението и контрола върху активите и дейността на членовете на групата;

г) координация при провеждането на съдебните заседания;

д) координация при одобряването на протоколи, когато е необходимо.

Член 58

Сътрудничество и комуникация между синдиците и съдилищата

Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, което се отнася за член на група дружества:

а) си сътрудничи и осъществява комуникация с всеки друг съд, пред който има висящо искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група дружества или който е образувал такова производство; както и

б) може да иска информация от този съд относно производството на другия член на групата или да иска помощ във връзка с производството, по което е назначен,

доколкото такова сътрудничество и комуникация е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не поражда конфликт на интереси и не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби.

Член 59

Разходи във връзка със сътрудничеството и комуникацията при производства, които се отнасят за членове на група дружества

Разходите във връзка с предвидените в членове 56—60 сътрудничество и комуникация, направени от даден синдик или съд, се разглеждат като разходи и разноски, направени във връзка със съответното производство.

Член 60

Правомощия на синдика при производства, които се отнасят за членове на група дружества

1. Синдикът, назначен по производство по несъстоятелност, образувано по отношение на член на група дружества, може, доколкото това е подходящо за улесняване на ефективното управление на производството:

а) да бъде изслушван във всяко от производствата, образувани по отношение на някой от другите членове на същата група;

б) да отправя искане за спиране на всяка мярка, свързана с осребряване на имуществото в производството, образувано по отношение на някой от другите членове на същата група, при условие че:

i) е предложен план съгласно член 56, параграф 2, буква в) за оздравяване на всички или някои членове на групата, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност, и има голяма вероятност този план да е успешен;

ii) спирането на мярката е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана за оздравяване;

iii) планът за оздравяване ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; и

iv) нито производството по несъстоятелност, по което е назначен синдикът, посочен в параграф 1 от настоящия член, нито производството, по отношение на което е поискано спиране, подлежат на координиране съгласно раздел 2 от настоящата глава;

в) да изисква образуването на координирано производство по несъстоятелност на група дружества в съответствие с член 61.

2. Съдът, образувал производство по параграф 1, буква б), спира изцяло или частично всяка мярка, свързана с осребряването на имущество в производството, ако е уверен, че условията по параграф 1, буква б) са изпълнени.

Преди да постанови спирането на мерките, съдът изслушва синдика, назначен по производството, за което се иска спирането. Спирането може да бъде постановено за срок, ненадвишаващ три месеца, който съдът смята за уместен и който е в съответствие с приложимите за производството разпоредби.

Съдът, постановил спирането, може да изиска от синдика, посочен в параграф 1, да вземе всички подходящи мерки, предвидени в националното право, за гарантиране на интересите на кредиторите в производството.

Съдът може да удължи срока на спирането на мярката за допълнителен период или периоди, които смята за уместни и които са съвместими с приложимите за производството разпоредби, при положение че условията, посочени в параграф 1, буква б), подточки ii)—iv), продължават да се изпълняват и общата продължителност на срока на спиране (първоначалният период и евентуалните удължавания) не надвишава шест месеца.

РАЗДЕЛ 2

Координация

Подраздел 1

Процедура

Член 61

Искане за образуване на координирано производство на група дружества

1. Координирано производство на група дружества може да бъде поискано във всеки съд, който има компетентност по отношение на производството по несъстоятелност на член на групата, от синдик, назначен по производство по несъстоятелност, образувано във връзка с член на групата.

2. Посоченото в параграф 1 искане се отправя в съответствие с условията, предвидени в правото, приложимо към производството, по което е назначен синдикът.

3. Искането, посочено в параграф 1, се придружава от:

а) предложение относно лицето, което да бъде определено за координатор на групата („координатор“), подробна информация относно правото му да изпълнява тези функции съгласно член 71, подробна информация относно квалификацията му и писменото му съгласие да изпълнява функциите на координатор;

б) схематично изложение на предлаганото координирано производство на групата дружества и по-конкретно причините, поради които се смята, че условията по член 63, параграф 1 са изпълнени;

в) списък на синдиците, назначени във връзка с членове на групата, и по целесъобразност съдилищата и компетентните органи, участващи в производства срещу членове на групата;

г) схематично изложение на прогнозните разходи на предлаганото координирано производство на групата дружества и прогноза за дяла от тези разходи, който следва да бъде поет от всеки член на групата.

Член 62

Правило за приоритетност

Без да се засяга член 66, когато се иска образуване на координирано производство на група дружества в съдилища на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 63

Известие от сезирания съд

1. Съдът, сезиран с искане за образуване на координирано производство на група дружества, във възможно най-кратък срок изпраща известие за искането за образуване на координирано производство на група дружества и за предложения координатор до синдиците, назначени във връзка с членове на групата, както е посочено в искането съгласно член 61, параграф 3, буква в), ако е уверен, че:

а) образуването на такова производство е подходящо за улесняване на ефективното управление на производствата по несъстоятелност, свързани с различните членове на групата;

б) няма вероятност никой от кредиторите на членове на групата, които се очаква да участват в такова производство, да се окаже в неблагоприятно финансово положение в резултат от включването на този член в производството; и

в) предложеният координатор отговаря на изискванията по член 71.

2. В известието по параграф 1 от настоящия член се изброяват елементите, посочени в член 61, параграф 3, букви а)—г).

3. Известието по параграф 1 се изпраща с препоръчано писмо, удостоверено с обратна разписка.

4. Сезираният съд дава възможност на участващите в производството синдици да бъдат изслушани.

Член 64

Възражения на синдика

1. Всеки синдик, назначен във връзка с даден член на групата, може да повдигне възражения по отношение на:

а) включването в координирано производство на група дружества на производството по несъстоятелност, по което е назначен; или

б) лицето, предложено за координатор.

2. Възраженията по параграф 1 от настоящия член се повдигат в съда, посочен в член 63, в рамките на 30 дни, считано от датата, на която синдикът е получил известието за искане за образуване на координирано производство на група дружества, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Възражението може да бъде внесено чрез стандартен формуляр, съставен в съответствие с член 88.

3. Преди да вземе решението си дали да участва или да не участва в координацията съгласно параграф 1, буква а), синдикът получава необходимото одобрение, ако това се изисква от правото на държавата на образуване на производството, по което е бил назначен.

Член 65

Последици от възражението срещу включване в координирано производство на група дружества

1. Когато даден синдик има възражения производството по несъстоятелност, по което е бил назначен, да бъде включено в координирано производство на група дружества, то това производство не се включва в координираното производство на група дружества.

2. Правомощията на съда, посочени в член 68, или правомощията на координатора, произтичащи от това производство, не се прилагат спрямо съответния член на групата и не пораждат никакви разходи за него.

Член 66

Избор на съд за координирано производство на група дружества

1. Когато най-малко две трети от всички синдици, назначени по производства по несъстоятелност срещу членовете на групата, са изразили съгласието си, че компетентен съд в друга държава членка е най-подходящият съд за образуване на координирано производство на група дружества, този съд упражнява изключителна компетентност.

2. Изборът на съд става със съвместно споразумение, сключено или удостоверено в писмена форма. То може да бъде направено до момента на образуването на координираното производство на група дружества съгласно член 68.

3. Всеки друг съд, различен от сезирания съд по параграф 1, се отказва от компетентност в полза на този съд.

4. Искането за образуване на координирано производство на група дружества се подава в съда, избран в съответствие с член 61.

Член 67

Последици от възражението срещу предложения координатор

Когато се получат възражения срещу лицето, предложено за координатор, от синдик, който същевременно не възразява срещу включването в координирано производство на група дружества на члена, във връзка с който е бил е назначен, съдът може да не пристъпи към назначаването на съответното лице и да покани синдика, повдигнал възраженията, да представи ново искане в съответствие с член 61, параграф 3.

Член 68

Решение за образуване на координирано производство на група дружества

1. След изтичането на срока, посочен в член 64, параграф 2, съдът може да образува координирано производство на група дружества, когато е уверен, че са изпълнени условията по член 63, параграф 1. В такъв случай съдът:

а) назначава координатор;

б) взема решение относно общите насоки на координацията; и

в) взема решение относно прогнозните разходи и дела, който ще се поеме от съответните членове на групата.

2. Решението за образуване на координирано производство на група дружества се съобщава на участващите синдици и на координатора.

Член 69

Последващо участие на синдици

1. Всеки синдик може да поиска в съответствие с националното право, след съдебното решение по член 68, включването на производството, по което е назначен, когато:

а) е било повдигнато възражение срещу включването на производството по несъстоятелност в координираното производство на група дружества, или

б) производството по несъстоятелност срещу член на групата е било образувано след като съдът е образувал координирано производство на група дружества.

2. Без да се засяга параграф 4, координаторът може да приеме подобно искане, след като се консултира с участващите синдици, когато:

а) предвид етапа, в който се намира координираното производство на група дружества към момента на искането, е убеден, че са изпълнени критериите, предвидени в член 63, параграф 1, букви а) и б); или

б) всички участващи синдици са изразили съгласието си при условията, предвидени в съответното национално право.

3. Координаторът уведомява съда и участващите синдици за решението си съгласно параграф 2 и за мотивите, на които то се основава.

4. Всеки участващ синдик или всеки синдик, чието искане за включване в координирано производство на група дружества е било отхвърлено, може да оспори посоченото в параграф 2 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

Член 70

Препоръки и план за координация на групата

1. При провеждане на производствата по несъстоятелност синдиците разглеждат препоръките на координатора и съдържанието на плана за координация на групата, посочен в член 72, параграф 1.

2. Синдикът не е длъжен да следва изцяло или отчасти препоръките на координатора или плана за координация на групата.

Ако синдикът не следва препоръките на координатора или плана за координация на групата, той излага мотивите за това пред лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право, както и пред координатора.

Подраздел 2

Общи разпоредби

Член 71

Координатор

1. Координаторът е лице, което отговаря на критериите да изпълнява функциите на синдик съгласно правото на дадена държава членка.

2. Координаторът не трябва да бъде някой от синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата, и следва да няма конфликт на интереси по отношение на членовете на групата, техните кредитори и синдиците, назначени във връзка с отделните членове на групата.

Член 72

Задачи и права на координатора

1. Координаторът:

а) идентифицира и набелязва препоръки за координирано провеждане на производството по несъстоятелност;

б) предлага план за координация на групата, в който се идентифицира, описва и препоръчва всеобхватен набор от мерки, подходящи за интегриран подход за уреждане на въпросите на неплатежоспособността на членовете на групата. По-специално планът може да съдържа предложения за:

i) предприемане на мерки, за да се възстанови икономическата ефективност и финансовата стабилност на групата или на част от нея;

ii) уреждане на вътрешногрупови спорове по отношение на вътрешногрупови сделки и отменителни искове;

iii) споразумения между самите синдици на членовете на групата в несъстоятелност.

2. Координаторът може също така:

а) да бъде изслушван и да участва, по-специално чрез присъствие на събранията на кредиторите, във всяко от производствата, образувани по отношение на който и да е член на групата;

б) да посредничи при спорове, възникнали между двама или повече от синдиците на членовете на групата;

в) да представя и разяснява плана си за координация на групата на лицата или органите, пред които следва да се отчита съгласно своето национално право;

г) да изисква информация от всеки синдик по отношение на който и да е член на групата, когато тази информация е или може да бъде от полза за целите на идентифицирането и очертаването на стратегии и мерки за координиране на производствата; и

д) да отправя искане за спиране за срок до шест месеца на производството, образувано по отношение на някой от членовете на групата, при условие че спирането е необходимо, за да се осигури правилното изпълнение на плана и ще бъде от полза за кредиторите в производството, за което се иска спирането; или да отправя искане за отмяна на подобно спиране. Това искане се подава в съда, в който е образувано производството, чието спиране се иска.

3. Планът по параграф 1, буква б) не трябва да включва препоръки по отношение на консолидацията на производствата или на масата на несъстоятелността.

4. Задачите и правата на координатора, както са определени в настоящия член, не се разпростират върху членовете на групата, които не участват в координираното производство на групата дружества.

5. Координаторът изпълнява функциите си безпристрастно и с дължимата грижа.

6. Когато координаторът счете, че за изпълнение на задачите му се изисква значително повишаване на разходите в сравнение с прогнозните разходи, посочени в член 61, параграф 3, буква г), и във всеки случай, когато разходите надвишават 10 % от прогнозните разходи, координаторът:

а) уведомява без отлагане участващите синдици, и

б) иска предварително одобрение от съда, в който е образувано координираното производство на група дружества.

Член 73

Езици

1. Координаторът осъществява комуникацията със синдика на участващ член на групата на договорения със синдика език или — при липса на договореност — на официалния език или на официалните езици на институциите на Съюза и на съда, в който е образувано производството спрямо съответния член на групата.

2. Координаторът осъществява комуникацията със съда на официалния език на този съд.

Член 74

Сътрудничество между синдиците и координатора

1. Синдиците, назначени за членовете на група, и координаторът си сътрудничат до степен, която не е несъвместима с правилата, приложими за съответните производства.

2. По-специално, синдиците съобщават на координатора всякаква информация, която е от значение за изпълнението на неговите задачи.

Член 75

Отмяна на назначаването на координатора

Съдът отменя назначаването на координатора служебно или по искане на синдика на участващ член на групата, когато:

а) координаторът действа във вреда на кредиторите на участващ член на групата; или

б) координаторът не изпълнява задълженията си по настоящата глава.

Член 76

Длъжник във владение на имуществото

Разпоредбите, приложими по настоящата глава към синдиците, са приложими съответно и към длъжник, който е във владение на имуществото.

Член 77

Разходи и разпределение

1. Възнаграждението на координатора е адекватно, пропорционално на задачите, които изпълнява, и отразява разумни разходи.

2. След като изпълни задачите си, координаторът установява окончателния отчет за разходите и дължимия от всеки член дял и представя този отчет на всеки участващ синдик и на съда, в който е образувано координираното производство.

3. При липса на възражение от страна на синдиците в срок от 30 дни от получаването на отчета по параграф 2, разходите и дължимият от всеки член дял се считат за договорени. Отчетът се представя за потвърждение от съда, в който е образувано координираното производство.

4. В случай на оспорване съдът, който е образувал координираното производство на групата дружества, по искане на координатора или на който и да е участващ синдик, се произнася по разходите и дяловете, дължими от всеки член, съгласно изложените в параграф 1 от настоящия член критерии и като взема предвид прогнозните разходи по член 68, параграф 1 и когато е приложимо — по член 72, параграф 6.

5. Всеки участващ синдик може да оспори посоченото в параграф 4 решение в съответствие с процедурата, предвидена в правото на държавата членка, в която е образувано координираното производство на групата дружества.

ГЛАВА VI

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Член 78

Защита на данните

1. Националните правила за изпълнение на Директива 95/46/ЕО се прилагат по отношение на обработването на лични данни, извършвано в държавите членки по силата на настоящия регламент, при условие че не са засегнати операциите по обработка, посочени в член 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО.

2. По отношение на обработването на лични данни от Комисията съгласно настоящия регламент се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 79

Отговорности на държавите членки по отношение на обработването на лични данни в националните регистри по несъстоятелност

1. Всяка държава членка съобщава на Комисията името на физическото лице или наименованието на юридическото лице, публичен орган, агенция или друг орган, определен съгласно националното право да упражнява функциите на администратор в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, с оглед на публикуването му на европейския портал за електронно правосъдие.

2. Държавите членки гарантират, че се прилагат техническите мерки за гарантиране на сигурността на личните данни, обработвани в рамките на националните им регистри по несъстоятелност, посочени в член 24.

3. Държавите членки са отговорни да удостоверят, че администраторите, определени от националното право в съответствие с член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО, правят необходимото за спазване на принципите за качество на данните, по-конкретно за точността и актуализирането на данните, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност.

4. Държавите членки са отговорни в съответствие с Директива 95/46/ЕО за събирането и съхраняването на данни в националните бази данни и за решенията за предоставяне на тези данни в системата за взаимно свързване на регистрите, в която могат да се правят справки чрез европейския портал за електронно правосъдие.

5. Като част от информацията, която следва да се предоставя на субектите на данните, за да им се даде възможност да упражняват правата си, и по-специално правото на заличаване на данни, държавите членки информират субектите на данните за периода, през който са достъпни личните данни, съхранявани в регистрите по несъстоятелност.

Член 80

Отговорности на Комисията по отношение на обработването на лични данни

1. Комисията упражнява правомощията на контролиращ орган съгласно член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001 съобразно съответните отговорности, определени в настоящия член.

2. Комисията определя необходимите политики и прилага нужните технически решения, за да изпълнява отговорностите в рамките на функцията на контролиращ орган.

3. Комисията въвежда техническите мерки, необходими да се гарантира сигурността на личните данни при преноса им, по-конкретно поверителността и целостта им при предаването към и от европейския портал за електронно правосъдие.

4. Задълженията на Комисията не засягат отговорностите на държавите членки и другите органи по отношение на съдържанието и експлоатирането на управляваните от тях свързани национални бази данни.

Член 81

Задължения за предоставяне на информация

Без да се засяга информацията, която се предоставя на субектите на данни в съответствие с членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001, Комисията информира субектите на данни чрез публикация в европейския портал за електронно правосъдие за ролята си при обработването на данните и за целите на обработката на данните.

Член 82

Съхраняване на лични данни

По отношение на информацията от свързаните национални бази данни, в европейския портал за електронно правосъдие не се съхраняват никакви лични данни, свързани със субектите на данни. Тези данни се съхраняват в националните бази данни, управлявани от държавите членки или други органи.

Член 83

Достъп до лични данни чрез Европейския портал за електронно правосъдие

Личните данни, съхранявани в националните регистри по несъстоятелност, посочени в член 24, са достъпни чрез европейския портал за електронно правосъдие до момента, до който остават достъпни съгласно националното право.

ГЛАВА VII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 84

Приложимост във времето

1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани след 26 юни 2017 г. Правните действия, извършени от длъжника преди тази дата, продължават да се уреждат от приложимото към тях право към момента, в който са били извършени.

2. Независимо от член 91 от настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 1346/2000 продължава да се прилага към производствата по несъстоятелност, които попадат в обхвата на настоящия регламент и са били образувани преди 26 юни 2017 г.

Член 85

Отношение с международни договори

1. Настоящият регламент заменя сключените международни договори между две или повече държави членки, в отношенията между тях и по въпросите, до които той се отнася, а именно:

а) Конвенцията между Белгия и Франция за компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Париж на 8 юли 1899 г.;

б) Конвенцията между Белгия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането на плащането (с Допълнителен протокол от 13 юни 1973 г.), подписана в Брюксел на 16 юли 1969 г.;

в) Конвенцията между Белгия и Нидерландия за териториалната компетентност, фалита и за признаването и изпълнението на съдебни решения, арбитражни решения и нотариални актове, подписана в Брюксел на 28 март 1925 г.;

г) Договора между Германия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан във Виена на 25 май 1979 г.;

д) Конвенцията между Франция и Австрия за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по фалит, подписана във Виена на 27 февруари 1979 г.;

е) Конвенцията между Франция и Италия за изпълнението на решения по граждански и търговски дела, подписана в Рим на 3 юни 1930 г.;

ж) Договора между Италия и Австрия за фалита, ликвидацията, конкордата и отлагането, подписан в Рим на 12 юли 1977 г.;

з) Конвенцията между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия относно взаимното признаване и изпълнението на съдебни решения и други изпълнителни основания в граждански и търговски дела, подписана в Хага на 30 август 1962 г.;

и) Конвенцията между Обединеното кралство и Кралство Белгия за взаимното признаване и изпълнението на решенията по граждански и търговски дела и протокола към нея, подписана в Брюксел на 2 май 1934 г.;

й) Конвенцията между Дания, Финландия, Норвегия, Швеция и Исландия за фалита, подписана в Копенхаген на 7 ноември 1933 г.;

к) Европейската конвенция относно определени международни аспекти на фалита, подписана в Истанбул на 5 юни 1990 г.;

л) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Кралство Гърция за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, подписана в Атина на 18 юни 1959 г.;

м) Споразумението между Федеративна народна република Югославия и Република Австрия за взаимното признаване и изпълнение на арбитражни решения и арбитражни споразумения по търговски дела, подписано в Белград на 18 март 1960 г.;

н) Конвенцията между Федеративна народна република Югославия и Република Италия за взаимно съдебно сътрудничество по граждански и административни дела, подписана в Рим на 3 декември 1960 г.;

о) Споразумението между Социалистическа федеративна република Югославия и Кралство Белгия за съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, подписано в Белград на 24 септември 1971 г.;

п) Конвенцията между правителствата на Югославия и Франция за признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана в Париж на 18 май 1971 г.;

р) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Атина на 22 октомври 1980 г., все още в сила между Чешката република и Гърция;

с) Споразумението между Чехословашката социалистическа република и Република Кипър за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписано в Никозия на 23 април 1982 г., все още в сила между Чешката република и Кипър;

т) Договора между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Република Франция за правна помощ, признаване и изпълнение на решения по граждански, семейни и търговски дела, подписан в Париж на 10 май 1984 г., все още в сила между Чешката република и Франция;

у) Договора между Чехословашката социалистическа република и Италианската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, подписан в Прага на 6 декември 1985 г., все още в сила между Чешката република и Италия;

ф) Споразумението между Република Латвия, Република Естония и Република Литва за правна помощ, правно сътрудничество и правни отношения, подписано в Талин на 11 ноември 1992 г.;

х) Споразумението между Естония и Полша за оказване на правна помощ и правно сътрудничество по граждански, трудови и наказателни дела, подписано в Талин на 27 ноември 1998 г.;

ц) Споразумението между Република Литва и Република Полша за правно сътрудничество и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела, подписано във Варшава на 26 януари 1993 г.;

ч) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Република Гърция за правна помощ по граждански и наказателни въпроси и нейния протокол, подписани в Букурещ на 19 октомври 1972 г.;

ш) Конвенцията между Социалистическа република Румъния и Френската република за правна помощ по граждански и търговски въпроси, подписана в Париж на 5 ноември 1974 г.;

щ) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Гърция, подписан в Атина на 10 април 1976 г.;

аа) Договора за правна помощ по граждански и наказателни дела между Народна република България и Република Кипър, подписан в Никозия на 29 април 1983 г.;

аб) Договора за взаимна правна помощ по граждански дела между правителството на Народна република България и правителството на Френската република, подписан в София на 18 януари 1989 г.;

ав) Договора между Румъния и Чешката република за правна помощ по граждански дела, подписан в Букурещ на 11 юли 1994 г.;

аг) Договора между Румъния и Република Полша за правна помощ и правни отношения за граждански дела, подписан в Букурещ на 15 май 1999 г.

2. Конвенциите, посочени в параграф 1, продължават да се прилагат за производствата, които са образувани преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

3. Настоящият регламент не се прилага:

а) в никоя държава членка, когато е несъвместим със задълженията по отношение на фалита, които произтичат от конвенция, която е подписана от тази държава членка с една или няколко трети страни, преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000;

б) в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, ако е несъвместим със задълженията по отношение на фалита и ликвидацията на неплатежоспособни дружества, които произтичат от споразумения в рамките на Британската общност, които съществуват към момента на влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1346/2000.

Член 86

Информация за националното право и правото на Съюза в областта на несъстоятелността

1. С цел да се предостави публичен достъп до информацията, държавите членки предоставят в рамките на европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета [1], кратко описание на националното законодателство и производства в областта на несъстоятелността, и по-специално законодателството и производствата, свързани с въпросите, изброени в член 7, параграф 2.

2. Държавите членки редовно актуализират информацията, посочена в параграф 1.

3. Комисията предоставя публичен достъп до информацията, свързана с настоящия регламент.

Член 87

Създаване на свързани регистри

Комисията приема актове за изпълнение за създаване на свързаните регистри по несъстоятелност съгласно предвиденото в член 25. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 89, параграф 3.

Член 88

Изготвяне и последващи изменения на стандартните формуляри

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и при необходимост, последващо изменение на формулярите, посочени в член 27, параграф 4, членове 54 и 55, и член 64, параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 89, параграф 2.

Член 89

Процедура на Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 90

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от 27 юни 2027 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

2. Не по-късно от 27 юни 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на координираното производство на група дружества. Този доклад се придружава при необходимост от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

3. Не по-късно от 1 януари 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване във връзка с трансграничните въпроси по отношение на отговорността и лишаването от права на директори.

4. Не по-късно от 27 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет проучване на евентуални злоупотреби с търсенето на най-благоприятната правна система (forum shopping).

[1] Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

Член 91

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1346/2000 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съобразно таблицата на съответствието, поместена в приложение Г към настоящия регламент.

Член 92

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 26 юни 2017 г., с изключение на:

а) член 86, който се прилага, считано от 26 юни 2016 г.;

б) член 24, параграф 1, който се прилага, считано от 26 юни 2018 г.; и

в) член 25, който се прилага, считано от 26 юни 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 20 май 2015 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

ПРИЛОЖЕНИЕ А

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, точка 4

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία Εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,
— Įmonės bankroto byla,
— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,
— Gestion contrôlée,
— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
— Régime spécial de liquidation du notariat,
— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,
— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,
— Amministrazzjoni,
— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-krediturі,
— Stralċ mill-Qorti,
— Falliment f'każ ta' kummerċjant,
— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,
— De surséance van betaling,
— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
— Das Schuldenregulierungsverfahren,
— Das Abschöpfungsverfahren,
— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,
— Upadłość obejmująca likwidację,
— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,
— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Синдици, посочени в член 2, точка 5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor.

ПРИЛОЖЕНИЕ В

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета

(ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 603/2005 на Съвета

(ОВ L 100, 20.4.2005 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 694/2006 на Съвета

(ОВ L 121, 6.5.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета

(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 681/2007 на Съвета

(ОВ L 159, 20.6.2007 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 788/2008 на Съвета

(ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 210/2010 на Съвета

(ОВ L 65, 13.3.2010 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 583/2011 на Съвета

(ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 52)

Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета

(ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1)

Регламент за изпълнение (ЕС) № 663/2014 на Съвета

(ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 4)

Акт относно условията за присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения, Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз

(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33).

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, уводни думи	Член 2, уводни думи
Член 2, буква а)	Член 2, точка 4
Член 2, буква б)	Член 2, точка 5
Член 2, буква в)	—
Член 2, буква г)	Член 2, точка 6
Член 2, буква д)	Член 2, точка 7
Член 2, буква е)	Член 2, точка 8
Член 2, буква ж), уводни думи	Член 2, точка 9, уводни думи
Член 2, буква ж), първо тире	Член 2, точка 9, подточка vii)
Член 2, буква ж), второ тире	Член 2, точка 9, подточка iv)
Член 2, буква ж), трето тире	Член 2, точка 9, подточка viii)
Член 2, буква з)	Член 2, точка 10
—	Член 2, точки 1—3 и 11—13
—	Член 2, точка 9, подточки i)—iii), v) и vi)
Член 3	Член 3
—	Член 4
—	Член 5
—	Член 6
Член 4	Член 7
Член 5	Член 8
Член 6	Член 9
Член 7	Член 10
Член 8	Член 11, параграф 1
—	Член 11, параграф 2
Член 9	Член 12
Член 10	Член 13, параграф 1
—	Член 13, параграф 2
Член 11	Член 14
Член 12	Член 15
Член 13, първо тире	Член 16, буква а)
Член 13, второ тире	Член 16, буква б)
Член 14, първо тире	Член 17, буква а)
Член 14, второ тире	Член 17, буква б)

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 14, трето тире	Член 17, буква в)
Член 15	Член 18
Член 16	Член 19
Член 17	Член 20
Член 18	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20	Член 23
—	Член 24
—	Член 25
—	Член 26
—	Член 27
Член 21, параграф 1	Член 28, параграф 2
Член 21, параграф 2	Член 28, параграф 1
Член 22	Член 29
Член 23	Член 30
Член 24	Член 31
Член 25	Член 32
Член 26	Член 33
Член 27	Член 34
Член 28	Член 35
—	Член 36
Член 29	Член 37, параграф 1
—	Член 37, параграф 2
—	Член 38
—	Член 39
Член 30	Член 40
Член 31	Член 41
—	Член 42
—	Член 43
—	Член 44
Член 32	Член 45
Член 33	Член 46
Член 34, параграф 1	Член 47, параграф 1
Член 34, параграф 2	Член 47, параграф 2
Член 34, параграф 3	—
—	Член 48
Член 35	Член 49
Член 36	Член 50
Член 37	Член 51

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
Член 38	Член 52
Член 39	Член 53
Член 40	Член 54
Член 41	Член 55
Член 42	—
—	Член 56
—	Член 57
—	Член 58
—	Член 59
—	Член 60
—	Член 61
—	Член 62
—	Член 63
—	Член 64
—	Член 65
—	Член 66
—	Член 67
—	Член 68
—	Член 69
—	Член 70
—	Член 71
—	Член 72
—	Член 73
—	Член 74
—	Член 75
—	Член 76
—	Член 77
—	Член 78
—	Член 79
—	Член 80
—	Член 81
—	Член 82
—	Член 83
Член 43	Член 84, параграф 1
—	Член 84, параграф 2
Член 44	Член 85
—	Член 86
Член 45	—
—	Член 87
—	Член 88

Регламент (ЕО) № 1346/2000	Настоящият регламент
—	Член 89
Член 46	Член 90, параграф 1
—	Член 90, параграфи 2—4
—	Член 91
Член 47	Член 92
Приложение А	Приложение А
Приложение Б	—
Приложение В	Приложение Б
—	Приложение В
—	Приложение Г

3е i)

Поправка на Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г.)

Поправка на Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност

(Официален вестник на Европейския съюз L 141 от 5 юни 2015 г.)

На страница 56, член 84, параграф 1

вместо:

„1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани след 26 юни 2017 г. Правните действия, извършени от длъжника преди тази дата, продължават да се уреждат от приложимото към тях право към момента, в който са били извършени.“

да се чете:

„1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само за производствата по несъстоятелност, които са образувани, считано от 26 юни 2017 г. Правните действия, извършени от длъжника преди тази дата, продължават да се уреждат от правото, което е било приложимо към тях към момента на извършването им.“

3ж

Регламент (ЕС) 2017/353 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 година за замяна на приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 относно производството по несъстоятелност

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/353 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 февруари 2017 година

за замяна на приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 относно производството по несъстоятелност

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) съдържат списъци с наименованията, дадени в националното право на държавите членки, на производствата и синдиците по несъстоятелност, за които се прилага посоченият регламент. Приложение А съдържа списък с производствата по несъстоятелност, посочени в член 2, точка 4 от посоченият регламент, а приложение Б съдържа списък със синдиците, посочени в точка 5 от посоченият член.

(2) На 4 декември 2015 г. Полша уведоми Комисията за необходимостта от изменения на списъците, които се съдържат в приложения А и Б към регламент (ЕС) 2015/848. Тези изменения са в съответствие с изискванията, предвидени в посоченият регламент.

(3) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство, с писмо от 1 септември 2016 г., е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(4) В съответствие с членове 1 и 2 и с член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посоченият протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(5) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(6) Следователно приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложения А и Б към Регламент (ЕС) 2015/848 се заменят с текста, посочен в приложението към настоящия регламент.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 14 декември 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 23 януари 2017 г.

([2]) Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 19).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 26 юни 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 15 февруари 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	I. BORG

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ А

Производства по несъстоятелност, посочени в член 2, точка 4

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),

— Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-krediturі,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

Синдици, посочени в член 2, точка 5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrollur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Interim Receiver,

— Judicial factor."

4

Семейно и наследствено право

4a

Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 („Брюксел IIa“)

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003 НА СЪВЕТА**

от 27 ноември 2003 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000

(ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 2116/2004 на Съвета от 2 декември 2004 година	L 367	1	14.12.2004 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 99, 15.4.2016 г., стр. 34 (2201/2003)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003 НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2003 година

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейския съюз, и по специално член 61, буква в) и член 67, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([3]),

като има предвид, че:

(1) Европейската общност си поставя за цел създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в която свободното движение на хора се гарантира. За тази цел Общността трябва да приеме, между другото, мерки в областта на съдебното сътрудничество по граждански дела, които са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Европейският съвет в Тампере одобри принципа на взаимното признаване на съдебните решения като крайъгълен камък за създаването на действително пространство на правосъдие и определи правата на посещение като свой приоритет.

(3) Регламент (ЕО) № 1347/2000 ([4]) на Съвета урежда правилата за компетентността, признаването и изпълнението на решенията по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност за децата на двамата съпрузи, издадени в хода на брачното производство. Съдържанието на този регламент е основно изведено от Конвенцията от 28 май 1998 г., която има същия предмет ([5]).

(4) На 3 юли 2000 г. Франция представи инициатива за приемане на Регламент на Съвета за взаимното изпълнение на решения относно правото на лични отношения с децата ([6]).

(5) За да се гарантира равенството на всички деца, настоящият регламент обхваща всички решения относно родителската отговорност, включително мерките за защита на детето, независимо от каквато и да е връзка с брачното производство.

(6) Тъй като прилагането на правилата за родителската отговорност често се налага в брачното производство, по-подходящо е да съществува единен инструмент по делата за развод и родителска отговорност.

([1]) ОВ C 203 E, 27.8.2002 г., стр. 155.
([2]) Становище от 20 септември 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*)
([3]) ОВ C 61, 14.3.2003 г., стр. 76.
([4]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 19.
([5]) По време на приемането на Регламент (ЕО) № 1347/2000 Съветът взе под внимание обяснителния доклад, засягащ тази конвенция, изготвен от проф. Alegria Borras (ОВ C 221, 16.7.1998 г., стр. 27).
([6]) ОВ C 234, 15.8.2000 г., стр. 7.

▼B

(7) В обхвата на настоящия регламент попадат гражданските дела, независимо от характера на съда или правораздавателния орган.

(8) По отношение на решенията за развод, законната раздяла на съпрузите или обявяването на брака за нищожен, настоящият регламент се отнася само до разтрогването на родителските връзки и не трябва да се занимава с въпросите за основанията за развода, имуществените последици на брака или други допълнителни въпроси.

(9) По отношение на имуществото на дете, настоящият регламент следва да се прилага само по отношение на мерките за закрила на детето, т.е. i) определянето и функционирането на лице или орган, които да отговаря за имуществото на детето, неговото представителство или подпомагане, и ii) управлението, запазването и разпореждането с имуществото на детето. В този контекст, настоящият регламент трябва, например, да се прилага в случаите, когато родителите спорят за управлението на имуществото на детето. Мерките, които се отнасят до имуществото на детето, които не засягат закрилата на детето, трябва да продължат да се регламентират от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по граждански и търговски дела ([1]).

(10) Настоящият регламент няма за цел да се прилага към въпросите, свързани със социалното осигуряване, публичните мерки от общ характер по въпросите на обучението или здравеопазването или към решенията по въпросите на правото на убежище или имиграция. В допълнение той няма да се прилага към установяването на бащинство, тъй като това е въпрос, различен от въпроса за определянето на родителската отговорност, нито към въпросите, свързани със статута на лицата. Още повече, че настоящият регламент няма да се прилага към мерките, предприети в резултат от престъпленията, извършвани от деца.

(11) Задълженията за издръжка са изключени от обхвата на настоящия регламент, тъй като те се уреждат от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета. Компетентните по смисъла на настоящия регламент съдилища най-общо имат компетентност да се произнасят относно задълженията за издръжка посредством прилагането на член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета.

(12) Основанията за определяне на компетентността по делата за родителската отговорност, създадени с настоящето решение, са оформени в светлината на най-добрия интерес на детето и особено на критерия на близостта. Това означава, че компетентността на първо място трябва да се отнася към държавата-членка на обичайното пребиваване на детето, освен в някой случаи на промяна на пребиваването на детето по силата на споразумения между носителите на родителската отговорност.

(13) В интерес на детето, настоящият регламент позволява, по силата на изключение и при спазването на определени условия, на съда, който е компетентен, да може да прехвърли делото на съда на друга държава-членка, ако този съд е по-подходящ да разгледа делото. Въпреки това, в този случай на втория съд не трябва да му бъде позволено да прехвърли делото на трети съд.

([1]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1496/2002 на Комисията (ОВ L 225, 22.8.2002 г., стр. 13).

▼B

(14) Настоящият регламент следва да действа, без да се засяга прилагането на международното публично право, засягащо дипломатическия имунитет. Когато компетентността по силата на настоящия регламент не може да се упражни поради позоваването на дипломатически имунитет в съответствие с международното право, компетентността трябва да се упражни в съответствие с националното законодателство на държавата-членка, в която засегнатото лице не ползва такъв имунитет.

(15) Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за представянето в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела [1] трябва да се приложи към представянето на документи в производствата, образувани по силата на този регламент.

(16) Настоящият регламент не трябва да възпира съдилищата в държавите-членки да налагат временни, включително защитни мерки, в неотложни случаи, по отношение на лицата или имуществото, намиращо се в тази държава.

(17) В случаите на неправомерно отвеждане или задържане на дете, връщането на детето трябва да се осъществи без закъснение, и за тази цел Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. трябва да продължи да се прилага, както е допълнена от разпоредбите на този регламент и особено на член 11. Съдилищата на държавата-членка, в която, или към която детето е било неправомерно отведено или задържано, трябва да могат да се противопоставят на неговото или нейното връщане в особени, надлежно оправдани случаи. Въпреки това, това решение може да се замени от последващо решение на съда на държавата-членка на обичайното местоживеене на детето преди неправомерното му отвеждане или задържане. Ако това решение съдържа връщането на детето, връщането трябва да се осъществи, без да се изисква някаква специална процедура за признаване и изпълнение на това решение в държавата-членка, в която детето е било преместено или задържано.

(18) Когато съдът е решил да не се върне детето въз основа на член 13 от Хагската конвенция от 1980 г., той трябва да информира съда, които е компетентен, или централната власт на държавата-членка, в която детето има обичайно местопребиваване преди неправомерното преместване или задържане. Ако съдът в последната държава-членка е бил сезиран, този съд или централната власт трябва да уведоми страните. Това задължение не пречи на централните органи също да информира съответните публични органи в съответствие с националното си право.

(19) Изслушването на детето играе важна роля в прилагането на настоящия регламент, въпреки че този инструмент не цели да измени приложимите национални процесуални норми.

(20) Изслушването на дете в друга държава-членка може да се осъществи при спазването на разпоредбите, предвидени в Регламент(ЕО) № 1206/2001 от 28 май 2001 г. за сътрудничеството между съдилищата на държавите членки по приемането на доказателства по граждански и търговски дела [2].

[1] ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.
[2] ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1.

▼B

(21) Признаването и изпълнението на решения, постановени в държава-членка, се основава на принципа на взаимно доверие и основанията за непризнаване се ограничават до необходимия минимум.

(22) Автентичните инструменти и споразуменията между страните могат да се изпълняват от друга държава-членка, трябва да се приемат като равностойни на „решения“ за целта на прилагането правилата за признаване и изпълнение.

(23) Европейският съвет от Тампере разгледа и прие в своите заключения (точка 34), че решенията в областта на семейните спорове трябва „автоматично да се признават в целия Съюз без междинни процедури или основания за отказ на изпълнение“. За това решенията за правото на лични отношения с детето и решенията за връщане, които са били заверени в държавата-членка, която ги е издала в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент, трябва да се признават и да са изпълними във всички останали държави-членки, без да се изисква спазването на каквато и да е допълнителна процедура. Разпоредбите за изпълнение на тези решения продължават да се регламентират от националното законодателство.

▼C1

(24) Удостоверението, което се издава за целите на изпълнението на решението не трябва да бъде предмет на обжалване. То трябва да се поправи, само когато съществува материална грешка в него, т.е. когато то неправилно отразява решението.

▼B

(25) Централните органи трябва да си сътрудничат както в общата материя и в особените случаи, включително за целите на стимулирането на приятелското разрешаване на семейните спорове, в делата за родителската отговорност. За тази цел централните органи участват в Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадени от Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела ([1]).

(26) Комисията трябва да предостави публичен достъп до и да актуализира списъците на съдилищата и на процедурите за възстановяване на нарушено право, изпратени от държавите членки.

(27) Мерките, които са необходими за изпълнението на настоящия регламент, трябва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(28) Настоящият регламент заменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, който впоследствие се отменя.

(29) За правилното функциониране на настоящия регламент, Комисията трябва да разгледа неговото приложение и да предложи измененията, които могат да бъдат необходими.

([1]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

(30) Обединеното кралство и Ирландия, в съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и Договора за създаването на Европейската общност, са отправили известие за тяхното желание да вземат участие в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(31) Дания, в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложена към Договора за Европейски съюз и Договора за създаването на Европейската общност, не участва в приемането на настоящия регламент и за това не е обвързана да го прилага и не е субект на неговото приложение.

(32) Тъй като целите на настоящия регламент не могат да се постигнат в достатъчна степен от държавите членки и за това могат да се постигнат по-добре на нивото на Общността, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарността, който е уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(33) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите на Хартата на основните права на Европейския съюз. В частност, той желае да гарантира зачитането на основните права на детето, както са предвидени в член 24 на Хартата за основните права на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага, независимо от характера на съда или правораздавателния орган, по граждански дела, отнасящи се до:

а) развод, законна раздяла или обявяването на нищожността на брака;

б) определяне, упражняване, делегиране, ограничаване или лишаване от родителската отговорност.

2. В делата по смисъла на параграф 1, буква б) може, по-специално, да се разглежда:

а) правото на упражняване на родителски права и правото на лични отношения;

б) настойничество, попечителство и други сходни институти;

в) определянето и действието на всяко лице или орган, който отговаря за личността на детето или неговото имущество, представляващо или подпомагащо детето;

г) поставянето на детето в семейство за отглеждане или по институционална грижа;

д) мерки за закрила на детето, свързани с управлението, запазването и разпореждането с неговото имуществото.

3. Настоящият регламент не се прилага за:

а) установяването или оспорването на връзката родител-дете;

б) решенията за осиновяване, мерките, подготвящи осиновяването или прекратяването на осиновяването;

▼B

в) имената на детето;

г) пълнолетието;

д) задълженията за издръжка;

е) доверителна собственост или наследяване;

ж) мерките, предприемани в резултат на престъпленията, извършени от деца.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1. терминът „съд“ обхваща всеки орган в държавите-членки, който разполага с компетентност по делата, които попадат в обхвата на настоящия регламент по смисъла на член 1;

2. терминът „съдия“ означава съдията или друг служител, който има правомощия, еквивалентни с тази на съдия по делата, които попадат в обхвата на настоящия регламент;

3. терминът „държава-членка“ означава всички държави-членки с изключение на Дания;

4. терминът „решение“ означава решение за развод, законна раздяла или обявяване на брака за нищожен, както и решение, което е свързано с родителската отговорност, което е постановено от съда на държава-членка, както и да може да се нарече решението, включително постановление, заповед или присъда;

5. терминът „държава-членка на произхода“ означава държавата-членка, в която решението, което се изпълнява, е издадено;

6. терминът „изпълняваща държава-членка“ означава държавата-членка, където се иска изпълнение на решението;

7. терминът „родителска отговорност“ означава всички права и задължения, отнасящи се до лицето или имуществото на детето, които са предоставени на физическо или юридическо лице по силата на решение, на закона или по силата на споразумение, имащо еднакъв правен ефект. Терминът включва правото на упражняване на родителски права и правото на лични отношения с детето;

8. терминът „носител на родителска отговорност“ означава всяко лице, което отговаря за детето;

9. терминът „право на упражняване на родителски права“ включва правата и задълженията за полагане на грижа за личността на детето, и по специално на правото да се определи мястото на пребиваване на детето.

10. терминът „право на лични отношения“ означава включването по специално на правото да се води детето на място, различно от неговото или нейното обичайно пребиваване за ограничен период от време;

11. терминът „неправомерно отвеждане или задържане“ означава или отвеждането, или задържането на детето, при което:

    а) това се осъществява в нарушение на правото на упражняване на родителски права, придобито по силата на решение или по силата на закона, или по споразумение, което има същия правен ефект по силата на правото на държавата-членка, в която детето обичайно пребивава непосредствено преди отвеждането или задържането;

    и

▼B

б) при условие че по време на отвеждането или задържането правото на упражняване на родителски права е било ефективно упражнявано съвместно или поотделно или би било упражнявано по този начин, ако не е било извършено отвеждането или задържането. Приема се, че родителските права се упражняват съвместно, когато по силата на решение или поради действието на закона единият носител на родителската отговорност не може да вземе решение за мястото на пребиваване на детето без съгласието на другия носител на родителската отговорност.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

РАЗДЕЛ 1

Развод, законна раздяла на съпрузите и унищожаване на брака

Член 3

Обща компетентност

1. Компетентни да разглеждат дела, свързани с развод, законна раздяла на съпрузите и унищожаване на брака, са съдилищата на държавата-членка,

а) на чиято територия:

— съпрузите имат обичайно местопребиваване, или

— съпрузите са имали последното обичайно местопребиваване, ако един от тях все още живее там, или

— ответникът има обичайно местопребиваване, или

— в случай на обща искова молба и единият от съпрузите има обичайно местопребиваване, или

— ищецът има обичайно местопребиваване, ако той е живял там поне една година непосредствено преди предявяването на иска, или

— ищецът има обичайно местопребиваване, ако е живял там поне шест месеца непосредствено преди предявяването на иска и е гражданин на въпросната държава-членка или, ако се отнася до Обединеното кралство или Ирландия, има „domicile“ там;

б) чиито граждани са двамата съпрузи, или ако се отнася до Обединеното кралство или Ирландия, където те имат „domicile“.

2. За целите на настоящия регламент терминът „domicile“ има значението, с което се използва в правните системи на Обединеното кралство и Ирландия.

Член 4

Насрещен иск

Съдът, пред когото е висящо дело на основание на член 3, е компетентен да разглежда и насрещен иск между страните, доколкото този иск попада в обхвата на настоящия регламент.

▼B

Член 5

Преобразуване на законната раздяла в развод

Без да се засяга разпоредбата на член 3, съд в държава-членка, който е постановил решение за законна раздяла на съпрузи, е компетентен да трансформира това решение в решение за развод, ако такава възможност е предвидена в законодателството на тази държава-членка.

Член 6

Изключителна компетентност по членове 3, 4 и 5

Срещу съпруг, който:

а) има обичайно местопребиваване на територията на държава-членка; или

б) е гражданин на държава-членка или, ако се отнася до Обединеното кралство или Ирландия, има „domicile“ на територията на една от тези две държави,

може да се предявява иск в друга държава-членка само в съответствие с членове 3, 4 и 5.

Член 7

Субсидиарна компетентност

1. Когато никой съд на държава-членка не е компетентен съгласно членове 3, 4 и 5, компетентността се определя във всяка държава-членка, съобразно нейното законодателство.

2. Срещу ответник, който няма обичайно местопребиваване или не е гражданин на държава-членка или, ако се отнася до Обединеното кралство и Ирландия, няма „domicile“ на територията на една от тези две държави, всеки гражданин на държава-членка, който има обичайно местопребиваване на територията на друга държава-членка, може, както и гражданите на тази държава, да се възползва от правилата за компетентност, приложими в тази държава.

РАЗДЕЛ 2

Родителска отговорност

Член 8

Обща компетентност

1. Съдилищата на държава-членка са компетентни по делата, свързани с родителската отговорност за детето, ако детето има обичайно местопребиваване в тази държава-членка по времето, когато съдът е сезиран.

2. Параграф 1 се прилага при спазването на условията на членове 9, 10 и 12.

Член 9

Запазване на компетентност по предишното обичайно местопребиваване на детето

1. Когато едно дете се мести правомерно от една държава-членка в друга и придобива ново обичайно местопребиваване там, съдилищата на държавите-членки по предишното обичайно местопребиваване на детето, по силата на изключение от член 8, запазват компетентността си по време на тримесечния период, следващ установяването с цел

▼B

изменение на решението за право на лични отношения с детето, издадено тази държава-членка преди установяването на детето, когато носителя на правото на лични отношения с детето по силата на решението за правото на лични отношения с детето продължава да живее обичайно държавата-членка на предишното местоживеене на детето.

2. Параграф 1 не се прилага, ако носителят на правото на лични отношения с детето, по смисъла на параграф 1 е приел компетентността на съдилищата на държавата-членка по новото обичайно местопребиваване на детето, като е участвал в производството пред тези съдилища, без да е оспорило тяхната компетентност.

Член 10

Компетентност в случай на отвличане на дете

В случай на неправомерно отвеждане или задържане на дете, съдилищата на държавата-членка, в която детето е имало обичайно местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, запазват своята компетентност докато детето придобие обичайно пребиваване в друга държава-членка и:

а) всяко лице, институция или орган, който има право на упражняване на родителски права, мълчаливо е приело отвеждането или задържането;

или

б) детето е отсядало в тази друга държава-членка за срок от поне една година след като лицето, институцията или друг орган, който има право на упражняване на родителски права, е знаело или е трябвало да знае къде се намира детето и детето се установило в своята нова среда и поне едно от следните условия е изпълнено:

i) в рамките на една година след като носителят на правото на упражняване на родителски права е знаел или е трябвало да знае къде се намира детето, не е депозирал искане за завръщането му пред компетентните органи на държавата-членка, където детето е било отведено или задържано;

ii) искането за завръщане, депозирано от носителя на правото на упражняване на родителски права, е било оттеглено или ново искане не е било подадено в срока, определен по i);

iii) делото пред съда на държавата-членка, където детето обичайно е живяло непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, е прекратено по силата на член 11, параграф 7;

iv) решение относно упражняването на родителските права, което не съдържа завръщането на детето, е било издадено от съдилищата на държавата-членка, където детето е имало обичайното местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане.

Член 11

Връщане на дете

1. Когато лице, институция или друг орган, които имат право на упражняване на родителски права, сезира компетентните органи в държавите-членки за издаването на решение въз основа на Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданско-правните аспекти на международното отвличане на дете (по-нататък „Хагската конвенция от 1980 г.), за връщането на дете, което е било неправомерно отведено или задържано в държава-членка, различна от държавата-членка, където детето обичайно е имало местопребиваване непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, се прилагат параграфи 2 — 8.“

▼B

2. Когато се прилагат членове 12 и 13 от Хагската конвенция от 1980 г., се гарантира, че на детето е дадена възможността да бъде изслушано по време на процеса, освен ако това се приема за неподходящо, като се отчита неговата или нейната възраст или степен на зрялост.

3. Съдът, пред когото е подадено искането за връщане, в съответствие с параграф 1, действа експедитивно при разглеждането на искането, като използва най-бързите възможни процедури, които се предвиждат в националното законодателство.

Без да се засяга първата подточка, съдът, освен когато изключителни обстоятелства правят това невъзможно, се произнася с решение, не по-късно от шест седмици след като молбата е внесена.

4. Съдът не може да откаже връщането на дете въз основа на член 13б от Хагската конвенция от 1980 г., ако се установи, че са направени адекватни уговорки, осигуряващи защитата на детето след неговото завръщане.

5. Съдът не може да откаже връщането на дете, освен ако на лицето, което е поискало завръщането му, е предоставена възможността да бъде изслушано.

6. Ако съдът е издал решение за отказ за връщане на детето по силата на член 13 от Хагската конвенция от 1980 г., съдът незабавно трябва да изпрати копие или пряко, или чрез своята централна власт, от решението за отказ за връщане на детето и отсъответните документи, и по специално препис от заседанието на компетентния съд или на централната власт на държавата-членка, където детето обичайно е живяло непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане, както това е определено от националното законодателство. Съдът получава всички споменати документи в едномесечен срок от датата на решението за отказ за връщане на детето.

7. Освен ако съдилищата в държавата-членка, където детето е имало обичайно местопребиваване, непосредствено преди неправомерното отвеждане или задържане вече са били сезирани от една от страните, съдът или централната власт, която е получила информацията, спомената в параграф 6, трябва да уведоми за нея страните и да ги покани да внесат изявленията си в съда, в съответствие с националното законодателство, в рамките на три месеца от датата на уведомлението, така че съдът да може да разгледа въпроса за упражняването на родителските права върху детето.

Без да се засягат правилата за компетентността, съдържащи се в настоящия регламент, съдът прекратява делото, ако не е получил необходимите изявления в рамките на срока.

8. Въпреки решението за отказ за връщане на детето, по смисъла на член 13 от Хагската конвенция от 1980 г., всяко последващо решение, което разпорежда връщането на детето, издадено от съда, който е компетентен, по смисъла на настоящия регламент се изпълнява в съответствие с раздел 4 от глава III по-долу, за да се гарантира връщането на детето.

Член 12

Пророгация на компетентност

1. Съдилищата на държавите-членки, които са компетентни по силата на член 3 по молбите за развод, законна раздяла и унищожаване на брака са компетентни по всички въпроси, които се отнасят до родителската отговорност, свързани с тази молба, когато:

▼B

а) поне единият от съпрузите притежава родителска отговорност за детето;

и

б) компетентността на съдилищата е била изрично или по друг недвусмислен начин приета от съпрузите или от носителите на родителска отговорност, към момента на сезирането на съд, и е във висш интерес на детето.

2. Компетентността по параграф 1 се прекратява когато:

а) решението, с което се допуска или отхвърля молбата за развод, законна раздяла или унищожаване на брака, влезе в сила;

б) в случаите, когато производството по отношение на родителската отговорност е все още висящо към датата по смисъла на буква а), решението по това производство е станало окончателно;

в) производствата по смисъла на букви а) и б) са приключили по друга причина.

3. Съдилищата на държавите-членки също са компетентни по отношение на родителската отговорност в производството, което е различно от това по смисъла на параграф 1, когато:

а) детето има основна връзка с тази държава-членка и особено по силата на факта, че единият от носителите на родителската отговорност има обичайното си местопребиваване в тази държава-членка, или че детето е гражданин на тази държава-членка;

и

б) компетентността на съдилищата е била изрично или по друг недвусмислен начин приета от съпрузите или от носителите на родителска отговорност, към момента на сезирането на съда и е във висш интерес на детето.

4. Когато детето има обичайното си местопребиваване на територията на трета държава, която не е договаряща страна по Хагската конвенция от 19 октомври 1996 г. относно компетентността, приложимия закон, признаването, изпълнението и сътрудничеството по отношение на родителската отговорност и мерките за закрила на децата, компетентността по силата на настоящия член се счита, че е в най-добър интерес за детето, особено ако се установи, че е невъзможно да се проведе производството в тази трета страна.

Член 13

Компетентност, основана на присъствието на детето

1. Когато не може да се установи обичайното местопребиваване на дете и компетентността по смисъла на член 12 не може да се определи, съдилищата на държавата-членка, в която детето пребивава са компетентни да разгледат делото.

2. Параграф 1 се прилага също към децата бежанци или децата, признати за международните бежанци, поради безредиците, които са настъпили в страните им.

Член 14

Субсидиарна компетентност

1. Когато никой съд на държава-членка не е компетентен, съгласно членове 8 — 13, компетентността се определя във всяка държава-членка, съобразно нейното законодателство.

▼B

Член 15

Прехвърляне в съд, който е по-подходящ за разглеждането на делото

1. По силата на изключение, съдилищата на държава-членка, които са компетентни по съществото на делото могат, ако смятат, че съдът на друга държава-членка, с която детето има особена връзка, е по-подходящ за разглеждането на делото, или на отделна част от него, и когато това е в най-добър интерес за детето:

а) да спре делото или част от него и да покани страните да внесат искане пред съда на тази друга държава-членка в съответствие с параграф 4; или

б) да изиска от съда на другата държава-членка да приеме компетентността в съответствие с параграф 5.

2. Параграф 1 се прилага:

а) по искане от страна; или

б) служебно от съда; или

в) по искане от съда на друга държава-членка, с която детето има особена връзка, в съответствие с параграф 3.

Прехвърлянето, направено служебно от съда или по искане на съда на друга държава-членка трябва да се приеме поне от едната от страните.

3. Счита се, че детето има особена връзка с държава-членка, по смисъла на параграф 1, ако тази държава-членка:

а) се е превърнала в обичайно местопребиваване на детето; или

б) представлява предходното обичайно местопребиваване на детето; или

в) представлява мястото, определящо гражданството на детето; или

г) представлява обичайното местопребиваване на носителя на родителската отговорност; или

д) представлява мястото, където се намира имуществото на детето и делото засяга мерките за закрила на детето, свързани с управляването, съхраняването или разпореждането с това имущество.

4. Съдът на държавата-членка, който е компетентен да разгледа делото по същество постановява срок, в който съдилищата на тази друга държава-членка трябва да бъдат сезирани в съответствие с параграф 1.

Ако съдилищата не са сезирани до този момент, съдът, който е сезиран, продължава да упражнява компетентността си в съответствие с членове 8—14.

5. Съдилищата на тази друга държава-членка могат, когато поради особените обстоятелства по делото е в най-добър интерес на детето, да приемат компетентността в рамките на шест седмици от своето сезиране в съответствие с параграф 1, буква а) или б). В този случай съдът, който е сезиран пръв, се отказва от компетентност. Иначе съдът, който е сезиран пръв, продължава да упражнява компетентността си в съответствие с членове 8—14.

▼B

6. Съдилищата си сътрудничат за целите на настоящия член или пряко, или посредством централните органи, определени в съответствие с член 53.

РАЗДЕЛ 3

Общи разпоредби

Член 16

Сезиране на съда

1. По смисъла на настоящия член, съдът се смята за сезиран, когато:

а) към момента на подаване на исковата молба или на документ, имащ същото значение в съда, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме действията, необходими за връчването на съответните документи на ответника;

или

б) ако документът трябва да бъде връчен преди да бъде депозиран в съда, към момента, когато бъде получен от органа, компетентен да извърши връчването, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме действията, необходими за депозирането на документа в съда.

Член 17

Проверка на компетентност

Когато пред съд в държава-членка е заведено дело, по което той, по силата на настоящия регламент не е компетентен, а компетентността принадлежи на съда на друга държава-членка по силата на настоящия регламент, той служебно прогласява, че не е компетентен.

Член 18

Проверка на допустимост

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване на територията на държава, различна от държавата-членка, където е предявен искът, не се яви на делото, компетентният съд спира съдебното производство, докато не се установи, че ответникът е имал възможност да получи исковата молба или равностоен документ своевременно, за да организира защитата си, или че са предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) 1348/2000 относно връчването в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, когато исковата молба или равностоен документ трябва да се изпрати от една държава-членка в друга в съответствие с настоящия регламент.

3. Ако разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1348/2000 са неприложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако исковата молба или равностоен документ трябва да се изпрати в чужбина в съответствие с тази конвенция.

▼B

Член 19

Висящ процес и свързани искове

1. Когато делата за развод, законна раздяла или унищожаване на брака между същите страни са заведени пред съдилища в различни държави-членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира съдебното производство до установяване на компетентността на първия сезиран съд.

2. Когато производството, отнасящо се до родителската отговорност по отношение на същото дете и включващо същото основание, е внесено пред съдилищата на различни държави-членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира съдебното производство до установяване на компетентността на съда, който първи е сезиран.

3. След установяване на компетентността на първия сезиран съд, съдът пред който искът е предявен по-късно, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

В този случай страната, която е завела иск пред съда, сезиран по-късно, може да заведе същия иск пред съда, сезиран по-рано.

Член 20

Временни, включително охранителни мерки

1. В неотложни случаи разпоредбите на настоящия регламент не са пречка за съдилищата в държава-членка да постановяват такива временни, включително охранителни мерки по отношение на лица или имущество в тази държава-членка, каквито са предвидени в нейното законодателство, дори ако, по силата на настоящия регламент, съдът в друга държава-членка е компетентен да разглежда делото по същество.

2. Мерките по смисъла на параграф 1 спират да се прилагат, когато съдът на държавата-членка, който е компетентен по съществото на делото съгласно настоящия регламент, е взел мерките, които смята за подходящи.

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ

РАЗДЕЛ 1

Признаване

Член 21

Признаване на решения

1. Решение, постановено в една държава-членка, се признава в друга държава-членка без изискване за специални процесуални действия.

2. В частност, и без да се засяга разпоредбата на параграф 3, не се изискват специални процесуални действия за актуализиране на регистрите за гражданско състояние в държава-членка на основание на решение за развод, законна раздяла на съпрузи или унищожаване на брак, постановено в друга държава-членка и неподлежащо на обжалване в по-горен съд, съгласно законодателството на тази държава-членка.

3. Без да се засягат разпоредбите на раздел 4 от настоящата глава, всяко заинтересовано лице може, в съответствие с процедурите, предвидени в раздел 2 от настоящата глава, да подаде искане решението да бъде или да не бъде признато.

▼B

Местната подсъдност на съда, включен в списъка, с който всяка държава-членка уведомява Комисията в съответствие с член 68, се определя от вътрешното законодателство на държавата-членка, в която производството за признаване или непризнаване е започнало.

4. Когато искането за признаване на решение е повдигнато като съпътстващ въпрос пред съд в държава-членка, този съд може да се произнесе с решение по въпроса.

Член 22

Основания за непризнаване на решения, които са постановени по искове за развод, законна раздяла на съпрузи или унищожаване на брак

1. Решение по иск за развод, законна раздяла на съпрузи или унищожаване на брак не се признава:

а) ако това признаване е в очевидно противоречие с обществената политика в държавата-членка, където се иска;

б) ако решението е постановено в отсъствие на ответника, ако препис от исковата молба или равностоен документ не е надлежно връчен на последния своевременно и по такъв начин, че той да има възможност да организира защитата си, освен ако се установи, че ответникът е приел решението без възражения;

в) ако решението е в противоречие с решение, постановено по дело между същите страни в държавата-членка, където се иска признаване; или

г) ако решението е в противоречие с издадено по-рано решение, постановено в друга държава-членка или в държава, която не е членка, по дело между същите страни, при условие че по-ранното решение отговаря на условията за признаване в държавата-членка, където се иска признаване.

Член 23

Основания за непризнаване на решения за родителската отговорност

Решение, отнасящо се до родителската отговорност на съпрузите, не се признава:

а) ако това признаване е в очевидно противоречие с обществената политика в държавата-членка, където се иска, като се взема предвид най-добрия интерес на детето;

б) ако то е било постановено, с изключение на неотложните случаи, без детето да получи възможност да бъде изслушано, в нарушение на основните принципи на гражданския процес в държавата-членка, където се иска признаване;

в) ако решението е постановено при неявяване на ответник, ако на лицето, което не се е явило, не е връчен препис от исковата молба или равностоен документ своевременно и по такъв начин, че да му се даде възможност да организира защитата си, освен ако се установи, че това лице е приело решението без възражения;

г) по искане на всяко лице, което претендира, че решението нарушава родителската му отговорност, ако това решение е постановено без въпросното лице да получи възможност да бъде изслушано;

▼B

д) ако решението е в противоречие с издадено по-късно решение относно родителската отговорност, постановено в държавата-членка, където се иска признаване;

е) ако решението е в противоречие с издадено по-късно решение относно родителската отговорност, постановено в друга държава-членка или в държавата, която не е членка на обичайното местопребиваване на детето, при условие че по-късно издаденото решение отговаря на условията за признаване в държавата-членка, където се иска признаване;

или

ж) ако процедурата, предвидена в член 56, не е спазена.

Член 24

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда, който е постановил решението

Компетентността на съда в държава-членка, постановил решението, не може да се преразглежда. Нормата на член 22, буква а) и член 23, буква а) относно съобразяване с обществената политика, не може да се прилага към правилата относно компетентността, регламентирани в членове 3—14.

Член 25

Различия в приложимия закон

Не може да бъде отказано признаване на решение по дело за развод, законна раздяла на съпрузи или унищожаване на брак, на основание че законодателството в държавата-членка, където се иска признаване, не допуска развод, законна раздяла или унищожаване на брака на същите основания.

Член 26

Забрана за преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не може решение да се преразглежда по същество.

Член 27

Спиране на производството

1. Съдът в държава-членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава-членка, може да спре производството, ако бъде подадена обикновена жалба срещу решението.

2. Съдът в държава-членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в Ирландия или Обединеното кралство, може да спре производството, ако изпълнението му бъде спряно в държавата-членка, където е издадено по причина на обжалване.

РАЗДЕЛ 2

Молба за декларация за изпълнение

Член 28

Решения, подлежащи на изпълнение

1. Решение, което се отнася до упражняването на родителската отговорност за дете, постановено в държава-членка, което подлежи на изпълнение в тази държава-членка и е било връчено за изпълнение, се изпълнява в друга държава-членка, ако по молба на всяка заинтересована страна е обявено за изпълняемо в тази държава.

▼B

2. Въпреки това, в Обединеното кралство такова решение подлежи на изпълнение в Англия и Уелс, Шотландия или Северна Ирландия, само когато по молба на която и да е заинтересована страна бъде вписано за изпълнение в съответната част на Обединеното кралство.

Член 29

Местна подсъдност

1. Молба за декларация за изпълняемост се подава в съдилищата, включени в списъка, с който всяка държава-членка уведомява Комисията по силата на член 68.

2. Местната подсъдност се определя според мястото на обичайното местопребиваване на лицето, срещу което се иска изпълнението, или според обичайното местопребиваване на детето, във връзка с което е подадена молбата.

Ако нито едно от местата, посочени в първа алинея на настоящия параграф, не се намира на територията на държавата-членка, където се иска изпълнение, делото е подсъдно на съда по мястото на изпълнението.

Член 30

Процедура

1. Процедурата за подаване на молбата се урежда от законодателството на държавата-членка, където се иска изпълнение.

2. Молителят посочва задължително адрес за призоваване в пределите на териториалната компетентност на съда, пред който е предявен искът. Ако обаче законодателството на държавата-членка, където се иска признаване, не предвижда обявяване на такъв адрес, молителят назначава процесуален представител.

3. Документите по членове 37 и 39 се прилагат към молбата.

Член 31

Решение на съда

1. Съдът, пред който е предявен искът, се произнася с решение своевременно. Лицето, срещу което се иска изпълнението, на този етап на производството няма право да представя факти по молбата.

2. Молбата може да бъде отхвърлена само на основанията, предвидени в членове 22, 23 и 24.

3. При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане на решението по същество.

Член 32

Съобщаване на решението

Компетентният съдебен служител съобщава без забавяне на молителя решението по неговата молба в съответствие с процедурата, предвидена в законодателството на държавата-членка, където се иска изпълнение.

▼B

Член 33

Обжалване на решението

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да бъде обжалвано от всяка от страните.

2. Жалбата се подава в съда, включен в списъка, с който всяка държава-членка уведомява Комисията в съответствие с член 68.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с процесуалните правила за разглеждане на спорни производства.

4. Ако жалбата е внесена от лицето, подало молба за декларация за изпълняемост, лицето, срещу което се иска изпълнение, се призовава да се яви пред сезирания с жалбата съд. Ако това лице не се яви, се прилагат разпоредбите на член 18.

5. Декларация за изпълняемост може да се обжалва в срок от един месец от връчването ѝ. Ако страната, срещу която се иска изпълнение, има обичайно местопребиваване в държава-членка, различна от държавата, където е издадена декларация за изпълняемост, срокът за обжалване е два месеца и започва да тече от датата на връчването, лично на самото лице или в жилището му. Срокът за обжалване не може да се удължи на основание отдаленост на местоживеенето.

Член 34

Компетентни по обжалването съдилища и начини на обжалване

Решението на съда по жалба може да бъде оспорено само по процедурата, предвидена в списъка, с който всяка държава-членка уведомява Комисията в съответствие с член 68.

Член 35

Спиране на производството

1. Съдът, пред който се извършва обжалването по член 33 или 34, може, по молба на страната, срещу която се иска изпълнение, да спре производството, ако е подадена обикновена жалба в държавата-членка, където е издадено решението, или ако срокът за обжалване все още не е изтекъл. В последния случай съдът може да определи срока, в който може да се подаде жалба.

2. Ако решението е постановено в Ирландия или Обединеното кралство, всяка форма на обжалване, достъпна съгласно законодателството на държавата-членка, където е издадено решението, се счита за обикновена жалба за целите на параграф 1.

Член 36

Частично изпълнение

1. Ако издаденото решение се отнася до няколко иска, не всички, от които са годни за изпълнение, съдът постановява изпълнение на част от претенциите.

2. Молителят може да поиска частично изпълнение на решението.

▼B

РАЗДЕЛ 3

Общи разпоредби по раздели 1 и 2

Член 37

Документи

1. Страна, която иска или оспорва признаване, или иска декларация за изпълняемост, следва да представи:

а) копие от съдебното решение, предмет на молбата, отговарящо на условията за установяване на неговата достоверност;

и

б) удостоверение по член 39;

2. В допълнение, ако съдебното решение е постановено в отсъствие на една от страните, страната, която иска признаване или декларация за изпълняемост, следва да представи:

а) оригинал или заверен препис на документа, удостоверяващ, че на отсъстващата страна е връчен препис от исковата молба или друг документ, имащ същия ефект;

или

б) документ, от който е видно, че ответникът е приел решението на съда без възражения;

Член 38

Липса на документи

1. Ако документите, посочени в член 37, параграф, 1, буква б) или параграф 2 не са представени, съдът може да даде срок за тяхното представяне, да приеме равностойни документи или, ако намери, че разполага с достатъчно информация, да освободи съответната страна от задължението за тяхното представяне.

2. По искане на съда се извършва превод на тези документи. Преводът се заверява от правоспособно лице в една от държавите-членки.

Член 39

Удостоверение за решенията по брачни дела и удостоверение за решенията относно родителската отговорност

Компетентният съд или друг орган в държавата-членка, където е постановено решението, издава, по искане на всяка заинтересована страна, удостоверение чрез стандартния формуляр, поместен в приложение I (решения по брачни дела) или приложение II (решения по дела за родителска отговорност).

РАЗДЕЛ 4

Изпълнение на определени решения относно правото на лични отношения с детето и на някои решения, които разпореждат връщането на детето

Член 40

Обхват

1. Настоящият раздел се прилага към:

а) правото на лични отношения с детето;

и

▼B

б) връщането на детето, съдържащо се в решение, издадено в съответствие с член 11, параграф 8.

2. Разпоредбите на настоящия раздел не погасяват правото на носителя на родителска отговорност да иска признаване и изпълнение на решение в съответствие с разпоредбите на раздели 1 и 2 от настоящата глава.

Член 41

Право на лични отношения с детето

1. Правото на лични отношения с детето, по смисъла на член 40, параграф 1, буква а), предоставено с изпълняемо решение, издадено в държава-членка, се признава и изпълнява в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без да се предоставя каквато и да е възможност за противопоставяне на неговото признаване, ако решението е било заверено в държавата-членка, която го е издала в съответствие с параграф 2.

Дори ако националното право не предвижда изпълнение по силата на закона на решение, даващо право на лични отношения с детето, съдът по произхода може да обяви, че решението е изпълняемо, въпреки обжалването му.

2. Съдията по произхода издава удостоверението по смисъла на параграф 1, като използва стандартната форма в приложение III (удостоверение, засягащо правото на лични отношения с детето) само, ако:

а) решението е постановено при неявяване на ответника, ако на лицето, което не се е явило, не е връчен препис от исковата молба или равностоен документ своевременно и по такъв начин, че да му се даде възможност да организира защитата си, освен ако се установи, че това лице е приело решението без възражения;

б) на всички засегнати страни е предоставена възможността да бъдат изслушани;

и

в) на детето е била предоставена възможността да бъде изслушано, освен ако изслушването се е считало за неподходящо при отчитане на неговата или нейната възраст или степен на зрялост.

Удостоверението се издава на езика на решението.

3. Когато правото на лични отношения с детето засяга презгранична ситуация по времето на издаването на решението, удостоверението се издава *ex officio*, когато решението става изпълнимо, дори условно. Ако ситуацията впоследствие придобие презграничен характер, удостоверението се издава по искане на едната от страните.

Член 42

Връщане на дете

1. Връщането на детето по смисъла на член 40, параграф 1, буква б), произтичащо от изпълняемо решение, издадено в държава-членка, се признава и изпълнява в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без да се предоставя каквато и да е възможност за противопоставяне на неговото признаване, ако решението е било заверено в държавата-членка, която го е издала в съответствие с параграф 2.

▼B

Дори ако националното право не предвижда изпълнение по силата на закона, въпреки обжалването на решение, даващо право на връщането на детето, споменато в член 11, параграф 8, съдът по произхода може да обяви, че решението е изпълняемо.

2. Съдията по произхода, който е издал решението по смисъла на член 40, параграф 1, буква б), издава удостоверението по смисъла на параграф 1 само, ако:

а) на детето е дадена възможността да бъде изслушано, освен ако изслушването е било неподходящо поради неговата нейната възраст или степента му на зрелост;

б) на страните е дадена възможността да бъдат изслушани; и

в) съдът е взел предвид при произнасянето на своето решение мотивите за и доказателствата в подкрепа на издаденото решение в съответствие с член 13 от Хагската конвенция от 1980 г.

В случай че съдът или друга власт предприеме мерки за осигуряването на закрилата на детето след връщането му в страната на обичайното му местопребиваване, удостоверението трябва да съдържа подробностите относно тези мерки.

Съдията, издал решението, служебно издава удостоверението, като използва стандартната форма в приложение IV (удостоверение за връщането на дете(ца).

Удостоверението се издава на езика на решението.

Член 43

Поправяне на удостоверението

1. Правото на държавата-членка на произход се прилага към поправянето на удостоверението.

2. Не може да се обжалва издаденото удостоверение по силата на член 41, параграф 1 или член 42, параграф 1.

Член 44

Приложение на удостоверението

Удостоверението има действие само в границите на изпълнението на решението.

Член 45

Документи

1. Страната, която иска изпълнение на решението, трябва да представи:

а) копие от решението, което отговаря на условията, за установяването на неговата автентичност;

и

б) удостоверението по член 41, параграф 1 и член 42, параграф 1.

▼B

2. За целите на настоящия член,

— удостоверението по смисъла на член 41, параграф 1 се съпровожда от превода на точка 12, отнасяща се до разпоредбите относно упражняването на правото на лични отношения с детето,

— удостоверението по смисъла на член 42, параграф 1 се придружава от превод на точка 14 от него, отнасяща се до разпоредбите за изпълнение на мерките, осигуряващи връщането на детето.

Преводът трябва да бъде на официалния език или на един от официалните езици на държавите-членки по изпълнението или на друг език на държавата-членка, която изрично го приема. Преводът трябва да бъде заверен от лице, което има такава квалификация в една от държавите-членки.

РАЗДЕЛ 5

Публични актове и споразумения

Член 46

Актовете, които са официално изготвени или регистрирани като публични и са изпълняеми в една от държавите-членки, както и споразуменията между страните, които са изпълняеми в държавата-членка, в която са сключени, се признават и се изпълняват при същите условия като решенията.

РАЗДЕЛ 6

Други разпоредби

Член 47

Процедура за изпълнение

1. Процедурата за изпълнение се урежда от законодателството на държавата-членка по изпълнението.

2. Всяко решение, издадено от съд на държава-членка и обявено за изпълняемо в съответствие с раздел 2 или заверено в съответствие с член 41, параграф 1 или член 42, параграф 1, се изпълнява в държавата-членка на изпълнение при същите условия, ако беше издадено в тази държава-членка.

В частност, решение, което е било заверено в съответствие с член 41, параграф 1 или член 42, параграф 1 не може да се изпълни, ако е в противоречие с последващо изпълняемо решение.

Член 48

Практически разпоредби за упражняването правото на лични отношения с детето

1. Съдилищата на държавите-членки по изпълнението могат да направят практически уговорки за упражняването на правото на лични отношения с детето, ако необходимите разпоредби за това не са направени или са недостатъчни в решението, издадено от съдилищата на държавата-членка, компетентни по съществото на делото и при условие че основните елементи на това решение са спазени.

▼B

2. Практическите разпоредби, направени в съответствие с параграф 1, престават да се прилагат по силата на последващо решение от съдилищата на държавите членки, компетентни по съществото на делото.

Член 49

Разноски

Разпоредбите на тази глава, с изключение на раздел 4, се прилагат също за определяне на размера на съдебните разноски по смисъла на настоящия регламент и за изпълнението на всяко определение, засягащо тези разноски и разходи.

Член 50

Правна помощ

Молител, който е получил в държавата-членка, където е издадено решението, пълна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право, в рамките на процедурите, предвидени в членове 21, 28, 41, 42 и 48, на най-пълната степен на правна помощ или освобождаване от разходи и разноски, предвидена в законодателството на замолената държава-членка.

Член 51

Обезпечение, залог или ипотека

Не може да се изисква като обезпечение залог или ипотека под никаква форма, от лице, което моли в държава-членка за изпълнение на решение, постановено в друга държава-членка, на следните основания:

а) че лицето няма обичайно местопребиваване на територията на държавата-членка, където се иска изпълнението; или

б) че лицето е чужд гражданин или, в случаите, когато се иска изпълнение в Обединеното кралство или Ирландия, няма „domicile“ на територията на една от тези държави.

Член 52

Легализация или друга подобна процедура

Не се изисква легализация или друга подобна процедура за документите по членове 37, 38 и 45 или на документ, с който се назначава процесуален представител.

ГЛАВА IV

СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ ЦЕНТРАЛНИТЕ ОРГАНИ ПО ДЕЛА ЗА РОДИТЕЛСКА ОТГОВОРНОСТ

Член 53

Посочване

Всяка държава-членка определя една или повече от своите централни органи да подпомагат приложението на настоящия регламент като определя тяхната местна и функционална подсъдност. Когато държавата-членка е определила повече от една централна власт,

▼B

съобщенията се изпращат направо на съответната компетентна власт. Когато съобщението е изпратено на централната власт, която няма компетентност, последната отговаря за препращането му на компетентната централната власт, за което съответно информира изпращащия.

Член 54

Общи функции

Централните органи си разменят информация относно националното си законодателство и процедурите и мерките за подобряване на приложението на настоящия регламент и укрепването на своето сътрудничество. За тази цел се използва Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение № 2001/470/ЕО.

Член 55

Сътрудничество по делата, които са специфични по въпросите на родителската отговорност

Централните органи, при поискване от централните органи на друга държава-членка или от носителя на родителската отговорност, сътрудничат по специфичните въпроси за постигането на целите на настоящия регламент. За тази цел, като действат пряко или посредством публичните органи или други органи, те предприемат всички подходящи стъпки в съответствие със закона на тази държава-членка по въпросите на закрила на личните данни за:

а) събиране и обмен на информация:

i) за положението на детето;

ii) за всички висящи производства; или

iii) за решенията, засягащи детето;

б) предоставяне на информация и подпомагане на носителите на родителска отговорност, които търсят признаването и изпълнението на решение на тяхната територия, и по специално засягаща правото на лични отношения с детето и връщане на детето;

в) подпомагат обмена на информация между съдилищата, и по специално по прилагането на член 11, параграфи 6 и 7 и член 15;

г) предоставянето на такава информация и подпомагане, каквато е необходима на съдилищата за прилагането на член 56; и

д) подпомагат постигането на споразумение между носителите на родителска отговорност посредством посредничество или други средства, и подпомагането на презграничното сътрудничество за тази цел.

Член 56

Настаняване на дете в друга държава-членка

1. Когато компетентният съд по смисъла на членове от 8 до 15, предвиди настаняването на детето под институционална грижа или в семейство за отглеждане и когато това настаняване трябва да се осъществи в друга държава-членка, той първо се консултира с централната власт или друга власт, която е компетентна в последната държава, когато е необходима намесата на публичната власт в тази държава-членка за местните дела за настаняване на дете.

▼B

2. Решението за настаняването по смисъла на параграф 1 може да се издаде в молещата държава само ако компетентната власт на замолената държава се е съгласила с настаняването.

3. Процедурите по консултирането или съгласието по смисъла на параграф 1 и 2 се урежда от националното законодателство на замолената държава.

4. Когато компетентната власт по смисъла на членове 8—15 реши да настани детето в семейство за отглеждане, и когато това настаняване трябва да се осъществи в друга държава-членка и когато не се налага намесата на публичната власт в последната държава-членка от вътрешното ѝ законодателство за настаняването на дете, тя информира за това компетентната централна или друга власт в последната държава.

Член 57

Метод на работа

1. Всеки носител на родителска отговорност може да представи пред централната власт на държавата-членка по своето обичайно местопребиваване или на централната властта на държавата-членка, в която детето има обичайното си местопребиваване или се намира, искане за подпомагане по смисъла на член 55. Най-общо искането включва цялата налична информация, която е релевантна за неговото изпълнение. Когато искането за подпомагане засяга признаването и изпълнението на решение за родителска отговорност, което попада в обхвата на настоящия регламент, носителят на родителската отговорност прилага съответните удостоверения, предвидени в член 39, член 41, параграф 1 или член 42, параграф 1.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията официалния език или езиците на институциите на Общността, които са различни от техните собствени, на които се приема кореспонденцията с централните органи.

3. Подпомагането, което се оказва от централните органи по силата на член 55, не се заплаща.

4. Всяка централна власт поема собствените си разноски.

Член 58

Срещи

1. За да се облекчи прилагането на настоящия регламент, централните органи се срещат редовно.

2. Тези срещи се свикват в съответствие с Решение № 2001/470/ЕО за създаването на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

ГЛАВА V

ОТНОШЕНИЕ КЪМ ДРУГИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 59

Отношение с други правни актове

1. При спазване на условията на членове 60, 63, 64 и параграф 2 от настоящия член, настоящият регламент замества в отношенията между държавите-членки конвенциите, приложими към момента на влизането му в сила, сключени между две или повече държави-членки и регламентиращи отношения, уредени от настоящия регламент.

▼B

2. а) Финландия и Швеция имат възможност да декларират, че конвенцията, подписана на 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция и съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, заедно със Заключителния протокол към нея, ще се прилага, изцяло или отчасти, в отношенията помежду им вместо разпоредбите на настоящия регламент. Такива декларации се прилагат към настоящия регламент и се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз.* Те могат да бъдат оттеглени, изцяло или отчасти, във всеки момент от споменатите държави-членки.

б) Принципът на недискриминиране на основание на националността между гражданите на Съюза се спазва.

в) Правилата относно компетентността в бъдещи споразумения между държавите-членки, посочени в буква а), които са свързани с отношения, уредени от настоящия регламент, се съгласуват с правилата, предвидени в настоящия регламент.

г) Решения, постановени в някоя от скандинавските държави, която е направила декларацията по буква а), въз основа на компетентност, съответстваща на някоя от предвидените в глава II от настоящия регламент, се признават и изпълняват в другите държави-членки съгласно правилата, предвидени в глава III от настоящия регламент.

3. Държавите-членки изпращат на Комисията:

а) копие от споразуменията и съгласуваните нормативни актове за изпълнение на тези споразумения съгласно параграф 2, букви а) и в);

б) документите за денонсиране или изменение на тези споразумения и съгласувани нормативни актове;

Член 60

Отношение към някои многостранни конвенции

В отношенията между държавите-членки разпоредбите на настоящия регламент имат предимство пред следните конвенции, доколкото разпоредбите на тези конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент:

а) Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. относно правомощията на органите и приложимия закон по отношение на закрилата на малолетните и непълнолетните;

б) Люксембургската конвенция от 8 септември 1967 г. за признаването на решенията относно валидността на браковете;

в) Хагската конвенция от 1 юни 1970 г. за признаване на разводите и законната раздяла;

г) Европейската конвенция от 20 май 1980 г. за признаване и изпълнение на решения, отнасящи се до задържане на деца и за възстановяване на задържането на деца;

и

▼B

д) Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца.

Член 61

Отношение с Хагската конвенция от 19 октомври 1996 г. относно компетентността, приложимия закон, признаването, изпълнението и сътрудничеството по отношение на родителската отговорност и мерките за закрила на децата

Що се отнася до за отношението с Хагската конвенция от 19 октомври 1996 г. относно компетентността, приложимия закон, признаването, изпълнението и сътрудничеството по отношение на родителската отговорност и мерките за закрила на децата, настоящият регламент се прилага:

а) когато засегнатото дете има обичайно местопребиваване на територията на държава-членка;

б) що се отнася до признаването и изпълнението на решение, издадено от съд на държава-членка за територията на друга държава-членка, дори ако засегнатото детето има обичайно местопребиваване на територията на трета страна, която е договаряща страна по тази конвенция.

Член 62

Граници на действието

1. Споразуменията и конвенциите по член 59, параграф 1 и членове 60 и 61 продължават да се прилагат по въпросите, които не са регламентирани от настоящия регламент.

2. Конвенциите, споменати в член 60, особено Хагската конвенция от 1980 г. продължават да действат по отношение на държавите членки, които са страни по тях, в съответствие с член 60.

Член 63

Договори със Светия престол

1. Настоящият регламент се прилага, без да се накърнява Международния договор (Конкордат) между Светия престол и Португалия, подписан във Ватикана на 7 май 1940 г.

2. Всяко решение за недействителност на брак, постановено по силата на договора, посочен в параграф 1, се признава от държавите-членки при условията, предвидени в глава III, раздел 1.

3. Разпоредбите на параграфи 1 и 2 се прилагат и по отношение на следните международни договори (Конкордати) със Светия престол:

а) Concordato lateranense (Латерански договор), подписан на 11 февруари 1929 г. между Италия и Светия престол, изменен със споразумение и допълнителен протокол, подписани в Рим на 18 февруари 1984 г.;

б) Споразумение между Светия престол и Испания по правните въпроси от 3 януари 1979 г.;

▼M1

в) Споразумението между Светия престол и Малта за признаване на гражданскоправното действие на църковните бракове и от решенията на църковните съдилища по тези бракове от 3 февруари 1993 г. и Вторият допълнителен протокол към него от 6 януари 1995 г.

▼M1

4. В Испания, Италия или Малта признаването на решенията по параграф 2 може да подлежи на същите процедури и проверки като тези, които се прилагат за решенията на църковните съдилища съгласно международните договори, сключени със Светия престол и посочени в параграф 3.

▼B

5. Държавите-членки изпращат на Комисията:

а) копие от договорите по параграфи 1 и 3;

б) документите за денонсиране или изменения на тези договори.

ГЛАВА VI

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 64

1. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат само към производства, които са образувани, документи, които са официално изготвени или вписани като автентични правни инструменти, и към спогодби, сключени между страните след датата на неговото влизане в сила в съответствие с член 72.

2. Решенията, постановени след датата на влизане в сила на настоящия регламент по дела, заведени преди тази дата, но след датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1347/2000 се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава III от настоящия регламент, ако компетентността е установена въз основа на правила, съответстващи на предвидените или в глава II или в Регламент (ЕО) № 1347/2000, или предвидени в конвенция, сключена между държавата-членка, където е постановено решението и замолената държава-членка, и която конвенция е била в сила към датата на образуването на делото.

3. Решенията, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент по производства, образувани след влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1347/2000 се признават и изпълняват в съответствие с глава III от настоящия регламент, при условие че се отнасят до развод, законна раздяла или унищожаване на брака или родителска отговорност за децата на двамата съпрузи по повод на тези брачни производства.

4. Решенията, издадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, но след датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1347/2000 по производствата, образувани преди датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1347/2000 се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава III от настоящия регламент при условие че се отнасят до развод, законна раздяла или унищожаване на брака или родителската отговорност за децата на двамата съпрузи по повод на тези брачни производства и че компетентността се основава на правилата, които съответстват тези, предвидени или в глава II на настоящия регламент или Регламент (ЕО) № 1347/2000 или от конвенция, сключена между държавата-членка, издала решението и държавата-членка, до която е адресирано, и която конвенция е била в сила към датата на образуване на делото.

▼B

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 65

Преразглеждане

Не по-късно от 1 януари 2012 г. и на всеки пет години след тази дата, Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, въз основа на информацията, предоставена от държавите членки. Докладът се придружава, ако това е необходимо, от предложения за изменения.

Член 66

Държави-членки с две или повече правни системи

По отношение на държава-членка, която има две или повече териториални единици, в които се прилагат различни правни системи или правила по отношение на материята, уредена от настоящия регламент:

а) всяко позоваване на обичайно местопребиваване на територията на тази държава-членка се отнася до обичайно местопребиваване в конкретна териториална единица;

б) всяко позоваване на гражданство или, ако се отнася до Обединеното кралство, на „domicile“, се отнася до териториалната единица, определена от законодателството на тази държава;

в) всяко позоваване на орган на държава-членка, който е получил молба за развод, законна раздяла на съпрузи или унищожаване на брак, се отнася до органа в териториалната единица, където е получена молбата;

г) всяко позоваване на нормите на замолената държава-членка се отнася до нормите, действащи в териториалната единица, в която се търси подсъдност, признаване или изпълнение.

Член 67

Информация за централните органи и за приетите езици

Държавите-членки уведомяват Комисията в рамките на три месеца след влизането в сила на настоящия регламент за:

а) имената, адресите и способите на комуникация с централните органи определени, съгласно член 53;

б) приетите езици за комуникация с централните органи, определени, съгласно член 57, параграф 2;

и

в) приетите езици за удостоверението, касаещо правата на лични отношения с детето по силата на член 45, параграф 2.

Държавите членки предоставят на Комисията информацията за всички изменения по настоящия член.

Комисията трябва да направи тази информация публично достояние.

Член 68

Информация относно съдилищата и процедурите по обжалване

Държавите-членки уведомяват Комисията за списъка на съдилищата и процедурите по обжалване съгласно членове 21, 29, 33 и 34 и измененията в тях.

▼B

Комисията трябва да осъвременява тази информация и да я прави публично достояние, чрез публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз* и посредством всякакви други подходящи средства.

Член 69

Изменения на приложенията

Всякакви изменения на общоприетите форми в приложения I—IV трябва да бъдат приети в съответствие със съвещателната процедура, предвидена в член 70, параграф 2.

Член 70

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет (комитет).
2. Когато е извършено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение/1999/468/ЕО.
3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 71

Отмяна на Регламент (ЕО) № 1347/2000

1. Регламент (ЕО) № 1347/2000 се отменя от датата на влизането в сила на настоящия регламент.
2. Всяко позоваване на Регламент (ЕО) № 1347/2000 се счита за позоваване на настоящия регламент, съгласно сравнителната таблица в приложение V.

Член 72

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 1 август 2004 г.
Регламентът се прилага от 1 март 2005 г., с изключение на членове 67, 68, 69 и 70, които се прилагат от 1 август 2004 г.
Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейските общности.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ ПО ЧЛЕН 39 ЗА РЕШЕНИЯ ПО БРАЧНИ ДЕЛА ([1])

1. Държава-членка, издала удостоверението
2. Съд или орган, издал удостоверението
   - 2.1. Име
   - 2.2. Адрес
   - 2.3. Тел./факс/електронна поща
3. Брак
   - 3.1. Съпруга
     - 3.1.1. Пълно име
     - 3.1.2. Адрес
     - 3.1.3. Държава и място на раждане
     - 3.1.4. Дата на раждане
   - 3.2. Съпруг
     - 3.2.1. Пълно име
     - 3.2.2. Адрес
     - 3.2.3. Държава и място на раждане
     - 3.2.4. Дата на раждане
   - 3.3. Държава, място (когато е известно) и дата на брака
     - 3.3.1 Държава, в която е сключен бракът
     - 3.3.2. Място на сключване на брака (ако е известно)
     - 3.3.3. Дата на сключване на брака
4. Съд, постановил решението
   - 4.1. Наименование на съда
   - 4.2. Адрес на съда
5. Решение
   - 5.1. Дата на постановяване
   - 5.2. Номер
   - 5.3. Вид на решението
     - 5.3.1. Развод
     - 5.3.2. Унищожаване на брак
     - 5.3.3. Законна раздяла на съпрузи
   - 5.4. Постановено ли е решението при неявяване на една от страните?
     - 5.4.1 Не
     - 5.4.2 Да ([2])
6. Имена на страните, на които е предоставена правна помощ

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, за отмяна на Регламент (ЕО) № 1347/2000.
([2]) Документите по член 37, параграф 2 трябва да се приложат.

▼B

7. Подлежи ли решението на обжалване пред по-горен съд, съгласно законодателството на държавата-членка, където е постановено?

   7.1. не

   7.2. да

8. Дата на влизане на решението в сила в държавата-членка, където е постановено

   8.1. Развод

   8.2. Законна раздяла на съпрузи

Съставено в ....., дата: .....

Подпис и/или печат

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УДОСТОВЕРЕНИЕ ПО ЧЛЕН 39 ВЪВ ВРЪЗКА С РЕШЕНИЯ ПО ДЕЛА ЗА РОДИТЕЛСКА ОТГОВОРНОСТ ([1])

1. Държавата-членка, в която е издадено решението

2. Съд или орган, издал удостоверението

   2.1. Име

   2.2. Адрес

   2.3. Тел./факс/електронна поща

3. Лице(а) с права на лични отношения с детето

   3.1. Пълно име

   3.2. Адрес

   3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

4. Други носители на родителска отговорност, различни от тези упоменати в 3 ([2])

   4.1.

      4.1.1. Пълно име

      4.1.2. Адрес

      4.1.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.2.

      4.2.1. Пълно име

      4.2.2. Адрес

      4.2.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.3.

      4.3.1. Пълно име

      4.3.2. Адрес

      4.3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

5. Съд, постановил решението

   5.1. Наименование на съда

   5.2. Адрес на съда

6. Решение

   6.1. Дата на постановяване

   6.2. Номер

   6.3. Постановено ли е решението в при неявяване на една от страните

      6.3.1. Не

      6.3.2. Да ([3])

7. Децата, които са включени в решението ([4])

   7.1. Пълно име и дата нараждане

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.

([2]) В случаи на съвместно упражняване на родителски права, лицето по точка 3, може също да се посочи и в точка 4.

([3]) Трябва да се приложат и документите по член 37, параграф 2.

([4]) Ако са посочени повече от четири деца, да се използва втори формуляр.

▼B

7.2. Пълно име и дата на раждане

7.3. Пълно име и дата на раждане

7.4. Пълно име и дата на раждане

8. Име на страните, на който е предоставена правна помощ

9. Проверка за изпълнимост и връчване

9.1. Подлежи ли на изпълнение решението, съгласно закона на държавата-членка, която го е постановила?

9.1.1. Да

9.1.2. Не

9.2. Връчено ли е решението на страна, срещу която се иска изпълнение?

9.2.1. Да

9.2.1.1. Пълно име на страната

9.2.1.2. Адрес

9.2.1.3. Дата на връчване

9.2.2. Не

10. Специфична информация за решенията за правата на лични отношения с детето, когато е поискано изпълнение, съгласно член 28. Тази възможност е предвидена в член 40, параграф 2.

10.1. Практически мерки за изпълнение на правата на лични отношения с детето (в обхвата, определен с решението)

10.1.1. Дата и час

10.1.1.1. Начало

10.1.1.2. Край

10.1.2. Място

10.1.3. Специфични задължения на носителите на родителска отговорност.

10.1.4. Специфични задължения на лицето с право на лични отношения с детето

10.1.5. Ограничения, свързани с изпълнението на правото на лични отношения с детето

11. Специфична информация за решенията засягащи връщането на детето в случаите, когато е поискана процедура за „екзекватура“, съгласно член 28. Тази възможност е предвидена в член 40, параграф 2.

11.1. Решението, съдържа връщането на детето.

11.2. Лицето, на което се връща детето (в обсега, определен от решението)

11.2.1 Пълно име

11.2.2 Адрес

Съставено в ....., дата: .....

Подпис и/или печат

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

УДОСТОВЕРЕНИЕ ПО ЧЛЕН 41, ПАРАГРАФ 1 — РЕШЕНИЯ ПО ДЕЛА ЗА ПРАВО НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ С ДЕТЕТО [1]

1. Държава-членка, където е издадено решението

2. Съд или орган, издал удостоверението

   2.1. Име

   2.2. Адрес

   2.3. Тел./факс/електронна поща

3. Лице(а) с право на лични отношения с детето

   3.1. Пълно име

   3.2. Адрес

   3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

4. Други носители на родителска отговорност, различни от тези упоменати в точка 3 [2] [3]

   4.1. Майка

      4.1.1. Пълно име

      4.1.2. Адрес

      4.1.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.2. Баща

      4.2.1. Пълно име

      4.2.2. Адрес

      4.2.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.3. Друг

      4.3.1. Пълно име

      4.3.2. Адрес

      4.3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

5. Съд, постановил решението

   5.1. Наименование на съда

   5.2. Място на заседаване на съда

6. Решение

   6.1. Дата на постановяване

   6.2. Номер

7. Деца, които са предмет на решението [4]

   7.1. Пълно име и дата на раждане

---

[1] Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.

[2] В случаи на съвместно упражняване на родителски права, лицето, което е упоменато в точка 3, може също да се упомене и в точка 4.

[3] Моля отбележете с X клетката, отнасяща се до лицето, срещу което следва да се повдитне съдебно обвинение.

[4] Ако са посочени повече от четири деца, да се използва втори формуляр.

▼B

7.2. Пълно име и дата на раждане

7.3. Пълно име и дата на раждане

7.4. Пълно име и дата на раждане

8. Подлежи ли на изпълнение решението в държавата-членка, която го е постановила?

8.1. Да

8.2. Не

9. Когато решението е постановено при неявяване на една от страните, на отсъстващата страна се връчва документа, за образуване на производството или друг документ, който има същото значение, достатъчно рано и по такъв начин, че да даде възможност на лицето за защита, или на лицето се връчва документ, който не съответства на тези условия, но въпреки това недвусмислено доказва, че лицето приема решението.

10. На всички засегнати страни се предоставя възможността да бъдат изслушани

11. Предоставя се възможността на децата да бъдат изслушани, освен ако изслушването се счете за неподходящо по отношение на тяхната възраст или степен на зрялост.

12. Практически мерки за изпълнение на правата на лични отношения с детето (в обхвата, определен с решението)

12.1. Дата и час

12.1.1. Начало

12.1.2. Край

12.2. Място

12.3. Специфични задължения на носителите на родителски права

12.4. Специфични права на лицето с право на лични отношения с детето

12.5. Всякакви ограничения, приложени към изпълнението на право на лични отношения с детето

13. Имена на страните, на които е предоставена правна помощ

Съставено в ....., дата: .....

Подпис и/или печат

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

УДОСТОВЕРЕНИЕ ПО ЧЛЕН 42, ПАРАГРАФ 1 ЗА ВРЪЩАНЕ НА ДЕТЕ ([1])

1. Държавата-членка, където е издадено решението

2. Съд или орган, издал удостоверението

   2.1. Име

   2.2. Адрес

   2.3. Тел./факс/електронна поща

3. Лице, на което да бъде върнато детето (в обсега, определен от решението)

   3.1. Пълно име

   3.2. Адрес

   3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

4. Носители на родителска отговорност ([2])

   4.1. Майка

      4.1.1. Пълно име

      4.1.2. Адрес

      4.1.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.2. Баща

      4.2.1. Пълно име

      4.2.2. Адрес

      4.2.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

   4.3. Друг

      4.3.1. Пълно име

      4.3.2. Адрес

      4.3.3. Дата и място на раждане (ако е известно)

5. Ответник (ако има такъв)

   5.1.1. Пълно име

   5.1.2. Адрес (ако е посочен)

6. Съд, постановил решението

   6.1. Наименование на съда

   6.2. Място на заседаване на съда

7. Решение

   7.1. Дата на постановяване

   7.2. Номер

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.
([2]) Тази точка е по избор.

▼B

8. Деца, които са предмет на решението [1]

   8.1. Пълно име и дата на раждане

   8.2. Пълно име и дата на раждане

   8.3. Пълно име и дата на раждане

   8.4. Пълно име и дата на раждане

9. Решението налага връщане на детето

10. Подлежи ли на изпълнение решението в държавата-членка, която го е постановила?

    10.1. Да

    10.2. Не

11. Предоставена е възможност на децата да бъдат изслушани, освен ако изслушването е било счетено за неподходящо по отношение на тяхната възраст или степен на зрялост.

12. На страните се предоставя възможността да бъдат изслушани

13. Решението съдържа връщането на децата и съда взема под внимание при издаването на решението си причините и доказателства, на които се основава решението, издадено съгласно член 13 от Хагската конвенцията от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвличане на деца

14. Където е приложимо, подробностите за мерките, приети от съдилищата или органите, осигуряващи защита на детето, след неговото връщане в държавата-членка, в която има обичайно местопребиваване

15. Имената на страните, на които е предоставена правна помощ

Съставено в ....., дата: .....

Подпис и/или печат

[1] Ако са посочени повече от четири деца, да се използва втори формуляр.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕ С РЕГЛАМЕНТ № 1347/2000

Отменен член	Съответстващ член от новия текст
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29
23	30
24	31
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62

▼B

Отменен член	Съответстващ член от новия текст
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
Приложение I	68
Приложение II	68
Приложение III	68
Приложение IV	Приложение I
Приложение V	Приложение II

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Декларации на Швеция и Финландия по член 59, параграф 2, буква а) на Регламента на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000.

Декларация на Швеция:

Съгласно член 59, параграф 2, буква а) на Регламента на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, с настоящето Швеция декларира, че Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция обхващаща международните частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, заедно с Окончателния протокол към нея, се прилага изцяло в отношенията между Швеция и Финландия, вместо правилата, определени от регламента.

Декларация на Финландия:

Съгласно член 59, параграф 2, буква а) от Регламента на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни дела и дела за родителска отговорност, за отмяна на Регламент (ЕО) № 1347/2000, Финландия декларира, че Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, обхващаща международните частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, заедно с Окончателния протокол към нея, се прилага изцяло в отношенията между Финландия и Швеция, вместо правилата, определени от регламента.

46

Регламент (ЕС) № 1259/2010 на Съвета от 20 декември 2010 г. относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла („Рим III“)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1259/2010 НА СЪВЕТА

от 20 декември 2010 година

относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение 2010/405/ЕС на Съвета от 12 юли 2010 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла ([1]),

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в рамките на което е гарантирано свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, особено когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно член 81 от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки трябва да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите-членки по отношение на стълкновението на закони.

(3) На 14 март 2005 г. Комисията прие Зелена книга относно приложимото право и компетентността при бракоразводните дела. Зелената книга постави началото на широки обществени консултации относно възможни решения на проблемите, които могат да възникнат в сегашната ситуация.

(4) На 17 юли 2006 г. Комисията предложи регламент за изменение на Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета ([2]) по отношение на компетентността и за въвеждане на правила, отнасящи се до приложимото право при брачни дела.

(5) На заседанието си в Люксембург от 5 и 6 юни 2008 г. Съветът констатира липсата на единодушие по това предложение и наличието на непреодолими трудности, които правят невъзможно постигането на единодушие към дадения момент и в близко бъдеще. Съветът установи, че целите на предложението не могат да бъдат постигнати в разумен срок, като се прилагат съответните разпоредби на Договорите.

(6) Впоследствие Белгия, България, Германия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Латвия, Люксембург, Унгария, Малта, Австрия, Португалия, Румъния и Словения отправиха искане към Комисията, в което посочиха, че възнамеряват да установят помежду си засилено сътрудничество в областта на приложимото право при брачни дела. На 3 март 2010 г. Гърция оттегли своето искане.

(7) На 12 юли 2010 г. Съветът прие Решение 2010/405/ЕС, с което се разрешава засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла.

(8) Съгласно член 328, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави-членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях и във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите-членки, участващи в засиленото сътрудничество, се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави-членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.

(9) Настоящият регламент следва да създаде ясна и пълна правна рамка в областта на приложимото право при развод и законна раздяла в участващите държави-членки и да осигури на гражданите подходяща степен на правна сигурност, предвидимост и гъвкавост, както и да предотврати случаи, в които единият съпруг подава молба за развод преди другия, за да осигури провеждането на производството по определено право, което той счита за по-благоприятно за защита на собствените си интереси.

([1]) ОВ L 189, 22.7.2010 г., стр. 12.
([2]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

(10) Материалният обхват и разпоредбите на настоящия регламент следва да съответстват на Регламент (ЕО) № 2201/2003. Той обаче не следва да се прилага по отношение на унищожаването на брака.

Настоящият регламент следва да се прилага само по отношение на прекратяването или отслабването на брачните връзки. Правото, определено от стълкновителните норми в настоящия регламент, следва да се прилага за основанията за развод и законна раздяла.

Преюдициални въпроси като правоспособност и действителност на брака и въпроси като последици от развода или законната раздяла за имуществото, името, родителската отговорност, задълженията за издръжка или други евентуални допълнителни мерки следва да се определят от стълкновителните норми, приложими в съответната участваща държава-членка.

(11) За да може да се определи точно териториалният обхват на настоящия регламент, следва да се посочат държавите-членки, които участват в засиленото сътрудничество.

(12) Настоящият регламент следва да има универсален характер, т.е. следва да бъде възможно неговите единни стълкновителни норми да определят за приложимо правото на участваща държава-членка, правото на неучастваща държава-членка или правото на държава, която не е член на Европейския съюз.

(13) Настоящият регламент следва да се прилага независимо от вида на сезирания съд или трибунал. Където е приложимо, съдът следва да се счита за сезиран в съответствие с Регламент (ЕО) № 2201/2003.

(14) За да се предостави на съпрузите възможност да изберат приложимо право, с което имат тесни връзки, или, при липса на такъв избор, за да може това право да се приложи към техния развод или законна раздяла, въпросното право следва да се прилага, дори ако не е правото на участваща държава-членка. В случай на определяне на правото на друга държава-членка мрежата, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела [1], би могла да поеме роля в подпомагането на съдилищата относно съдържанието на чуждия закон.

(15) Увеличаването на мобилността на гражданите изисква по-голяма гъвкавост и по-голяма правна сигурност. За да се постигне тази цел, настоящият регламент следва да укрепи самостоятелността на страните в областта на развода и законната раздяла, като им остави определена възможност за избор на приложимото право при техния развод или законна раздяла.

(16) Съпрузите следва да имат възможност да избират като приложимо право при развод и законна раздяла правото на държава, с която имат особена връзка, или правото на сезирания съд. Избраното от съпрузите право трябва да е в съответствие с основните права, признати в Договорите и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(17) Преди да определят приложимото право, за съпрузите е важно да имат достъп до актуализирана информация относно основните характеристики на националното право и правото на Съюза, както и относно производствата, уреждащи развода и законната раздяла. За да гарантира достъпът до подходяща и качествена информация, Комисията редовно актуализира тази информация в публичната информационна система в интернет, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета.

(18) Информираният избор на двамата съпрузи е един от основните принципи на настоящия регламент. Всеки един от съпрузите следва да знае точно какви са правните и социалните последици от избора на приложимото право. Възможността да се избере приложимото право по взаимно съгласие следва да не засяга правата и равните възможности на двамата съпрузи. Ето защо съдиите в участващите държави-членки следва да съзнават значението на информирания избор на двамата съпрузи по отношение на правните последици от сключеното споразумение за избор на приложимо право.

(19) Правилата относно материалната и формалната действителност следва да се определят по такъв начин, че да се улесни информираният избор на съпрузите и съгласието им да се зачита, с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до формалната действителност, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че съпрузите осъзнават последиците от своя избор. Като минимално изискване споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, да бъде датирано и подписано от двете страни. Ако обаче правото на участващата държава-членка, където е обичайното местопребиваване на двамата съпрузи към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания за форма, тези изисквания следва да бъдат спазени. Например, подобни допълнителни изисквания за форма могат да съществуват в участваща държава-членка, в която споразумението се включва в брачен договор. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни участващи държави-членки, които предвиждат различни изисквания за форма, би било достатъчно да бъдат спазени изискванията за форма на една от тези държави-членки. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в участваща държава-членка, която предвижда допълнителни изисквания за форма, последните следва да бъдат спазени.

(20) Споразумение за определяне на приложимото право, следва да може да бъде сключено и изменено най-късно при сезиране на съда и дори по време на съдопроизводството, ако правото на сезирания съд предвижда тази възможност. В такъв случай следва да бъде достатъчно изборът на правото да бъде отбелязан в протокола съгласно правото на сезирания съд.

[1] ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25

(21) Когато не е направен избор на приложимо право, настоящият регламент следва да въведе хармонизирани стълкновителни норми въз основа на скала със степенувани критерии за привързване, които се основават на наличието на тесни връзки между съпрузите и съответното право, с цел да се гарантират правната сигурност и предвидимостта и да се предотвратят случаи, в които единият съпруг подава молба за развод преди другия, за да може производството да се уреждa от определено право, което той счита за по-благоприятно за защита на собствените си интереси. Тези критерии за привързване следва да бъдат избрани така, че да гарантират производството за развод или законна раздяла да се урежда от право, с което съпрузите имат тесни връзки.

(22) Когато настоящият регламент посочва гражданството като критерий за привързване с оглед прилагането на правото на дадена държава, въпросът как да се постъпва в случай на множествено гражданство следва да се остави да бъде решен от националното право при пълно зачитане на общите принципи на Европейския съюз.

(23) Ако съдът бъде сезиран, за да преобразува законна раздяла в развод, и при липса на избор на приложимо право от страните, при развода следва да се прилага същото право, което е било приложено при законната раздяла. Тази приемственост би предоставила на страните по-голяма предвидимост и би укрепила правната сигурност. Ако правото, което е било приложено при законната раздяла, не предвижда преобразуване на законната раздяла в развод, разводът следва да се урежда от стълкновителните норми, които се прилагат при липса на избор от страните. Това не следва да пречи на съпрузите да се опитват да получат развод въз основа на други разпоредби от настоящия регламент.

(24) В някои случаи, например когато приложимото право не предвижда развод или не предоставя на единия от съпрузите, заради пола му, равни права на достъп до развод или до законна раздяла, следва въпреки това да се приложи правото на сезирания съд. Това обаче не следва да засяга клаузата за обществен ред.

(25) По съображения от обществен интерес следва да се даде възможност на съдилищата на държавите-членки при изключителни обстоятелства да откажат прилагането на разпоредба на чуждото право, когато в конкретен случай прилагането ѝ би било в явно противоречие с обществения ред на сезирания съд. При все това съдилищата не следва да могат да прилагат изключението за обществен ред с цел неприлагането на разпоредба на правото на друга държава, когато това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с член 21 от нея, който забранява всяка форма на дискриминация.

(26) Когато в настоящия регламент се посочва, че правото на участващата държава-членка, в която е сезираният съд, не предвижда развод, това следва да се тълкува в смисъл, че в правото на съответната държава-членка изобщо не съществува правният институт „развод“. В такъв случай съдът не следва да бъде задължен да постановява развод по силата на настоящия регламент.

Когато в настоящия регламент се посочва, че правото на участващата държава-членка, в която е сезираният съд, не приема даден брак за действителен за целите на производството за развод, това следва да се тълкува, *inter alia*, в смисъл, че такъв брак не съществува в правото на съответната държава-членка. В такъв случай съдът не следва да бъде задължен да постановява развод или законна раздяла по силата на настоящия регламент.

(27) Тъй като има държави и участващи държави-членки, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, следва да се предвиди разпоредба, която да урежда степента, в която разпоредбите на настоящия регламент се прилагат за различните териториални единици на тези държави и участващи държави-членки или спрямо различните категории лица от тези държави и участващи държави-членки.

(28) При отсъствие на правила, определящи приложимото право, страните, избрали правото на държавата, чието гражданство има едната от страните, следва в същото време да посочат за правото на коя териториална единица са се договорили, в случай че държавата, чието право е избрано, съдържа различни териториални единици, всяка от които има собствена правна система или набор от правила във връзка с развода.

(29) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно повишаване на правната сигурност, на предвидимостта и на гъвкавостта при брачни дела с международен характер, и съответно улесняването на свободното движение на хора в рамките на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен самостоятелно от държавите-членки и поради това могат, поради мащаба и последиците от настоящия регламент, да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки, когато е подходящо чрез засилено сътрудничество, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(30) Настоящият регламент зачита основните права и принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално в член 21 от нея, в който се посочва, че е забранена всяка форма на дискриминация, основана по-специално на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политически или други мнения, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждане, възраст или сексуална ориентация. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата на участващите държави-членки, като се зачитат тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ, ВРЪЗКА С РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2201/2003, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ВСЕОБЩО ПРИЛАГАНЕ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага в случаи на стълкновение на закони в областта на развода и законната раздяла.

2. Настоящият регламент не се прилага по следните въпроси, дори когато те възникват само като преюдициален въпрос във връзка с производства за развод или законна раздяла:

а) правоспособност на физически лица;

б) съществуване, действителност или признаване на брака;

в) унищожаване на брака;

г) имена на съпрузите;

д) имуществени последици от брака;

е) родителска отговорност;

ж) задължения за издръжка;

з) попечителство или наследяване.

Член 2

Връзка с Регламент (ЕО) № 2201/2003

Настоящият регламент не засяга приложението на Регламент (ЕО) № 2201/2003.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент:

1. „участваща държава-членка“ означава държава-членка, която участва в засиленото сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла по силата на Решение 2010/405/ЕС или по силата на решение, прието съгласно член 331, параграф 1, втора или трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. терминът „съд“ обхваща всички органи на участващите държави-членки, които са компетентни по въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

Член 4

Всеобщо прилагане

Правото, определено с настоящия регламент, се прилага дори когато не е право на участваща държава-членка.

ГЛАВА II

ЕДИННИ ПРАВИЛА ЗА ПРИЛОЖИМОТО ПРАВО ПРИ РАЗВОД И ЗАКОННА РАЗДЯЛА

Член 5

Избор на приложимо право от страните

1. Съпрузите могат да се договорят да определят приложимото право при развод и законна раздяла, при условие че то е едно от следните:

а) правото на държавата, в която съпрузите имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, или

б) правото на държавата на последното обичайно местопребиваване на съпрузите, доколкото единият от тях все още пребивава там към момента на сключване на споразумението, или

в) правото на държавата, чийто гражданин е един от съпрузите към момента на сключване на споразумението, или

г) правото на сезирания съд.

2. Без да се засяга параграф 3, споразумението за определяне на приложимото право може да бъде сключено и изменяно по всяко време, но не по-късно от момента на сезиране на съда.

3. Ако правото на сезирания съд предвижда това, съпрузите могат също да определят приложимото право пред съда в хода на съдебното производство. В такъв случай споразумението се отбелязва в протокола съгласно правото на сезирания съд.

Член 6

Съгласие и материална действителност

1. Наличието и действителността на споразумение относно избора на право или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно настоящия регламент, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от съпрузите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

Член 7

Формална действителност

1. Споразумението, посочено в член 5, параграфи 1 и 2, се изготвя в писмена форма и се датира и подписва от двамата съпрузи. Всяко предаване по електронен път, което позволява трайно съхранение на споразумението, се счита за равностойно на писмена форма.

2. Ако обаче правото на участващата държава-членка, в която е обичайното местопребиваване на двамата съпрузи към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания за форма за този тип споразумения, тези изисквания се прилагат.

3. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат за обичайно местопребиваване различни участващи държави-членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания за форма, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има за обичайно местопребиваване участваща държава-членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания за форма за този вид споразумения, тези изисквания се прилагат.

Член 8

Приложимо право при липса на избор от страните

При липса на избор по смисъла на член 5 разводът и законната раздяла се уреждат от:

а) правото на държавата на обичайно местопребиваване на съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

б) правото на държавата на последно обичайно местопребиваване на съпрузите, при условие че това пребиваване е приключило не повече от една година преди сезирането на съда, и ако единият от съпрузите все още живее в тази държава към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

в) правото на държавата, чиито граждани са съпрузите към момента на сезиране на съда; или, ако не е изпълнено това,

г) правото на държавата на сезирания съд.

Член 9

Преобразуване на законната раздяла в развод

1. В случай на преобразуване на законна раздяла в развод, правото, приложимо при развода, е правото, което е било приложено при законната раздяла, освен ако страните не са договорили друго в съответствие с член 5.

2. Ако обаче правото, което е било приложено при законната раздяла, не предвижда преобразуване на законната раздяла в развод, се прилага член 8, освен ако страните не са договорили друго в съответствие с член 5.

Член 10

Прилагане на правото на сезирания съд

Когато приложимото право по силата на член 5 или член 8 не предвижда развод или не осигурява на единия от съпрузите, поради неговия пол, равни права на достъп до развод или до законна раздяла, се прилага правото на сезирания съд.

Член 11

Изключване на препращане

Когато в настоящия регламент се предвижда прилагане на правото на държава, това се отнася до прилагане на правните норми,които са в сила в тази държава, с изключение на нормите на нейното международно частно право.

Член 12

Обществен ред

Прилагането на разпоредба на правото, определено като приложимо по силата на настоящия регламент, може да бъде отказано, само ако това прилагане е явно несъвместимо с обществения ред в държавата на сезирания съд.

Член 13

Различия в националното право

Нищо в настоящия регламент не задължава съдилищата на участваща държава-членка, чието право не предвижда развод или не приема въпросния брак за действителен за целите на производството за развод, да постановяват развод по силата на прилагането на настоящия регламент.

Член 14

Държави с две или повече правни системи — интертериториални стълкновения на закони

Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има собствена правна система или набор от правила по въпросите, уредени от настоящия регламент:

а) всяко позоваване на правото на тази държава се тълкува, за целите на определянето на приложимото право съгласно настоящия регламент, като позоваване на правото, което е в сила в съответната териториална единица;

б) всяко позоваване на обичайното местопребиваване в тази държава се тълкува като отнасящо се за обичайното местопребиваване в дадена териториална единица;

в) всяко позоваване на гражданство се отнася до териториалната единица, определена от правото на дадената държава, или, при отсъствие на приложими правила, до териториалната единица, избрана от страните, или, при отсъствие на избор, до териториалната единица, с която един или и двамата съпрузи имат най-тясна връзка.

Член 15

Държави с две или повече правни системи — интерперсонални стълкновения на закони

Във връзка с държава, в която съществуват две или повече правни системи или набор от правила, приложими за различни категории лица и отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, всяко позоваване на правото на такава държава се тълкува като отнасящо се за правната система, определена от действащите в дадената държава правила. При отсъствие на такива правила се прилага правната система или набор от правила, с която (които) един или и двамата съпрузи имат най- тясна връзка.

Член 16

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

От участваща държава-членка, в която за въпросите, уредени от настоящия регламент, се прилагат различни правни системи или набори от правила, не се изисква да прилага настоящия регламент по отношение на стълкновенията на закони, възникващи единствено между тези различни правни системи или набори от правила.

ГЛАВА III

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Информация, предоставена от участващите държави-членки

1. До 21 септември 2011 г. участващите държави-членки съобщават на Комисията своите национални разпоредби, ако съществуват такива, относно:

а) изискванията за форма, приложими за споразуменията относно избора на приложимо право съгласно член 7, параграфи 2—4; и

б) възможността за определяне на приложимото право в съответствие с член 5, параграф 3.

Участващите държави-членки информират Комисията за всички последващи изменения на тези разпоредби.

2. Комисията оповестява изпратената съгласно параграф 1 информация по подходящ начин, по-специално чрез уебсайта на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 18

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за съдебните производства и за посочените в член 5 споразумения, които са образувани или съответно сключени след 21 юни 2012 г.

Въпреки това споразумение за избор на приложимо право, сключено преди 21 юни 2012 г., също поражда действие, при условие че отговаря на изискванията на членове 6 и 7.

2. Настоящият регламент не засяга споразуменията за избор на приложимо право, сключени в съответствие с правото на участваща държава-членка, чийто съд е сезиран преди 21 юни 2012 г.

Член 19

Връзка с влезли в сила международни конвенции

1. Без да се засягат задълженията на участващите държави-членки съгласно член 351 от Договора за функционирането на Европейския съюз, настоящият регламент не засяга прилагането на международните конвенции, по които една или повече участващи държави-членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или към момента на приемането на решението съгласно член 331, параграф 1, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, и които установяват правила за уреждане на стълкновения на закони, отнасящи се до развод или законна раздяла.

2. Въпреки това, в отношенията между участващите държави-членки настоящият регламент има предимство пред конвенции, сключени изключително между две или повече от тях, доколкото такива конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент.

Член 20

Клауза за преразглеждане

1. До 31 декември 2015 г. и след това на всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от предложения за адаптиране на настоящия регламент.

2. За тази цел участващите държави-членки съобщават на Комисията съответната информация относно прилагането на настоящия регламент от техните съдилища.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 21 юни 2012 г., с изключение на член 17, който се прилага от 21 юни 2011 г.

За онези участващи държави-членки, участващи в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, настоящият регламент се прилага от датата, посочена в съответното решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 20 декември 2010 година.

За Съвета

Председател

J. SCHAUVLIEGE

4в

Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка

Задължения за издръжка

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 4/2009 НА СЪВЕТА**

от 18 декември 2008 година

относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка

(ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 1142/2011 на Комисията от 10 ноември 2011 година	L 293	24	11.11.2011 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►**M3**	Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/228 на Комисията от 17 февруари 2015 година	L 49	1	20.2.2015 г.

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 131, 18.5.2011 г., стр. 26 (4/2009)
►**C2** Поправка, ОВ L 8, 12.1.2013 г., стр. 19 (4/2009)
►**C3** Поправка, ОВ L 281, 23.10.2013 г., стр. 29 (4/2009)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 4/2009 НА СЪВЕТА

от 18 декември 2008 година

относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което е гарантирано свободното движение на хората. С оглед постепенното създаване на такова пространство Общността трябва да приеме, *inter alia*, мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици в степента, необходима за доброто функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 65, буква б) от Договора тези мерки трябва да се стремят, наред с другото, към засилване на съвместимостта на приложимите в държавите-членки правила относно стълкновението на закони и на юрисдикции.

(3) В това отношение, наред с други мерки, Общността вече е приела Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([3]), Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела ([4]), Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите-членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела ([5]), Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове ([6]), Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата,

([1]) Становище от 13 декември 2007 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и становище от 4 декември 2008 г. в резултат от нова консултация (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) Становище в резултат от незадължителна консултация (ОВ C 185, 8.8.2006 г., стр. 35).
([3]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.
([5]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41.

▼B

свързани с родителската отговорност [1], Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания [2] и Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) [3].

(4) На заседанието си в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет прикани Съвета и Комисията да създадат специални общи процесуални правила с цел да се опрости и ускори разрешаването на трансграничните спорове, свързани, *inter alia*, със задължения за издръжка. Освен това той призова за премахване на междинните мерки, необходими за признаването и изпълнението в замолената държава на решение, постановено в друга държава-членка, по-специално на решение относно задължение за издръжка.

(5) На 30 ноември 2000 г. бе приета съвместна програма на Комисията и на Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решенията по граждански и търговски дела [4]. Тази програма предвижда премахване на процедурата на екзекватура при задълженията за издръжка с цел да се подобри ефективността на средствата, с които разполагат взискателите по задължения за издръжка, за да защитят правата си.

(6) На заседанието си на 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“ (наричана по-долу „Хагската програма“) [5].

(7) На заседанието си от 2 и 3 юни 2005 г. Съветът прие план за действие на Съвета и на Комисията [6], който превръща Хагската програма в конкретни действия и посочва необходимостта да се приемат предложения в областта на задълженията за издръжка.

(8) В рамките на Хагската конференция по международно частно право Общността и нейните държави-членки участваха в преговори, които завършиха на 23 ноември 2007 г. с приемането на Конвенцията за международно събиране на издръжка за деца и за други членове на семейството (наричана по-долу „Хагската конвенция от 2007 г.“) и на Протокола за приложимото право към задълженията за издръжка (наричан по-долу „Хагският протокол от 2007 г.“). Ето защо тези два инструмента следва да се вземат предвид в рамките на настоящия регламент.

(9) Взискател на издръжка следва да може да получи лесно в една държава-членка решение, което автоматично ще бъде изпълняемо в друга държава-членка, без никакви други формалности.

---

(1) ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1.
(2) ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15.
(3) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.
(4) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.
(5) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.
(6) ОВ C 198, 12.8.2005 г., стр. 1.

▼B

(10) За да се постигне тази цел, би било уместно да се създаде общностен инструмент във връзка със задълженията за издръжка, който да обединява разпоредби за стълкновенията на юрисдикции, за стълкновенията на закони, за признаването и за изпълнителната сила, за изпълнението на решенията, за правната помощ и за сътрудничеството между централните органи.

(11) Приложното поле на настоящия регламент следва да включва всички задължения за издръжка, произтичащи от семейни, родствени, брачни отношения или отношения по сватовство, за да се гарантира равното третиране на всички взискатели по вземания за издръжка. За целите на настоящия регламент понятието „задължение за издръжка“ следва да се тълкува самостоятелно.

(12) За да се вземат под внимание различните начини, по които са уредени въпросите, свързани със задълженията за издръжка в държавите-членки, настоящият регламент следва да се прилага както за решенията на правораздавателните органи, така и за решенията на административните органи, доколкото тези органи предоставят гаранции по-специално по отношение на своята безпристрастност и на правото на страните да бъдат изслушвани. В този случай тези органи следва да прилагат всички норми на настоящия регламент.

(13) Поради изложените по-горе причини в настоящия регламент следва също да се осигури признаването и изпълнението на съдебни спогодби и автентични документи, без това да засяга правото на едната или другата страна по една такава спогодба или автентичен документ да оспорва тези инструменти пред съд на държавата-членка по произход.

(14) В настоящия регламент следва да се предвиди понятието „взискател“ да включва, за целите на искане за признаване и изпълнение на решение във връзка със задължения за издръжка. публичните институции, които имат право да действат вместо лице, на което се дължи издръжка, или да искат възстановяване на помощи, предоставени на взискателя вместо издръжка. Когато публична институция действа в това си качество, тя трябва да има право на същите услуги и на същата правна помощ, на каквито има право взискателят.

(15) За да се защитят интересите на взискателите по вземания за издръжка и да се улесни доброто упражняване на правосъдие в Европейския съюз, следва да бъдат адаптирани правилата относно компетентността, произтичащи от Регламент (ЕО) № 44/2001. Обстоятелството, при което ответник има обичайно местопребиваване в трета държава, не следва повече да изключва прилагането на правилата на Общността относно компетентността и повече не следва да се предвижда позоваване на националните норми относно компетентността. Следователно в настоящия регламент следва да се определи в какви случаи съд в държава-членка може да упражнява субсидиарна компетентност.

(16) За да се компенсират по-специално последиците в случаи на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва също да се предвиди *forum necessitatis*, който да позволява на съд в държава-членка, в изключителни случаи, да се произнесе по спор, който има тясна връзка с трета държава. Такъв изключителен случай може да възникне, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от ищеца да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на *forum necessitatis*, би могла обаче да се упражнява само ако спорът има достатъчна връзка с държавата-членка на сезирания съд, като например гражданство на една от страните.

▼B

(17) Допълнителна норма относно компетентността следва да предвижда, че, освен при особени обстоятелства, длъжникът може да образува производство, с което се иска изменение на съществуващо решение за издръжка или постановяването на ново решение, единствено в държавата, в която взискателят е имал обичайно местопребиваване в момента на постановяване на решението и в която продължава да пребивава обичайно. С оглед да се осигури добра съгласуваност между Хагската конвенция от 2007 г. и настоящия регламент, това правило следва да се прилага към решения на трети държави — страни по същата конвенция, доколкото последната е в сила между съответната държава и Общността и обхваща същите задължения за издръжка в тази държава и в Общността.

(18) За целите на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди, че в Ирландия понятието „гражданство“ е заменено с понятието „domicile“ („местоживеене“), какъвто е и случаят в Обединеното кралство, доколкото настоящият регламент се прилага в тази държава-членка по силата на член 4 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и на Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност.

(19) За да се повиши правната сигурност, предвидимостта и самостоятелността на страните, настоящият регламент следва да позволява на страните да изберат по общо съгласие компетентния съд в зависимост от определени свързващи фактори. За да се осигури защитата на уязвимата страна, подобен избор на съд следва да бъде изключен при задълженията за издръжка по отношение на дете под осемнадесет години.

(20) В настоящия регламент следва да се предвиди, че за държавите-членки, обвързани от Хагския протокол от 2007 г., по отношение на правилата за стълкновения на закони ще се прилагат разпоредбите на посочения протокол. За тази цел следва да се създаде разпоредба, която препраща към посочения протокол. Хагският протокол от 2007 г. ще бъде сключен от Общността навреме, за да се осигури прилагането на настоящия регламент. За да се вземе предвид възможността Хагският протокол от 2007 г. да не се прилага към всички държави-членки, за целите на признаването, изпълнителната сила и изпълнението на решенията следва да се направи разлика между държавите-членки, които са обвързани от Хагския протокол от 2007 г., и онези, които не са обвързани.

(21) В рамките на настоящия регламент следва да се уточни, че правилата за стълкновение на закони определят само приложимото право към задълженията за издръжка, но не определят приложимото право към установяването на родствените връзки, върху които се основават задълженията за издръжка. Установяването на родствени връзки продължава да бъде подчинено на националното законодателство на държавите-членки, в това число техните правила на международното частно право.

(22) За да се осигури бързото и ефективно събиране на издръжка и да се предотвратят отлагащи действия, решенията във връзка със задължения за издръжка, постановени в една държава-членка, следва по принцип да бъдат временно изпълняеми. В такъв случай е уместно в настоящия регламент да се предвиди, че съдът по произход следва да може да обявява решенията за временно изпълняеми дори ако националното законодателство не предвижда изпълняемост по право и ако решението се обжалва или може да се обжалва съгласно националното законодателство.

▼B

(23) За да се ограничат разходите за производства, предвидени от настоящия регламент, би било полезно да използват, в рамките на възможното, модерните комуникационни технологии, най-вече при изслушването на страните.

(24) Гаранциите, които предоставя прилагането на правилата за стълкновение на закони, следва да дават основание решенията във връзка със задължения за издръжка, постановени в държава-членка, обвързана от Хагския протокол от 2007 г., да бъдат признати и да бъдат изпълняеми във всички други държави-членки, без да е необходима никаква друга процедура и без да се извършва какъвто и да е контрол по същество в държавата-членка по изпълнение.

(25) Признаването в държава-членка на решение във връзка със задължения за издръжка има за цел единствено да позволи събирането на издръжка, определена в решението. Това не предполага признаване от тази държава-членка на родствените, родителските, брачните връзки или връзките по сватовство, които са в основата на задълженията за издръжка, породили решението.

(26) При решенията, постановени в държава-членка, необвързана от Хагския протокол от 2007 г., в настоящия регламент следва да се предвиди процедура за признаване и за декларация за изпълняемост. Тази процедура следва да има като модел процедурата и основанията за отказ за признаване, предвидени в Регламент (ЕО) № 44/2001. За да се ускори производството и да може взискателят бързо да си събере вземането, следва да се предвиди, че сезираният съд следва да постанови решението си в определените срокове, освен при изключителни обстоятелства.

(27) Уместно е също да се ограничат във възможно най-голяма степен формалностите по изпълнението, които биха увеличили разходите за взискателя. За тази цел настоящият регламент следва да предвижда взискателят на издръжка да не е задължен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата-членка по изпълнение, без това да засяга вътрешната организация на държавите-членки по отношение на процедурите по изпълнението.

(28) За да се ограничат разходите по процедури за изпълнение следва да не се изисква превод, освен ако изпълнението се обжалва, и без да се засягат правилата, приложими за съобщаването и връчването на актовете.

(29) С оглед да се гарантира спазването на изискванията за справедлив процес, уместно е в настоящия регламент да се предвиди ответникът, който не се е явил пред съда по произход на държава-членка, обвързана от Хагския протокол от 2007 г., да има правото, на етапа на изпълнение на постановеното срещу него решение, да поиска преразглеждане на това решение. Ответникът обаче следва да поиска това преразглеждане в определен срок, който да започва да тече най-късно считано от деня от който, на етапа на процедурата за изпълнение, за първи път не може да разполага изцяло или частично с имуществото си. Това право на преразглеждане следва да бъде извънредно право, предоставено на неизправния ответник, което не засяга упражняването на други извънредни правни средства за обжалване, предвидени в законодателството на държавата-членка по произход, доколкото тези средства за обжалване не са несъвместими с правото на преразглеждане по настоящия регламент.

▼B

(30) За да се ускори изпълнението на решение, произнесено в държава-членка, обвързана от Хагския протокол от 2007 г., в друга държава-членка, уместно е да се ограничат основанията за отказ или отлагане на изпълнението, на които може да се позове длъжникът поради трансграничния характер на задължението за издръжка. Това ограничение не следва да засяга основанията за отказ или отлагане, предвидени в националното законодателство, които не са несъвместими с посочените в настоящия регламент, като освобождаването на длъжника от дълга в момента на изпълнение или това, че определен вид имущество не подлежи на изземване.

(31) За да се улесни трансграничното събиране на вземания за издръжка, следва да се установи режим на сътрудничество между централните органи, определени от държавите-членки. Тези органи следва да оказват помощ на взискателите и на длъжниците по задължения за издръжка да предявяват правата си в друга държава-членка посредством внасянето на молби за признаване, за декларация за изпълняемост и за изпълнение на вече съществуващи решения, за изменение на такива решения или за постановяване на решение. Те следва също да обменят информация с цел да се открие местонахождението на длъжниците и взискателите и при необходимост да се определят доходите и имуществото им. Те следва освен това да си сътрудничат чрез обмен на информация от общ характер и да подпомагат сътрудничеството между компетентните органи в своята държава-членка.

(32) Централният орган, определен по силата на настоящия регламент, следва да покрива собствените си разходи с изключение на точно определени случаи и да оказва съдействие на всички ищци с местопребиваване в същата държава-членка. Така критерият за определяне на правото на едно лице да иска съдействие от централен орган следва да не е толкова стриктен, както свързващият критерий „обичайно местопребиваване“, използван на други места в настоящия регламент. Независимо от това критерият „местопребиваване“ следва да изключва простото присъствие.

(33) За да могат да окажат в пълна степен съдействие на взискателите и на длъжниците по вземания за издръжка, както и да улеснят по оптимален начин трансграничното събиране на такива вземания, централните органи следва да могат да получават определен обем информация с характер на лични данни. Следователно настоящият регламент следва да задължи държавите-членки да следят за това централните им органи да имат достъп до такава информация пред публични органи или администрации, които съхраняват тази информация в рамките на обичайната си дейност. Уместно е обаче всяка държава-членка да определи сама реда и условията за такъв достъп. По този начин дадена държава-членка следва да може да определи публичните органи или администрациите, които са длъжни да предоставят информацията на централния орган в съответствие с настоящия регламент, в това число, при необходимост, публични органи или администрации, които вече са определени в рамките на други механизми за достъп до информация. Когато държава-членка определя публични органи или администрации, то тя следва да следи за това нейният централен орган да има достъп до информацията, която се изисква в съответствие с настоящия регламент и се съхранява от тези публични органи или администрации. Държава-членка следва да може също така да предостави на своя централен орган възможността да има достъп до изискваната информация, която се съхранява от друго юридическо лице и за чието обработване това юридическо лице отговаря.

▼B

(34) В рамките на достъпа до лични данни, на тяхното използване и предаване, следва да се спазват изискванията на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([1]), както е транспонирана в националното законодателство на държавите-членки.

(35) Уместно е да се определят специфичните условия за достъп до лични данни, за тяхното използване и предаване им за целите на прилагането на настоящия регламент. В този смисъл беше взето предвид становището на Европейския орган за защита на личните данни ([2]). Уведомяването на субекта на данните следва да се извършва съгласно националното законодателство. Уместно е обаче да се предвиди възможността това уведомяване да се отложи, за да се възпрепятства длъжникът да прехвърли имуществото си и по този начин да навреди на събирането на издръжката.

(36) Предвид процесуалните разходи уместно е да се предвиди много благоприятен режим за предоставяне на правна помощ, а именно пълно поемане на процесуалните разходи, свързани със задължения за издръжка по отношение на деца под 21 години, открити с посредничеството на централните органи. Във връзка с това съществуващите правила за предоставяне на правна помощ в Европейския съюз съгласно Директива 2003/8/ЕО следва да бъдат допълнени със специфични правила, като по този начин се създаде определен режим на правна помощ при задължения за издръжка. В този случая, компетентният орган на замолената държава-членка следва да може, по изключение, да си възстанови разноските за сметка на загубилия ищец, получател на безплатната правна помощ, ако неговото финансово състояние позволява това. Такъв би бил случаят, именно, на лице с добро имотно състояние, което е действало недобросъвестно.

(37) Освен това за задълженията за издръжка, различни от посочените в предходното съображение, следва да се гарантира на всички страни еднакво третиране по отношение на правната помощ при изпълнението на дадено решение в друга държава-членка. По този начин, разпоредбите на настоящия регламент относно непрекъснатостта на правната помощ следва да се разбират също така като предоставяне на правна помощ на една от страните, която, ако не се е ползвала от правна помощ по време на производството за постановяване или изменение на решение в държавата-членка по произход, след това се е ползвала с такава помощ в същата държава в рамките на искане за изпълнение на решението. По същия начин, страна по спора, която е ползвала безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение IX, следва да има право, в държавата-членка по изпълнение, на най-благоприятната правна помощ или на най-голямото освобождаване от разходи и разноски, при условие че докаже, че би се ползвала от тази помощ или това освобождаване в държавата-членка по произход.

(38) За да се намалят разходите по превод на подкрепящи документи, сезираният съд следва да изисква превод на тези документи само ако такъв е наложителен, без да се засягат правата на защитата и приложимите правила при съобщаването и връчването на актове.

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
([2]) ОВ C 242, 7.10.2006 г., стр. 20.

▼B

(39) За да се улесни прилагането на настоящия регламент, следва да се предвиди задължение държавите-членки да съобщят на Комисията наименованията на своите централни органи и данните за връзка с тях, както и друга информация. Тази информация следва да бъде направена достояние на специалистите и на обществеността чрез публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* или чрез електронен достъп до Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО. Освен това използването на формулярите, предвидени в настоящия регламент следва да улесни и ускори комуникацията между централните органи и да позволи подаване на исканията по електронен път.

(40) Следва да се уреди връзката между настоящия регламент и международните двустранни или многостранни конвенции и споразумения в областта на задълженията за издръжка, по които държавите-членки са страни. Във връзка с това следва да се предвиди, че държавите-членки, които са страни по Конвенцията от 23 март 1962 г. между Швеция, Дания, Финландия, Исландия и Норвегия относно събирането на задълженията за издръжка, ще могат да продължат да прилагат тази конвенция, като се има предвид фактът, че тя предвижда правила относно признаването и изпълнението на решенията, които са по-благоприятни от предвидените в настоящия регламент. Що се отнася до сключването на бъдещи двустранни споразумения с трети държави във връзка със задълженията за издръжка, процедурите и условията, при които държавите-членки ще имат право да преговарят и да сключват от свое име такива споразумения следва да бъдат определени в рамките на обсъжданията на бъдещото предложение на Комисията по този въпрос.

(41) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ([1]).

(42) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на реда и условията за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(43) По-специално Комисията следва да бъде упълномощена да приема всяка промяна на предвидените от настоящия регламент формуляри чрез процедурата по консултиране, предвидена в член 3 от Решение 1999/468/ЕО. От друга страна, за изготвяне на списъка на административните органи, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, както и на списъка на компетентните органи за преценка на правото на правна помощ, следва Комисията да бъде упълномощена да действа съгласно процедурата по управление, предвидена в член 4 от същото решение.

(44) Настоящият регламент следва да измени Регламент (ЕО) № 44/2001, като замени неговите разпоредби, приложими за задълженията за издръжка. При спазване на преходните разпоредби на настоящия регламент, за въпросите, свързани със задължения за издръжка, държавите-членки следва да прилагат разпоредбите на настоящия регламент относно компетентността, признаването, изпълнителната сила и изпълнението на решенията и правната помощ на мястото на Регламент (ЕО) № 44/2001, считано от датата на прилагане на настоящия регламент.

([1]) ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

(45) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно създаването на серия от мерки, позволяващи събирането на вземания за издръжка при трансгранични случаи и съответно улесняване на свободното движение на хора в Европейския съюз, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(46) Съгласно член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(47) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързано от него и от неговото прилагане. Това обаче не засяга възможността Обединеното кралство да уведоми за намерението си да приеме настоящия регламент след приемането му в съответствие с член 4 от същия протокол.

(48) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и от неговото прилагане, без това да засяга възможността Дания да прилага по същество измененията на Регламент (ЕО) № 44/2001 съгласно член 3 от Споразумението от 19 октомври 2005 г. между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [1],

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага към задълженията за издръжка, произтичащи от семейни, родствени, брачни отношения или отношения по сватовство.

2. Понятието „държава-членка“ в настоящия регламент означава държава-членка, към която се прилага настоящият регламент.

[1] ОВ L 299, 16.11.2005 г., стр. 62.

▼B

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент:

1. „решение“: означава решение в областта на задълженията за издръжка, постановено от съд на държава-членка, независимо от наименованието на това решение — постановление, разпореждане, определение или изпълнителен лист, както и решение на съдебно длъжностно лице, определящо размера на процесуалните разноски. За целите на глави VII и VIII под „решение“ се разбира и решение в областта на задълженията за издръжка, издадено в трета държава;

2. „съдебна спогодба“: спогодба в областта на задълженията за издръжка, одобрена от съд или сключена пред съда в хода на съдебно производство;

3. „автентичен документ“:

а) означава документ в областта на задълженията за издръжка, съставен или формално регистриран като автентичен в държавата-членка по произход, чиято истинност:

i) е свързана с подписа и съдържанието на автентичния документ, и

ii) е установена от публичен орган или всеки друг оправомощен за това орган; или

б) споразумение в областта на задълженията за издръжка, сключено с административни органи на държавата-членка по произход или удостоверено от тях;

4. „държава-членка по произход“: държавата-членка, в която според случая решението е постановено, съдебната спогодба е одобрена или сключена и автентичният документ е съставен;

5. „държава-членка по изпълнение“: държавата-членка, в която се иска изпълнение на решението, на съдебната спогодба или на автентичния документ;

6. „молеща държава-членка“: държавата-членка, чийто централен орган предава молба съгласно глава VII;

7. „замолена държава-членка“: държавата-членка, чийто централен орган получава молба съгласно глава VII;

8. „държава — страна по Хагската конвенция от 2007 г.“: държава — страна по Хагската конвенция от 23 ноември 2007 г. за международно събиране на издръжки за деца и други членове на семейството (наричана по-долу „Хагската конвенция от 2007 г.“), доколкото въпросната конвенция се прилага между Общността и тази държава;

9. „съд по произход“: съдът, постановил подлежащото на изпълнение решение;

10. „взискател“: всяко физическо лице, на което се дължи или за което се твърди, че му се полага издръжка;

11. „длъжник“: всяко физическо лице, което дължи издръжка или за което се твърди, че дължи издръжка;

▼B

2. За целите на настоящия регламент понятието „съд“ обхваща също административните органи в държавите-членки, компетентни по въпросите на задълженията за издръжка, при условие че тези органи предоставят гаранции за своята безпристрастност и за правото на страните да бъдат изслушвани, и че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата-членка, в която са установени

i) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат обект на надзор от такъв орган, и

ii) имат равностойна сила и действие като решение на съдебен орган по същия въпрос.

Тези административни органи са изброени в приложение IX. Посоченото приложение е изготвено и изменено в съответствие с процедурата на управление, посочена в член 73, параграф 2, по искане на държавата-членка, в която се намира съответният административен орган.

3. За целите на членове 3, 4 и 6 понятието „местоживеене“ замества „гражданство“ в държавите-членки, които използват това понятие като свързващ фактор в областта на семейното право.

За целите на член 6 страните, чието „местоживеене“ е в различни териториални единици на една и съща държава-членка, се разглеждат като имащи общо „местоживеене“ в тази държава-членка.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 3

Общи разпоредби

Компетентни по искове за задължения за издръжка в държавите-членки са:

а) съдът по обичайно местопребиваване на ответника, или

б) съдът по обичайно местопребиваване на взискателя, или

в) съдът, който по силата на закона на съда е компетентен да разглежда иск за гражданското състояние на лицата, когато искът за издръжка допълва този иск, освен ако компетентността не се основава единствено на гражданството на едната от страните, или

г) съдът, който по силата на закона на съда е компетентен да разглежда иск за родителска отговорност, когато искането за издръжка допълва този иск, освен ако тази компетентност не се основава единствено на гражданството на едната от страните.

▼B

Член 4

Избор на съд

1. Страните могат да се договорят, че в дадена държава-членка следният съд или съдилища са компетентни да се произнасят по спорове, свързани със задължения за издръжка, които са възникнали или могат да възникнат помежду им:

а) съд или съдилища на държавата-членка, в която е обичайното местопребиваване на една от страните,

б) съд или съдилища на държавата-членка, чийто гражданин е една от страните,

в) при задължения за издръжка между съпрузи и бивши съпрузи:

i) съдът, компетентен да се произнася по техните спорове относно брачни отношения, или

ii) съд или съдилища на държавата-членка, в която е било последното общо обичайно местопребиваване на съпрузите в продължение на не по-малко от една година.

Условията, посочени в буква а), б) или в), трябва да са изпълнени в момента на сключване на споразумението относно избора на съд или в момента на образуване на производството.

Компетентността, предоставена по силата на споразумение, е изключителна, освен ако страните не са договорили друго.

2. Споразумението относно избора на съд се сключва в писмена форма. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

3. Настоящият член не се прилага при спор относно задължение за издръжка на дете, ненавършило осемнадесет години.

4. Ако страните са се договорили да предоставят изключителна компетентност на съд или съдилища на държава, страна по Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]), подписана на 30 октомври 2007 г. в Лугано (наричана по-долу „Конвенцията от Лугано“), при условие че тази държава не е държава-членка, посочената конвенция се прилага, освен по отношение на споровете, посочени в параграф 4.

Член 5

Компетентност, основана на явяване на ответника

Освен в случаите, когато компетентността произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е съдът на държава-членка, пред който се явява ответникът. Това правило не се прилага, ако ответникът се явява, за да оспори компетентността на съда.

Член 6

Субсидиарна компетентност

Когато нито един съд на държава-членка не е компетентен по смисъла на членове 3, 4 и 5, и нито един съд на държава, страна по Конвенцията от Лугано, която не е държава-членка, не е компетентен по силата на разпоредбите на посочената конвенция, компетентни са съдилищата на държавата-членка на общото гражданство на страните.

([1]) ОВ L 339, 21.12.2007 г., стр. 3.

▼B

Член 7

Forum necessitatis

Когато нито един съд на държава-членка не е компетентен по смисъла на членове 3, 4, 5 и 6, съдилищата на държава-членка могат в изключителни случаи да се произнесат по спора, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка.

Спорът трябва да има достатъчна връзка с държавата-членка на сезирания съд.

Член 8

Ограничение за производствата

1. Когато решението е постановено в държава-членка или държава, страна по Хагската конвенция от 2007 г., в която е обичайното местопребиваване на взискателя, длъжникът не може да образува производство за промяна на решението или за ново решение в друга държава-членка, докато обичайното местопребиваване на взискателя е в държавата, в която е постановено решението.

2. Параграф 1 не се прилага:

а) когато между страните съществува договореност съгласно член 4, според която са компетентни съдилищата на споменатата друга държава-членка,

б) когато взискателят приеме компетентността на съдилищата на споменатата друга държава-членка, както се посочва в член 5,

в) когато компетентният орган на държавата по произход, страна по Хагската конвенция от 2007 г., не може или откаже да упражни компетентността си за промяна на решението или за постановяване на ново решение, или

г) когато решението, постановено в държавата по произход, страна по Хагската конвенция от 2007 г., не може да бъде признато или допуснато до изпълнение в държавата-членка, в която се предвижда образуване на производство за изменение на съществуващото или постановяване на ново решение.

Член 9

Сезиране на съда

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

а) в момента, когато документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да може ответникът да бъде уведомен или да получи копие от акта, или

б) ако преди внасянето му в съда за документа трябва да бъде връчено уведомление или копие — в момента, когато е получен от отговорната за връчването служба, при условие че ищецът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

▼B

Член 10

Проверка на компетентността

Когато съд на държава-членка бъде сезиран по дело, което не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той сам обявява, че не е компетентен.

Член 11

Проверка на допустимостта

1. Когато ответник, чието обичайно местопребиваване е на територията на държава, различна от държавата-членка, където е заведено делото, не се яви на делото, компетентният съд спира производството, докато не се докаже, че ответникът е имал възможност да получи документа за образуване на производството или равностоен документ своевременно, за да може да се защити, или че са били предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Прилага се член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 вместо параграф 1 от настоящия член, ако документът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъде предаден от една държава-членка на друга в изпълнение на посочения регламент.

3. Когато разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1393/2007 не са приложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно съобщаването и връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако актът за образуване на производството или равностоен документ трябва да бъдат предадени в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

Член 12

Висящ процес (Lis pendens)

1. Когато искове с едни и същи предмет и между едни и същи страни са заведени в съдилища на различни държави-членки, съдът, сезиран след първия сезиран съд, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.

2. След установяване на компетентността на първия сезиран съд, всеки друг сезиран съд се отказва от компетентност в полза на този съд.

Член 13

Свързани искове

1. Когато свързани помежду си искове са висящи пред съдилища на различни държави-членки, всеки съд, сезиран след първия, може да спре разглеждането на делото.

2. Когато тези искове са висящи на първа инстанция, всеки съд, сезиран след първия, може също по молба на една от страните да се откаже от компетентност, при условие че първият сезиран съд е компетентен да се произнася по въпросните искове и правото му допуска тяхното обединяване.

3. По смисъла на настоящия член се считат за свързани искове, при които има толкова тясна връзка помежду им, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от несъвместими решения, постановени в отделни производства.

▼B

Член 14

Временни и охранителни мерки

От съдебните органи на държава-членка могат да бъдат искани временни или охранителни мерки, предвидени в нейното законодателство, дори ако съгласно настоящия регламент съд на друга държава-членка е компетентен да се произнася по съществото на делото.

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Член 15

Определяне на приложимото право

Приложимото право към задълженията за издръжка се определя в съответствие с Хагския протокол от 23 ноември 2007 г. относно приложимото право към задълженията за издръжка (наричан по-долу „Хагския протокол от 2007 г.“) в държавите-членки, обвързани от този правен инструмент.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯТА

Член 16

Приложно поле на настоящата глава

1. С настоящата глава се уреждат признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

2. Раздел 1 се отнася до решения, постановени в държава-членка, която е обвързана от Хагския протокол от 2007 г.

3. Раздел 2 се отнася до решения, постановени в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г.

4. Раздел 3 се отнася до всички решения.

РАЗДЕЛ 1

Решения, постановени в държава-членка, която е обвързана от Хагския протокол от 2007 г.

Член 17

Премахване на екзекватурата

1. Решение, постановено в държава-членка, обвързана от Хагския протокол от 2007 г., се признава в друга държава-членка, без да се изисква каквато и да било процедура и без да е възможно да се оспори неговото признаване.

2. Решение, постановено в държава-членка, обвързана от Хагския протокол от 2007 г., което подлежи на изпълнение в тази държава, е изпълняемо в друга държава-членка, без там да е необходима декларация за изпълняемост.

▼B

Член 18

Охранителни мерки

Изпълняемо решение включва в себе си автоматично оправомощаване да се предприемат охранителни мерки, предвидени в правото на държавата-членка по изпълнение.

Член 19

Право да се иска преразглеждане

1. Ответник, който не се е явил в съда в държавата-членка по произход, има право да поиска преразглеждане на решението от компетентния съд на тази държава-членка, когато:

а) актът за образуване на производството или равностоен документ не му е бил връчен или съобщен своевременно и по начин, че да има възможност да се защити, или

б) е бил възпрепятстван да оспори вземането за издръжка поради непреодолима сила или поради извънредни обстоятелства, без да има вина от негова страна,

освен ако ответникът не е упражнил правото на обжалване на решението, а е имал възможност да направи това.

2. Срокът за подаване на искане за преразглеждане започва да тече от датата, на която ответникът действително се е запознал със съдържанието на решението и е бил в състояние да предприеме действия, най-късно от датата на първата изпълнителна мярка, налагаща му ограничение да се разпорежда цялостно или частично с имуществото си. Ответникът предприема незабавни действия, във всеки случай в срок от 45 дни. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

3. Ако съдът отхвърли молбата за преразглеждане по параграф 1 с мотива, че нито едно от предвидените в посочения параграф основания за преразглеждане не е налице, решението остава в сила.

Ако съдът прецени, че преразглеждането е оправдано с мотива, че едно от посочените в параграф 1 условия е изпълнено, решението се обявява за нищожно. Въпреки това взискателят не губи предимствата от прекъсването на давностни или преклузивни срокове, нито правото да иска със задна дата издръжка, която би могъл да придобие с първоначалния иск.

Член 20

Документи за целите на изпълнението

1. За целите на изпълнението на решение в друга държава-членка, молителят представя на компетентните органи по изпълнение на решението:

а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата истинност;

б) извлечение от решението, издадено от компетентния орган на държавата-членка по произход с помощта на стандартния формуляр по образеца в приложение I;

▼B

в) по целесъобразност, документ, който прави опис на просрочените плащания и посочва датата, на която е извършено изчислението;

г) по целесъобразност, транслитерация или превод на съдържанието на формуляра, посочен в буква б), на официалния език на държавата-членка по изпълнение или, ако в тази държава-членка съществуват няколко официални езика — на официалния или на един от официалните езици на съдебното производство на мястото, където е поискано изпълнението, в съответствие със законодателството на тази държава-членка, или на друг език, който държавата-членка по изпълнение е посочила, че може да приеме. Всяка държава-членка може да посочи официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния или нейните, на който или които тя приема да бъде попълнен формулярът.

2. Компетентните органи на държавата-членка по изпълнение не могат да изискват от молителя да представи превод на решението. Превод може да бъде поискан обаче, ако изпълнението на решението се оспорва.

3. Всеки превод съгласно настоящия член трябва да бъде направен от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите-членки.

Член 21

Отказ или спиране на изпълнението

1. Основанията за отказ или за спиране на изпълнението в съответствие с правото на държавата-членка по изпълнение се прилагат, ако не са несъвместими с прилагането на параграфи 2 и 3.

2. По молба на длъжника, компетентният орган на държавата-членка по изпълнение отказва изцяло или частично изпълнението на решението на съда по произход, ако правото да се получи изпълнение на решението, постановено от съда по произход, е погасено по давност по смисъла на правото на държавата-членка по произход или на държавата-членка по изпълнение, като се взема предвид по-дългият давностен срок.

Освен това по молба на длъжника компетентният орган на държавата-членка по изпълнение може да откаже изцяло или частично изпълнението на решението на съда по произход, ако то е несъвместимо с решение, постановено в държавата-членка по изпълнение, или с решение, постановено в друга държава-членка или трета държава, което отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата-членка по изпълнение.

Решение, което има за последица изменението на предходно решение относно задължения за издръжка поради промяна на обстоятелствата, не се смята за несъвместимо решение по смисъла на втората алинея.

3. По молба на длъжника компетентният орган на държавата-членка по изпълнение може да спре изцяло или частично изпълнението на решението на съда по произход, когато компетентният съд на държавата-членка по произход е бил сезиран с молба за преразглеждане на решението на съда по произход в съответствие с член 19.

Освен това, по молба на длъжника компетентният орган на държавата-членка по изпълнение спира изпълнението на решението на съда по произход, ако изпълнителната сила на решението е спряна в държавата-членка по произход.

▼B

Член 22

Незасягане на съществуването на семейни отношения

Признаването и изпълнението на решение по въпрос, свързан със задължение за издръжка съгласно настоящия регламент по никакъв начин не означава признаване на семейна, родствена, брачна връзка или връзка по сватовство, породила задължението за издръжка, което е довело до постановяване на решението.

РАЗДЕЛ 2

Решения, постановени в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г.

Член 23

Признаване

1. Решение, постановено в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г., се признава в другите държави-членки, без за това да се изисква каквато и да било процедура.

2. В случай на оспорване заинтересованата страна, която посочва като основен елемент от иска признаването на дадено решение, може да поиска констативни действия съгласно предвидените в настоящия раздел процедури, с които да се признае решението.

3. Ако признаването се изтъква като инцидентен иск пред съд на държава-членка, този съд е компетентен да се произнесе по въпроса.

Член 24

Основания за отказ за признаване

Съдебно решение не се признава, ако:

а) признаването явно противоречи на обществения ред в държавата-членка, в която се иска признаване. Критерият за обществен ред не може да се прилага към нормите за компетентност;

б) актът за образуване на производството или равностоен документ не е връчен или съобщен на ответника своевременно и по начин, който би му позволил да се защити, освен ако ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;

в) то е несъвместимо с решение, постановено между същите страни в държавата-членка, в която се иска признаване;

г) то е несъвместимо с решение, постановено по-рано в друга държава-членка или в трета държава по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата-членка, в която се иска признаване.

Решение, което има за последица изменението на предходно решение относно задължения за издръжка поради промяна на обстоятелствата, не се смята за несъвместимо решение по смисъла на буква в) или г).

▼B

Член 25

Спиране на производството

Съд на държава-членка, до който е подадено искане за признаване на решение, постановено в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г., спира производството, ако изпълнението на решението е спряно в държавата-членка по произход поради обжалване.

Член 26

Изпълняемост

Решение, постановено в държава-членка, необвързана от Хагския протокол от 2007 г., което подлежи на изпълнение в тази държава, се привежда в изпълнение в друга държава-членка, когато по молба на всяка заинтересована страна то е било обявено за изпълняемо там.

Член 27

Териториална компетентност

1. Молбата за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата-членка по изпълнение, относно който тази държава-членка е нотифицирала Комисията в съответствие с член 71.

2. Териториалната компетентност се определя според обичайното местопребиваване на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

Член 28

Процедура

1. Молбата за декларация за изпълняемост се придружава от следните документи:

а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;

б) извлечение от решението, издадено от съда по произход, като се използва формуляра от приложение II, без да се засягат разпоредбите на член 29;

в) по целесъобразност, транслитерация или превод на съдържанието на формуляра, посочен в буква б), на официалния език на държавата-членка по изпълнение или ако в тази държава-членка съществуват няколко официални езика — на официалния или на един от официалните езици на съдебното производство на мястото, където е подадена молбата, в съответствие със законодателството на тази държава-членка, или на друг език, който държавата-членка по изпълнение е посочила, че може да приеме. Всяка държава-членка може да посочи официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния или нейните, на който или които тя приема да е попълнен формулярът.

2. Съдът или компетентният орган, до който е отправена молбата, не може да изисква от молителя да представи превод на решението. Независимо от това може да бъде изискан превод при обжалване, посочено в член 32 или 33.

3. Всеки превод съгласно настоящия член трябва да бъде направен от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите-членки.

▼B

Член 29

Непредставяне на извлечението

1. Ако извлечението, посочено в член 28, параграф 1, буква б), не бъде представено, съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчна информация, може да не изиска представянето му.

2. В посочения в параграф 1 случай се представя превод на документите, ако съдът или компетентният орган поиска това. Преводът трябва да бъде направен от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите-членки.

Член 30

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение без преглед по смисъла на член 24 след приключване на формалностите по член 28 и в срок не по-дълъг от 30 дни след приключването на тези формалности, освен при невъзможност поради изключителни обстоятелства. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави каквито и да е забележки по искането.

Член 31

Уведомяване за решението по молбата за декларация

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на ищеца по реда и условията, определени от правото на държавата-членка по изпълнение.

2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно със съдебното решение, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 32

Обжалване на решението по молбата за декларация

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се подава в съда, нотифициран от съответната държава-членка пред Комисията, в съответствие с член 71.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.

4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба, повдигната от молителя, се прилага член 11, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма обичайно местопребиваване в някоя от държавите-членки.

5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването ѝ или съобщаването ѝ. Ако обичайното местопребиваване на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава-членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 45 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето, или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

▼B

Член 33

Производство за оспорване на решение, постановено по жалба

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава-членка е нотифицирала Комисията в съответствие с член 71.

Член 34

Отказ или отменяне на декларация за изпълняемост

1. Съдът, в който е подадена жалбата съгласно член 32 или 33, може да откаже или отмени декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 24.

2. При спазване на разпоредбите на член 32, параграф 4 съдът, в който е подадена жалбата съгласно член 32, се произнася в срок от 90 дни от нейното подаване, освен при невъзможност поради изключителни обстоятелства.

3. Съдът, в който е подадена жалбата съгласно член 33, постановява решението си незабавно.

Член 35

Спиране на производството

По молба на страната, срещу която е поискано изпълнението, съдът, сезиран с жалбата съгласно член 32 или 33, спира производството, ако в държавата-членка по произход изпълнението на решението е спряно поради обжалване.

Член 36

Временни или охранителни мерки

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящия раздел, няма пречки молителят да поиска временни или охранителни мерки в съответствие с правото на държавата-членка по изпълнение, без да се изисква това решение да бъде обявено за изпълняемо по смисъла на член 30.

2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.

3. По време на определения в член 32, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по това обжалване, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 37

Частична изпълняемост

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.

2. Молителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от съдебното решение.

▼B

Член 38

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата по изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

РАЗДЕЛ 3

Общи разпоредби за всички решения

Член 39

Временна изпълняемост

Съдът по произход може да обяви решението за временно изпълняемо, независимо от евентуално право на обжалване, дори ако националното законодателство не предвижда изпълняемост по право.

Член 40

Позоваване на признато решение

1. Когато страна по дело желае да се позове в друга държава-членка на съдебно решение, признато по смисъла на член 17, параграф 1 или по силата на раздел 2, тя трябва да представи препис от това решение, който отговаря на условията, необходими за установяване на неговата истинност.

2. При необходимост, съдът, пред който се прави позоваването на признатото решение, може да поиска от страната, позоваваща се на признатото решение, да представи извлечение, издадено от съда по произход, като използва според случая формуляра от приложение I или II.

Съдът по произход издава такова извлечение и по искане на всяка заинтересована страна.

3. При необходимост, страната, позоваваща се на признатото решение, представя транслитерация или превод на съдържанието на посочения в параграф 2 формуляр на официалния език на съответната държава-членка или, ако в тази държава-членка съществуват няколко официални езика, на официалния или на един от официалните езици на съдебното производство на мястото, където става позоваването на признатото решение, в съответствие със законодателството на тази държава-членка, или на друг език, който държавата-членка по изпълнение е посочила, че може да приеме. Всяка държава-членка може да посочи официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния или нейните, на който или които тя приема да е попълнен формулярът.

4. Всеки превод съгласно настоящия член трябва да бъде направен от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите-членки.

Член 41

Процедура и условия за изпълнение

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, процедурата по изпълнението на решения, постановени в друга държава-членка, се урежда от законодателството на държавата-членка, в която се извършва изпълнението. Решение, постановено в държава-членка, което е изпълняемо в държавата-членка по изпълнение, се привежда в изпълнение при същите условия, като решение, постановено в тази държава-членка, в която се извършва изпълнението.

▼B

2. Страната, която иска изпълнение на решение, постановено в друга държава-членка, не е длъжна да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата-членка по изпълнение, без това да се отнася до компетентните лица по процедурата на изпълнение.

Член 42

Недопускане на преразглеждане на решение по същество

При никакви обстоятелства не се допуска постановено в държава-членка решение да се преразглежда по същество в държавата-членка, в която е поискано признаването, изпълняемостта или изпълнението.

Член 43

Възстановяване на разходите без предимство

Възстановяването на всички разходи по прилагането на настоящия регламент няма предимство пред събирането на вземането за издръжка.

ГЛАВА V

ДОСТЪП ДО ПРАВОСЪДИЕ

Член 44

Право на правна помощ

1. Страните по спор, попадащ в обхвата на настоящия регламент, се ползват с действителен достъп до правосъдие в друга държава-членка, включително в рамките на процедури по изпълнение и по обжалване, при условията, определени в настоящата глава.

В случаите по глава VII този действителен достъп се осигурява от замолената държава-членка на всеки молител, който е с местопребиваване в молещата държава-членка.

2. За осигуряване на такъв действителен достъп държавите-членки предоставят правна помощ в съответствие с настоящата глава, освен ако се прилага параграф 3.

3. В случаите по глава VII държавата-членка не е задължена да предоставя правна помощ, ако и доколкото процедурите на тази държава-членка дават възможност на страните да водят делото, без да е необходима такава помощ, и централният орган предоставя необходимите услуги безплатно.

4. Условията за получаване на достъп до правна помощ не са по-ограничаващи от условията, определени за съответните вътрешни дела.

5. Не се изискват никаква гаранция или обезпечение, независимо как са наречени, за обезпечаване на заплащането на разходите и разноските по производства във връзка със задължения за издръжка.

▼B

Член 45

Съдържание на правната помощ

Правната помощ, предоставена по силата на настоящата глава, означава необходимото съдействие, оказано на страните, за да се запознаят и да предявят правата си, както и за да се гарантира, че молбите им, представени с посредничеството на централните органи или пряко на компетентните органи, ще бъдат разгледани обстойно и ефикасно. Тя включва при необходимост следните аспекти:

а) досъдебни правни съвети с оглед постигане на уреждане на спора преди започване на съдебно производство;

б) правна помощ с оглед сезиране на компетентен орган или съд и представителство пред съда;

в) освобождаване или поемане на разноските по делото и възнагражденията на лицата, упълномощени да извършват действия по време на производството;

г) в държавите-членки, в които загубилата делото страна е осъдена да заплати разноските на насрещната страна, ако получателят на правната помощ загуби делото, разноските на насрещната страна, които тя би заплатила, ако получателят на правната помощ е имал обичайно местопребиваване в държавата-членка, в която се намира сезираният съд;

д) устен превод;

е) превод на документите, изискани от съда или от компетентния орган и представени от получателя на правна помощ, които са необходими за решаването на делото;

ж) пътни разноски, които се поемат от получателя на правната помощ, когато правото или съдът на съответната държава-членка изисква физическото присъствие на съдебното заседанието на лицата, засегнати от предявяването на иска, и когато съдът реши, че тези лица не могат да бъдат изслушани по друг приемлив за съда начин.

Член 46

Безплатна правна помощ при искове за издръжка на деца, подадени чрез централните органи

1. Замолената държава-членка предоставя безплатна правна помощ при всички искове по задължения за издръжка на лице, ненавършило 21 години, произтичащи от отношението родител—дете и предявена от взискател съгласно член 56.

2. Независимо от параграф 1 компетентният орган на замолената държава-членка може да откаже предоставянето на безплатна правна помощ по отношение на молби, различни от тези по член 56, параграф 1, букви а) и б), ако прецени, че молбата или всякакъв вид обжалване е явно неоснователно.

▼B

Член 47

Случаи, които не попадат в обхвата на член 46

1. В случаите, които не попадат в обхвата на член 46, и при спазване на членове 44 и 45, правна помощ може да бъде предоставена в съответствие с националното законодателство, поспециално по отношение на условията за оценка на доходите на молителя или на основателността на молбата.

2. Независимо от параграф 1, страна по спора, която в държавата-членка по произход е ползвала изцяло или частично правна помощ или е била освободена от разходи и разноски, има право, при всяка процедура по признаване, изпълняемост или изпълнение, на най-благоприятната правна помощ или на най-широкото освобождаване, предвидено в законодателството на държавата-членка по изпълнение.

3. Независимо от параграф 1, страна по спора, която в държавата-членка по произход е ползвала безплатна процедура пред административен орган, посочен в приложение X, има право, при всяка процедура по признаване, изпълняемост или изпълнение, на правна помощ в съответствие с параграф 2. За тази цел страната по спора представя документ, съставен от компетентния орган на държавата-членка по произход, удостоверяващ, че отговаря на изискванията за финансово положение и може да се ползва изцяло или частично от правна помощ или от освобождаване от разходи и разноски.

Компетентните органи по настоящия параграф са изброени в приложение XI. Това приложение е изготвено и изменено в съответствие с процедурата на управление, посочена в член 73, параграф 2.

ГЛАВА VI

СЪДЕБНИ СПОГОДБИ И АВТЕНТИЧНИ ДОКУМЕНТИ

Член 48

Прилагане на настоящия регламент към съдебни спогодби и автентични документи

1. Съдебните спогодби и автентичните документи, които са изпълняеми в държавата-членка по произход, се признават и имат същата изпълнителна сила в друга държава-членка като решенията, съгласно глава IV.

2. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат, при необходимост, към съдебни спогодби и автентични документи.

3. Компетентният орган на държавата-членка по произход издава, по искане на която и да е от заинтересованите страни, препис-извлечение от съдебната спогодба или от автентичния документ чрез формуляра, образец от който се съдържа, според случая, в приложения I и II или в приложения III и IV.

ГЛАВА VII

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 49

Определяне на централните органи

1. Всяка държава-членка определя централен орган, който да изпълнява задълженията, които са му възложени съгласно настоящия регламент.

▼B

2. Федералните държави-членки, държавите-членки с повече от една правна система или държавите-членки с автономни териториални единици са свободни да определят повече от един централен орган, като посочат териториалния или персонален обхват на техните функции. Когато една държава-членка е определила повече от един централен орган, тя посочва централния орган, към който могат да се адресират съобщения с оглед предаването им на компетентния централен орган в рамките на тази държава-членка. Ако дадено съобщение бъде изпратено на централен орган, който не е компетентен, той има задължението да го препрати на компетентния централен орган, като уведоми за това подателя.

3. Названието на централния орган или централните органи, техните данни за връзка и, при нужда, обхватът на техните функции по параграф 2, се съобщават от държавата-членка на Комисията в съответствие с член 71.

Член 50

Общи функции на централните органи

1. Централните органи:

а) сътрудничат помежду си, по-специално чрез обмен на информация, и развиват сътрудничеството между компетентните органи на собствените си държави-членки за постигане на целите на настоящия регламент,

б) търсят, доколкото е възможно, решения на трудностите, които могат да възникнат при прилагането на настоящия регламент.

2. Централните органи вземат мерки, за да улеснят прилагането на настоящия регламент и да укрепят сътрудничеството помежду си. За тази цел се използва Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО.

Член 51

Специфични функции на централните органи

1. Централните органи предоставят съдействие по отношение на молбите по член 56, по-специално като:

а) предават и получават такива молби;

б) образуват или съдействат за образуването на производства по такива молби.

2. По отношение на такива молби централните органи вземат всички необходими мерки за:

а) предоставяне или съдействие за предоставянето на правна помощ, когато обстоятелствата го налагат;

б) съдействие за намиране на длъжника или взискателя, по-специално в изпълнение на членове 61, 62 и 63;

в) подпомагане за получаване на подходяща информация относно доходите, а при нужда и информация относно имущественото състояние на длъжника или взискателя, включително откриване на местонахождението на имуществата, в изпълнение на членове 61, 62 и 63;

г) насърчаване на приятелски споразумения с оглед постигане на доброволно изплащане на издръжката, включително чрез посредничество, помирение и други подобни средства;

▼B

д) съдействие за текущото изпълнение на решенията за издръжка, в това число просрочени задължения;

е) съдействие за събиране и срочно прехвърляне на плащанията за издръжка;

ж) улесняване на получаването на документни или други доказателства, без да се засяга Регламент (ЕО) № 1206/2001;

з) предоставяне на помощ за установяване на родство, когато това е необходимо за събиране на вземания за издръжка;

и) образуване или съдействие за образуване на производства за получаване на всички необходими и временни мерки с териториален характер, имащи за цел уреждането на висящи молби за издръжка;

й) улесняване на съобщаването и връчването на документи, без да се засяга Регламент (ЕО) № 1393/2007.

3. Доколкото това е допустимо според правото на съответната държавата-членка, функциите на централния орган по силата на настоящия член могат да бъдат изпълнявани от публични или други структури, при условие че те се контролират от компетентните органи на тази държава-членка. Определянето на такива публични или други структури, както и техните данни за връзка и обхвата на функциите им се съобщават от държавата-членка на Комисията в съответствие с член 71.

4. Настоящият член и член 53 не налагат по никакъв начин задължение на централния орган да упражнява правомощия, които могат да се упражняват единствено от съдебните власти съгласно правото на замолената държава-членка.

Член 52

Упълномощаване

Централният орган на замолената държава-членка може да иска пълномощно от молителя, само ако действа от негово име в съдебно производство или в производства пред други институции, или за да определи представител за същите цели.

Член 53

Искания за специфични мерки

1. Чрез мотивирано искане централен орган може да поиска от друг централен орган да предприеме съответните специфични мерки, предвидени в член 51, параграф 2, букви б), в), ж), з), и) и й), когато няма висяща молба по член 56. Замоленият централен орган взема съответните мерки, ако прецени, че такива са необходими, за да подпомогне потенциален молител да подаде молба съгласно член 56 или да реши дали трябва да се подаде такава молба.

2. При подаване на искане съгласно член 51, параграф 2, букви б) и в), замоленият централен орган търси исканата информация при необходимост съгласно член 61. Въпреки това информацията, посочена в член 61, параграф 2, букви б), в) и г), може да бъде потърсена, само ако взискателят представи копие от решение, съдебна спогодба или автентичен документ, подлежащ на изпълнение, при необходимост придружен от преписа-извлечение, посочен в членове 20, 28 или 48.

▼B

Замоленият централен орган съобщава получената информация на молещия централен орган. Когато тази информация е била получена в приложение на член 61, това съобщаване обхваща само адреса на потенциалния ответник в замолената държава-членка. При искане за признаване, декларация за изпълняемост или изпълнение на решение съобщаването може освен това да се отнася до наличието на приходи или имущество на длъжника в тази държава.

Ако замоленият централен орган не е в състояние да предостави исканата информация, той уведомява за това молещия централен орган без отлагане, като посочва причините, поради които не може да предостави информацията.

3. По искане на друг централен орган, централният орган може също така да вземе специфични мерки по отношение на висящо дело за присъждане на издръжка в молещата държава-членка, съдържащо международен елемент.

4. За искания, подадени съгласно настоящия член, централните органи използват формуляра, чийто образец фигурира в приложение V.

Член 54

Разходи на централния орган

1. Всеки централен орган поема сам разходите си по прилагането на настоящия регламент.

2. Централните органи не могат да налагат такси на молителя за предоставяне на услугите по настоящия регламент, освен за извънредни разходи, произтичащи от искане за специфична мярка по член 53.

За целите на настоящия параграф разходите по установяване на местонахождението на длъжника не се считат за извънредни разходи.

3. Замоленият централен орган не може да възстановява извънредните разходи, посочени в параграф 2, без предварителното съгласие на молителя за предоставяне на тези услуги на такава цена.

Член 55

Подаване на молби чрез централните органи

Молба по настоящата глава се подава до централния орган на замолената държава-членка чрез централния орган на държавата-членка, в която е обичайното местопребиваване на молителя.

Член 56

Видове молби

1. Взискател, който претендира за събиране на вземания за издръжка в съответствие с настоящия регламент, може да подаде следните видове молби:

а) признаване или признаване и декларация за изпълняемост на решение;

▼B

б) изпълнение на решение, постановено или признато в замолената държава-членка;

в) получаване на решение в замолената държава-членка, когато такова решение не съществува, включително при нужда — установяване на родство;

г) получаване на решение в замолената държава-членка, когато признаването и декларацията за изпълняемост на решение, постановено в държава, различна от замолената държава-членка, не е възможно;

д) промяна на решение, постановено в замолената държава-членка;

е) промяна на решение, постановено в държава, различна от замолената държава-членка.

2. Длъжник, срещу когото има решение за издръжка, може да подаде следните видове молби:

а) признаване на решение, с което се спира или се ограничава изпълнението на предходно решение в замолената държава-членка;

б) промяна на решение, постановено в замолената държава-членка;

в) промяна на решение, постановено в държава, различна от замолената държава-членка.

3. За молби по настоящия член, съдействието и представителството за целите на член 45, буква б) се предоставят от централния орган на замолената държава-членка пряко или с посредничеството на публични или други органи или лица.

4. Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, посочените в параграфи 1 и 2 молби се разглеждат съгласно законодателството на замолената държава-членка и в съответствие с правилата за компетентност, приложими в тази държава-членка.

Член 57

Съдържание на молбите

1. За молба по член 56 се използва формулярът, чийто образец се съдържа в приложение VI или VII.

2. Всички молби по член 56 съдържат като минимум:

а) описание на характера на молбата или молбите;

б) името на ищеца и данни за връзка с него, включително адрес и дата на раждане;

в) име и, ако са известни — адрес и дата на раждане на ответника;

г) име и дата на раждане на лицата, за които се иска издръжка;

д) мотиви, на които се основа молбата;

▼B

е) когато молба се подава от взискателя — информация относно мястото, където следва да се изпратят или прехвърлят по електронен път плащанията;

ж) наименованието и данните за връзка на лицето или отдела на централния орган на молещата държава-членка, отговарящо за разглеждането на молбата.

3. За целите на параграф 2, буква б) вместо личния си адрес ищецът може да съобщи друг адрес, в случай на семейно насилие, ако националното законодателство на замолената държава-членка не изисква, за целите на образуване на производствата, представянето на личния адрес на ищеца за процесуални нужди.

4. При необходимост молбата включва също така следната информация, доколкото е известна:

а) финансовото състояние на взискателя;

б) финансовото състояние на длъжника, включително име и адрес на работодателя на длъжника, както и естеството и местонахождението на имуществата на длъжника;

в) всякаква друга информация, която може да помогне за откриване на местонахождението на ответника.

5. Молбата се придружава от цялата необходима подкрепяща информация или документи, в т.ч. при необходимост документи за установяване правото на молителя на правна помощ. Молбите, предвидени в член 56, параграф 1, букви а) и б) и в параграф 2, буква а), според случая, са придружени само от документите, изброени в членове 20, 28 или 48 или в член 25 от Хагската конвенция от 2007 г.

Член 58

Предаване, получаване и обработка на молби и дела чрез централните органи

1. Централният орган на молещата държава-членка съдейства на ищеца, като прави необходимото молбата да е придружена от цялата информация и всички документи, за които му е известно, че са необходими за разглеждане на молбата.

2. След като се увери, че молбата отговаря на изискванията на настоящия регламент, централният орган на молещата държава-членка предава молбата на централния орган на замолената държава-членка.

3. В срок от 30 дни от датата на получаване на молбата замоленият централен орган потвърждава получаването ѝ, като за целта използва формуляра, чийто образец се съдържа в приложение VIII, и информира централния орган на молещата държава-членка какви начални стъпки са предприети или предстои да бъдат предприети по отношение на разглеждането на молбата, като може да поиска всякакви допълнителни документи и информация, които счита за необходими. В същия срок от 30 дни замоленият централен орган предоставя на молещия централен орган името и данните за връзка на лицето или службата, на която е възложено да отговаря на въпросите относно движението на молбата.

4. В рамките на 60 дни от датата на потвърждаване на получаването, замоленият централен орган информира молещия централен орган за движението на молбата.

▼B

5. Молещият и замоленият централни органи се информират взаимно за:

а) лицето или службата, отговарящи за дадено дело;

б) напредъка по делото,

и отговарят своевременно на запитванията.

6. Централните органи обработват досието толкова бързо, колкото позволява правилното разглеждане на съдържанието му.

7. Централните органи използват за комуникация помежду си най-бързите и ефикасни средства, с които разполагат.

8. Замолен централен орган може да откаже да обработи молба само ако е явно, че не са изпълнени изискванията на настоящия регламент. В такъв случай този централен орган своевременно информира молещия централен орган за мотивите си за отказ, като използва формуляра, чийто образец се съдържа в приложение IX.

9. Замоленият централен орган не може да отхвърли молба само по причина на липса на допълнителни документи или информация. Той може обаче да поиска от молещия централен орган да предостави тези допълнителни документи или информация. Ако молещият централен орган не направи това в срок от 90 дни или по-дълъг срок, посочен от замоления централен орган, последният може да вземе решение да не продължава разглеждането на молбата. В такъв случай той незабавно информира молещия централен орган за своя отказ, като използва формуляра, чийто образец се съдържа в приложение IX.

Член 59

Езици

1. Формулярът на искането или на молбата се попълва на официалния език на замолената държава-членка, а ако в тази държава-членка има няколко официални езика — на официалния език или на един от официалните езици на местонахождението на съответния централен орган или на друг официален език на институциите на Европейския съюз, който замолената държава-членка е заявила, че приема, освен ако централният орган на тази държава-членка не се откаже от превод.

2. Документите, придружаващи формуляра за искането или молбата, се превеждат на определения съгласно параграф 1 език, само ако е необходим превод за предоставяне на исканото съдействие, без да се засягат членове 20, 28, 40 и 66.

3. Всички други съобщения между централните органи се разменят на езика, определен в съответствие с параграф 1, освен ако централните органи не уговорят друго помежду си.

Член 60

Заседания

1. С цел да улеснят прилагането на настоящия регламент, централните органи редовно провеждат заседания.

2. Свикването на тези заседания е в съответствие с Решение 2001/470/ЕО.

▼B

Член 61

Достъп на централните органи до информация

1. При предвидените в настоящата глава условия и по изключение от член 51, параграф 4 замоленият централен орган си служи с всички приложими и разумни средства, за да получи посочената в параграф 2 информация, необходима да улесни, по определено дело, получаването, промяната, признаването, декларацията за изпълняемост или изпълнението на дадено решение.

Публичните органи или администрациите, които в рамките на обичайната си дейност притежават в замолената държава-членка посочената в параграф 2 информация, и които отговарят за обработката ѝ по смисъла на Директива 95/46/ЕО, я предоставят, като се вземат предвид ограниченията, обосновани от съображения за националната или обществената сигурност, на замоления централен орган по негово искане, когато последният няма пряк достъп до тази информация.

Държавите-членки могат да определят публичните органи или администрациите, които са в състояние да предоставят на замоления централен орган посочената в параграф 2 информация. Когато дадена държава-членка извършва такова определяне, тя следи за това избраните органи и администрации да са такива, че централният ѝ орган да може да има достъп до необходимата информация, в съответствие с настоящия член.

Всяко друго юридическо лице, което притежава, в замолената държава-членка, посочената в параграф 2 информация и което отговаря за обработката ѝ по смисъла на Директива 95/46/ЕО, я предоставя на замоления централен орган по негово искане, ако е оправомощено да го направи съгласно правото на замолената държава-членка.

Замоленият централен орган предава, при необходимост, получената информация на молещия централен орган.

2. Информацията, посочена в настоящия член е притежаваната от органите, администрациите или лицата, посочени в параграф 1. Тя трябва да бъде достатъчна, релевантна и непрекомерна и се отнася до:

а) адреса на длъжника или на взискателя;

б) доходите на длъжника;

в) името на работодателя на длъжника и/или номера на банковата(ите) сметка(и) на длъжника;

г) имуществото на длъжника.

За постановяване или промяна на решение замоленият централен орган може да поиска само информацията, посочена в буква а).

За да се признае, да се обяви за изпълняемо или да се изпълни едно решение, замоленият централен орган може да поиска цялата информация, посочена в първа алинея. Информацията, посочена в буква г), обаче може да бъде поискана само ако посочената в букви б) и в) информация е недостатъчна, за да позволи изпълнение на решението.

▼B

Член 62

Предаване и използване на информацията

1. Централните органи предават в своята държава-членка, според случая, посочената в член 61, параграф 2 информация, на компетентните съдилища, на компетентните органи, отговарящи за връчване или съобщаване на правните актове, както и на компетентните органи, отговарящи за изпълнението на дадено решение.

2. Всеки орган или съд, на който е предадена информацията в приложение на член 61 може да я използва само за да улесни събирането на вземания за издръжка.

С изключение на информацията относно самото наличие на адрес, доходи или имущество в замолената държава-членка, посочената в член 61, параграф 2 информация не може да се разкрива на лицето, сезирало молещия централен орган, при условие че са изпълнени процесуалните правила, приложими пред съда.

3. Никой орган, който обработва информация, предоставена му съгласно член 61, не може да съхранява тази информация след изтичане на периода, необходим за постигане на целите, за които е била предоставена.

4. Всеки орган, който обработва информация, съобщена му в съответствие с член 61, гарантира поверителността ѝ съгласно националното законодателство.

Член 63

Уведомяване на субекта на данните

1. Уведомяването на субекта на данните за разкриването на цялата или част от информацията се извършва съгласно националното право на замолената държава-членка.

2. Когато това уведомяване рискува да навреди на ефективното събиране на вземането за издръжка, то може да се отложи за срок, който не може да надвишава 90 дни, считано от датата на предоставяне на информацията на замоления централен орган.

ГЛАВА VIII

ПУБЛИЧНИ ИНСТИТУЦИИ

Член 64

Публични институции, действащи в качеството на ищец

1. За целите на молба за признаване и на декларация за изпълняемост на решения или за целите на изпълнение на решения, понятието „взискател“ включва публична институция, действаща от името на физическо лице, на което е дължима издръжка, или институция, на която е дължимо възстановяването на помощи, предоставени вместо издръжка.

2. Правото на публична институция да действа вместо лице, на което се дължи издръжка, или да иска възстановяване на помощи, предоставени на взискателя вместо издръжка, се урежда от правото, на което се подчинява институцията.

▼B

3. Публична институция може да иска признаване и декларация за изпълняемост или да иска изпълнението на:

а) решение, постановено срещу длъжник по искане на публична институция, която претендира да ѝ бъдат възстановени изплатени от нея помощи вместо издръжка;

б) решение, постановено между взискател и длъжник, до размера на помощите, предоставени на взискателя вместо издръжка.

4. Публичната институция, която иска признаване и декларация за изпълняемост или изпълнение на решение, представя при поискване всички документи, които удостоверяват правата ѝ по параграф 2 и изплащането на помощи на взискателя.

ГЛАВА IX

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 65

Легализация или други подобни формалности

В рамките на настоящия регламент не се изискват никакви легализации или други подобни формалности.

Член 66

Превод на подкрепящи документи

Без да се засягат членове 20, 28 и 40, сезираният съд може да изиска от страните да предоставят превод на подкрепящите документи, които са на език, различен от този, на който се провежда производството, само ако сметне, че такъв превод е необходим за постановяване на решението или за спазване на правата на защитата.

Член 67

Възстановяване на разходите

Без да се засяга член 54, компетентният орган на замолената държава-членка може да си възстанови разноските за сметка на загубилата страна по делото, получател на безплатната правна помощ по член 46, по изключение и ако финансовото състояние на последната го позволява.

Член 68

Връзка с други правни инструменти на Общността

1. При условие, че се спазва член 75, параграф 2, настоящият регламент изменя Регламент (ЕО) № 44/2001, като заменя разпоредбите на посочения регламент във връзка със задълженията за издръжка.

2. Настоящият регламент заменя Регламент (ЕО) № 805/2004 по отношение на въпросите, свързани със задълженията за издръжка, с изключение на европейските изпълнителни основания относно задълженията за издръжка, издадени в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г.

▼B

3. По отношение на задълженията за издръжка настоящият регламент не засяга изпълнението на Директива 2003/8/ЕО, при спазване на глава V.

4. Настоящият регламент не засяга изпълнението на Директива 95/46/ЕО.

Член 69

Връзка със съществуващите международни конвенции и споразумения

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранните или многостранните конвенции и споразумения, по които една или няколко държави-членки са страни по време на приемането му и които се отнасят до въпроси, уредени от него, без да се засягат задълженията на държавите-членки по силата на член 307 от Договора.

2. Независимо от това, без да се засягат разпоредбите на параграф 3, в отношенията между държавите-членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите и споразуменията, които се отнасят до уредени от него въпроси и по които държавите-членки са страни.

3. Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на Конвенцията от 23 март 1962 г. между Швеция, Дания, Финландия, Исландия и Норвегия относно събирането на задълженията за издръжка от държавите-членки, които са страни по нея, като се има предвид фактът, че посочената конвенция предвижда по отношение на признаването, изпълняемостта и изпълнението на решенията:

а) опростени и ускорени процедури за изпълнението на решения за издръжка, и

б) предоставянето на по-благоприятна правна помощ от предвидената в глава V от настоящия регламент.

Прилагането на горепосочената конвенция обаче не може да лиши ответника от защитата, която му осигуряват членове 19 и 21 от настоящия регламент.

Член 70

Информация, предоставяна на обществеността

Държавите-членки предоставят чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО, следната информация с цел предоставянето ѝ на обществеността:

а) описание на националните закони и процедури относно задълженията за издръжка;

б) описание на предприетите мерки за изпълнение на задълженията по член 51;

в) описание на гаранциите за ефективен достъп до правосъдие съгласно изискванията на член 44;

г) описание на националните норми и процедури за изпълнение, включително информация относно всички наложени в тази област ограничения, и по-специално нормите за защита на длъжника и за преклузивните или давностните срокове.

Държавите-членки непрекъснато актуализират тази информация.

▼B

Член 71

Информация относно данните за връзка и езиците

1. Най-късно до 18 септември 2010 г. държавите-членки съобщават на Комисията:

а) наименованията и данните за връзка на съдилищата или органите, компетентни да разглеждат молби за декларации за изпълняемост на решения в съответствие с член 27, параграф 1 и да се произнасят по образувани жалби срещу решения по такива молби в съответствие с член 32, параграф 2;

б) процедурите за обжалване, посочени в член 33;

в) процедурата за преразглеждане за целите на прилагането на член 19, както и името и данните за връзка на компетентните съдилища;

г) наименованията и данните за връзка на централните си органи и, когато това е уместно, обхвата на техните функции в съответствие с член 49, параграф 3;

д) наименованията и данните за връзка на публичните институции или други институции и при необходимост обхвата на техните функции в съответствие с член 51, параграф 3;

е) имената и данните за връзка на органи с компетентност по въпросите на изпълнението за целите на член 21;

ж) езиците, приети за превод на документите, посочени в членове 20, 28 и 40;

з) езиците, приети от техните централните органи за посочените в член 59 съобщения с други централни органи.

Държавите-членки осведомяват Комисията за всякакви последвали промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената информация съгласно параграф 1 с изключение на адресите и другите данни за връзка на съдилищата и органите, посочени в букви а), в) и е).

3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа за граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО.

Член 72

Изменение на формулярите

Всяко изменение на формулярите, предвидени в настоящия регламент, се приема в съответствие с процедурата по консултиране, предвидена в член 73, параграф 3.

▼B

Член 73

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 70 от Регламент (ЕО) № 2201/2003.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Срокът, предвиден в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Член 74

Клауза за преразглеждане

Най-късно 5 години след датата на прилагане, определена съгласно член 76, трета алинея, Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящия регламент, в т.ч. оценка на практическия опит в сътрудничеството между централните органи, по-конкретно техния достъп до информация, притежавана от публичните органи и администрациите, и оценка на функционирането на процедурата за признаване, за изпълняемост и за изпълнение, приложима за решения, постановени в държава-членка, която не е обвързана от Хагския протокол от 2007 г. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за адаптиране.

Член 75

Преходни разпоредби

▼C1

1. Настоящият регламент се прилага само към вече открити производства, одобрени или сключени съдебни спогодби, както и към автентични документи, съставени считано от датата на неговото влизане в сила, при спазване на параграфи 2 и 3.

▼C2

2. Раздели 2 и 3 от глава IV се прилагат към:

а) решения, постановени в държавите-членки преди датата на прилагане на настоящия регламент, за които от тази дата е поискано признаване и декларация за изпълняемост;

б) решения, постановени от датата на прилагане на настоящия регламент в резултат на открити преди тази дата производства,

доколкото тези решения попадат в приложното поле на Регламент (ЕО) № 44/2001 за целите на признаването и изпълнението.

▼B

Регламент (ЕО) № 44/2001 продължава да се прилага спрямо производства за признаване и изпълнение, които са висящи към датата на прилагане на настоящия регламент.

Първа и втора алинея се прилагат *mutatis mutandis* към одобрени или сключени съдебни спогодби, както и към автентични документи, съставени в държавите-членки.

3. Глава VII относно сътрудничеството между централните органи се прилага към исканията и молбите, получени от централния орган, считано от датата на прилагане на настоящия регламент.

▼B

Член 76

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 2, параграф 2, член 47, параграф 3 и членове 71, 72 и 73 се прилагат, считано от 18 септември 2010 г.

Настоящият регламент се прилага, с изключение на разпоредбите, посочени във втора алинея, считано от 18 юни 2011 г., при условие че Хагският протокол от 2007 г. е приложим в Общността към тази дата. Ако това не е изпълнено, настоящият регламент се прилага, считано от датата на прилагане на посочения по-горе протокол в Общността.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ/СЪДЕБНА СПОГОДБА ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА, НЕПОДЛЕЖАЩО НА ПРОЦЕДУРА ЗА ПРИЗНАВАНЕ И НА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

(членове 20 и 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ВАЖНО

Издава се от съда по произход

Издава се само ако решението или съдебната спогодба са изпълняеми в държавата членка по произход

Да се споменават само данни, които са посочени в решението или съдебната спогодба или са доведени до знанието на съда по произход

1. ЕСТЕСТВО НА АКТА:

☐ Решение ☐ Съдебна спогодба

Дата и регистрационен номер: .....

Съдебното решение/съдебната спогодба се признава и е изпълняемо/изпълняема в друга държава членка, като не е възможно да се оспори неговото/нейното признаване и не е необходима декларация за изпълняемост (членове 17 и 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009).

2. СЪД ПО ПРОИЗХОД

2.1. Наименование: .....

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2.3. Телефон/факс/електронна поща: .....

3. ИЩЕЦ/ИЩЦИ ([2]) ([3])

3.1. **Лице А**

3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

([2]) Ако страните не са посочени като ищец/ищци или ответник/ответници в съдебното решение/съдебната спогодба, посочете дали са ищец/ищци или ответник/ответници.

([3]) Ако съдебното решение или съдебната спогодба се отнасят за повече от трима ищци или трима ответници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

3.1.3. Личен номер или номер на социално осигуряване: .....

3.1.4. Адрес:

3.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.1.4.3. Държава: .....

3.1.5. Предоставена(о) му е

3.1.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

3.1.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.1.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

3.2. **Лице Б**

3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.2.4. Адрес:

3.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.4.3. Държава: .....

3.2.5. Предоставена(о) му е

3.2.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

3.2.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.2.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

3.3. **Лице В**

3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.3.3. Личен номер или номер на социално осигуряване: .....

3.3.4. Адрес:

3.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.3.4.3. Държава: .....

▼M3

3.3.5. Предоставена(о) му е

3.3.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

3.3.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.3.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

4. ОТВЕТНИК/ОТВЕТНИЦИ ([1]) ([2])

4.1. **Лице А**

4.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.1.4. Адрес:

4.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.1.4.3. Държава: .....

4.1.5. Предоставена(о) му е

4.1.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

4.1.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

4.1.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

4.2. **Лице Б**

4.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.2.4. Адрес:

4.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.2.4.2. Населено място и пощенски код: ..... ,

4.2.4.3. Държава: .....

4.2.5. Предоставена(о) му е

4.2.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

([1]) Ако страните не са посочени като ищец/ищци или ответник/ответници в съдебното решение/съдебната спогодба, посочете дали са ищец/ищци или ответник/ответници.

([2]) Ако съдебното решение или съдебната спогодба се отнасят за повече от трима ищци или трима ответници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

4.2.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

4.2.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

4.3. **Лице B**

4.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.3.4. Адрес:

4.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.3.4.3. Държава: .....

4.3.5. Предоставена(о) му е

4.3.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

4.3.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

4.3.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

5. СЪДЪРЖАНИЕ НА СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ/СЪДЕБНАТА СПОГОДБА

5.1. **Парична единица**

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): .....

5.2. **Задължение за издръжка** [1]

5.2.1. *Задължение за издръжка A*

5.2.1.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.1.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....

[1] Ако решението или съдебната спогодба се отнасят за повече от трима ищци или трима ответници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.1.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.1.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден (дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо) .....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

▼**M3**

5.2.2. *Задължение за издръжка Б*

5.2.2.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.2.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.2.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.2.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо): .....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

▼**M3**

5.2.2.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.3. *Задължение за издръжка B*

5.2.3.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.3.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.3.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.3.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

▼**M3**

5.2.3.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.3. **Разходи и разноски**

Съдебното решение/съдебната спогодба предвижда, че

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

трябва да плати сумата от .....

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете броя на страниците: .....

Съставено в: ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Подпис и/или печат на съда по произход:

.....

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ/СЪДЕБНА СПОГОДБА ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА, ПОДЛЕЖАЩО/ПОДЛЕЖАЩА НА ПРОЦЕДУРА ЗА ПРИЗНАВАНЕ И НА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

(член 28 и член 75, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ВАЖНО

Издава се от съда по произход

Издава се само ако решението или съдебната спогодба са изпълняеми в държавата членка по произход

Да се споменават само данни, които са посочени в решението или съдебната спогодба или са доведени до знанието на съда по произход

1. ЕСТЕСТВО НА АКТА:

☐ Решение ☐ Съдебна спогодба

Дата и регистрационен номер: .....

2. СЪД ПО ПРОИЗХОД

2.1. Наименование: .....

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Дания ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

2.3. Телефон/факс/електронна поща: .....

3. ИЩЕЦ/ИЩЦИ ([2]) ([3])

3.1. **Лице А**

3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.1.4. Адрес:

3.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

([2]) Ако страните не са посочени като ищец/ищци или ответник/ответници в съдебното решение/съдебната спогодба, посочете дали са ищец/ищци или ответник/ответници.

([3]) Ако решението или съдебната спогодба се отнасят за повече от трима ищци или трима ответници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

3.1.4.3. Държава: .....

3.1.5. Предоставена(о) му е

3.1.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

3.1.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.1.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([1]):

☐ Да ☐ Не

3.2. **Лице Б**

3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.2.4. Адрес:

3.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.4.3. Държава: .....

3.2.5. Предоставена(о) му е

3.2.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

3.2.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.2.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([2]):

☐ Да ☐ Не

3.3. **Лице В**

3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.3.4. Адрес:

3.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.3.4.3. Държава: .....

3.3.5. Предоставена(о) му е

3.3.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

([1]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

([2]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

▼M3

3.3.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

3.3.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([1]):

☐ Да ☐ Не

4. ОТВЕТНИК/ОТВЕТНИЦИ ([2]) ([3])

4.1. **Лице А**

4.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.1.4. Адрес:

4.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.1.4.3. Държава: .....

4.1.5. Предоставена(о) му е

4.1.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

4.1.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

4.1.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([4]):

☐ Да ☐ Не

4.2. **Лице Б**

4.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.2.4. Адрес:

4.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.2.4.3. Държава: .....

4.2.5. Предоставена(о) му е

4.2.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

4.2.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

([1]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

([2]) Ако страните не са посочени като ищец/ищци или ответник/ответници в съдебното решение/съдебната спогодба, посочете дали са ищец/ищци или ответник/ответници.

([3]) Ако решението или съдебната спогодба се отнасят за повече от трима ищци или трима ответници, да се добави допълнителен лист.

([4]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

▼M3

4.2.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([1]):

☐ Да ☐ Не

4.3. **Лице B**

4.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.3.4. Адрес:

4.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.3.4.3. Държава: .....

4.3.5. Предоставена(о) му е

4.3.5.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

4.3.5.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

4.3.5.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009 ([2]):

☐ Да ☐ Не

5. СЪДЪРЖАНИЕ НА СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ/СЪДЕБНАТА СПОГОДБА

5.1. **Парична единица:**

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Датска крона (DKK) ☐ Британска лира (GBP) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): ...

5.2. **Задължение за издръжка** ([3])

5.2.1. *Задължение за издръжка A*

5.2.1.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.1.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....

(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

([1]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

([2]) За Дания това са административните органи, посочени в Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 251, 21.9.2013 г., стр. 1).

([3]) Ако решението/съдебната спогодба се отнася за повече от три задължения за издръжка, да се добави допълнителен лист.

▼**M3**

5.2.1.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.1.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация:

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

▼**M3**

5.2.2. *Задължение за издръжка Б*

5.2.2.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.2.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....

(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.2.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.2.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

▼**M3**

5.2.2.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.3. *Задължение за издръжка B*

5.2.3.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.3.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....

(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.3.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.3.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

▼M3

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Лихва (ако е посочена в съдебното решение/съдебната спогодба)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.3. **Разходи и разноски**

Съдебното решение/съдебната спогодба предвижда, че

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

трябва да плати сумата от .....

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете броя на страниците: .....

Съставено в: ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Подпис и/или печат на съда по произход:

.....

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА, НЕПОДЛЕЖАЩ НА ПРОЦЕДУРА ЗА ПРИЗНАВАНЕ И НА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

(член 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ВАЖНО

Издава се от компетентния орган на държавата членка по произход

Издава се само ако автентичният документ е изпълняем в държавата членка по произход

Да се споменават само данни, които са посочени в автентичния документ или които са доведени до знанието на компетентния орган

1. Дата и регистрационен номер на автентичния документ: .....

Автентичният документ се признава и е изпълняем в друга държава членка, като не е възможно да се оспори неговото признаване и не е необходима декларация за изпълняемост (член 48 от Регламент (ЕО) № 4/2009).

2. ЕСТЕСТВО НА АВТЕНТИЧНИЯ ДОКУМЕНТ

2.1. ☐ Документ, съставен или регистриран на: ..... (дд/мм/гггг)

☐ Споразумение, сключено или заверено на: ..... (дд/мм/гггг)

2.2. Компетентен орган:

2.2.1. Наименование: .....

2.2.2. Адрес:

2.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2.2.3. Телефон/факс/електронна поща: .....

3. ВЗИСКАТЕЛ(И) ([2])

3.1. **Лице А**

3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.
([2]) Ако автентичният документ се отнася за повече от трима взискатели или трима длъжници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

3.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.1.4. Адрес:

3.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.1.4.3. Държава: .....

3.2. **Лице Б**

3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.2.4. Адрес:

3.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.4.3. Държава: .....

3.3. **Лице В**

3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.3.4. Адрес:

3.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.3.4.3. Държава: .....

4. ДЛЪЖНИК(ЦИ) ([1])

4.1. **Лице А**

4.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.1.4. Адрес:

4.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.1.4.3. Държава: .....

4.2. **Лице Б**

4.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.2.4. Адрес:

4.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.2.4.3. Държава: .....

4.3. **Лице В**

4.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

([1]) Ако автентичният документ се отнася за повече от трима взискатели или трима длъжници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

4.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.3.4. Адрес:

4.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.3.4.3. Държава: .....

5. СЪДЪРЖАНИЕ НА АВТЕНТИЧНИЯ ДОКУМЕНТ

5.1. **Парична единица:**

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO) .....

5.2. **Задължение за издръжка** [1]

5.2.1. *Задължение за издръжка А*

5.2.1.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.1.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.1.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.1.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

[1] Ако автентичният документ се отнася за повече от три задължения за издръжка, да се добави допълнителен лист.

▼M3

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация:

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.2. *Задължение за издръжка Б*

5.2.2.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.2.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

▼M3

5.2.2.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.2.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация:

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

▼**M3**

5.2.3. *Задължение за издръжка B*

5.2.3.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.3.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.3.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.3.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

▼**M3**

5.2.3.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.3. **Разходи**

Автентичният документ предвижда, че

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

трябва да плати сумата от .....

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете броя на страниците: .....

Съставено в: ..... *на:* ..... *(дд/мм/гггг)*

Подпис и/или печат на компетентния орган:

.....

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ АВТЕНТИЧЕН ДОКУМЕНТ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА, ПОДЛЕЖАЩ НА ПРОЦЕДУРА ЗА ПРИЗНАВАНЕ И НА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ

(член 48 и член 75, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ВАЖНО

Издава се от компетентния орган на държавата членка по произход

Издава се само ако автентичният документ е изпълняем в държавата членка по произход

Да се споменават само данни, които са посочени в автентичния документ или които са доведени до знанието на компетентния орган

1. ДАТА И РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР НА АВТЕНТИЧНИЯ ДОКУМЕНТ: .....

2. ЕСТЕСТВО НА АВТЕНТИЧНИЯ ДОКУМЕНТ

2.1. ☐ Документ, съставен или регистриран на: ..... (дд/мм/гггг)

☐ Споразумение, сключено или заверено на: ..... (дд/мм/гггг)

2.2. Компетентен орган:

2.2.1. Наименование: .....

2.2.2. Адрес:

2.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.2.3. Държава членка:

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Дания ☐ Германия
☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция
☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва
☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия
☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения
☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

2.2.3. Телефон/факс/електронна поща: .....

3. ВЗИСКАТЕЛ(И) ([2])

3.1. **Лице А**

3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.
([2]) Ако автентичният документ се отнася за повече от трима взискатели или трима длъжници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

3.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.1.4. Адрес:

3.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.1.4.3. Държава: .....

3.2. **Лице Б**

3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.2.4. Адрес:

3.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.4.3. Държава: .....

3.3. **Лице В**

3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

3.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

3.3.4. Адрес:

3.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

3.3.4.3. Държава: .....

4. ДЛЪЖНИК(ЦИ) ([1])

4.1. **Лице А**

4.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.1.4. Адрес:

4.1.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.1.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.1.4.3. Държава: .....

4.2. **Лице Б**

4.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

4.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.2.4. Адрес:

4.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.2.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.2.4.3. Държава: .....

4.3. **Лице В**

4.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

4.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

([1]) Ако автентичният документ се отнася за повече от трима взискатели или трима длъжници, да се добави допълнителен лист.

▼M3

4.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност: .....

4.3.4. Адрес:

4.3.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

4.3.4.2. Населено място и пощенски код: .....

4.3.4.3. Държава: .....

5. СЪДЪРЖАНИЕ НА АВТЕНТИЧНИЯ ДОКУМЕНТ

5.1. **Парична единица:**

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Датска крона (DKK) ☐ Британска лира (GBP) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): ...

5.2. **Задължение за издръжка** ([1])

5.2.1. *Задължение за издръжка А:*

5.2.1.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

Лице, за което се дължи издръжка:

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.1.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.1.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.1.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

([1]) Ако автентичният документ се отнася за повече от три задължения за издръжка, да се добави допълнителен лист.

▼**M3**

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент:.....

.....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.1.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.2.2. *Задължение за издръжка Б*

5.2.2.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

.....

Лице, за което се дължи издръжка: ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.2.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

▼M3

5.2.2.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.2.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.2.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете):.....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

▼**M3**

5.2.3. *Задължение за издръжка B*

5.2.3.1. Задължението за издръжка се плаща

от ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, на което следва да се изплати сумата)

.....

Лице, за което се дължи издръжка: ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

5.2.3.2. ☐ Сумата се плаща наведнъж

Период, за който се отнася плащането (когато е приложимо):

.....
(от дата (дд/мм/гггг) до дата (дд/мм/гггг) или събитие)

Дата на падежа: ..... (дд/мм/гггг)

Размер: .....

5.2.3.3. ☐ Сумата се плаща на вноски

Дата на падежа (дд/мм/гггг)	Размер

5.2.3.4. ☐ Сумата се плаща периодично

☐ Веднъж седмично

☐ Веднъж месечно

☐ Друга честота (моля, уточнете): .....

Размер: .....

Считано от: ..... (дд/мм/гггг)

Ден/дата на падежа: .....

☐ До (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (ако е приложимо):

.....

Ако размерът на задължението за издръжка подлежи на индексация, моля посочете метода на тази индексация: .....

.....

Индексацията се прилага, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.5. ☐ Дължима сума със задна дата

Период, за който се отнася задължението: ..... (от (дд/мм/гггг) до (дд/мм/гггг)

Размер: .....

Начини на плащане: .....

.....

.....

▼**M3**

5.2.3.6. ☐ Лихва (ако е посочена в автентичния документ)

Ако върху сумата на задължението за издръжка се начислява лихва, моля посочете лихвения процент: .....

Лихвата е дължима, считано от: ..... (дд/мм/гггг)

5.2.3.7. ☐ Плащане в натура (моля, уточнете):.....

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Друг начин на плащане (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

5.3. **Разходи**

Автентичният документ предвижда, че

..... (фамилно и собствено(и) име(на)

трябва да плати сумата от .....

на ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете броя на страниците: .....

Съставено в: ..... *на:* ..... *(дд/мм/гггг)*

Подпис и/или печат на компетентния орган:

.....

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ИСКАНЕ ЗА СПЕЦИФИЧНИ МЕРКИ

(член 53 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ЧАСТ А:

Попълва се от молещия централен орган

1. МОЛЕЩ ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

1.1. Наименование: .....

1.2. Адрес:

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

1.2.2. Населено място и пощенски код: .....

1.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия
☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция
☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва
☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия
☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения
☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

1.3. Телефон: .....

1.4. Факс: .....

1.5. Електронна поща: .....

1.6. Регистрационен номер: .....

1.7. Лице, което отговаря за придвижване на искането:

1.7.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

1.7.2. Телефон: .....

1.7.3. Електронна поща: .....

2. ЗАМОЛЕН ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

2.1. Наименование: .....

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия
☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция
☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва
☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия
☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения
☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

3. ИСКАНЕ

3.1. **Поисканата специфична мярка цели:**

3.1.1. ☐ Да се съдейства за намиране на длъжника или взискателя (вж. точки 3.3 и 3.4)

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼M3

3.1.2. ☐ Да се подпомогне търсенето на информация относно доходите или имуществото на длъжника или взискателя (вж. точки 3.3 и 3.4)

3.1.3. ☐ Да се подпомогне получаването на документални или други доказателства

3.1.4. ☐ Да се получи помощ за установяване на родството

3.1.5. ☐ Да се образуват или да се улесни образуването на производства за постановяване на необходима временна мярка с териториален характер

3.1.6. ☐ Да се окаже съдействие за връчване или съобщаване на даден акт

3.2. **Мотиви за искането:**

.....

.....

.....

.....

.....

3.3. **Исканата информация се отнася до:**

3.3.1. ☐ *следния длъжник*

3.3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане ([1]): .....

3.3.1.3. Последен известен адрес: .....

3.3.1.4. Личен номер или номер за социална сигурност ([2]): .....

3.3.1.5. Всякакви други полезни сведения ([3]):

.....

.....

3.3.2. ☐ *следния взискател*

3.3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

3.3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане ([4]): .....

3.3.2.3. Последен известен адрес: .....

3.3.2.4. Личен номер или номер за социална сигурност ([5]): .....

3.3.2.5. Всякакви други полезни сведения ([6]):

.....

.....

3.4. **Искана информация**

3.4.1. ☐ Настоящ адрес на длъжника/взискателя

3.4.2. ☐ Доходи на длъжника/взискателя

([1]) Ако тези данни са налице.
([2]) Ако тези данни са налице.
([3]) Например името на предишен работодател, имена и адреси на членове на семейството, данни за автомобил или недвижим имот, собственост на засегнатото лице.
([4]) Ако тези данни са налице.
([5]) Ако тези данни са налице.
([6]) Например името на предишен работодател, имена и адреси на членове на семейството, данни за автомобил или недвижим имот, собственост на засегнатото лице.

▼**M3**

3.4.3. ☐ Имущество на длъжника/взискателя, включително местонахождение на имотите на длъжника/взискателя

Взискателят е представил копие от решение, съдебна спогодба или автентичен документ за изпълнение, при необходимост придружено от съответния формуляр

☐ Да ☐ Не

☐ *Уведомяването на субекта на данните рискува да навреди на ефективното събиране на вземането за издръжка (член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009)*

Съставено в ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Име и подпис на служителя, упълномощен от молещия централен орган:

.....

ЧАСТ Б:

Попълва се от замоления централния орган

4. РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР НА ЗАМОЛЕНИЯ ЦЕНТРАЛНИЯ ОРГАН: ....

5. ЛИЦЕ, КОЕТО ОТГОВАРЯ ЗА ПРИДВИЖВАНЕ НА ИСКАНЕТО:

5.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

5.2. Телефон: .....

5.3. Факс: .....

5.4. Електронна поща: .....

6. ПРЕДПРИЕТИ МЕРКИ И ПОСТИГНАТИ РЕЗУЛТАТИ

.....

.....

.....

.....

7. СЪБРАНА ИНФОРМАЦИЯ

7.1. **Без прилагане на членове 61, 62 и 63 от Регламент (ЕО) № 4/2009:**

7.1.1. Адрес на длъжника/взискателя:

☐ Не ☐ Да (уточнете):

.....

.....

▼M3

7.1.2. Доходи на длъжника/взискателя:

☐ Не ☐ Да (уточнете):

……

……

7.1.3. Имущество на длъжника/взискателя:

☐ Не ☐ Да (уточнете):

……

……

7.2. **С прилагане на членове 61, 62 и 63 от Регламент (ЕО) № 4/2009:**

7.2.1. Адрес на длъжника/взискателя:

☐ Не ☐ Да (уточнете):

……

……

……

7.2.2. Съществуващи доходи на длъжника:

☐ Не ☐ Да

7.2.3. Съществуващо имущество на длъжника:

☐ Не ☐ Да

ВАЖНО

(в случай на прилагане на членове 61, 62 и 63 от Регламент (ЕО) № 4/2009)

С изключение на информацията относно наличието на адрес, доходи или имущество в замолената държава членка, посочената в член 61, параграф 2 информация не може да се разкрива на лицето, сезирало молещия централен орган, при условие че са изпълнени процесуалните правила, приложими пред съда (член 62, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕО) № 4/2009).

8. НЕВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИСКАНАТА ИНФОРМАЦИЯ

Замоленият централен орган не е в състояние да предостави исканата информация по следните причини:

……

……

…… ……

▼**M3**

Съставено в ..... *на:* ..... *(дд/мм/гггг)*

Име и подпис на служителя, упълномощен от замоления централен орган:

.....

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ФОРМУЛЯР ЗА МОЛБА ЗА ПРИЗНАВАНЕ, ЗА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЯЕМОСТ ИЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЕ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА

(членове 56 и 57 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ЧАСТ А:

Попълва се от молещия централен орган

1. МОЛБА

☐ Молба за признаване или за признаване и за декларация за изпълняемост на решение (член 56, параграф 1, буква а)

☐ Молба за признаване на решение (член 56, параграф 2, буква а)

☐ Молба за изпълнение на решение, постановено или признато в замолената държава членка (член 56, параграф 1, буква б)

2. МОЛЕЦ ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

2.1. Наименование: .....

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

2.3. Телефон: .....

2.4. Факс: .....

2.5. Електронна поща: .....

2.6. Регистрационен номер на молбата: .....

Молба, която следва да се обработи заедно с молбата/молбите със следния(те) регистрационен(и) номер(а): .....

2.7. Лице, което отговаря за придвижване на молбата:

2.7.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

2.7.2. Телефон: .....

2.7.3. Електронна поща: .....

3. ЗАМОЛЕН ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

3.1. Наименование: .....

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼M3

3.2.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

4. ПРИЛОЖЕНИ КЪМ МОЛБАТА ДОКУМЕНТИ [1], АКО РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО В ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

☐ Копие от съдебното решение/съдебната спогодба/автентичния документ

☐ Извлечение от съдебното решение/съдебната спогодба/автентичния документ с помощта на формуляра, съдържащ се в приложение I, II, III или IV

☐ Транслитерация или превод на съдържанието на формуляра, съдържащ се в приложение I, II, III или IV

☐ При необходимост копие от решението по молбата за декларацията за изпълняемост

☐ Документ, който определя размера на просрочените плащания и посочва датата, на която е извършено изчислението

☐ Документ, който удостоверява, че ищецът се е ползвал от правна помощ или от освобождаване от разходи и разноски

☐ Документ, който удостоверява, че ищецът се е ползвал от безплатно производство пред административен орган в държавата членка по произход и че отговаря на изискванията за финансово положение, за да може да се ползва от правна помощ или от освобождаване от разходи и разноски

☐ Документ, който установява правото на публичния орган да иска възстановяване на изплатени на взискателя социални помощи и който удостоверява плащането на такива помощи

☐ Други (моля, уточнете) .....

.....

.....

.....

5. ПРИЛОЖЕНИ КЪМ МОЛБАТА ДОКУМЕНТИ [2], АКО РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО В ТРЕТА ДЪРЖАВА

☐ Пълният текст на решението

☐ Резюме или извлечение от решението, изготвено от компетентния орган на държавата по произход

☐ Документ, който удостоверява, че решението е изпълняемо в държавата по произход, а в случай на решение на административен орган — документ, удостоверяващ, че са изпълнени изискванията, предвидени в член 19, параграф 3 от Хагската конвенция от 2007 г.

[1] Поставя се знак в съответното поле и документите се номерират по реда на тяхното прилагане.

[2] Поставя се знак в съответното поле и документите се номерират по реда на тяхното прилагане.

▼M3

☐ Ако ответникът не се е явил, нито е имал упълномощен представител по време на производството в държавата членка по произход, документ или документи, които удостоверяват съответно, че ответникът е бил надлежно уведомен за производството и е имал възможността да бъде изслушан, или че е бил надлежно уведомен за решението и е имал възможността да го оспори или да го обжалва на фактическо и правно основание

☐ Документ, който определя размера на просрочените плащания и посочва датата, на която е извършено изчислението

☐ Документ, съдържащ полезна информация за извършване на съответните изчисления, в случай че решението предвижда автоматична индексация

☐ Документ, който посочва в каква степен ищецът се е ползвал от безплатна правна помощ в държавата по произход

☐ Други (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

Общ брой на приложените документи към формуляра молба: .....

Съставено в: ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Име и подпис на служителя, упълномощен от молещия централен орган: ...

ЧАСТ Б:

Попълва се от ищеца или, при необходимост, от лицето/органа, упълномощен(о) в молещата държава членка да попълни формуляра от името на ищеца

6. МОЛБА

6.1. ☐ *Молба за признаване или за признаване и за декларация за изпълняемост на решение*

Молбата е на основание:

6.1.1. ☐ глава IV, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009

6.1.2. ☐ Хагската конвенция от 2007 г.

6.1.2.1. Посочете правната основа за признаване и изпълнение съгласно член 20 от Хагската конвенция от 2007 г.: .....

6.1.2.2. Ответникът се е явил или е имал упълномощен представител по време на производството в държавата членка по произход:

Да ☐ Не ☐

6.1.3. ☐ националното законодателство на замолената държава членка

6.1.4. ☐ друго (моля, уточнете) .....

.....

.....

6.2. ☐ *Молба за изпълнение на решение, постановено или признато в замолената държава членка*

7. РЕШЕНИЕ

7.1. Дата и регистрационен номер: .....

7.2. Наименование на съда по произход: .....

▼M3

8. ИЩЕЦ

8.1. **Физическо лице:**

8.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

8.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

8.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([1]): .....

8.1.4. Гражданство: .....

8.1.5. Професия: .....

8.1.6. Семейно положение: .....

8.1.7. Адрес:

☐ Посоченият по-долу адрес е личният адрес на ищеца.

☐ Ищецът е обект на семейно насилие ([2]). Посоченият по-долу адрес е адресът на: ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

8.1.7.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

8.1.7.2. Населено място и пощенски код: .....

8.1.7.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

8.1.8. Телефон/електронна поща: .....

8.1.9. Предоставена(о) му е:

8.1.9.1. правна помощ:

☐ Да ☐ Не

8.1.9.2. освобождаване от разходи и разноски:

☐ Да ☐ Не

8.1.9.3. безплатно производство пред административен орган, посочен в приложение X към Регламент (ЕО) № 4/2009:

☐ Да ☐ Не

8.1.10. При необходимост, фамилно и собствено(и) име(на) и адрес на представителя на ищеца (адвокат .....): .....

.....

8.2. **Публична институция:**

8.2.1. Наименование: .....

8.2.2. Адрес:

8.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

8.2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

([1]) Ако тези данни са налице.

([2]) Националното законодателство на замолената държава може все пак да изисква, за целите на образуване на производствата, ищецът да предостави личния си адрес (вж. член 57, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 4/2009).

▼M3

8.2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

8.2.3. Телефон/факс/електронна поща: .....

8.2.4. Име на лицето, което представлява институцията в производствата (1):

.....

8.2.5. Лице, което отговаря за придвижване на молбата:

8.2.5.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

8.2.5.2. Телефон: .....

8.2.5.3. Факс: .....

8.2.5.4. Електронна поща: .....

9. ОТВЕТНИК

9.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

9.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (2): .....

9.3. Личен номер или номер за социална сигурност (3): .....

9.4. Гражданство (4): .....

9.5. Професия (5): .....

9.6. Семейно положение (6): .....

9.7. Адрес (7):

9.7.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

9.7.2. Населено място и пощенски код: .....

9.7.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

10. ВСЯКА ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ ЗА ОТКРИВАНЕ НА МЕСТОНАХОЖДЕНИЕТО НА ОТВЕТНИКА: .....

.....

.....

.....

11. ЛИЦЕ/ЛИЦА, ЗА КОЕТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЛИ СЕ ДЪЛЖИ ИЗДРЪЖКА (8)

(1) Ако тези данни са целесъобразни.
(2) Ако тези данни са налице.
(3) Ако тези данни са налице.
(4) Ако тези данни са налице.
(5) Ако тези данни са налице.
(6) Ако тези данни са налице.
(7) Ако тези данни са налице.
(8) Ако има повече от три лица, добавете допълнителен лист.

▼**M3**

11.1. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 8 ищец

11.2. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 9 ответник

11.3. ☐ Ищецът ☐ Ответникът

е упълномощеният представител ([1]), който защитава интересите на следното(ите) лице(а):

11.3.1. *Лице А*

11.3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

11.3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

11.3.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([2]): .....

11.3.1.4. Гражданство ([3]): .....

11.3.1.5. Професия ([4]): .....

11.3.1.6. Семейно положение ([5]): .....

11.3.2. *Лице Б*

11.3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

11.3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

11.3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([6]): .....

11.3.2.4. Гражданство ([7]): .....

11.3.2.5. Професия ([8]): .....

11.3.2.6. Семейно положение ([9]): .....

11.3.3. *Лице В*

11.3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

11.3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

11.3.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([10]): .....

11.3.3.4. Гражданство ([11]): .....

11.3.3.5. Професия ([12]): .....

11.3.3.6. Семейно положение ([13]): .....

12. ДЛЪЖНИК

12.1. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 8 ищец

12.2. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 9 ответник

12.3. ☐ Ищецът ☐ Ответникът

([1]) Например лицето, упражняващо родителските права или настойника на пълнолетно лице под запрещение.
([2]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([3]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([4]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([5]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([6]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([7]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([8]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([9]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([10]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([11]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([12]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([13]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.

▼M3

е упълномощеният представител ([1]), който защитава интересите на следното лице:

12.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

12.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

12.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([2]): .....

12.3.4. Гражданство ([3]): .....

12.3.5. Професия ([4]): .....

12.3.6. Семейно положение ([5]): .....

13. ДАННИ ЗА ПЛАЩАНЕТО, АКО МОЛБАТА Е ПОДАДЕНА ОТ ВЗИСКАТЕЛЯ

13.1. **Плащане по електронен път**

13.1.1. Име на банката: .....

13.1.2. Код BIC или друг необходим банков код: .....

13.1.3. Титуляр на сметката: .....

13.1.4. Международен номер на банковата сметка (IBAN): .....

13.2. **Плащане с чек**

13.2.1. Чекът е издаден в полза на: .....

13.2.2. Чекът се изпраща на:

13.2.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

13.2.2.2. Адрес:

13.2.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

13.2.2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

13.2.2.2.3. Държава: .....

14. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ (ПРИ НЕОБХОДИМОСТ):

.....

.....

.....

Съставено в: ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Подпис на ищеца: .....

и/или, когато е приложимо:

Име и подпис на лицето/органа, упълномощен(о) в молещата държава членка да попълни формуляра от името на ищеца

.....

([1]) Например лицето, упражняващо родителските права или настойника на пълнолетно лице под запрещение.
([2]) Ако тези данни са налице.
([3]) Ако тези данни са налице.
([4]) Ако тези данни са налице.
([5]) Ако тези данни са налице.

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ФОРМУЛЯР ЗА МОЛБА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ ИЛИ ПРОМЯНА НА РЕШЕНИЕ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ИЗДРЪЖКА

(членове 56 и 57 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

ЧАСТ А:

Попълва се от молещия централен орган

1. МОЛБА

☐ Молба за получаване на решение (член 56, параграф 1, буква в)

☐ Молба за получаване на решение (член 56, параграф 1, буква г)

☐ Молба за промяна на решение (член 56, параграф 1, буква д)

☐ Молба за промяна на решение (член 56, параграф 1, буква е)

☐ Молба за промяна на решение (член 56, параграф 2, буква б)

☐ Молба за промяна на решение (член 56, параграф 2, буква в)

2. МОЛЕЩ ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

2.1. Наименование: .....

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

2.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

2.3. Телефон: .....

2.4. Факс: .....

2.5. Електронна поща: .....

2.6. Регистрационен номер на молбата: .....

Молба, която следва да се обработи заедно с молбата/молбите със следния(те) регистрационен(и) номер(а): .....

2.7. Лице, което отговаря за придвижване на молбата:

2.7.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

2.7.2. Телефон: .....

2.7.3. Електронна поща: .....

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼M3

3. ЗАМОЛЕН ЦЕНТРАЛЕН ОРГАН

3.1. Наименование: .....

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

3.2.2. Населено място и пощенски код: .....

3.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

4. ДОКУМЕНТИ, ПРИЛОЖЕНИ КЪМ МОЛБАТА ([1]) ПРИ НЕОБХОДИМОСТ

☐ Решение на замолената държава членка, с което тя отказва признаване или декларация за изпълняемост

☐ Копие на решението, което подлежи на промяна

☐ Извлечение от решението, което подлежи на промяна

☐ Документ(и), който(ито) удостоверява(т) промяна на доходите или всяка друга промяна на обстоятелствата

☐ Акт за раждане или равностоен документ

☐ Признаване на родствената връзка от страна на длъжника

☐ Документ(и), удостоверяващ(и) кръвната връзка

☐ Решение на компетентен орган относно родствената връзка

☐ Резултати от генетични тестове

☐ Удостоверение за осиновяване

☐ Удостоверение за брак или за връзка, равностойна на брак

☐ Документ(и), удостоверяващ(и) датата на развода/раздялата

☐ Документ(и), удостоверяващ(и) съвместното съжителство на страните

☐ Удостоверение(я) за посещаване на училище

☐ Документ(и), удостоверяващ(и) финансовото състояние

☐ Други (моля, уточнете): .....

.....

.....

.....

Общ брой на приложените документи към формуляра молба: .....

Съставено в: ..... *на* ..... *(дд/мм/гггг)*

Име и подпис на служителя, упълномощен от молещия централен орган:

.....

([1]) Поставя се знак в съответното поле и документите се номерират по реда на тяхното прилагане.

▼**M3**

ЧАСТ Б:

Попълва се от ищеца или, при необходимост, от лицето/органа, упълномощен(о) в молещата държава членка да попълни формуляра от името на ищеца

5. МОЛБА

5.1. ☐ Молба за получаване на решение

5.1.1. ☐ Родствената връзка не е установена

5.1.2. ☐ Няма никакво решение

5.1.3. ☐ Признаването и декларацията за изпълняемост на съществуващо решение не са възможни

5.1.4. ☐ Размер на задължението:

.....

.....

.....

5.2. ☐ *Молба за промяна на решение*

5.2.1. ☐ Решението е постановено в замолената държава членка

5.2.2. ☐ Решението е постановено в държава, различна от замолената държава членка

5.2.3. Дата (дд/мм/гггг) и регистрационен номер на решението: .....

5.2.4. Наименование на съда по произход: .....

5.2.5. Настъпили промени в обстоятелствата:

☐ Промяна в доходите:

☐ на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на длъжника

☐ Промяна в разходите и разноските:

☐ на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на длъжника

☐ Промяна в положението на детето/децата

☐ Промяна в семейното положение:

☐ на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка

☐ на длъжника

☐ Други (моля, уточнете): .....

.....

.....

▼M3

5.2.6. Искана(и) промяна(ени):

☐ Увеличаване на размера на издръжката:

☐ Размерът на издръжката следва да се увеличи с (уточнете): .....

☐ Новият размер на издръжката следва да възлиза на (уточнете): .....

Парична единица

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Британска лира (GBP) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): .....

☐ Намаляване на размера на издръжката:

☐ Размерът на издръжката следва да се намали с (уточнете): .....

☐ Новият размер на издръжката следва да възлиза на (уточнете): .....

Парична единица

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Британска лира (GBP) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): .....

☐ Промяна на честотата на плащанията (уточнете): .....

☐ Промяна на начините на плащане (уточнете): .....

☐ Промяна на вида на плащанията (уточнете): .....

☐ Прекратяване на задължението за издръжка (уточнете): .....

☐ Други (моля, уточнете): .....

.....

6. ИЩЕЦ

6.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

6.2. Адрес:

☐ Посоченият по-долу адрес е личният адрес на ищеца.

☐ Ищецът е обект на семейно насилие ([1]). Посоченият по-долу адрес е адресът на: ..... (фамилно и собствено(и) име(на)

6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

6.2.2. Населено място и пощенски код: .....

6.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

([1]) Националното законодателство на замолената държава може все пак да изисква, за целите на образуване на производствата, ищецът да предостави личния си адрес (вж. член 57, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 4/2009).

▼M3

6.3. Телефон/електронна поща: .....

6.4. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

6.5. Личен номер или номер за социална сигурност ([1]): .....

6.6. Гражданство: .....

6.7. Професия: .....

6.8. Семейно положение: .....

6.9. При необходимост, фамилно и собствено(и) име(на) и адрес на представителя на ищеца (адвокат .....):

.....

.....

7. ОТВЕТНИК

7.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

7.2. Адрес ([2]):

7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

7.2.2. Населено място и пощенски код: .....

7.2.3. Държава членка

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Ирландия ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство

7.3. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане ([3]): .....

7.4. Личен номер или номер за социална сигурност ([4]): .....

7.5. Гражданство ([5]): .....

7.6. Професия ([6]): .....

7.7. Семейно положение ([7]): .....

8. ВСЯКА ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ ЗА ОТКРИВАНЕ НА МЕСТОНАХОЖДЕНИЕТО НА ОТВЕТНИКА:

.....

.....

.....

9. ЛИЦЕ/ЛИЦА, ЗА КОЕТО/КОИТО СЕ ИСКА ИЛИ СЕ ДЪЛЖИ ИЗДРЪЖКА ([8])

9.1. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 6 ищец

9.2. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 7 ответник

9.3. ☐ Ищецът ☐ Ответникът

е упълномощеният представител ([9]), който защитава интересите на следното(ите) лице(а):

([1]) Ако тези данни са налице.
([2]) Ако тези данни са налице.
([3]) Ако тези данни са налице.
([4]) Ако тези данни са налице.
([5]) Ако тези данни са налице.
([6]) Ако тези данни са налице.
([7]) Ако тези данни са налице.
([8]) Ако има повече от три лица, добавете допълнителен лист.
([9]) Например лицето, упражняващо родителските права или настойника на пълнолетно лице под запрещение.

▼**M3**

9.3.1. *Лице А*

9.3.1.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

9.3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

9.3.1.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([1]): .....

9.3.1.4. Гражданство ([2]): .....

9.3.1.5. Професия ([3]): .....

9.3.1.6. Семейно положение ([4]): .....

9.3.1.7. Задължение за издръжка, което произтича от следната връзка:

☐ Родство (уточнете вида на родствената връзка): .....

☐ Брак

☐ Връзка, аналогична на брака

☐ Некръвна родствена връзка (уточнете вида на връзката): ...

☐ Друга (моля, уточнете): .....

9.3.2. *Лице Б*

9.3.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

9.3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

9.3.2.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([5]): .....

9.3.2.4. Гражданство ([6]): .....

9.3.2.5. Професия ([7]): .....

9.3.2.6. Семейно положение ([8]): .....

9.3.2.7. Задължение за издръжка, което произтича от следната връзка:

☐ Родство (уточнете вида на родствената връзка): .....

☐ Брак

☐ Връзка, аналогична на брака

☐ Некръвна родствена връзка (уточнете вида на връзката): ...

☐ Друга (моля, уточнете): .....

9.3.3. *Лице В*

9.3.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

9.3.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

9.3.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([9]): .....

9.3.3.4. Гражданство ([10]): .....

9.3.3.5. Професия ([11]): .....

9.3.3.6. Семейно положение ([12]): .....

([1]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([2]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([3]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([4]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([5]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([6]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([7]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([8]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([9]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([10]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([11]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.
([12]) Ако тези данни са налице и/или са целесъобразни.

▼M3

9.3.3.7. Задължение за издръжка, което произтича от следната връзка:

☐ Родство (уточнете вида на родствената връзка): .....

☐ Брак

☐ Връзка, аналогична на брака

☐ Некръвна родствена връзка (уточнете вида на връзката): ...

☐ Друга (моля, уточнете): .....

10. ДЛЪЖНИК

10.1. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 6 ищец

10.2. ☐ Лицето е идентично с посочения в точка 7 ответник

10.3. ☐ Ищецът ☐ Ответникът

е упълномощеният представител ([1]), който защитава интересите на следното лице:

10.3.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

10.3.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане: .....

10.3.3. Личен номер или номер за социална сигурност ([2]): .....

10.3.4. Гражданство ([3]): .....

10.3.5. Професия ([4]): .....

10.3.6. Семейно положение ([5]): .....

10.3.7. Задължение за издръжка, което произтича от следната връзка:

☐ Родство (уточнете вида на родствената връзка): .....

☐ Брак

☐ Връзка, аналогична на брака

☐ Некръвна родствена връзка (уточнете вида на връзката): .....

☐ Друга (моля, уточнете): .....

11. ДАННИ ЗА ФИНАНСОВОТО СЪСТОЯНИЕ НА ЛИЦАТА, ЗА КОИТО СЕ ОТНАСЯ ИСКАНЕТО (ПОСОЧЕТЕ САМО ДАННИТЕ, КОИТО МОГАТ ДА ПОСЛУЖАТ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПОЛУЧАВАНЕТО ИЛИ ПРОМЯНАТА НА РЕШЕНИЕ)

11.1. **Парична единица**

☐ Евро (EUR) ☐ Лев (BGN) ☐ Чешка крона (CZK) ☐ Британска лира (GBP) ☐ Куна (HRK) ☐ Форинт (HUF) ☐ Злота (PLN) ☐ Румънска лея (RON) ☐ Шведска крона (SEK) ☐ Друга (моля, уточнете кода ISO): .....

([1]) Например лицето, упражняващо родителските права или настойника на пълнолетно лице под запрещение.
([2]) Ако тези данни са налице.
([3]) Ако тези данни са налице.
([4]) Ако тези данни са налице.
([5]) Ако тези данни са налице.

▼M3

11.2. **Лице/лица, за което/които се иска или се дължи издръжка и лице, което осигурява основно издръжката на това лице/тези лица**

11.2.1. *Брутни доходи*

☐ месечно ☐ годишно	Лице, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Съпруг/съпруга или настоящ партньор на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице А)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице Б)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице В)
Заплати (вкл. облаги в натура), пенсии за старост, инвалидност и издръжки, ренти, пожизнени ренти, обезщетения за безработица					
Трудови доходи на самостоятелно заети лица					
Доходи от ценни книжа/движими ценности/недвижимо имущество					
Други източници на доходи					
ОБЩО					

11.2.2. *Разходи и разноски*

☐ месечно ☐ годишно	Лице, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Съпруг/съпруга или настоящ партньор на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице А)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице Б)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице В)
Данъци и такси					
Застрахователни вноски, задължителни вноски за социална сигурност и в професионални организации					
Наем/разходи за етажна собственост, изплащане на заеми за закупуване на недвижими имоти					
Разходи за храна и облекло					

▼M3

☐ месечно ☐ годишно	Лице, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Съпруг/съпруга или настоящ партньор на лицето, което осигурява основно издръжката на лицето/лицата, за което/които се иска или се дължи издръжка	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице А)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице Б)	Лице, за което се иска или се дължи издръжка (лице В)
Медицински разноски					
Изплатени суми за издръжка на трети лица по силата на законово задължение и/или разходи за други издържани лица, за които не се отнася искането					
Училищни разходи за децата					
Изплащане на заеми за движимо имущество, други дългове					
Други разходи					
ОБЩО					

11.2.3. *Друго имущество*

.....

.....

.....

11.3. **Длъжник**

11.3.1. *Брутни доходи*

☐ месечно ☐ годишно	Длъжник	Настоящ(а) съпруг(а) или партньор(ка) на длъжника
Заплати (вкл. облаги в натура), пенсии за старост, инвалидност и издръжки, ренти, пожизнени ренти, обезщетения за безработица		
Трудови доходи на самостоятелно заети лица		
Доходи от ценни книжа/движими ценности/недвижимо имущество		
Други източници на доходи		
ОБЩО		

▼M3

11.3.2. *Разходи и разноски*

☐ месечно ☐ годишно	Длъжник	Настоящ(а) съпруг(а) или партньор(ка) на длъжника
Данъци и такси		
Застрахователни вноски, задължителни вноски за социална сигурност и в професионални организации		
Наем/разходи за етажна собственост, изплащане на заеми за закупуване на недвижими имоти		
Разходи за храна и облекло		
Медицински разноски		
Изплатени суми за издръжка на трети лица по силата на законово задължение и/или разходи за други издържани лица, за които не се отнася искането		
Училищни разходи за децата		
Изплащане на заеми за движимо имущество, други дългове		
Други разходи		
ОБЩО		

11.3.3. *Друго имущество*

.....

.....

.....

12. ДАННИ ЗА ПЛАЩАНЕТО, АКО ИСКАНЕТО Е ПОДАДЕНО ОТ ВЗИСКАТЕЛЯ

12.1. Плащане по електронен път

12.1.1. Име на банката: .....

12.1.2. Код BIC или друг необходим банков код: .....

12.1.3. Титуляр на сметката: .....

12.1.4. Международен номер на банковата сметка (IBAN): .....

12.2. Плащане с чек

12.2.1. Чекът е издаден в полза на: .....

12.2.2. Чекът се изпраща на:

12.2.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): .....

12.2.2.2. Адрес

12.2.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия: .....

12.2.2.2.2. Населено място и пощенски код: .....

12.2.2.2.3. Държава: .....

▼**M3**

13. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ (ПРИ НЕОБХОДИМОСТ)

……

……

……

Съставено в: …… *на* …… *(дд/мм/гггг)*

Подпис на ищеца: ……

и/или, когато е приложимо:

Име и подпис на лицето/органа, упълномощен(о) в молещата държава членка да попълни формуляра от името на ищеца

……

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

РАЗПИСКА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА МОЛБА

(член 58, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, вързани със задължения за издръжка ([1]))

Настоящата разписка трябва да бъде изпратена в срок от 30 дни, считано от получаването на молбата.

1. **Молещ централен орган**

1.1. Регистрационен номер на молещия централния орган: ……

1.2. Фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, което отговаря за придвижване на молбата:

……

2. **Замолен централен орган**

2.1. Регистрационен номер на замоления централния орган: ……

2.2. Лице, което отговаря за придвижване на молбата

2.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): ……

2.2.2. Телефон: ……

2.2.3. Факс: ……

2.2.4. Електронна поща: ……

3. **Дата на получаване: …… (дд/мм/гггг)**

4. **Първи стъпки, които са или ще бъдат предприети за обработване на молбата**

……

……

……

……

5. ☐ **Необходими допълнителни документи или информация (уточнете)**

……

……

……

В срок от 60 дни ще ви бъде изпратена информация за движението на молбата.

Съставено в: …… на …… (дд/мм/гггг)

Име и подпис на служителя, упълномощен от замоления централен орган:

……

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ОТКАЗ ИЛИ ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ОБРАБОТКАТА НА МОЛБА

(член 58, параграфи 8 и 9 от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка ([1]))

1. **Молещ централен орган**

1.1. Регистрационен номер на молещия централния орган: ……

1.2. Фамилно и собствено(и) име(на) на лицето, което отговаря за придвижване на молбата:

……

2. **Замолен централен орган**

2.1. Регистрационен номер на замоления централния орган: ……

2.2. Лице, което отговаря за придвижване на молбата

2.2.1. Фамилно и собствено(и) име(на): ……

2.2.2. Телефон: ……

2.2.3. Факс: ……

2.2.4. Електронна поща: ……

3. ☐ **Замоленият централен орган отказва да обработи молбата, тъй като е явно, че необходимите условия не са изпълнени**

Основания (уточнете):

……

……

……

……

……

……

……

4. ☐ **Замоленият централен орган прекратява обработката на молбата, тъй като молещият централен орган не е представил поисканите от замоления централен орган допълнителни документи или информация в срок от 90 дни или в посочения от същия орган по-дълъг срок**

Съставено в: …… на …… (дд/мм/гггг)

Име и подпис на служителя, упълномощен от замоления централен орган:

……

([1]) ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1.

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Посочените в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 4/2009 административни органи са следните:

— във Финландия: Съвет за социално осигуряване („Sosiaalilautakunta/Socialnämnd“),

— в Швеция: Орган за изпълнение („Kronofogdemyndigheten“),

— в Обединеното кралство:

а) Англия, Уелс и Шотландия: Комисия за издръжка на децата и за правоприлагане (Child Maintenance and Enforcement Commission (CMEC),

б) Северна Ирландия: Департамент за социално развитие на Северна Ирландия (Department for Social Development Northern Ireland (DSDNI).

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

Посочените в член 47, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 4/2009 компетентни органи са следните:

— във Финландия: Служба за правна помощ („Oikeusaputoimisto/Rättshjälpsbyrå“).

4г

Регламент (ЕС) 2016/1103 на Съвета
от 24 юни 2016 г. за изпълнение
на засиленото сътрудничество в областта
на компетентността, приложимото
право, признаването и изпълнението
на решения по въпроси, свързани
с имуществения режим между съпрузи

Имуществен режим между съпрузи

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1103 НА СЪВЕТА

от 24 юни 2016 година

за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2016/954 на Съвета от 9 юни 2016 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства ([1]),

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 81, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки може да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите членки по отношение на стълкновението на закони и на юрисдикции.

(3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като крайъгълен камък в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.

(4) На 30 ноември 2000 г. беше приета обща програма на Комисията и Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ([3]). В тази програма мерките, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, се определят като мерки, улесняващи взаимното признаване на решения, и се предвижда създаването на инструмент по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

([1]) ОВ L 159, 16.6.2016 г., стр. 16.
([2]) Становище от 23 юни 2016 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([3]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

(5) На заседанието си от 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“ ([1]). В нея Съветът прикани Комисията да представи Зелена книга относно уреждането на стълкновението на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно съдебната компетентност и взаимното признаване. В програмата се подчертава и необходимостта да бъде приет инструмент в тази област.

(6) На 17 юли 2006 г. Комисията прие Зелена книга относно уреждането на стълкновения на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно въпроса за съдебната компетентност и взаимното признаване. С тази Зелена книга се откриха широки консултации, обхващащи всички аспекти на трудностите, пред които са изправени двойките в Европа при прекратяване на имуществената общност, както и наличните правни средства за защита.

(7) На заседанието си от 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ([2]). В нея Европейският съвет посочва, че взаимното признаване следва да включи и области, които, макар все още необхванати от този принцип, са от основно значение за всекидневния живот, например права върху съпружеската имуществена общност, като се вземат под внимание правните системи на държавите членки, в това число общественият ред (*ordre public*) и националните традиции в тази област.

(8) В своя „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“, приет на 27 октомври 2010 г., Комисията обяви, че ще приеме предложение за законодателен акт, с който да бъдат премахнати пречките пред свободното движение на хора, и по-специално трудностите, които срещат двойките при управление на имуществото си или при неговата делба.

(9) На 16 март 2011 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.

(10) На заседанието си на 3 декември 2015 г. Съветът стигна до заключението, че не може да бъде постигнато единодушието, необходимо за приемането на предложенията за регламенти относно имуществения режим между съпрузи и имуществените последици на регистрираните партньорства и че следователно целите на сътрудничеството в тази област не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.

(11) От декември 2015 г. до февруари 2016 г. Белгия, България, Чешката република, Германия, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Австрия, Португалия, Словения, Финландия и Швеция отправиха искане към Комисията, в което посочват, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на имуществения режим на международните двойки, и по-конкретно по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, и приканиха Комисията да представи на Съвета предложение в тази насока. С писмо до Комисията от 18 март 2016 г. Кипър посочи желанието си да участва в установяването на засилено сътрудничество; Кипър потвърди това желание по време на работата на Съвета.

(12) На 9 юни 2016 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2016/954 за разрешаване на това засилено сътрудничество.

(13) Съгласно член 328, параграф 1 от ДФЕС, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите членки, участващи в засилено сътрудничество, следва да се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, по силата на Решение (ЕС) 2016/954 или по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС.

([1]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

(14) В съответствие с член 81 от ДФЕС настоящият регламент следва да се прилага в контекста на имуществения режим между съпрузи с трансгранични последици.

(15) За да се осигури правната сигурност на брачните двойки по отношение на имуществото им и да им се предостави известна предвидимост, всички правила, отнасящи се до имуществения режим между съпрузи, следва да се обединят в един инструмент.

(16) За да бъдат постигнати тези цели, настоящият регламент следва да обедини разпоредбите относно компетентността, приложимото право, признаването или, според случая, приемането, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби.

(17) Настоящият регламент не дава определение на понятието „брак“, което е установено в националното право на държавите членки.

(18) В обхвата на настоящия регламент следва да попаднат всички гражданскоправни аспекти на имуществения режим между съпрузи — както ежедневното управление на имуществото, така и прекратяването на режима, по-специално в резултат на раздялата на брачната двойка или смъртта на единия от съпрузите. За целите на настоящия регламент понятието „имуществен режим между съпрузи“ следва да се тълкува самостоятелно и следва да обхваща не само правилата, от които съпрузите не могат да дерогират, но и всички други незадължителни правила, които съпрузите могат да договорят в съответствие с приложимото право, както и всички основни правила съгласно приложимото право. То включва не само имуществените договорености, предвидени специално и изключително от някои национални правни системи при брак, но и всякакви имуществени отношения между съпрузите и в отношенията им с трети лица, които произтичат пряко от брачното правоотношение или от неговото прекратяване.

(19) От съображения за яснота редица въпроси, които биха могли да се разглеждат като свързани с имуществения режим между съпрузи, следва да бъдат изрично изключени от обхвата на настоящия регламент.

(20) Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за въпроси, свързани с общата дееспособност на съпрузите; това изключение обаче не следва да обхваща конкретни правомощия и права на единия или на двамата съпрузи по отношение на дадено имущество, между самите тях или спрямо трети лица, тъй като тези правомощия и права следва да попаднат в обхвата на настоящия регламент.

(21) Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо други преюдициални въпроси като съществуването, действителността или признаването на брак, които продължават да се уреждат от националното право на държавите членки, включително от нормите на тяхното международно частно право.

(22) Задълженията за издръжка между съпрузи, които са уредени от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета ([1]), както и въпросите, свързани с наследяването на починал партньор, тъй като са обхванати от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент.

(23) Въпросите относно права на прехвърляне или на корекции между съпрузи на право на пенсия или на пенсия за инвалидност, независимо от естеството им, придобити по време на брака и които не са били източник на доход от пенсия по време на брака, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, като се отчитат специфичните системи, съществуващи в държавите членки. Това изключение обаче следва да се тълкува тясно. Следователно настоящият регламент следва да урежда по-конкретно въпроса за класифицирането на пенсионните активи, сумите, които вече са били изплатени на единия съпруг по време на брака и евентуалната компенсация, която би била предоставена в случай на пенсия, придобита с общи активи.

(24) Настоящият регламент следва да даде възможност за възникване или прехвърляне на право върху недвижима или движима собственост в резултат от имуществен режим между съпрузи, съгласно приложимото към имуществения режим между съпрузи право. В него обаче не следва да се засяга ограниченият брой („*numerus clausus*“) вещни права, съществуващи в националното право на някои държави членки. Дадена държава членка не следва да е задължена да признае вещно право, свързано с имущество, намиращо се на нейна територия, ако въпросното вещно право е непознато в правната система на тази държава членка.

([1]) Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107).

(25) Въпреки това, за да могат съпрузите да се възползват в друга държава членка от правата си, които са възникнали или са им прехвърлени в резултат от имуществения режим между съпрузи, в настоящия регламент следва да се предвиди адаптирането на непознато вещно право към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на другата държава членка. При такова адаптиране следва да се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици. С цел определяне на възможно най-близкото равностойно национално право може да се потърси връзка с органите или компетентните лица на държавата, чието право е било приложимо към имуществения режим между съпрузи, за да се получи допълнителна информация за естеството и последиците от това право. За тази цел биха могли да се използват съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и всички останали налични средства за улесняване на разбирането на правото на друга държава.

(26) Адаптирането на непознати вещни права, което е изрично предвидено в настоящия регламент, не следва да изключва други форми на адаптиране в контекста на прилагането на настоящия регламент.

(27) Изискванията за вписване в регистър на право върху недвижима или движима собственост следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо правото на държавата членка, в която се води регистърът (за недвижимата собственост това е *lex rei sitae*), следва да определя правните условия и начина на извършване на вписването, както и органите, например поземлени регистри или нотариуси, които отговарят за извършване на проверка на това дали са изпълнени всички изисквания и дали представената или изготвената документация е достатъчна или съдържа необходимата информация. По-специално тези органи могат да проверяват дали правото на съпруг по отношение на имущество, посочено в представения за вписване документ, е право, вписано като такова в регистъра или доказано по друг начин в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът. За да се избегне дублирането на документи, органите по вписването следва да приемат онези документи, изготвени от компетентните органи в друга държава членка, чието разпространение е предвидено в настоящия регламент. Това не следва да изключва възможността органите, участващи във вписването, да поискат от лицето, което подава заявление за вписване, да представи такава допълнителна информация или такива допълнителни документи, каквито се изискват съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, например информация или документи, свързани с изплащане на приход. Компетентният орган може да посочи на лицето, което подава заявление за вписване, как може да се предоставят липсващата информация или документи.

(28) Последиците от вписването на дадено право в регистър следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо именно правото на държавата членка, в която се води регистърът, следва да определя дали вписването има например декларативно или конститутивно действие. По този начин, когато например придобиването на право върху недвижима собственост изисква вписването в регистър в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът, с цел да се гарантира действието *erga omnes* на регистрите или да се осигури закрила на правните сделки, моментът на придобиването следва да се определя от правото на тази държава членка.

(29) Настоящият регламент следва да зачита различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, които се прилагат в държавите членки. Поради това, за целите на настоящия регламент, понятието „съд“ следва да бъде разширено, така че да обхваща не само съдилищата в тесния смисъл на думата, които упражняват съдебни функции, но например и нотариусите в някои държави членки, които в определени области, свързани с имуществения режим между съпрузи, упражняват съдебни функции като съдилища, както и нотариусите и правните специалисти, които в някои държави членки упражняват съдебни функции по даден вид имуществен режим между съпрузи чрез делегиране на правомощия от съда. Всички съдилища, съгласно определеното в настоящия регламент, следва да бъдат обвързани от правилата относно компетентността, изложени в настоящия регламент. От друга страна, понятието „съд“ не следва да обхваща извънсъдебните органи на държавите членки, които по силата на националното право са оправомощени да се занимават с въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, като нотариусите, които в повечето държави членки, както е обичайният случай, не упражняват съдебни функции.

(30) С настоящия регламент следва да се даде възможност на всички нотариуси, които имат компетентност в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, да упражняват тази компетентност. Дали нотариусите в дадена държава членка са обвързани от правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, следва да зависи от това дали те попадат в рамките на определението за „съд“ за целите на настоящия регламент.

(31) Актовете, издавани от нотариуси в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, следва да се разпространяват в съответствие с настоящия регламент. Когато нотариусите упражняват съдебни функции, те следва да са обвързани от правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент, а решенията, които вземат, следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент за признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения. Когато нотариусите не упражняват съдебни функции, те следва да не са обвързани от правилата относно компетентността, а издаваните от тях автентични актове следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент относно автентичните актове.

(32) За да се вземе предвид нарастващата мобилност на брачните двойки и да се насърчи доброто правораздаване, правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент следва да дадат на гражданите възможност техните различни, свързани помежду си процедури, да се разглеждат от съдилищата в една и съща държава членка. За тази цел настоящият регламент следва да се стреми да концентрира компетентността в областта на имуществения режим между съпрузи в държавата членка, чиито съдилища са сезирани да се произнесат относно наследяването на съпруг в съответствие с Регламент (ЕС) № 650/2012 или развода, законната раздяла или унищожаването на брака съгласно Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета ([1]).

(33) Настоящият регламент следва да предвижда, че когато производство относно наследяване на съпруг е висящо пред съд на държава членка, сезиран по силата на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава следва да бъдат компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, възникващи във връзка с този наследствен казус.

(34) По същия начин въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, които възникват във връзка с висящи производства пред съд на държава членка, сезиран с производство по развод, законна раздяла или унищожаване на брака по силата на Регламент (ЕО) № 2201/2003, следва да се разглеждат от съдилищата на тази държава членка, освен ако компетентността на съда да се произнесе по развода, законната раздяла или унищожаването на брака може да има само специфични основания. В такива случаи концентрирането на компетентност не следва да се разрешава без споразумение между съпрузите.

(35) Когато въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, не са свързани с висящи производства пред съд на държава членка относно наследяване на съпруг или развод, законна раздяла или унищожаване на брака, настоящият регламент следва да предвиди йерархично подредени критерии за привръзка за целите на определянето на компетентност, като се започне с обичайното пребиваване на съпрузите към момента на сезирането на съда. Тези критерии за привръзка се определят с оглед на нарастващата мобилност на гражданите, както и за да се гарантира наличието на действителни привързващи фактори между съпрузите и държавата членка, в която се упражнява компетентността.

(36) За да се повиши правната сигурност, предвидимостта и автономността на страните, настоящият регламент следва, при определени обстоятелства, да дава на страните възможност да сключат споразумение за избор на съд в полза на съдилищата на държавата членка на приложимото право или на съдилищата на държавата членка на сключване на брака.

(37) За целите настоящия регламент и за да се обхванат всички възможни случаи, държавата членка на сключване на брака следва да бъде държавата членка, пред чиито органи е сключен бракът.

(38) Съдилищата на държава членка могат да приемат, че съгласно тяхното международно частно право въпросният брак не може да бъде признат за целите на производството относно имуществения режим между съпрузи. В такъв случай по изключение може да е необходимо съдът да се откаже от компетентност съгласно настоящия регламент. Съдилищата действат бързо и заинтересованата страна следва да разполага с възможността да отнесе въпроса до всяка друга държава членка, по отношение на която е налице привръзка за предоставяне на компетентност, независимо от реда на основанията за компетентност, като същевременно се зачита автономността на страните. Всеки съд, сезиран след отказ от компетентност, с изключение на съдилищата на държавата на сключване на брака, може също по изключение да трябва да се откаже от компетентност при същите условия. При комбинирането от различните правила за компетентност следва обаче да се гарантира, че страните разполагат с всички възможности да сезират съдилищата на държава членка, която ще приеме компетентността за целите на привеждане в действие на имуществения режим между съпрузи на страните.

(39) Настоящият регламент не следва да възпрепятства страните да уредят извънсъдебно, по взаимно съгласие, въпросите около имуществения режим между съпрузи, например пред нотариус, в държава членка по техен избор, когато това е възможно съгласно правото на тази държава членка. Такава следва да бъде практиката дори ако приложимото към имуществения режим между съпрузи право не е правото на тази държава членка.

(40) За да се гарантира, че съдилищата на всички държави членки могат, като изхождат от еднакви основания, да упражняват компетентност във връзка с имуществения режим между съпрузи, в настоящия регламент следва да се изброят изчерпателно основанията, на които може да се упражнява такава субсидиарна компетентност.

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

(41) За да се преодолеят по-специално случаите на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва да се предвиди *forum necessitatis*, който да позволява на съд в държава членка, в изключителни случаи, да се произнася по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, който има тясна връзка с трета държава. Може да се счита, че е налице такъв изключителен случай, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от съпруг да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на *forum necessitatis*, би могла обаче да се упражнява само ако казусът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд.

(42) В интерес на хармоничното функциониране на правосъдието следва да се избягва постановяването на несъвместими решения в различните държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвидят общи процедурни правила, сходни с правилата от други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси. Такова процедурно правило е правилото за висящо производство (*lis pendens*), което ще се прилага, когато едно и също дело за имуществения режим между съпрузи се разглежда пред различни съдилища в различни държави членки. С това правило ще се определя кой съд да продължи да гледа делото за имуществения режим между съпрузи.

(43) За да се позволи на гражданите да се ползват, при пълна правна сигурност, от преимуществата на вътрешния пазар, с настоящия регламент следва да се даде на съпрузите възможност да узнаят предварително кое е правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи в техния случай. Ето защо следва да се въведат хармонизирани стълкновителни норми, за да се избегне наличието на противоречащи си резултати. Основната норма следва да създаде гаранции, че имущественият режим между съпрузи се урежда от предвидимо право, с което този режим е в тясна връзка. От съображения за правна сигурност и за да се избегне фрагментиране на имуществения режим между съпрузи, правото, приложимо за този режим, следва да урежда режима като цяло, т.е. цялото имущество, което е част от този режим, независимо от естеството на активите и от това дали те се намират в друга държава членка или в трета държава.

(44) Правото, определено с настоящия регламент, следва да се прилага дори и когато това не е право на държава членка.

(45) За да улесни съпрузите при управлението на тяхното имущество, настоящият регламент следва да им позволи да изберат приложимото право към имуществения режим между съпрузи в техния случай, независимо от вида или местонахождението на имуществото, измежду законодателствата, с които имат тясна връзка поради тяхното обичайно местопребиваване или гражданство. Този избор може да се направи по всяко време, преди сключването на брака, в момента на сключването му или по време на брака.

(46) За да се гарантира правната сигурност на правните сделки и да се избегне всяка промяна на приложимото за имуществения режим между съпрузи право, без съпрузите да бъдат уведомени за това, приложимото право за имуществения режим между съпрузи не следва да се променя, освен по изрично искане на страните. Когато е предприета от съпрузите, такава промяна не следва да има обратно действие, освен ако това не е заявено изрично от тях. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.

(47) Правилата относно материалната действителност и действителността от гледна точка на формата на споразумение за избор на приложимо право следва да са установени по такъв начин, че да се улесни информираният избор на съпрузите и да се зачита съгласието им с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до действителността от гледна точка на формата, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че съпрузите осъзнават последствията от своя избор. Като минимално изискване, споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Ако обаче правото на държава членка, където двамата съпрузи пребивават обичайно към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки, чието право предвижда различни правила по отношение на формата, е достатъчно съответствие с правилата на една от тези държави. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка, която предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени.

(48) Споразумението за имуществени отношения между съпрузи е вид разпореждане с брачно имущество, чиято допустимост и приемане варират сред държавите членки. За да се улесни приемането в държавите членки на правата върху съпружеската имуществена общност, придобити в резултат от споразумение за имуществени отношения между съпрузи, следва да бъдат предвидени правила, уреждащи действителността на този вид споразумения от гледна точка на формата. Като минимално изискване споразумението за имуществени отношения между съпрузи се изготвя в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Споразумението, обаче, трябва да отговаря и на допълнителните изисквания за действителност по отношение на формата, предвидени в правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно настоящия регламент и в правото на държавата членка, на чиято територия съпрузите пребивават обичайно. Настоящият регламент следва също да определи правото, което урежда материалноправната действителност на това споразумение.

(49) При липса на избор на приложимо право, за да съчетае необходимостта от предвидимост и правна сигурност със съображенията за реалните условия, в които протича животът на двойката, настоящият регламент следва да въведе хармонизирани стълкновителни норми, въз основа на йерархично подредени критерии за привръзка, позволяващи да се определи приложимото право към цялото имущество на съпрузите. Като първи критерий за привръзка следва да бъде определено първото общо обичайно местопребиваване на съпрузите скоро след сключването на брака, преди правото на държавата на общото гражданство на съпрузите към момента на сключване на брака. Ако нито един от тези критерии не е налице, или ако няма първо общо обичайно местопребиваване в случай на общо двойно гражданство на съпрузите в момента на сключването на брака, като трети критерий за привръзка следва да се приложи правото на държавата, с която съпрузите имат най-тесни връзки. При прилагането на последния критерий всички обстоятелства следва да бъдат взети предвид, при ясното условие, че тези връзки следва да се разглеждат във вида, в който са съществували към момента на сключване на брака.

(50) Когато в настоящия регламент гражданството се посочва като критерий за привръзка, въпросът как да се разглежда определено лице, което има повече от едно гражданство, е преюдициален въпрос, който попада извън обхвата на настоящия регламент и следва да се урежда от националното право, включително, когато е приложимо, от международните конвенции, при пълно спазване на общите принципи на Съюза. Разглеждането на този въпрос следва да не оказва влияние върху действителността на избора на право, направен в съответствие с настоящия регламент.

(51) По отношение на определянето на правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи при липса на избор на право и споразумение за имуществените отношения между съпрузите, съдебният орган на държава членка, по искане на един от съпрузите, следва в изключителни случаи — например когато съпрузите се преместват в държавата на обичайното си местопребиваване за дълъг период от време — да може да стигне до заключението, че може да се приложи правото на тази държава, ако съпрузите са разчитали на него. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.

(52) Правото, определено като приложимо към имуществения режим между съпрузи, следва да урежда този режим от момента на класифициране на имуществото на единия или двамата съпрузи в различни категории по време на брака и след прекратяването му до прекратяването на съпружеската имуществена общност. То следва да включва последиците от имуществения режим между съпрузи за правоотношенията между единия от съпрузите и трети лица. Същевременно правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи, може да се противопоставя на трети лица от съпруг с цел уреждане на тези последици, само когато правоотношенията между съпруга и третото лице са възникнали в момент, когато третото лице е знаело или е трябвало да знае за това право.

(53) По съображения, свързани с обществения интерес, като защита на политическата, социалната или икономическата организация на обществото на дадена държава членка, съдилищата и други компетентни органи на държавите членки следва да имат възможност в изключителни случаи да прилагат изключения въз основа на първостепенни повелителни норми. Понятието „първостепенни повелителни норми“ съответно следва да обхваща правила с императивен характер, като правилата за защита на семейното жилище. При все това, изключението от прилагането на правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи, следва да бъде тълкувано тясно, за да продължи да бъде съвместимо с общата цел на настоящия регламент.

(54) По съображения, също свързани с обществения интерес, съдилищата и други компетентни органи в областта на имуществения режим между съпрузи в държавите членки, следва да имат право да пренебрегнат, при изключителни обстоятелства, определени разпоредби на чуждото право, когато в конкретния случай прилагането на тези разпоредби би било в явно несъответствие с обществения ред (*ordre public*) на съответната държава членка. Съдилищата или другите компетентни органи не следва обаче да могат да използват изключението за обществения ред с цел да не прилагат правото на друга държава, да откажат признаването — или, според случая, приемането — или изпълнението на съдебно решение, автентичен акт или съдебна спогодба от друга държава членка, ако това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), и по-специално с член 21 от нея относно принципа за недискриминация.

(55) Тъй като има държави, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, следва да се предвиди в каква степен разпоредбите на настоящия регламент се прилагат в различните териториални единици на тези държави.

(56) В контекста на общата цел — взаимно признаване на решения, постановени в държавите членки по въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи, настоящият регламент следва да предвиди норми относно признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, подобни на нормите, предвидени в други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

(57) За да се вземат предвид различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществения режим между съпрузи в държавите членки, с настоящия регламент следва да се гарантират приемането и изпълняемостта във всички държави членки на автентичните актове в областта на имуществения режим между съпрузи.

(58) Автентичните актове следва да имат в друга държава членка същата доказателствена сила, каквато имат в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие. При определянето на доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка или на възможно най-сравнимото действие следва да се посочат видът и обхватът на доказателствената сила на автентичния акт в държавата членка по произход. Следователно доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка следва да зависи от правото на държавата членка по произход.

(59) „Автентичността“ на автентичния акт следва да бъде автономно понятие, което обхваща такива елементи като истинността на акта, формалните предпоставки за него, правомощията на органа, изготвил акта, и процедурата за изготвянето му. То следва да обхваща и фактическите елементи, описани в автентичния акт от съответния орган, като факта, че посочените страни са се явили пред този орган на указаната дата и че са направили посочените изявления. Страна, която желае да оспори автентичността на автентичен акт, следва да направи това пред компетентния съд в държавата членка по произход на автентичния акт съгласно правото на тази държава членка.

(60) Формулировката „правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт“ следва да се тълкува като позоваване на съдържанието по същество, отразено в автентичния акт. Страна, която желае да оспори правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, следва да направи това пред компетентните по настоящия регламент съдилища, които следва да решат спора в съответствие с приложимото към имуществения режим между съпрузи право.

(61) Ако въпрос, отнасящ се до правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, бъде повдигнат като инцидентен иск в хода на производство пред съд на държава членка, този съд следва да бъде компетентен по този иск.

(62) Автентичен акт, който се оспорва, не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, докато трае производството по оспорването. Ако се оспорва само конкретен въпрос, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичния акт, оспореният автентичен акт не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход по отношение на предмета на обжалването, докато трае производството по оспорването. Автентичен акт, който е обявен за недействителен в резултат от оспорването му, престава да има доказателствена сила.

(63) Орган, пред който в приложение на настоящия регламент бъдат представени два несъвместими автентични акта, следва да прецени дали и на кой от двата автентични акта следва да бъде даден приоритет, като вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Когато от обстоятелствата по случая не става ясно дали и на кой от автентичните актове следва да бъде даден приоритет, въпросът следва да се реши от съдилищата, компетентни съгласно настоящия регламент, или, когато въпросът е повдигнат като инцидентен иск в хода на производството, от съда по производството. При несъвместимост между автентичен акт и решение следва да се разгледат основанията за непризнаване на решения съгласно настоящия регламент.

(64) Признаването и изпълнението на решение относно имуществен режим между съпрузи съгласно настоящия регламент по никакъв начин не следва да предполага признаване на брака, породил имуществения режим между съпрузи, довел до постановяване на решението.

(65) Следва да се уточни връзката между настоящия регламент и двустранните или многостранни конвенции в областта на имуществения режим между съпрузи, по които държавите членки са страни.

(66) Настоящият регламент не следва да изключва възможността държавите членки, които са страни по Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, във вида след преработването ѝ през 2006 г., на Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, във вида след преработването ѝ през юни 2012 г., и Конвенцията от 11 октомври 1977 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на

съдебни решения по граждански дела, да продължат да прилагат някои разпоредби от тези конвенции, доколкото те предвиждат опростени и по-експедитивни процедури за признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

(67) За улесняване на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди задължение за държавите членки да предоставят определен тип информация относно своето законодателство и процедури, свързани с имуществения режим между съпрузи, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([1]). За да се даде възможност за навременно публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на цялата информация от значение за практическото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, преди регламентът да започне да се прилага.

(68) По същия начин, за да се улесни прилагането на настоящия регламент и да се даде възможност за използване на съвременни комуникационни технологии, следва да се предвидят стандартни формуляри за свидетелства, които да бъдат предоставяни във връзка със заявление за декларация за изпълняемост на решение, автентичен акт или съдебна спогодба.

(69) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([2]).

(70) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия във връзка с изготвянето и последващото изменение на свидетелствата и формулярите, отнасящи се до декларацията за изпълняемост на решения, съдебни спогодби и автентични актове. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([3]).

(71) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране.

(72) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно свободното движение на хора в Съюза, възможността съпрузите да организират помежду си и спрямо трети лица имуществените си отношения, както по време на съвместния си живот, така и при прекратяване на имуществената общност, по-голямата предвидимост и правна сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, ако е подходящо посредством засилено сътрудничество между държавите членки. В съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз, Съюзът разполага с компетентност да предприема действия. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(73) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата, и по-специално членове 7, 9, 17, 21 и 47 от нея, отнасящи се съответно до зачитането на личния и семейния живот, правото на встъпване в брак и на създаване на семейство в съответствие с националните закони, правото на собственост, принципа на недискриминация и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на имуществения режим между съпрузи.

Той не се прилага по отношение на данъчни, митнически и административни въпроси.

([1]) Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

([2]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

([3]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. От обхвата на настоящия регламент се изключва следното:

а) дееспособността на съпрузите;

б) съществуването, действителността или признаването на брака;

в) задълженията за издръжка;

г) наследяването на починал съпруг;

д) социалното осигуряване;

е) правото на прехвърляне или на адаптиране между съпрузи в случай на развод, законна раздяла или унищожаване на брака на права на пенсиониране или на пенсия за инвалидност, придобити по време на брака и които не са били източник на доход от пенсии по време на брака;

ж) естеството на вещните права върху имущество; както и

з) вписването в регистър на права върху недвижима или движима собственост, включително правните изисквания за такова вписване, както и последиците от вписването или невписването на такива права в регистър.

Член 2

Компетентност по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи в рамките на държавите членки

Настоящият регламент не засяга компетентността на органите на държавите членки да разглеждат въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент:

а) „имуществен режим между съпрузи“ означава съвкупността от правилата, отнасящи се до имуществените отношения между съпрузите и техните отношения с трети лица, в резултат на брак или неговото прекратяване;

б) „споразумение за имуществени отношения между съпрузи“ означава всяко споразумение между съпрузи или бъдещи съпрузи, с което те организират своя режим на имуществени отношения;

в) „автентичен акт“ означава документ по въпрос от имуществения режим между съпрузите, който формално е съставен или регистриран като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:

i) е свързана с подписа и съдържанието на автентичния акт, и

ii) е установена от публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел от държавата членка по произход;

г) „решение“ означава всяко решение по въпрос от имуществения режим между съпрузи, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение за определянето на разходите или разноските от служител на съда;

д) „съдебна спогодба“ означава споразумение по въпрос от имуществения режим между съпрузи, одобрено от съда или сключено пред съда в хода на съдебно производство;

е) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановено решението, съставен е автентичният акт или е одобрена, или е сключена съдебната спогодба;

ж) „държава членка на изпълнението“ означава държавата членка, в която се иска признаване и/или изпълнение на решението, на автентичния акт или на съдебната спогодба.

2. За целите на настоящия регламент „съд“ означава всеки съдебен орган и всички други органи и правни специалисти, компетентни по въпросите на имуществения режим между съпрузи, които упражняват съдебни функции, или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган, или действат под контрола на съдебен орган, при условие че тези други органи и правни специалисти предоставят гаранции за своята безпристрастност и за правото на всички страни да бъдат изслушвани и при условие че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата членка, в която действат:

а) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат преразглеждани от такъв орган;

б) имат сходна сила и последици като решение на съдебен орган по същия въпрос.

Държавите членки изпращат уведомление до Комисията относно другите органи и правни специалисти, посочени в първа алинея, съгласно член 64.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 4

Компетентност в случай на смърт на един от съпрузите

Когато съд в държава членка е сезиран по въпроси, свързани с наследяването на съпруг съгласно Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузите и възникващи във връзка с въпросното дело за наследяване.

Член 5

Компетентност в случай на развод, законна раздяла или унищожаване на брака

1. Без да се засяга параграф 2, когато съд в държава членка е сезиран съгласно Регламент (ЕО) № 2201/2003 с молба за развод, законна раздяла или унищожаване на брака, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузите и възникващи във връзка с тази молба, са съдилищата на същата държава членка.

2. Компетентността по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи по параграф 1, се определя от споразумението между съпрузите, когато съдът, сезиран да се произнесе по молбата за развод, законна раздяла или унищожаване на брака:

а) е съд на държава членка, в която ищецът пребивава обичайно и в която е живял/а поне една година непосредствено преди предявяването на иска, в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), пето тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003;

б) е съд на държава членка, чийто гражданин е ищецът и в която ищецът пребивава обичайно и е живял там поне шест месеца непосредствено преди предявяването на иска, в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), шесто тире от Регламент (ЕО) № 2201/2003;

в) е сезиран съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 в случай на преобразуване на законна раздяла в развод; или

г) е сезиран съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 в случай на субсидиарна компетентност.

3. Ако споразумението, посочено в параграф 2 от настящия член, е сключено преди сезирането на съда по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, то отговаря на изискванията на член 7, параграф 2.

Член 6

Компетентност в други случаи

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4 или 5 или в случаите, различни от предвидените в посочените членове, компетентността да се произнася по въпроси относно имуществения режим между съпрузи принадлежи на съдилищата на държавата членка:

а) на чиято територия съпрузите имат обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено;

б) на чиято територия съпрузите са имали последното си обичайно местопребиваване, доколкото един от тях все още живее там към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено;

в) на чиято територия ответникът има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено;

г) на общото гражданство на съпрузите към момента на сезиране на съда.

Член 7

Избор на съд

1. В случаите, които попадат в обхвата на член 6, страните могат да се споразумеят, че съдилищата на държавата членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, буква а) или буква б) или съдилищата на държавата членка на сключване на брака имат изключителна компетентност да се произнасят по въпроси относно техния режим на имуществени отношения.

2. Споразумението, посочено в параграф 1, се представя в писмена форма, с дата и подпис от страните. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Член 8

Компетентност, основана на явяването на ответника

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, чието право е било избрано съгласно член 22 или член 26, параграф 1, буква а) или б), и пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността, или в случаите, попадащи в обхвата на член 4 или член 5, параграф 1.

2. Преди да приеме компетентност съгласно параграф 1, съдът се уверява, че ответникът е информиран за правото си да оспори компетентността, както и за последиците от явяването или неявяването си.

Член 9

Алтернативна компетентност

1. По изключение, ако съд на държава членка, който е компетентен съгласно член 4, 6, 7 или 8, счете, че съгласно нормите на неговото международно частно право въпросният брак не се признава за целите на производството относно имуществения режим между съпрузи, той може да се откаже от компетентност. Ако съдът реши да се откаже от компетентност, той го прави незабавно.

2. Когато съд, който е компетентен съгласно член 4 или 6, се откаже от компетентност и когато страните в производството се споразумеят да възложат компетентност на съдилищата на всяка друга държавата членка в съответствие с член 7, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, са съдилищата на тази държава членка.

В останалите случаи компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, са съдилищата на всяка друга държава членка съгласно член 6 или 8 или съдилищата на държавата членка на сключване на брака.

3. Настоящият член не се прилага, когато страните са получили развод, законна раздяла или унищожаване на брака, които могат да бъдат признати в държавата членка на сезирания съд.

Член 10

Субсидиарна компетентност

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7 или 8 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност и нито един съд не е компетентен съгласно член 9, параграф 2, съдилищата на държава членка са компетентни доколкото дадено недвижимо имущество на единия или на двамата съпрузи се намира на територията на тази държава членка, като в този случай сезираният съд е компетентен да се произнесе само относно въпросното недвижимо имущество.

Член 11

Forum necessitatis

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7, 8 или 10 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 9, параграф 2 или член 10, съдилищата на държава членка могат в изключителни случаи да се произнесат по спор относно имуществения режим между съпрузи, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка.

Спорът трябва да е свързан в достатъчна степен с държавата членка на сезирания съд.

Член 12

Насрещни искове

Съдът, който води производство по силата на член 4, 5, 6, 7, 8, 9, параграф 2, 10 или 11, е компетентен да разглежда и насрещни искове, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

Член 13

Ограниченост на производството

1. Когато имуществото на починалия, чието наследяване попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 650/2012, включва активи, намиращи се в трета държава, съдът, сезиран да се произнесе по имуществения режим между съпрузи, може по искане на една от страните да реши да не се произнася по отношение на един или повече такива активи, ако може да се очаква, че решението му по отношение на тези активи няма да бъде признато и, когато е приложимо, обявено за изпълняемо в тази трета държава.

2. Параграф 1 не засяга правото на страните да ограничат обхвата на производството съгласно правото на държавата членка на сезирания съд.

Член 14

Сезиране на съд

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

а) към момента на подаване в съда на исковата молба или на равностоен документ, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за връчването на съответните документи на ответника;

б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, към момента на получаването му от отговорната за връчването служба, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за внасянето на документа в съда; или

в) ако производството е образувано служебно от съда към момента, в който съдът взема решение за образуване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистриране на делото от съда.

Член 15

Проверка за компетентност

Когато съд на държава членка бъде сезиран по въпрос, отнасящ се до имуществения режим между съпрузи, който не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той обявява служебно, че не е компетентен.

Член 16

Проверка за допустимост

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване на територията на държава, различна от държавата членка, където е предявен искът, не се яви на делото, компетентният съгласно настоящия регламент съд спира производството, докато не се установи, че ответникът е имал възможност да получи исковата молба или равностоен документ своевременно, за да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, ако исковата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени от една държава членка на друга в изпълнение на въпросния регламент.

3. Ако разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1393/2007 са неприложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако исковата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

([1]) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

Член 17

Висящ процес

1. Когато искове със същия предмет и между същите страни са предявени в съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.

2. По посочените в параграф 1 дела по искане на сезиран със спора съд всеки друг сезиран съд незабавно уведомява първия съд относно датата, на която е бил сезиран.

3. След установяване на компетентността на първия сезиран съд всеки друг съд, пред който искът е предявен по-късно, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 18

Свързани искове

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилищата на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може да спре производството.

2. Когато исковете, посочени в параграф 1, са висящи пред първоинстанционни съдилища, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може също по молба на една от страните да се откаже от компетентност, при условие че първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното съединяване.

3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си решения, постановени в отделни производства.

Член 19

Временни, включително охранителни мерки

Към съдилищата на държава членка може да се отправи молба за такива временни мерки, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно нейното право, дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава членка са компетентни по същността на спора.

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Член 20

Всеобщо приложение

Всяко право, определено с настоящия регламент като приложимо, се прилага независимо от това дали е правото на държава членка.

Член 21

Единство на приложимото право

Правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно член 22 или 26, се прилага за всички активи, попадащи в обхвата на този режим, независимо от местонахождението на активите.

Член 22

Избор на приложимо право

1. Съпрузите или бъдещите съпрузи могат да се споразумеят да определят или да сменят правото, приложимо към режима на имуществените им отношения, при условие че това право е едно от следните:

а) правото на държавата, в която съпрузите или бъдещите съпрузи, или единият от тях, имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, или

б) правото на държава, чийто гражданин е един от съпрузите или един от бъдещите съпрузи към момента на сключване на споразумението.

2. Освен ако съпрузите не са договорили друго, смяната по време на брака на правото, приложимо към имуществения режим между съпрузите, има действие само в бъдеще.

3. Всяка смяна с обратно действие на приложимото право съгласно параграф 2 не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от това право.

Член 23

Действителност по отношение на формата на споразумението за избор на приложимо право

1. Споразумението, посочено в член 22, се изготвя в писмена форма, с дата и подпис от двамата съпрузи. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата съпрузи имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

3. Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка и в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

Член 24

Съгласие и материалноправна действителност

1. Наличието и действителността на споразумението относно избора на правото или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно член 22, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от съпрузите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

Член 25

Действителност по отношение на формата на споразумение за имуществените отношения между съпрузите

1. Споразумението за имуществени отношения между съпрузите се изготвя в писмена форма, с дата и подпис от двамата съпрузи. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата съпрузи имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

Ако към момента на сключване на споразумението съпрузите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

Ако към момента на сключване на споразумението само единият от съпрузите има обичайно местопребиваване в държава членка и в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между съпрузи, се прилагат тези изисквания.

3. Ако приложимото към имуществения режим между съпрузи право предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, се прилагат тези изисквания.

Член 26

Приложимо право при липса на избор от страните

1. При липса на споразумение относно избор на право съгласно член 22, правото, приложимо към режима на имуществени отношения между съпрузите, е правото на държавата:

а) на първото общо обичайно местопребиваване на съпрузите след сключване на брака, или ако това не е изпълнено,

б) на общото гражданство на съпрузите към момента на сключване на брака, или ако това не е изпълнено,

в) с която съпрузите заедно имат най-тесни връзки към момента на сключване на брака, като се отчитат всички обстоятелства.

2. Ако съпрузите имат повече от едно общо гражданство към момента на сключване на брака, се прилага единствено параграф 1, букви а) и в).

3. По изключение и по молба на някой от съпрузите съдебният орган, който е компетентен да се произнася по въпроси, засягащи имуществения режим между съпрузи, може да реши, че правото на държава, различна от държавата, чието право е приложимо съгласно параграф 1, буква а), урежда имуществения режим между съпрузите, ако ищецът удостовери, че:

а) последното общо обичайно местопребиваване на съпрузите е било в тази друга държава за значително по-дълъг период от време от пребиваването им в държавата, посочена съгласно параграф 1, буква а); и

б) и двамата съпрузи са разчитали на правото на тази друга държава при организацията и планирането на имуществените си отношения.

Правото на тази друга държава се прилага от датата на сключването на брака, освен ако някой от съпрузите изрази несъгласие. В такъв случай правото на тази друга държава има действие от момента на установяване на последното обичайно местопребиваване на съпрузите в тази друга държава.

Прилагането на правото на другата държава не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от правото, приложимо съгласно параграф 1, буква а).

Настоящият параграф не се прилага, когато съпрузите са сключили споразумение за имуществени отношения между съпрузи преди установяването на последното им общо обичайно местопребиваване в тази друга държава.

Член 27

Обхват на приложимото право

Правото, приложимо към имуществения режим между съпрузи съгласно настоящия регламент, урежда, наред с другото:

а) класификацията на имуществото на единия или двамата съпрузи в различни категории по време на брака и след прекратяването му;

б) прехвърлянето на имущество от една категория в друга;

в) отговорността на единия съпруг за гражданска отговорност и дългове на другия съпруг;

г) правомощията, правата и задълженията на който и да било от съпрузите или на двамата съпрузи по отношение на имуществото;

д) прекратяването на имуществения режим между съпрузите и разделянето, разпределянето или осребряването на имуществото;

е) последиците от имуществения режим между съпрузите за правоотношенията между някой от съпрузите и трети лица, както и

ж) материалната действителност на споразумението за имуществени отношения между съпрузи.

Член 28

Противопоставимост на трети лица

1. Независимо от член 27, буква е), правото, приложимо за имуществения режим между съпрузите, не може да бъде противопоставяно от някой от съпрузите на трето лице в спор между третото лице и единия или двамата съпрузи, освен ако третото лице е знаело или, при полагане на дължимата грижа, е следвало да знае за това право.

2. Счита се, че третото лице знае за правото, приложимо за имуществения режим между съпрузите, ако:

а) това право е правото на:

i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и трето лице;

ii) държавата, на чиято територия договарящият съпруг и третото лице имат обичайно местопребиваване, или

iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество;

или

б) всеки от съпрузите е спазил приложимите изисквания за разкриване или регистриране на имуществения режим между съпрузи, предвидени в правото на:

i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и трето лице;

ii) държавата, на чиято територия договарящият съпруг и третото лице имат обичайно местопребиваване, или

iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество.

3. Когато по силата на параграф 1 съпругът/ата не може да противопоставя на трето лице, правото, приложимо за имуществения режим между съпрузи, последиците на имуществения режим между съпрузи спрямо третото лице се уреждат от:

а) правото на държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от съпрузите и третото лице; или

б) в случаите, отнасящи се до недвижимо имущество или регистрирани активи или права, правото на държавата, на чиято територия се намира имуществото или в която са регистрирани активите или правата.

Член 29

Адаптиране на вещните права

Когато дадено лице се позове на вещно право, което притежава съгласно приложимото към имуществения режим между съпрузите право, а правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не познава въпросното вещно право, това вещно право, ако е необходимо и доколкото е възможно, се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на тази държава, като се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици.

Член 30

Първостепенни повелителни норми

1. Никоя разпоредба от настоящия регламент не ограничават прилагането на първостепенните повелителни норми на правото на сезирания съд.

2. Първостепенни повелителни норми са норми, чието зачитане дадена държава членка смята, че е от решаващо значение за гарантиране на нейните обществени интереси, като политическата, социалната или икономическата ѝ организация, до такава степен, че те са приложими към всяка ситуация, попадаща в обхвата им, независимо от приложимото иначе право към имуществения режим между съпрузите съгласно настоящия регламент.

Член 31

Обществен ред (ordre public)

Прилагането на разпоредба от правото на държава, определено с настоящия регламент, може да бъде отказано само ако то е явно несъвместимо с обществения ред (*ordre public*) на сезирания съд.

Член 32

Изключване на препращането

Прилагането на правото на дадена държава, определено с настоящия регламент, означава прилагане на действащите правни норми на тази държава, различни от нормите на нейното международно частно право.

Член 33

Държави с повече от една правна система — интертериториални стълкновения на закони

1. Когато правото, определено с настоящия регламент, е правото на държава, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствени правни норми относно имуществения режим между съпрузите, вътрешните стълкновителни норми на тази държава определят съответната териториална единица, чиито правни норми се прилагат.

2. При липса на такива вътрешни стълкновителни норми:

а) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно обичайното местопребиваване на съпрузите, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, в която съпрузите имат обичайно местопребиваване;

б) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно гражданството на съпрузите, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която съпрузите са най-тясно свързани;

в) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно която и да било друга разпоредба, разглеждаща други елементи като свързващи критерии, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица по местонахождение на съответния елемент.

Член 34

Държави с повече от една правна система — междуличностни стълкновения на закони

Във връзка с държава, в която съществуват две или повече правни системи или съвкупност от норми, приложими за различни категории лица по отношение на имуществения режим между съпрузите, всяко позоваване на правото на такава държава се тълкува като отнасящо се за правната система или съвкупността от норми, определени от действащите в тази държава правила. При липса на такива правила се прилага правната система или съвкупността от правила, с която съпрузите са най-тясно свързани.

Член 35

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

Държава членка, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствени правни норми относно имуществения режим между съпрузи, не е длъжна да прилага настоящия регламент към стълкновенията на закони, възникнали единствено между такива единици.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 36

Признаване

1. Решенията, постановени в държава членка, се признават в другите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. В случай на оспорване всяка заинтересована страна, чието основно искане е признаването на решение, може в съответствие с процедурите, предвидени в членове 44—57, да поиска решението да бъде признато.

3. Ако изходът на дело в съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен да се произнесе по въпроса.

Член 37

Основания за непризнаване

Решение не се признава:

а) ако признаването явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) на държавата членка, в която се иска признаване;

б) когато то е произнесено при неявяване на ответника, ако исковата молба или равностоен документ не са били връчени на ответника своевременно и по начин, който да му позволи да организира защитата си, освен ако ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;

в) то противоречи на решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване;

г) когато то противоречи на решение, постановено по-рано в друга държава членка или в трета държава между същите страни по спор със същия предмет и на същото основание, при условие че по-рано постановеното решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, в която се иска признаване.

Член 38

Основни права

Член 37 от настоящия регламент се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на основните права и принципи, признати в Хартата, по-специално в член 21 от нея относно принципа на недискриминация.

Член 39

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда по произход

1. Компетентността на съда на държавата членка по произход не може да се преразглежда.

2. Критерият за обществен ред (*ordre public*), посочен в член 37, не се прилага към нормите за компетентност, посочени в членове 4—11.

Член 40

Забрана за преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на решение, постановено в държава членка.

Член 41

Спиране на производството за признаване

Съдът на държава членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре производството, ако решението е предмет на обжалване по общия ред в държавата членка по произход.

Член 42

Изпълняемост

Решенията, постановени в държава членка и подлежащи на изпълнение в нея, са изпълняеми в друга държава членка, когато по искане на заинтересована страна те са били обявени за подлежащи на изпълнение там в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

Член 43

Определяне на местоживеене

За да определи дали за целите на процедурата, предвидена в членове 44—57, дадена страна има местоживеене в държавата членка на изпълнение, сезираният съд прилага вътрешното право на тази държава членка.

Член 44

Териториална компетентност

1. Молбата за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата членка на изпълнение, за който Комисията е уведомена от тази държава членка в съответствие с член 64.

2. Териториалната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

Член 45

Процедура

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от правото на държавата членка на изпълнение.

2. Молителят не е длъжен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата членка на изпълнение.

3. Молбата се придружава от следните документи:

а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;

б) свидетелство, издадено от съда или компетентния орган на държавата членка по произход, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, без да се засягат разпоредбите на член 46.

Член 46

Непредставяне на свидетелство

1. Ако не бъде представено свидетелството, посочено в член 45, параграф 3, буква б), съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчно информация, да не изиска представянето му.

2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод или транслитерация на документите. Преводът се извършва от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите членки.

Член 47

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение веднага след приключване на формалностите, установени в член 45 без преразглеждане по член 37. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави забележки по молбата.

Член 48

Уведомяване за решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от правото на държавата членка на изпълнение.

2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно с решението, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 49

Обжалване на решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се подава в съда, относно който съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.

4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба от молителя, се прилага член 16, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма местоживеене в никоя от държавите членки.

5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването или съобщаването ѝ. Ако местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 60 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

Член 50

Процедура за оспорване на решението, постановено по жалбата

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

Член 51

Отказ или отмяна на декларация за изпълняемост

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 37. Съдът постановява решението си незабавно.

Член 52

Спиране на производството

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, по молба на страната, срещу която се иска изпълнение, спира производството, ако изпълнението на решението е спряно в държавата членка по произход поради подадена жалба.

Член 53

Временни, включително охранителни мерки

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящата глава, няма пречки молителят да поиска временни, включително охранителни мерки, в съответствие с правото на държавата членка на изпълнение, без да се изисква декларация за изпълняемост по смисъла на член 46.

2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.

3. По време на определения в член 49, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по жалбата, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 54

Частична изпълняемост

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.

2. Молителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от решението.

Член 55

Правна помощ

Молител, който в държавата членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право във всички производства за декларация за изпълняемост да се ползва от най-благоприятната правна помощ или най-обхватното освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно правото на държавата членка на изпълнение.

Член 56

Освобождаване от гаранции, обезпечения или депозити

Не се изисква обезпечение, гаранция или депозит, под каквото и да е название, от страна, подала молба в дадена държава членка за признаване, изпълняемост или изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че лицето е чужд гражданин или че няма местоживеене или местопребиваване в държавата членка на изпълнение.

Член 57

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата членка на изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

ГЛАВА V

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 58

Приемане на автентични актове

1. Автентичните актове, съставени в дадена държава членка, имат същата доказателствена сила в друга държава членка, както в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимата сила, при условие че това не противоречи явно на обществения ред (*ordre public*) в засегнатата държава членка.

Лице, което желае да използва автентичен акт в друга държава членка, може да поиска от органа, съставящ автентичния акт в държавата членка по произход, да попълни формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, в който е описано каква доказателствена сила има автентичният акт в държавата членка по произход.

2. Оспорване на автентичността на автентичен акт се прави пред съдилищата на държавата членка по произход и решението по оспорването се взема по силата на правото на тази държава. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в друга държава членка, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

3. Оспорване на правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт, се прави пред съдилищата, които са компетентни съгласно настоящия регламент, и решение по оспорването се взема по силата на правото, приложимо съгласно глава III. Оспорваният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, по отношение на предмета на обжалването, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

4. Ако изходът от производството пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт в областта на имуществения режим между съпрузи, компетентен да се произнесе по този иск е същият съд.

Член 59

Изпълняемост на автентични актове

1. Автентичен акт, който подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, е изпълняем в друга държава членка по молба на заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) органът, който е съставил автентичния акт, издава по молба на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на автентичния акт явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

Член 60

Изпълняемост на съдебни спогодби

1. Съдебни спогодби, които подлежат на изпълнение в държавата членка по произход, се обявяват за изпълняеми в друга държава членка по молба на всяка заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) съдът, който е одобрил съдебната спогодба или пред който тя е сключена, издава по молба на всяка заинтересована страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на съдебната спогодба явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

Легализация и други подобни формалности

Легализация или друг подобен вид формален акт не се изисква за документи, издадени в държава членка съгласно настоящия регламент.

Член 62

Връзка със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранните или многостранните конвенции, по които една или няколко държави членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или на решение съгласно член 331, параграф 1 от ДФЕС и които засягат въпроси, уредени от настоящия регламент, без да се засягат задълженията на държавите членки по силата на член 351 от ДФЕС.

2. Независимо от параграф 1, в отношенията между държавите членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите, сключени между тях, доколкото тези конвенции се отнасят до уредени от настоящия регламент въпроси.

3. Настоящият регламент не изключва прилагането на Конвенцията от 6 февруари 1931 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно брака, осиновяването и настойничеството, във вида след преработването ѝ през 2006 г., на Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща международни частноправни разпоредби относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, във вида след преработването ѝ през юни 2012 г., и на Конвенцията от 11 октомври 1977 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция относно признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, от държавите членки, които са страни по тези конвенции, доколкото те предвиждат опростени и по-експедитивни процедури за признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи.

Член 63

Информация, която се предоставя на обществеността

С цел предоставяне на информация на обществеността в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела държавите членки предоставят на Комисията кратко описание на националните си разпоредби и процедури в областта на имуществените режими между съпрузи, включително сведения за вида орган, който е компетентен по въпросите на имуществените режими между съпрузи, и за противопоставимостта на трети лица съгласно член 28.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 64

Информация относно данните за връзка и процедурите

1. Най-късно до 29 април 2018 г. държавите членки съобщават на Комисията:

а) съдилищата или органите, компетентни да разглеждат молби за декларация за изпълняемост в съответствие с член 44, параграф 1 и да се произнасят по жалби срещу решения по такива молби в съответствие с член 49, параграф 2;

б) процедурите по оспорване на решението, постановено по жалба, посочени в член 50;

Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената съгласно параграф 1 информация с изключение на адресите и другите данни за връзка на съдилищата и органите, посочени в параграф 1, буква а).

3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 65

Изготвяне и последващо изменение на списъка, в който се съдържа информацията, посочена в член 3, параграф 2

1. Въз основа на изпратените от държавите членки уведомления Комисията изготвя списък на другите органи и правните специалисти, посочени в член 3, параграф 2.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в информацията, която се съдържа в този списък. Комисията съответно изменя списъка.

3. Комисията публикува списъка и евентуалните му последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Комисията предоставя публичен достъп до цялата информация, за която е нотифицирана в съответствие с параграфи 1 и 2, чрез други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 66

Изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и в членове 58, 59 и 60

Комисията приема актове за изпълнение с цел изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и членове 58, 59 и 60. Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

Член 67

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 68

Клауза за преглед

1. До 29 януари 2027 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за изменение на настоящия регламент.

2. До 29 януари 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на членове 9 и 38 от настоящия регламент. Този доклад оценява по-специално степента, до която посочените членове са гарантирали достъп до правосъдие.

3. За целите на докладите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки съобщават на Комисията съответната информация относно прилагането на настоящия регламент от съдилищата си.

Член 69

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за образувани правни производства, формално съставени или вписани автентични актове и одобрени или сключени съдебни спогодби на или след 29 януари 2019 г., при спазване на параграфи 2 и 3.

2. Ако производството е образувано в държавата членка по произход преди 29 януари 2019 г., постановените след тази дата решения се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава IV, ако приложените правила относно компетентността съответстват на тези, предвидени в разпоредбите на глава II.

3. Разпоредбите на глава III се прилагат само за съпрузите, сключили брак или определили приложимото право към режима на имуществените си отношения след 29 януари 2019 г.

Член 70

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, разрешено с Решение (ЕС) 2016/954.

Той се прилага, считано от 29 януари 2019 г., с изключение на членове 63 и 64, които се прилагат, считано от 29 април 2018 г., и членове 65, 66 и 67, които се прилагат, считано от 29 юли 2016 г.. За тези държави членки, които участват в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС, настоящият регламент се прилага, считано от датата, посочена в това решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Люксембург на 24 юни 2016 година.

За Съвета

Председател

A.G. KOENDERS

4д

Регламент (ЕС) 2016/1104 на Съвета от 24 юни 2016 г. за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства

Имуществените последици на регистрираните партньорства

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1104 НА СЪВЕТА

от 24 юни 2016 година

за изпълнение на засиленото сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 3 от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2016/954 на Съвета от 9 юни 2016 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства ([1]),

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 81, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки може да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите членки по отношение на стълкновението на закони и на юрисдикции.

(3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа на взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като крайъгълен камък в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.

(4) На 30 ноември 2000 г. беше приета обща програма на Комисията и Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ([3]). В тази програма мерките, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, се определят като мерки, улесняващи взаимното признаване на решения, и се предвижда създаването на инструмент по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи и имуществените последици при раздяла на двойки, които нямат сключен брак.

(5) На заседанието си на 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“ ([4]). В нея Съветът прикани Комисията да представи Зелена книга относно уреждането на стълкновението на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно съдебната компетентност и взаимното признаване. В програмата се подчертава и необходимостта да бъде приет инструмент в тази област.

([1]) ОВ L 159, 16.6.2016 г., стр. 16.
([2]) Становище от 23 юни 2016 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([3]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.
([4]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

(6) На 17 юли 2006 г. Комисията прие Зелена книга относно уреждането на стълкновения на закони в областта на имуществения режим между съпрузи, включително относно въпроса за съдебната компетентност и взаимното признаване. С тази Зелена книга се откриха широки консултации, обхващащи всички аспекти на трудностите, пред които са изправени двойките в Европа при прекратяване на имуществената общност, както и наличните правни средства за защита. В Зелената книга се разглеждат също така всички въпроси на международното частно право, с които се сблъскват двойките, обвързани в други форми на съюз освен брачния, включително двойките с регистрирано партньорство, както и специфични за тях проблеми.

(7) На заседанието си от 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ([1]). В нея Европейският съвет посочва, че взаимното признаване следва да включи и области, които, макар все още необхванати от този принцип, са от основно значение за всекидневния живот, например имуществените последици при раздяла на двойки, като се вземат под внимание правните системи на държавите членки, в това число общественият ред (*ordre public*) и националните традиции в тази област.

(8) В своя „Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г.: премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“, приет на 27 октомври 2010 г., Комисията обяви, че ще приеме предложение за законодателен акт, с който да бъдат премахнати пречките пред свободното движение на хора, и по-специално трудностите, които срещат двойките при управление на имуществото си или при неговата делба.

(9) На 16 март 2011 г. Комисията прие предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и предложение за регламент на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.

(10) На заседанието си на 3 декември 2015 г. Съветът стигна до заключението, че не може да бъде постигнато единодушието, необходимо за приемането на предложенията за регламенти относно имуществения режим между съпрузи и имуществените последици на регистрираните партньорства и че следователно целите на сътрудничеството в тази област не могат да бъдат постигнати в разумен срок от Съюза като цяло.

(11) От декември 2015 г. до февруари 2016 г. Белгия, България, Чешката република, Германия, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Люксембург, Малта, Нидерландия, Австрия, Португалия, Словения, Финландия и Швеция отправиха искане към Комисията, в което посочват, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на имуществения режим на международните двойки, и по-конкретно по отношение компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения по въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, и по отношение на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, и приканиха Комисията да представи на Съвета предложение в тази насока. С писмо до Комисията от март 2016 г. Кипър посочи желанието си да участва в установяването на засилено сътрудничество; Кипър потвърди това желание по време на работата на Съвета.

(12) На 9 юни 2016 г. Съветът прие Решение (ЕС) 2016/954 за разрешаване на това засилено сътрудничество.

(13) Съгласно член 328, параграф 1 от ДФЕС, при установяване на засилено сътрудничество то е отворено за всички държави членки, при условие че се зачитат евентуалните условия за участие, определени в решението за разрешаването му. То е отворено за тях във всеки друг момент, при условие че се зачитат както посочените условия, така и вече приетите в тази насока актове. Комисията и държавите членки, участващи в засилено сътрудничество, следва да се стремят да насърчават участието в него на възможно най-голям брой държави членки. Настоящият регламент следва да е задължителен в своята цялост и да се прилага пряко само в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, по силата на Решение (ЕС) 2016/954 или по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС.

(14) В съответствие с член 81 от ДФЕСнастоящият регламент следва да се прилага в контекста на имуществените последици на регистрираните партньорства с трансграничен характер.

([1]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

(15) За да се осигури правната сигурност на несключилите брак двойки по отношение на имуществото им и да им се предостави известна предвидимост, всички правила, отнасящи се до имуществените последици на регистрираните партньорства, следва да бъдат обхванати от един инструмент.

(16) Подходът към другите форми на съюз освен брачния, установени в законодателствата на държавите членки е многообразен и затова следва да се прави разграничение между двойките, чийто съюз е институционално сключен чрез регистрирането на партньорство пред публичен орган, и двойките, които живеят във фактически съюз. Въпреки че някои държави членки уреждат законодателно фактическите съюзи, те следва да бъдат разглеждани отделно от регистрираните партньорства, чието формално съществуване позволява да се отчете тяхната специфичност и да се определят приложими спрямо тях правила в законодателството на Съюза. За правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се премахнат пречките пред свободното движение на хора, регистрирали своето партньорство, и по-специално трудностите, които тези двойки срещат при управление на имуществото си или при неговата делба. За да бъдат постигнати тези цели, настоящият регламент следва да обедини разпоредбите относно компетентността, приложимото право, признаването или, според случая, приемането, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби.

(17) Регламентът следва да обхване въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства. В настоящия регламент понятието „регистрирано партньорство“ следва да получи определение единствено за целите на регламента. Специфичното съдържание на това понятие следва да продължи да се определя от националното право на държавите членки. Нищо в настоящия регламент не задължава държава членка, в чието право не съществува правният институт на регистрираното партньорство, да го предвиди в националното си право.

(18) В обхвата на настоящия регламент следва да попаднат всички гражданскоправни аспекти, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, както ежедневното управление на имуществото на партньорите, така и прекратяването на имуществената общност, по-специално в резултат на раздялата на двойката или смъртта на единия от партньорите.

(19) Настоящият регламент не следва да се прилага за области на гражданското право, различни от имуществените последици на регистрирани партньорства. От съображения за яснота редица въпроси, които биха могли да се разглеждат като свързани с режима на имуществени последици на регистрираните партньорства, следва изрично да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент.

(20) Поради това настоящият регламент не следва да се прилага за въпроси, свързани с общата дееспособност на партньорите; това изключение обаче не следва да обхваща конкретни правомощия и права на единия или на двамата партньори по отношение на дадено имущество, между самите тях или спрямо трети лица, тъй като тези правомощия и права следва да попаднат в обхвата на настоящия регламент.

(21) Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо други преюдициални въпроси като съществуването, действителността или признаването на регистрирано партньорство, които продължават да се уреждат от националното право на държавите членки, включително от нормите на тяхното международно частно право.

(22) Задълженията за издръжка между партньори, които са уредени от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета [1], както и въпросите, свързани с наследяването на починал партньор, тъй като са обхванати от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета [2], следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент.

(23) Въпросите относно права на прехвърляне или на корекции между партньори на право на пенсия или на пенсия за инвалидност, независимо от естеството им, придобити по време на регистрирано партньорство и които не са били източник на доход от пенсия по време на регистрираното партньорство, следва да се изключат от обхвата на настоящия регламент, като се отчитат специфичните системи, съществуващи в държавите членки. Това изключение обаче следва да се тълкува тясно. Следователно настоящият регламент следва да урежда по-специално въпроса за класифицирането на пенсионните активи, сумите, които вече са били изплатени на единия партньор по време на регистрираното партньорство и евентуалната компенсация, която би била предоставена в случай на пенсия, придобита с общи активи.

---

[1] Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ L 7, 10.1.2009 г., стр. 1).

[2] Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107).

(24) Настоящият регламент следва да даде възможност за възникване или прехвърляне на право върху недвижима или движима собственост в резултат на имуществените последици на регистрираните партньорства съгласно приложимото към имуществените последици на регистрираните партньорства право. В него обаче не следва да се засяга ограниченият брой („*numerus clausus*“) вещни права, съществуващи в националното право на някои държави членки. Дадена държава членка не следва да е задължена да признае вещно право, свързано с имущество, намиращо се на нейна територия, ако въпросното вещно право е непознато в правната система на тази държава членка.

(25) Въпреки това, за да могат партньорите да се възползват в друга държава членка от правата си, които са възникнали или са им прехвърлени в резултат от имуществени последици на регистрирано партньорство, в настоящия регламент следва да се предвиди адаптирането на непознато вещно право към най-близкото равностойно право съгласно законодателството на другата държава членка. При такова адаптиране следва да се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици. С цел определяне на възможно най-близкото равностойно право съгласно националното законодателство може да се потърси връзка с органите или компетентните лица на държавата, чието право е било приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, за да се получи допълнителна информация относно естеството и последиците от съответното вещно право. За тази цел биха могли да се използват съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и всички останали налични средства за улесняване на разбирането на правото на друга държава.

(26) Адаптирането на непознати вещни права, което е изрично предвидено в настоящия регламент, не следва да изключва други форми на адаптиране в контекста на прилагането на настоящия регламент.

(27) Изискванията за вписване в регистър на право върху недвижима или движима собственост следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо правото на държавата членка, в която се води регистърът (за недвижимата собственост това е *lex rei sitae*), следва да определя правните условия и начина на извършване на вписването, както и органите, например поземлени регистри или нотариуси, които отговарят за извършване на проверка на това, дали са изпълнени всички изисквания и дали представената или изготвената документация е достатъчна или съдържа необходимата информация. По-специално тези органи могат да проверяват дали правото на партньор по отношение на имущество, посочено в представения за вписване документ, е право, вписано като такова в регистъра или доказано по друг начин в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът. За да се избегне дублирането на документи, органите по вписването следва да приемат онези документи, изготвени от компетентните органи в друга държава членка, чието разпространение е предвидено в настоящия регламент. Това не следва да изключва възможността органите, участващи във вписването, да поискат от лицето, което подава заявление за вписване, да представи такава допълнителна информация или такива допълнителни документи, каквито се изискват съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, например информация или документи, свързани с изплащане на приход. Компетентният орган може да посочи на лицето, което подава заявление за вписване, как може да се предоставят липсващата информация или документи.

(28) Последиците от вписването на дадено право в регистър следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо именно правото на държавата членка, в която се води регистърът, следва да определя дали вписването има например декларативно или конститутивно действие. По този начин, когато например придобиването на право върху недвижима собственост изисква вписването в регистър в съответствие с правото на държавата членка, в която се води регистърът, с цел да се гарантира действието *erga omnes* на регистрите или да се осигури закрила на правните сделки, моментът на придобиването следва да се определя от правото на тази държава членка.

(29) Настоящият регламент следва да зачита различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, които се прилагат в държавите членки. Следователно за целите на настоящия регламент понятието „съд“ следва да бъде разширено, така че да обхваща не само съдилищата в тесния смисъл на думата, които упражняват съдебни функции, но например и нотариусите в някои държави членки, които в определени области, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, упражняват съдебни функции като съдилища, както и нотариусите и правните специалисти, които в някои държави членки упражняват съдебни функции във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства чрез делегиране на правомощия от съда. Всички съдилища, съгласно определеното в настоящия регламент, следва да бъдат обвързани от правилата относно компетентността, изложени в настоящия регламент. От друга страна, понятието „съд“ не следва да обхваща извънсъдебните органи на държавите членки, които по силата на националното право са оправомощени да се занимават с въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, като нотариусите, които в повечето държави членки, както е обичайният случай, не упражняват съдебни функции.

(30) С настоящия регламент следва да се даде възможност на всички нотариуси, които имат компетентност в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, да упражняват тази компетентност. Дали нотариусите в дадена държава членка са обвързани от правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, следва да зависи от това дали те попадат в рамките на определението за „съд“ за целите на настоящия регламент.

(31) Актовете, издавани от нотариуси в областта на имуществените последици на регистрирани партньорства в държавите членки, следва да се разпространяват в съответствие с настоящия регламент. Когато нотариусите упражняват съдебни функции, те следва да са обвързани от правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент, а решенията, които вземат, следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент за признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения. Когато нотариусите не упражняват съдебни функции, те следва да не са обвързани от правилата относно компетентността, а издаваните от тях автентични актове следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите от настоящия регламент относно автентичните актове.

(32) За да се вземе предвид нарастващата мобилност на двойките и да се насърчи доброто правораздаване, правилата относно компетентността, установени в настоящия регламент следва да дадат на гражданите възможност различните, свързани помежду си процедури, да се провеждат от съдилищата в една и съща държава членка. За целта настоящият регламент следва да се стреми да концентрира компетентността относно имуществените последици на регистрираните партньорства в държавата членка, чиито съдилища са сезирани да се произнесат относно наследяването на партньор в съответствие с Регламент (ЕС) № 650/2012 или прекратяването или анулирането на регистрираното партньорство.

(33) Настоящият регламент следва да предвижда, че когато производство относно наследяване на партньор е висящо пред съд на държава членка, сезиран по силата на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава следва да бъдат компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирано партньорство и имащи отношение към наследствения казус.

(34) По същия начин въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, които възникват във връзка с производства, висящи пред съд на държава членка, сезиран с молба за прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, следва да се разглеждат от съдилищата на тази държава членка, ако партньорите са съгласни с това.

(35) Когато въпросите, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, не са свързани с висящи производства пред съд на държава членка относно наследяване на партньор или прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, настоящият регламент следва да предвиди йерархично подредени критерии за привръзка за целите на определянето на компетентност, като се започне с обичайното местопребиваване на партньорите към момента на сезирането на съда. Последната стъпка в тези йерархично подредени критерии за привръзка за определянето на компетентност следва да води към държавата членка, по чието право е извършена задължителната регистрация, необходима за създаване на партньорството. Тези критерии за привръзка се определят с оглед на нарастващата мобилност на гражданите, както и за да се гарантира наличието на действителни привързващи фактори между партньорите и държавата членка, в която се упражнява компетентността.

(36) Имайки предвид, че правният институт на регистрираното партньорство не е предвиден във всички държави членки, съдилищата на държавата членка, чието право не познава института на регистрираното партньорство, може по изключение да е необходимо да се откажат от компетентност съгласно настоящия регламент. В такъв случай съдилищата действат бързо и заинтересованата страна следва да разполага с възможността да отнесе въпроса до всяка друга държава членка, по отношение на която е налице привръзка за предоставяне на компетентност, независимо от реда на тези основания за компетентност, като същевременно се зачита автономността на страните. Всеки съд, сезиран след отказа от компетентност — с изключение на съдилищата на държавата членка, по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство — който е компетентен въз основа на споразумение относно избора на съд или на явяването на ответника, може също по изключение да е необходимо да се откаже от компетентност съгласно същите условия. Накрая, ако с оглед на останалите разпоредби от настоящия регламент никой съд не е компетентен да се произнесе по случая, следва да се включи алтернативно правило за компетентност в настоящия регламент, чрез което да се предотвратят всички рискове от отказ на правосъдие.

(37) За да се повиши правната сигурност, предвидимостта и автономността на страните настоящият регламент следва, при определени обстоятелства, да дава на страните възможност да сключат споразумение за избор на съд в полза на съдилищата на държавата членка на приложимото право или на съдилищата на държавата членка, съгласно чието право е създадено регистрираното партньорство.

(38) Настоящият регламент не следва да възпрепятства страните да уредят въпроса по извънсъдебен път и по взаимно съгласие, например пред нотариус в държава членка по техен избор, когато това е възможно съгласно правото на тази държава членка. Такава следва да бъде практиката дори ако приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право не е правото на тази държава членка.

(39) За да се гарантира, че съдилищата на всички държави членки могат да упражняват компетентност във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства на едни и същи основания, настоящият регламент следва изчерпателно да определи основанията за упражняване на субсидиарна компетентност.

(40) За да се преодолеят по-специално случаите на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва да се предвиди *forum necessitatis*, който да позволява на съд в държава членка, в изключителни случаи, да се произнася по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрирано партньорство, което има тясна връзка с трета държава. Може да се счита, че е налице такъв изключителен случай, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от партньор да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на *forum necessitatis*, би могла обаче да се упражнява само ако казусът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд.

(41) В интерес на хармоничното функциониране на правосъдието следва да се избягва постановяването на несъвместими решения в различните държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвидят общи процедурни правила, сходни с правилата от други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси. Такова процедурно правило е правилото за висящо производство (*lis pendens*), което ще се прилага, когато едно и също дело за имуществени последици на регистрирано партньорство се разглежда пред различни съдилища в различни държави членки. С това правило ще се определя кой съд следва да продължи да гледа делото.

(42) За да се позволи на гражданите да се ползват, при пълна правна сигурност, от преимуществата на вътрешния пазар, с настоящия регламент следва да се даде на партньорите възможност да узнаят предварително кое е правото, приложимо към имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство. Ето защо следва да се въведат хармонизирани стълкновителни норми, за да се избегне наличието на противоречащи си резултати. Основната норма следва да създаде гаранции, че имуществените последици на регистрирани партньорства се уреждат от предвидимо право, с което партньорството е тясно свързано. От съображения за правна сигурност и за да се избегне фрагментиране, правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да урежда партньорството като цяло, т.е. всички имуществени последици на регистрираното партньорство, независимо от естеството на активите и от това дали те се намират в друга държава членка или в трета държава.

(43) Правото, определено с настоящия регламент, следва да се прилага дори и когато това не е право на държава членка.

(44) За да улесни партньорите при управлението на тяхното имущество, настоящият регламент следва да оправомощи партньорите да изберат приложимото право за имуществените последици на регистрираното си партньорство, независимо от естеството или местонахождението на имуществото, измежду законодателствата, с които партньорите са тясно свързани, като например поради обичайното си местопребиваване или гражданството си. При все това, за да се избегне ситуация, при която изборът на право не поражда никакви последици и с това партньорите се поставят в положение на правен вакуум, този избор на право следва да бъде ограничен до право, което признава имуществени последици на регистрираните партньорства. Този избор може да бъде направен във всеки момент, преди регистрацията на партньорството, по време на регистрацията или по време на регистрираното партньорство.

(45) За да се гарантира правната сигурност на сделките и да се предотврати всяка промяна без знанието на партньорите на правото, промяна на правото, приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства не следва да се прави без изрично искане на страните. Когато е предприета от партньорите, такава промяна не следва да има обратно действие, освен ако това не е заявено изрично от тях. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.

(46) Правилата относно материалната действителност и действителността от гледна точка на формата на споразумение за избор на приложимо право следва да са установени по такъв начин, че да се улесни информираният избор на партньорите и да се зачита съгласието им, с цел да се гарантира правна сигурност, както и по-добър достъп до правосъдие. Що се отнася до действителността от гледна точка на формата, следва да се въведат някои предпазни мерки, за да се гарантира, че партньорите осъзнават последствията от своя избор. Като минимално изискване, споразумението за избор на приложимо право следва да бъде изготвено в писмена форма, с дата и подписи на двете страни. Ако обаче правото на държава членка, където двамата партньори пребивават обичайно към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени. Например, подобни допълнителни правила по отношение на формата могат да съществуват в държава членка, в която споразумението е част от споразумение за имуществени отношения между партньорите. Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки, чието право предвижда различни изисквания по отношение на формата, е достатъчно съответствие с изискванията на една от тези държави. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка, която предвижда допълнителни правила по отношение на формата, тези правила следва да бъдат спазени.

(47) Споразумението за имуществени отношения между партньори е вид разпореждане с имуществото на партньорите, чиято допустимост и приемане варират сред държавите членки. За да се улесни приемането в държавите членки на имуществени права, придобити в резултат на споразумение за имуществени отношения между партньори, следва да бъдат установени правила относно действителността на споразуменията за имуществени отношения между партньори от гледна точка на формата. Споразумението за имуществени отношения между партньорите следва да се изготви в писмена форма, с дата и подпис от двамата партньори. Същевременно споразумението следва да отговаря и на допълнителните правила за действителност от гледна точка на формата, предвидени в правото,

приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства, определено съгласно настоящия регламент, и в правото на държавата членка, на чиято територия партньорите пребивават обичайно. Настоящият регламент следва да определи и правото, което урежда материалноправната действителност на такова споразумение.

(48) При липса на избор на приложимо право и за да съчетае необходимостта от предвидимост и правна сигурност със съображенията за реалните условия, в които протича животът на двойката, настоящият регламент следва да предвиди, че имуществените последици на регистрираното партньорство се уреждат от правото на държавата, по чието право е извършено задължителното регистриране на партньорството, необходимо за установяването му.

(49) Когато в настоящия регламент гражданството се посочва като критерий за привръзка, въпросът как да се разглежда определено лице, което има повече от едно гражданство, е преюдициален въпрос, който попада извън обхвата на настоящия регламент и следва да се урежда от националното право, включително, когато е приложимо, от международните конвенции, при пълно спазване на общите принципи на Съюза. Разглеждането на този въпрос следва да не оказва влияние върху действителността на избора на право, направен в съответствие с настоящия регламент.

(50) По отношение на определянето на правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство при липса на избор на право и споразумение за имуществените отношения между партньори, съдебният орган на държава членка, по искане на един от партньорите, следва в изключителни случаи, например когато партньорите се преместват в държавата на обичайното си местопребиваване за дълъг период от време, да може да стигне до заключението, че може да се приложи правото на тази държава, ако партньорите са разчитали на него. Независимо от случая промяната не може да засяга правата на трети лица.

(51) Правото, определено като приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да урежда тези последици от момента на класифициране на имуществото на единия или двамата партньори в различни категории по време на регистрираното партньорство и след прекратяването му до прекратяването на имуществената общност. То следва да включва действието на имуществените последици на регистрираното партньорство върху правоотношенията на един от партньорите с трети лица. При все това правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство може да се противопоставя на трети лица от партньор с цел уреждане на тези последици, само когато правоотношенията между партньора и третото лице са възникнали в момент, когато третото лице е знаело или е следвало да знае за това право.

(52) По съображения, свързани с обществения интерес, като защита на политическата, социалната или икономическата организация на дадена държава членка, съдилищата и други компетентни органи на държавите членки следва да имат възможност в изключителни случаи да прилагат изключения въз основа на първостепенни повелителни норми. Понятието „първостепенни повелителни норми“ съответно следва да обхваща правила с императивен характер, като правилата за защита на семейното жилище. При все това изключението от прилагането на правото, приложимо към имуществените последици на регистрираното партньорство, следва да бъде тълкувано тясно, за да продължи да бъде съвместимо с общата цел на настоящия регламент.

(53) По съображения, също свързани с обществения интерес, съдилищата и други компетентни органи в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, следва да имат право да пренебрегнат, при изключителни обстоятелства, определени разпоредби на чуждото право, когато в конкретния случай прилагането на тези разпоредби би било в явно несъответствие с обществения ред (*ordre public*) на съответната държава членка. Съдилищата или другите компетентни органи не следва обаче да могат да използват изключението за обществения ред с цел да не прилагат правото на друга държава, да откажат признаването или, според случая, приемането или изпълнението на съдебно решение, автентичен акт или съдебна спогодба от друга държава членка, ако това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), и по-специално с член 21 от нея относно принципа за недискриминация.

(54) Тъй като има държави, в които успоредно съществуват две или повече правни системи или набор от правила, отнасящи се до въпросите, уредени от настоящия регламент, уместно е да се предвиди в каква степен разпоредбите на настоящия регламент се прилагат в различните териториални единици на тези държави.

(55) В контекста на общата цел — взаимно признаване на решения, постановени в държавите членки по въпросите на имуществените последици на регистрирани партньорства, настоящият регламент следва да предвиди норми относно признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, подобни на нормите, предвидени в други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

(56) За да се вземат предвид различните системи за уреждане на въпросите, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки, с настоящия регламент следва да се гарантират приемането и изпълняемостта във всички държави членки на автентичните актове във връзка с имуществените последици на регистрирани партньорства.

(57) Автентичните актове следва да имат в друга държава членка същата доказателствена сила, каквато имат в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие. При определянето на доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка или на възможно най-сравнимото действие следва да се посочат видът и обхватът на доказателствената сила на автентичния акт в държавата членка по произход. Следователно доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка следва да зависи от правото на държавата членка по произход.

(58) „Автентичността“ на автентичния акт следва да бъде автономно понятие, което обхваща такива елементи като истинността на акта, формалните предпоставки за него, правомощията на органа, изготвил акта, и процедурата за изготвянето му. То следва да обхваща и фактическите елементи, описани в автентичния акт от съответния орган, като факта, че посочените страни са се явили пред този орган на указаната дата и че са направили посочените изявления. Страна, която желае да оспори автентичността на автентичен акт, следва да направи това пред компетентния съд в държавата членка по произход на автентичния акт съгласно правото на тази държава членка.

(59) Формулировката „правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт“ следва да се тълкува като позоваване на съдържанието по същество, отразено в автентичния акт. Страна, която желае да оспори правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, следва да направи това пред компетентните по настоящия регламент съдилища, които следва да решат спора в съответствие с приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право.

(60) Ако въпрос, отнасящ се до правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, бъде повдигнат като инцидентен иск в хода на производство пред съд на държава членка, този съд следва да бъде компетентен да разгледа този иск.

(61) Автентичен акт, който се оспорва, не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, докато трае производството по оспорването. Ако се оспорва само конкретен въпрос, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичния акт, оспореният автентичен акт не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход по отношение на предмета на обжалването, докато трае производството по оспорването. Автентичен акт, който е обявен за недействителен в резултат от оспорването му, престава да има доказателствена сила.

(62) Орган, пред който в приложение на настоящия регламент бъдат представени два несъвместими автентични акта, следва да прецени дали и на кой от двата автентични акта следва да бъде даден приоритет, като вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Когато от обстоятелствата по случая не става ясно дали и на кой от автентичните актове следва да бъде даден приоритет, въпросът следва да се реши от съдилищата, компетентни съгласно настоящия регламент, или, когато въпросът е повдигнат като инцидентен иск в хода на производството, от съда по производството. При несъвместимост между автентичен акт и решение следва да се разгледат основанията за отказ за признаване на решения съгласно настоящия регламент.

(63) Признаването и изпълнението на решение относно имуществените последици на регистрирано партньорство по силата на настоящия регламент по никакъв начин не следва да предполага признаване на регистрираното партньорство, което стои в основата на решението.

(64) Следва да се уточни връзката между настоящия регламент и двустранните или многостранни конвенции в областта на имуществените последици на регистрирани партньорства, по които държавите членки са страни.

(65) За улесняване на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди задължение за държавите членки да предоставят определен тип информация относно своето законодателство и процедури, свързани с имуществените последици на регистрирани партньорства, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([1]). За да се даде възможност за навременно публикуване в

([1]) Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

Официален вестник на Европейския съюз на цялата информация от значение за практическото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, преди регламентът да започне да се прилага.

(66) По същия начин, за да се улесни прилагането на настоящия регламент и да се даде възможност за използване на съвременни комуникационни технологии, следва да се предвидят стандартни формуляри за свидетелства, които да бъдат предоставяни във връзка със заявление за декларация за изпълняемост на решение, автентичен акт или съдебна спогодба.

(67) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([1]).

(68) С цел осигуряване на еднакви условия за прилагането на настоящия регламент на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия във връзка с изготвянето и последващото изменение на свидетелствата и формулярите, отнасящи се до декларацията за изпълняемост на решения, съдебни спогодби и автентични актове. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

(69) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране.

(70) Целите на настоящия регламент, а именно свободното движение на хора в Съюза, възможността партньорите да организират помежду си и спрямо трети лица имуществените си отношения, както по време на съвместния си живот, така и при прекратяване на имуществената общност, по-голямата предвидимост и правна сигурност, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, когато това е уместно — чрез засилено сътрудничество между държавите членки. В съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз, Съюзът разполага с компетентност да предприема действия. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(71) Настоящият регламент зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата, и по-специално членове 7, 9, 17, 21 и 47 от нея, отнасящи се съответно до зачитането на личния и семейния живот, правото на създаване на семейство в съответствие с националните закони, правото на собственост, принципа за недискриминация и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Настоящият регламент следва да се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на тези права и принципи,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент урежда имуществените последици на регистрираните партньорства.

Той не се прилага към данъчни, митнически или административни въпроси.

2. От обхвата на настоящия регламент са изключени:

а) дееспособността на партньорите,

б) съществуването, действителността или признаването на регистрирано партньорство,

([1]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

в) задълженията за издръжка,

г) наследяването на починал партньор,

д) социалното осигуряване,

е) правото на прехвърляне или на адаптиране между партньорите в случай на прекратяване или анулиране на регистрираното партньорство на права на пенсиониране или на пенсия за инвалидност, придобити по време на регистрираното партньорство и които не са били източник на доход от пенсии по време на регистрираното партньорство,

ж) видът на вещните права, свързани с дадено имущество, и

з) вписването в регистър на права върху недвижима или движима собственост, включително правните изисквания за такова вписване, както и последиците от вписването или невписването на такива права в регистър.

Член 2

Компетентност по въпросите на имуществените последици на регистрираните партньорства в държавите членки

Настоящият регламент не засяга компетентността на органите на държавите членки да разглеждат въпроси от областта на имуществените последици на регистрираните партньорства.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент:

а) „регистрирано партньорство“ означава режима, на който се подчинява съжителството между две лица, който е предвиден от закона, чиято регистрация е задължителна по силата на закона и който изпълнява наложените от този закон правни изисквания за създаването му;

б) „имуществени последици на регистрирано партньорство“ означава съвкупността от правила, свързани с имуществените отношения на партньорите, помежду им и в отношенията им с трети лица, които произтичат от правоотношението, създадено с регистрирането на партньорството или неговото прекратяване;

в) „споразумение за имуществени отношения между партньори“ означава всяко споразумение, с което партньорите или бъдещите партньори уреждат имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство;

г) „автентичен акт“ означава документ в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, който е формално съставен или вписан като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:

i) се отнася до подписа и съдържанието на автентичния акт, и

ii) е установена от публичен орган или всеки друг орган, оправомощен за това от държавата членка по произход;

д) „решение“ означава всяко решение в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение на съдебен служител относно определянето на разходите или разноските;

е) „съдебна спогодба“ означава споразумение в областта на имуществените последици на регистрирано партньорство, одобрено от съд или сключено пред съд в хода на дадено производство;

ж) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановено решението, съставен е автентичният акт или е одобрена, или е сключена съдебната спогодба;

з) „държава членка на изпълнението“ означава държавата членка, в която се иска признаване и/или изпълнение на решението, на автентичния акт или на съдебната спогодба.

2. За целите на настоящия регламент „съд“ означава всеки съдебен орган и всички други органи и правни специалисти, компетентни по въпросите на имуществените последици на регистрирани партньорства, които упражняват съдебни функции, или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган, или действат под контрола на съдебен орган, при условие че тези други органи и правни специалисти предоставят гаранции за своята безпристрастност и за правото на всички страни да бъдат изслушвани и при условие че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата членка, в която действат:

а) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат преразглеждани от такъв орган; и

б) имат сходна сила и последици като решение на съдебен орган по същия въпрос.

Държавите членки изпращат уведомление до Комисията относно другите органи и правни специалисти, посочени в първа алинея, в съответствие с член 64.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 4

Компетентност в случай на смърт на един от партньорите

Когато съд на държава членка бъде сезиран по въпроси от областта на наследяването на регистриран партньор по смисъла на Регламент (ЕС) № 650/2012, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят по въпроси относно имуществените последици на регистрираното партньорство, възникнали във връзка с този наследствен казус.

Член 5

Компетентност в случаи на прекратяване или анулиране

1. Когато съд на държава членка бъде сезиран да се произнесе по прекратяването или анулирането на регистрирано партньорство, съдилищата на тази държава са компетентни да се произнасят относно имуществените последици на регистрираното партньорство, произтичащи от прекратяването или анулирането, когато партньорите са съгласни за това.

2. Ако споразумението, посочено в параграф 1 от настоящия член, е сключено преди съдът да бъде сезиран да се произнесе по въпроси на имуществените последици на регистрираното партньорство, споразумението съответства на изискванията на член 7.

Член 6

Компетентност в други случаи

Когато никой съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4 или член 5 или в случаите, различни от предвидените в посочените членове, компетентността да се произнася по имуществените последици на регистрираното партньорство принадлежи на съдилищата на държавата членка:

а) на чиято територия партньорите имат обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,

б) на чиято територия партньорите са имали последното обичайно местопребиваване, ако единият от тях все още живее там към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,

в) на чиято територия ответникът има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда или, ако това не е изпълнено,

г) по еднаквото гражданство на партньорите към момента на сезиране на съда, или, ако това не е изпълнено,

д) по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство.

Член 7

Избор на съд

1. При случаите, които попадат в обхвата на член 6, страните могат да се споразумеят съдилищата на държавата членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, или съдилищата на държавата членка, съгласно чието право е създадено регистрираното партньорство, да имат изключителна компетентност да се произнасят по въпроси, свързани с режима на имуществени отношения на регистрираното им партньорство.

2. Споразумението, посочено в параграф 1, се представя в писмена форма, с отбелязана дата и подписано от страните. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Член 8

Компетентност, основана на явяването на ответника

1. Извън компетентността, която произтича от други разпоредби на настоящия регламент, компетентен е този съд на държава членка, чието право е приложимо съгласно член 22 или член 26, параграф 1, и пред който се яви ответникът. Това правило не се прилага, когато ответникът се явява, за да оспори компетентността, или в случаите, попадащи в обхвата на член 4.

2. Преди да приеме компетентност съгласно параграф 1, съдът се уверява, че ответникът е информиран за правото си да оспори компетентността, както и за последиците от явяването или неявяването си.

Член 9

Алтернативна компетентност

1. Ако съд на държава членка, който е компетентен съгласно членове 4 и 5 или член 6, букви а), б), в) или г), счете, че неговото право не предвижда правния институт на регистрираното партньорство, той може да се откаже от компетентност. Ако съдът реши да се откаже от компетентност, той прави това незабавно.

2. Когато съд, посочен в параграф 1 от настоящия член, се откаже от компетентност и когато страните в производството се споразумеят да възложат компетентност на съдилищата на всяка друга държава членка в съответствие с член 7, компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираното партньорство, са съдилищата на тази държава членка.

В останалите случаи компетентни да се произнасят по имуществените последици на регистрираното партньорство са съдилищата на всяка друга държава членка съгласно член 6 или 8.

3. Настоящият член не се прилага, когато страните са получили прекратяване или анулиране на регистрирано партньорство, които могат да бъдат признати в държавата членка на сезирания съд.

Член 10

Субсидиарна компетентност

Ако нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7 или 8 или когато всички съдилища по член 9 са обявили, че се отказват от компетентност, и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 6, буква д), член 7 или 8, съдилищата на държава членка са компетентни, доколкото недвижимото имущество на единия или на двамата партньори се намира на територията на тази държава членка, но в такъв случай сезираният съд е компетентен да се произнесе само относно това недвижимо имущество.

Член 11

Forum necessitatis

Ако нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 4, 5, 6, 7, 8 или 10 или когато всички съдилища съгласно член 9 са обявили, че се отказват от компетентност, и нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно член 6, буква д), или член 7, 8 или 10, съдилищата на държава членка могат по изключение да се произнесат относно имуществените последици на регистрирано партньорство, ако производството не може да се образува или проведе в рамките на разумното или не е възможно в трета държава, с която случаят е тясно свързан.

Случаят трябва да е свързан в достатъчна степен с държавата членка на сезирания съд.

Член 12

Насрещни искове

Съдът, в който се води производството на основание член 4, 5, 6, 7, 8, 10 или 11, е компетентен също така да разглежда насрещни искове, доколкото те попадат в обхвата на настоящия регламент.

Член 13

Ограниченост на производството

1. Когато имуществото на починалия, чието наследяване попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 650/2012, включва активи, намиращи се в трета държава, съдът, сезиран да се произнесе по имуществените последици на регистрираното партньорство, може по искане на една от страните да реши да не се произнася по отношение на един или повече такива активи, ако може да се очаква, че решението му по отношение на тези активи няма да бъде признато и, когато е приложимо, обявено за изпълняемо в тази трета държава.

2. Параграф 1 не засяга правото на страните да ограничат обхвата на производството съгласно правото на държавата членка на сезирания съд.

Член 14

Сезиране на съд

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

а) към датата на подаване в съда на исковата молба или на равностоен документ, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за уведомяване или връчване на съответните документи на ответника;

б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, към момента на получаването му от отговорната за връчването служба, при условие че впоследствие ищецът не е пропуснал да предприеме необходимите действия за внасянето на документа в съда; или

в) ако производството е образувано служебно от съда към момента, в който съдът взема решение за образуване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистрирането на делото от съда.

Член 15

Проверка за компетентност

Когато съд на държава членка бъде сезиран по дело, свързано с имуществените последици на регистрирано партньорство, което не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той служебно се обявява за некомпетентен.

Член 16

Проверка за допустимост

1. Когато ответник, който има обичайно местопребиваване на територията на държава, различна от държавата членка, където е предявен искът, не се яви на делото, компетентният съгласно настоящия регламент съд спира производството, докато не се установи, че ответникът е имал възможност да получи исковата молба или равностоен документ своевременно, за да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими мерки за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, ако исковата молба или равностоен документ трябва да бъдат предадени от една държава членка на друга в изпълнение на въпросния регламент.

3. Ако разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1393/2007 са неприложими, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако исковата молба или равностоен документ трябва да се изпратят в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

Член 17

Висящ процес

1. Когато искове с един и същ предмет, на едно и също основание и между едни и същи страни са предявени в съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.

2. По посочените в параграф 1 дела по искане на сезиран със спора съд всеки друг сезиран съд незабавно уведомява първия съд относно датата, на която е бил сезиран.

3. След установяване на компетентността на първия сезиран съд, съдът, пред който е предявен иск по-късно, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

Член 18

Свързани искове

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилища на различни държави членки, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може да спре производството.

2. Когато искове, посочени в параграф 1, са висящи пред първоинстанционни съдилища, съдът, пред който искът е предявен по-късно, може също да се откаже от компетентност по молба на една от страните, при условие че първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното съединяване.

3. За целите на настоящия член исковете се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си решения, постановени в отделни производства.

Член 19

Временни, включително охранителни, мерки

Към съдилищата на държава членка може да се отправи молба за такива временни мерки, включително охранителни мерки, каквито съществуват съгласно нейното право дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава членка са компетентни по същността на спора.

([1]) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Член 20

Всеобщо приложение

Правото, определено като приложимо съгласно настоящия регламент, се прилага дори когато не е право на държава членка.

Член 21

Единство на приложимото право

Правото, приложимо към имуществените последици на регистрирано партньорство, се прилага за всички активи, които са засегнати от тези последици, независимо от тяхното местонахождение.

Член 22

Избор на приложимо право

1. Партньорите или бъдещите партньори могат да се споразумеят да посочат или променят правото, приложимо към имуществените последици на тяхното регистрирано партньорство, при условие че това право придава имуществени последици на правния институт на регистрираното партньорство и при условие че това право е едно от следните:

а) правото на държавата, в която партньорите или бъдещите партньори, или единият от тях, имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението,

б) правото на държавата, чийто гражданин е един от партньорите или бъдещите партньори към момента на сключване на споразумението, или

в) правото на държавата, по чието право е създадено регистрираното партньорство.

2. Освен ако партньорите не са договорили друго, смяната по време на партньорството на правото, приложимо към режима на имуществените отношения на регистрираното им партньорство, има действие само в бъдеще.

3. Всяка смяна с обратно действие на приложимото право съгласно параграф 2 не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от това право.

Член 23

Действителност по отношение на формата на споразумението за избор на приложимо право

1. Споразумението, посочено в член 22, се изготвя в писмена форма, с вписване на дата и полагане на подписи от двамата партньори. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата партньори имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

3. Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

4. Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

Член 24

Съгласие и материалноправна действителност

1. Наличието и действителността на споразумението относно избора на правото или на отделна разпоредба от това споразумение се определят от правото, което би било приложимо съгласно член 22, ако споразумението или разпоредбата биха били действителни.

2. Въпреки това, за да установи, че не е изразил съгласие, всеки един от партньорите може да се позове на правото на държавата, в която има обичайно местопребиваване към момента на сезиране на съда, ако от обстоятелствата е видно, че не е оправдано последиците от неговите действия да се определят в съответствие с правото, определено в параграф 1.

Член 25

Действителност по отношение на формата на споразумение за имуществени отношения между партньори

1. Споразумението за имуществени отношения между партньори се изготвя в писмена форма, с вписана дата и положен подпис от двамата партньори. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

2. Ако правото на държавата членка, в която двамата партньори имат обичайно местопребиваване към момента на сключване на споразумението, предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

Ако към момента на сключване на споразумението партньорите имат обичайно местопребиваване в различни държави членки и ако съответното право на тези държави предвижда различни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, споразумението се смята за действително по отношение на формата, ако отговаря на условията, посочени в правото на една от тези държави.

Ако към момента на сключване на споразумението само единият от партньорите има обичайно местопребиваване в държава членка и ако в тази държава се предвиждат допълнителни изисквания по отношение на формата за споразуменията за имуществени отношения между партньори, се прилагат тези изисквания.

3. Ако правото, приложимо за имуществените последици на регистрираното партньорство предвижда допълнителни изисквания по отношение на формата, се прилагат тези изисквания.

Член 26

Приложимо право при липса на избор от страните

1. При липсата на споразумение за избор на приложимо право съгласно член 22, приложимото право за имуществените последици на регистрираните партньорства е правото на държавата, по силата на чието право е създадено регистрираното партньорство.

2. По изключение и по молба на някой от партньорите съдебният орган, който е компетентен да се произнася по въпроси, засягащи имуществените последици на регистрираните партньорства, може да реши, че правото на държава, различна от държавата, чието право е приложимо съгласно параграф 1, урежда имуществените последици на регистрираното партньорство, ако това право придава имуществени последици на правния институт на регистрираното партньорство и ако ищецът удостовери, че:

а) последното общо обичайно местопребиваване на партньорите е било в тази друга държава за значително дълъг период от време; и

б) и двамата партньори са разчитали на правото на тази друга държава при организацията и планирането на имуществените си отношения.

Правото на тази друга държава се прилага от момента на създаване на регистрираното партньорство, освен ако някой от партньорите изрази несъгласие. В такъв случай правото на тази друга държава има действие от момента на установяване на последното общо обичайно местопребиваване в тази друга държава.

Прилагането на правото на другата държава не засяга по неблагоприятен начин правата на трети лица, произтичащи от правото, приложимо съгласно параграф 1.

Настоящият параграф не се прилага, когато партньорите са сключили споразумение за имуществени отношения между партньори преди установяването на последното им общо обичайно местопребиваване в тази друга държава.

Член 27

Обхват на приложимото право

Правото, приложимо към имуществените последици на регистрираните партньорства съгласно настоящия регламент, урежда, наред с другото:

а) класификацията на имуществото на единия или двамата партньори в различни категории по време на регистрираното партньорство и след прекратяването му,

б) прехвърлянето на имущество от една категория в друга,

в) отговорността на единия партньор за задължения и дългове на другия партньор,

г) правомощията, правата и задълженията на който и да било от партньорите или на двамата партньори по отношение на имуществото,

д) делбата, разпределянето или осребряването на имущество при прекратяване на регистрираното партньорство,

е) действието на имуществените последици на регистрираните партньорства върху правоотношенията на един от партньорите с трети лица, и

ж) материалноправната действителност на споразумението за имуществени отношения между партньорите.

Член 28

Противопоставимост на трети лица

1. Независимо от член 27, буква е), правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство между партньорите, не може да бъде противопоставяно от някой от партньорите на трето лице в спор между третото лице и единия или двамата партньори, освен ако това трето лице е знаело или, при полагане на дължимата грижа, е следвало да знае за това право.

2. Счита се, че третото лице знае за правото, което урежда имуществените последици на регистрираното партньорство ако:

а) това право е правото на:

i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена между един от партньорите и третото лице,

ii) държавата, на чиято територия договарящият партньор и третото лице пребивават обичайно, или

iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество;

или

б) всеки от партньорите е изпълнил приложимите изисквания за разкриване или регистриране на имуществените последици на регистрираното партньорство, предвидени в правото на:

i) държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена между един от партньорите и третото лице,

ii) държавата, на чиято територия договарящият партньор и третото лице пребивават обичайно, или

iii) в случаите, засягащи недвижимо имущество, държавата, на чиято територия се намира това имущество.

3. Когато по силата на параграф 1 партньорът не може да противопоставя на трето лице правото, приложимо за имуществените последици на регистрирано партньорство, тези имуществени последици спрямо третото лице се уреждат от:

а) правото на държавата, чието право е приложимо към сделката, сключена от един от партньорите и третото лице; или

б) в случаите, засягащи недвижимо имущество или регистрирани активи или права, правото на държавата, на чиято територия се намира това имущество или в която са регистрирани активите или правата.

Член 29

Адаптиране на вещни права

Когато дадено лице се позове на вещно право, което притежава съгласно приложимото към имуществените последици на регистрираното партньорство право, а правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не познава въпросното вещно право, това вещно право, ако е необходимо и доколкото е възможно, се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на тази държава, като се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици.

Член 30

Първостепенни повелителни норми

1. Никоя разпоредба от настоящия регламент не ограничава прилагането на първостепенните повелителни норми на правото на сезирания съд.

2. Първостепенните повелителни норми са норми, чието спазване държавата членка разглежда като решаващо за защита на нейните обществени интереси, като например политическата, социалната или икономическата организация на държавата, доколкото те са приложими към всеки случай, попадащ в обхвата им, независимо от приложимото на друго основание право към имуществените последици на регистрираното партньорство съгласно настоящия регламент.

Член 31

Обществен ред (ordre public)

Прилагането на разпоредба от правото на държава, определено с настоящия регламент, може да бъде отказано само ако то е явно несъвместимо с обществения ред (*ordre public*) на сезирания съд.

Член 32

Изключване на препращането

Прилагането на правото на дадена държава, определено с настоящия регламент, означава прилагане на действащите правни норми на тази държава, различни от нормите на нейното международно частно право.

Член 33

Държави с повече от една правна система — интертериториални стълкновения на закони

1. Когато правото, определено като приложимо от настоящия регламент, е правото на държава, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, вътрешните стълкновителни норми на тази държава определят съответната териториална единица, чиито законови правила се прилагат.

2. При липса на такива вътрешни стълкновителни норми:

а) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно разпоредбите относно обичайното местопребиваване на партньорите се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, в която партньорите имат обичайно местопребиваване;

б) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно разпоредбите относно гражданството на партньорите се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която партньорите са най-тясно свързани;

в) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно която и да е друга разпоредба, която използва други елементи като свързващи критерии, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица по местонахождение на съответния елемент.

Член 34

Държави с повече от една правна система — междуличностни стълкновения на закони

По отношение на държава, в която съществуват две или повече правни системи или съвкупност от норми, приложими за различни категории лица в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, всяко позоваване на правото на тази държава се тълкува като отнасящо се за правната система или съвкупността от норми, определени от действащите в тази държава правила. При отсъствие на такива правила се прилага правната система или съвкупност от правила, с която (които) партньорите имат най-тясна връзка.

Член 35

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

Държава членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, не е длъжна да прилага настоящия регламент към стълкновенията на закони, възникнали единствено между правните режими на такива единици.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНЯЕМОСТ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 36

Признаване

1. Решенията, постановени в държава членка, се признават в другите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. В случай на оспорване всяка заинтересована страна, чието основно искане е признаването на решение, може в съответствие с процедурите, предвидени в членове 44—57, да поиска решението да бъде признато.

3. Ако изходът на дело в съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентно възникнал въпрос за признаване, този съд е компетентен да се произнесе по въпроса.

Член 37

Основания за непризнаване

Решение не се признава:

а) ако признаването явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) на държавата членка, в която се иска признаване;

б) на неявилия се ответник не е връчена исковата молба или равностоен документ своевременно и по начин, който да му позволи да организира защитата си, освен в случай че ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;

в) то противоречи на решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване;

г) когато то противоречи на решение, постановено по-рано в друга държава членка или в трета държава между същите страни по спор със същия предмет и на същото основание, при условие че по-рано постановеното решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, в която се иска признаване.

Член 38

Основни права

Член 37 от настоящия регламент се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки при спазване на основните права и принципи, признати в Хартата, по-специално в член 21 от нея относно принципа на недискриминация.

Член 39

Забрана за преразглеждане на компетентността на съда по произход

1. Компетентността на съдилищата на държавата членка по произход не може да се преразглежда.

2. Критерият за обществен ред (*ordre public*), посочен в член 37, не се прилага към нормите за компетентност, посочени в членове 4—12.

Член 40

Забрана за преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска преразглеждане по същество на решение, постановено в държава членка.

Член 41

Спиране на производството за признаване

Съдът на държава членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре производството, ако решението е предмет на обжалване по общия ред в държавата членка по произход.

Член 42

Изпълняемост

Решенията, постановени в държава членка и подлежащи на изпълнение в нея, са изпълняеми в друга държава членка, когато по искане на заинтересована страна те са били обявени за подлежащи на изпълнение там в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

Член 43

Определяне на местоживеене

За да определи дали за целите на процедурата, предвидена в членове 44—57, дадена страна има местоживеене в държавата членка по изпълнение, сезираният съд прилага вътрешното право на тази държава членка.

Член 44

Териториална компетентност

1. Молбата за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата членка по изпълнение, за който Комисията е уведомена от тази държава членка в съответствие с член 64.

2. Териториалната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

Член 45

Процедура

1. Процедурата за подаване на молба се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

2. Молителят не е длъжен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата членка по изпълнение.

3. Молбата се придружава от следните документи:

а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;

б) свидетелство, издадено от съда или компетентния орган на държавата членка по произход, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, без да се засяга разпоредбата на член 46.

Член 46

Непредставяне на свидетелство

1. Ако не бъде представено свидетелството, посочено в член 45, параграф 3, буква б), съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчно информация, да не изиска представянето му.

2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод или транслитерация на документите. Преводът се извършва от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите членки.

Член 47

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение веднага след приключване на формалностите, установени в член 45 без преразглеждане по член 37. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави забележки по молбата.

Член 48

Уведомяване за решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на молителя в съответствие с процедурата, установена от правото на държавата членка на изпълнение.

2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно със съдебното решение, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 49

Обжалване на решението по молбата за декларация за изпълняемост

1. Решението по молбата за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се подава в съда, относно който съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.

4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба от молителя, се прилага член 16, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма местоживеене в никоя от държавите членки.

5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването или съобщаването ѝ. Ако местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 60 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

Член 50

Процедура за оспорване на решението, постановено по жалбата

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 64.

Член 51

Отказ или отмяна на декларация за изпълняемост

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 37. Съдът постановява решението си незабавно.

Член 52

Спиране на производството

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 49 или член 50, по молба на страната, срещу която се иска изпълнение, спира производството, ако изпълнението на решението е спряно в държавата членка по произход поради подадена жалба.

Член 53

Временни, включително охранителни, мерки

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящата глава, няма пречки молителят да поиска временни, включително охранителни, мерки, в съответствие с правото на държавата членка на изпълнение, без да се изисква декларация за изпълняемост по смисъла на член 47.

2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.

3. По време на определения в член 49, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по жалбата, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 54

Частична изпълняемост

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.

2. Молителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от решението.

Член 55

Правна помощ

Молител, който в държавата членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право във всички производства за декларация за изпълняемост да се ползва от най-благоприятната правна помощ или най-обхватното освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно правото на държавата членка на изпълнение.

Член 56

Освобождаване от гаранции, обезпечения или депозити

Не се изисква обезпечение, гаранция или депозит, под каквото и да е название, от страна, подала молба в дадена държава членка за признаване, изпълняемост или изпълнение на решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че лицето е чужд гражданин или че няма местоживеене или местопребиваване в държавата членка по изпълнение.

Член 57

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата членка по изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

ГЛАВА V

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 58

Приемане на автентични актове

1. Автентичните актове, съставени в дадена държава членка, имат същата доказателствена сила в друга държава членка, както в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимата сила, при условие че това не противоречи явно на обществения ред (*ordre public*) в засегнатата държава членка.

Лице, което желае да използва автентичен акт в друга държава членка, може да поиска от органа, съставящ автентичния акт в държавата членка по произход, да попълни формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2, в който е описано каква доказателствена сила има автентичният акт в държавата членка по произход.

2. Оспорване на автентичността на автентичен акт се прави пред съдилищата на държавата членка по произход и решението по оспорването се взема по силата на правото на тази държава. Оспореният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в друга държава членка, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

3. Оспорване на правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт, се прави пред съдилищата, които са компетентни съгласно настоящия регламент, и решение по оспорването се взема по силата на правото, приложимо съгласно глава III. Оспореният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, по отношение на предмета на обжалването, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

4. Ако изходът от производството пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт в областта на имуществените последици на регистрираните партньорства, компетентен да се произнесе по този иск е същият съд.

Член 59

Изпълняемост на автентични актове

1. Автентичен акт, който подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, се обявява за изпълняем в друга държава членка по молба на заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) органът, който е съставил автентичния акт, издава по молба на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или член 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на автентичния акт явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка на изпълнение.

Член 60

Изпълняемост на съдебни спогодби

1. Съдебни спогодби, които подлежат на изпълнение в държавата членка по произход, се обявяват за изпълняеми в друга държава членка по молба на всяка заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 44—57.

2. За целите на член 45, параграф 3, буква б) съдът, който е одобрил съдебната спогодба или в който тя е сключена, издава по молба на всяка заинтересована страна свидетелство, като използва формуляра, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 49 или 50, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на съдебната спогодба явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 61

Легализация и други подобни формалности

Легализация или друг подобен вид формален акт не се изисква за документи, издадени в държава членка съгласно настоящия регламент.

Член 62

Връзка със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на двустранните или многостранните конвенции, по които една или няколко държави членки са страни към момента на приемането на настоящия регламент или на решение съгласно член 331, параграф 1 от ДФЕС и които засягат въпроси, уредени от настоящия регламент, без да се засягат задълженията на държавите членки по силата на член 351 от ДФЕС.

2. Независимо от параграф 1, в отношенията между държавите членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите, сключени между тях, доколкото тези конвенции се отнасят до уредени от настоящия регламент въпроси.

Член 63

Информация, която се предоставя на обществеността

С цел предоставяне на информация на обществеността в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела държавите членки предоставят на Комисията кратко описание на националните си разпоредби и процедури относно имуществените последици при регистрирани партньорства, включително сведения за вида орган, който е компетентен по въпросите на имуществени последици при регистрирани партньорства, и противопоставимостта на трети лица съгласно член 28.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 64

Информация относно данните за връзка и процедурите

1. Най късно до 29 април 2018 г. държавите членки съобщават на Комисията:

а) съдилищата или органите, компетентни да разглеждат молби за декларация за изпълняемост в съответствие с член 44, параграф 1 и да се произнасят по жалби срещу решения по такива молби в съответствие с член 49, параграф 2;

б) процедурите по оспорване на решението, постановено по жалба, посочени в член 50.

Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената съгласно параграф 1 информация с изключение на адресите и другите данни за връзка на съдилищата и органите, посочени в параграф 1, буква а).

3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 65

Изготвяне и последващо изменение на списъка, в който се съдържа информацията, посочена в член 3, параграф 2

1. Въз основа на изпратените от държавите членки уведомления Комисията изготвя списък на другите органи и правните специалисти, посочени в член 3, параграф 2.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в информацията, която се съдържа в този списък. Комисията съответно изменя списъка.

3. Комисията публикува списъка и евентуалните му последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Комисията предоставя публичен достъп до цялата информация, за която е нотифицирана в съответствие с параграфи 1 и 2, чрез други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 66

Изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и в членове 58, 59 и 60

Комисията приема актове за изпълнение с цел изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в член 45, параграф 3, буква б) и членове 58, 59 и 60. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 67, параграф 2.

Член 67

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 68

Клауза за преглед

1. До 29 януари 2027 г. и на всеки пет години след това, Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент. Ако е необходимо, докладът се придружава от предложения за изменение на настоящия регламент.

2. До 29 януари 2024 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на членове 9 и 38 от настоящия регламент. Този доклад оценява по-специално степента, до която посочените членове са гарантирали достъп до правосъдие.

3. За целите на докладите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки съобщават на Комисията съответната информация за прилагането на настоящия регламент от съдилищата им.

Член 69

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага само за образувани правни производства, формално съставени или вписани автентични актове и одобрени или сключени съдебни спогодби на или след 29 януари 2019 г., при спазване на параграфи 2 и 3.

2. Ако обаче производството е образувано в държавата членка по произход преди 29 януари 2019 г., решенията, постановени след тази дата, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на глава IV, ако приложимите правила относно компетентността съответстват на тези, предвидени от разпоредбите на глава II.

3. Разпоредбите на глава III се прилагат само за партньори, които са регистрирали партньорството си или са определили приложимото право за имуществените отношения на регистрираното си партньорство след 29 януари 2019 г..

Член 70

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага в държавите членки, които участват в засилено сътрудничество в областта на компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения относно имуществения режим на международните двойки, обхващащо както въпроси, свързани с имуществения режим между съпрузи, така и въпроси, свързани с имуществените последици на регистрираните партньорства, разрешено с Решение (ЕС) 2016/954.

Той се прилага, считано от 29 януари 2019 г., с изключение на членове 63 и 64, които се прилагат, считано от 29 април 2018 г., и членове 65, 66 и 67, които се прилагат, считано от 29 юли 2016 г. За тези държави членки, които участват в засиленото сътрудничество по силата на решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея от ДФЕС, настоящият регламент се прилага, считано от датата, посочена в това решение.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Люксембург на 24 юни 2016 година.

За Съвета

Председател

A.G. KOENDERS

4е

Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

Наследяване

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 650/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 4 юли 2012 година

относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

(ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107)

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 344, 14.12.2012 г., стр. 3 (650/2012)
►C2 Поправка, ОВ L 60, 2.3.2013 г., стр. 140 (650/2012)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 650/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 4 юли 2012 година

относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. За постепенното изграждане на това пространство Съюзът следва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранични последици, особено когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно разпоредбите на член 81, параграф 2, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз тези мерки може да включват мерки, които целят да осигурят съвместимост на правилата, приложими в държавите членки по отношение на стълкновението на закони и на юрисдикции.

(3) На своята среща в Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет потвърди принципа за взаимно признаване на съдебни и други решения на органите на съдебната власт като основен стълб в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси и прикани Съвета и Комисията да приемат програма от мерки за прилагане на този принцип.

(4) На 30 ноември 2000 г. беше приета обща програма на Комисията и Съвета, съдържаща мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения по граждански и търговски дела ([3]). В тази програма се определят мерки, свързани с хармонизирането на стълкновителни норми, като мерки, улесняващи взаимното признаване на решения, и се предвижда изготвяне на инструмент в областта на завещанията и наследяването.

(5) На заседанието си на 4 и 5 ноември 2004 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова програма, озаглавена „Хагска програма: укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз“ ([4]). В тази програма се

([1]) ОВ C 44, 11.2.2011 г., стр. 148.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 13 март 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 юни 2012 г.
([3]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.
([4]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

▼B

подчертава необходимостта от приемане на инструмент в областта на наследяването, уреждащ по-специално въпросите на стълкновението на закони, компетентността, взаимното признаване и изпълнение на решения в областта на наследяването и европейското удостоверение за наследство.

(6) На заседанието си на 10 и 11 декември 2009 г. в Брюксел Европейският съвет прие нова многогодишна програма, озаглавена „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ([1]). В нея Европейският съвет посочва, че взаимното признаване следва да включи и области, които, макар все още необхванати от този принцип, са от основно значение за всекидневния живот, например наследяване и завещания, като се вземат под внимание правните системи на държавите членки, в това число обществения ред (*ordre public*) и националните традиции в тази област.

(7) Правилното функциониране на вътрешния пазар следва да се улесни с отстраняването на пречките пред свободното движение на хора, които днес са изправени пред трудности при упражняване на правата си в областта на наследяването с трансгранични последици. В европейското пространство на правосъдие гражданите трябва да могат да организират предварително въпросите на своето наследство. По ефикасен начин следва да бъдат гарантирани правата на наследниците и заветниците, на други лица, близки на починалия, както и на кредиторите на наследството.

(8) За да бъдат постигнати тези цели, настоящият регламент следва да обедини разпоредбите относно компетентността, приложимото право, признаването или, според случая, приемането, изпълняемостта и изпълнението на съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби и относно създаването на европейско удостоверение за наследство.

(9) Приложното поле на настоящия регламент следва да обхване всички гражданскоправни аспекти на наследяването на имуществото на починало лице, а именно всички форми на прехвърляне на активи, права и задължения в случай на смърт, било то доброволно прехвърляне по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт или прехвърляне по силата на наследяване при липса на завещание.

(10) Настоящият регламент не следва да се прилага за въпроси, свързани с приходи, или за административноправни въпроси. Ето защо националното право следва да определя например по какъв начин данъците и други задължения от публичноправен характер се изчисляват и плащат, независимо от това дали се отнася за данъци, дължими от починалия към момента на смъртта му, или за други видове свързани с наследяването данъци, които следва да се платят от наследственото имущество или от бенефициерите. Също така националното право следва да определя дали прехвърлянето на наследствено имущество на бенефициерите съгласно настоящия регламент или вписването на наследствено имущество в регистър може да се облага с данъци.

(11) Настоящият регламент не следва да се прилага за области на гражданското право, различни от наследяването. От съображения за яснота редица въпроси, които биха могли да се

([1]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

▼B

разглеждат като имащи връзка с въпросите на наследяването, следва изрично да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент.

(12) Настоящият регламент съответно не следва да се прилага по отношение на въпроси, свързани с режимите на съпружеска имуществена общност, включително брачните договорености, съществуващи в някои правни системи, доколкото такива договорености не уреждат въпроси на наследяването, както и с режимите на имуществена собственост при отношения, имащи последици, сходни на последиците, произтичащи от брак. Независимо от това при определяне на наследственото имущество на починалия и на съответните дялове на бенефициерите органите, които се занимават с наследяването по силата на настоящия регламент, в зависимост от ситуацията следва да вземат предвид прекратяването на режима на съпружеска имуществена общност или подобен режим на собственост на починалия.

(13) Въпросите, свързани с учредяването на доверителна собственост, управлението и прекратяването ѝ, следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Това не следва да се разглежда като изключване на доверителната собственост като цяло. Учредяването на доверителна собственост със завещание или създаването на доверителна собственост по закон при липса на завещание ще се урежда от правото, приложимо към наследяването по силата на настоящия регламент, що се отнася до прехвърлянето на активи и определянето на бенефициери.

(14) Права и имущества възникнали или прехвърлени по различен от наследяване начин, например чрез дарения, също следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Въпреки това правото, посочено в настоящия регламент като приложимо към наследяването, следва да определя дали дарения или други форми на разпореждания inter vivos, пораждащи вещни права преди смъртта, следва да бъдат възстановени или отчетени за целите на определянето на дяловете на бенефициерите в съответствие с приложимото към наследяването право.

(15) Настоящият регламент следва да даде възможност за създаване или прехвърляне чрез наследяване на право върху недвижима или движима собственост, както е предвидено в приложимото към наследяването право. В него обаче не следва да се засяга ограниченият брой („*numerus clausus*“) вещни права, срещащи се в националното право на някои държави членки. Дадена държава членка не следва да е задължена да признае вещно право, свързано с имущество, намиращо се в тази държава членка, ако въпросното вещно право е непознато в нейната правна система.

(16) Въпреки това, за да могат бенефициерите да се възползват в друга държава членка от правата си, които са възникнали или са им прехвърлени чрез наследяване, в настоящия регламент следва да се предвиди адаптирането на непознато вещно право към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на другата държава членка. При такова адаптиране следва да се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици. С цел определяне на възможно най-близкото равностойно вещно право съгласно националното законодателство може да се потърси връзка с органите или компетентните лица на държавата, чието право е

▼B

приложимо към наследяването, за да се получи допълнителна информация за естеството и последиците от вещното право. За тази цел биха могли да се използват съществуващите мрежи за съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и всички останали налични средства за улесняване на разбирането на правото на друга държава.

(17) Адаптирането на непознати вещни права, което е изрично предвидено в настоящия регламент, не следва да изключва други форми на адаптиране в контекста на прилагането на настоящия регламент.

(18) Изискванията за вписване в регистър на право върху недвижима или движима собственост следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо следва правото на държавата членка, в която се води регистърът (за недвижимата собственост това е lex rei sitae), да определя правните условия и начина на извършване на вписването, както и органите, например лица водещи поземлени регистри или нотариуси, които отговарят за извършване на проверка на това дали са изпълнени всички изисквания и дали представената или посочената документация е достатъчна или съдържа необходимата информация. По-специално тези органи могат да проверяват дали правото на починалия по отношение на наследственото имущество, посочено в представения за регистрация документ, е право, вписано като такова в регистъра или е доказано по друг начин в съответствие със законодателството на държавата членка, в която се води регистърът. За да се избегне дублирането на документи, органите по регистрацията следва да приемат онези документи, изготвени от компетентните органи в друга държава членка, чието разпространение е предвидено в настоящия регламент. По-специално издаваното съгласно настоящия регламент европейско удостоверение за наследство следва да представлява действителен документ с оглед вписването на наследствено имущество в регистъра на държава членка. Това не следва да изключва възможността органите по регистрацията да поискат от лицето, което подава заявление за регистрация, да представи такава допълнителна информация или такива допълнителни документи, каквито се изискват съгласно законодателството на държавата членка, в която се води регистърът, например информация или документи, свързани с изплащане на приход. Компетентният орган може да посочи на лицето, което подава заявление за регистрация, как може да се предоставят липсващата информация или документи.

(19) Последиците от вписването на дадено право в регистър следва също да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Ето защо правото на държавата членка, в която се води регистърът, следва да определя дали вписването има например декларативно или конститутивно действие. По този начин, когато например придобиването на право върху недвижима собственост подлежи на вписване в регистър съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, с цел да се гарантира действието erga omnes на регистрите или да се защитят правните спогодби, моментът на придобиването следва да се определя от законодателството на тази държава членка.

(20) Настоящият регламент следва да зачита различните системи за уреждане на въпросите, свързани с наследяването, които се прилагат в държавите членки. За целите на настоящия регламент понятието „съд“ следва да бъде разширено, така че да обхваща не само съдилищата в стриктния смисъл на

▼B

думата, които упражняват съдебни функции, но и нотариусите или службите по вписване в някои държави членки, които в определени области на наследяването упражняват съдебни функции като съдилища, както и нотариусите и правните специалисти, които в някои държави членки упражняват съдебни функции по дадено наследство чрез делегиране на правомощия от съда. Всички съдилища, определени в настоящия регламент, следва да бъдат обвързани от правилата относно компетентността, изложени в настоящия регламент. От друга страна, понятието „съд“ не следва да обхваща извънсъдебните органи на държавите членки, които по силата на националното право са оправомощени да се занимават с въпросите на наследяването, като например нотариусите в повечето държави членки, когато те, както е обичайният случай, не упражняват съдебни функции.

(21) С настоящия регламент следва да се даде възможност на всички нотариуси, които имат компетентност в областта на наследяването в държавите членки, да упражняват тази компетентност. Дали нотариусите в дадена държава членка са обвързани от правилата относно компетентността, предвидени в настоящия регламент, следва да зависи от това дали те попадат в рамките на определението за „съд“ за целите на настоящия регламент.

(22) Актове, издавани от нотариуси в областта на наследяването в държавите членки, следва да се разпространяват съгласно настоящия регламент. Когато нотариусите упражняват съдебни функции, те са обвързани от правилата относно компетентността, а решенията, които вземат, следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите за признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения. Когато нотариусите не упражняват съдебни функции, те не са обвързани от правилата относно компетентността, а издаваните от тях автентични актове следва да се разпространяват в съответствие с разпоредбите относно автентичните актове.

(23) Като се има предвид нарастващата мобилност на гражданите и за да се гарантира правилното правораздаване в Съюза и да се осигури реален критерий на привързване между наследството и държавата членка, в която се упражнява компетентността, настоящият регламент следва да предвиди като общ критерий на привързване за определяне на компетентността и на приложимото право обичайното местопребиваване на починалия към момента на смъртта. За определяне на обичайното местопребиваване органът, занимаващ се с наследяването, следва да направи цялостна оценка на обстоятелствата от живота на починалия в годините преди смъртта му и в момента на смъртта му, като взема предвид всички фактически елементи от значение за случая, по-специално продължителността и редовността на престоя на починалия в съответната държава, както и условията и причините за този престой. Така определеното обичайно местопребиваване би следвало да показва тясна и стабилна връзка със съответната държава от гледна точка на специфичните цели на настоящия регламент.

(24) В определени случаи може да се окаже сложно да се определи мястото на обичайното местопребиваване на починалия. Подобен случай може по-специално да възникне, когато по професионални или икономически причини починалият е отишъл да живее и работи в чужбина, понякога за дълъг период, но е поддържал тясна и стабилна връзка с държавата си по произход. В такъв случай и в зависимост

▼B

от обстоятелствата може да се смята, че обичайното местопребиваване на починалия продължава да бъде неговата държава по произход, в която са били съсредоточени интересите на неговия семеен и социален живот. Може да възникнат и други сложни случаи, когато починалият е редувал периодите на пребиваване в няколко държави или е пътувал между различни държави, без да се е установил за постоянно в никоя от тях. Ако починалият е гражданин на една от тези държави или по-голямата част от неговите основни активи се намира в една от тези държави, специален критерий при цялостното оценяване на всички фактически обстоятелства може да бъде неговото гражданство или местонахождението на тези активи.

(25) Във връзка с определянето на приложимото към наследяването право, при изключителни обстоятелства — когато например починалият се е преместил в държавата на обичайното си местопребиваване малко преди смъртта си и от всички обстоятелства по случая е видно, че явно е бил потясно свързан с друга държава — компетентният орган може да стигне до заключението, че приложимото към наследяването право следва да бъде не правото на държавата на обичайното местопребиваване на починалия, а правото на държавата, с която починалият явно е бил по-тясно свързан. Въпреки това не следва да се прибягва до тази явно най-тясна връзка като допълнителен критерий на привързване, когато определянето на обичайното местопребиваване на починалия към момента на смъртта се окаже сложно.

(26) Никоя от разпоредбите на настоящия регламент не следва да възпрепятства даден съд да приложи механизмите, предназначени за действия при заобикаляне на закона, като „fraude à la loi“ в контекста на международното частно право.

(27) Нормите на настоящия регламент са предназначени да гарантират, че компетентния по наследяването орган ще прилага в повечето случаи собственото си право. Ето защо в настоящия регламент се предвиждат поредица от механизми, които да се прилагат, когато починалият е избрал като право, уреждащо наследяването му, правото на държава членка, чийто гражданин е бил той.

(28) Един такъв механизъм следва да бъде да се позволи на заинтересованите страни да сключат споразумение за избор на съд в полза на съдилищата на държавата членка на избраното право. В зависимост по-специално от въпроса, обхванат в споразумението за избор на съд, ще се решава за всеки случай поотделно дали споразумението би следвало да бъде сключено между всички заинтересовани страни по наследството или някои от тях биха могли да се споразумеят да отнесат конкретен въпрос към избрания съд в случаите, в които решението на този съд по този въпрос не би засегнало правата на наследяване на другите страни.

(29) Ако производството по наследяване е образувано вследствие на самосезиране на съда, каквато е практиката в някои държави членки, този съд следва да прекрати производството, ако страните се споразумеят да уредят извънсъдебно, по взаимно съгласие, въпросите около наследството в държавата членка на избраното право. Когато производството по наследяване не е образувано вследствие на самосезиране на съда, настоящият регламент не следва да възпрепятства страните да уредят по взаимно съгласие въпросите около наследството по извънсъдебен път, например пред нотариус в държава членка по техен избор,

▼B

когато това е възможно съгласно правото на тази държава членка. Такава следва да е практиката дори ако приложимото към наследяването право не е правото на тази държава членка.

(30) За да се гарантира, че съдилищата на всички държави членки могат, като изхождат от еднакви основания, да правораздават по отношение на наследяването на лица, които не са били обичайно пребиваващи в държава членка към момента на смъртта си, в настоящия регламент следва да се изброят изчерпателно и в йерархичен ред основанията, на които може да се упражнява такава субсидиарна компетентност.

(31) За да се преодолеят по-специално последиците в случаи на отказ от правосъдие, в настоящия регламент следва също да се предвиди forum necessitatis, който да позволява на съд в държава членка, в изключителни случаи, да се произнесе по спор, който има тясна връзка с трета държава. Такъв изключителен случай може да възникне, когато е невъзможно дадено производство да се проведе в съответната трета държава, например поради гражданска война, или когато разумно не би могло да се очаква от ищеца да започне или проведе производство в тази държава. Компетентност, основана на forum necessitatis, би могла обаче да се упражнява само ако спорът има достатъчна връзка с държавата членка на сезирания съд.

(32) За да се улеснят наследниците и заветниците, обичайно пребиваващи в държава членка, различна от тази, в която се урежда или ще се урежда наследяването, с настоящия регламент следва да се позволи на всяко лице, което съгласно приложимото към наследяването право може да направи изявление относно приемането или отказа от наследство, завет или запазена част или изявление за ограничаване на отговорността на съответното лице по отношение на задълженията на наследственото имущество, да направи тези изявления във формата, предвидена в законодателството на държавата членка по обичайното му местопребиваване, пред съдилищата на тази държава членка. Това не следва да изключва такова изявление да може да бъде направено пред други органи в същата държава членка, които са компетентни да получават изявления съгласно националното право. Лицата, които решат да се възползват от възможността да направят изявление в държавата членка по обичайното си местопребиваване, следва сами да уведомят съда или органа, който урежда или ще урежда наследяването, за съществуването на такива изявления в рамките на срока, определен съгласно приложимото към наследяването право.

(33) Лице, което желае да ограничи отговорността си по отношение на задълженията на наследството, следва да не може да прави това с обикновено изявление в този смисъл пред съдилищата или други компетентни органи на държавата членка по обичайното си местопребиваване, когато приложимото към наследяването право изисква лицето да започне специфична правна процедура, например за опис, пред компетентния съд. Следователно изявление, направено при такива обстоятелства от лице в държавата членка по обичайното му местопребиваване във формата, предвидена от правото на тази държава членка, следва да не е действително от гледна точка на формата по смисъла на настоящия регламент, а актовете за образуване на производството не следва да се считат за изявления по смисъла на настоящия регламент.

▼B

(34) В интерес на хармоничното функциониране на правосъдието следва да се избягва постановяването на несъвместими решения в различните държави членки. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвидят общи процедурни правила, сходни с правилата от други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

(35) Такова процедурно правило е правилото за висящо производство (lis pendens), което ще се прилага, когато едно и също дело за наследяване се разглежда пред различни съдилища в различни държави членки. С това правило ще се определя кой съд да продължи да гледа делото за наследяване.

(36) Като се има предвид, че въпросите на наследяването в някои държави членки могат да бъдат уреждани от извънсъдебни органи, например нотариуси, които не са обвързани от правилата относно компетентността съгласно настоящия регламент, не може да се изключи възможността в различни държави членки да може паралелно да започнат производство по уреждане на спор по извънсъдебен път и съдебно производство във връзка с едно и също наследство или две процедури за уреждане на спор по извънсъдебен път във връзка с едно и също наследство. В такъв случай следва заинтересованите страни, след като узнаят за паралелните производства, да се споразумеят помежду си как да действат. Ако те не могат да постигнат споразумение, наследяването ще трябва да се разгледа и решението по него да се постанови от компетентните съдилища съгласно настоящия регламент.

(37) За да позволи на гражданите да се ползват, при пълна правна сигурност, от преимуществата на вътрешния пазар, настоящият регламент следва да им даде възможност да узнаят предварително кое е правото, приложимо към наследяването в техния случай. Следва да се въведат хармонизирани стълкновителни норми, за да се избегне наличието на противоречащи си резултати. Основната норма следва да осигурява уреждане на наследяването от предвидимо право, с което то да е в тясна връзка. От съображения за правна сигурност и за да се избегне раздробяването на наследството, това право следва да урежда наследяването като цяло, т.е. цялото имущество, което съставлява наследственото имущество, независимо от естеството на активите и независимо дали активите се намират в друга държава членка или в трета държава.

(38) Настоящият регламент следва да предостави на гражданите възможност да организират предварително своето наследяване, като изберат приложимото към наследяването право. Този избор следва да се ограничава до правото на държава, чийто гражданин е било лицето, за да се гарантира връзката между починалия и избраното право и да се избегне избор на право с намерение за осуетяване на законните очаквания на лицата, които имат право на запазена част.

(39) Изборът на право следва да се прави изрично в изявление под формата на разпореждане с имущество в случай на смърт или да бъде указан в текста на такова разпореждане. Изборът на право би могъл да се счита за направен посредством разпореждане с имущество в случай на смърт, например когато в акта на разпореждане починалият се е позовал на конкретни разпоредби от правото на държавата, чийто гражданин е, или когато по друг начин е посочил това право.

▼B

(40) Изборът на приложимо право по силата настоящия регламент следва да бъде действителен дори когато избраното право не предвижда възможност за избор на право в областта на наследяването. Избраното право обаче следва да урежда материалноправната действителност на акта, с който се прави избор, т.е. дали може да се счита, че лицето, което упражнява избора, е разбирало и е дало съгласие за действията си. Същото следва да важи и за акта, с който се изменя или отменя изборът на право.

(41) За целите на прилагането на настоящия регламент определянето на гражданството или на множественото гражданство на дадено лице следва да бъде разглеждано като преюдициален въпрос. Въпросът дали определено лице е гражданин на дадена държава попада извън обхвата на настоящия регламент и се урежда от националното право, включително, когато е приложимо, от международните конвенции, при пълно зачитане на общите принципи на Европейския съюз.

(42) Правото, определено като приложимо към наследяването, следва да урежда наследяването от момента на откриване на наследството до прехвърлянето на собствеността върху активите, които съставляват наследственото имущество, на бенефициерите, определени съгласно това право. То следва да включва въпросите, свързани с управлението на наследственото имущество и с поемането на задълженията на наследството. При плащането на задълженията на наследството може, в зависимост по-конкретно от приложимото към наследяването право, да се взема предвид конкретният ред на кредиторите.

(43) Правилата за компетентността, установени в настоящия регламент, могат в определени случаи до доведат до ситуация, в която съдът, който е компетентен да се произнесе по наследяването, няма да прилага националното си право. Когато такъв случай възникне в държава членка, чието право предвижда, че за наследственото имущество задължително се назначава управител, настоящият регламент следва да предоставя възможността съдилищата на тази държава членка, когато бъдат сезирани, да назначат един или повече такива управители съгласно собственото си право. Това не следва да засяга избора на страните да уредят извънсъдебно по взаимно съгласие въпросите около наследството в друга държава членка, където това е възможно съгласно правото на тази държава членка. С цел да се осигури гладката координация между приложимото към наследяването право и правото на държавата членка на назначаващия съд, съдът следва да назначи лицето или лицата, които ще имат право да управляват наследственото имущество съгласно приложимото към наследяването право, например изпълнителя на завещанието на починалия или самите наследници, или, ако това се изисква от приложимото към наследяването право, трето лице, действащо като управител на наследственото имущество. В специфични случаи обаче съдилищата могат, ако това се изисква от тяхното право, да назначат трето лице като управител дори ако това не се предвижда в приложимото към наследяването право. Ако починалият е назначил изпълнител на завещанието, това лице не може да бъде лишено от правомощията си, освен ако приложимото към наследяването право предоставя възможност за прекратяване на неговия мандат.

(44) Правомощията, упражнявани от управителите, назначени в държавата членка на сезирания съд, следва да бъдат правомощията за управление, които те могат да упражняват съгласно приложимото към наследяването право. По този

▼B

начин, ако например за управител е назначен наследникът, той следва да разполага с такива правомощия да управлява наследственото имущество, каквито би имал наследник съгласно това право. Когато правомощията за управление, които могат да бъдат упражнявани съгласно приложимото към наследяването право, не са достатъчни за запазване на активите на наследственото имущество или за защита на правата на кредиторите или на други лица, гарантирали задълженията на починалия, управителят(ите), назначен(и) в държавата членка на сезирания съд, може(могат) да упражняват за тази цел запазените правомощия за управление, предвидени в правото на тази държава членка. Тези запазени правомощия могат да включват например съставянето на опис на активите и задълженията на наследственото имущество, уведомяването на кредиторите за откриването на наследството и приканването им да заявят своите претенции, както и предприемането на временни, включително охранителни мерки, предназначени да запазят активите на наследственото имущество. Действията, извършвани от управителя при упражняване на запазените му правомощия, следва да зачитат приложимото към наследяването право по отношение на прехвърлянето на собствеността върху наследственото имущество, включително всяка сделка, извършена от бенефициерите преди назначаването на управителя, отговорността по задълженията на наследството и правата на бенефициерите, включително, ако е приложимо, правото на приемане или отказ от наследство. Тези действия биха могли например да включват отчуждаването на активи или изплащането на задължения, ако това е разрешено съгласно приложимото към наследяването право. Ако съгласно приложимото към наследяването право назначаването на трето лице за управител променя отговорността на наследниците, тази промяна на отговорността следва да се зачете.

(45) Настоящият регламент не следва да изключва възможността кредиторите да предприемат, например чрез свой представител, такива допълнителни мерки, каквито съществуват съгласно националното право, ако това е приложимо, в съответствие със съответните инструменти на Съюза, с цел да защитят правата си.

(46) Настоящият регламент следва да създаде възможност за предоставянето на информация за откриването на наследството на потенциалните кредитори в други държави членки, в които се намират активи. Ето защо в контекста на прилагането на настоящия регламент следва да се разгледа възможността да се създаде механизъм, по целесъобразност чрез портала за електронно правосъдие, с цел потенциалните кредитори в други държави членки да имат достъп до съответната информация, за да могат да заявят своите претенции.

(47) Приложимото към наследяването право следва да определя бенефициерите при всяко конкретно наследяване. В повечето правни системи понятието „бенефициери“ включва наследниците и заветниците, както и лицата, които имат право на запазена част, въпреки че например правното положение на заветниците не е еднакво във всички правни системи. В някои правни системи заветникът може да получи пряко част от наследството, а в други правни системи заветникът може да получи единствено право на иск срещу наследниците.

(48) За да се гарантира правната сигурност на лицата, които желаят предварително да планират наследяването си, настоящият регламент следва да предвиди специална стълкновителна норма относно допустимостта и материалноправната действителност на разпореждане с имущество в

▼B

случай на смърт. За да се гарантира еднаквото прилагане на тази разпоредба, в настоящия регламент следва да се изброят елементите, които ще се считат за съществени за материалноправната действителност. Проверката на материалноправната действителност на разпореждане с имущество в случай на смърт може да доведе до заключението, че разпореждането с имущество в случай на смърт не съществува в правния мир.

(49) Договорът за наследство е вид разпореждане с имущество в случай на смърт, чиято допустимост и приемане варират сред държавите членки. За да се улесни приемането в държавите членки на наследствени права, придобити в резултат от договор за наследство, настоящият регламент следва да определя кое право ще урежда допустимостта, материалноправната действителност и обвързващите страните последици на такива договори, включително условията за тяхното разваляне.

(50) Правото, което съгласно настоящия регламент ще урежда допустимостта и материалноправната действителност на разпореждане с имущество в случай на смърт, както и обвързващите страните последици от договорите за наследство, не следва да засяга правата на лице, което съгласно приложимото към наследяването право има право на запазена част, или друго право, от което не може да бъде лишено от лицето, чието наследствено имущество е засегнато.

(51) Когато настоящият регламент препраща към правото, което би било приложимо към наследяването на лице, правещо разпореждане в случай на смърт, ако това лице бе починало в деня, в който разпореждането е съответно направено, изменено или отменено, такова препращане се разбира като препращане към правото на държавата на обичайното местопребиваване на засегнатото лице на този ден или, ако е упражнило избор на право съгласно настоящия регламент, правото на държавата, чийто гражданин е било лицето на този ден.

(52) Настоящият регламент следва да урежда действителността по отношение на формата на всички разпореждания с имущество в случай на смърт, направени в писмена форма, посредством правила, които съответстват на разпоредбите на Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. относно стълкновението на закони в областта на формата на завещателните разпореждания. При определянето на това дали дадено разпореждане с имущество в случай на смърт е действително от гледна точка на формата съгласно настоящия регламент, компетентният орган следва да не взема предвид създаването с измамна цел на международен елемент, насочено към заобикаляне на нормите за действителност по отношение на формата.

(53) За целите на настоящия регламент се счита, че всяка законодателна разпоредба, която ограничава разрешените форми на разпореждане с имущество в случай на смърт чрез позоваване на определени лични характеристики на лицето, направило разпореждането, като например възрастта му, се отнася до въпросите на формата. Това не следва да се тълкува в смисъл, че правото, приложимо към действителността по отношение на формата на разпореждане с имущество в случай на смърт съгласно настоящия регламент, следва да определя дали непълнолетно лице може да прави разпореждане с имущество в случай на смърт. Това право следва да определя единствено дали лична характеристика, като например непълнолетие, следва да възпрепятства лицето да се разпорежда с имущество в случай на смърт в определена форма.

▼B

(54) По икономически, семейни или социални съображения определени недвижими собствености, определени предприятия и други специални категории активи са обект на специална уредба в държавите членки по местонахождението им, с която се установяват ограничения, отнасящи се до или засягащи наследяването на такива активи. Настоящият регламент следва да гарантира прилагането на тази специална уредба. При все това, горепосоченото изключение от прилагането на приложимото към наследяването право следва да бъде тълкувано стриктно, за да остане съобразено с общата цел на настоящия регламент. Следователно нито стълкновителните норми, с които недвижимата собственост се подчинява на право, различно от приложимото към движимата собственост, нито разпоредбите, предвиждащи запазена част от наследственото имущество, по-голяма от предвидената в приложимото към наследяването право съгласно настоящия регламент, могат да се считат за специални норми, които налагат ограничения, отнасящи се до или засягащи наследяването по отношение на определени активи.

(55) За да се гарантира еднакъв подход към случаи, при които не е ясно в какъв ред са починали две или повече лица, чието наследяване се урежда от различни правни системи, настоящият регламент следва да установи норма, която предвижда, че никое от починалите лица не следва да има права за наследяване на другото или другите лица.

(56) Възможно е в някои случаи да няма претенции за наследственото имущество. Този случай е уреден по различен начин в различните правни системи. Според част от тях например държавата ще може да претендира за незаето наследствено имущество в качеството на наследник, независимо от местонахождението на активите. Други правни системи установяват норма, която предвижда, че държавата може да придобива само активи, намиращи се на нейна територия. Следователно настоящият регламент следва да предвиди норма, постановяваща, че прилагането на приложимото към наследяването право не следва да засяга възможността държавата членка да придобие активите, намиращи се на нейна територия, съгласно собственото си право. Същевременно за да се гарантира, че тази норма няма да бъде в ущърб на кредиторите на наследството, следва да се добави разпоредба, предвиждаща, че исковете на кредиторите на наследството следва да могат да се удовлетворяват от всички наследствени активи, независимо от местонахождението им.

(57) Стълкновителните норми, предвидени в настоящия регламент, могат да доведат до прилагане на правото на трета държава. В такива случаи следва да се вземат предвид нормите на международното частно право на тази държава. Ако тези норми предвиждат препращане към правото на държава членка или към правото на трета държава, която би приложила собственото си право към наследяването, такова препращане следва да се приеме, с цел да се осигури съвместимост на международно равнище. Препращането обаче следва да бъде изключено в случаите, в които починалият е направил избор в полза на правото на трета държава.

(58) По съображения, свързани с обществения интерес, съдилищата и другите компетентни органи в областта на наследяването в държавите членки следва да имат право да пренебрегнат, при изключителни обстоятелства, определени

▼B

разпоредби на чуждото право, когато в конкретен случай прилагането на тези разпоредби би било в явно несъответствие с обществения ред (*ordre public*) на съответната държава членка. Съдилищата или другите компетентни органи не следва обаче да могат да използват изключението за обществения ред с цел да не прилагат правото на друга държава членка, да откажат признаването или, според случая, приемането или изпълнението на съдебно решение, автентичен акт или съдебна спогодба от друга държава членка, ако това би било в противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с член 21 от нея, който забранява всяка форма на дискриминация.

(59) В контекста на общата цел — взаимно признаване на решения, постановени в държавите членки по въпросите на наследяването, независимо от това дали решенията са постановени по исково или охранително производство, настоящият регламент следва да предвиди норми относно признаването, изпълняемостта и изпълнението на решения, подобни на нормите, предвидени в други правни инструменти на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси.

(60) За да се вземат предвид различните системи за уреждане на въпросите, свързани с наследяването в държавите членки, с настоящия регламент следва да се гарантират приемането и изпълняемостта във всички държави членки на автентичните актове в областта на наследяването.

(61) Автентичните актове следва да имат в друга държава членка същата доказателствена сила, каквато имат в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие. Определянето на доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка или на възможно най-сравнимото действие следва да се извършва чрез позоваване на вида и обхвата на доказателствената сила на автентичния акт в държавата членка по произход. Следователно доказателствената сила на даден автентичен акт в друга държава членка ще зависи от правото на държавата членка по произход.

(62) „Автентичността“ на автентичния акт следва да бъде автономно понятие, което обхваща такива елементи като истинността на акта, формалните предпоставки за него, правомощията на органа, изготвил акта, и процедурата за изготвянето му. То следва да обхваща и фактическите елементи, описани в автентичния акт от съответния орган, като факта, че посочените страни са се явили пред този орган на указаната дата и че са направили посочените изявления. Страна, която желае да оспори автентичността на автентичен акт, следва да направи това пред компетентния съд в държавата членка по произход на автентичния акт съгласно правото на тази държава членка.

(63) Формулировката „правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт“ следва да се тълкува като позоваване на съдържанието по същество, отразено в автентичния акт. Правни актове, вписани в автентичен акт, биха могли да бъдат например споразумение между страните относно делбата или разпределението на наследственото имущество, завещание или договор за наследство или друго волеизявление. Правоотношения между страните биха могли да бъдат, например, определянето на наследниците и други бенефициери, установени съгласно приложимото към наследяването право, съответните им дялове, наличието на запазена част, или друг елемент, установен съгласно приложимото

▼B

към наследяването право. Страна, която желае да оспори правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, следва да направи това пред компетентните по настоящия регламент съдилища, които следва да решат спора в съответствие с приложимото към наследяването право.

(64) Ако иск, отнасящ се до правни актове или правоотношения, вписани в автентичен акт, бъде повдигнат като инцидентен иск в хода на производство пред съд на държава членка, този съд следва да бъде компетентен по този иск.

(65) Автентичен акт, който се оспорва, не следва да има доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, докато трае производството по оспорването. Ако се оспорва само конкретен въпрос, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичния акт, оспореният автентичен акт не следва да имат доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход по отношение на предмета на обжалването докато трае производството по оспорването. Автентичен акт, който е обявен за недействителен в резултат от оспорването му, престава да има доказателствена сила.

(66) Орган, пред който в контекста на настоящия регламент бъдат представени два несъвместими автентични акта, следва да прецени дали и на кой от двата автентични акта следва да бъде даден приоритет, като вземе предвид обстоятелствата по конкретния случай. Когато от обстоятелствата по случая не става ясно дали и на кой от автентичните актове следва да бъде даден приоритет, въпросът следва да се реши от съдилищата, компетентни съгласно настоящия регламент, или, когато въпросът е повдигнат като инцидентен иск в хода на производството, от съда по производството. При несъвместимост между автентичен акт и решение следва да се разгледат основанията за отказ за признаване на решения съгласно настоящия регламент.

(67) С цел бързото, лесно и ефективно уреждане на наследяване с трансгранични последици в рамките на Съюза наследниците, заветниците, изпълнителите на завещанието или управителите на наследственото имущество следва да могат лесно да докажат правното си положение и/или правата и правомощията си в друга държава членка, например в държава членка, в която се намира наследствено имущество. За да им се даде възможност да направят това, в настоящия регламент следва да се предвиди създаването на еднотипно удостоверение — европейско удостоверение за наследство (наричано по-долу „удостоверението“), което да бъде издавано с цел да се ползва в друга държава членка. В съответствие с принципа на субсидиарност удостоверението не следва да заменя националните документи, които се използват за сходни цели в държавите членки.

(68) Органът, който издава удостоверението, следва да вземе предвид формалностите, свързани с регистрацията на недвижима собственост в държавата членка, в която се води регистърът. За тази цел в настоящия регламент следва да се предвиди обмен на информация между държавите членки относно тези формалности.

(69) Използването на удостоверението не следва да бъде задължително. Това означава, че лицата, които имат право да подадат заявление за издаване на удостоверение, не следва да са задължени да го правят, а следва да имат свободата да използват другите инструменти, които са на тяхно

▼B

разположение съгласно настоящия регламент (решения, автентични актове и съдебни спогодби). Същевременно никой орган или лице, пред което е представено удостоверение, издадено в друга държава членка, не следва да има право да изисква вместо него да бъде представено решение, автентичен акт или съдебна спогодба.

(70) Удостоверението следва да бъде издадено в държава членка, чиито съдилища са компетентни по силата на настоящия регламент. Всяка държава членка следва да определи в националното си законодателство кои органи са компетентни да издават удостоверението — дали съдилищата, както са определени за целите на настоящия регламент, или други органи, компетентни в областта на наследяването, например нотариуси. Освен това всяка държава членка следва да може да определя в националното си законодателство дали издаващият орган може да привлича други компетентни органи в процеса на издаване, например органи, компетентни да приемат писмени декларации в присъствието на свидетел вместо клетвени декларации. Държавите членки следва да предоставят на Комисията съответната информация относно издаващите органи, за да може тази информация да стане обществено достъпна.

(71) Удостоверението следва да поражда еднакви последици във всички държави членки. То не следва да бъде изпълнителен титул само по себе си, а следва да притежава доказателствена сила с презумпцията, че посочва точно елементите, които са предвидени в приложимото към наследяването право или в друго право, приложимо към специфични елементи, като материалноправната действителност на разпорежданията с имущество в случай на смърт. Доказателствената сила на удостоверението не следва да важи за елементи, които не се уреждат от настоящия регламент, като въпроса за установяването на бащинство или въпроса дали определен актив е принадлежал на починалия. Всяко лице, което извършва плащания или предава владението върху наследствено имущество на лице, посочено в удостоверението като оправомощено да приема такива плащания или такова предаване на имущество в качеството си на наследник или заветник, следва да се ползва с подходяща защита, ако е действало добросъвестно, като се е основавало на точността на информацията, съдържаща се в удостоверението. Със същата защита следва да се ползва всяко лице, което, като се е основавало на точността на информацията, съдържаща се в удостоверението, закупи или получи наследствено имущество от лице, посочено в удостоверението като оправомощено да се разпорежда с такова имущество. Защитата следва да се гарантира, ако се представят все още действителни заверени копия. Настоящият регламент следва да не определя дали придобиването на имущество от трето лице е действително или не.

(72) Компетентният орган следва да издаде удостоверението при поискване. Оригиналът на удостоверението следва да остане при издаващия орган, който следва да издаде едно или повече заверени копия от него на заявителя и на всяко друго лице, което прояви законен интерес. Това не следва да възпрепятства държавите членки в съответствие с националното си законодателство относно публичния достъп до документи да разрешават копията от удостоверението да бъдат направени обществено достъпни. В настоящия регламент следва се предвиди възможност за обжалване на решенията на издаващия орган, включително на решенията за

▼B

отказ на издаването на удостоверение. Когато удостоверението се поправя, изменя или оттегля, издаващият орган следва да уведоми лицето, на което са издадени заверени копия, с цел да се избегне неправомерното използване на тези копия.

(73) Спазването на международните ангажименти, поети от държавите членки, предполага, че настоящият регламент следва да не засяга прилагането на международните конвенции, по които една или повече държави членки са страни към момента на приемане на настоящия регламент. По-конкретно държавите членки, които са договарящи се страни по Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. относно стълкновението на закони в областта на формата на завещателните разпореждания, следва да могат да продължават да прилагат разпоредбите на тази конвенция вместо разпоредбите на настоящия регламент по отношение на действителността на формата на завещанията и съвместните завещания. Същевременно постигането на съгласуваност с общите цели на настоящия регламент налага в отношенията между държави членки настоящият регламент да има предимство пред конвенциите, сключени изключително между две или повече държави членки, доколкото тези конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент.

(74) Настоящият регламент не следва да възпрепятства държавите членки, които са страни по Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Исландия, Норвегия, Финландия и Швеция, съдържаща разпоредби на международното частно право относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, да продължат да прилагат някои разпоредби от тази конвенция, преработена с междуправителственото споразумение между държавите — страни по Конвенцията.

(75) За улесняване на прилагането на настоящия регламент следва да се предвиди задължение за държавите членки да предоставят определен тип информация относно своето законодателство и производства, свързани с наследяването, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([1]). За да се даде възможност за навременно публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на цялата информация от значение за практическото прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, преди регламентът да започне да се прилага.

(76) По същия начин, за да се улесни прилагането на настоящия регламент и да се даде възможност за използване на съвременни комуникационни технологии, следва да се предвидят стандартни формуляри за свидетелства, които да бъдат предоставяни във връзка със заявление за декларация за изпълняемост на решение, автентичен акт или съдебна спогодба и за прилагане на европейското удостоверение за наследство, както и за самото удостоверение.

(77) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ([2]).

([1]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.
([2]) ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

▼B

(78) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия във връзка със създаването и последващо изменение на удостоверения и форми, отнасящи се до декларацията за изпълняемост на решения, съдебни спогодби и автентични актове и до европейското удостоверение за наследство. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([1]).

(79) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране в съответствие с процедурата, предвидена в член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(80) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно свободното движение на хора, предварителната организация от страна на гражданите на въпросите, свързани с тяхното наследство в контекста на ЕС и защитата на правата на наследници, заветници и лица, близки на починалия, както и на кредиторите на наследството, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците от настоящия регламент могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(81) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Настоящият регламент се прилага от съдилищата и други компетентни органи на държавите членки, като се зачитат тези права и принципи.

(82) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, тези държави членки не участват в приемането на настоящия регламент и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане. Това обаче не засяга възможността Обединеното кралство и Ирландия да уведомят за намерението си да приемат настоящия регламент след приемането му в съответствие с член 4 от същия протокол.

(83) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

([1]) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

▼B

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯТ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага при наследяването в случай на смърт. Той не се прилага по данъчни, митнически или административни въпроси.

2. От приложното поле на настоящия регламент са изключени:

а) правното положение на физическите лица, както и семейните отношения и отношенията, които съгласно приложимото към тях право имат сходни последици;

б) дееспособността на физическите лица, без да се засягат член 23, параграф 2, буква в) и член 26;

в) въпросите, свързани с изчезването, отсъствието или предполагаемата смърт на физическо лице;

г) въпросите, свързани с режими на съпружеска имуществена общност и режими на собственост при отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;

д) задълженията за издръжка извън произтичащите в случай на смърт;

е) действителността на формата на разпорежданията с имущество в случай на смърт, направени устно;

ж) права и имущества, възникнали или прехвърлени по различен от наследяване начин, например чрез дарение, съсобственост на няколко лица, която се прехвърля в полза на преживелия, пенсионни планове, застрахователни договори и договорености от подобно естество, без да се засяга член 23, параграф 2, буква и);

з) въпросите, които се уреждат от дружественото право и правото, уреждащо други юридически лица или неперсонифицирани сдружения, например клаузите, съдържащи се в учредителни актове и в уставите на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани сдружения, които определят разпределението на дяловете след смъртта на членовете им;

и) прекратяването, ликвидацията и сливането на дружества и други юридически лица или неперсонифицирани сдружения;

й) учредяването, управлението и прекратяването на доверителна собственост;

к) естеството на вещните права, както и

л) вписването в регистър на права върху недвижима или движима собственост, включително правните изисквания за такова вписване, както и последиците от вписването или невписването на такива права в регистър.

▼B

Член 2

Компетентност в областта на наследяването в рамките на държавите членки

Настоящият регламент не засяга компетентността на органите на държавите членки да разглеждат въпроси от областта на наследяването.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент:

а) „наследяване“ означава наследяване на имущество на починало лице и обхваща всички форми на прехвърляне на активи, права и задължения в случай на смърт, независимо дали чрез доброволно прехвърляне по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт или чрез прехвърляне по наследяване при липса на завещание;

б) „договор за наследство“ означава договор, включително договор, произтичащ от съвместни завещания, който, със или без насрещна престация, създава, изменя или прекратява права по бъдещо наследствено имущество или наследствени имущества на едно или повече лица, които са страни по договора;

в) „съвместно завещание“ означава завещателно разпореждане на две или повече лица в един акт;

г) „разпореждане с имущество в случай на смърт“ означава завещание, съвместно завещание или договор за наследство;

д) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е постановено решението, одобрена е или е сключена съдебната спогодба, съставен е автентичният акт или е издадено европейското удостоверение за наследство, според случая;

е) „държава членка по изпълнение“ означава държавата членка, в която се иска декларацията за изпълняемост или изпълнение на решението, на съдебната спогодба или на автентичния акт;

ж) „решение“ означава всяко решение в областта на наследяването, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение относно определянето на разходите или разноските от служител на съда;

з) „съдебна спогодба“ означава спогодба в областта на наследяването, одобрена от съд или сключена пред съда в хода на съдебно производство;

и) „автентичен акт“ означава документ в областта на наследяването, който е формално съставен или вписан като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:

i) е свързана с подписването и съдържанието на автентичния акт; както и

ii) е установена от публичен орган или всеки друг орган, овластен за това от държавата членка по произход,

▼B

2. За целите на настоящия регламент понятието „съд“ означава всеки съдебен орган и всички други органи и правни специалисти, притежаващи компетентност в областта на наследяването, които упражняват съдебни функции или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган, или действат под контрола на съдебен орган, при условие че тези други органи и правни специалисти предоставят гаранции за своята безпристрастност и за правото на всички страни да бъдат изслушвани и при условие че решенията, които постановяват съгласно правото на държавата членка, в която действат:

а) могат да бъдат обжалвани пред съдебен орган или да бъдат преразглеждани от такъв орган; както и

б) имат подобна сила и действие на тези на решение на съдебен орган по същия въпрос.

Държавите членки изпращат уведомление до Комисията относно другите органи и правни специалисти, посочени в първа алинея, в съответствие с член 79.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНОСТ

Член 4

Обща компетентност

Съдилищата на държавата членка на обичайното местопребиваване на починалия към момента на смъртта му са компетентни да се произнасят по въпроси, свързани с наследяването на имуществото на починалия като цяло.

Член 5

Споразумение за избор на съд

1. Когато правото, избрано от починалия за приложимо право по отношение на наследството му съгласно член 22, е правото на дадена държава членка, заинтересованите страни могат да се споразумеят, че даден съд или съдилищата на същата държава членка имат изключителна компетентност да се произнасят по отношение на всеки въпрос, свързан с наследството.

2. Такова споразумение за избор на съд се сключва в писмена форма, поставя се означение на датата и се подписва от заинтересованите страни. Всяко съобщаване по електронен път, което осигурява траен запис на споразумението, се счита за равностойно на „писмена форма“.

Член 6

Отказ от компетентност в случай на избор на право

Когато починалият е избрал правото на държава членка за приложимо по отношение на наследството му съгласно член 22, сезираният по член 4 или член 10 съд:

а) може по искане на една от страните в производството да се откаже от компетентност, ако счита, че съдилищата на държавата членка, чието право е избрано за приложимо право, са по-подходящи да се произнесат относно наследяването, като взема предвид фактическите обстоятелства около наследяването, като обичайното местопребиваване на страните и местонахождението на активите; или

▼B

б) се отказва от компетентност, ако страните в производството са постигнали съгласие в съответствие с член 5 да възложат компетентност на съд или на съдилищата на държавата членка на избраното право.

Член 7

Компетентност в случай на избор на право

Съдилищата на държава членка, чието право е било избрано за приложимо от починалия съгласно член 22, са компетентни да се произнасят по отношение на наследяването, ако:

а) сезираният дотогава съд се е отказал от компетентност по същия случай съгласно член 6;

б) страните в производството са постигнали съгласие, в съответствие с член 5, да възложат компетентност на съд или съдилищата в тази държава членка; или

в) страните в производството изрично са приели компетентността на сезирания съд.

Член 8

Прекратяване на служебно производство в случай на избор на право

Съд, който е образувал производство по наследяване вследствие на самосезиране по член 4 или 10, прекратява производството, ако страните в производството са се договорили да уредят извънсъдебно по взаимно съгласие въпросите във връзка с наследството в държавата членка, чието право е било избрано от починалия съгласно член 22.

Член 9

Компетентност, произтичаща от явяване

1. Ако в хода на производството пред съд на държава членка, който упражнява компетентност съгласно член 7, стане ясно, че не всички страни в производството са страни по споразумението за избор на компетентен съд, съдът продължава да упражнява компетентност, ако страните в производството, които не са страни по споразумението, се явят пред съда, без да оспорват компетентността му.

2. Ако компетентността на посочения в параграф 1 съд бъде оспорена от страните в производството, които не са страни по споразумението, съдът се отказва от компетентност.

В този случай компетентност да се произнасят по отношение на наследяването имат съдилищата, които са компетентни съгласно член 4 или член 10.

Член 10

Субсидиарна компетентност

1. Когато обичайното местопребиваване на починалия към момента на смъртта му не е в държава членка, съдилищата на държавата членка по местонахождение на активите на наследственото имущество са въпреки това компетентни да се произнесат относно наследството като цяло, доколкото:

▼B

а) починалият е бил неин гражданин към момента на смъртта си; или, ако не е изпълнено горното,

б) предишното обичайно местопребиваване на починалия е било в същата държава членка, при условие че към момента на сезирането на съда са изтекли не повече от пет години, откакто това обичайно местопребиваване се е променило.

2. Когато няма съд в държава членка, който да е компетентен съгласно параграф 1, съдилищата на държавата членка по местонахождение на активите на наследственото имущество са въпреки това компетентни да се произнесат относно тези активи.

Член 11

Forum necessitatis

Когато нито един съд на държава членка не е компетентен съгласно други разпоредби на настоящия регламент, съдилищата на държава членка могат в изключителни случаи да се произнесат относно наследяването, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която случаят има тясна връзка.

Случаят трябва да е свързан в достатъчна степен с държавата членка на сезирания съд.

Член 12

Ограниченост на производството

1. Когато имуществото на починалия включва активи, намиращи се в трета държава, съдът, сезиран да се произнесе по наследството, може по искане на една от страните да реши да не се произнася по отношение на един или повече такива активи, ако може да се очаква, че решението му по отношение на тези активи няма да бъде признато и, когато е приложимо, обявено за изпълнимо в тази трета държава.

2. Параграф 1 не засяга правото на страните да ограничат обхвата на производството съгласно правото на държавата членка на сезирания съд.

Член 13

Приемане или отказ от наследство, завет или запазена част

Освен съда, който е компетентен да се произнася по наследяването съгласно настоящия регламент, съдилищата на държавата членка на обичайното местопребиваване на всяко лице, което съгласно приложимото към наследяването право може да направи изявление пред съд относно приемането или отказа от наследство, завет или запазена част или изявление за ограничаване на отговорността на съответното лице по отношение на задълженията на наследственото имущество, са компетентни да приемат такива изявления, когато съгласно правото на тази държава членка такива изявления могат да бъдат направени пред правораздавателен орган.

Член 14

Сезиране на съд

За целите на настоящата глава съдът се смята за сезиран:

а) в момента, когато актът за образуване на производството или равностоен документ бъде внесен в съда, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме необходимите действия, за да може актът да бъде връчен на ответника;

▼B

б) ако актът трябва да бъде връчен преди да бъде депозиран в съда, към момента на получаването му от органа, отговорен за извършване на връчването, при условие че ищецът не е пропуснал впоследствие да предприеме действията, необходими за депозирането на акта в съда; или

в) ако производството е започнато служебно от съда, към момента, в който съдът взема решение за започване на производството, или, ако такова решение не е необходимо, към момента на регистрирането на делото от съда.

Член 15

Проверка на компетентността

Когато съд на държава членка бъде сезиран относно наследствен въпрос, който не попада в неговата компетентност по силата на настоящия регламент, той се обявява служебно за некомпетентен.

Член 16

Проверка на допустимостта

1. Когато ответник с обичайно местопребиваване в държава, различна от държавата членка, където е предявен искът, не се яви пред съда, компетентният съд спира производството, докато не се докаже, че ответникът е могъл да получи акта за образуване на производството или равностоен документ достатъчно навреме, за да може да организира защитата си, или че са били предприети всички необходими действия за тази цел.

2. Член 19 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) ([1]) се прилага вместо параграф 1 от настоящия член, ако актът за образуване на производството или равностоен документ е трябвало да бъде предаден от една държава членка на друга в изпълнение на посочения регламент.

3. Когато Регламент (ЕО) № 1393/2007 не е приложим, се прилага член 15 от Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. относно връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, ако е било необходимо актът за образуване на производството или равностоен документ да бъде предаден в чужбина в изпълнение на тази конвенция.

Член 17

Висящ процес (Lis pendens)

1. Когато по същия предмет и между същите страни е образувано производство в съдилища на различни държави членки, всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, спира служебно производството до установяване на компетентността на първия сезиран съд.

2. След установяване на компетентността на първия сезиран съд всеки друг съд, различен от първия сезиран съд, се отказва от компетентност в полза на първия сезиран съд.

([1]) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

▼B

Член 18

Свързани искове

1. Когато свързани искове са висящи пред съдилищата на различни държави членки, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може да спре делото, което разглежда.

2. Когато тези искове са висящи на първа инстанция, всеки съд, различен от първия сезиран съд, може също по искане на една от страните да се откаже от компетентност, ако първият сезиран съд е компетентен по отношение на въпросните искове и правото му допуска тяхното обединяване.

3. За целите на настоящия член за свързани се считат искове, които имат толкова тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разглеждани и решени заедно, за да се избегне рискът от несъвместими решения, постановени в рамките на отделни производства.

Член 19

Временни, включително охранителни мерки

Към съдилищата на държава членка може да се отправи искане за такива временни мерки, включително охранителни, каквито съществуват съгласно нейното законодателство, дори ако съгласно настоящия регламент съдилищата на друга държава членка са компетентни по същността на спора.

ГЛАВА III

ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Член 20

Универсално прилагане

Всяко право, посочено в настоящия регламент, се прилага независимо от това дали е правото на държава членка.

Член 21

Обща норма

1. Освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго, приложимото право по въпросите, свързани с наследяването като цяло, е правото на държавата на обичайно местопребиваване на починалия към момента на смъртта му.

2. Когато, по изключение, от всички обстоятелства по случая е видно, че към момента на смъртта починалият е бил явно по-тясно свързан с държава, различна от държавата на приложимото право по параграф 1, за приложимо към наследяването право се приема правото на тази друга държава.

Член 22

Избор на приложимо право

1. Всяко лице може да избере за приложимо право по въпросите, свързани с наследяването му като цяло, правото на държавата, чийто гражданин е към момента на избора или към момента на смъртта.

▼B

Всяко лице с повече от едно гражданство може да избере правото на която и да е от държавите, чийто гражданин е към момента на избора или на смъртта.

2. Изборът се прави изрично в изявление под формата на разпореждане с имущество в случай на смърт или е виден от условията на такова разпореждане.

3. Материалноправната действителност на акта, с който е направен изборът на право, се урежда от избраното право.

4. Изменението или отмяната на избора на право се извършва в съответствие с изискванията относно формата при изменение или отмяна на разпореждане с имущество в случай на смърт.

Член 23

Обхват на приложимото право

1. Правото, определено съгласно член 21 или 22, урежда наследяването като цяло.

2. Това право урежда по-специално:

а) причините, времето и мястото на откриване на наследството;

б) определянето на бенефициерите, на съответните им наследствени дялове и на задълженията, с които може да бъдат натоварени от починалия, както и определянето на останалите наследствени права, включително наследствените права на преживелия съпруг или партньор;

в) способността за наследяване;

г) лишаването от наследство и неспособността да наследява като недостоен;

д) прехвърлянето на наследниците, и според случая — на завещателите, на активите, правата и задълженията, съставляващи наследството, включително условията и последиците от приемането или отказа от наследство или от завет;

е) правомощията на наследниците, изпълнителите на завещанието и други управители на наследственото имущество, по-конкретно по отношение на продажбата на имуществото и плащанията към кредитори, без да се засягат правомощията, посочени в член 29, параграфи 2 и 3;

ж) отговорността по задълженията на наследството;

з) частта от наследственото имущество, която подлежи на разпореждане, запазените части и други ограничения относно разпореждането със собственост при смърт, както и претенциите, които близки на починалия лица могат да имат спрямо наследственото имущество или наследниците;

и) задълженията за възстановяване или отчитане на безвъзмездни прехвърляния, когато се определят дяловете на различните бенефициери; и

й) делбата на наследственото имущество.

Член 24

Разпореждания с имущество в случай на смърт, различни от договорите за наследство

1. Разпорежданията с имущество в случай на смърт, различни от договорите за наследство, се уреждат по отношение на своята допустимост и материалноправна действителност от правото, което съгласно настоящия регламент би било приложимо към наследяването на лицето, направило разпореждането, ако това лице бе починало в деня, в който е направено разпореждането.

▼B

2. Независимо от параграф 1 всяко лице може да избере като право, уреждащо разпореждането с имущество в случай на смърт по отношение на неговата допустимост и материалноправна действителност правото, което това лице е могло да избере в съответствие с член 22 при условията, установени в същата разпоредба.

3. Параграф 1 се прилага, съобразно случая, към изменението или отмяната на разпореждането с имущество в случай на смърт, различно от договор за наследство. В случай на избор на право съгласно параграф 2 изменението или отмяната се уреждат от избраното право.

Член 25

Договори за наследство

1. Договорите за наследство относно наследяването на едно лице се уреждат, по отношение на допустимостта, материалноправната им действителност и обвързващите последици от тях за страните, включително условията за развалянето им, от правото, което съгласно настоящия регламент би било приложимо към наследяването на имуществото на това лице, ако то бе починало в деня на сключване на договора.

2. Договор за наследство относно наследяване на няколко лица е допустим, само ако е допустим съгласно всички законодателства, които по силата на настоящия регламент биха уреждали наследяването на всички засегнати лица, ако те бяха починали в деня на сключване на договора.

Договор за наследство, който е допустим съгласно първа алинея, се урежда, по отношение на материалноправната му действителност и обвързващите последици от него за страните, включително условията за развалянето му, от правото, измежду посочените в първа алинея, с което е най-тясно свързан.

3. Независимо от параграфи 1 и 2, страните могат да изберат като право, уреждащо договора за наследство по отношение на неговата допустимост, материалноправна действителност и обвързващи последици от него за страните, включително условията за развалянето му, правото, което лицето или едно от лицата, чието наследствено имущество се засяга, е могло да избере в съответствие с член 22 при условията, посочени в същата разпоредба.

Член 26

Материалноправна действителност на разпорежданията с имущество в случай на смърт

1. За целите на членове 24 и 25 следните елементи имат отношение към материалноправната действителност:

а) способността на лицето, направило разпореждането с имущество в случай на смърт, да направи такова разпореждане;

б) конкретните условия за недееспособност, които не позволяват на лицето, направило разпореждането, да се разпорежда в полза на определени лица или които не позволяват на дадено лице да наследи имущество от лицето, направило разпореждането;

в) допустимостта на представителството за целите на съставяне на разпореждане с имущество в случай на смърт;

г) тълкуването на разпореждането;

▼B

д) измама, принуда, грешка и всякакви други въпроси, свързани със съгласието или намерението на лицето, направило разпореждането.

2. Когато дадено лице притежава способността да направи разпореждане с имущество в случай на смърт съгласно приложимото право по член 24 или 25, евентуална последваща промяна на приложимото право не засяга неговата способност да измени или оттегли това разпореждане.

Член 27

Действителност на формата на разпорежданията с имущество в случай на смърт, направени в писмена форма

1. Разпореждане с имущество в писмен вид в случай на смърт е действително по отношение на формата, когато формата му е съобразена с правото:

а) на държавата, в която е съставено разпореждането или е сключен договорът за наследяването;

б) на държавата, чийто гражданин е бил завещателят или поне едно от лицата, чието наследство е засегнато от договора за притежаваното наследство, към момента на съставяне на разпореждането или към момента на сключване на договора, или към момента на смъртта;

в) на държавата, в която завещателят или поне едно от лицата, чието наследство е засегнато от договора за наследство, имат местожителство към момента на съставяне на разпореждането или към момента на сключване на договора, или към момента на смъртта;

г) на държавата, в която завещателят или поне едно от лицата, чието наследство е засегнато от договора за наследство, обичайно пребивават към момента на съставяне на разпореждането или към момента на сключване на договора, или към момента на смъртта; или

д) когато става въпрос за недвижимо имущество — на държавата, в която се намира това имущество.

Обстоятелството дали завещателят или лицето, чието наследство е засегнато от договора за наследство, имат местожителство в конкретна държава, се определя според правото на същата държава.

2. Параграф 1 се прилага и по отношение на разпореждания с имущество в случай на смърт, с които се изменя или отменя предходно разпореждане. Изменението или отмяната също са действителни по форма, ако тя е съобразена с което и да е право, съгласно което в съответствие с параграф 1 измененото или отменено разпореждане с имущество в случай на смърт е било действително.

3. За целите на настоящия член се счита, че всяка законодателна разпоредба, която ограничава разрешените форми на разпорежданията с имущество в случай на смърт чрез позоваване на възрастта, гражданството или други лични характеристики на завещателя или на лицата, чието наследство е засегнато от договора за наследство, се отнася до въпроси на формата. Същото правило се прилага по отношение на характеристиките, на които трябва да отговарят всички свидетели, за да е действително разпореждането с имущество в случай на смърт.

▼B

Член 28

Действителност на формата на изявлението относно приемането на наследство или отказа от наследство

Изявление относно приемането на наследство или отказа от наследство, завет или запазена част или изявление, предназначено да ограничи отговорността на лицето, направило изявлението, е действително по отношение на формата, ако тя отговаря на изискванията:

а) на приложимото към наследяването право съгласно член 21 или 22; или

б) на правото на държавата, в която лицето, направило изявлението, обичайно пребивава.

Член 29

Специални правила относно назначаването и правомощията на управител на наследствено имущество в някои случаи

1. Когато назначаването на управител на наследствено имущество е задължително или е задължително при поискване съгласно правото на държавата членка, чиито съдилища са компетентни да се произнасят по наследяването съгласно настоящия регламент, и приложимото към наследяването право е правото на друга държава, при сезиране съдилищата на тази държава членка могат да назначат един или повече управители на наследственото имущество съгласно националното си право при условията, предвидени в настоящия член.

Управителят(ите), назначен(и) съгласно настоящия параграф, е(са) лицето(ата), което(ито) има(т) право да изпълни(ят) завещанието на починалия и/или да управлява(т) наследственото имущество на починалия съгласно приложимото към наследяването право. Когато това право не предвижда управлението на наследственото имущество от лице, което не е бенефициер, съдилищата на държавата членка, в която трябва да се назначи управител, могат да назначат като управител трета страна съгласно националното си право, ако то го изисква и ако съществува сериозен конфликт на интереси между бенефициерите или между бенефициерите и кредиторите или трети лица, гарантирали задълженията на починалия, несъгласие между бенефициерите относно управлението на наследственото имущество или управлението на наследственото имущество е сложно поради естеството на активите.

Управителят(ите), назначен(и) съгласно настоящия параграф, е(са) единственото(ите) лице(а), което(ито) има(т) право да упражнява(т) правомощията, посочени в параграфи 2 или 3.

2. Лицето(ата), назначено(и) като управител(и) съгласно параграф 1, упражнява(т) правомощията за управление на наследственото имущество, които могат да упражняват съгласно приложимото към наследяването право. В своето решение назначаващият съд може да определи специални условия за упражняването на тези правомощия в съответствие с приложимото към наследяването право.

Когато приложимото към наследяването право не предвижда достатъчни правомощия за запазване на активите на наследственото имущество или за защита на правата на кредиторите или на други лица, гарантирали задълженията на починалия, назначаващият съд може да реши да позволи на управителя(ите) да упражнява(т) запазените правомощия, предвидени за тази цел в националното му право, и може да определи в своето решение специални условия за упражняването на тези правомощия в съответствие с това право.

▼B

При упражняването на тези запазени правомощия обаче управителят(ите) спазва(т) приложимото към наследяването право по отношение на прехвърлянето на собствеността върху наследственото имущество, отговорността по задълженията на наследството, правата на бенефициерите, включително, ако е приложимо, правото на приемане или отказ от наследство, както и, ако е приложимо, правомощията на изпълнителя на завещанието на починалия.

3. Независимо от параграф 2 съдът, назначаващ един или повече управители съгласно параграф 1, може по изключение, когато приложимото към наследяването право е правото на трета държава, да реши да предостави на посочените управители всички правомощия за управление, предвидени от правото на държавата членка, в която те се назначават.

При упражняването на тези правомощия обаче управителите зачитат по-конкретно определянето на бенефициерите и техните наследствени права, включително правата им на запазена част или претенциите им спрямо наследственото имущество или наследниците съгласно приложимото към наследяването право.

Член 30

Специални правила, които налагат ограничения по отношение на наследяването на определен вид активи или засягат това наследяване

Когато правото на държавата, в която се намира дадено недвижимо имущество, дадени предприятия или други специални категории активи, съдържа специални правила, които поради икономически, семейни или социални съображения налагат ограничения, свързани с наследяването на тези активи, или засягат това наследяване, тези специални правила се прилагат към наследяването, доколкото, съгласно правото на въпросната държава, същите правила са приложими, независимо от приложимото към наследяването право.

Член 31

Адаптиране на вещни права

Когато дадено лице се позове на вещно право, което притежава съгласно приложимото към наследяването право, а правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не познава въпросното вещно право, това вещно право, ако е необходимо и доколкото е възможно, се адаптира към най-близкото равностойно вещно право съгласно законодателството на тази държава, като се вземат предвид целите и интересите, преследвани от конкретното вещно право, и свързаните с него последици.

Член 32

Едновременна смърт

Когато две или повече лица, чието наследство се урежда от различни законодателства, починат при обстоятелства, които не позволяват да се определи точно последователността на настъпването на смъртта, и ако тези законодателства уреждат това положение различно или въобще не го уреждат, никой от починалите няма права по наследството на другия(те).

▼B

Член 33

Непотърсено наследство

Доколкото съгласно приложимото към наследяването право в съответствие с настоящия регламент няма нито наследник, нито заветник за активите, определен с разпореждане с имущество в случай на смърт, нито физическо лице с права на наследник по уреден от закона ред, прилагането на така определеното право не изключва правото на дадена държава членка или на образувание, определено за тази цел от въпросната държава членка, да придобие, в съответствие с националното ѝ право, наследственото имущество, което се намира на нейна територия, при условие че кредиторите имат право да търсят удовлетворяване на вземанията си от наследственото имущество като цяло.

Член 34

Препращане

1. Прилагането на правото на трета държава, определено като приложимо от настоящия регламент, означава прилагане на действащите норми на правото на тази държава, включително нормите на нейното международно частно право, доколкото тези норми препращат към:

а) правото на държава членка; или

б) правото на друга трета държава, която ще прилага националното си право.

2. Не се прилага препращане по отношение на правото, посочено в член 21, параграф 2, член 22, член 27, член 28, буква б) и член 30.

Член 35

Обществен ред (ordre public)

Прилагането на разпоредба на правото на държава, определено като приложимо от настоящия регламент, може да бъде отказано само ако това прилагане е явно несъвместимо с обществения ред (*ordre public*) на държавата на сезирания правораздавателен орган.

Член 36

Държави с повече от една правна система — интертериториални стълкновения на закони

1. Когато правото, определено като приложимо от настоящия регламент, е правото на държава, която включва няколко териториални единици, всяка от които има собствен правен режим в областта на наследяването в случай на смърт, вътрешните стълкновителни норми на тази държава определят съответната териториална единица, чиито законови правила се прилагат.

2. При липса на такива вътрешни стълкновителни норми:

а) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно обичайното местопребиваване на починалия, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, в която починалият е пребивавал обичайно към момента на смъртта;

▼B

б) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно разпоредбите относно гражданството на починалия, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която починалият е бил най-тясно свързан;

в) всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на приложимото право съгласно която и да е друга разпоредба, която използва други елементи като критерии на привързване, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица по местонахождение на съответния елемент.

3. Без да се засяга параграф 2, всяко позоваване на правото на държавата, посочено в параграф 1, за целите на определянето на правото, приложимо съгласно член 27, при липса на вътрешни стълкновителни норми на тази държава, се тълкува като позоваване на правото на териториалната единица, с която завещателят или лицата, чието наследство е засегнато от договора за наследство, са били най-тясно свързани.

Член 37

Държави с повече от една правна система — интерперсонални стълкновения на закони

Във връзка с държава, в която съществуват две или повече правни системи или съвкупност от норми, приложими за различни категории лица в областта на наследяването, всяко позоваване на правото на такава държава се тълкува като отнасящо се за правната система или съвкупността от норми, определени от действащите в тази държава правила. При отсъствие на такива правила се прилага правната система или съвкупност от правила, с която починалият е имал най-тясна връзка.

Член 38

Неприлагане на настоящия регламент към вътрешните стълкновения на закони

Държава членка, в която различни териториални единици имат собствен правен режим в областта на наследяването, не е длъжна да прилага настоящия регламент към стълкновенията на закони, възникнали единствено между правните режими на такива единици.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНИТЕЛНА СИЛА И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯ

Член 39

Признаване

1. Решенията, постановени в държава членка, се признават в другите държави членки, без да се изисква каквато и да е специална процедура.

2. В случай на оспорване заинтересованата страна, която посочва като основен елемент от иска признаването на дадено решение, може да поиска констативни действия съгласно процедурата, предвидена в членове 45—58, с които да се признае решението.

▼B

3. Ако изходът на дело в съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск за признаване, този съд е компетентен да се произнесе по иска.

Член 40

Основания за отказ за признаване

Съдебно решение не се признава:

а) ако признаването явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка, в която се иска признаване;

б) когато то е постановено в отсъствието на страната, ако актът за образуване на производството или равностоен документ не е връчен или съобщен на ответника своевременно и по начин, който би му позволил да се защити, освен ако ответникът не е упражнил правото си да оспори решението, въпреки че е имал възможност да направи това;

в) ако то е несъвместимо с решение, постановено в производство между същите страни в държавата членка, в която се иска признаване;

г) ако то е несъвместимо с решение, постановено по-рано в друга държава членка или в трета държава в производство по същия предмет и между същите страни, при условие че по-ранното съдебно решение отговаря на условията, необходими за признаването му в държавата членка, в която се иска признаване.

Член 41

Недопускане на преразглеждане по същество

При никакви обстоятелства не се допуска постановено в държава членка решение да се преразглежда по същество.

Член 42

Спиране на производството за признаване

Съдът на държава членка, пред който се иска признаване на решение, постановено в друга държава членка, може да спре производството, ако решението е предмет на обжалване по общия ред в държавата членка по произход.

Член 43

Изпълнителна сила

Решения, постановени в държава членка, които подлежат на изпълнение в тази държава членка, имат изпълнителна сила в друга държава членка, когато по искане на заинтересована страна те са били обявени за подлежащи на изпълнение в другата държава-членка в съответствие с процедурата, предвидена в членове 45—58.

Член 44

Определяне на местоживеене

За да определи дали за целите на процедурата, предвидена в членове 45—58, дадена страна има местоживеене в държавата членка по изпълнение, сезираният съд прилага вътрешното право на тази държава членка.

▼B

Член 45

Териториална компетентност

1. Заявлението за декларация за изпълняемост се подава пред съда или пред компетентния орган на държавата членка по изпълнение, относно който тази държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 78.

2. Териториалната компетентност се определя според местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, или според мястото на изпълнението.

Член 46

Процедура

1. Процедурата за подаване на заявление се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

2. Заявителят не е длъжен да има пощенски адрес или упълномощен представител в държавата членка по изпълнение.

3. Заявлението се придружава от следните документи:

а) препис на решението, който отговаря на условията за доказване на неговата достоверност;

б) свидетелство, издадено от съда или компетентния орган на държавата членка по произход, като се използва формулярът, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2, без да се засягат разпоредбите на член 47.

Член 47

Непредставяне на свидетелството

1. Ако не бъде представено свидетелството, посочено в член 46, параграф 3, буква б), съдът или компетентният орган може да даде срок за представянето му или да приеме равностоен документ или, ако прецени, че разполага с достатъчна информация, може да не изиска представянето му.

2. Ако съдът или компетентният орган го изискват, се представя превод на документите. Преводът се извършва от лице, което притежава правоспособност за извършване на преводи в една от държавите членки.

Член 48

Декларация за изпълняемост

Решението се обявява за подлежащо на изпълнение веднага след приключване на формалностите по член 46 без преразглеждане по отношение на постановеното в член 40. Страната, срещу която е поискано изпълнението, няма право на този етап от производството да прави забележки по заявлението.

▼B

Член 49

Уведомяване за решението по заявлението за декларация за изпълняемост

1. Решението по заявлението за декларация за изпълняемост се съобщава незабавно на заявителя по реда и условията, определени от правото на държавата членка по изпълнение.

2. Декларацията за изпълняемост се връчва или съобщава на страната, срещу която е поискано изпълнението, заедно със съдебното решение, ако то все още не ѝ е връчено или съобщено.

Член 50

Обжалване на решението по заявлението за декларация за изпълняемост

1. Решението по заявлението за декларация за изпълняемост може да се обжалва от всяка от страните.

2. Жалбата се подава в съда, относно който съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 78.

3. Жалбата се разглежда в съответствие с правилата на състезателната процедура.

4. Ако страната, срещу която е поискано изпълнението, не се яви пред съда, сезиран с жалба от заявителя, се прилага член 16, дори когато страната, срещу която е поискано изпълнението, няма местоживеене в никоя от държавите членки.

5. Декларацията за изпълняемост може да се обжалва в срок от 30 дни от връчването или съобщаването ѝ. Ако местоживеенето на страната, срещу която е поискано изпълнението, е в държава членка, различна от държавата, в която е издадена декларацията за изпълняемост, срокът за обжалване е 60 дни и започва да тече от датата на връчването или съобщаването лично на лицето, или на неговия адрес. Не се допуска удължаване на срока по причина на отдалеченост.

Член 51

Процедура за оспорване на решение, постановено по жалба

Решението, постановено по жалбата, може да бъде оспорено само съгласно процедурата, относно която съответната държава членка е уведомила Комисията в съответствие с член 78.

Член 52

Отказ или отмяна на декларация за изпълняемост

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 50 или 51, отказва или отменя декларация за изпълняемост само на някое от основанията, посочени в член 40. Съдът постановява решението си незабавно.

▼B

Член 53

Спиране на производството

Съдът, пред който е подадена жалбата по член 50 или 51, по искане на страната, срещу която се иска изпълнение, спира производството, ако изпълнителната сила на решението е спряна в държавата членка по произход поради подадена жалба.

Член 54

Временни, включително охранителни мерки

1. Когато съдебно решение трябва да бъде признато по силата на настоящата глава, няма пречки заявителят да поиска временни, включително охранителни мерки, в съответствие с правото на държавата членка по изпълнение, без да се изисква декларация за изпълняемост по смисъла на член 48.

2. Декларацията за изпълняемост съдържа по закон правомощие за предприемане на всякакви охранителни мерки.

3. По време на определения в член 50, параграф 5 срок за обжалване на декларацията за изпълняемост и докато се вземе решение по това обжалване, спрямо имуществото на страната, срещу която е поискано изпълнението, не могат да се предприемат други мерки за изпълнение, освен охранителни.

Член 55

Частична изпълняемост

1. Когато е постановено решение по няколко точки от иска, а декларацията за изпълняемост не може да бъде издадена за всички, съдът или компетентният орган издава такава за една или няколко от тях.

2. Заявителят може да поиска декларацията за изпълняемост да се ограничава до определени части от съдебното решение.

Член 56

Правна помощ

Заявител, който в държавата членка по произход се е възползвал от цялостна или частична правна помощ или е бил освободен от разходи или разноски, има право във всички производства за декларация за изпълняемост да се ползва от най-благоприятната правна помощ или най-обхватното освобождаване от разходи и разноски, които се предвиждат съгласно правото на държавата членка по изпълнение.

Член 57

Освобождаване от гаранции, обезпечения или депозити

Няма да се иска никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава членка подава заявление за признаване, изпълняемост или изпълнение на съдебно решение, постановено в друга държава членка, въз основа на обстоятелството, че лицето е чужд гражданин или че няма местоживеене или местопребиваване в държавата членка по изпълнение.

▼B

Член 58

Освобождаване от данъци, налози или такси

При производства за издаване на декларация за изпълняемост в държавата членка по изпълнение не се събират никакви данъци, налози или такси, изчислени въз основа на стойността на иска.

ГЛАВА V

АВТЕНТИЧНИ АКТОВЕ И СЪДЕБНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 59

Приемане на автентични актове

1. Автентичните актове, съставени в дадена държава членка, имат същата доказателствена сила в друга държава членка, както в държавата членка по произход, или възможно най-сравнимото действие, при условие че това не противоречи явно на обществения ред (*ordre public*) в засегнатата държава членка.

Лице, което желае да използва автентичен акт в друга държава членка, може да поиска от органа, съставящ автентичния акт в държавата членка по произход, да попълни формуляра, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2, в който е описано каква доказателствена сила има автентичният акт в държавата членка по произход.

2. Оспорване на автентичността на автентичен акт се прави пред съдилищата на държавата членка по произход и решението по оспорването се взема по силата на правото на тази държава. Оспореният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в друга държава членка, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

3. Оспорване на правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт, се прави пред съдилищата, които са компетентни съгласно настоящия регламент, и решение по оспорването се взема по силата на правото, приложимо съгласно глава III. Оспореният автентичен акт няма никаква доказателствена сила в държава членка, различна от държавата членка по произход, по отношение на предмета на обжалването, докато оспорването е висящо пред компетентния съд.

4. Ако изходът от производството пред съд на държава членка зависи от произнасянето по инцидентен иск, свързан с правните актове или правоотношенията, вписани в автентичен акт в областта на наследяването, компетентен да се произнесе по този иск е същият съд.

Член 60

Изпълнителна сила на автентичните актове

1. Автентичен акт, който подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, има изпълнителна сила в друга държава членка по искане на заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 45—58.

2. За целите на член 46, параграф 3, буква б) органът, който е съставил автентичния акт, издава по искане на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2.

▼B

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 50 или 51, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на автентичния акт явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.

Член 61

Изпълнителна сила на съдебни спогодби

1. Съдебни спогодби, които подлежат на изпълнение в държавата членка по произход, имат изпълнителна сила в друга държава членка по искане на всяка заинтересована страна в съответствие с процедурата, предвидена в членове 45—58.

2. За целите на член 46, параграф 3, буква б) съдът, който е одобрил съдебната спогодба или в който тя е сключена, издава по искане на заинтересованата страна свидетелство, като използва формуляра, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2.

3. Съдът, сезиран с жалба съгласно член 50 или 51, отказва или отменя декларация за изпълняемост само ако изпълнението на съдебната спогодба явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА VI

ЕВРОПЕЙСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА НАСЛЕДСТВО

Член 62

Създаване на европейско удостоверение за наследство

1. С настоящия регламент се създава европейско удостоверение за наследство (наричано по-нататък „удостоверението“), което се издава с цел да бъде използвано в друга държава членка и има правните последици, изброени в член 69.

2. Използването на удостоверението не е задължително.

3. Удостоверението не заменя вътрешните документи, използвани за сходни цели в държавите членки. Същевременно, след като бъде издадено за ползване в друга държава членка, удостоверението поражда правните последици, изброени в член 69, и в държавата членка, чиито органи са го издали в съответствие с настоящата глава.

Член 63

Цел на удостоверението

1. Удостоверението е предназначено да се използва от наследници, заветници с преки права върху наследството и изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество, на които се налага в друга държава членка съответно да докажат правното си положение или да упражнят правата си на наследници или заветници и/или правомощията си на изпълнители на завещания или управители на наследствено имущество.

2. Удостоверението може да се използва по-специално за доказване на един или повече от следните елементи:

а) правното положение и/или правата на всеки наследник или според случая — на всеки заветник, посочен в удостоверението, и съответните им дялове от наследственото имущество;

▼B

б) присъждането на определен актив или определени активи, които са част от наследственото имущество, на наследника(ците) или според случая — на заветника(ците), посочени в удостоверението;

в) правомощията на посоченото в удостоверението лице да изпълнява завещанието или да управлява наследственото имущество.

Член 64

Компетентност за издаване на удостоверението

Удостоверението се издава в държавата членка, чиито съдилища са компетентни съгласно член 4, член 7, член 10 или член 11. Издаващият орган е:

а) съд съгласно определението в член 3, параграф 2; или

б) друг орган, който съгласно националното право е компетентен да разглежда въпроси в областта на наследяването.

Член 65

Заявление за издаване на удостоверение

1. Удостоверението се издава въз основа на заявление от лице, посочено в член 63, параграф 1 (наричано по-нататък „заявителят“).

2. За подаването на заявление заявителят може да използва формуляра, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2.

3. Заявлението съдържа следната информация, доколкото тази информация е известна на заявителя и е необходима на издаващия орган за удостоверяване на елементите, които заявителят иска да удостовери, и се придружава от съответните оригинални документи или тяхно копие, отговарящо на условията за удостоверяване на автентичността им, без да се засяга член 66, параграф 2:

а) данни на починалия: фамилно име (ако е приложимо — моминско име по рождение), собствено(и) име(на), пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес към момента на смъртта, дата и място на настъпване на смъртта;

б) данни за заявителя: фамилно име (ако е приложимо — име по рождение), собствено(и) име(на), пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес и родствена връзка с починалия, ако има такава;

в) данни за представителя на заявителя, ако има такъв: фамилно име (ако е приложимо — моминско име по рождение), собствено(и) име(на), адрес и правомощия;

г) данни за съпруга или партньора на починалия и, ако е приложимо, на бившия(ите) съпруг(зи) или бившия(ите) партньор(и): фамилно име (ако е приложимо — име по рождение), собствено(и) име(на), пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо) и адрес;

▼B

д) данни за други потенциални бенефициери по силата на разпореждането с имущество в случай на смърт и/или по силата на закона: фамилно име и собствено(и) име(на) или наименование на организацията, идентификационен номер (ако има такъв) и адрес;

е) цел на удостоверението в съответствие с член 63;

ж) данни за връзка със съда или с друг компетентен орган, който разглежда или е разглеждал въпросите по наследството като такова, ако е приложимо;

з) елементите, на които съответно се основават претенциите на заявителя да наследи имуществото в качеството си бенефициер и/или да изпълни завещанието на починалия, и/или да управлява наследственото имущество на починалия;

и) сведения дали починалият е извършил разпореждане с имущество в случай на смърт; ако няма приложен оригинал или копие, да се посочи местонахождението на оригиналния документ;

й) сведения дали починалият е сключил брачен договор или договор във връзка с отношения, които съгласно приложимото към тях право имат сходни последици с брака; ако не е приложен оригиналният договор или копие от него, да се посочи местонахождението на оригиналния документ;

к) сведения дали някой от бенефициерите е направил изявление относно приемането или съответно отказа от наследство;

л) декларация, в която заявителят заявява, че доколкото му е известно, няма висящо оспорване на елементите, подлежащи на удостоверяване;

м) друга информация, която заявителят счита за полезна за издаването на удостоверението.

Член 66

Разглеждане на заявлението

1. При получаване на заявлението издаващият орган проверява информацията и декларациите, както и документите и другите доказателствени средства, представени му от заявителя. Издаващият орган извършва необходимите за тази проверка проучвания служебно, ако това е предвидено или разрешено в собствената му нормативна уредба, или приканва заявителя да представи допълнителни доказателства, които счита за необходими.

2. В случай че заявителят не е в състояние да представи копия на съответните документи, отговарящи на условията, необходими за доказване на автентичността им, издаващият орган може да реши да приеме друг вид доказателства.

3. В случай че това е предвидено от националното право на издаващия орган и при определените в него условия, издаващият орган може да изиска клетвена декларация или писмена декларация в присъствие на свидетел вместо клетвена декларация.

4. Издаващият орган предприема всички необходими мерки, за да информира бенефициерите относно заявлението за удостоверение. Ако е необходимо за целите на установяването на удостоверяваните елементи, той изслушва всяко заинтересовано лице и всеки изпълнител на завещание или управител на наследствено имущество и прави публични известия, целящи да дадат възможност на други потенциални бенефициери да предявят правата си.

▼B

5. За целите на настоящия член при поискване компетентният орган на дадена държава членка предоставя на издаващия орган на друга държава членка информацията, съдържаща се по-специално в поземлените регистри, в регистрите за гражданско състояние и в регистрите, в които се вписват документи и факти, имащи отношение към наследяването или към режима на брачна собственост или равностоен режим на собственост на починалия, ако съгласно националното право на компетентния орган е разрешено да предоставя такава информация на национален орган на друга държава членка.

Член 67

Издаване на удостоверението

1. Издаващият орган издава незабавно удостоверението в съответствие с определената в настоящата глава процедура, след като елементите, които трябва да се удостоверят, са били установени съгласно приложимото към наследяването право или съгласно друго право, приложимо към специфични елементи. Той използва формуляра, изготвен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2.

По-специално издаващият орган не издава удостоверението, ако:

а) има оспорване на елементите, подлежащи на удостоверяване; или

б) удостоверението няма да бъде в съответствие с решение, включващо същите елементи.

2. Издаващият орган предприема всички необходими мерки, за да информира бенефициерите относно издаването на удостоверението.

Член 68

Съдържание на удостоверението

Удостоверението съдържа следната информация в степента, необходима за целите, за които се издава:

а) наименование и адрес на издаващия орган;

б) регистрационен номер на досието;

в) елементи, които служат за основание на издаващия орган да счита себе си за компетентен да издаде удостоверението;

г) дата на издаване;

д) данни за заявителя: фамилно име (ако е приложимо — име по рождение), собствено(и) име(на), пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес и родствена връзка с починалия, ако има такава;

е) данни за починалия: фамилно име (ако е приложимо — име по рождение), собствено(и) име(на), пол, дата и място на раждане, гражданско състояние, гражданство, единен граждански номер (ако е приложимо), адрес към момента на смъртта, дата и място на настъпване на смъртта;

ж) данни за бенефициерите: фамилно име (ако е приложимо — име по рождение), собствено(и) име(на) и единен граждански номер (ако е приложимо);

▼B

з) сведения за сключен от починалия брачен договор или, ако е приложимо, сключен от починалия договор във връзка с отношения, които съгласно приложимото към тях право имат сходни последици с брака, и сведения за режима на брачна собственост или за равностоен режим на собственост;

и) приложимото към наследяването право и елементите, въз основа на които се определя това право;

й) сведения дали наследяването е по закон или се извършва в съответствие с разпореждане с имущество в случай на смърт, включително сведения за елементите, от които произтичат правата и/или правомощията на наследниците, заветниците, изпълнителите на завещанието или управителите на наследственото имущество;

к) ако е приложимо, информация за начина, по който всеки бенефициер е приел или се е отказал от наследството;

л) делът на всеки от наследниците и, ако е приложимо, опис на правата и/или активите, които се полагат на всеки от тях;

м) опис на правата и/или активите за всеки един заветник;

н) ограниченията на правата на наследника(ците) и, според случая, заветника(ците) съгласно приложимото към наследяването право и/или съгласно разпореждането с имущество в случай на смърт;

о) правомощията на изпълнителя на завещанието и/или управителя на наследственото имущество и ограниченията на тези правомощия съгласно приложимото към наследяването право и/или съгласно разпореждането с имущество в случай на смърт.

Член 69

Правни последици от удостоверението

1. Удостоверението има правни последици във всички държави членки, като за това не се изисква специална процедура.

2. Предполага се, че удостоверението представя точно елементите, установени в съответствие с приложимото към наследяването право или в съответствие с друго право, приложимо към специфични елементи. Предполага се, че лицето, посочено в удостоверението като наследник, заветник, изпълнител на завещанието или управител на наследственото имущество, има посоченото в удостоверението правно положение и/или правата или правомощията, заявени в удостоверението, без да се налагат други условия и/или ограничения за тези права или правомощия освен заявените в удостоверението.

3. Счита се, че всяко лице, което въз основа на сведенията в удостоверението извършва плащания или предава имущество на лице, посочено в удостоверението като упълномощено да приема плащания или имущество, е извършило сделка с лице, което има правомощията да приема плащания или имущество, освен ако знае, че съдържанието на удостоверението е неточно или незнанието му за тази неточност се дължи на груба небрежност.

4. Ако лице, посочено в удостоверението като упълномощено да се разпорежда с наследствено имущество, се разпорежда с това имущество в полза на друго лице, се приема, че другото лице — ако действа въз основа на сведенията в удостоверението — е извършило сделка с лице, упълномощено да се разпорежда с въпросното имущество, освен ако знае, че съдържанието на удостоверението е неточно или незнанието му за тази неточност се дължи на груба небрежност.

▼B

5. Удостоверението представлява действителен документ за вписването на наследственото имущество в съответния регистър на дадена държава членка, без да се засяга член 1, параграф 2, букви к) и л).

Член 70

Заверени копия на удостоверението

1. Издаващият орган запазва оригинала на удостоверението и издава едно или няколко заверени копия от документа на заявителя и на всяко лице, което удостовери законен интерес.

2. За целите на член 71, параграф 3 и член 73, параграф 2 издаващият орган съхранява списък на лицата, на които са издадени заверени копия съгласно параграф 1.

3. Издадените заверени копия са действителни за ограничен срок от шест месеца, който се обозначава в завереното копие посредством посочване на дата на изтичане на срока на действие. В изключителни и надлежно обосновани случаи издаващият орган може, чрез дерогация, да определи по-дълъг срок на действие. След изтичането на този срок всяко разполагащо със заверено копие лице, за да може да използва удостоверението за посочените в член 63 цели, трябва да подаде заявление за удължаване на срока на действие на завереното копие или да поиска ново заверено копие от издаващия орган.

Член 71

Поправка, изменение или оттегляне на удостоверението

1. При поискване от лице, което проявява законен интерес, или служебно издаващият орган поправя удостоверението в случай на техническа грешка.

2. При поискване от лице, което проявява законен интерес, или — когато това е възможно съгласно националното право — служебно издаващият орган изменя или оттегля удостоверението, когато се установи, че удостоверението или отделни елементи от него са неточни.

3. Издаващият орган незабавно уведомява всички лица, които съгласно член 70, параграф 1 са получили заверени копия от удостоверението, в случай на поправка, изменение или оттегляне на удостоверението.

Член 72

Процедури за обжалване

1. Решенията, взети от издаващия орган по член 67, могат да бъдат обжалвани от всяко лице, което има право да подаде заявление за удостоверение.

Решенията, взети от издаващия орган по член 71 и член 73, параграф 1, буква а) могат да бъдат обжалвани от всяко лице, което удостовери законен интерес.

Жалбата се подава пред съдебен орган на държавата членка на издаващия орган в съответствие с националното ѝ право.

2. Ако в резултат на посоченото в параграф 1 обжалване се установи, че издаденото удостоверение е неточно, компетентният съдебен орган поправя, изменя или оттегля удостоверението или прави необходимото за поправката, изменението или оттеглянето на удостоверението от издаващият орган.

▼B

Ако в резултат на обжалването, посочено в параграф 1, се установи, че отказът за издаване на удостоверението е неоснователен, компетентният съдебен орган издава удостоверението или прави необходимото за това, издаващият орган да извърши повторно оценка на случая и да вземе ново решение.

Член 73

Спиране на действието на удостоверението

1. Действието на удостоверението може да бъде спряно от:

а) издаващия орган, при поискване от всяко лице, което проявява законен интерес — до изменянето или оттеглянето на удостоверението съгласно член 71; или

б) съдебния орган, по искане на всяко лице, което има право да обжалва решение, взето от издаващия орган съгласно член 72, до изхода от производството по обжалване.

2. Издаващият орган или, според случая, съдебният орган незабавно уведомява всички лица, които съгласно член 70, параграф 1 са получили заверени копия от удостоверението, за спирането на действието на удостоверението.

За времето на спиране на действието на удостоверението не се издават заверени копия от удостоверението.

ГЛАВА VII

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 74

Легализация и други подобни формалности

Легализация или друг подобен вид формален акт не се изисква за документи, издадени в държава членка съгласно настоящия регламент.

Член 75

Връзка със съществуващи международни конвенции

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на международните конвенции, по които една или няколко държави членки са страни по време на приемането му и които се отнасят до въпроси, уредени от него.

По-конкретно, държавите членки, които са договарящи се страни по Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. относно стълкновението на закони в областта на формата на завещателните разпореждания, продължават да прилагат разпоредбите на тази конвенция вместо член 27 от настоящия регламент по отношение на действителността на формата на завещанията и съвместните завещания.

2. Независимо от параграф 1 в отношенията между държави членки настоящият регламент има предимство пред конвенциите, сключени изключително между две или повече от тях, доколкото тези конвенции засягат въпроси, уредени от настоящия регламент.

▼B

3. Настоящият регламент не изключва прилагането на Конвенцията от 19 ноември 1934 г. между Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция, съдържаща разпоредби от международното частно право относно наследяването, завещанията и управлението на наследствено имущество, преработена с междуправителственото споразумение от 1 юни 2012 г. между тези държави, от държавите членки, които са страни по него, доколкото в нея е предвидено следното:

а) правила относно процесуалните аспекти на управлението на наследственото имущество, определени от конвенцията, и свързаното с това съдействие от органите на договарящите се страни по конвенцията; както и

б) опростени и ускорени процедури за признаване и изпълнение на решения в областта на наследяването.

Член 76

Връзка с Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета

Настоящият регламент не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност ([1]).

Член 77

Информация, предоставяна на обществеността

С цел предоставяне на информация на обществеността в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела държавите членки предоставят на Комисията кратко описание на националните си разпоредби и процедури в областта на наследяването, включително сведения за вида орган, който е компетентен по въпросите на наследяването, и сведения за вида орган, който е компетентен да приема изявления относно приемането или отказа от наследство, завет или запазена част.

Държавите членки предоставят и справочни списъци, в които са изброени всички документи и/или сведения, които обикновено се изискват за целите на регистрацията на недвижима собственост, която се намира на тяхна територия.

Държавите членки постоянно актуализират тази информация.

Член 78

Информация относно данните за връзка и процедурите

▼C2

1. Най-късно до 16 ноември 2014 г. държавите членки съобщават на Комисията:

▼B

а) наименованията и данните за връзка със съдилищата или органите, компетентни да разглеждат заявления за декларации за изпълняемост в съответствие с член 45, параграф 1 и да се произнасят по жалби срещу решения по такива заявления в съответствие с член 50, параграф 2;

б) процедурите по обжалване на решението, постановено по жалба, посочена в член 51;

([1]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

▼B

в) съответната информация относно органите, компетентни по смисъла на член 64 да издават удостоверението; както и

г) процедурите за обжалване, посочени в член 72.

Държавите членки уведомяват Комисията за всякакви последващи промени в тази информация.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* изпратената съгласно параграф 1 информация с изключение на адресите и другите данни за връзка със съдилищата и органите, посочени в параграф 1, буква а).

3. Комисията осигурява публичен достъп до изпратената съгласно параграф 1 информация чрез всички други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 79

Изготвяне и последващо изменение на информацията, посочена в член 3, параграф 2

1. Въз основа на изпратените от държавите членки уведомления Комисията изготвя списък на другите органи и правните специалисти, посочени в член 3, параграф 2.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в информацията, която се съдържа в този списък. Комисията съответно изменя списъка.

3. Комисията публикува списъка и евентуалните му последващи изменения в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Комисията осигурява публичен достъп до информацията, за която е направено уведомление в съответствие с параграфи 1 и 2, чрез всички други подходящи средства, по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 80

Изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в членове 46, 59, 60, 61, 65 и 67

Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на свидетелствата и формулярите, посочени в членове 46, 59, 60, 61, 65 и 67. Актовете за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 81, параграф 2.

Член 81

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

▼B

Член 82

Преразглеждане

До 18 август 2025 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент, в който се включва оценка на евентуалните практически проблеми, възникнали във връзка с паралелно уреждане на дела за наследяване по извънсъдебен ред в различни държави членки или при уреждане по извънсъдебен ред в една държава членка паралелно с уреждане на спора пред съд в друга държава членка. Докладът се придружава, когато е необходимо, от предложения за изменения.

Член 83

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на наследяването на лица, починали на датата или след 17 август 2015 г..

2. Ако починалият е избрал приложимото към наследството му право преди 17 август 2015 г., този избор е действителен, ако отговаря на условията, предвидени в глава III, или ако е действителен при прилагане на нормите на международното частно право, действали към момента на избора в държавата на обичайно местопребиваване на починалия или в която и да е от държавите, на които е бил гражданин.

3. Разпореждане с имущество в случай на смърт, направено преди 17 август 2015 г., е допустимо и действително по същество и във формално отношение, ако отговаря на условията, предвидени в глава III, или ако е допустимо и действително по същество и във формално отношение при прилагане на нормите на международното частно право, действали към момента на съставяне на разпореждането в държавата на обичайно местопребиваване на починалия или в която и да е от държавите, на които е бил гражданин, или в държавата членка на органа, който урежда наследяването.

4. Ако дадено разпореждане с имущество в случай на смърт е било направено преди 17 август 2015 г. в съответствие с право, което починалият би могъл да избере за приложимо в съответствие с настоящия регламент, посоченото право се счита за избрано като приложимо към наследяването право.

Член 84

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 17 август 2015 г., ►C1 с изключение на членове 77 и 78, които се прилагат от 16 ноември 2014 г. ◄, и членове 79, 80 и 81, които се прилагат от 5 юли 2012 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

4ж

Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 г. за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

Формуляри — наследяване

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1329/2014 НА КОМИСИЯТА**

от 9 декември 2014 година

за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

(ОВ L 359, 16.12.2014 г., стр. 30)

Поправен със:

►**C1** Поправка, ОВ L 9, 14.1.2016 г., стр. 14 (1329/2014)

▼B

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1329/2014 НА КОМИСИЯТА

от 9 декември 2014 година

за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство ([1]), и по-специално член 46, параграф 3, буква б), член 59, параграф 1, член 60, параграф 2, член 61, параграф 2, член 65, параграф 2, член 67, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) За правилното прилагане на Регламент (ЕС) № 650/2012 следва да бъдат изготвени няколко формуляра.

(2) В съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функциониране на Европейския съюз, тези държави членки не участваха в приемането на Регламент (ЕС) № 650/2012. Следователно Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането на настоящия регламент.

(3) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(4) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по въпросите на наследяването,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Формулярът по член 46, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) № 650/2012, който следва да се използва за свидетелството относно решение в областта на наследяването, е формуляр I, установен в приложение 1.

2. Формулярът по член 59, параграф 1 и по член 60, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012, който следва да се използва за свидетелството относно автентичен акт в областта на наследяването, е формуляр II, установен в приложение 2.

([1]) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107.

▼B

3. Формулярът по член 61, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012, който следва да се използва за свидетелството относно съдебна спогодба в областта на наследяването, е формуляр III, установен в приложение 3.

4. Формулярът по член 65, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012, който следва да се използва за заявлението относно европейско удостоверение за наследство, е формуляр IV, установен в приложение 4.

5. Формулярът по член 67, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012, който следва да се използва за европейското удостоверение за наследство, е формуляр V, установен в приложение 5.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 17 август 2015 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

ФОРМУЛЯР I

СВИДЕТЕЛСТВО

относно решение в областта на наследяването

(член 46, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (*))

1 **Държава членка по произход (*)**

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2 **Съд или компетентен орган, който издава свидетелството**

2.1 Наименование и функции на съда или органа (*) . . . .

2.2 Адрес

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

2.2.2 Населено място и пощенски код (*) . . . .

2.3 Телефон (*) . . . . . .

2.4 Факс . . . . . .

2.5 Ел. поща . . . . . .

2.6 Друга уместна информация (моля уточнете): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. **Съд (*) който е постановил решението (попълва се САМО ако е различен от органа, посочен в раздел 2)**

3.1 Наименование и функции на съда (*) . . . .

3.2 Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

3.2.2. Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

3.3 Телефон (*) . . . . . .

3.4 Факс: . . . . . .

3.5 Ел. поща . . . . . .

▼B

4	**Решение**
4.1.	Дата (дд/мм/гггг) на решението (*): . . . . .
4.2	Регистрационен номер на решението (*)
4.3	Страни по решението (*)
4.3.1	***Страна A***
4.3.1.1	Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . . . .
4.3.1.2	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията: . . . . .
4.3.1.3	Идентификационен номер (*)
4.3.1.3.1.	Единен граждански номер: . . . . .
4.3.1.3.2.	Социалноосигурителен номер. . . . .
4.3.1.3.3.	Регистрационен номер . . . . .
4.3.1.3.4	Друг (моля посочете)
4.3.1.4	Адрес
4.3.1.4.1.	Улица и номер/пощенска кутия . . . . .
4.3.1.4.2.	Населено място и пощенски код . . . . .
4.3.1.4.3	Държава ☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . .
4.3.1.5	Ел. поща: . . . . .
4.3.1.6	Процесуално качество (*)
4.3.1.6.1	☐ Ищец
4.3.1.6.2.	☐ Ответник
4.3.1.6.3	☐ Друго (моля посочете) . . . . .
4.3.1.7	Правно положение по отношение на наследството (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)
4.3.1.7.1	☐ Наследник
4.3.1.7.2.	☐ Завещател
4.3.1.7.3	☐ Изпълнител на завещание
4.3.1.7.4.	☐ Управител на наследствено имущество
4.3.1.7.5	☐ Друго (моля посочете)

▼B

4.3.2 *Страна Б*

4.3.2.1 Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . . . .

. . . . . .

4.3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или ако става въпрос за организация дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията . . . . . .

4.3.2.3. Идентификационен номер (*)

4.3.2.3.1 Единен граждански номер

4.3.2.3.2. Социалноосигурителен номер: . . . . . .

4.3.2.3.3 Регистрационен номер . . . . .

4.3.2.3.4 Друг (моля посочете) . . . . . .

4.3.2.4 Адрес

4.3.2.4.1 Улица и номер/пощенска кутия . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4.3.2.4.2 Населено място и пощенски код

4.3.2.4.3 Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO)

4.3.2.5 Ел. поща

4.3.2.6 Процесуално качество (*)

4.3.2.6.1 ☐ Ищец

4.3.2.6.2 ☐ Ответник

4.3.2.6.3 ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

4.3.2.7 Правно положение по отношение на наследството (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)

4.3.2.7.1 ☐ Наследник

4.3.2.7.2 ☐ Заветник

4.3.2.7.3 ☐ Изпълнител на завещание

4.3.2.7.4 ☐ Управител на наследствено имущество

4.3.2.7.5 ☐ Друго (моля посочете)

4.4 Решението е постановено в отсъствието на страната (*)

4.4.1 ☐ Да (моля посочете датата (дд/мм/гггг), на която документът за образуване на производството или равностойният документ е бил връчен на съответното лице)

4.4.2 ☐ Не

4.5 Иска ли се регистрация в публичен регистър?

4.5.1 ☐ Да

4.5.2 ☐ Не

4.6 Ако отговорът по точка 4.5.1 е „ДА“, решението повече не може да се обжалва по общия ред, включително пред последната съдебна инстанция:

4.6.1 ☐ Да

4.6.2 ☐ Не

▼B

5	**Изпълнителна сила на решението**
5.1.	Иска ли се свидетелство за целите на изпълнението на решението в друга държава членка? (*)
5.1.1	☐ Да
5.1.2	☐ Не
5.1.3	☐ Не знам
5.2	Ако отговорът по точка 4.5.1. е „ДА", решението подлежи на изпълнение в държавата членка по произход, без да е необходимо да бъдат изпълнени други условия (*)
5.2.1	☐ Да (моля посочете задълженията, подлежащи на изпълнение) . . . . .
5.2.2	☐ Да, но само части от решението (моли посочете задълженията, подлежащи на изпълнение) . . . . .
5.2.3	Задълженията подлежат на изпълнение спрямо следните лица
5.2.3.1	☐ Страна А
5.2.3.2	☐ Страна Б
5.2.3.3.	☐ Други (моля посочете): . . . . .
6	**Лихва**
6.1.	Иска ли се изплащане на лихва? (*)
6.1.1	☐ Да
6.1.2	☐ Не
6.2.	Ако отговорът по точка 6.1.1. е „ДА" (*)
6.2.1	Лихва
6.2.1.1	☐ Не е определена в решението
6.2.1.2	☐ Да, определена е в решението, както следва
6.2.1.2.1.	Дължима лихва от . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)
6.2.1.2.2.	☐ Окончателна сума . . . . .
6.2.1.2.3.	☐ Метод за изчисление на лихвата
6.2.1.2.3.1	☐ Процент . . %
6.2.1.2.3.2	☐ Процент. . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка: . .) в сила на: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

▼B

6.2.2	Законна лихва, която се изчислява в съответствие с (моля посочете съответните законови разпоредби) . . . . .
6.2.2.1	Дължима лихва от (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) [1]
6.2.2.2.	Метод за изчисление на лихвата
6.2.2.2.1	☐ Процент %
6.2.2.2.2	☐ Процент: . . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка . . .) в сила на (дата (дд/мм/гггг) или събитие)
6.2.2.2.2.1	☐ Първа дата от съответното полугодие, при която дължимата лихва
6.2.2.2.2.2	☐ Друго събитие (моля посочете) . . . . .
6.2.3	Капитализация на лихвата (моля посочете) . . . . .
6.2.4	Валута ☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ куна (HRK) ☐ форинт (HUF) ☐ злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ крона (SEK) ☐ друга (моля посочете (код ISO)) . . . . .

7.	**Разходи или разноски**
7.1	Страни, които са се възползвали от пълна или частична правна помощ
7.1.1	☐ Страна А
7.1.2	☐ Страна Б
7.1.3	☐ Друга страна (моля посочете) . . . . .
7.2.	Страни, които са били освободени от разходи или разноски
7.2.1	☐ Страна А
7.2.2	☐ Страна Б
7.2.3	☐ Друга страна (моля посочете): . . . . .

▼B

7.3.	Иска ли се събиране на разходи или разноски? (*)
7.3.1	☐ Да (*)
7.3.2	☐ Не
7.4	Ако отговорът по точка 7.3.1 е „ДА", следните лица, срещу които е поискано изпълнението, е постановено да покрият разходите или разноските (*)
7.4.1	☐ Страна А
7.4.2	☐ Страна Б
7.4.3	☐ Друга страна (моля посочете) . . . . .
7.4.4	☐ Ако понеже от едно лице следва да покрие разходите или разноските, може ли цялата сума да бъде събрана от което и да е от тях?
7.4.4.1	☐ Да
7.4.4.2	☐ Не
7.5	Ако отговорът по точка 7.3.1 е „ДА", разходите или разноските, чието възстановяване се иска, са както следва (в случаи че разходите могат да бъдат събрани от някопко лица, вънедете разбивка за всяко лице поотделно) (*)
7.5.1	☐ Разходите или разноските са определени в решението като обща сума (моля посочете сумата) . . . . .
7.5.2	☐ Разходите или разноските са определени в решението като процент от общите разноски (моля посочете процента от общата сума) %
7.5.3	☐ Отговорността за разходите или разноските е определена в решението и точните суми са както следва
7.5.3.1	☐ Съдебни такси . . . . .
7.5.3.2	☐ Адвокатски хонорари . . . . .
7.5.3.3.	☐ Разноски по връчването на документи: . . . . .
7.5.3.4	☐ Други (моля посочете): . . . . .
7.5.4	☐ Други (моля посочете): . . . . .
7.6.	Ако отговорът по точка 7.3.1. е „ДА" (*)
7.6.1	Лихва върху разходите или разноските
7.6.1.1	☐ Не е определена в решението
7.6.1.2	☐ Да, определена е в решението, както следва
7.6.1.2.1.	Дължима лихва от . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)
7.6.1.2.2.	☐ Окончателна сума: . . . . .
7.6.1.2.3	☐ Метод за изчисление на лихвата
7.6.1.2.3.1	☐ Процент %
7.6.1.2.3.2	☐ Процент. . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка) и сила на (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

▼B

7.6.2. Законна лихва, която се изчислява в съответствие с (моля посочете съответните законови разпоредби) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7.6.2.1 Дължима лихва от . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

до: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)

7.6.2.2 Метод за изчисление на лихвата

7.6.2.2.1 ☐ Процент %

7.6.2.2.2 ☐ Процент . . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка . .)

в сила на . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

7.6.3. Капитализация на лихвата (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7.6.4. Валута

☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN)

☐ чешка крона (CZK) ☐ куна (HRK)

☐ форинт (HUF) ☐ злота (PLN)

☐ румънска лея (RON) ☐ крона (SEK)

☐ друга (моля посочете (код ISO): . . . . . .

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете общия брой на страниците (*): .....

Съставено в (*): ..... **на (*):** ..... **(дд/мм/гггг)**

Подпис и/или печат на съда или на компетентния орган, издаващ свидетелството (*): .....

.....

.....

(*) Задължителна информация

(*) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107

(*) В съответствие с член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 6[illegible]/2012 понятието „съд" включва при определени условия, освен съдебните органи, други органи и правни специалисти, притежаващи компетентност в областта на последяването, които упражняват съдебни функции или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган или действат под контрола на съдебен орган. Списъкът на тези други органи и правни специалисти се публикува в Официален вестник на Европейския съюз.

(*) Ако решението засяга повече от две страни, моля добавете допълнителен лист.

(*) Моля посочете най-релевантния номер, ако е приложимо.

(*) Добавете необходимия брой периоди, ако са повече от един.

(*) Тази точка обхваща също ситуации, при които разходите или разноските се присъждат в отделно решение.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

ФОРМУЛЯР II

СВИДЕТЕЛСТВО

относно автентичен акт в областта на наследяването

(член 59, параграф 1 и член 60, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (1))

1 **Държава членка по произход (*)**

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2 **Орган, който е съставил автентичния документ и е издал свидетелството**

2.1 Наименование и функции на органа (*)

2.2 Адрес

2.2.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.2.2. Населено място и пощенски код (*). . . . . .

2.3 Телефон (*) . . . . . .

2.4 Факс: . . . . . .

2.5 Ел. поща . . . . . .

2.6 Друга уместна информация (моля уточнете) . . . .

3. **Автентичен акт**

3.1 Дата (дд/мм/гггг) на която автентичният акт е бил съставен (*) . .

3.2 Регистрационен номер на автентичния акт . . . . . .

3.3 Дата (дд/мм/гггг) на която автентичният акт е бил

3.3.1 вписан в регистъра в държавата членка по произход . . . . . ИЛИ

3.3.2 депозиран в регистъра в държавата членка по произход . . . . . .

(точка 3.3.1 или точка 3.3.2 се попълва САМО ако датата е различна от датата, посочена в точка 3.1 или ако датата на вписване/депозиране в регистъра определя правното действие на акта)

3.3.3 Регистрационен номер в регистъра: . . . . . .

3.4 Страни по автентичния акт (*)

▼B

3.4.1 *Страна А*

3.4.1.1 Фамилия и име/на или наименование на организацията (*)

. . . . . .

3.4.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация, дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията . . . . . .

3.4.1.3 Идентификационен номер (4)

3.4.1.3.1 Единен граждански номер . . . . . .

3.4.1.3.2 Социалноосигурителен номер

3.4.1.3.3 Регистрационен номер: . . . . . .

3.4.1.3.4 Друг (моля посочете) . . . . .

3.4.1.4. Адрес

3.4.1.4.1 Улица и номер/пощенска кутия . . . . .

. . . . . .

3.4.1.4.2 Населено място и пощенски код: . . . . . .

3.4.1.4.3. Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .

3.4.1.5 Правно положение на страна А (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)

3.4.1.5.1 ☐ Наследник

3.4.1.5.2 ☐ Завещник

3.4.1.5.3 ☐ Изпълнител на завещание

3.4.1.5.4. ☐ Управител на наследствено имущество

3.4.1.5.5 ☐ Завещател

3.4.1.5.6 ☐ Друго (моля посочете) . . . . .

3.4.2 *Страна Б*

3.4.2.1. Фамилия и име/на наименование на организацията (*) . . . . . .

. . . . . .

3.4.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация, дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията . . . . . .

3.4.2.3 Идентификационен номер

3.4.2.3.1 Единен граждански номер . . . . . .

3.4.2.3.2 Социалноосигурителен номер . . . . .

3.4.2.3.3 Регистрационен номер: . . . . . .

3.4.2.3.4 Друг (моля посочете) . . . . . .

3.4.2.4 Адрес

3.4.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия . . . . . .

▼B

3.4.2.4.2. Населено място и пощенски код . . . . . .

3.4.2.4.3. Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .

3.4.2.5 Правно положение на страна 1 (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)

3.4.2.5.1 ☐ Наследник

3.4.2.5.2. ☐ Завещател

3.4.2.5.3. ☐ Изпълнител на завещание

3.4.2.5.4 ☐ Управител на наследствено имущество

3.4.2.5.5. ☐ Завещател

3.4.2.5.6. ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

4 **Приемане на автентичния акт** (член 59 от Регламент (ЕС) № 650/2012)

4.1. Иска ли се приемането на автентичния акт? (*)

4.1.1 ☐ Да

4.1.2 ☐ Не

4.2 ***Автентичност на акта (ако отговорът по точка 4.1.1. е „ДА")***

4.2.1 ☐ Съгласно правото на държавата членка по произход, автентичният акт има специфична доказателствена сила в сравнение с други писмени документи (*).

4.2.1.1 Специфичната доказателствена сила се отнася до следните елементи (*)

4.2.1.1.1 ☐ датата, на която е бил съставен автентичният акт

4.2.1.1.2. ☐ мястото, където е бил съставен автентичният акт

4.2.1.1.3 ☐ авторството на подписите на страните по автентичния акт

4.2.1.1.4 ☐ съдържанието на изявленията на страните

4.2.1.1.5. ☐ фактите, обявени от органа за установени в негово присъствие

4.2.1.1.6 ☐ действията, които органът обявява, че е извършил

4.2.1.1.7. ☐ други (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4.2.2 Съгласно правото на държавата членка по произход автентичният акт има специфична доказателствена сила въз основа на (моля посочете, ако е приложимо)

4.2.2.1 ☐ съдебно решение, постановено в

4.2.2.1.1. ☐ съдебно производство по общия ред

▼B

4.2.2.1.2 ☐ специално съдебно производство, предвидено в нормативната уредба за тази цел (моля посочете наименованието или съответните препратки към нормативни актове): .....

4.2.2.2 ☐ Друго (моля посочете)

.....

4.2.3 ☐ Доколкото е известно на органа, автентичността на автентичният акт не е била оспорвана в държавата членка по произход (*).

4.3 *Правни актове и правоотношения, описани в автентичния акт (*) ако отговорът по точка 4.1.1. е „ДА")*

4.3.1 Доколкото е известно на органа, автентичният акт (*):

4.3.1.1. ☐ не е оспорван по отношение на правните актове или правоотношенията, описани в него

4.3.1.2 ☐ се оспорва по отношение на правните актове или правоотношенията, описани по специфични въпроси, които не са предмет на настоящото свидетелство (моля уточнете): .....

.....

.....

4.3.2 ☐ Друга уместна информация (моля уточнете) .....

.....

.....

.....

.....

5 **Друга информация**

5.1 Автентичният акт е действителен документ в държавата членка по произход с оглед вписването в регистрите й на право върху недвижима или движима собственост (*)

5.1.1 ☐ Да (моля посочете) .....

.....

.....

.....

5.1.2 ☐ Не

6 **Изпълнителна сила на автентичния акт** (член 60 от Регламент (ЕС) № 650/2012)

6.1. Иска ли се изпълнение на автентичния акт? (*)

6.1.1 ☐ Да

6.1.2 ☐ Не

6.2 Ако отговорът по точка 6.1.1. е „ДА", подлежи ли автентичният акт на изпълнение в държавата членка по произход, без да е необходим да бъдат изпълнени каквито и да е допълнителни условия (*)

▼B

6.2.1 ☐ Да (моля посочете задълженията, подлежащи на изпълнение): . . . . . .

. . . . . .

6.2.2 ☐ Да, но само части от автентичния акт (моля посочете задълженията, подлежащи на изпълнение) . . . . . .

. . . . . .

6.2.3 ☐ Задълженията подлежат на изпълнение спрямо следните лица (*)

6.2.3.1 ☐ Страна А

6.2.3.2 ☐ Страна Б

6.2.3.3 ☐ Друго (моля посочете)

. . . . . .

7 Лихва

7.1 Иска ли се изплащане на лихва? (*)

7.1.1 ☐ Да

7.1.2 ☐ Не

7.2. Ако отговорът по точка 7.1.1. е „ДА" (*):

7.2.1 Лихва

7.2.1.1 ☐ Не е определена в автентичния акт

7.2.1.2 ☐ Да, определена е в автентичния акт, както следва

7.2.1.2.1 Дължима лихва от (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

до: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)

7.2.1.2.2 ☐ Окончателна сума . . . . .

7.2.1.2.3. ☐ Метод за изчисление на лихвата

7.2.1.2.3.1 ☐ Процент . . . . . %

7.2.1.2.3.2 ☐ Процент . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка: . . . .)

в сила на . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

7.2.2 Законна лихва, която се изчислява в съответствие с (посочете съответните законови разпоредби) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7.2.2.1 Дължима лихва от . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

до: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)

7.2.2.2 Метод за изчисление на лихвата

7.2.2.2.1 ☐ Процент %

▼B

7.2.2.2.2 ☐ Процент. . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка . . . .)

в сила на: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

7.2.3 Капитализация на лихвата (моля посочете) . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7.2.4 Валута

☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN)

☐ чешка крона (CZK) ☐ куна (HRK)

☐ форинт (HUF) ☐ злота (PLN)

☐ румънска лея (RON) ☐ крона (SEK)

☐ друга (моля посочете (код ISO) . . . . .

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете общия брой на страниците (*): .....

Съставено в (*): ..... на (*): ..... (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат на органа, издаващ свидетелството (*): .....

.....

.....

(*) Задължителна информация

(1) OB L 201, 27.7.2012 г., стр. 107

(2) Ако автентичният акт се отнася до повече от две страни, моля добавете допълнителен лист

(3) Моля посочете най-релевантния номер, ако е приложимо

(4) Вписването в даден регистър на право върху недвижима или движима собственост се уважда от правото на държавата членка, в която се води този регистър

(5) Добавете необходимия брой периоди, ако са повече от един

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ФОРМУЛЯР III

СВИДЕТЕЛСТВО

относно съдебна спогодба в областта на наследяването

(член 51, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (*))

1. **Държава членка по произход (*)**

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2. **Съд, който е одобрил съдебната спогодба или е който тя е била сключена и който издава свидетелството**

2.1 Наименование и функция на съда (*) (*) . . . .

2.2 Адрес

2.2.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . .

. . . . . .

2.2.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

2.3 Телефон (*): . . . . . .

2.4 Факс . . . . . .

2.5 Ел. поща . . . . . .

2.6 Друга уместна информация (моля уточнете)

. . . . . .

. . . . . .

3 **Съдебна спогодба**

3.1 Дата (дд/мм/гггг) на съдебната спогодба (*) . . .

3.2 Регистрационен номер на съдебната спогодба

3.3 Страни по съдебната спогодба (*) . . . . .

3.3.1 *Страна А*

3.3.1.1 Фамилия и имена или наименование на организацията (*)

. . . . . .

3.3.1.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация, дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията . . . . . .

▼B

3.3.1.3. Идентификационен номер (*)

3.3.1.3.1 Единен гражданско номер

3.3.1.3.2 Социаленосигурителен номер: . . . . . .

3.3.1.3.3 Регистрационен номер: . . . . . .

3.3.1.3.4 Друг (моля посочете)

3.3.1.4. Адрес

3.3.1.4.1 Улица и номер/пощенска кутия . . . .

. . . . . .

3.3.1.4.2 Населено място и пощенски код . . . .

3.3.1.4.3 Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

3.3.1.5. Ел. поща . . . . . .

3.3.1.6 Процесуално качество (*)

3.3.1.6.1 ☐ Ищец

3.3.1.6.2 ☐ Ответник

3.3.1.6.3 ☐ Друго (моля посочете)

3.3.1.7. Правно положение по отношение на наследството (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)

3.3.1.7.1. ☐ Наследник

3.3.1.7.2 ☐ Завещател

3.3.1.7.3 ☐ Изпълнител на завещанието

3.3.1.7.4 ☐ Управител на наследствено имущество

3.3.1.7.5 ☐ Друго (моля посочете)

3.3.2 *Страна Б*

3.3.2.1 Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . . .

. . . . . .

3.3.2.2. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация дата (дд/мм/гггг) място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията . . . . . .

3.3.2.3. Идентификационен номер

3.3.2.3.1 Единен гражданско номер . . . .

3.3.2.3.2 Социаленосигурителен номер: . . . . . .

3.3.2.3.3 Регистрационен номер . . . .

3.3.2.3.4 Друг (моля посочете) . . . .

▼B

3.3.2.4. Адрес

3.3.2.4.1 Улица и номер/пощенска кутия

. . . . . .

3.3.2.4.2 Населено място и пощенски код . . . . .

3.3.2.4.3. Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .

3.3.2.5 Гражданство

3.3.2.6 Процесуално качество (*)

3.3.2.6.1 ☐ Ищец

3.3.2.6.2. ☐ Ответник

3.3.2.6.3 ☐ Друго (моля посочете) . . . . .

3.3.2.7 Правно положение по отношение на наследството (моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо) (*)

3.3.2.7.1. ☐ Наследник

3.3.2.7.2. ☐ Завещател

3.3.2.7.3 ☐ Изпълнител на завещанието

3.3.2.7.4. ☐ Управител на наследствено имущество

3.3.2.7.5 ☐ Друго (моля посочете) . . . . .

. . . . . .

4 Изпълнителна сила на съдебната спогодба

4.1. Подлежи ли съдебната спогодба на изпълнение в държавата членка по произход, без да е необходимо да бъдат изпълнени каквито и да е допълнителни условия? (*)

4.1.1 ☐ Да (моля посочете задълженията подлежащи на изпълнение) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4.1.2 ☐ Да, но само части от съдебната спогодба (моля посочете задълженията подлежащи на изпълнение) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4.2 Задължението подлежи на изпълнение спрямо следните лица (*)

4.2.1 ☐ Страна А

4.2.2 ☐ Страна Б

4.2.3 ☐ Друго (моля посочете)

. . . . . .

▼B

5	**Лихва**
5.1	Иска ли се изплащане на лихва? (*)
5.1.1	☐ Да
5.1.2	☐ Не
5.2.	Ако отговорът по точка 5.1.1 е „ДА“ (*)
5.2.1	Лихва
5.2.1.1	☐ Не е определена в съдебната спогодба
5.2.1.2.	☐ Да, определена е в съдебната спогодба, както следва:
5.2.1.2.1	Дължима лихва от . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)
5.2.1.2.2	☐ Окончателна сума . . . . .
5.2.1.2.3	☐ Метод за изчисляване на лихвата
5.2.1.2.3.1	☐ Процент . %
5.2.1.2.3.2	☐ Процент . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка . . . .) в сила на: . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)
5.2.2	Законна лихва, която се изчислява в съответствие с (посочете съответните законови разпоредби) . . . . .
5.2.2.1	Дължима лихва от (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до . . . . . (дата (дд/мм/гггг) или събитие) (*)
5.2.2.2.	Метод за изчисление на лихвата
5.2.2.2.1	☐ Процент. . . . %
5.2.2.2.2	☐ Процент: . . . . . % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка) в сила на . (дата (дд/мм/гггг) или събитие)
5.2.3	Капитализация на лихвата (моля посочете): . . . . .
5.2.4	Валута ☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ куна (HRK) ☐ форинт (HUF) ☐ злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ крона (SEK) ☐ Друга (моля посочете (код ISO): . . . .

▼B

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете общия брой на страниците (*): .....

Съставено в (*): ..... на (*): ..... (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат на съда, издаващ свидетелството (*): .....

.....

(*) Задължителна информация

(1) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107.

(2) В съответствие с член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012 понятието „съд" включва при определени условия всеки съдебните органи, други органи и правни специалисти, притежаващи компетентност в областта на наследяването, които упражняват съдебни функции или действат чрез делегиране на правомощия от страна на съдебен орган или действат под контрола на съдебен орган. Списъкът на тези други органи и правни специалисти е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(3) Ако съдебната спогодба засяга повече от две страни, моля добавете допълнителен лист.

(4) Моля, посочете релевантния номер, ако е приложимо.

(5) Добавете необходимия брой периоди, ако са повече от един.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

ФОРМУЛЯР IV

Заявление за издаване на европейско удостоверение за наследство

(член 65 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (1))

СЪОБЩЕНИЕ ДО ЗАЯВИТЕЛ

Този незадължителен формуляр може да улесни събирането на информацията, необходима за издаване на европейско удостоверение за наследство. Приложенията към него Ви дават възможност да предоставите допълнителна информация, която е от значение в определени ситуации.

Моля проверете предварително коя информация е от значение за издаване на удостоверението.

Приложения, включени към формуляра на заявлението (*)

☐ Приложение I – Данни за съда или другия компетентен орган, който разглежда или е разглеждал въпросите, свързани с наследството като такова (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако е различен от органа, посочен в раздел 2 от формуляра на заявлението)

☐ Приложение II – Данни за заявителите (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако заявителите са юридически лица)

☐ Приложение III – Данни за представителя на заявителите (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако заявителите са представлявани)

☐ Приложение IV – Данни за съпруга/бившия съпруг или партньора/бившия партньор на починалия (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако починалият е имал (бивш) съпруг или (бивш) партньор)

☐ Приложение V – Данни за потенциални бенефициери (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако са различни от заявителя или съпруга/бившия съпруг или партньора/бившия партньор)

☐ Не е включено приложение

1 **Държава членка на органа, до който е подадено заявлението (*) (*)**

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

2 **Орган, до който е подадено заявлението (*)**

2.1 Наименование (*) . . . . . .

2.2 Адрес

2.2 1. Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

2.2 2. Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

2.3 Друга уместна информация (моля уточнете): . . . . . .

. . . . . .

▼B

3	**Данни за заявителя (физическо лице)** (*)
3.1.	Фамилия и имена (*) . . . . .
3.2	Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 3.1)
3.3	Пол (*)
3.3.1	☐ Мъж
3.3.2	☐ Жена
3.4.	Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (*): . . . . .
3.5.	Гражданско състояние
3.5.1	☐ Неженен/неомъжена
3.5.2	☐ Женен/омъжена
3.5.3	☐ Регистриран партньор
3.5.4	☐ Разведен/а
3.5.5	☐ Вдовец/вдовица
3.5.6	☐ Друго (моля посочете) . . . . .
3.6.	Гражданство (*)
	☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция
	☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .
3.7.	Идентификационен номер (*): . . . . .
3.7.1	Единен граждански номер. . . . .
3.7.2	Социалноосигурителен номер
3.7.3	Данъчен номер: . . . . .
3.7.4	Друг (моля посочете). . . . .
3.8.	Адрес
3.8.1	Улица и номер/пощенска кутия (*)
	. . . . .
3.8.2	Населено място и пощенски код (*) . . . . .
3.8.3	Държава (*)
	☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция
	☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .

▼B

3.9. Телефон ……………………………

3.10. Факс ……………………………

3.11. Ел. поща ……………………………

3.12. Връзка с починалия (*)

☐ Син ☐ Дъщеря ☐ Баща ☐ Майка ☐ Внук ☐ Внучка ☐ Прадядо ☐ Прабаба ☐ Съпруг (*) ☐ Регистриран партньор (*) ☐ Фактически партньор (*) (*) ☐ Брат ☐ Сестра ☐ Племенник ☐ Племенница ☐ Чичо ☐ Леля ☐ Братовчед/ка ☐ Друга (моля посочете) ……………

►(1) 4. Цел на удостоверението (*) ◄

4.1. ☐ *Наследник*

Удостоверението е необходимо за използване в друга държава членка за доказване на правното положение и/или правата на наследник (моля посочете): ……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

4.2. ☐ *Заветник*

Удостоверението е необходимо за използване в друга държава членка за доказване на правното положение на заветника и/или преките му права върху наследството (моля посочете) ……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

4.3. ☐ *Правомощия за изпълнение на завещанието*

Удостоверението е необходимо за използване в друга държава членка с оглед упражняване на правомощията за изпълнение на завещанието (моля посочете правомощията и в зависимост от случая активите, за които те се отнасят) ……………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

……………………………

►(1) C1

▼B

4.4. ☐ *Правомощия за управление на наследственото имущество*

Удостоверението е необходимо за използване в друга държава членка с оглед упражняване на правомощията за управление на наследственото имущество (моля посочете правоспособността и в зависимост от случая, активите за които те се отнасят)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5 **Данни за починалия**

5.1 Фамилия и имена (*) . . . . . .

. . . . . .

5.2. Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 5.1) . . . . . .

. . . . . .

5.3. Пол (*)

5.3.1 ☐ Мъж

5.3.2 ☐ Жена

5.4. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (населено място/държава (код ISO) (*): . . . . . .

. . . . . .

5.5. Дата (дд/мм/гггг) и място на настъпване на смъртта (населено място/държава (код ISO) (*) .

. . . . . .

5.6. Гражданско състояние към момента на настъпване на смъртта (^) (*):

5.6.1 ☐ Неженен/неомъжена

5.6.2 ☐ Женен/омъжена

5.6.3 ☐ Регистриран партньор

5.6.4 ☐ Разведен/а

5.6.5 ☐ Вдовец/вдовица

5.6.6 ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

5.7. Гражданство (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

▼B

5.8. Идентификационен номер (*)

5.8.1 Единен гражданско номер . . . . .

5.8.2 Номер на акта за раждане . . . . . .

5.8.3 Номер на акта за смърт . . . . . .

5.8.4 Социалноосигурителен номер . . . . .

5.8.5 Данъчен номер . . . . . .

5.8.6 Друг (моля посочете)

5.9. Адрес към момента на настъпване на смъртта (**)

5.9.1 Улица и номер/пощенска кутия (*): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5.9.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . .

5.9.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

6 **Допълнителна информация**

6.1 Елементи, на които се основава претенцията Ви към наследството (**)

6.1.1 ☐ Аз съм бенефициер по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт

6.1.2 ☐ Аз съм бенефициер по силата на закона

6.2. Елементи, на които се основава правомощието Ви да изпълните завещанието на починалия (***)

6.2.1 ☐ Аз съм определен за изпълнител на завещание по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт

6.2.2 ☐ Аз съм назначен от съд за изпълнител на завещание

6.2.3 ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6.3 Елементи, на които се основава правомощието Ви да управлявате наследственото имущество на починалия (***)

6.3.1 ☐ Аз съм управител на наследствено имущество по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт

6.3.2 ☐ Аз съм назначен от съд за управител на наследствено имущество

6.3.3 ☐ Аз съм определен за управител на наследствено имущество по силата на извънсъдебно споразумение между бенефициерите

6.3.4 ☐ Имам правомощие да управлявам наследственото имущество по силата на закона

6.4 Починалият направил ли е поне едно разпореждане с имущество в случай на смърт? (*)

6.4.1 ☐ Да

6.4.2 ☐ Не

6.4.3 ☐ Не знам

▼B

6.5 Починалият посочил ли е кое право следва да уреди наследството (избор на право)? (*)

6.5.1 ☐ Да

6.5.2 ☐ Не

6.5.3 ☐ Не зная

6.6. Към момента на настъпване на смъртта починалият бил ли е съсобственик на един или повече активи, които са част от наследственото имущество, с лице различно от неговия (бивш) съпруг или неговия (бивш) партньор, посочено в приложение IV? (*)

6.6.1 ☐ Да (моля дайте данни за въпросните лица и посочете активите) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6.6.2 ☐ Не

6.6.3 ☐ Не зная

6.7. Има ли (други) възможни бенефициери? (*)

6.7.1 ☐ Да (*)

6.7.2 ☐ Не

6.7.3 ☐ Не зная

6.8 Някои от бенефициерите приел ли е изрично наследството? (*)

6.8.1 ☐ Да (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

6.8.2 ☐ Не

6.8.3 ☐ Не зная

6.9. Някои от бенефициерите отказал ли се е изрично от наследството? (*)

6.9.1 ☐ Да (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6.9.2 ☐ Не

6.9.3 ☐ Не зная

6.10. Всяка друга информация, която считате за полезна за целите на издаване на удостоверението (в допълнение към информацията в раздел 4 от формуляра на заявлението или в приложенията)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

7 **Документи, приложени към формуляра на заявлението**

Заявителят предоставя всички съответни документи, за да докаже информацията, съдържаща се в настоящия формуляр. В тази връзка, ако е възможно и когато органът, посочен в раздел 2, вече не разполага с такъв документ, моля добавете оригинала или копие на документа, който отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.

- ☐ Акт за смърт или декларация за предполагаема смърт
- ☐ Съдебно решение
- ☐ Споразумение за избор на съд
- ☐ Завещание или съвместно завещание (**): . . . . . .
- ☐ Удостоверение за вписване в регистъра на завещанията
- ☐ Договор за наследство (**) . . . . . .
- ☐ Декларация относно избор на право (**): . . . . . .
- ☐ Брачен договор или договор в контекста на връзка, която може да има последици, сходни с тези на брака (**) . . . . . .
- ☐ Декларация за приемане на наследството
- ☐ Декларация за отказ от наследството
- ☐ Документ относно определянето на управител на наследственото имущество
- ☐ Документ относно опис на наследственото имущество
- ☐ Документ относно разпределението или делбата на наследственото имущество
- ☐ Пълномощно
- ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

В случай че са добавени допълнителни листове и приложения, посочете общия брой на страниците (*): .....

Общ брой на приложените документи към настоящия формуляр на заявлението (*): .....

Съставено в (*): ..... **на (*)** ..... **(дд/мм/гггг)**

Подпис (*): .....

Декларирам, че доколкото ми е известно, няма висящо оспорване на елементите, които искам да бъдат удостоверени в удостоверението.

Съставено в (*): ..... **на (*)** ..... **(дд/мм/гггг)**

Подпис (*): .....

▼B

ФОРМУЛЯР IV – ПРИЛОЖЕНИЕ I

Съд или друг компетентен орган, който разглежда или е разглеждал въпросите, свързани с наследството като такова

(да се попълни САМО ако е различно от раздел 2 на формуляра на заявлението)

1 Наименование и функция на съда или компетентния орган (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2 Адрес

2.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

2.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

3. Телефон (*) . . . . . .

4 Факс . . . . . .

5. Ел. поща . . . . . .

6 Регистрационен номер на делото

7. Друга уместна информация (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР IV – ПРИЛОЖЕНИЕ II

Данни за заявителите

(да се попълни САМО ако заявителите са юридически лица) (*)

1 Наименование на организацията (*) . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. Регистрация на организацията

2.1 Регистрационен номер . . . . . .

2.2 Наименование на регистъра/органа по регистрацията (*)

2.3 Дата (дд/мм/гггг) и място на регистрация . . . .

3 Адрес на организацията

3.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

3.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

3.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO)

4. Телефон (*) . . . . . .

5 Факс . . . . . .

6 Е-поща . . . . . .

7. Фамилия и име/на лицето, упълномощено да подписва от името на организацията (*): . . . .

8. Друга уместна информация (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР IV – ПРИЛОЖЕНИЕ III

Данни за представителите на заявителите (*)

(да се попълнят САМО ако заявителите са представлявани)

1. Фамилия и имена или наименование на организацията (*): . . . . . .

. . . . . .

2 Регистрация на организацията

2.1 Регистрационен номер . . . . . .

2.2 Наименование на регистъра/органа по регистрацията (*): . . . . . .

2.3 Дата (дд/мм/гггг) и място на регистрация: . . . . . .

3 Адрес

3.1 Улица и номер/пощенска кутия (*): . . . . . .

. . . . . .

3.2 Населено място и пощенски код (*)

3.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

4 Телефон

5. Факс: . . . . . .

6 Електронна

7. Правомощия (*)

☐ Настойник/попечител ☐ Родител ☐ Лице упълномощено да подписва от името на юридическо лице ☐ Пълномощник

☐ Други (моля посочете): . . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР IV – ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Данни за (бившите) съпрузи или (бившите) партньори на починалия (*)

(да се попълни САМО ако починалият е имал (бивш) съпруг или (бивш) партньор)

1 Съпругът/бившият съпруг или партньорът/бившият партньор заявител ли е? (*)

1.1 ☐ Да (вж. информацията, предоставена в раздел 3 от формуляра на заявлението – ако е уместно, моля посочете заявителя) . . . . .

1.2 ☐ Не

1.2.1. Фамилия и имена (*): . . . . . .

1.2.2. Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 1.2.1): . . . . . .

1.2.3. Пол (*)

1.2.3.1 ☐ Мъж

1.2.3.2 ☐ Жена

1.2.4. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (*): . . . . . .

1.2.5. Гражданско състояние

1.2.5.1 ☐ Неженен/неомъжена

1.2.5.2 ☐ Женен/омъжена

1.2.5.3 ☐ Регистриран партньор

1.2.5.4 ☐ Разведен/а

1.2.5.5 ☐ Вдовец/вдовица

1.2.5.6 ☐ Друго (моля посочете): . . . . . .

1.2.6 Гражданство (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друго (моля посочете код ISO) . . . . .

1.2.7. Идентификационен номер (*)

1.2.7.1 Единен граждански номер . . . . .

1.2.7.2 Социалноосигурителен номер

1.2.7.3 Данъчен номер . . . . . .

1.2.7.4 Друг (моля посочете) . . . . . .

▼B

1.2.8 Адрес

1.2.8.1 Улица и номер/пощенска кутия (*)

. . . . . .

. . . . . .

1.2.8.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

1.2.8.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

1.2.9 Телефон . . . . . .

1.2.10 Е-поща . . . . . .

1.2.11 Връзка с починалия към момента на настъпване на смъртта (*)

1.2.11.1 ☐ Съпруг на починалия

1.2.11.2 ☐ Регистриран партньор на починалия

1.2.11.3 ☐ Разведен/а с починалия

1.2.11.4 ☐ Законно разделен/а от починалия

1.2.11.5 ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

2 Адрес на двойката по време на сключването на брака или на регистрацията на партньорство

2.1. Улица и номер/пощенска кутия . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.2. Населено място и пощенски код: . . . . . .

2.3 Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

3 Адрес на съпруга или партньора на починалия към момента на настъпване на смъртта (ако е различен от този по точка 5.9 от формуляра на заявлението)

3.1 Улица и номер/пощенска кутия

. . . . . .

. . . . . .

3.2. Населено място и пощенски код: . . . . . .

3.3. Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO)

▼B

4 Гражданство на починалия по време на сключването на бракарегистрацията на партньорството.

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друго (моля посочете код ISO) . . . .

5 Гражданство на съпруга по време на сключването на бракарегистрацията на партньорството:

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друго (моля посочете код ISO) . . . .

6 Дата (дд/мм/гггг) и място на сключване на бракарегистриране на партньорството с починалия:

. . . . . .

7 Орган, пред който е сключен бракът/регистрирано партньорството с починалия

. . . . . .

. . . . . .

8 Съпругът/партньорът и починалият посочили ли са кое право следва да уреди режима на брачна собственост или имуществените последици на регистрираното партньорство (избор на право)? (*)

8.1 ☐ Да

8.2 ☐ Не

8.3 ☐ Не знам

9 Съпругът/партньорът и починалият сключили ли са брачен договор или договор в контекста на връзка, която може да има последици, сходни с тези на брака? (*)

9.1.1 ☐ Да

9.1.2 ☐ Не

9.1.3 ☐ Не знам

10 Ако е известна, информация относно режимите на брачна собственост или равностойни режими на собственост на починалия (по-специално посочете дали режима на собственост е прекратен и дали активите са поделени) . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР IV – ПРИЛОЖЕНИЕ V

Данни за възможни бенефициери

(различни от заинтересованото лице, съпруга/бившия съпруг или партньора/бившия партньор) (*)

1. Бенефициер А

1.1 Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . .

. . . . . .

1.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 1.1) . . . . . .

1.3 Идентификационен номер (*)

1.3.1 Единен гражданин номер . . . . . .

1.3.2 Социалноосигурителен номер . . . . . .

1.3.3 Данъчен номер: . . . . . .

1.3.4. Регистрационен номер: . . . . . .

1.3.5 Друг (моля посочете)

1.4 Адрес

1.4.1 Улица и номер/пощенска кутия (*): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

1.4.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

1.4.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

1.5 Телефон

1.6 Ел. поща: . . . . . .

▼B

1.7. Връзка с починалия

☐ Син ☐ Дъщеря ☐ Баща ☐ Майка ☐ Внук ☐ Внучка ☐ Дядо ☐ Баба ☐ Брат ☐ Сестра
☐ Племенник ☐ Племенница ☐ Чичо ☐ Леля ☐ Братовчедка ☐ Друга (моля посочете) . . . .

1.8. Бенефициер (*)

1.8.1 ☐ по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт

1.8.2 ☐ по силата на закона

2 **Бенефициер Б**

2.1. Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . . . . .

. . . . . .

2.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 2.1) . . . .

2.3. Идентификационен номер (*)

2.3.1 Единен граждански номер: . . . . . .

2.3.2 Социалноосигурителен номер . . . .

2.3.3 Данъчен номер

2.3.4 Регистрационен номер: . . . . . .

2.3.5 Друг (моля посочете) . . . . . .

2.4 Адрес

2.4.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.4.2 Населено място и пощенски код (*) . . . .

2.4.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания
☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария
☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения
☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

2.5 Телефон . . . . . .

2.6. Ел. поща . . . . . .

▼B

2.7. Връзка с починалия

☐ Син ☐ Дъщеря ☐ Баща ☐ Майка ☐ Внук ☐ Внучка ☐ Дядо ☐ Баба ☐ Брат ☐ Сестра
☐ Племенник ☐ Племенница ☐ Чичо ☐ Леля ☐ Братовчедка ☐ Друга (моля посочете) . . .

2.8. Бенефициер (*)

2.8.1 ☐ по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт

2.8.2 ☐ по силата на закона

(*) Задължителна информация

(**) Задължителна информация, ако е удостоверението се цели удостоверяване на правата върху наследството

(***) Задължителна информация, ако е удостоверението се цели удостоверяване на правомощия по изпълнение на завещанието или управление на наследственото имущество

(1) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107

(2) Моля отбележете полетата, които са релевантни

(3) Това следва да бъде държавата членка, чиито съдилища са компетентни по силата на Регламент (ЕС) № 650/2012

(4) Ако друг орган разглежда или е разглеждал въпросите, свързани с наследството като такова, моля попълнете и добавете приложение

(5) За юридически лица, моля попълнете и добавете приложение I.
Ако има повече от един заявител, попълнете допълнителен лист.
За представители, моля попълнете и добавете приложение II

(6) Моля посочете най-релевантния номер, ако е приложимо

(7) Моля попълнете и добавете приложение IV

(8) Понятието „фактически партньор" включва правните институти на съжитетство на семейни начала, които съществуват в някои държави-членки, като например „samboende" в Швеция и „avoliitto" във Финландия.

(9) Моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо

(10) Ако починалият/починалата е бил/а женен/омъжена или във връзка, която може да има последици, сходни с тези на брака, моля попълнете и добавете приложение IV

(11) Ако починалият е имал няколко адреса на местоживеене към момента на смъртта, моля посочете най-релевантните от тях

(12) За бенефициери, които не са заявители или (бивши) съпрузи или (бивши) партньори, моля попълнете и добавете приложение V

(13) Ако няма приложен нито оригинал, нито копие, моля посочете къде може да бъде намерен оригиналът

(14) Ако повече от едно юридическо лице е заявител, моля добавете допълнителен лист

(15) Ако има повече от един представител, моля добавете допълнителен лист

(16) Ако има повече от едно лице, моля приложете допълнителен лист

(17) Вж. раздел 3 от Директивата на завещанието, приложение I, точка IV
Моля посочете последния известен адрес на починалия, който са Ви е известен.
Ако Ви е известно, че съществуват повече от двама възможни бенефициери, моля приложете допълнителен лист.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

ФОРМУЛЯР V

Европейско удостоверение за наследство

(член 67 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (*1))

Оригиналът на настоящото удостоверение остава при издаващия орган

Заверените копия от настоящото удостоверение са валидни до датата, посочена в съответната клетка в края на настоящия формуляр

Приложения, включени в удостоверението (*1)

☐ Приложение I — Данни за заявителите (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако заявителите са юридически лица)

☐ Приложение II — Данни за представителя на заявителите (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако заявителите са представлявани)

☐ Приложение III — Информация за режима на брачна собственост или равнозначен режим на собственост на починалия (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако починалият се е ползвал от такъв режим към момента на настъпване на смъртта)

☐ Приложение IV — Правно положение и права на наследниците (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако с удостоверението се цели удостоверяване на тези елементи)

☐ Приложение V — Правно положение и преки права на завещателите върху наследството (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако с удостоверението се цели удостоверяване на тези елементи)

☐ Приложение VI — Правомощия за изпълнение на завещанието или управление на наследственото имущество (ЗАДЪЛЖИТЕЛНО, ако с удостоверението се цели удостоверяване на тези елементи)

☐ Не е включено приложение

1. **Държава членка на издаващия орган (*1)**

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Друга (моля посочете код ISO)

2 **Издаващ орган**

2.1 Наименование и функции на органа (*1)

2.2 Адрес

2.2.1 Улица и номер/пощенска кутия (*1) . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.2.2 Населено място и пощенски код (*1)

2.3 Телефон . . . . . .

2.4 Факс: . . . . . .

2.5 Ел. поща . . . . . .

▼B

3 **Информация за досието**

3.1. Регистрационен номер (*) . . . . . .

3.2 Дата (дд/мм/гггг) на издаване на удостоверението (*) . . .

4. **Компетентност на издаващия орган** (член 64 от Регламент (ЕС) № 650/2012)

4.1 Издаващият орган се намира в държавата членка, чиито съдилища са компетентни да се произнасят по наследството съгласно (*)

☐ член 4 от Регламент (ЕС) № 650/2012 (Обща компетентност)

☐ член 7, буква а) от Регламент (ЕС) № 650/2012 (Компетентност в случаи на избор на право)

☐ член 7, буква б) от Регламент (ЕС) № 650/2012 (Компетентност в случаи на избор на право)

☐ член 7, буква в) от Регламент (ЕС) № 650/2012 (Компетентност в случаи на избор на право)

☐ член 10 от Регламент (ЕС) № 650/2012 (Субсидиарна компетентност)

☐ член 11 от Регламент (ЕС) № 650/2012 (*Forum necessitatis*)

4.2. Допълнителни елементи, които служат за основание на издаващия орган да се счита за компетентен да издаде удостоверението (*)

. . . . . .

5 **Данни за заявителя (физическо лице (*))**

5.1 Фамилия и имена (*) . . . . . .

. . . . . .

5.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 5.1.)

5.3 Пол (*)

5.3.1 ☐ Мъж

5.3.2 ☐ Жена

5.4. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (населено място/държава (код ISO) (*): . . . . . .

. . . . . .

5.5 Гражданско състояние (*)

5.5.1 ☐ Неженен/неомъжена

5.5.2 ☐ Женен/омъжена

5.5.3 ☐ Регистриран партньор

5.5.4 ☐ Разведен/а

5.5.5 ☐ Вдовец/вдовица

5.5.6 ☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

▼B

5.6. Гражданство (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . .

5.7. Идентификационен номер (*)

5.7.1 Единен гражданско номер

5.7.2 Социалноосигурителен номер . . . . . .

5.7.3 Данъчен номер . . . . .

5.7.4 Друг (моля посочете)

5.8. Адрес

5.8.1 Улица и номер/пощенска кутия (*) . . . .

. . . . . .

5.8.2 Населено място и пощенски код (*) . . . .

. . . . . .

5.8.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

5.9. Телефон: . . . . . .

5.10 Факс . . . . . .

5.11 Електронна . . . . . .

5.12 Връзка с починалия

☐ Син ☐ Дъщеря ☐ Баща ☐ Майка ☐ Внук ☐ Внучка ☐ Дядо ☐ Баба ☐ Съпруг ☐ Регистриран партньор ☐ Фактически партньор (*) ☐ Брат ☐ Сестра ☐ Племенник ☐ Племенница ☐ Чичо ☐ Леля ☐ Братовчедка ☐ Друга (моля посочете)

6 **Данни за починалия**

6.1 Фамилия и имена (*): . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посочеката в точка 6.1) . . . .

6.3. Пол (*)

6.3.1 ☐ Мъж

6.3.2 ☐ Жена

▼B

6.4. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (населено място/държава (код ISO) (*): . . . . . .

6.5 Гражданско състояние към момента на настъпване на смъртта (*)

6.5.1 ☐ Неженен/неомъжена

6.5.2 ☐ Женен/омъжена

6.5.3 ☐ Регистриран партньор

6.5.4 ☐ Разведена

6.5.5 ☐ Вдовец/вдовица

6.5.6 ☐ Друго (моля посочете)

6.6. Гражданство (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

6.7 Идентификационен номер (*)

6.7.1 Единен гражданско номер: . . . . . .

6.7.2 Социалноосигурителен номер: . . . . . .

6.7.3 Данъчен номер . . . . . .

6.7.4 Номер на акта за раждане . . . . . .

6.7.5 Друг (моля посочете): . . . . . .

6.8 Адрес към момента на настъпване на смъртта

6.8.1 Улица и номер/пощенска кутия (*): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6.8.2 Населено място и пощенски код (*) . . . . . .

6.8.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . .

6.9. Дата (дд/мм/гггг) и място на настъпване на смъртта (*): . . . . . .

. . . . . .

6.9.1 Номер на акта за смърт, дата и място на издаване . . . . . .

. . . . . .

▼B

7	**Наследство по завещание/по закон**
7.1.	Наследството е (*)
7.1.1	☐ по завещание
7.1.2	☐ по закон
7.1.3	☐ отчасти по завещание и отчасти по закон
7.2	Ако наследството е по завещание или отчасти по завещание, удостоверението се основава на следните валидни разпореждания с имущество в случаи на смърт (*)
7.2.1	Вид: ☐ Завещание ☐ Съвместно завещание ☐ Договор за наследство
7.2.2	Дата (дд/мм/гггг) на която разпореждането е изготвено . . . .
7.2.3	Място, където то изготвено (населено място/държава (код ISO) . . . . .
7.2.4	Наименование и функции на органа, пред който е установено наличието на разпореждането: . . . . .
7.2.5	Дата (дд/мм/гггг) на която разпореждането е регистрирано или депозирано . . . . .
7.2.6	Наименование на регистъра или депозитаря . . . . .
7.2.7	Регистрационен номер на разпореждането в регистъра или при депозитаря . . . . .
7.2.8	Друг регистрационен номер . . . .
7.3	Доколкото е известно на издаващия орган, други разпорежданията с имущество и случаи на смърт, които са направени от починалия и са били отменени или обявени за нищожни, са следните (*)
7.3.1	Вид: ☐ Завещание ☐ Съвместно завещание ☐ Договор за наследство
7.3.2	Дата (дд/мм/гггг) на която разпореждането е изготвено . . . .
7.3.3	Място, където то изготвено (населено място/държава (код ISO) . . . .
7.3.4	Наименование и функции на органа, пред който е установено наличието на разпореждането . . . . .
7.3.5	Дата (дд/мм/гггг) на която разпореждането е регистрирано или депозирано . .
7.3.6	Наименование на регистъра или депозитаря . . . . .
7.3.7	Регистрационен номер на разпореждането в регистъра или при депозитаря
7.3.8	Друг регистрационен номер . . . . .
7.4	Друга уместна информация във връзка с член 68, буква й) от Регламент (ЕС) № 650/2012 (моля посочете) . . . . .

▼B

8. **Право, приложимо към наследяването**

8.1. Правото, приложимо към наследяването, е правото на (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

8.2. Приложимото право е определено въз основа на следните елементи (*)

8.2.1 ☐ Обичайното местопребиваване на починалия към момента на смъртта му е било в тази държава (член 21, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012)

8.2.2 ☐ Починалият е избрал правото на държавата членка, чийто гражданин той е бил (член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012) (вж. точка 7.2.)

8.2.3 ☐ Починалият е бил явно по-тясно свързан с тази държава, отколкото с държавата на обичайното му местопребиваване (член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012). Моля посочете: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

8.2.4 ☐ Правото на трета държава, приложено по силата на член 21, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012, съдържа препращане към правото на тази държава (член 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 650/2012). Моля посочете:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

8.3. ☐ Приложимото право е правото на държава с повече от една правна система (членове 36 и 37 от Регламент (ЕС) № 650/2012). Приложими са следните правни норми (моля посочете, в зависимост от случая, териториалната единица):

. . . . . .

. . . . . .

8.4. ☐ Прилагат се специални правила, които налагат ограничения по отношение на наследяването на определен вид активи на починалия или засягат това наследяване (член 30 от Регламент (ЕС) № 650/2012) (моля посочете съответните правила и активи): . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

Органът удостоверява, че е предприел всички необходими мерки, за да информира бенефициерите за заявлението за удостоверение и че към момента на изготвяне на удостоверението никой от елементите, съдържащи се в него, не е оспорен от бенефициерите.

Следните точки не са били попълнени, тъй като не е било счетено, че са от значение за целта, за която е било издадено удостоверението (*): .....

.....

.....

В случай че са добавени допълнителни листове, посочете общия брой на страниците (*): .....

.....

Съставено в (*) ..... на (*) ..... (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат на издаващия орган (*): .....

.....

ЗАВЕРЕНО КОПИЕ

Настоящото заверено копие на европейското удостоверение за наследство е издадено

на (*): .....

.....

.....

(име/та на заявителите или лицата, които са удостоверили законен интерес) (член 70 от Регламент (ЕС) № 650/2012)

То е валидно до (*): ..... (дд/мм/гггг)

Дата на издаване (*): ..... (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат на издаващия орган (*): .....

.....

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ I

Данни за заявителите (юридически лица (*))

1 Наименование на организацията (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. Регистрация на организацията (*)

2.1 Регистрационен номер (*)

. . . . . .

. . . . . .

2.2 Наименование на регистъра/органа по регистрацията (*): . . . . . .

. . . . . .

2.3 Дата (дд/мм/гггг) и място на регистрация (*)

. . . . . .

3 Адрес на организацията

3.1 Улица и номер/пощенска кутия (*): . . . . . .

. . . . . .

3.2 Населено място и пощенски код (*)

3.3 Държава (*):

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

4. Телефон (*) . . . . . .

5 Факс: . . . . . .

6 Електронна

7 Фамилия и имена на лицето, упълномощено да подписва от името на организацията (*) .

. . . . . .

. . . . . .

8. Друга уместна информация (моля посочете): . . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ II

Данни за представителите на заявителите (*)

1. Фамилия и имена или наименование на организацията (*) . . . . . .

2. Регистрация на организацията

2.1 Регистрационен номер . . . . . .

2.2 Наименование на регистриращия орган по регистрацията (*)

2.3 Дата (дд/мм/гг) и място на регистрация (*) . . . .

3 Адрес

3.1 Улица и номер/пощенска кутия (*)

. . . . . .

. . . . . .

3.2 Населено място и пощенски код (*)

3.3 Държава (*)

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

4 Телефон

5. Факс: . . . . . .

6 Електронна поща

7. Правоспособна (*) . . . . . .

☐ Настойник/попечител ☐ Родител ☐ Лице, упълномощено да подписва от името на юридическо лице ☐ Пълномощник

☐ Друго (моля посочете) . . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ III

Информация за режима на брачна собственост или равностоен режим на собственост на починалия (*)

1. Фамилия и имена на съпруга/бившия съпруг или партньора/бившия партньор (*) . . . . . .

. . . . . .

2. Фамилия по рождение на съпруга/бившия съпруг или партньора/бившия партньор (ако е различна от посоченото в точка 1) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. Дата и място на сключване на брака или установяване на друга връзка, имаща последици, сходни с тези на брака: . . . . . .

. . . . . .

4. Починалият сключил ли е брачен договор с лицето, посочено в точка 1?

4.1 ☐ Да

4.1.1 Дата (дд/мм/гггг) на договора . . . . . .

4.2 ☐ Не

5. Починалият сключил ли е с лицето, посочено в точка 1, договор относно имуществените последици в контекста на връзка, за която се счита, че има последици, сходни с тези на брака?

5.1 ☐ Да

5.1.1 Дата (дд/мм/гггг) на договора . . . . . .

5.2 ☐ Не

6. Правото, приложимо към режима на собственост, е правото на

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO) . . . . . .

6.1 Това право е определено въз основа на избор на право (*)

6.1.1 ☐ Да

6.1.2 ☐ Не

6.2 В случаите, когато държавата, чието право е било приложено, има повече от една правна система, моля посочете (съобразно случая, териториалната единица) . . . . . .

▼B

7. Приложимият режим на собственост е бил, както следва:

7.1 ☐ Разделна собственост

7.2 ☐ Универсална имуществена общност

7.3 ☐ Имуществена общност

7.4 ☐ Участие в придобитото по време на брака

7.5 ☐ Отложена имуществена общност

7.6 ☐ Друг (моля посочете) . . . .

8. Моля посочете режима на собственост на оригиналния език и правните разпоредби, на които се прави позоваване (*)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

9. Имуществените отношения, основани на режима на брачна собственост, или на друг еквивалентен режим на собственост на починалия и лицето, посочено в точка 1, е бил прекратен и активите са били поделени

9.1 ☐ Да

9.2 ☐ Не

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Правно положение и права на наследниците (**)

1 Наследникът ли е заявителят? (*):

1.1 ☐ Да

1.1.1 ☐ Упоменато в раздел 5 от формуляра на удостоверението така е уместно (моля посочете кой заявител)

. . . . . .

. . . . . .

1.1.2 ☐ Упоменато в приложение I така е уместно (моля посочете кой заявител)

. . . . . .

1.2 ☐ Не

1.2.1 Фамилия и имена или наименование на организацията . . . .

. . . . . .

1.2.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 1.2.1.)

1.2.3 Идентификационен номер (*):

1.2.3.1 Единен граждански номер . . . . .

1.2.3.2 Социалноосигурителен номер . . . . .

1.2.3.3. Данъчен номер: . . . . . .

1.2.3.4 Регистрационен номер . . . . .

1.2.3.5. Друг (моля посочете): . . . . . .

1.2.4 Адрес

1.2.4.1 Улица и номер/пощенска кутия . . . . .

. . . . . .

1.2.4.2. Населено място и пощенски код . . . . . .

1.2.4.3 Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

1.2.5 Телефон . . . . .

1.2.6 Факс . . . . . .

1.2.7 Е-поща: . . . . .

1.2.8 Дата (дд.мм.гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация, дата (дд.мм.гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията:

. . . . . .

▼B

2. Наследникът е приел наследството

2.1 ☐ Да, без условия

2.2 ☐ Да, по опис (моля посочете последиците) . . . . . .

. . . . . .

2.3 ☐ Да, под други условия (моля посочете последиците) . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.4 ☐ Не се изисква приемане съгласно правото, приложимо към наследството

3. Наследникът е определен по силата на (11):

3.1 ☐ разпореждане с имущество в случая на смърт

3.2 ☐ закона

4. ☐ Наследникът се е отказал от наследството

5. ☐ Наследникът е приел завазен дял

6. ☐ Наследникът се е отказал от правото си на запазена част

7. ☐ Наследникът е обявен за неспособен да наследява като недостоен:

7.1 ☐ по силата на разпореждане с имущество в случаи на смърт

7.2 ☐ по силата на закона

7.3 ☐ със съдебно решение

8. Наследникът има право на следната част от наследственото имущество (моля посочете)

. . . . . .

9. Активи, присъдени на наследника, за които е поискано удостоверяване (моля посочете активите и дайте всички релевантни идентификационни данни) (11): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

10. Условия и ограничения, свързани с правата на наследника (посочете дали правата на наследника са ограничени съгласно правото, приложимо към наследството, или по силата на разпореждане с имущество в случая на смърт). . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

11. Друга уместна информация или допълнителни обяснения (моля посочете) . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ V

Правно положение и права на заветниците, имащи преки права върху наследството (*)

1 Заветникът ли е заявителят? (*)

1.1 ☐ Да

1.1.1 ☐ Упоменато в раздел 5 от формуляра на удостоверението (ако е уместно, моля посочете кой заявител)

. . . . . .

1.1.2. ☐ Упоменато в приложение I (ако е уместно, моля посочете кой заявител): . . . . . .

. . . . . .

1.2 ☐ Не

1.2.1 Фамилия и имена или наименование на организацията: . . . . . .

. . . . . .

1.2.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 1.2.1)

1.2.3. Идентификационен номер (*): . . . . . .

1.2.3.1. Единен граждански номер . . . . . .

1.2.3.2 Социалноосигурителен номер

1.2.3.3. Данъчен номер: . . . . . .

1.2.3.4. Регистрационен номер . . . . . .

1.2.3.5 Друг (моля посочете)

1.2.4 Адрес

1.2.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: . . . . . .

. . . . . .

1.2.4.2 Населено място и пощенски код . . . . . .

1.2.4.3 Държава

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

1.2.5 Телефон . . . . . .

1.2.6 Факс

1.2.7 Ел. поща: . . . . . .

1.2.8. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане или, ако става въпрос за организация, дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията:

. . . . . .

▼B

2 Заветникът е приел завета

2.1 ☐ Да, без условия

2.2. ☐ Да, под условия (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2.3 ☐ Не се изисква приемане съгласно правото, приложимо към наследяването

3. ☐ Заветникът се е отказал от завета.

4 Заветникът има право на следната част от наследственото имущество (моля посочете): . .

. . . . . .

. . . . . .

5 Актове, присъдени на заветника, за които е поискано удостоверяване (моля укажете актовете и посочете всички релевантни идентификационни данни) (*)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. Условия и ограничения, свързани с правата на заветника (посочете дали правата на заветника са ограничени съгласно правото, приложимо към наследяването, или по силата на разпореждане с имущество в случай на смърт) (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7 Друга уместна информация или допълнителни обяснения (моля посочете) . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

▼B

ФОРМУЛЯР V – ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Правомощия за изпълнение на завещанието или управление на наследственото имущество (*)

1 Правомощия на следното лице (*)

1.1 ☐ Заявителя

1.1.1 ☐ упоменато в раздел 5 от формуляра на удостоверението (ако е уместно, моля посочете кои заявители)

. . . . . .

1.1.2 ☐ Упоменато в приложение I (ако е уместно, моля посочете кои заявители): . . . . . .

. . . . . .

1.2 ☐ Наследника, упоменат в приложение I (ако е уместно, моля посочете кой наследник)

. . . . . .

1.3 ☐ Заветника, упоменат в приложение I (ако е уместно, моля посочете кои заветници). . . . . .

. . . . . .

1.4 ☐ Друго

1.4.1 Фамилия и име/на или наименование на организацията: . . . . . .

1.4.2 Фамилия по рождение (ако е различна от посоченото в точка 1.4.1): . . . . . .

1.4.3 Идентификационен номер (*) . . . . .

1.4.3.1. Единен граждански номер . . . . . .

1.4.3.2. Социалноосигурителен номер . . . . . .

1.4.3.3 Данъчен номер . . . . .

1.4.3.4. Регистрационен номер . . . . . .

1.4.3.5. Друг (моля посочете): . . . . . .

1.4.4 Адрес:

1.4.4.1. Улица и номер/пощенска кутия: . . . . . .

. . . . . .

1.4.4.2 Населено място и пощенски код . . . . .

1.4.4.3. Държава:

☐ Белгия ☐ България ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Хърватия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Румъния ☐ Словения ☐ Словакия ☐ Финландия ☐ Швеция

☐ Друга (моля посочете код ISO): . . . . . .

▼B

1.4.5 Телефон . . . . . .

1.4.6 Факс

1.4.7 Е-поща . . . . . .

1.4.8. Дата (дд/мм/гггг) и място на раждане (или, ако става въпрос за организация, дата (дд/мм/гггг), място на регистрация и наименование на регистъра/органа по регистрацията: . . . . . .

2. Правомощия за (*)

2.1 ☐ изпълнение на завещание

2.2 ☐ управление на наследственото имущество или на част от него

3 Правомощията за изпълнение на завещанието или за управление на наследственото имущество се отнасят до (*)

3.1 ☐ цялото наследствено имущество

3.2 ☐ цялото наследствено имущество, с изключение на следните части или активи (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3.3 ☐ следните специфични части или активи от наследственото имущество (моля посочете)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4 Лицето, упоменато в раздел 1, има следните правомощия (**) (***)

4.1 ☐ да получава цялата информация относно активите и задълженията, включени в наследственото имущество

4.2 ☐ да се запознава с всички завещания и други документи, отнасящи се до наследственото имущество

4.3 ☐ да предприема всякакви охранителни мерки или да подава молби за тяхното налагане

4.4 ☐ да предприема всякакви обезпечителни мерки

4.5 ☐ да събира активите

4.6 ☐ да събира задълженията и да издава валидни разписки

4.7 ☐ да изпълнява или да развързва договори

4.8 ☐ да открива, управлява или закрива банкови сметки

4.9 ☐ да взема заеми

4.10 ☐ да прехвърля или учредява тежести върху активите

4.11 ☐ да учредява вещни права или ипотеки върху активите

4.12 ☐ да продава ☐ недвижима собственост ☐ друга собственост

4.13 ☐ да отпуска заеми

4.14 ☐ да осъществява стопанска дейност

4.15 ☐ да упражнява правата на акционер

4.16 ☐ да предявява искове и да бъде ответник по искове

4.17 ☐ да поема задължения

▼B

4.18 ☐ да разпределя заети

4.19 ☐ да осъществява дейба на наследственото имущество

4.20 ☐ да разпределя остатъка от наследственото имущество

4.21 ☐ да подава молби за вписване на права върху движимо или недвижимо имущество в регистър

4.22 ☐ да прави дарения

4.23 ☐ други действия (моля посочете) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Ако с отбелязването на един или повече от горепосочените отговори не се определят точно правомощията, предоставени на изпълнителя на завещанието/управителя на наследственото имущество, моля направете всички необходими допълнителни уточнения (**)

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Моля посочете дали някои от правомощията, посочени в раздел 4, се упражняват като запазени правомощия в съответствие с член 29, параграф 2, алинея втора или член 29, параграф 3, алинея първа от Регламент (ЕС) № 650/2012 (*) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. Изпълнителят на завещанието/управителят на наследственото имущество е определен по силата на (**):

5.1 ☐ разпореждане с имущество в случай на смърт (вж. точка 7.2 от формуляра на удостоверението)

5.2 ☐ съдебно решение

5.3 ☐ споразумение между наследниците

5.4 ☐ закона

6. Задълженията произтичат от (**):

6.1 ☐ разпореждане с имущество в случай на смърт (вж. точка 7.2 от формуляра на удостоверението)

6.2 ☐ съдебно решение

6.3 ☐ споразумение между наследниците

6.4 ☐ закона

▼B

7 Задълженията произтичат от (*):

7.1 ☐ разпореждане с имущество в случай на смърт (вж. точка 7.2 от формуляра на удостоверението)

7.2 ☐ съдебно решение

7.3 ☐ споразумение между наследниците

7.4 ☐ закона

8 Условия или ограничения относно правомощията, посочени в раздел 4 (*) (*): .....

.....

.....

.....

.....

(*) Задължителна информация

(*) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 107

(*) Моля посочете данни, като например последното обичайно местопребиваване на починалия или наличието на споразумение за избор на съд

(*) За юридически лица, моля попълнете и добавете приложение I

Ако има повече от един заявител, моля приложете допълнителен лист

За представител, моля попълнете и добавете приложение I

(*) Моля посочете най-релевантния номер, ако е приложимо

(*) Понятието (фактически партньор) включва правните институти на съжителство на семейни начала, които съществуват в някои държави членки, като например sambo (в Швеция) и avopuolso (във Финландия)

(*) Ако има повече от едно разпореждане с имущество в случай на смърт, моля приложете допълнителен лист

(*) Ако повече от едно юридическо лице е заявител, моля добавете допълнителен лист

(*) Ако има повече от един представител, моля добавете допълнителен лист

(*) Ако има повече от един релевантен режим на собственост, моля добавете допълнителен лист

(*) Повече информация относно имуществените последици на брака и регистрираното партньорство може да бъде намерена на европейския портал за електронно правосъдие (https://e-justice.europa.eu)

(*) Ако има повече от един наследник, моля приложете допълнителен лист

(*) Моля отбележете повече от един отговор, ако е приложимо

(*) Посочете дали наследникът е придобил собственост или други права върху активите (в последния случай, моля посочете естеството на тези права и всички други лица, които също имат права върху активите). Е случаи на вписан актив, моля посочете информацията, изискваща съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, за да може активът да бъде идентифициран (напр. по отношение на недвижимо имущество – точния адрес на недвижимия имот, поземления регистър, поземления парцел или кадастралния номер, описание на имуществото, ако е необходимо, приложете съответните документи)

(*) Ако има повече от един заветник, моля приложете допълнителен лист

(*) Посочете дали заветникът е придобил собственост или други права върху активите (в последния случай, моля посочете естеството на тези права и всички други лица, които също имат права върху активите). Е случаи на вписан актив, моля посочете информацията, изискваща съгласно правото на държавата членка, в която се води регистърът, за да може да активът бъде идентифициран (напр. по отношение на недвижимо имущество – точния адрес на недвижимия имот, поземления регистър, поземления парцел или кадастралния номер, описание на имуществото, ако е необходимо, приложете съответните документи)

(*) Ако има повече от едно лице, моля приложете допълнителен лист

(*) Например, моля посочете дали изпълнителят на завещанието/управителят на имуществото може да упражнява от свое име едно от гореспоменатите правомощия

(*) Например, моля посочете дали изпълнителят на завещанието/управителят на имуществото може да упражнява от свое име едно от гореспоменатите правомощия

5

Европейски процедури по гражданскоправни и търговскоправни въпроси

5a

Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания

Европейско изпълнително основание при безспорни вземания

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 805/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 април 2004 година

за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания

(ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) 1869/2005 на Комисията от 16 ноември 2005 година	L 300	6	17.11.2005 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 1103/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година	L 304	80	14.11.2008 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 805/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 април 2004 година

за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 5, второ тире от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1])

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата по член 251 от Договора ([3]),

като има предвид, че:

(1) Общността има за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което е гарантирано свободното движение на хора. Най-после Общността трябва да приеме в областта на съдебното сътрудничество по граждански дела мерките, които са необходими за безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

(2) На 3 декември 1998 г. Съветът прие План за действие на Съвета и на Комисията за оптималните разновидности за изпълнение на разпоредбите на Договора от Амстердам за установяването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие ([4]) (Виенски план на действие).

(3) След срещата в Тампере на 15 и 16 октомври Европейският съвет прие принципа на взаимното признаване на съдебни решения като важна крачка в изграждането на истинско пространство на правосъдие.

(4) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие Програма за мерките за изпълнение на принципа на взаимното признаване на решения по граждански и търговски дела ([5]). Тази програма включва на първо време премахването на изпълнението на решение, т.е. въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания.

(5) Понятието „безспорни вземания“ покрива всички положения, при които кредитор при установена липса на каквото и да е оспорване от страна на длъжника относно естеството и размера на парично вземане е получил или съдебно решение срещу длъжника, или документ, подлежащ на изпълнение, който изисква изричното съгласие на длъжника, което се дава или със съдебна спогодба, или публичен документ.

([1]) ОВ C 203 E, 27.8.2002 г., стр. 86.
([2]) ОВ C 85, 8.4.2003 г., стр. 1.
([3]) Становище на Европейския парламент от 8 април 2003 г. (ОВ C 64 E, 12.3.2004 г., стр. 79), Съвместна позиция на Съвета от 6 февруари 2004 г. (все още непубликувана в *Официален вестник*) и Позиция на Европейския парламент от 30 март 2004 г. (все още не публикувана в *Официален вестник*).
([4]) ОВ C 19, 23.1.1999 г., стр. 1.
([5]) ОВ C 12, 15.1 2001 г., стр. 1.

▼B

(6) Липсата на възражения от страна на длъжника, така както е предвидена в член 3, параграф 1, буква б), може да бъде под формата на неявяване в съда на съдебно заседание или невъзможност да се съобрази с поканата от съда, чрез които да уведоми писмено за намерението да се защитава по делото.

(7) Този регламент се прилага за съдебни решения, съдебни спогодби и публични документи по безспорни вземания и към решения, които са постановени след обжалване на решения, съдебни спогодби и изпълнителни основания, които са удостоверени като европейско изпълнително основание.

(8) В заключенията от срещата в Тампере Европейският съвет счете, че достъп до принудително изпълнение в държава-членка, различна от тази, в която е било е връчено съдебното решение, трябва да бъде ускорен и опростен с разпределението на спомагателни мерки, взети предварително от принудителното изпълнение в държавата-членка, в която то е потърсено. Съдебно решение, което е било удостоверено като европейско изпълнително основание от съда по произход, трябва да бъде разглеждано за целите на принудителното изпълнение като произнесено от държавата-членка, в която принудителното изпълнение е потърсено. В Обединеното кралство например регистрирането на заверено чуждестранно съдебно решение следва същите правила за регистрация на съдебно решение от друга част на Обединеното кралство и не означава повторно разглеждане по съдържанието на чуждестранното решение. Мерките относно принудителното изпълнение на тези съдебни решения се уреждат от националния закон.

(9) Тази процедура би трябвало да предостави значителни предимства в сравнение с процедура за изпълнение на решение, предвидена в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [1], така че няма да има нужда от съгласие на съдебните органи във втора държава-членка със закъсненията и разноските, които това има за последица.

(10) Когато съд на държава-членка е връчил съдебно решение за безспорно вземане, при отсъствие на участие на длъжник в съдебната процедура, премахването на пречките в държавата-членка по принудително изпълнение е неизбежно свързано и зависимо от съществуването на достатъчна гаранция за спазване на правото на защитата.

(11) Този регламент има за цел да насърчи основните права и отчита принципите, които са признати по-специално от Хартата на Европейския съюз за основните права. По-специално цели да гарантира пълно зачитане на правото на справедлив процес, признато от член 47 от Хартата.

(12) Трябва да се установят минималните изисквания за съдебната процедура, която води до съдебно решение, за да се гарантира, че длъжникът е информиран за съдебните действия срещу него, по такъв начин и в такова време, за да може да организира своята защита, за изискванията по активното му участие в съдебната процедура за оспорване на вземането, както и за последствията от неучастието.

(13) Вследствие на различия между държавите-членки по отношение на правилата на гражданския процес, и по-специално тези, които обуславят връчването на документи, е необходимо да се приеме специално и подробно опре-

[1] ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1496/2002 на Комисията (ОВ L 225, 22.8.2002 г., стр. 13).

▼B

деление на тези минимални изисквания. По-специално начин за връчване, който е основан на правна фикция, че по отношение на изпълнението на минималните изисквания не може да е достатъчно за удостоверяване на решение като европейско изпълнително основание.

(14) Всички начини на връчване, които са посочени в членове 13 и 14, се характеризират или с пълна сигурност (член 13), или с много висока степен на вероятност (член 14), че връченият документ е достигнал до своя получател. Във втория случай решение трябва да бъде удостоверено като документ за принудително изпълнение само ако държавата-членка по произход разполага с подходящ механизъм на място, който позволява на длъжника да поиска пълно преразглеждане на решението при определените в член 19 условия, в изключителните случаи, когато въпреки спазването на член 14 документът не е достигнал до своя получател.

(15) Лично връчване и връчване на определени други лица освен самия длъжник съгласно член 14, параграф 1, букви а) и б) не трябва да бъде считано съобразено с изискванията на тези разпоредби, освен и само ако тези лица сами пожелаят да приемат/получат съответния документ.

(16) Член 15 трябва да се прилага само в ситуации, когато длъжникът не може да бъде представляван в съда, например в случай на юридическо лице, и когато физическо лице е определено от закона да го представлява, както и в ситуациите, в които длъжникът е упълномощил друго лице, по-специално адвокат да го представлява в съответната съдебна процедура.

(17) Компетентните съдилища за разглеждането на пълното зачитане на минималните процедурни изисквания трябва, ако са изпълнени всички изисквания, да удостоверят чрез стандартно решение като европейско изпълнително основание, което прави цялото подробно разглеждане и неговите резултати ясни.

(18) Взаимното доверие в администрирането на правосъдието на държавите-членки оправдава преценката на съда на една държава-членка, че всички условия по писменото удостоверяване като европейско изпълнително основание са изпълнени, за да позволят изпълнението на съдебно решение във всички други държави-членки, без съдебно преразглеждане на точното прилагане на минималните процесуални изисквания на държавата-членка, в която съдебното решение трябва да бъде изпълнено.

(19) Настоящият регламент не налага на държавите-членки задължението да приспособят националното си законодателство към минималните процесуални изисквания, които той предвижда. Той предвижда по-резултатно и по-бързо изпълнение на решенията в другите държави-членки само ако тези изисквания са изпълнени.

(20) Прилагането на писменото удостоверяване като европейско изпълнително основание на безспорни вземания трябва да бъде незадължително за кредитора, който може вместо това да избере системата на признаване и изпълнение, предвидена в Регламент (ЕО) № 44/2001 или други актове на Общността.

(21) Когато един документ се изпраща от една държава-членка в друга за връчване, този регламент, и по-специално правилата относно връчването, които той съдържа, трябва да се прилагат като в Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от

▼B

29 май
2000 г. относно връчването в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела [1], и по-специално член 14 от него в съответствие с декларациите, които са направени от държавите-членки по член 23.

(22) Тъй като целите по предложената мярка не могат да бъдат осъществени по задоволителен начин от държавите-членки и могат следователно поради обхвата и ефекта на мярката да бъдат осъществени по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от Договора. Съгласно принципа на пропорционалността, уреден в посочения член, този регламент не надхвърля необходимо за постигането на тези цели.

(23) Необходимите мерки за изпълнението на настоящия регламент трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията [2].

(24) Съгласно член 3 от Протокола по позицията на Обединеното кралство и на Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия изразиха своето желание да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(25) Съгласно членовете 1 и 2 от Протокола по позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на този регламент, не е обвързана от него и не го прилага.

(26) В съответствие с член 67, параграф 5, второ тире от Договора, процедурата за съвместно решаване е приложима от 1 февруари 2003 г. по отношение на мерките, предвидени в този регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент има за цел да въведе европейско изпълнително основание за безспорни вземания чрез приемането на минимални процесуални изисквания, свободно движение на присъди, съдебни спогодби и публични документи във всички държави-членки, без да бъде необходимо да се преминава през междинни съдебни процедури за признаване и изпълнение в държавата-членка на принудителното изпълнение.

[1] ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.
[2] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по специално, данъчни, митнически и административни дела, нито отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняването на държавната власт („*acta jure imperii*“).

2. Настоящият регламент не се прилага към:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и аналогични производства;

в) социално осигуряване;

г) арбитраж.

3. В настоящия регламент под „държава-членка“ се разбират държавите-членки, с изключение на Дания.

Член 3

Изпълнително основание, което се удостоверява като европейско изпълнително основание

1. Настоящият регламент се прилага за решения, съдебни спогодби и публични документи по безспорни вземания.

Вземането се счита за „безспорно“, когато:

а) длъжникът е изразил съгласие, като го е признал чрез споразумение, което е било одобрено от съда или сключено пред съда в хода на съдебното производство; или

б) длъжникът никога не е възразил по отношение на това съгласно правилата на процедурата на държавата-членка по произход, в хода на съдебната процедура; или

в) длъжникът не се явил или не е представен на съдебно заседание по отношение на това вземане, след като първоначално е оспорил вземането, в хода на съдебния процес, доколкото това поведение представлява конклудентно признаване на вземането или от доказаните от кредитора факти по правото на държавата-членка по произход; или

г) длъжникът изрично го е признал в публичен документ.

2. Настоящият регламент се прилага също така за произнесени решения по обжалване на решения, съдебни спогодби или публични документи, които са удостоверени като европейско изпълнително основание.

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „решение“: всяко съдебно решение, произнесено от съд на държава-членка, независимо от названието на това решение, включително декрет, заповед, решение или призовка за

▼B

изпълнение, както и определенията за разноските и разходите на длъжностно лице на съда;

2. „вземане“: парично вземане, което е изискуемо или чиято дата за плащане е била определена в съдебно решение, съдебна спогодба или в публичен документ;

3. „публичен документ“:

   а) документ, който е бил формално съставен или регистриран като публичен документ и удостоверяването на който:

      i) се свързва с подписването и съдържанието на документа; и

      ii) е съставен от публичен орган или друг орган, който е оправомощен за тази цел от държавата-членка, от която произхожда;

   или

   б) споразумение за задължения за издръжка, което е сключено с административен орган или е заверено от тях;

4. „държава-членка по произход“: държавата-членка, в която решението е било произнесено, съдебната спогодба е била сключено или одобрена или публичният документ е бил съставен или регистриран и е бил удостоверен като европейско изпълнително основание;

5. „държава-членка на принудителното изпълнение“: държава-членка, в която е поискано принудителното изпълнение на решение, съдебна спогодба или публичен документ, които са удостоверени като европейско изпълнително основание;

6. „съд по произход“: съдът, който е сезиран с процеса към момента на изпълнение на условията по член 3, параграф 1, букви а), б) или в);

7. при ускорената съдебни процедура в Швеция, при неоспорени парични вземания без провеждане на устни състезания, като съдебната заповед представлява изпълнителен титул (betalningsföreläggande), изразът „съд“ включва Шведската служба за принудително изпълнение (kronofogdemyndighet).

ГЛАВА II

ЕВРОПЕЙСКО ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ

Член 5

Премахване на процедурата по признаване и изпълнение

Съдебно решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание в държавата-членка по произход, се признава и изпълнява в другите държави-членки без необходимост от декларация за изпълнение и без възможност за противопоставяне на неговото признаване.

Член 6

Изисквания към удостоверяването като европейско изпълнително основание

1. Решение по безспорно вземане, което е произнесено в държава-членка, след заявление във всеки момент пред съда по произход, се удостоверява като европейско изпълнително основание, ако са изпълнени следните условия:

▼B

а) решението подлежи на изпълнение в държавата-членка по произход;

б) решението не противоречи на разпоредбите за подсъдност, предвидени в глава II, раздели 3 и 6 от Регламент (ЕО) № 44/2001; и

в) съдебната процедура в държавата-членка по произход е изпълнила изискванията в глава III, в случай на безспорно вземане по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) или в); и

г) решението е произнесено на държавата-членка, където длъжникът има местоживеене по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО) № 44/2001, в случаи, когато:

— вземането е безспорно по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) или в); и

— вземането се отнася до договор, сключен от лице — потребител, с цел, която може да бъде разглеждана като чужда на неговата професионална дейност; и

— длъжникът е потребителят.

2. Когато решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание, е престанало да бъде изпълняемо или когато неговата изпълняемост е била преустановена или ограничена, трябва да бъде издадено удостоверение, което посочва липсата или ограничението на изпълняемост чрез заявяване пред съда по произход по всяко време, като се използват стандартните формуляри, посочени в приложение IV.

3. Без да се засяга член 12, параграф 2, когато след обжалване е произнесено решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание в съответствие с параграф 1 от настоящия член, чрез заявяване по всяко време се издава удостоверение за смяна, като се използва стандартният формуляр от приложение V, ако това решение по обжалването е изпълняемо в държавата-членка по произход.

Член 7

Разноски, свързани със съдебните процедури

Когато решението включва изпълняемо решение по сумата от разноските, свързана със съдебната процедура, като се включва и лихвеният процент, то е също легализирано в качеството на европейско изпълнително основание, що се отнася до разходите, освен ако длъжникът определено не е възразил срещу неговото задължение да поеме въпросните разноски съгласно закона на държавата-членка по произход.

Член 8

Делимост на удостоверяването като европейско изпълнително основание

Ако само отделни части от решението са съобразени с изискванията на настоящия регламент, само тази част се удостоверява като европейско изпълнително основание.

▼B

Член 9

Издаване на удостоверение за европейско изпълнително основание

1. Удостоверение за европейско изпълнително основание се издава във формата на стандартен формуляр, както е посочен в приложение I.

2. Удостоверение за европейско изпълнително основание се съставя на езика на съдебното решение.

Член 10

Поправяне и оттегляне на удостоверение за европейско изпълнително основание

1. Удостоверение за европейско изпълнително основание чрез заявяване пред съда на произход се:

а) поправя в случаите когато вследствие на материална грешка съществува несъответствие между решение и удостоверението;

б) се оттегля, ако е ясно, че удостоверението е издадено, без да са спазени условията на настоящия регламент.

2. При поправяне или оттегляне на удостоверението за европейско изпълнително основание се прилага правото на държавата-членка по произход.

3. Поправянето или оттеглянето на удостоверението за европейско изпълнително основание може да бъде извършено чрез стандартния формуляр, които е посочен в приложение IV.

4. Издаването на удостоверение за европейско изпълнително основание не подлежи на обжалване.

Член 11

Действие на удостоверението за европейско изпълнително основание

Удостоверението за европейско изпълнително основание има действие само в границите на изпълняемост на решението.

ГЛАВА III

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРОЦЕДУРИТЕ ОТНОСНО БЕЗСПОРНИ ВЗЕМАНИЯ

Член 12

Обхват на приложимост на задължителните стандарти

1. Решение по вземане, което е вземане по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) или в), може да бъде удостоверено като европейско изпълнително основание само ако държавата-членка е изпълнила процесуалните изисквания, уредени в настоящата глава.

2. Същите условия се прилагат при издаването на удостоверението за европейско изпълнително основание или на удостоверение за заместване по член 6, параграф 3 на постановено решение по обжалвано решение, в момента на постановяване на което са били изпълнени условията на член 3, параграф 1, буква б) или в).

▼B

Член 13

Връчване чрез потвърждение за получаване от длъжника

1. Документът за започване на производството или равностоен документ може да е бил връчен на длъжника по един от следните начини:

а) чрез лично връчване, при което длъжникът е подписал потвърждение за получаване, което включва дата на получаване;

б) чрез лично връчване, при което компетентното лице, което извършва връчването, е подписало документ, в който се посочва, че длъжникът е получил или и отказал без законно основание да получи документа, като се отбелязва датата на връчването;

в) чрез връчване по пощата, като длъжникът подписва и изпраща обратно потвърждението за получаване, като се отбелязва дата на получаване;

г) чрез връчване по електронен път, като факс или по електронна поща, при което длъжникът подписва и изпраща обратно потвърждение за получаване, като се посочва дата на получаване.

2. Всяка призовка за явяване на съдебно заседание може да бъде връчена на длъжника в съответствие с параграф 1 или устно на предишно съдебно заседание по същото дело, което се отбелязва в протокола от това заседание на съда.

Член 14

Връчване без потвърждение за приемане от длъжника

1. Документът за започване на производството или на равностоен документ и призовки за явяване на съдебно заседание могат да бъдат връчвани на длъжника по следните начини:

а) лично връчване на личния адрес на длъжника на лица, които живеят на същия адрес на длъжника или са наети на работа там;

б) ако длъжникът е самостоятелно заето лице или юридическо лице, лично връчване в деловите помещения на лицата, които са наети на работа от длъжника;

в) оставяне на документа в пощенската кутия на длъжника;

г) оставяне на документа в поща или на компетентни публични органи и оставянето на писмено съобщение за това оставяне в пощенската кутия на длъжника, при условие че писменото съобщение посочва ясно характера на съдебен документ или правното действие на нотификацията по отношение на връчването и действието на връчването по отношение на сроковете;

д) чрез пощата без потвърждение, в съответствие с параграф 3, когато длъжникът е с адрес в държавата-членка по произход;

е) чрез електронни средства с автоматично потвърждение за доставяне, при условие че длъжникът предварително изрично е приел този начин на връчване.

2. За целите на този регламент връчване в съответствие с параграф 1 не е приемливо, ако адресът на длъжника не е известен със сигурност.

3. Връчването на документ в съответствие с параграф 1, букви от а) до г) се потвърждава със:

а) документ, подписан от компетентно лице, което е извършило връчването, в който се посочва:

▼B

i) начин на връчване; и

ii) датата на връчване; и

iii) когато документът е бил връчен на лице, различно от длъжника — името на това лице и връзката му с длъжника,

или

б) потвърждение за получаване от лицето, което е получило документа в съответствие с параграф 1, букви а) и б).

Член 15

Връчване на представителите на длъжника

Връчване по член 13 или 14 може да бъде извършено чрез представител на длъжника.

Член 16

Предоставяне на длъжника на съответната информация относно вземането

За да се гарантира, че длъжникът е информиран съобразно изискванията относно вземането, документът за започване на производството или равностоен документ трябва да съдържа следното:

а) имената и адресите на страните;

б) размера на вземането;

в) ако се търси лихва по вземането, лихвения процент и периода, за който се търси лихва, освен ако лихвата, която е установена със закон, е прибавена автоматично към главницата по сила на закона на държавата-членка по произход;

г) описание на основанието на вземането.

Член 17

Предоставяне на длъжника на съответната информация относно процесуалните стъпки за оспорване на вземането

Във или заедно с документа за започване на процеса, равностоен документ или призовка за съдебно заседание по делото трябва да бъде ясно изложено следното:

а) процесуалните изисквания за оспорване на вземането, включително предвидените срокове за оспорването му в писмена форма или в краен случай датата на съдебното заседание, названието и адреса на институцията, на която да се отговори или пред която трябва да се яви, както и необходимостта да бъде представен от адвокат, когато това е задължително;

б) последствията от липсата на възражение или на неявяване, особено в краен случай възможността, че съдебно решение може да бъде постановено или изпълнено срещу длъжника, и задължение за разходите по съдебното дело.

Член 18

Преодоляване на неспазване на минималните изисквания

1. Когато процесът в държавата-членка по произход не отговаря на процесуалните изисквания по членовете от 13 до 17, такова неспазване на изискванията се преодолява и решение се удостоверява като европейско изпълнително основание, ако:

▼B

а) решението е съобщено на длъжника в съответствие с изискванията на член 13 или 14; и

б) длъжникът е имал възможност да оспори решението чрез пълно преразглеждане и е бил съответно информиран със или в решението за процесуалните изисквания за обжалване, включително за наименованието и адреса на институцията, пред която се обжалва, както и за крайния срок; и

в) длъжникът е пропуснал да обжалва решение в съответствие с процесуалните изисквания.

2. Когато процесът в държавата-членка по произход не отговаря на процесуалните изисквания по член 13 или 14, такова неспазване на изискванията се преодолява, ако се докаже от действията на длъжника в съдебното производство, че той лично е получил навреме връчения документа, за да може да подготви защитата си.

Член 19

Минимални изисквания за преразглеждане на изключителни случаи

1. В допълнение на членове от 13 до 18, решение може да бъде удостоверено като европейско изпълнително основание само ако длъжникът е оправомощен от закона на държавата-членка по произход да иска преразглеждане на съответното решение, когато са изпълнени следните условия:

а) i) документ за започване на процеса, равностоен документ или, когато е приложимо, призовка за съдебно заседание е връчен по един от начините по член 14, и

ii) връчването не е извършено навреме, за да му позволи да подготви защитата си, без вина от негова страна;

или

б) длъжникът не е оспорил вземането поради непреодолима сила или поради изключителни обстоятелства, без вина от негова страна,

като и в двата случая е действал незабавно.

2. Този член не накърнява възможността на държавите-членки да разрешават преразглеждане на решение при по-благоприятни условия, отколкото тези по параграф 1.

ГЛАВА IV

ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 20

Процедура за принудително изпълнение

1. Без да се засягат разпоредбите на настоящата глава, процедурите за принудително изпълнение се уреждат от закона на държавата-членка на принудителното изпълнение.

Решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание, ще бъде изпълнено при същите условия както решение, което е постановено в държавата-членка на принудителното изпълнение.

2. Кредиторът трябва да предостави на компетентни органи за принудително изпълнение в държавата-членка на принудителното изпълнение:

▼B

а) екземпляр от решение, което отговаря на необходимите изисквания за доказателствена сила;

б) екземпляр на удостоверение за европейско изпълнително основание, което отговаря на необходимите изисквания за доказателствена сила; и

в) при нужда, препис на удостоверението за европейско изпълнително основание или превод на същото на официалния език на държавата-членка на принудителното изпълнение, или ако има няколко официални езика в държавата-членка на принудително изпълнение, на официалния език или на един от официалните езици на съдебното производство, от мястото, откъдето принудителното изпълнение е потърсено, съгласно законодателството на тази държава-членка, или друг език, който държавата-членка на принудително изпълнение е посочила, може да бъде приет. Всяка държава-членка може да посочи официалния език или езиците на институциите на Европейската общност, различен от техния собствен, на който приема да бъде съставено удостоверението. Преводът трябва да е заверен от оправамощено лице в една от държавите-членки.

3. На страна, която иска принудително изпълнение в държава-членка на удостоверение за европейско изпълнително основание, не може да се изисква никакъв залог, спогодба или депозит, под каквото и да е наименование, поради факта че е чужд гражданин, не е местно лице или не пребивава в държавата-членка на принудителното изпълнение.

Член 21

Отказ от принудително изпълнение

1. При молба на длъжника принудителното изпълнение се отказва от компетентния съд в държавата-членка на принудителното изпълнение, ако решението, което е удостоверено като европейско изпълнително основание, е несъвместимо с предишно решение, което е постановено в някоя държава-членка или в трета страна, когато.

а) предишното решение е постановено при еднакво правно основание за вземане и между същите страни; и

б) предишното решение е постановено в държавата-членка на принудителното изпълнение или отговаря на необходимите условия за признаване в държавата-членка на принудителното изпълнение; и

в) несъвместимостта на решенията не е била и не може да бъде повдигната като възражение в съдебното производство в държавата-членка по произход.

2. Решението или неговото удостоверяване като европейско изпълнително основание не може при никакви обстоятелства да бъде предмет на преразглеждане в държавата-членка на принудителното изпълнение.

Член 22

Споразумения с трети страни

Настоящият регламент няма действие спрямо споразуменията, с които държавите-членки са се задължили преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 44/2001, в съответствие с член 59 от Брюкселската конвенция относно подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, да не признават постановеното решение, по-специално в друга държава-членка, която е страна по посочената конвенция, срещу ответник, чието

▼B

местоживеене или обичайно пребиваване е в трета страна, за делата по член 4 от посочената конвенция съдебното решение може да се основава на компетентността, която е уредена в член 3, втори параграф от посочената конвенция.

Член 23

Спиране или ограничаване на принудителното изпълнение

Когато длъжникът е:

— обжалвал решението, което е удостоверено като европейско основание за принудително решение, включително молба за преразглеждане по смисъла на член 19, или

— поискал поправяне или оттегляне на удостоверението за европейско изпълнително основание съгласно член 10,

компетентният съд или орган в държавата-членка на принудително изпълнение при молба на длъжника може:

а) да ограничи производството по принудителното изпълнение до обезпечителни мерки; или

б) да направи принудителното изпълнение условно, при предоставяне на определена гаранция;

в) при изключителни обстоятелства да спре производството по принудителното изпълнение.

ГЛАВА V

СЪДЕБНИ СПОГОДБИ И ПУБЛИЧНИ ДОКУМЕНТИ

Член 24

Съдебна спогодба

1. Спогодба, която се отнася до вземане по смисъла на член 4, параграф 2, което е било одобрено от съда или е сключено пред съда в хода на производството, и която е приложима в държава-членка, в която е била одобрена или сключена, при молба до съда, който я е одобрил или пред който е сключена, може да се удостовери като европейско изпълнително основание чрез стандартния формуляр от приложение II.

2. Спогодба, която е удостоверена като европейско изпълнително основание в държава-членка по произход, се изпълнява в държавата-членка без нужда от декларация за изпълняемост и без възможност за противопоставяне на неговата изпълняемост.

3. Разпоредбите в глава II, с изключение на член 5, член 6, параграф 1 и член 9, параграф 1 и в глава IV, с изключение на член 21, параграф 1 и член 22 се прилагат по целесъобразност.

Член 25

Публични документи

1. Публичен документ относно вземане по смисъла на член 4, параграф 2 е изпълняем в държавата-членка при молба до посочения орган на държавата-членка по произход и се удостоверява като европейско изпълнително основание чрез стандартния формуляр от приложение III.

2. Публичен документ, който е удостоверен като европейско изпълнително основание в държава-членка по произход, е

▼B

изпълняем в друга държава-членка без нужда от декларация и без възможност за противопоставяне на неговата изпълняемост.

3. Разпоредбите на глава II, с изключение на член 5, член 6, параграф 1 и член 9, параграф 1 и на глава IV, с изключение на член 21, параграф 1 и член 22, се прилагат по целесъобразност.

ГЛАВА VI

ВРЕМЕННА РАЗПОРЕДБА

Член 26

Временна разпоредба

Настоящият регламент е приложим само за произнесени решения, за съдебни, одобрени или сключени спогодби и за документи, формално съставени или регистрирани като публични документи след влизането в сила на този регламент.

ГЛАВА VII

ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИ ПРАВНИ АКТОВЕ НА ОБЩНОСТТА

Член 27

Отношение към Регламент (ЕО) № 44/2001

Настоящият регламент няма действие по отношение на възможността за искане на признаване и изпълнение на съдебно решение, съдебна спогодба или публичен документ по безспорно вземане в съответствие с Регламент (ЕО) № 44/2001.

Член 28

Отношение към Регламент (ЕО) № 1348/2000

Настоящият регламент не засяга приложението на Регламент (ЕО) № 1348/2000.

ГЛАВА VIII

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Информация относно процедурите и органите по принудително изпълнение

Държавите-членки си сътрудничат с цел да осигурят на обществото и професионалните кръгове информация относно:

а) методите и процедурите на принудителното изпълнение в държавите-членки; и

б) компетентните органи за принудително изпълнение в държавите-членки,

по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по гражданските и търговските дела, създадена в съответствие с Решение 2001/470/ЕО ([1]).

([1]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

▼B

Член 30

Информация относно процедурите по обезщетение, езици и правомощия

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за:

а) процедури за поправка и оттегляне по член 10, параграф 2 и процедурата за преразглеждане по член 19, параграф 1;

б) приетите езици в съответствие с член 20, параграф 2, буква в);

в) списък на правомощията по член 25;

както и всички допълнителни изменения към тях.

2. Комисията предоставя публично нотифицираната информация в съответствие с параграф 1 чрез публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, както и по всички други подходящи начини.

▼M2

Член 31

Изменения на приложенията

Комисията изменя стандартните формуляри, установени в приложенията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 32, параграф 2.

Член 32

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, посочен в член 75 от Регламент (ЕО) № 44/2001.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 33

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 21 януари 2005 г.

Той е прилага от 21 октомври 2005 г., с изключение на членовете 30, 31 и 32, които се прилагат от 21 януари 2005 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКО ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ — СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ

1. Изразвоенемо по проекции: Белгия ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐
Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐
Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐
Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐
Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2. Съдебно приложение на удостоверение:

2.1. Имена:

2.2. Адрес:

2.3. Тел. (Факс Адрес на електронна поща):

3. Ако е различен съдебно приложение решение:

3.1. Имена:

3.2. Адрес:

3.3. Тел. (Факс Адрес на електронна поща):

4. Решение:

4.1. Дата:

4.2. Референтен номер:

4.3. Страни:

4.3.1. Имена адрес на кредитор(ие):

4.3.2. Имена адрес на лъжник(ие):

5. Удостоверено парично вземане:

5.1. Главница:

5.1.1. Валута: Евро ☐ Кипърска лира ☐ Чешка крона ☐ Естонска крона ☐
Лира стерлинга ☐ Унгарски форинт ☐ Литовски литас ☐ Латвийски лат ☐
Малтийска лира ☐ Полска злота ☐ Шведска крона ☐ Словашка крона ☐
Словенски долар ☐
Други (поясните) ☐

5.1.2. Ако вземането е за периодични плащания:

5.1.2.1. Размер на вноската:

5.1.2.2. Падежна дата на първата вноска:

5.1.2.3. Падежна дата на следващите вноски:

сериозно ☐ месечно ☐ друга (поясните) ☐

5.1.2.4. Период на вземането:

5.1.2.4.1. Влиянена непоредения ☐ или

5.1.2.4.2. Падежна дата на последната вноска:

▼**M1**

5.2 Лихва

5.2.1. Лихвен процент

5.2.1.1. [illegible]

5.2.1.2. % на основаните процент на Европейската централна банка [1]

5.2.1.3. Друг (ниж ниж)

5.2.2. Лихвата се събира от:

5.1. Размер на разлагане за властановяване, ако такива са определени в решението:

6. Решението се въвежда в действие в страната членка на произход ☐

7. Решението все още подлежи на обжалване

Да ☐ Не ☐

8. Решението е по безспорно в смисъл по член 5, параграф 1 ☐

9. Решението е в съответствие с член 6, параграф 1, буква (i) ☐

10. Решението се отнася до въпроси, свързани с потребителски договори

Да ☐ Не ☐

10.1. Ако да

Длъжникът е потребител от:

Да ☐ Не ☐

10.2. Ако да

Длъжникът е с местоживеене в държавата членка на произход по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО № 44/2001) ☐

11. Връчването на документите за образуване на производството ако така ПЕ, ако е това е приложимо

Да ☐ Не ☐

11.1. Връчването е осъществено в съответствие с член 13 ☐

или връчването е осъществено в съответствие с член 14 ☐

или е доказано че длъжникът е получил документа в съответствие с член 18, параграф 2 ☐

11.2. Допълнена информация

Длъжникът е информиран в съответствие с членове 16 и 17 ☐

12. Връчване на приложения, ако е приложимо

Да ☐ Не ☐

---

[1] Лихвен процент, изчислен на Европейската централна банка, изменението се прилага по рефинансиране

▼**M1**

12.1 Врѣмѣнето е изтѣкнено в съответствие с член 13 ☐

или врѣмѣнето е изтѣкнено в съответствие с член 14 ☐

или е доказано, че длъжникѣ е получил прѣмѣнето в съответствие с член 28, параграф 2 ☐

12.2 Допълнена информация

Длъжникѣ е информиран в съответствие с член 17 ☐

13 Отстраняване на несъответствията с изпълнение процедурни стандарти съгласно член 18, параграф 1

13.1. Врѣмѣнето на решението е изтѣкнено в съответствие с член 13 ☐

или врѣмѣнето на решението е изтѣкнено в съответствие с член 14 ☐

или е доказано, че длъжникѣ е получил решението в съответствие с член 18, параграф 2 ☐

13.2. Допълнена информация

Длъжникѣ е информиран в съответствие с член 18, параграф 1, буква б) ☐

13.3 Длъжникѣ е ѣма с обжалване да обжалва решението

Да ☐ Не ☐

13.4. Длъжникѣ не е обжалвал решението съгласно съответните процедурни изисквания

Да ☐ Не ☐

Съставено на ..... Дата .....

.....

Подписи и заглавия

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УДОСТОВЕРЕНИЕ — СЪДЕБНО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКО НАРЕЖДАНЕ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ В ДЕЙСТВИЕ

1. Изпълнителна компетентна: Белгия ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2. Съдържанието удостоверението.

2.1. Име:

2.2. Адрес:

2.3. Тел./факс/адрес на електронна поща:

3. Ако е различен, съд, одобрявал споразумението или предхождно то е сключено.

3.1. Име:

3.2. Адрес:

3.3. Тел./факс/адрес на електронна поща:

4. Съдебно споразумение

4.1. Дата

4.2. Референтен номер

4.3. Страни

4.3.1. Име и адрес на кредитор(и):

4.3.2. Име и адрес на длъжник(и):

5. Удостоверено парично вземане

5.1. Главница:

5.1.1. Валута: Евро ☐ Катарска лира ☐ Чешка крона ☐ Естонска крона ☐ Лира стерлинга ☐ Унгарски форинт ☐ Литовски литас ☐ Латвийски лат ☐ Малтийска лира ☐ Полска злоча ☐ Шведска крона ☐ Словашка крона ☐ Словенски толар ☐ Други (Моля, ...) ☐

5.1.2. Ако вземането е за периодични плащания:

5.1.2.1. Размер на вноската

5.1.2.2. Падежна дата на първата вноска

5.1.2.3. Падежни дати на следващите вноски

седмично ☐ месечно ☐ друга (моля, ...) ☐

5.1.2.4. Период на вземането

5.1.2.4.1. В момента цендре ценен ☐ ...

5.1.2.4.2. Падежна дата на ... вноска

▼**M1**

5.2 Пихва

5.2.1. Пихвен процент

5.2.1.1 % или

5.2.1.2 За нас основания процент на Европейската централна банка (1)

5.2.1.3. Друг [illegible]

5.2.2. Пихвата се събира от:

5.4 Размер на разходите за изпълнение, ако такива са определени в съдебното решение

6. Съдебното решение е изпълнено в тяжкавата-чпенка по произход ☐

Изставено на [illegible] Дата [illegible]

[illegible]

Подпис и подписване

(1) [illegible]

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ III

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ — ПУБЛИЧЕН ДОКУМЕНТ

1 Державна ценна хартия: Белгия ☐ Чешка республика ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2 Съд орган, подаващ удостоверението

2.1 Име

2.2 Адрес

2.3 Тел./факс. Адрес на електронна поща

3 Ако е различен съд орган, който изготвя или регистрира изпълнителен инструмент

3.1 Име

3.2 Адрес

3.3. Тел./факс. Адрес на електронна поща

4 Изпълнителен инструмент

4.1 Дата

4.2. Референтен номер

4.3. Страни

4.3.1 Име и адрес на кредитор(и):

4.3.2 Име и адрес на ц(ъ)ждолжник(и):

5 Удостоверено парично вземане

5.1 Главница

5.1.1 Валута: Евро ☐ Кипърска лира ☐ Чешка крона ☐ Естонска крона ☐ Лира стерлинга ☐ Унгарски форинт ☐ Литовски лита ☐ Латвийски лат ☐ Малтийска лира ☐ Полска злота ☐ Шведска крона ☐ Словашка крона ☐ Словенски толар ☐ друга (моля, кете) ☐

5.1.2 Ако вземането е за периодична плащания

5.1.2.1. Размер на вноската

5.1.2.2. Падежна дата на първата вноска

5.1.2.3 Падежна дата на последната вноска

седмично ☐ месечно ☐ друга (моля, кете) ☐

5.1.2.4 Период на вземането

5.1.2.4.1 Наименна непрекъсен ☐ или

5.1.2.4.2 Падежна дата на последната вноска

▼**M1**

5.2. Дивиденти

5.2.1 Дивиденти проект

5.2.1.1. [illegible]

5.2.1.2 [illegible] на основания проект на Европейската централна банка (1)

5.2.1.3. Друг (уточнете)

5.2.2 Дивиденти се изберат

5.3. Размер на разлагане за вид [illegible], или такива за определени [illegible] решение.

6. Публичните получени [illegible] в [illegible] по проекта ☐

Оставено в [illegible] Дата [illegible]

[illegible]

Подпис и [illegible]

(1) Дивиденти проект [illegible] на Европейската централна банка [illegible] рефинансирант

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЛИПСА ИЛИ ОГРАНИЧЕНИЕ НА ИЗПЪЛНИМОСТ

Член 6, параграф 2:

1. Държава-членка, в която: Белгия ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2. Съд, който е издал удостоверението

2.1 Име:

2.2 Адрес:

2.3 Тел. Факс Адрес на електронна поща

3. Акт за разпореждане, за който е издадено съдебно решение или съдебно споразумение, публикувани служебно: ☐

3.1 Име:

3.2 Адрес:

3.3 Тел. Факс Адрес на електронна поща

4. Съдебно решение или съдебно споразумение, публикувани служебно: ☐

4.1 Дата

4.2 Референтен номер

4.3 Страни

4.3.1. Име и адрес на кредитора:

4.3.2. Име и адрес на длъжника:

5. Настоящото съдебно решение/съдебно споразумение, публикувани служебно, се удостоверява като изпълнително основание по

5.1 Съдебното решение/съдебното споразумение, публикувани служебно, е изпълнимо в момента: ☐

5.2 Изпълнимостта е временна

5.2 спряна ☐

5.2.1. ограничена до обезпечителни мерки ☐

5.2.3 изпълнимостта, произтичаща от обезпечение, в момента не е ограничена ☐

5.2.4. Сума на обезпечението

5.2.4.2. Валута: Евро ☐ Кипърска лира ☐ Чешка крона ☐ Естонска крона ☐ Стерлинга ☐ Унгарска форинт ☐ Литовска литас ☐ Латвийски лат ☐ Малтийска лира ☐ Полска злота ☐ Шведска крона ☐ Словашка крона ☐ Словенски толар ☐ друга: ..... ☐

5.2.4. Друго (моля, посочете) ☐

Съставено на ..... Дата .....

.....

Подпис и/или печат

(1) Незадължително поле.

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ V

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЗАМЯНА НА ЕВРОПЕЙСКОТО ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ ВСЛЕДСТВИЕ НА ОБЖАЛВАНЕ

(Член 6, параграф 3)

A. Среду [illegible] съдебно решение (съдебно споразумение) публичен документ (1), удостоверено като Европейско изпълнително основание е подадена жалба

1. Държава-членка по произход: Белгия ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипър ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2. Съдебен орган, издаван удостоверението

2.1 Име:

2.2 Адрес:

2.3 Тел./Факс/Адрес на електронна поща

3. Ако е различен съдебен орган, издаван съдебното решение (съдебното споразумение) публичен документ (1)

3.1 Име:

3.2 Адрес:

3.3 Тел./Факс/Адрес на електронна поща

4. Съдебно решение (съдебно споразумение) публичен документ (1)

4.1 Дата

4.2 Референтен номер:

4.3 Страни

4.3.1. Име и адрес на кредитори(и)

4.3.2. Име и адрес на длъжник(ци)

B. По тази жалба беше произнесено с [illegible] решение [illegible] Европейско изпълнително основание [illegible] Европейско изпълнително основание

1. Съд

1.1 Име:

1.2. Адрес:

1.3 Тел./Факс/Адрес на електронна поща

2. Решение

2.1 Дата

2.2 Референтен номер:

3. Удостоверено царично звучане

3.1 Глаголна

---

(1) Ненужното се зачерква

▼**M1**

3.1.1	Валута	Евро	☐	Кипарска лира	☐	Чешка крона	☐	Естонска крона	☐
		Пиран ер-ника	☐	Унгарски форинт	☐	Латвийски лат	☐	Латвийски лат	☐
		Малтийска лира	☐	Полска злота	☐	Шведска крона	☐	Словенска крона	☐
		Словенска тодар	☐						
		(пруттипов лете)	☐						

3.1.2 Ако влечането е за периодични плащания

3.1.2.1. Размер на вноската

3.1.2.2. Падежна дата на първата вноска:

3.1.2.3. Падежни дати на следващите вноски

седмично ☐ месечно ☐ друга (пояснете) ☐

3.1.2.4. Период на влечането

3.1.2.4.1. Влечането ежегодно ☐ ясно

3.1.2.4.2. Падежна дата на последната вноска:

3.2. Лихва

3.2.1 Лихвен процент

3.2.1.1. ... % ...

3.2.1.2. ... % ... основен процент на Европейската централна банка

3.2.1.3. Друг (пояснете)

3.2.2. Лихвата се събира от:

3.3. Размер на разходите за настановяване, ако такива са определени в решението.

4. Решението е изменяване в действие в държавата-членка на произход ☐

5. Решението все още подлежи на повторяване в отражение

На ☐ Не ☐

6. Решението е в съответствие с член 6, параграф 1, буква б) ☐

7. Решението касае въпроси, свързани с договори с потребители

На ☐ Не ☐

7.1. Ако да

Длъжникът е потребителят

На ☐ Не ☐

7.2. Ако да

Длъжникът е с настоящето в държавата-членка на произход по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО) № 44/2001 ☐

8. Ако изменена на произхода на решението не жадбата влечането е безспорно по смисъла на член 3, параграф 1 (буква б) или в)

На ☐ Не ☐

▼**M1**

Акция

S.1. Връчване на документа, поставен на ми или на обща нането

Кредиторът получил жалбата?

Да ☐ Не ☐

Акция

S.1.1. Връчването е осъществено съгласно член 13 ☐

или връчването осъществено съгласно член 14 ☐

или е показано, че длъжникът е получил документа в съответствие с член 18, параграф 2 ☐

S.1.2. Пълнена информация

Длъжникът е информиран в съответствие с членове 16 и 17 ☐

S.2. Връчване на призовка, ако е приложимо

Да ☐ Не ☐

Акция

S.2.1. Връчването е осъществено съгласно член 13 ☐

или връчването осъществено съгласно член 14 ☐

или е показано, че длъжникът е получил призовката в съответствие с член 18, параграф 2 ☐

S.2.2. Пълнена информация

Длъжникът е информиран в съответствие с член 17 ☐

S.3. Отстраняване на несъответствията с неприложимо проверяване на дарен съгласно член 18, параграф 1

S.3.1. Връчването на решението е извършено в съответствие с член 13 ☐

или връчването на решението е извършено в съответствие с член 14 ☐

или е показано, че длъжникът е получил решението в съответствие с член 18, параграф 2 ☐

S.3.2. Пълнена информация

Длъжникът е информиран в съответствие с член 18, параграф 1, буква би ☐

Съставено във . . . . . Дата . . . . . .

. . . . . .

Подпис и печат

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА КОРИГИРАНЕ ИЛИ ОТТЕГЛЯНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКО ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ

(Член 10, параграф 4)

СЪДЕБНО УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЕВРОПЕЙСКО ИЗПЪЛНИТЕЛНО ОСНОВАНИЕ

1. Держава членка по произход: Белгия ☐ Чешка република ☐ Германия ☐ Естония ☐ Гърция ☐ Испания ☐ Франция ☐ Ирландия ☐ Италия ☐ Кипар ☐ Латвия ☐ Литва ☐ Люксембург ☐ Унгария ☐ Малта ☐ Нидерландия ☐ Австрия ☐ Полша ☐ Португалия ☐ Словакия ☐ Словения ☐ Финландия ☐ Швеция ☐ Обединено кралство ☐

2. Съдържание и даващ удостоверението

2.1. Име

2.2 Адрес

2.3 Тел./факс адрес на електронна поща

3. Ако е различен съдържание и даващ съдебното решение/съдебно споразумение/публичния документ ☐

3.1 Име

3.2 Адрес

3.3 Тел./факс адрес на електронна поща

4. Съдебно решение/съдебно споразумение/публичен документ

4.1 Дата

4.2 Референтен номер

4.3 Страна

4.3.1. Име и адрес на кредиторбю

4.3.2 Име и адрес на длъжникаи

СЛЕДВА ДА БЪДЕ

5. КОРИГИРАН в резултат на изложенитеи материална грешка в него, когато се съдържа в следното несъответствие между удостоверението за европейско изпълнително основание и съдебното решение/съдебно споразумение/публичния документ/обяснете ☐

6. ОТТЕГЛЕН, защото

6.1. Удостоверението съдебно решение е свързано с потребителски договор, но е произнесено в държава членка, в която не се намира постоянният адрес на потребителя по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО № 44/2001) ☐

6.2 УДОСТОВЕРЕНИЕТО за европейско изпълнително основание е изложено в нарушение на правилата на друга приказа (обяснете) ☐

Съставено във ..... Дата .....

.....

Подпис или печат

---

2 Ненужното се заверява

56

Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

Процедура за европейска заповед за плащане

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1896/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2006 година

за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

(ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) № 936/2012 на Комисията от 4 октомври 2012 година	L 283	1	16.10.2012 г.
►M2	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►M3	Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година	L 341	1	24.12.2015 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1896/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2006 година

за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

Член 1

Предмет

1. Целта на настоящия регламент е:

а) да опрости, ускори и намали разходите за съдебни спорове по трансгранични дела, свързани с безспорни парични вземания, чрез създаването на европейска заповед за плащане;

и

б) да позволи свободното обращение на европейски заповеди за плащане в държавите-членки чрез определянето на минимални стандарти, спазването на които премахва необходимостта от каквото и да е междинно производство в държавата-членка по привеждане в изпълнение преди признаването и привеждането в изпълнение.

2. Настоящият регламент не възпрепятства ищец да предяви иск по смисъла на член 4, като използва друга процедура, която съществува по законодателството на държава-членка или по правото на Общността.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага към граждански и търговски дела по трансгранични спорове независимо от характера на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, дела, свързани с приходи, митници или административни въпроси, или отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняване на държавната власт (*acta iure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага към:

а) имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

б) производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, конкордати и други аналогични производства;

в) социална сигурност;

г) вземания, произтичащи от извъндоговорни задължения, освен ако:

i) те не са били предмет на споразумение между страните или ако не е имало признаване на дълг,

или

ii) те са свързани с ликвидни задължения, произтичащи от съсобственост на имущество.

3. В настоящия регламент понятието „държава-членка“ означава държавите-членки с изключение на Дания.

▼B

Член 3

Трансгранични случаи

1. За целите на настоящия регламент трансграничен случай е такъв случай, при който поне една от страните има местоживеене или обичайно пребивава в държава-членка, различна от държавата-членка на сезирания съд.

2. Местоживеенето се определя в съответствие с членове 59 и 60 от Регламент (ЕО) № 44/2001 от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([1]).

3. Относимият момент за определяне на това дали е налице трансграничен случай е времето на внасяне на иска за европейска заповед за плащане в съответствие с настоящия регламент.

Член 4

Процедура за европейска заповед за плащане

Създава се процедура за европейска заповед за плащане за събиране на парични вземания с определен размер, които са били дължими в момента на подаване на иска за европейска заповед за плащане.

Член 5

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която е издадена европейска заповед за плащане;

2) „държава-членка по привеждане в изпълнение“ означава държавата-членка, в която се иска привеждането в изпълнение на европейска заповед за плащане;

3) „съд“ означава всеки орган в държава-членка, който е компетентен по отношение на европейски заповеди за плащане или свързаните с тях въпроси;

4) „съд по произход“ означава съдът, който издава европейска заповед за плащане.

Член 6

Компетентност

1. За целите на прилагането на настоящия регламент компетентността се определя в съответствие със съответните правила на правото на Общността, по-специално на Регламент (ЕО) № 44/2001.

2. Независимо от това, ако вземането е свързано с договор, сключен от лице, потребител за с цел, която може да бъде считана като попадаща извън неговата професионална дейност, и ако ответникът е потребителят, единствено съдилищата на държавата-членка по местоживеенето на ответника по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО) № 44/2001 са компетентни.

([1]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2245/2004 на Комисията (ОВ L 381, 28.12.2004 г., стр. 10).

▼B

Член 7

Молба за издаване на европейска заповед за плащане

1. Молбата за издаване на европейска заповед за плащане се изготвя съгласно формуляр А, изложен в приложение I.

2. Молбата съдържа:

а) имената и адресите на страните, а при необходимост, и на техните представители, и на съда, до който е отправена молбата;

б) стойността на вземането, включително главницата, а, където е приложимо, и лихвата, договорните неустойки и разходите;

в) ако се иска лихва върху вземането — лихвеният процент и срокът, за който се иска лихва, освен ако към главницата не се добавя автоматично законна лихва по законодателството на държавата-членка по произход;

г) причината за завеждане на делото, включително описание на обстоятелствата, използвани като основание за вземането и, където е приложимо, исканата лихва;

д) описание на доказателствата в подкрепа на вземането;

е) основания за компетентността;

и

ж) трансграничния характер на случая по смисъла на член 3.

3. В молбата ищецът декларира, че предоставената информация е вярна според неговите знания и убеждения и приема, че всяко умишлено излагане на неверни факти би могло да доведе до съответни санкции по законодателството на държавата-членка по произход.

▼M3

4. В отделно допълнение към молбата ищецът може да посочи на съда коя от процедурите, изброени в член 17, параграф 1, букви а) и б), ако въобще посочва процедура, иска да се приложи към неговия иск в последващото гражданско производство, в случай че ответникът подаде възражение срещу европейската заповед за плащане.

В допълнението, предвидено в първа алинея, ищецът може също да посочи на съда, че се противопоставя на прехвърляне към гражданско производство по смисъла на член 17, параграф 1, буква а) или буква б) в случай на възражение от страна на ответника. Това не възпрепятства ищеца впоследствие да уведоми съда за това, но във всеки случай преди издаването на заповедта.

▼B

5. Молбата се подава на хартиен носител или чрез всяко друго средство за съобщения, включително електронно, прието от държавата-членка по произход и достъпно за съда по произход.

6. Молбата се подписва от ищеца или, където това е приложимо, от неговия представител. Когато молбата се подава на електронен носител в съответствие с параграф 5, тя се подписва в съответствие с член 2, параграф 2 от Директива 1999/93/ЕО от 13 декември 1999 г. на Европейския парламент и на Съвета относно правната

▼B

рамка на Общността за електронните подписи [1]. Подписът се признава в държавата-членка по произход и не може да бъде предмет на допълнителни изисквания.

Независимо от това такъв електронен подпис не се изисква, ако и доколкото в съдилищата на държавата-членка по произход съществува алтернативна електронна система за съобщаване, която е достъпна за определен кръг предварително регистрирани удостоверени потребители и която позволява идентифицирането на тези потребители по надежден начин. Държавите-членки уведомяват Комисията за такива системи за съобщаване.

Член 8

Проверка на молбата

Съдът, сезиран с молба за издаване на европейска заповед за плащане, проверява възможно най-бързо и въз основа на молбата дали са изпълнени изискванията, посочени в членове 2, 3, 4, 6 и 7, и дали вземането е основателно. Тази проверка може да представлява автоматизирана процедура.

Член 9

Допълване и поправка

1. Ако не са изпълнени изискванията, посочени в член 7, и ако вземането не е очевидно неоснователно, съдът предоставя на ищеца възможност да допълни или да поправи молбата. Съдът използва формуляр Б, изложен в приложение II.

2. Когато съдът иска от ищеца да допълни или поправи молбата, той указва срок, който той е преценил за подходящ с оглед на обстоятелствата. Съдът може по своя преценка да удължи този срок.

Член 10

Изменение на молбата

1. Ако изискванията по член 8 са изпълнени само за част от молбата, съдът уведомява ищеца за това, като използва формуляр В, изложен в приложение III. Ищецът се приканва да приеме или да отхвърли покана за европейска заповед за плащане на сума, посочена от съда, и се уведомява за последиците на неговото решение. Ищецът отговаря, като връща формуляр В в указания от съда срок в съответствие с член 9, параграф 2.

2. Ако ищецът приема предложението на съда, съдът издава европейска заповед за плащане в съответствие с член 12 за частта от вземането, приета от ищеца. Последиците по отношение на оставащата част от първоначалното вземане се регулират от националното законодателство.

[1] ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 12.

▼B

3. Ако ищецът не изпрати своя отговор в указания от съда срок или отхвърли предложението на съда, съдът отхвърля изцяло молбата за европейска заповед за плащане.

Член 11

Отхвърляне на молбата

1. Съдът отхвърля молбата, ако:

а) не са изпълнени изискванията, посочени в членове 2, 3, 4, 6 и 7;

или

б) вземането е очевидно неоснователно;

или

в) ищецът не изпрати отговора си в указания от съда срок по член 9, параграф 2;

или

г) ищецът не изпрати своя отговор в указания от съда срок или отхвърли предложението на съда в съответствие с член 10.

Ищецът се уведомява за основанията за отхвърлянето с формуляр Г, изложен в приложение IV.

2. Отхвърлянето на молбата не подлежи на обжалване.

3. Отхвърлянето на молбата не възпрепятства ищеца да предяви своето вземане чрез нова молба за издаване на европейска заповед за плащане или чрез всяка друга процедура, предвидена по законодателството на държава-членка.

Член 12

Издаване на европейска заповед за плащане

1. Ако са изпълнени изискванията по член 8, съдът издава възможно най-рано и обикновено в 30-дневен срок от подаването на молбата европейска заповед за плащане, като използва формуляр Д, изложен в приложение V.

30-дневният срок не включва времето, използвано от ищеца за допълване, поправка или изменение на молбата.

2. Европейската заповед за плащане се издава заедно с копие от молбата. Тя не съдържа информацията, предоставена от ищеца в допълнения 1 и 2 към формуляр А.

3. С европейската заповед за плащане ответникът се уведомява за стоящите пред него възможности да:

а) плати сумата, посочена в заповедта, на ищеца;

или

▼B

б) да се противопостави на заповедта, като подаде до съда по произход възражение, което трябва да бъде изпратено в 30-дневен срок от връчването на заповедта.

4. С европейската заповед за плащане ответникът се уведомява, че:

а) заповедта е издадена единствено на основание информацията, която е била предоставена от ищеца и не е била проверена от съда;

б) заповедта подлежи на принудително изпълнение, освен ако не се подаде възражение до съда в съответствие с член 16;

в) когато е подадено възражение, производството продължава пред компетентните съдилища на държавата-членка по произход в съответствие правилата на редовния граждански процес, освен ако ищецът не е поискал изрично в такъв случай производството да бъде прекратено изрично.

5. Съдът осигурява връчването на заповедта на ищеца в съответствие с националното законодателство по начин, който отговаря на минималните стандарти, посочени в членове 13, 14 и 15.

Член 13

Връчване с обратна разписка на ответника

Европейската заповед за плащане може да бъде връчена на ответника в съответствие с националното законодателство на държавата, в която трябва да се извърши връчването, по един от следните начини:

а) лично връчване, доказано с потвърждаване на получаването, включително датата на получаване, което е подписано от ответника;

б) лично връчване, доказано с документ, подписан от компетентното лице, което е извършило връчването, в който се посочва, че ответникът е получил документа или е отказал да го получи без правно основание, и датата на връчване;

в) връчване по пощата, доказано с признаване на получаването, включително датата на получаване, което е подписано и върнато от ответника;

г) връчване по електронен начин като факс или електронна поща, доказано с признаване на получаването, включително датата на получаване, което е подписано и върнато от ответника.

Член 14

Връчване без обратна разписка от ответника

1. Европейската заповед за плащане може също така да бъде връчена в съответствие с националното законодателство на държавата, в която трябва да се извърши връчването, по един от следните начини:

а) лично връчване на личния адрес на ответника на лица, които живеят в същото домакинство или работят там;

▼B

б) в случай на самостоятелно зает ответник или на юридическо лице — лично връчване в офиса на ответника на лица, които са наети от ответника;

в) депозиране на заповедта в пощенската кутия на ответника;

г) депозиране на заповедта в пощенска станция или при компетентни публични органи и поставяне в пощенската кутия на ответника на писмена нотификация за такова депозиране, при условие че писмената нотификация ясно указва естеството на документа като съдебен документ или правните последици от нотификацията като извършване на връчване и на определяне на срока за подаване на възражение;

д) връчване по пощата без обратна разписка по параграф 3, когато адресът на ответника е в държавата-членка по произход;

е) по електронен начин, доказано с автоматично потвърждаване на доставката, при условие че ответникът предварително изрично е приел този метод на връчване.

2. За целите на настоящия регламент връчването по параграф 1 е недопустимо, ако адресът на ответника не е известен със сигурност.

3. Връчването по параграф 1, букви а), б), в) и г) се доказва със:

а) документ, подписан от компетентното лице, което е извършило връчването, в който се посочва:

i) използваният начин на връчване;

и

ii) датата на връчване;

и

iii) когато заповедта е била връчена на лице, различно от ответника — името на това лице и неговата връзка с ответника;

или

б) потвърждение за получаването от лицето, на което заповедта е връчена, за целите на параграф 1, букви а) и б).

Член 15

Връчване на представител

Връчването по член 13 или 14 може също така да се извърши на представител на ответника.

▼B

Член 16

Възражение срещу европейската заповед за плащане

1. Ответникът може да подаде възражение срещу европейската заповед за плащане до съда по произход, като използва формуляр E, изложен в приложение VI, което му се предоставя заедно с европейската заповед за плащане.

2. Възражението се изпраща в 30-дневен срок от връчването на заповедта на ответника.

3. Ответникът посочва във възражението, че той оспорва вземането, без да указва причините за това.

4. Възражението се подава на писмен носител или чрез друго средство за съобщаване, включително електронно, което се приема от държавата-членка по произход и е достъпно за съда по произход.

5. Възражението се подписва от ответника или, където това е приложимо, от неговия представител. Когато възражението се подава на електронен носител в съответствие с параграф 4, той се подписва в съответствие с член 2, параграф 2 от Директива 1999/93/ЕО. Подписът се признава в държавата-членка по произход и не може да бъде подлаган на допълнителни изисквания.

Независимо от това такъв електронен подпис не се изисква, ако и доколкото в съдилищата на държавата-членка по произход съществува алтернативна съобщителна система, която е достъпна за определена група предварително регистрирани удостоверени потребители, и която позволява идентифицирането на тези потребители по сигурен начин. Държавите-членки съобщават на Комисията за такива съобщителни системи.

▼M3

Член 17

Последици от подаването на възражение

1. Ако възражението е подадено в срока по член 16, параграф 2, производството продължава пред компетентните съдилища на държавата членка по произход, освен ако ищецът изрично е поискал в такъв случай производството да бъде прекратено. Производството продължава в съответствие с правилата за:

а) европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007, ако е приложима; или

б) всяка подходяща национална гражданскоправна процедура.

2. Когато ищецът не е посочил коя от процедурите, изброени в параграф 1, букви а) и б), иска да се приложи към неговия иск в производството, което следва в случай на възражение, или когато ищецът е поискал европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007, да се приложи към иск, който не попада в приложното поле на посочения регламент, производството се прехвърля към подходящата национална гражданскоправна процедура, освен ако ищецът е поискал изрично такова прехвърляне да не се прави.

▼M3

3. Когато ищецът е предявил своя иск чрез процедурата за европейска заповед за плащане, нищо в националното право не засяга неговото положение в последващо гражданско производство.

4. Прехвърлянето към гражданско производство по смисъла на параграф 1, букви а) и б) се урежда от правото на държавата членка по произход.

5. Ищецът се уведомява дали ответникът е подал възражение и за евентуално прехвърляне към гражданско производство по смисъла на параграф 1.

▼B

Член 18

Привеждане в изпълнение

1. Ако в срока по член 16, параграф 2, като се вземе предвид подходящ срок за получаване на възражението, не е подадено възражение до съда по произход, съдът по произход обявява европейската заповед за плащане за подлежаща на изпълнение, като използва формуляр Ж, изложен в приложение VII. Съдът проверява датата на връчване.

2. Без да се засяга параграф 1, формалните изисквания за прилагане в изпълнение се регулират от правото на държавата-членка по произход.

3. Съдът изпраща подлежащата на изпълнение европейска заповед за плащане на ищеца.

Член 19

Отмяна на екзекватура

Европейска заповед за плащане, която подлежи на изпълнение в държавата-членка по произход, се признава и се привежда в изпълнение в другите държави-членки, без да е необходимо да се обявява изпълнимостта и без възможност за оспорване на нейното признаване.

Член 20

Преглед в изключителни случаи

1. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 ответникът има право да поиска преглед на европейската заповед за плащане от компетентния съд в държавата-членка по произход, когато:

а) i) заповедта за плащане е била връчена по един от начините, предвидени в член 14,

и

ii) връчването не е било извършено в срок, който да му позволи да организира в достатъчна степен своята защита, без вина от негова страна,

или

б) ответникът е бил възпрепятстван да оспори вземането поради форсмажорни обстоятелства или в резултат на извънредни обстоятелства, без вина от негова страна,

при условие че и в двата случая той действа незабавно.

▼B

2. След изтичането на крайния срок по член 16, параграф 2 ответникът също така има право да поиска преглед на европейска заповед за плащане от компетентния съд в държавата-членка по произход, когато заповедта за плащане очевидно е била издадена погрешно, като се имат предвид изискванията, предвидени в настоящия регламент или в резултат на други извънредни обстоятелства.

3. Ако съдът отхвърли молбата на ответника на основание, че нито един от поводите за преглед по параграфи 1 и 2 не е приложим, европейската заповед за плащане остава в сила.

Ако съдът прецени, че прегледът е основателен на едно от основанията, предвидени в параграфи 1 и 2, европейската заповед за плащане е невалидна.

Член 21

Привеждане в изпълнение

1. Без да се засягат разпоредбите на настоящия регламент, процедурите за привеждане в изпълнение се регулират от правото на държавата-членка по привеждане в изпълнение.

Европейска заповед за плащане, която е станала изпълнима, се привежда в изпълнение при същите условия, както и изпълнимо решение, издадено в държавата-членка по привеждане в изпълнение.

2. За привеждане в изпълнение в друга държава-членка ищецът представя на компетентните органи за привеждане в изпълнение на същата държава-членка:

а) копие от европейската заповед за плащане, обявена за изпълнима от съда по произход, която изпълнява условията, необходими за установяване на нейната автентичност;

и

б) при необходимост превод на европейската заповед за плащане на официалния език на държавата-членка по привеждане в изпълнение или ако има няколко официални езика в тази държава-членка, на официалния език или на един от официалните езици на съдебното производство в мястото, където се иска привеждане в изпълнение, в съответствие със законодателството на същата държава-членка, или на друг език, за който държавата-членка по привеждане в изпълнение е посочила, че ще приеме. Всяка държава-членка може да посочи официален език или езици на институциите на Европейския съюз, различен от нейния собствен, който тя може да приеме по отношение на европейска заповед за плащане. Преводът се легализира от лице, което е компетентно да извършва това в една от държавите-членки.

3. Никакво обезпечение, залог или депозит, описани под каквато и да е форма, не могат да се изискват от ищец, който в една държава-членка иска привеждане в изпълнение на европейска заповед за плащане, издадена в друга държава-членка, на основание на това, че той е чужд гражданин или че той няма местоживеене или местопребиваване в държавата-членка по привеждане в изпълнение.

▼B

Член 22

Отказ за привеждане в изпълнение

1. По молба на ответника привеждането в изпълнение се отказва от компетентния съд в държавата-членка по привеждане в изпълнение, ако европейската заповед за плащане противоречи на по-ранно решение или заповед в която и да е държава-членка или в трета страна, при условие че:

а) по-ранното решение или заповед се отнасят до същото основание между същите страни;

и

б) по-ранното решение или заповед отговаря на условията, необходими за признаването му/й в държавата-членка по привеждане в изпълнение;

и

в) противоречието не е било могло да бъде повдигнато като възражение в съдебното производство в държавата-членка по произход.

2. Привеждането в изпълнение се отказва също така при молба, ако и доколкото ответникът е заплатил на ищеца сумата, присъдена в европейската заповед за плащане.

3. Европейската заповед за плащане при никакви обстоятелства не може да бъде преразглеждана по същество в държавата-членка по привеждане в изпълнение.

Член 23

Спиране или ограничаване на привеждането в изпълнение

Когато ответникът е поискал преглед в съответствие с член 20, компетентният съд в държавата-членка по привеждане в изпълнение може, по молба на ответника:

а) да ограничи производството по привеждане в изпълнение до обезпечителни мерки;

или

б) да направи привеждането в изпълнение условно, при предоставяне на обезпечение по негова преценка;

или

в) при изключителни обстоятелства да спре производството по привеждането в изпълнение.

Член 24

Правно представителство

Представителството от адвокат или друг професионалист в правната сфера не е задължително:

а) за ищеца — по отношение на молбата за издаване на европейска заповед за плащане;

б) за ответника — по отношение на възражението срещу европейска заповед за плащане.

▼B

Член 25

Съдебни такси

▼M3

1. Когато в дадена държава членка съдебните такси за гражданско производство по смисъла на член 17, параграф 1, буква а) или буква б), според случая, са равни или по-високи от таксите за процедурата за европейска заповед за плащане, общият размер на съдебните такси за процедурата за европейска заповед за плащане и за гражданското производство, образувано в случай на подадено възражение съгласно член 17, параграф 1, не надвишава съдебните такси за това производство, без да има преди това процедура по издаване на европейска заповед за плащане в същата държава членка.

В държава членка не могат да се начисляват допълнителни съдебни такси за гражданското производство, образувано в случай на подадено възражение съгласно член 17, параграф 1, буква а) или буква б), според случая, ако съдебните такси за такова производство в тази държава членка са по-ниски от таксите за процедурата за европейска заповед за плащане.

▼B

2. За целите на настоящия регламент съдебните такси включват съдебни такси и други такси, които трябва да бъдат платени на съда, чийто размер се определя в съответствие с националното законодателство.

Член 26

Връзка с националното процесуално право

Всички процесуални въпроси, които не са изрично разгледани в настоящия регламент, се регулират от националното законодателство.

Член 27

Връзка с Регламент (ЕО) № 1348/2000

Настоящият регламент не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1348/2000 от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки ([1]).

Член 28

Информация относно разноските по връчване и привеждането в изпълнение

Държавите-членки си сътрудничат за предоставяне на широката общественост и професионалните среди на информация относно:

а) разноските по връчване на документите;

и

б) органите, които имат компетентност по отношение на привеждането в изпълнение за целите на прилагането на членове 21, 22 и 23,

по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([2]).

([1]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.
([2]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

▼B

Член 29

Информация относно компетентността, процедурите за преглед, начините за съобщаване и езиците

1. Най-късно до 12 юни 2008 г. държавите-членки съобщават на Комисията:

а) кои съдилища са компетентни да издават европейска заповед за плащане;

б) процедурата за преглед и компетентните съдилища за целите на прилагането на член 20;

в) начините за съобщаване, приети за целите на европейската заповед за плащане, които са достъпни за съдилищата;

г) приети езици по член 21, параграф 2, буква б).

Държавите-членки известяват Комисията за всяко последващо изменение на тази информация.

2. Комисията осигурява публичен достъп до съобщената в съответствие с параграф 1 информация чрез публикация в Официалния вестник на Европейския съюз и по всеки друг подходящ начин.

▼M3

Член 30

Изменение на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 31 във връзка с изменението на приложения I—VII.

Член 31

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

2. Правомощието за приемане на делегираните актове, посочено в член 30, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 13 януари 2016 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 30, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира за акта едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 30, влиза в сила единствено ако Европейският парламент или Съветът не са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и на Съвета за него, или ако преди изтичането

▼M3

на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

▼B

Член 32

Преглед

Най-късно до 12 декември 2013 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет подробен доклад, който преглежда действието на процедурата по издаване на европейска заповед за плащане. Този доклад съдържа оценка на действието на процедурата и разширена оценка на въздействието за всяка държава-членка.

За тази цел и за гарантиране на надлежното отчитане на най-добрите практики в Европейския съюз и отразяването на принципите за по-добро законодателство, държавите-членки предоставят на Комисията информация относно трансграничното действие на европейската заповед за плащане. Тази информация обхваща съдебните такси, бързината на процедурата, ефективността, доколко е лесно използването на процедурата, както и вътрешните процедури за плащане на държавите-членки.

При необходимост докладът на Комисията се придружава с предложение за изменение.

Член 33

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Той се прилага от 12 декември 2008 г. с изключение на членове 28, 29, 30 и 31, които се прилагат от 12 юни 2008 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Молба за европейска заповед за плащане

Формуляр А

Член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

Моля, прочетете указанията на последната страница – те ще Ви помогнат да разберете настоящия формуляр!

Моля, имайте предвид, че този формуляр трябва да бъде попълнен на езика или на един от езиците, приети от съда, който ще бъде сезиран.

Този формуляр съществува на всички официални езици на Европейския съюз; това може да Ви помогне да попълните формуляра на изискуемия език.

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието (попълва се от съда)	
Получено от съда (ден/месец/година)	
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат ** напр. родител, настойник, управляващ директор *** по избор

▼M1

3. Основания за компетентността на съда

Кодове:

01 Местоживеене на ответника или на съответника
02 Място на изпълнение на въпросното задължение
03 Място на вредоносното действие
04 Когато възниква спор в резултат на действия на клон, представителство или друго образувание — мястото, в което се намира клонът, представителството или другото образуването
05 Седалище на управлението на дружеството
06 Когато възниква спор относно плащане на претендирано възнаграждение по отношение на спасяване на товара или на навлото — мястото на съда, под чиято компетентност товарът или навлото е или са можели да бъдат арестувани
07 Местоживеене на притежателя на застрахователната полица, застрахованото лице или бенефициера по осигурителни дела
08 Местоживеене на потребителя
09 Място, където работникът или служителят извършва своята работа
10 Място, където се намира предприятието, което е наело работника или служителя
11 Място, където се намира недвижимият имот
12 Избор на съд, договорен от страните
13 Местоживеене на лице, получаващо издръжка
14 Друго (моля, уточнете)

Код	Уточнение само за код 14

4. Трансграничен характер на делото

Кодове:

▶(1) 01 Белгия
02 България
03 Чешка република
04 Германия
05 Естония
06 Гърция
07 Испания
08 Франция
09 Хърватия
10 Ирландия
11 Италия
12 Кипър
13 Латвия
14 Литва
15 Люксембург
16 Унгария
17 Малта
18 Нидерландия
19 Австрия
20 Полша
21 Португалия
22 Румъния
23 Словения
24 Словакия
25 Финландия
26 Швеция
27 Обединено кралство
28 Друг (моля, уточнете)◀

Местоживеене или обичайно пребиваване на ищеца	Местоживеене или обичайно пребиваване на ответника	Държава на съда

5. Банкови данни (по избор)

5.1 Плащане на съдебните такси от ищеца

Кодове:
01 Чрез банков превод
02 Чрез кредитна карта
03 Събиране от страна на съда от банкова сметка на ищеца
04 Правна помощ
05 Друго (моля, уточнете)

Ако сте избрал/а код 02 или 03, моля, попълнете банковите данни в допълнение 1

Код	Ако сте избрал/а код 05, моля, уточнете

5.2 Плащане от ответника на присъдената сума

Притежател на сметката	Име на банката (BIC) или друг подходящ банков код
Номер на сметката	**Международен номер на банковата сметка (IBAN)**

▶(1) M2

▼M1

EUR	Евро	BGN	Български лев	CZK	Чешка крона	GBP	Британска лира	►(1) HRK	Куна◄
HUF	Унгарски форинт	LTL	Литовски литас	LVL	Латвийски лат	PLN	Полска злота	RON	Румънска леи
SEK	Шведска крона								

Валута	Други (в съответствие с международния банков код)
	Обща сума на главницата, без лихви и разноски:

6. Главница

Вземането е свързано с (код 1)

01 Договор за продажба
02 Договор за наем - движима вещ
03 Договор за наем - недвижима вещ
04 Договор за наем - търговски лизинг
05 Договор за услуги - електричество, газ, вода, телефон
06 Договор за услуги - медицински услуги
07 Договор за услуги - транспорт
08 Договор за услуги - правни, данъчни, технически консултации
09 Договор за услуги - хотели, ресторанти
10 Договор за услуги - ремонт
11 Договор за услуги - посредничество
12 Договор за услуги - друго (моля, уточнете)
13 Договор за строителство
14 Застрахователен договор
15 Заем
16 Гаранции или другои обезпеченияи
17 Вземания, произтичащи от извъндоговорна отговорност, ако те са предмет на споразумение между страните или признаване на дълг (напр.: щети, неоснователно обогатяване)
18 Вземания, произтичащи от съсобственост
19 Щети - договор
20 Договор за абонамент (вестник, списания)
21 Членска вноска
22 Договор за работа
23 Извънсъдебно споразумение
24 Договор за поддръжка
25 Друго (моля, уточнете)

Посочени обстоятелства (код 2)

30 Неплащане
31 Недостатъчно плащане
32 Забавено плащане
33 Недоставяне на стоки или услуги
34 Доставка на дефектни стоки или некачествени услуги
35 Стоките или услугите не отговарят на поръчката
36 Друго (моля, уточнете)

Други уточнения (код 3)

40 Място на закупуване
41 Място за доставка
42 Дата на закупуване
43 Дата на доставка
44 Вид на въпросните стоки или услуги
45 Адрес на недвижимия имот
46 В случай на заем, цел: потребителски кредит
47 В случай на заем, цел: ипотечен кредит
48 Други уточнения (моля, уточнете)

ИН 1	Код 1	Код 2	Код 3	Обяснителна част	Дата* (или период/срок)	Сума
ИН 2	Код 1	Код 2	Код 3	Обяснителна част	Дата* (или период/срок)	Сума
ИН 3	Код 1	Код 2	Код 3	Обяснителна част	Дата* (или период/срок)	Сума
ИН 4	Код 1	Код 2	Код 3	Обяснителна част	Дата* (или период/срок)	Сума

* Формат на датата: ден/месец/година

Вземането е цедирано на ищеца от (ако е приложимо)

Наименование на дружеството или организацията	Идентификационен код (ако се прилага)		
Фамилия	Име		
Адрес	Пощенски код	Град	Държава

Допълнителни уточнения за вземания, свързани с потребителски договори (ако е приложимо)

Вземането засяга въпроси, свързани с потребителски договори	Ако да, ответникът е потребителят	Ако да, местоживеенето на ответника по смисъла на член 59 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета е в държавата-членка, в която е сезиран съдът
да ☐ не ☐	да ☐ не ☐	да ☐ не ☐

►(1) M2

▼M1

7. Лихва

Кодове (моля, комбинирайте цифра и буква):

01 Законова 02 Договорна 03 Капитализация на лихвата 04 Лихвен процент на заем ** 05 Сума, изчислена от ищеца 06 Друго ***

А годишна Б за половин година В за тримесечие Г месечна Д Друго ***

ИН *	Код	Лихвен процент (%)	% над основния лихвен процент (ЕЦБ)	върху (сума)	от	до
ИН *	Код	Лихвен процент (%)	% над основния лихвен процент (ЕЦБ)	върху (сума)	от	до
ИН *	Код	Лихвен процент (%)	% над основния лихвен процент (ЕЦБ)	върху (сума)	от	до
ИН *	Код	Лихвен процент (%)	% над основния лихвен процент (ЕЦБ)	върху (сума)	от	до

ИН * Моля, уточнете в случай на код 6 и/или Д

* Попълнете съответстващия идентификационен номер на вземането

** приспаднато от ищеца поне в размера на главницата

*** Моля, уточнете

8. Договорни неустойки (ако е приложимо)

Сума	Моля, уточнете

9. Разходи (ако е приложимо)

Кодове: 01 Съдебни такси 02 Друго (моля, уточнете)

Код	Уточнения само за код 02	Валута	Сума
Код	Уточнения само за код 02	Валута	Сума
Код	Уточнения само за код 02	Валута	Сума
Код	Уточнения само за код 02	Валута	Сума

10. Налични доказателства в подкрепа на вземането

Кодове 01 Писмени доказателства 02 Устни доказателства 03 Експертни доказателства 04 Инспектиране на обект/предмет 05 Друго (моля, уточнете)

ИН *	Код	Описание на доказателството	Дата (ден/месец/година)
ИН *	Код	Описание на доказателството	Дата (ден/месец/година)
ИН *	Код	Описание на доказателството	Дата (ден/месец/година)
ИН *	Код	Описание на доказателството	Дата (ден/месец/година)

* Попълнете съответстващия идентификационен номер на вземането

▼M1

11. Допълнителни изявления и допълнителна информация (при необходимост)

С настоящото моля съдът да разпореди на ответника/ците да заплати/ят сумата на горепосочената главница плюс лихвата, договорните неустойки и разноските.
Декларирам, че доколкото ми е известно, предоставената информация е вярна.
Приемам, че умишленото заявяване на неверни факти, може да доведе до съответни санкции съгласно законодателството на държавата-членка на произход.

Съставено в	Дата (ден/месец/година)	Подпис и/или печат

▼M1

Допълнение 1 към молбата за европейска заповед за плащане

Банкови данни за целите на плащането на съдебните такси от ищеца

Кодове: 02 Чрез кредитна карта 03 Събиране от съда от банкова сметка на ищеца

Код	Притежател на сметката	Наименование на банката (BIC) или друг подходящ банков код/Компания за кредитни карти

Номер на сметката/Номер на кредитната карта	Международен номер на банковата сметка (IBAN)/Срок на валидност и код за сигурност на кредитната карта

▼M1

Допълнение 2 към молбата за европейска заповед за плащане Възражение срещу прехвърляне към обичайно гражданско производство		
Дело № (попълва се, ако настоящото допълнение се изпраща до съда отделно от молбата):		
Наименование на дружеството или организацията	Фамилия	Име
Съставено в	Дата (ден/месец/година)	Подпис и/или печат

▼M1

УКАЗАНИЯ ЗА ПОПЪЛВАНЕ НА МОЛБАТА

Важна информация

Този формуляр трябва да бъде попълнен на езика или на един от езиците, приети от съда, който ще бъде сезиран. Моля, имайте предвид, че формулярът съществува на всички официални езици на Европейския съюз; това може да Ви помогне да попълните формуляра на изискуемия език.

Ако ответникът подаде възражение срещу Вашето вземане, производството ще продължи пред компетентните съдилища в съответствие с правилата за обичайното гражданско производство. Ако не желаете да продължи в този случай, Вие следва да попълните също така допълнение 2 към настоящия формуляр. Това допълнение следва да бъде получено в съда преди издаването на европейската заповед за плащане.

Ако молбата е свързана с вземане срещу потребител във връзка с потребителски договор, тя трябва да бъде подадена до компетентния съд на държавата-членка, в която е местожителството на потребителя. В останалите случаи молбата трябва да бъде подадена до съда, който е компетентен в съответствие с правилата на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела. Информация за правилата за компетентността може да бъде намерена на интернет страницата на Европейския съдебен атлас на адрес: http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_bg.htm.

Моля, уверете се, че сте подписал/а и сте сложил/а дата на последната страница на формуляра.

Указания

В началото на всеки раздел Вие ще намерите специфичните кодове, като подходящите следва да бъдат вписани в съответните клетки.

1. Съд: Когато решавате кой съд да изберете, Вие трябва да вземете предвид основанията за компетентността на съда.

2. Страни и техните представители: Това поле трябва да идентифицира страните и техните представители (напр. адвокат на, настойник на), ако има такива в съответствие с кодовете, посочени във формуляра. Клетката [Идентификационен код] следва да прави позоваване, където това е приложимо, на специалния номер, който имат адвокатите в някои държави-членки за целите на свързването по електронен път със съда (виж член 7, параграф 6, втора алиния от Регламент (ЕО) № 1896/2006), на регистрационния номер на дружествата или организациите или на всеки приложим идентификационен номер на физическите лица. Клетката (Други уточнения) може да съдържа всяка друга информация, която помага за идентифицирането на лицето (например: дата на раждане, положение във въпросното дружество или организация). Ако има повече от четири страни и/или представители, моля, използвайте поле [11].

3. Основания за компетентността на съда: вж. „Важна информация" по-горе.

4. Трансграничен характер на делото: За да можете да използвате настоящата процедура за европейска заповед за плащане, поне в две от клетките в това поле трябва да има позоваване на различни държави.

5. Банкови данни (по избор): В поле 5.1 Вие може да уведомите съда за начина, по който Вие възнамерявате да платите съдебните такси. Моля, имайте предвид, че не всички методи на плащане в това поле може да се прилагат от съда, до който подавате настоящата молба. Следва да проверите какъв начин на плащане се приема от съда. Вие може да направите това, като се свържете със съответния съд или направите справка на интернет страницата на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела (**http://ec.europa.eu/civiljustice**). Ако Вие изберете да плащате с кредитна карта или да позволите на съда да събере таксите от Ваша банкова сметка, Вие следва да дадете необходимата информация за кредитната карта/банковата сметка в допълнение 1 към настоящия формуляр.

В поле 5.2 Вие може да посочите по какъв начин желаете да получите плащането от ответника, желаете да Ви бъде платено чрез банков превод, моля, дайте нужната банкова информация.

6. Главница: Това поле трябва да съдържа описание на главницата и обстоятелствата, които съставляват основанието на вземането в съответствие с кодовете, посочени във формуляра. Трябва да използвате идентификационен номер (ИН) за всяко вземане, като ги номерирате от 1 до 4. Всяко вземане трябва да бъде конкретизирано на ред в клетката, следваща ИН, като се попълват съответните номера на кодове 1, 2 и 3. Ако се нуждаете от повече място, моля, използвайте поле [11]. Клетката (Дата (или период) се отнася например до датата на договора или на вредоносното действие, или на срока на наемане.

7. Лихва: Ако се иска лихва, това следва да бъде посочено за всяко вземане, идентифицирано в поле 6 в съответствие с кодовете, посочени във формуляра. Кодът трябва да съдържа съответния номер (първи ред от кодовете) и буква (втори ред от кодовете). Например, ако лихвеният процент е бил договорен между страните и обхваща годишни периоди, кодът е 02A. Ако съдът трябва да определи сумата на лихвата, не се попълва последната купийка и се използва код 06Д. Код 01 се отнася до законоустановен лихвен процент. Код 02 се отнася до лихвен процент, договорен между страните. Ако използвате код 03 (капитализация на лихвата), посочената сумата следва да бъде основата за остатъка от срока, който трябва да бъде обхванат. Капитализацията на лихвата се отнася до положение, при което натрупаната лихва се добавя към главницата за целите на изчисляването на следваща лихва. Моля, имайте предвид, че при търговски сделки по Директива 2000/35/ЕО от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговски сделки, законният лихвен процент е сумата от лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка към неговата последна операция по рефинансиране, извършена преди първия календарен ден на въпросното полугодие („референтен лихвен процент"), плюс поне седем процентни пункта. По отношение на държава-членка, която не участва в третата фаза на Икономическия и паричен съюз, референтният лихвен процент, посочен по-горе, е равностойният лихвен процент, определен на национално равнище (например, от националната централна банка). И в двата случая референтният лихвен процент в сила на първия календарен ден от въпросното полугодие ще се прилага през следващите шест месеца (виж член 3, параграф 1, буква г) от Директива 2000/35/ЕО). „Основният лихвен процент (ЕЦБ)" се отнася до лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка към нейните основни операции по рефинансиране.

8. Договорни неустойки (ако е приложимо)

▼M1

9. Разходи (ако е приложимо) Ако се иска възстановяване на разноските, те трябва да бъдат описани, като се използват кодовете, посочени във формуляра. (Уточнение) трябва да се използва само за код 02, т.е. когато се иска възстановяване на разноски, различни от съдебни разноски. Тези други разноски биха могли да включват например възнаграждения на представителя на ищеца или досъдебни разноски. искате възстановяване на съдебни такси, но не знаете точната сума, Вие следва да попълните клетка (Код (01), но можете да оставите клетка (Сума) празна и тя ще бъде попълнена от съда. Разходите трябва да бъдат посочени в същата валута като лихвата.

10. Налични доказателства в подкрепа на вземането: В това поле трябва да се посочат наличните доказателства в подкрепа на всяко отделно вземане, като се използват кодовете, посочени във формуляра. Клетка (Описание на доказателството) съдържа, например, основанието, името, датата и/или референтния номер на съответния документ, сумата, посочена в съответния документ, и/или име на свидетел или експерт.

11. Допълнителни изявления и допълнителна информация (при необходимост): Вие можете да използвате това поле, ако се нуждаете от повече място за което и да е от полетата по-горе или, при необходимост, за предоставяне на допълнителна информация, която ще бъде от полза за съда. Например, ако има няколко ответника, всеки един от които е отговорен за част от вземането, Вие следва да посочите тук индивидуалните суми, които се дължат от всеки отделен ответник.

Допълнение 1 Тук Вие трябва да посочите информация за Вашата кредитна карта или банкова сметка, ако желаете да заплатите съдебните такси с кредитна карта или ако разрешите на съда да събере таксите от Вашата банкова сметка. Моля, имайте предвид, че не всички методи на плащане в това поле може да се прилагат от съда, до който подавате настоящата молба. Моля, имайте предвид, че информацията, предоставена в допълнение 1 не се изпраща на ответника.

Допълнение 2 Тук Вие трябва да уведомите съда, ако не желаете продължаването на производството, в случай че ответникът възрази срещу вземането. Ако изпратите тази информация след изпращането на молбата, моля, уверете се, че сте попълнил/а определения от съда номер на делото. Моля, имайте предвид, че информацията, предоставена в допълнение 2 не се изпраща на ответника.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Искане до ищеца за попълване и/или поправяне на молба за европейска заповед за плащане

Формуляр Б

Член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието	
Съставено в	Дата (ден/месец/година)
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат директор ** напр. родител, настойник, управляващ *** по избор

▼M1

Вашата молба за европейска заповед за плащане беше разгледана. Моля, допълнете и/или поправете приложената молба, съгласно указанията по-долу възможно най-скоро, но не по-късно от

_____ / _____ / _____ г.

Вашата първоначална молба следва да бъде допълнена и/или поправена на езика и/или езиците, приети от сезирания съд.

Съдът ще отхвърли молбата съгласно условията, предвидени в регламента, ако Вие не допълните и/или не поправите молбата в посочения по-горе срок.

Вашата молба не е попълнена на правилен език. Моля, попълнете молбата на един от следните езици:

►(1) 01 български	06 гръцки	11 литовски	16 португалски	21 шведски
02 чешки	07 френски	12 унгарски	17 румънски	22 английски
03 немски	08 хърватски	13 малтийски	18 словашки	23 Друг (моля, уточнете) ◄
04 естонски	09 италиански	14 нидерландски	19 словенски	
05 испански	10 латвийски	15 полски	20 финландски	

Код на езика	Уточняване на езика (само за код 22)

Следните точки трябва да бъдат допълнени и/или поправени:

Кодове:

01 Страни и техните представители	04 Банкови данни	07 Договорни неустойки	10 Допълнителни изявления
02 Основания за компетентността	05 Главница	08 Разходи	11 Подпис
03 Трансграничен характер на делото	06 Лихва	09 Доказателства	

Код	Моля, уточнете
Код	Моля, уточнете
Код	Моля, уточнете
Код	Моля, уточнете
Код	Моля, уточнете

►(1) M2

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Предложение до ищеца за изменение на молба за европейска заповед за плащане

Формуляр B

Член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието	
Съставено в	Дата (ден/месец/година)
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат; ** напр. родител, настойник, управляващ директор; *** по избор

▼M1

След като разгледа Вашата молба за европейска заповед за плащане, съдът счита, че необходимите изисквания са изпълнени само по отношение на част от вземането. Съответно съдът предлага следното изменение на молбата:

Моля, изпратете Вашия отговор до съда възможно най-рано, но не по-късно от _____/_____ /_____

Ако Вие не отговорите на съда в указания по-горе срок или отхвърлите предложението, съдът ще отхвърли Вашата молба за европейска заповед за плащане съгласно условията, предвидени в регламента, в нейната цялост.
Ако Вие приемете настоящото предложение, съдът ще издаде европейска заповед за плащане за посочената част от вземането. От националното законодателство на държавата-членка, в която е сезиран съдът, зависи дали Вие ще можете в бъдещо производство да съберете по съдебен ред останалата част на Вашето първоначално вземане, което не е обхванато от европейската заповед за плащане.

☐ **Приемам горното предложение на съда**		☐ **Отхвърлям горното предложение на съда**	
Наименование на дружеството или организацията		Фамилия	Име
Съставено в	Дата (ден/месец/година)	Подпис и/или печат	

▲M1

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Решение за отхвърляне на молба за европейска заповед за плащане

Формуляр Г

Член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието	
Съставено в	Дата (ден/месец/година)
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат ** напр. родител, настойник, управляващ директор *** по избор

▼M1

Съдът разгледа Вашата молба за европейска заповед за плащане в съответствие с член 8 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 и я отхвърля на следното(ите) основание(я):

01 Молбата не попада в обхвата на член 2 от регламента (член 11, параграф 1, буква а)).

02 Молбата не е свързана с трансгранично дело по смисъла на член 3 от регламента (член 11, параграф 1, буква а)).

03 Молбата не е свързана с парично вземане за конкретна сума, която е станала дължима съгласно посоченото в член 4 от регламента (член 11, параграф 1, буква а)).

04 Съдът не е компетентен в съответствие с член 6 от регламента (член 11, параграф 1, буква а)).

05 Молбата не отговаря на изискванията, посочени в член 7 от регламента (член 11, параграф 1, буква а)).

06 Молбата е очевидно неоснователна (член 11, параграф 1, буква б)).

07 Молбата не е допълнена или поправена в указания от съда срок (член 9, параграф 2 и член 11,параграф 1, буква в)).

08 Молбата не е била изменена в указания от съда срок (член 10 и член 11, параграф 1, буква г)).

Основанив/я за отхвърляне (моля, използвайте кода)

Код	Допълнителна информация, при необходимост
Код	Допълнителна информация, при необходимост
Код	Допълнителна информация, при необходимост
Код	Допълнителна информация, при необходимост

Нямате право на обжалване на настоящото отхвърляне. Това не пречи обаче, да подадете нова молба за издаване на европейска заповед за плащане или на друга процедура, предвидена в законодателството на държава-членка.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Европейска заповед за плащане

Формуляр Д

Член 12, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието	
Съставено в	Дата (ден/месец/година)
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат; ** напр. родител, настойник, управляващ директор; *** по избор

▼M1

EUR	Евро	BGN	Български лев	CZK	Чешка крона	GBP	Британска лира	▶(1) HRK	Куна ◀
HUF	Унгарски форинт	LTL	Литовски литас	LVL	Латвийски лат	PLN	Полска злота	RON	Румънска лея
SEK	Шведска крона								
					Други (в съответствие международния банков код)				

В съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 съдът е издал европейска заповед за плащане на основание на приложената молба. По силата на това решение на Вас Ви се разпорежда за заплатите на ищеца следната сума:

Ответник 1	Фамилия	Име	Наименование на дружеството или организацията
	Валута	Сума	Дата (ден/месец/година)
Главница			
Лихва считано от			
Договорни неустойки			
Разходи			
Обща сума*			
Ответник 2	Фамилия	Име	Наименование на дружеството или организацията
	Валута	Сума	Дата (ден/месец/година)
Главница			
Лихва считано от			
Договорни неустойки			
Разходи			
Обща сума*			

☐ **Солидарна отговорност**

*** вж. точка е) от „Важна информация за ответника"**

▶(1) M2

▼M1

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОТВЕТНИКА

С настоящото Ви уведомяваме, че:

а. Вие разполагате с възможността да:

i. платите сумата, посочена в настоящата заповед, на ищеца; или

ii. да възразите срещу заповедта, като подадете възражение пред съда, който е издал настоящата заповед, в срока, посочен в буква б);

б. Възражението трябва да бъде изпратено до съда в срок от 30 дни от връчването на настоящата заповед на Вас. 30-дневният срок започва да тече в деня, следващ връчването на настоящата заповед. Този срок включва съботите, неделите и официалните празници. Когато последният ден на този срок е събота, неделя или официален празник, срокът изтича на следващия работен ден (вж. Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. (*)). Официалните празници, които се взимат предвид, са тези на държавата-членка, в която се намира съдът;

в. Настоящата заповед е издадена единствено на основание на информацията, предоставена от ищеца. Тази информация не е проверявана от съда;

г. Настоящата заповед ще подлежи на привеждане в изпълнение, освен ако не бъде подадено възражение пред съда в указания в буква б) срок;

д. Ако се подаде възражение, производството продължава пред компетентните съдилища на държавата-членка, в която е издадена настоящата заповед, в съответствие с правилата на редовния граждански процес, освен ако ищецът не е поискал изрично прекратяването на производството в такъв случай.

е. По силата на националното законодателство може да бъде дължима лихва до датата на принудителното изпълнение на настоящата заповед, като в такъв случай това ще доведе до увеличаване на общата сума за плащане.

* ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1 (немски, френски, италиански, нидерландски)
Английско специално издание: Серия I Глава 1971(II) стр. 354.
Гръцко специално издание: Глава 01, том 1 стр. 131.
Португалско и испанско специално издание: Глава 01, том 1 стр. 149.
Финландско и шведско специално издание: Глава 1, том 1 стр. 71.
Чешко, естонско, гръцко, унгарско, латвийско, литовско, малтийско, полско, словашко, словенско специално издание: Глава 01, том 1 стр. 51.
Българско и румънско специално издание: Глава 01, том 01 стр. 16.

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Възражение срещу европейска заповед за плащане

Формуляр E

Член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието (попълва се от съда)	
Получено от съда	
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***	Други уточнения ***		

* напр. адвокат ** напр. родител, настойник, управляващ директор *** по избор

▼**M1**

С настоящото подавам възражение срещу европейската заповед за плащане, издадена на _____ / _____ / _____		
Наименование на дружеството или организацията	Фамилия	Име
Съставено в	Дата (ден/месец/година)	Подпис и/или печат

▼M1

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Декларация за изпълнимост

Формуляр Ж

Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

1. Съд		
Съд		
Адрес		
Пощенски код	Град	Държава

Номер на досието	
Съставено в	Дата (ден/месец/година)
Подпис и/или печат	

2. Страни и техните представители

Кодове: 01 Ищец; 02 Ответник; 03 Представител на ищеца *; 04 Представител на ответника *; 05 Законно упълномощен представител на ищеца **; 06 Законно упълномощен представител на ответника **

Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***		Други уточнения ***	
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Fax ***	Електронна поща ***	
	Професия ***		Други уточнения ***	
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***		Други уточнения ***	
Код	Наименование на дружеството или организацията		Идентификационен код (ако се прилага)	
	Фамилия		Име	
	Адрес	Пощенски код	Град	Държава
	Телефон ***	Факс ***	Електронна поща ***	
	Професия ***		Други уточнения ***	

* напр. адвокат ** напр. родител, настойник, управляващ директор *** по избор

▼M1

С настоящото съдът декларира, че приложената европейска заповед за плащане,

издадена на _____ / _____ / _____ г. срещу _____

и връчена на _____ / _____ / _____ г.

подлежи на привеждане в изпълнение в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО) № 1896/2006.

Важна информация

Настоящата европейска заповед за плащане подлежи на автоматично привеждане в изпълнение във всички държави-членки с изключение на Дания, без да е необходимо допълнително обявяване на изпълнимостта в държавата-членна, в която се търси привеждане в изпълнение и без всякаква възможност за възразяване срещу нейното признаване. Процедурите за привеждане в изпълнение се регулират от законодателството на държавата-членна по привеждане в изпълнение, освен ако в регламента не е предвидено друго.

5в i)

Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес - консолидиран текст от 14 юни 2017 г.

Европейска процедура за искове с малък материален интерес

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 861/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес

(ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
►M2	Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година	L 341	1	24.12.2015 г.
►M3	Делегиран регламент (ЕС) 2017/1259 на Комисията от 19 юни 2017 година	L 182	1	13.7.2017 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 118 (861/2007)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 861/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОБХВАТ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент създава европейска процедура за искове с малък материален интерес (наричана по-долу „европейска процедура за искове с малък материален интерес“), предназначена да опрости и ускори съдебните производства по искове с малък материален интерес по презгранични дела и да намали разноските. Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде достъпна за страните в съдопроизводството като алтернатива на процедурите, предвидени от законодателството на държавите-членки.

Настоящият регламент също така премахва междинните производства, необходими за признаване и изпълнение в други държави-членки на решения, постановени в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес в друга държава-членка.

▼M2

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага при презгранични дела съгласно определението в член 3 по граждански и търговски въпроси, без оглед на естеството на съда или правораздавателния орган, когато стойността на иска не надвишава 5 000 EUR в момента на получаване на исковия формуляр от компетентния съд или правораздавателен орган, с изключение на всички лихви, разноски и разходи. Той не се прилага, по-специално, по отношение на данъчни, митнически или административни дела или по дела за отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняване на държавна власт (*acta jure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага по дела във връзка със:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица;

б) имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;

в) задължения за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения или от родство по сватовство;

г) завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт;

д) банкрут, производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, съдебни спогодби, конкордати и аналогични производства;

е) социално осигуряване;

ж) арбитраж;

з) трудово право;

▼M2

и) наем на недвижими имоти, с изключение на искове за парични вземания; или

й) нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клевета.

▼B

Член 3

Презгранични дела

1. За целите на настоящия регламент презгранично дело е дело, в което поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка на сезирания съд или правораздавателен орган.

▼M2

2. Местоживеенето се определя съгласно членове 62 и 63 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

3. Подходящият момент за определяне дали дадено дело е презгранично е датата, на която исковият формуляр е получен от компетентния съд или правораздавателен орган.

▼B

ГЛАВА II

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

Член 4

Образуване на производството

1. Ищецът образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес, като попълни стандартен исков формуляр А и го подаде пряко до компетентния съд или правораздавателен орган, по пощата или чрез друго средство за комуникация, като факс или електронна поща, приемливо в държавата-членка, в която е образувано производството. Исковият формуляр включва описание на доказателствата в подкрепа на иска и се придружава от съответните приложими подкрепящи документи.

2. Държавите-членки информират Комисията кои средства за комуникация са приемливи за тях. Комисията прави тази информация достъпна за обществеността.

3. Когато искът е извън обхвата на настоящия регламент, съдът или правораздавателният орган информира ищеца за това. Освен ако ищецът не оттегли иска, съдът или правораздавателният орган образува производство по иска според съответното процесуално право, приложимо в държавата-членка, в която се провежда процедурата.

4. Когато съдът или правораздавателният орган сметне, че информацията, предоставена от ищеца, е недостатъчно ясна или недостатъчна, или ако исковият формуляр не е правилно попълнен, и освен ако искът не се окаже явно неоснователен или исковата молба — недопустима, той дава на ищеца възможност да попълни и поправи исковия формуляр или да представи допълнителна информация или документи, или да оттегли иска в определен от него срок. За тази цел съдът или правораздавателният орган използва стандартния формуляр Б, съдържащ се в приложение II.

([1]) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

▼B

Когато искът е явно неоснователен или исковата молба — недопустима, или ищецът не успее да попълни или поправи исковия формуляр в рамките на определения срок, молбата се отхвърля. ►M2 Съдът или правораздавателният орган информира ищеца за отхвърлянето на молбата му и дали има възможност за обжалване на такова отхвърляне. ◄

▼M2

5. Държавите членки гарантират, че стандартният исков формуляр А е наличен във всички съдилища и правораздавателни органи, пред които може да се образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес, и той е достъпен чрез съответните национални уебсайтове.

▼B

Член 5

Ход на производството

▼M2

1. Европейската процедура за искове с малък материален интерес е писмена процедура.

1a. Съдът или правораздавателният орган провежда устно изслушване само ако счете, че не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на писмените доказателства, или ако е поискано от една от страните. Съдът или правораздавателният орган могат да откажат подобно искане, ако счетат, че с оглед на обстоятелствата по делото устното изслушване не е необходимо за провеждането на справедлив процес. Отказът трябва да бъде мотивиран писмено. Той не може да бъде оспорван отделно от жалба срещу самото съдебно решение.

▼B

2. След получаване на правилно попълнения исков формуляр съдът или правораздавателният орган попълва част I от формуляра с отговори, включен в стандартен формуляр B, съдържащ се в приложение III.

Екземпляр от исковия формуляр и ако е приложимо, от подкрепящите документи, заедно с така попълнения формуляр с отговорите, се връчват на ответника в съответствие с член 13. Тези документи се изпращат в срок от 14 дни от получаване на надлежно попълнения исков формуляр.

3. Ответникът внася своя отговор в срок от 30 дни от връчването на исковия формуляр и формуляра с отговорите, като попълни част II от стандартен формуляр B, придружен, когато е целесъобразно, от всякакви приложими документи, и го върне на съда или правораздавателния орган, или по всякакъв друг подходящ начин, без да използва формуляра с отговорите.

4. В срок от 14 дни от датата на получаване на отговор от ответника съдът или правораздавателният орган изпраща на ищеца екземпляр от този отговор заедно с всички приложими подкрепящи документи.

5. Ако в своя отговор ответникът твърди, че стойността на непаричния иск надвишава прага, определен в член 2, параграф 1, съдът или правораздавателният орган решава в срок от 30 дни от изпращането на отговора до ищеца дали искът попада в обхвата на настоящия регламент. Това решение не може да бъде оспорвано самостоятелно.

6. Всички насрещни искове, внесени, като се използва стандартен формуляр A, и всички приложими подкрепящи документи се връчват на ищеца в съответствие с член 13. Тези документи се изпращат в срок от 14 дни от получаването им.

Ищецът разполага с 30 дни от датата на връчването, за да отговори на насрещния иск.

▼B

7. Ако насрещният иск надвишава горната граница, определена в член 2, параграф 1, искът и насрещният иск не се разглеждат по европейската процедура за искове с малък материален интерес, а в съответствие с процесуалното право, приложимо в държавата-членка, в която се провежда производството.

Членове 2 и 4, както и параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член, се прилагат *mutatis mutandis* към насрещни искове.

Член 6

Езици

1. Исковият формуляр, отговорът, всякакви насрещни искове, всякакви отговори на насрещни искове и описания на приложими подкрепящи документи се внасят на един от езиците на съда или правораздавателния орган.

2. Ако друг документ, получен от съда или правораздавателния орган, е на език, различен от езика, на който се провежда производството, съдът или правораздавателният орган може да поиска превод на този документ само ако преводът се окаже наложителен за постановяване на съдебно решение.

3. Когато една от страните откаже да приеме документ, тъй като той не е на нито един от следните езици:

а) официалния език на сезираната държава-членка или ако съществуват няколко официални езика в тази държава-членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където се извършва връчването или до което се изпраща документът; или

б) език, който получателят разбира,

съдът или правораздавателният орган информира за това другата страна, с оглед тя да представи превод на документа.

Член 7

Приключване на производството

1. В срок от 30 дни след получаване на отговор от страна на ответника или ищеца в рамките на сроковете, определени в член 5, параграф 3 или параграф 6, съдът или правораздавателният орган постановява решение или:

а) изисква допълнителни данни от страните относно иска в рамките на определения срок, който не превишава 30 дни;

б) събира доказателства в съответствие с член 9; или

в) призовава страните на устно изслушване, което се провежда в срок от 30 дни от призовката.

2. Съдът или правораздавателният орган постановява решението си в срок от 30 дни от устното изслушване или след получаване на цялата информация, необходима за решаване на делото. Решението се връчва на страните в съответствие с член 13.

3. Ако съдът не е получил отговор от съответната страна в сроковете, посочени в член 5, параграф 3 или параграф 6, съдът или правораздавателният орган постановява решение по иска или обратния иск.

▼M2

Член 8

Устно изслушване

1. Когато се счете за необходимо да се проведе устно изслушване в съответствие с член 5, параграф 1а, то се провежда чрез използване на подходяща технология за комуникация от разстояние, като видеоконферентна или телеконферентна връзка, каквато е на разположение на съда или правораздавателния орган, освен ако поради конкретните обстоятелства по делото използването на подобни технологии не е уместно за провеждането на справедлив процес.

Когато лицето, което трябва да бъде изслушано, е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган, участието на това лице при устно изслушване се осигурява чрез видеоконферентна връзка, телеконферентна връзка или друга подходяща технология за комуникация от разстояние чрез използване на процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ([1]).

2. Всяка страна, призована да присъства лично на устното изслушване, може да поиска използването на технология за комуникация от разстояние, при условие че съдът или правораздавателният орган разполага с такава технология, с мотива, че условията за осигуряване на лично присъствие, по-специално по отношение на евентуалните разходи, направени от посочената страна, биха били несъразмерни на стойността на иска.

3. Всяка страна, призована да участва при устно изслушване чрез технология за комуникация от разстояние, може да отправи искане да присъства лично на посоченото изслушване. В стандартния исков формуляр А и стандартния формуляр за отговор В, изготвени в съответствие с процедурата по член 27, параграф 2, се предоставя информация за страните, че възстановяването на разходите, направени от страната в резултат на нейното искане да присъства лично на устното изслушване, се урежда съобразно условията, установени в член 16.

4. Решението на съда или правораздавателния орган във връзка с искането по параграфи 2 и 3 не може да бъде оспорвано отделно от евентуално обжалване на самото съдебно решение.

Член 9

Събиране на доказателства

1. Съдът или правораздавателният орган определя необходимите за съдебното решение средства за събиране на доказателствата и обхвата на доказателствата, според правилата, приложими за допустимостта на доказателствата. Той използва най-простия и най-необременяващия начин за събиране на доказателства.

2. Съдът или правораздавателният орган може да допусне събиране на доказателства чрез писмени показания на свидетели, вещи лица или страни.

3. Когато събирането на доказателства налага изслушването на дадено лице, изслушването се провежда в съответствие с условията по член 8.

([1]) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

▼M2

4. Съдът или правораздавателният орган може да събира доказателства чрез вещи лица или устни показания, само ако не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на други доказателства.

▼B

Член 10

Представителство на страните

Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително.

▼M2

Член 11

Помощ за страните

1. Държавите членки гарантират, че страните могат да получат както практическа помощ при попълване на формулярите, така и обща информация за приложното поле на европейската процедура за искове с малък материален интерес, както и обща информация за това кои съдилища или правораздавателни органи на съответната държава членка са компетентни да постановят съдебно решение в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес. Тази помощ се предоставя безплатно. Нищо в настоящия параграф обаче не изисква от държавите членки осигуряването на правна помощ или правно подпомагане под формата на правна оценка на конкретно дело.

2. Държавите членки гарантират, че информацията за органите или организациите, компетентни да предоставят помощ в съответствие с параграф 1, е на разположение във всички съдилища и правораздавателни органи, пред които европейската процедура за искове с малък материален интерес може да бъде започната, и е достъпна чрез съответните национални уебсайтове.

▼B

Член 12

Компетентност на съда или правораздавателния орган

1. Съдът или правораздавателният орган не изисква от страните да правят правна оценка на иска.

2. Ако е необходимо, съдът или правораздавателният орган информира страните по процедурни въпроси.

3. Винаги когато е възможно, съдът или правораздавателният орган се старае да постигне споразумение между страните.

▼M2

Член 13

Връчване на документи и друга размяна на писмени съобщения

1. Документите, посочени в член 5, параграфи 2 и 6, и съдебните решения, постановени в съответствие с член 7, се връчват:

а) по пощата, или

б) чрез електронни средства:

▼M2

i) когато такива средства са технически достъпни и допустими в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която се провежда европейската процедура за искове с малък материален интерес, и ако страната, на която следва да бъдат връчени документите, има местоживеене или обичайно пребиваване в друга държава членка в съответствие с правилата на тази държава членка; и

ii) когато страна, на която следва да бъдат връчени документите, изрично е приела предварително, че документите могат да ѝ бъдат връчени по електронен път, или която, съгласно процесуалните правила на държавата членка, в която тази страна е с местоживеене или обичайно пребиваване, е правно задължена да приеме този специфичен начин на връчване.

Връчването се удостоверява с потвърждение за получаване, което посочва датата на получаване.

2. Размяната на всички писмени съобщения, които не са посочени в параграф 1, между съда или правораздавателния орган и страните или други лица, участващи в производството, се извършва чрез електронни средства, което се удостоверява с потвърждение за получаване, когато такива средства са технически достъпни и допустими в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която се провежда европейската процедура за искове с малък материален интерес, при условие че страната или лицето предварително са приели тези средства за комуникация или съгласно процесуалните правила на държавата членка, в която посочената страна или лице е с местоживеене или обичайно пребиваване, са правно задължени да приемат тези средства за комуникация.

3. В допълнение към всички други налични средства, в съответствие с процесуалните правила на държавите членки, за изразяване на необходимото предварително съгласие за използване на електронни средства, изисквано съгласно параграфи 1 и 2, такова съгласие може да бъде изразено чрез стандартния исков формуляр А и стандартния формуляр за отговор В.

4. Ако връчването на документите по начина, посочен в параграф 1, не е възможно, то може да се извърши по някой от начините, предвидени в член 13 или член 14 от Регламент (ЕО) № 1896/2006.

Ако размяната на съобщения в съответствие с параграф 2 не е възможна или поради особените обстоятелства по делото — не е уместна, може да се използва всеки друг начин на съобщаване, допустим по правото на държавата членка, в която се провежда процедурата за искове с малък материален интерес.

▼B

Член 14

Срокове

1. Когато съдът или правораздавателният орган определи срок, заинтересованата страна бива информирана за последствията от неспазването на този срок.

2. Съдът или правораздавателният орган може да удължи сроковете, предвидени в член 4, параграф 4, член 5, параграфи 3 и 6 и член 7, параграф 1, при извънредни обстоятелства, ако това е необходимо за защита на правата на страните.

▼B

3. Ако при извънредни обстоятелства съдът или правораздавателният орган не може да спази сроковете, предвидени в член 5, параграфи от 2 до 6 и член 7, той предприема изискуемите съгласно посочените разпоредби стъпки възможно най-скоро.

Член 15

Изпълняемост на съдебното решение

1. Решението подлежи на изпълнение, независимо от евентуално обжалване. Не се изисква да бъде предоставено обезпечение.

2. Член 23 се прилага и в случай че решението подлежи на изпълнение в държавата-членка, в която е постановено.

▼M2

Член 15a

Съдебни такси и начини на плащане

1. Съдебните такси, събирани в държава членка за европейската процедура за искове с малък материален интерес, не са несъразмерни и по-високи от съдебните такси, събирани за националните опростени съдебни процедури в същата държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че страните могат да платят съдебните такси чрез начини за плащане от разстояние, които им позволяват да извършат плащането и от държава членка, различна от държавата членка, в която се намира съдът или правораздавателният орган, чрез предлагане на поне един от следните начини на плащане:

а) банков превод;

б) плащане с кредитна или дебитна карта; или

в) директен дебит от банковата сметка на ищеца.

▼B

Член 16

Разноски

Страната, загубила делото, поема разноските по делото. Съдът или правораздавателният орган обаче не присъжда разноските на спечелилата страна, когато те са ненужно направени или несъразмерни на иска.

Член 17

Обжалване

1. Държавите-членки информират Комисията дали по тяхното процесуално право е предвидена процедура за обжалване на решение, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес, и в какъв срок се внася такава жалба. Комисията осигурява обществен достъп до тази информация.

▼M2

2. Членове 15a и 16 се прилагат по отношение на всички обжалвания.

▼M2

Член 18

Преразглеждане на съдебното решение в изключителни случаи

1. Ответник, който не се е явил по делото, има право да подаде молба за преразглеждане на съдебното решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, пред компетентния съд или правораздавателен орган на държавата членка, в която е постановено съдебното решение, когато:

а) исковият формуляр не е бил връчен на ответника или в случай на устно изслушване той не е бил призован да присъства на изслушването в достатъчен срок и по начин, който би му позволил да организира защитата си; или

б) ответникът е бил възпрепятстван да оспори иска поради непреодолима сила или поради извънредни обстоятелства, без никаква вина от негова страна,

освен ако ответникът не е упражнил правото си на обжалване на съдебното решение, когато е имал възможност да направи това.

2. Срокът за подаване на молба за преразглеждане е 30 дни. Той започва да тече от деня, в който ответникът действително се е запознал със съдържанието на съдебното решение и е можел да предприеме действия, и най-късно от датата на първата изпълнителна мярка, която води до налагане на ограничение на ответника да се разпорежда цялостно или частично с имуществото си. Не се допуска удължаване на срока.

3. Ако съдът отхвърли молбата за преразглеждане по параграф 1 с мотива, че никое от предвидените в посочения параграф основания за преразглеждане не е налице, съдебното решение остава в сила.

Ако съдът реши, че преразглеждането е оправдано на което и да е от основанията, посочени в параграф 1, съдебното решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, се счита за нищожно. Ищецът обаче не губи предимството от каквото и да е прекъсване на давностните или преклузивните срокове, когато такова прекъсване се прилага съгласно националното право.

▼B

Член 19

Приложимо процесуално право

При спазване на разпоредбите на настоящия регламент европейската процедура за искове с малък материален интерес се урежда от процесуалното право на държавата-членка, в която се провежда процедурата.

ГЛАВА III

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ В ДРУГА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

Член 20

Признаване и изпълнение

1. Съдебното решение, постановено в държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес, се признава и изпълнява в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без да има възможност за възражение срещу неговото признаване.

▼M2

2. По молба на една от страните съдът или правораздавателният орган издава удостоверение за съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, като използва стандартен формуляр Г, съдържащ се в приложение IV, без никакви допълнителни разноски. При поискване съдът или правораздавателният орган предоставят на тази страна удостоверението на всеки друг официален език на институциите на Съюза чрез използване на многоезичния динамичен стандартен формуляр, който е наличен на европейския портал за електронно правосъдие. Никоя разпоредба на настоящия регламент не задължава съда или правораздавателния орган да предоставя превод и/или транслитерация на текста в полетата за свободен текст на удостоверението.

▼B

Член 21

Изпълнително производство

1. Без да се засягат разпоредбите на настоящата глава, процедурите по изпълнение се уреждат от правото на държавата-членка по изпълнението.

Всяко решение, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес, се изпълнява при същите условия както решенията в държавата-членка по изпълнението.

2. Страната, която иска изпълнение, представя:

а) екземпляр от решението, който удовлетворява условията, необходими за удостоверяване на неговата истинност; и

▼M2

б) удостоверението, посочено в член 20, параграф 2, и ако е необходимо, негов превод на официалния език на държавата членка по изпълнение или ако съществуват няколко официални езика в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на производството там, където се иска изпълнение в съответствие с правото на държавата членка, или на друг език, който държавата членка по изпълнение е посочила като приемлив.

▼B

3. От страната, която иска изпълнение на решение, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес в друга държава-членка, не се изисква да има:

а) упълномощен представител; или

б) пощенски адрес

в държавата-членка по изпълнението, различни от представители, компетентни по процедурата на изпълнение.

4. Не се изисква никакво обезпечение, гаранция или депозит, както и да са описани, от страната, която в една държава-членка иска изпълнение на решение, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес в друга държава-членка, въз основа на обстоятелството, че съответната страна е чужд гражданин или няма местоживеене или пребиваване в държавата, в която се иска изпълнение.

▼M2

Член 21а

Език на удостоверението

1. Всяка държава членка може да посочи официалния език или езици на институциите на Съюза, различни от нейния или нейните, на които тя приема да е издадено удостоверението, посочено в член 20, параграф 2.

▼M2

2. Всеки превод на информация по съдържанието на съдебно решение, предоставена в удостоверението, посочено в член 20, параграф 2, се извършва от лице, квалифицирано да извършва писмени преводи в една от държавите членки.

▼B

Член 22

Отказ за изпълнение

1. Компетентният съд или правораздавателен орган в държавата-членка по изпълнението отказва изпълнение по молба на лицето, срещу което се иска изпълнение, ако решението, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес, е в противоречие с предходно решение, постановено в която и да е държава-членка или в трета държава, при условие че:

а) предходното решение е за същото искане и на същото основание и е постановено между същите страни;

б) предходното решение е постановено в държавата-членка по изпълнението или отговаря на необходимите условия за неговото признаване в държавата-членка по изпълнението; и

в) несъвместимостта на решенията не е и не би могла да бъде повдигната като възражение в производството пред съд или правораздавателен орган в държавата-членка, където е постановено решението по европейската процедура за искове с малък материален интерес.

2. Решението, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес, не може при никакви обстоятелства да бъде преразглеждано по същество в държавата-членка по изпълнението.

Член 23

Спиране или ограничаване на изпълнението

Ако страна оспори съдебно решение, постановено по европейската процедура за искове с малък материален интерес, или такова оспорване е все още възможно, или когато страна подаде молба за преразглеждане по смисъла на член 18, съдът, правораздавателният или компетентният орган в държавата-членка по изпълнението може по искане на страната, срещу която се иска изпълнение:

а) да ограничи изпълнителното производство до охранителни мерки;

б) да направи изпълнението зависимо от предоставянето на обезпечение, което той определи; или

в) при извънредни обстоятелства да спре изпълнителното производство.

▼M2

Член 23а

Съдебни спогодби

Съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, която има изпълнителна сила в държавата членка, в която е проведена процедурата, се признава и изпълнява в друга държава членка при същите условия като съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес.

Разпоредбите на глава III се прилагат *mutatis mutandis* за съдебните спогодби.

▼B

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Информация

Държавите-членки си сътрудничат при предоставянето на информация относно европейската процедура за искове с малък материален интерес на широката общественост и на професионалните кръгове, включително и за разноските, в частност чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена в съответствие с Решение 2001/470/ЕО.

▼M2

Член 25

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До 13 януари 2017 г. държавите членки съобщават на Комисията:

а) съдилищата или правораздавателните органи, които са компетентни да постановяват решения по европейската процедура за искове с малък материален интерес;

б) средствата за комуникация, които се приемат за целите на европейската процедура за искове с малък материален интерес и са на разположение на съдилищата или правораздавателните органи в съответствие с член 4, параграф 1;

в) органите или организациите, които са компетентни за предоставянето на практическа помощ в съответствие с член 11;

г) средствата за електронни услуги и комуникация, които са технически достъпни и допустими съгласно техните процесуални правила в съответствие с член 13, параграфи 1, 2 и 3, и средствата за изразяването на предварително съгласие за използването на електронни средства съгласно изискванията на член 13, параграфи 1 и 2, ако има такива, които са достъпни съгласно тяхното национално право;

д) лицата или професиите, ако има такива, които са правно задължени да приемат връчване на документи или други писмени съобщения чрез електронни средства в съответствие с член 13, параграфи 1 и 2;

е) съдебните такси, които се събират в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, или как се изчисляват те, както и допустимите начини за плащане на съдебните такси в съответствие с член 15а;

ж) наличните процедури за обжалване по тяхното процесуално право в съответствие с член 17, сроковете за подаване на такава жалба и съда или правораздавателния орган, пред който тя може да бъде подадена;

з) процедурите за подаване на молба за преразглеждането, предвидено в член 18, и съдилищата или правораздавателните органи, които са компетентни да извършват такова преразглеждане;

и) езиците, които те приемат съгласно член 21а, параграф 1; и

й) органите, които са компетентни по отношение на изпълнението, както и органите, които са компетентни за целите на прилагането на член 23.

Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в тази информация.

▼M2

2. Комисията осигурява публичен достъп до информацията, която ѝ е била съобщена в съответствие с параграф 1, чрез всички подходящи средства, например чрез европейския портал за електронно правосъдие.

Член 26

Изменение на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 27 във връзка с изменението на приложения I—IV.

Член 27

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

2. Правомощието за приемане на делегираните актове, посочено в член 26, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 13 януари 2016 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира за акта едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, влиза в сила единствено ако Европейският парламент или Съветът не са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и на Съвета за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 28

Преглед

1. До 15 юли 2022 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент, включително оценка относно това дали:

а) по-нататъшно увеличение на прага, посочен в член 2, параграф 1, е уместно за постигане на целта на настоящия регламент за улесняване достъпа до правосъдие за гражданите и малките и средни предприятия в презгранични случаи; и

▼M2

б) разширяването на обхвата на европейската процедура за искове с малък материален интерес, по-специално относно искове за възнаграждение, е подходящо, за да се улесни достъпът до правосъдие за наетите лица при презгранични трудови спорове с техния работодател, след като се разгледа цялостното въздействие на подобно разширяване.

При необходимост посоченият доклад се придружава от законодателни предложения.

За тази цел и до 15 юли 2021 г. държавите членки предоставят на Комисията информация относно броя на молбите, подадени по европейската процедура за искове с малък материален интерес, както и за броя на исканията за изпълнение на съдебни решения, постановени в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес.

2. До 15 юли 2019 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно разпространяването на информация за европейската процедура за искове с малък материален интерес в държавите членки и може да представи препоръки как посочената процедура да стане по-популярна.

▼B

Член 29

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2009 г., с изключение на член 25, който се прилага от 1 януари 2008 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР А

ИСКОВ ФОРМУЛЯР

[illegible] Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес

Дело номер [illegible]

Получено в съдействаща/разпределяния орган на: ____/____/_____ [illegible]

[illegible]

Важна информация

Моля, прочетете внимателно инструкциите в началото на всеки раздел — те ще ви помогнат да попълните този формуляр.

Помощ при попълване на формуляра

Можете да получите помощ при попълване на настоящия формуляр. За да разберете как да получите такава помощ, можете да потърсите информация в предоставяния от държавите-членки и публикуваните на уебсайта на Европейския съдебен атлас по гражданско и търговско право достъпен на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-166-bg.do Моля, обърнете внимание, че тази помощ не включва никаква правна помощ — за такава помощ трябва да се подадете съответната молба съгласно националното право — или да потърсите съдействие от адвокат.

Език

Попълнете този формуляр на езика на съдействащия/разпределяния орган, до който изпращате своята молба. Моля, обърнете внимание, че формулярите достъпни на Европейския съдебен атлас по гражданско и търговско право https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-166-bg.do могат да ви помогнат при попълването на формуляра на необходимия език.

Подкрепящи документи

Моля, обърнете внимание, че исковият формуляр трябва да бъде придружен от всеки необходим от съответните подкрепящи документи. Тези данни не ти е по силите да преценяваш дали е необходимо допълнителни доказателства по случая на процедурата.

Екземпляри от исковия формуляр и от всеки от подкрепящите документи ще бъдат изпратени на ответника. Ответникът ще има възможност да поиска допълнителни копия.

1. Съдействащ/разпределяния орган

Е-правосъдие спечели да посочите съдействащия/разпределяния орган, пред който е подадена молба. Когато се налага съдействащия/разпределяния орган да бъде избран, трябва да имате предвид и обстоятелството, че компетентността на съответния съдействащ/разпределяния орган може да зависи от стойността на заявения в раздел 4 иск. Можете да потърсите специалната функция за търсене достъпна на Европейския портал за електронно правосъдие, за да намерите подробна информация относно адрес, телефонен номер и/или електронна поща.

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-166-bg.do

1.1 [illegible]

1.2 Наименование

1.3 Улица и номер/пощенска кутия

1.4 Град и пощенски код

1.5 Държава

▼M3

2. Индекс

В това поле трябва да се идентифицират като лицата и да идентифицират представителя си, ако лицата такъв. Моля, обърнете внимание, че не е задължително да бъдете представлявани от адвокат или друг юрист.

В някои държави може да не е достатъчно да посочите гражданска или лична карта, но да е нужно да добавите лицата на датата, месеца и годината на раждане. Ако не е направено, документът може да не бъде приет.

Ако имате личен идентификационен номер, даден от органите на Държавата членка, би било полезно да го предоставите. Ако нямате такъв номер, би било полезно да предоставите номера на Вашия паспорт или документа за самоличност. Ако разстоянието е такъв, що действа от лицето на юридическо лице или нужно обозначение с правна/юридическа цел, би било полезно да предоставите данните на регистрационния номер.

Под „Други данни" можете да посочите допълнителна информация, която трябва да бъдете идентифицирани, например вашата дата на раждане, професия или длъжност в дружеството.

Моля, подробно се запознайте с инструкциите относно попълване на формата.

2. Данни за лицата

2.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация

2.2. Личен идентификационен номер или номер на паспорта/регистрационен номер (*)

2.3. Улица и номер/пощенска кутия

2.4. Град и пощенски код

2.5. Държава

2.6. Телефон (*)

2.7. Електронна поща (*)

2.8. Представителят на лицата (ако има такъв) и данни за контакт (*)

2.9. Други данни (*)

3. Отговорник

В това поле трябва да посочите отговорника и неговия представител, ако е известен. Моля, обърнете внимание, че не е задължително отговорникът да бъде представляван от адвокат или друг юрист.

В някои държави може да не е достатъчно да посочите гражданска или лична карта, но да е нужно да добавите лицата на датата, месеца и годината на раждане. Ако не е направено, документът може да не бъде приет.

Ако е даден личен идентификационен номер, даден на отговорника от органите на Държавата членка, би било полезно да го предоставите. Ако е такъв номер или в допълнение на него би било полезно да предоставите номера на паспорта или на документа за самоличност на отговорника. Ако отговорникът е юридическо лице или нужно обозначение, представляващо правна/юридическа цел, би било полезно да предоставите данните на регистрационния номер на юридическото лице.

Под „Други данни" можете да посочите допълнителна информация, която трябва да бъде идентифицирана, например дата на раждане, професия или длъжност в дружеството. Ако отговорникът е повече от един, моля, добавете допълнителни листове.

3. Данни за отговорника

3.1. Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация

3.2. Личен идентификационен номер или номер на паспорта, гражданско номер

3.3. Улица и номер/пощенска кутия

4. Подпис

▼**M3**

3.4 Град и пощенски код

3.5 Държава

3.6 Телефон (*)

3.7 Електронна поща (*)

3.8 Предпочитан на ответника, ако е известен, и данни за контакт (*)

3.9 Други данни (*)

4 Компетентност

Защита молба трябва да бъде подадена в съдотраворазделителния орган, който е компетентен да я разгледа. Съдотраворазделителният орган трябва да е компетентен съгласно правилата на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета (*).

Този раздел включва неизчерпателен списък на възможни основания за компетентност.

Информация за правилата за компетентност може да бъде намерена на уебсайта на Европейския съдебен атлас на адрес https://e-justice.europa.eu/content_brussels-i-regulation-recast-350-bg-co.html?true

На адрес http://ec.europa.eu/civil_justice/glossary/glossary_bg.htm можете да намерите обяснения на някои от използваните правни термини.

4 Изтичва основната ориентация, ако бъде потвърдена обявителният орган в компетентност

4.1 Местоживеене на ответника ☐

4.2 Местоживеене на потребителя ☐

4.3 По делата за преотделяване — Местоживеене на притежателя на поземлена за пожелаване в лице и в третото попаващо се лице ☐

4.4 Място на изпълнение на въпросното задължение ☐

4.5 Място на вредоносното събитие ☐

4.6 Място, където се намира недвижимият имот ☐

4.7 Споразумение между страните за избор на съдотраворазделителен орган ☐

4.8 Друге (моля уточнете)

5 Средиземнен характер на делото

За да се изпълнена европейската съдебна за основе с малък материален интерес, делото трябва да е с презграничен характер. Делото е с презграничен характер, ако поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съдотраворазделителен орган.

(*) Не изтрет

(*) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декемврий 2012 година относно компетентност, сертифициране и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1)

▼M3

[illegible]

1. Гражданство [illegible]

5.1 Държава по местожителство или обичайно пребиваване на [illegible]

5.2 Държава по местожителство или обичайно пребиваване на [illegible]

5.3 Държавна [illegible] на съдопроизводствения орган

6. Банкова данни по избор

В поле 6.1 можете да информирате съдопроизводствения орган за начина, по който възнамерявате да платите таксата за исковата молба. Моля обаче имайте предвид, че плащането чрез кредитна карта или банкова сметка е задължително в съдопроизводствения орган, до който изпращате молбата си. Следва да проверите при [illegible] на съответния съдопроизводствения орган. Можете да използвате тази част, за да проверите информацията, предоставена от държавите-членки в изпълнение на Регламент (ЕО) № [illegible] относно [illegible] на адрес [illegible] или [illegible] е свързано с [illegible] на съответния съдопроизводствен орган. [illegible] Ако изберете да платите с кредитна карта или да плащате на съответния съдопроизводствен орган да удържа таксата от банковата ви сметка, следва да предоставите необходимите данни за кредитната карта или банковата сметка, посочени в допълнителния или настоящия формуляр. Допълнителен или настоящ формуляр ще бъде изпратен на вас от съответния съдопроизводствен орган и няма да бъде изпратен — [illegible].

В поле 6.2 имате възможност да посочите по какъв начин желаете да получите плащане от ответника, например ако ответникът е длъжен да плати незабавно, дори преди постановяване на решението. Можете да получите плащането чрез банков превод или по друг начин, необходим банкова данна.

6. Банкова данни

6.1 Как възнамерявате да платите таксата за исковата молба?

6.1.1 Чрез банков превод ☐

6.1.2 С кредитна карта ☐ [illegible]

6.1.3 Директен дебит от вашата банкова сметка ☐ [illegible]

6.1.4 Друг начин, уточнете

6.2 По коя сметка желаете ответникът да заплати евентуална или присъдена сума?

6.2.1 Титулярна сметка

6.2.2 Име на банката (BIC код или друг подходящ банков код)

6.2.3 Номер на сметката (IBAN)

7. Цел

Обхват. Европейската процедура за искове с малко материален интерес има ограничен обхват. Отнася се единствено за искове от 5 000 EUR или по-малко, изброени в член 2 от Регламент (ЕО) № [illegible] на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малко материален интерес, не могат да се разглеждат по тази процедура. Аналогично не е свързано с данъчни въпроси и обичаите на митническо или административно естество. В съответствие с член 2 производството пред компетентните съдилища или правоприлагателните органи по отношение на обичайните владения съдопроизводство. Ако не желаете да продължите производството в този случай, следва да отбележите квадратчето.

[illegible]

▼M3

Паричен или друг иск: Отговор за посочените долу претензии или/и иска за плащане на парична сума, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно създаването на европейска процедура за дребни граждански искове, и посочете произхода и стойността на иска. В случаи на претенции или/и искове, които са свързани с посочените долу искове, субсидиарен иск за обезщетение, ако не е възможно да бъде удовлетворен пълен размер на иска.

Ако желаете да претендирате разноски за производството, например разноски за преводи, адвокатски хонорари, разходи за явяване в съдебно заседание и/или за получаване на документи и др., следва да посочите тяхна в точка 7.2. Моля обърнете внимание, че правилата по отношение на разходите, които съответните правораздавателните органи могат да присъдят, се различават в различните държави членки. Подробна информация за категориите разходи в държавите членки може да бъде намерена на следния адрес: http://ec.europa.eu/civil/procedures/sccp/index.htm

Ако желаете да претендирате допълнителни лихви, освен такива, които следва да посочите по-горе в точка 6, моля, посочете тяхната стойност или начин, по който тя следва да бъде изчислена. Следите на правораздавателните органи може да присъдят законна лихва по иска, ако той бъде уважен. Ако желаете да претендирате такава, моля, посочете тяхната стойност или начин, по който тя следва да бъде изчислена.

Ако е необходимо, моля, използвайте допълнителни страници, за да отговорите. Например, ако претендирате няколко вида лихви или допълнителни претендирате лихви от различна дата.

- Отговор Вашия иск

☐ 7.1 Парични

7.1.1 Размер на претенцията (без лихви и разходи): _____

7.1.2 Парична единица

☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN) ☐ куна (HRK)

☐ чешка крона (CZK) ☐ форинт (HUF) ☐ британска стерлинга (GBP)

☐ злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK)

☐ друга, моля, уточнете:

☐ 7.2 Други

7.2.1 Моля, уточнете за какво претендирате

7.2.2 Приблизителна стойност на иска

Парична единица

☐ евро (EUR) ☐ лев (BGN) ☐ куна (HRK)

☐ чешка крона (CZK) ☐ форинт (HUF) ☐ британска стерлинга (GBP)

☐ злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK)

☐ друга, моля, уточнете:

▼**M3**

7.3. Претендирате ли разноски за съдебното производство?

7.3.1. Да ☐

7.3.2. Не ☐

7.3.3. Ако отговорът е да, моля, уточнете кои разноски и посочете претендираната сума или сумата на разноските, направени до този момент.

7.4. Претендирате ли лихва?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорът е да, лихва е лихвата

до оборна? ☐ Ако отговорът е да, преминете към 7.4.1

законна? ☐ Ако отговорът е да, преминете към 7.4.2

7.4.1. Ако е до оборна

1. процентите

☐ _____ %

☐ _____ над основния процент на ЕЦБ

☐ друг

2. лихвата следва да се начислява от ___/___/_____ (дата)

☐ до ___/___/_____ (дата)

☐ до датата на съдебното решение

☐ до датата на плащане на главницата

7.4.2. Ако е законна

лихвата следва да се начислява от ___/___/_____ (дата)

☐ до ___/___/_____ (дата)

☐ до датата на съдебното решение

☐ до датата на плащане на главницата

7.5. Претендирате ли лихва върху разноските?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорът е да, лихвата следва да се начислява от ☐ ___/___/_____ (дата)

☐ _____ (събитие)

до ☐ ___/___/_____ (дата)

☐ до датата на плащане на разноските

▼M3

8. Собственоръчен подпис

В поле 8.1 следва да посочите собственоръчния подпис.

В поле 8.2 следва да опишете допълнителните подкрепящи документи. Тези могат да бъдат например заповеди, договори, разписки и др., които имате или сте получили, или получили, за които отчетно доказателство е изискано на Вашите искане е представено в рамките

Ако имате по-дълъг текст, можете да добавите допълнителен лист.

9. Потвърждение за искане

9.1. Ако имате допълнителна информация, която желаете да приложите в подкрепа на искането, моля посочете по-долу, ако е целесъобразно, следва да добавите съответните подкрепящи документи.

9.2.1. Допълнителна документация ☐ моля, посочете по-долу

9.2.2. Свидетели ☐ моля, посочете по-долу

9.2.3. Други ☐ моля, посочете по-долу

9. Устно изслушване

Ако сметнете, въз основа на европейската процедура за обезпечаване на сметки, че е необходимо, Вашата молба, подадена в рамките на европейската процедура за обезпечаване на сметки, е допустима, но е невъзможно да бъдат предоставени всички необходими доказателства, можете да поискате и да бъдете изслушан/а, преди да се проведе устно изслушване. Съдът може да отчете да извлечете Вашето искане, ако счете, че с оглед на обстоятелствата по делото устното изслушване не е необходимо за провеждането на справедливо и бързо изслушване. Следва да бъдете информирани, че ако не сте в състояние да изпълнявате задълженията, свързани с явяването в съдебно заседание, поради факта, че сте лице, което трябва да бъде изслушано, с местонахождение в друга държава-членка, различна от тази на компетентния съд, задължителните правила за доказване, приложими по отношение на такъв случай, трябва да бъдат определени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета „Получаване на доказателства по граждански и търговски въпроси“ (Taking of evidence).

Съдът обаче може да реши, че въпреки тяхната роля за изслушването, трябва да присъствате лично. Можете да поискате представителят да бъде изслушан, като използвате средства, за да се позволи да присъствате лично на изслушването, например чрез използването на разговорите, направени въз основа на устно присъствие, съгласно определения в Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за малки материални искания. В тяхна полза е предимство, че задължителните правила, свързани с доказателствата, са по-ясни, а отчетените разходи са по-малко.

9.1. Желаете ли да се проведе устно изслушване?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорите „Да“, моля, посочете причините:

9.2. Ако съдът реши да проведе устно изслушване, желаете ли да присъствате лично?

Да ☐

Не ☐

Моля, посочете причините:

(1) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилищата на държавите-членки при провеждането на доказателствени действия по граждански и търговски въпроси (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

▼M3

10. Връчване на документи и комуникация със съда

Процесуалните документи, като например вашата молба, отговорът на ответника, насрещен иск и съдебното решение, могат да бъдат връчени чрез пощенски услуги или чрез електронни средства, когато такива средства са технически достъпни и допустими в съответствие с процесуалното право на държавата членка, в която се провежда процедурата. Ако документите трябва да бъдат връчени в държава членка, различна от тази, в която се провежда производството, процесуалните правила на държавата членка, в която се извършва връчването, трябва също да бъдат спазени. Електронни средства могат да се използват и за други писмени съобщения, например искане за присъствие на съдебно заседание. Електронни средства могат да се използват само ако получателят даде изрично предварително съгласие за използването им или ако е правно задължен да приеме електронно връчване и/или други писмени съобщения от съда в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която е неговото местоживеене. За да разберете дали в съответната държава членка са налични и допустими електронни средства за връчване и/или комуникация, проверете информацията на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес:

https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-354-bg.do?init=true

10.1 Съгласни ли сте да се използват електронни средства за комуникация за връчването на отговора на ответника, насрещния иск и съдебното решение?

Да ☐

Не ☐

10.2 Съгласни ли сте да се използват електронни средства за комуникация за получаване на писмени съобщения, различни от документите, посочени в точка 10.1?

Да ☐

Не ☐

11. Удостоверение

Решението, постановено в държава членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес, може да бъде признато и изпълнено в друга държава членка. Ако възнамерявате да искате признаване и изпълнение в държава членка, различна от тази на съда/правораздавателния орган, можете да поискате в настоящия формуляр съдът/правораздавателният орган, след постановяване на решение във ваша полза, да издаде удостоверение относно това решение.

11.1 Удостоверение

Искам съдът/правораздавателният орган да издаде удостоверение относно решението

Да ☐

Не ☐

Ако поискате, съдът може да ви предостави удостоверение на друг език, като използва динамичните формуляри, достъпни чрез Европейския портал за електронно правосъдие. Такова удостоверение може да бъде от полза за изпълнението на съдебното решение в друга държава членка. Моля да имате предвид, че съдът не е длъжен да предоставя превод или транслитерация на текст, въведен в свободните полета на удостоверението.

11.2

Моля съдът/правораздавателният орган да издаде удостоверението на език, различен от официалния език на съдебното производство, а именно:

BG ☐	ES ☐	CS ☐	DE ☐	ET ☐	EL ☐	EN ☐	FR ☐	HR ☐	IT ☐
LV ☐	LT ☐	HU ☐	MT ☐	NL ☐	PL ☐	PT ☐	RO ☐	SK ☐	SL ☐
FI ☐	SV ☐								

12. Дата и подпис

Моля, уверете се, че сте написали името си ясно и сте поставили подпис и дата на последната страница на формуляра.

▼**M3**

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

▼**M3**

Допустимо ръчно попълнено формулярно А.

Банкови данни (*) за целите на плащане на таксата за исковата молба

*Титулярно на сметката кредитната карта

*Наименование на банката (B.C.) код или друг [illegible] — Банков код/друг [illegible] — издателя на дебитната карта

*Номер на сметката или (IBAN)номер на кредитната карта, срок на валидност и код за титулност на кредитната карта

(*) Попълнено

▼ **M3**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР Б

ИСКАНЕ ОТ СЪДА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИЯ ОРГАН ЗА ПОПЪЛВАНЕ И/ИЛИ ПОПРАВКА НА ИСКОВ ФОРМУЛЯР

(Член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес)

Попълва се от съда-правораздавателния орган

Дело номер

Получен в съда-правораздавателния орган на ___ / ___ / ____

1. Съд-правораздавателен орган

1.1 Наименование

1.2 Улица и номер/пощенска кутия

1.3 Град и пощенски код

1.4 Държава

2. Ищец

2.1 Фамилия, собствено имей/наименование на дружество или организация

2.2 Личен идентификационен номер или номер на паспорта/регистрационен номер (1)

2.3 Улица и номер/пощенска кутия

2.4 Град и пощенски код

2.5 Държава

2.6 Телефон (1)

2.7 Електронна поща (1)

2.8 Представител, ако ищецът, ако има такъв, и данни за контакт (1)

2.9 Други данни (1)

3. Ответник

3.1 Фамилия, собствено имей/наименование на дружество или организация

3.2 Личен идентификационен номер или номер на паспорта/регистрационен номер

3.3 Улица и номер/пощенска кутия

3.4 Град и пощенски код

3.5 Държава

3.6 Телефон (1)

3.7 Електронна поща (1)

3.8 Представител, ако ответникът, ако има такъв, и данни за контакт (1)

3.9 Други данни (1)

(1) По желание

▼**M3**

Съдътправораздавателният орган разгледа Вашия искан формуляр и смята, че той е недостатъчно ясен или не ясен, или неправилно попълнен, или попълнете всем формулярите на езика на съдътправораздавателния орган, както е показано по долу, възможно най-скоро и най-късно до

Съдътправораздавателният орган ще отхвърли молбата Ви съгласно условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 861/2007, ако не попълните и/или попровите формулява в гореспоменения срок

Вашият искан формуляр не е попълнен на правилния ясен. Моля попълните отхвърлени от следните езици

български	☐	чешки	☐	хърватски	☐
немски	☐	испански	☐	гръцки	☐
сто-ски	☐	ирландски	☐	италиански	☐
френски	☐	литовски	☐	унгарски	☐
латвийски	☐	нидерландски	☐	полски	☐
малтийски	☐	румънски	☐	словашки	☐
португалски	☐	финландски	☐	шведски	☐
словенски	☐	английски	☐	друг (моля, уточнете)	

Следните раздели на условия формуляр трябва да бъдат попълнени. Моля поправени, както е по-слово по-долу

—

—

—

—

Съставено във

Дата ___ / ___ / _____

Подпис и/или печат

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЪК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР В

ФОРМУЛЯР ЗА ОТГОВОР

(Член 5, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ НАСОКИ ЗА ОТГОВОРИ

Следи Вас е подадена иск, който е посочен в приложения ясен формуляр и рамките на настоящата процедура за искове с малък материален интерес.

Можете да отговорите като попълните настоящия формуляр и го върнете на съдопроизвеждащия орган или по друг подходящ начин в срок от 30 дни от получаването му, заедно с формуляра за отговор.

Ако получите напомняне, то ще ви бъде изпратено в срок от 15 дни, считано от изтичането на горепосочения срок.

Моля, уверете се, че сте попълнили всичко, което е поискано в частите A и B, и сте поставили дата и подпис на последната страница на формуляра за отговор.

Следи доказателства, които сте посочили, можете да изпратите заедно с формуляра за отговор или по-късно.

Помощ при попълване на формуляра: Можете да получите помощ при попълване на настоящия формуляр. За да получите такава помощ, можете да потърсите информация, предоставена от националните служби и предоставена на уебсайта на Европейската съдебна атлас по гражданско и търговско дело достъпен на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-177-bg.do?locale=bg. Можете да получите помощ — за правна помощ, жалба за подаде съответна молба съгласно националното право — относно правна процедура в случая Ви.

Език. Отговорите трябва да бъдат изпратени на съответния съдопроизвеждащия орган, който Ви е изпратил настоящия формуляр.

Моля, обърнете внимание, че формулярът е достъпен на всички официални езици на институциите на Европейския съюз на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-177-bg.do?locale=bg. Вие можете да поискате преобразуване на формуляра на необходимия Ви език.

Устно изслушване: Моля, обърнете внимание, че европейската процедура за искове с малък материален интерес е писмена процедура. Съдът обаче може да реши да проведе устно изслушване, ако то е необходимо или ако е бъдещо решение въз основа на писмени доказателства. Можете да поискате в частите I и J формуляра или по-късен етап да се проведе устно изслушване. Съдът може да откаже да удовлетвори Вашето искане, ако счете, че то не е в съответствие с целите на процедурата или изслушването не е необходимо за правилното провеждане на производството. Устното изслушване следва да се проведе чрез подходящи средства за комуникация с разстояние, като видеоконференция или телеконференция, ако условия не съдът разполага с тях. Ако липсата на такива средства е пречка за провеждане на изслушване, то е допустимо и е в съответствие с целите на процедурата изслушване чрез технологии за комуникация от разстояние трябва да бъде организирано чрез изпълнение на процесуални разпоредби в Регламент (ЕО) № 1206/2001 относно сътрудничеството между съдилищата в областта на събирането на доказателства по граждански и търговски въпроси.

Съдът обаче може да реши не всички признаци за изслушването трябва да бъдат лично. Можете да поискате предоставяната Ви пред съда, като имате предвид, че ако сте поискали да представите лично пред изслушването, то е в съответствие с целите на процедурата, в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес. В допълнение, ако бъдете изслушвани, то е в съответствие с целите на процедурата, ако Вие сте получили или сте непрекъснато спрямо Вас.

Подкрепящи документи: Можете да посочите допълнителни доказателствени средства и да добавите всяка допълнителна подкрепяща документи.

Насрещен иск: Ако искате да подадете и насрещен иск, моля, попълнете и приложете отделен формуляр А, който можете да намерите в интернет на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес: https://e-justice.europa.eu/content_small_claims-177-bg.do?locale=bg и да го изпратите на съдопроизвеждащия орган, който ви е изпратил настоящия формуляр. Моля, обърнете внимание, че за целите на насрещния иск се прилага процедурата.

Поправка на Вашите данни: Можете да поискате или допълните информацията за себе си, например данни за контакт, представителите и т. н., в частта Б. Друга информация.

▼**M3**

Връчване на документи и комуникации със съда Процесуалните документи, като например Вашия отговор и съдебното решение, могат да бъдат връчени на страните по пощата или чрез електронни средства, когато такова средство за технически достъпни и допустими в съда в съответствие с процесуалното право на държавата членка, в която се провежда процесурата. Ако документите трябва да бъдат връчени в държава членка, различна от тази, в която се провежда производството, процесуалните правила на държавата членка, в която трябва да се извърши връчването, трябва също да бъдат спазени. Електронни средства могат да се използват и за други писмени съобщения, например искане за присъствие на съдебно заседание. Електронни средства могат да се използват само ако получателят дади изрично редуваните на съдбата, за нейно използване или ако получателят задължени да приеме електронно връчване и/или други писмени съобщения от съда в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която е чеговото местожителене. За да разберете дали и съответната държава членка са напиши и допустими електронни средства за връчване, ако комуникация, проверете информацията на Европейския портал за електронно правосъдие на адрес:

https://e-justice.europa.eu/content_ejn_a-ms-354-bg-bg-bg.htm

Допълнителна мяста: Ако мястото не е достатъчно, можете да добавите допълнителни листове.

Част I (попълнете от съда/правораздавателния орган)

Име на ищеца

Име на ответника

Съд/правораздавателен орган

Иск

Дело номер

Част II (попълнете от ответника)

1. Признавате ли иска?

Да ☐

Не ☐

Частично ☐

Ако отговорят Вашия или частично, моля, посочете причините

Искът е извън обхвата на европейската процедура за искове с малък материален интерес ☐

моля, уточнете по-долу

Други ☐

моля, уточнете по-долу

2. Ако не признавате иска, моля, опишете доказателствата, които желаете да представите, за да го оспорите. Моля, посочете колички от Вашия отговор са подкрепени с доказателствата. Ако е целесъобразно, следва да добавите съответните подкрепящи документи.

Писмени доказателства ☐ моля, уточнете по-долу

Свидетели ☐ моля, уточнете по-долу

Други ☐ моля, уточнете по-долу

▼**M3**

2. Желаете ли да се проведе устно изслушване?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорите „да“, моля, посочете причините (*)

4. Ако съдът реши да проведе устно изслушване, желаете ли да присъствате лично?

Да ☐

Не ☐

Моля, посочете причините (*)

5. Претендирате ли разноски за съдебното производство?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорите „да“, моля, посочете тези разноски и ако е възможно, посочете претендираната сума или сумите на разноските, попрочене до този момент.

6. Желаете ли да предявите насрещен иск?

Да ☐

Не ☐

Ако отговорите „да“, моля, попълнете и приложете отделен формуляр A.

7.1. Съгласни ли сте да се използват електронни средства за връчване на съдебното решение?

Да ☐

Не ☐

7.2. Съгласни ли сте да се използват електронни средства за получаване на промени съобщения, различни от съдебното решение?

Да ☐

Не ☐

8. Допълнителна информация (*)

9. Дата и подпис

Декларирам, че доколкото ми е известно, подадената информация е вярна и е предоставена в Сроковно.

Съставено във

Дата / /

Име и подпис

(*) По избор

▼**M3**

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ЕВРОПЕЙСКА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЬК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС

ФОРМУЛЯР Г

УДОСТОВЕРЕНИЕ ОТНОСНО СЪДЕБНОРЕШЕНИЕ ПО ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОЦЕДУРА ЗА ИСКОВЕ С МАЛЬК МАТЕРИАЛЕН ИНТЕРЕС ИЛИ ОТНОСНО СЪДЕБНА СПОГОДБА

Член 20, параграф 2 и член 23а от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на европейска процедура за исковете с малък материален интерес

Попълва се от съдебнораздавателния орган

1 Съдебнораздавателен орган

1.1 Наименование

1.2 Улица и номер/пощенска кутия

1.3 Град и пощенски код

1.4 Държава

2 Ищец

2.1 Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация

2.2 Ежен идентификационен номер или номер на вдоп/регистрационен номер (*)

2.3 Улица и номер/пощенска кутия

2.4 Град и пощенски код

2.5 Държава

2.6 Телефон (*)

2.7 Електронна поща (*)

2.8 Представител на ищеца, ако има такъв, и данни за контакт (*)

2.9 Други данни (*)

3 Ответник

3.1 Фамилия, собствено име/наименование на дружество или организация

3.2 Ежен идентификационен номер или номер на вдоп/регистрационен номер (*)

3.3 Улица и номер/пощенска кутия

3.4 Град и пощенски код

3.5 Държава

3.6 Телефон (*)

3.7 Електронна поща (*)

3.8 Представител на ответника, ако има такъв, и данни за контакт (*)

3.9 Други данни (*)

4 Подробности

▼ **M3**

4 Съдебно решение

4.1 Дата

4.2 Дело номер

4.3 Съдържание на съдебното решение

4.3.1 Съдът правораздавателният остан постановиха да заплатите на _____

1 Главница

2 Лихва

3 Разноски

4.3.2 Съдът правораздавателният остан постановиха срещу _____ да _____

(ако решението е постановено от апелативен съд или при преразглеждане на съдебно решение)

Настоящото съдебно решение е влияние и влияние съдебното решение постановено на ____ / ____ / _____ по делото номер _____ и е изпълнено съвсем ясно

СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ СЕ ПРИЗНАВА И ИЗПЪЛНЯВА В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА БЕЗ ДА Е НЕОБХОДИМА ДА ИЗПЪЛНИМ ДА ИЗПЪЛНИМ МОЖЕ ИТ ЕЛ ВЪЗРАЖЕНИЕ ЗАЛЬЗАРЕНИЕ ОТ ЩЕ ПОЛОГО ПРИЗНАНИЕ

5 Съдебно примирие

5.1 Дата

5.2 Дело номер

5.3 Съдържание на съдебното

5.3.1 Страните се споразумяха, че _____ ще заплатите на

1 Главница

2 Лихва

3 Разноски

5.3.2 Страните се споразумяха, че _____ ще

Съставено във

Дата ____ / ____ / ____

Подпис или печат

[illegible]

5в ii)

Съображения към Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес

I

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 861/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 юли 2007 година

за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което е гарантирано свободното движение на хора. За постепенното създаване на такова пространство Общността следва да приеме, *inter alia*, мерки в областта на съдебното сътрудничество по граждански дела, които имат презгранични последици и са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно член 65, буква в) от Договора тези мерки трябва да включват мерки, които премахват пречките пред доброто функциониране на гражданското производство, ако е необходимо чрез насърчаване на съвместимостта на правилата за гражданско производство, които се прилагат в държавите-членки.

(3) За тази цел, наред с други мерки, Общността вече прие Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки ([3]), Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([4]), Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела ([5]), Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания ([6]) и Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаването на европейска процедура за платежно нареждане ([7]).

(4) Европейският съвет на срещата в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. прикани Съвета и Комисията да създадат общи процесуални правила за опростени и ускорени трансгранични съдебни спорове по малки потребителски и търговски искове.

(5) На 30 ноември 2000 г. Съветът прие Съвместна програма на Комисията и Съвета от мерки за прилагане на принципа на взаимното признаване на съдебни решения по граждански и търговски въпроси ([8]). Програмата се отнася до опростяване и ускоряване на разрешаването на презгранични съдебни спорове по искове с малък материален интерес. Това беше доразвито от Хагската програма ([9]), приета от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г., която призовава за активно продължаване на работата по искове с малък материален интерес.

([1]) ОВ C 88, 11.4.2006 г., стр. 61.

([2]) Становище на Европейския парламент от 14 декември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 13 юни 2007 г.

([3]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.

([4]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

([5]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

([6]) ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 15. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1869/2005 на Комисията (ОВ L 300, 17.11.2005 г., стр. 6).

([7]) ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1.

([8]) ОВ C 12, 15.1.2001 г., стр. 1.

([9]) ОВ C 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

(6) На 20 декември 2002 г. Комисията прие Зелена книга относно европейското платежно нареждане и мерки за опростено и бързо решаване на съдебни спорове по искове с малък материален интерес. Зелената книга постави началото на консултации по мерките, засягащи опростяването и ускоряването на съдебните спорове по искове с малък материален интерес.

(7) Много държави-членки са въвели опростени граждански съдопроизводства по искове с малък материален интерес, тъй като разноските, закъсненията и усложненията, свързани със съдопроизводството, невинаги намаляват пропорционално на стойността на иска. Пречките за постигането на бързо и нескъпо съдебно решение се влошават при презграничните дела. Поради това е необходимо да се установи европейска процедура за искове с малък материален интерес. Целта на тази процедура следва да е улесняване на достъпа до правосъдие. Нарушението на конкуренцията на вътрешния пазар, дължаща се на липсата на баланс във функционирането на процесуалните средства, предоставени на кредиторите в различните държави-членки, обуславя нуждата от общностно законодателство, което да гарантира равни условия за кредиторите и длъжниците в целия Европейски съюз. Необходимо е да се имат предвид принципите на опростеност, бързина и пропорционалност при определяне на разноските за разглеждане на иск по европейската процедура за искове с малък материален интерес. Информацията за разноските, които трябва да бъдат заплатени, следва да стане обществено достояние, а начините на определяне на тези разноски трябва да са прозрачни.

(8) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да опрости и ускори съдопроизводството при искове с малък материален интерес по презгранични дела, като същевременно намали разноските, като предложи незадължителен инструмент в допълнение към съществуващите възможности в законодателството на държавите-членки, които остават незасегнати. Настоящият регламент следва също така да улесни признаването и изпълнението на съдебно решение, постановено в друга държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес.

(9) Настоящият регламент цели да насърчи основните права и отчита, по-специално принципите, които са признати от Хартата на основните права на Европейския съюз. Съдът или правораздавателният орган следва да зачита правото на справедлив съдебен процес и принципа на състезателен процес, по-специално при вземането на решение относно необходимостта от устно изслушване и относно доказателствените средства и обхвата на събираните доказателства.

(10) С цел да се улесни изчисляването на стойността на иска, не следва да бъдат включвани никакви лихви, разноски и разходи. Това не засяга нито правомощието на съда или правораздавателния орган да ги присъди на някоя от страните в своето решение, нито националните правила за изчисляване на лихви.

(11) За да се улесни образуването на европейската процедура за искове с малък материален интерес, ищецът следва да подаде искова молба, като попълни стандартен исков формуляр и го внесе в компетентния съд или правораздавателен орган. Исковият формуляр се внася единствено в компетентния съд или правораздавателен орган.

(12) Исковият формуляр се придружава, когато е необходимо, от съответните подкрепящи документи. Това обаче не препятства ищеца да представи, когато е необходимо, допълнителни доказателства в хода на производството. Същият принцип се прилага и към отговора на ответника.

(13) Понятията „явна неоснователност“ в контекста на отхвърляне на иска и „недопустимост“ в контекста на отхвърляне на молбата следва да се определят съобразно националното право.

(14) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде писмена процедура, освен ако съдът или правораздавателният орган не счете за необходимо да се проведе устно изслушване или някоя от страните не поиска това. Съдът или правораздавателният орган може да откаже подобно искане. Този отказ не може да се оспорва самостоятелно.

(15) Не е задължително страните да бъдат представлявани от адвокат или друг професионален юрист.

(16) Понятието „насрещен иск“ следва да се тълкува по смисъла на член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001, като произтичащ от същия договор или факти, на които се основава първоначалният иск. Членове 2 и 4, както и член 5, параграфи 3, 4 и 5, следва да се прилагат *mutatis mutandis* за насрещни искове.

(17) В случаите, когато в хода на производството ответната страна се позове на правото на прихващане, подобен иск не представлява насрещен иск по смисъла на настоящия регламент. Поради това не е задължително ответникът да използва стандартния формуляр А, съдържащ се в приложение I, за позоваване на такова право.

(18) Държавата-членка, която е сезирана за целите на прилагането на член 6, е държавата-членка, където следва да се извърши връчването или до която трябва да се изпрати документът. За да се намалят разноските и забавянето, документите се връчват на страните главно чрез пощенските служби, което се удостоверява с обратна разписка, посочваща датата на получаване.

(19) Всяка от страните може да откаже да приеме документ при връчването му или да върне документа в едноседмичен срок, ако той не е написан или не е придружен от превод на официалния език на държавата-членка, до която е адресиран (или ако съществуват няколко официални езика в тази държава-членка, или на официалния език или един от официалните езици на мястото, където следва да се извърши връчването или където трябва да се изпрати документът), или на език, който получателят разбира.

(20) В контекста на устното изслушване и събирането на доказателства държавата-членка следва да насърчава използването на съвременна комуникационна технология съгласно националното законодателство на държавата-членка, в която се намира съдът или правораздавателният орган. Съдът или правораздавателният орган трябва да използва най-опростените и най-малко скъпи средства за събиране на доказателства.

(21) Практическата помощ, която трябва да бъде предоставена на страните, следва да включва техническа информация относно наличността и начина за попълване на формулярите.

(22) Информацията по процедурни въпроси следва да може да се предоставя от персонала на съда или правораздавателния орган в съответствие с националното право.

(23) Тъй като целта на настоящия регламент е да се опрости и ускори съдопроизводството по искове с малък материален интерес по презгранични дела, съдът или правораздавателният орган следва да действа възможно най-бързо дори и в случаите, когато настоящият регламент не предвижда никакъв срок за дадена фаза на процедурата.

(24) За целите на изчисляване на сроковете, както е предвидено в настоящия регламент, се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ([1]).

(25) За да се ускори изплащането на искове с малък материален интерес, решението трябва да подлежи на изпълнение без оглед на евентуално обжалване и без условие за предоставяне на обезпечение, с изключение на случаите, предвидени в настоящия регламент.

(26) Всяко позоваване на обжалване в настоящия регламент включва всички възможни средства за обжалване, налични според националното право.

(27) Съдът или правораздавателният орган трябва да включва лице, квалифицирано да изпълнява длъжността съдия в съответствие с националното право.

(28) Когато съдът или правораздавателният орган трябва да определи срок, заинтересованата страна следва да бъде информирана за последствията при неспазването на този срок.

(29) Страната, загубила делото, следва да поеме разноските за производството. Разноските се определят в съответствие с националното право. Като вземе предвид целите за опростеност и ефективност на разходите, съдът или правораздавателният орган трябва да постанови, че страната, загубила делото, е задължена да заплати само разноските за производството, включително например разноски, които произтичат от факта, че другата страна е била представлявана от адвокат или друг професионален юрист, или всякакви разноски, произтичащи от връчването или превода на документи, единствено когато са пропорционални на стойността на иска или са направени по необходимост.

([1]) ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

(30) За да се улесни признаването и изпълнението, решение, постановено в държава-членка по европейската процедура за искове с малък материален интерес, се признава и подлежи на изпълнение в друга държава-членка, без да е необходима декларация за изпълняемост и без възможност за възражение срещу неговото признаване.

(31) Следва да има минимални стандарти за преразглеждане на решения в ситуации, когато ответникът не е бил в състояние да оспори иска.

(32) Като се имат предвид целите за опростеност и ефективност на разходите не е необходимо страната, искаща изпълнение, да има упълномощен представител или адрес в държавата-членка по изпълнението, различен от представител, компетентен по процедурата на изпълнение в съответствие с националното право на държавата-членка.

(33) Глава III от настоящия регламент се прилага и при определянето на разходи и разноски, направени от служители на съда или правораздавателния орган, дължащи се на решение, постановено съгласно процедурата, определена в настоящия регламент.

(34) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(35) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощието да приеме мерки, необходими за актуализирането или внасянето на технически изменения във формулярите, съдържащи се в приложенията. Тъй като тези мерки имат общо приложение и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент и/или да допълнят настоящия регламент чрез добавяне на нови несъществени елементи, те следва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(36) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно установяването на процедура за опростяване и ускоряване на съдопроизводството по искове с малък материален интерес в презгранични случаи и намаляването на разноските, не могат да бъдат осъществени в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба на последиците на предприеманото действие, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, установен в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

(37) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да вземат участие в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(38) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана от неговите разпоредби и не ги прилага,

5в iii)

Съображения към Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес и Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2421 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2015 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес и Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) се създаде европейската процедура за искове с малък материален интерес. Посоченият регламент се прилага както за спорни, така и за безспорни вземания в рамките на презгранични граждански и търговски спорове със стойност на иска, която не надвишава 2 000 EUR. Той гарантира също, че съдебните решения, постановени в рамките на тази процедура, подлежат на изпълнение без никаква междинна процедура, и по-специално без да е необходима декларация за изпълняемост в държавата членка по изпълнение (премахване на екзекватурата). Общата цел на Регламент (ЕО) № 861/2007 беше да се подобри достъпът до правосъдие както за потребителите, така и за предприятията, като се намалят разноските и се ускорят гражданскоправните процедури във връзка с исковете, попадащи в неговото приложно поле.

(2) В доклада на Комисията от 19 ноември 2013 г. относно прилагането на Регламент (ЕО) № 861/2007 се посочва, че като цяло за европейската процедура за искове с малък материален интерес се смята, че е улеснила презграничните съдебни спорове за искове с малък материален интерес в Съюза. В същия доклад обаче се посочват също пречките пред разгръщането на пълния потенциал на европейската процедура за искове с малък материален интерес в полза на потребителите и предприятията, и по-специално на малките и средните предприятия (МСП).

([1]) ОВ C 226, 16.7.2014 г., стр. 43.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 7 октомври 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 3 декември 2015 г.
([3]) Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1).

В посочения доклад се констатира, наред с другото, че ниската максимално допустима стойност на иска, посочен в Регламент (ЕО) № 861/2007 по отношение на стойността на иска, лишава много от потенциалните ищци по презгранични спорове от възможността да използват опростена процедура. Освен това в него се посочва, че редица елементи на процедурата биха могли да бъдат допълнително опростени с цел намаляване на разноските и продължителността на съдебните спорове. В доклада на Комисията се заключава, че тези пречки могат да бъдат премахнати най-ефективно чрез изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007.

(3) Потребителите следва да могат да използват в пълна степен възможностите, предоставяни от вътрешния пазар, и доверието им не следва да бъде разклащано поради отсъствието на ефективни правни средства за защита по спорове, при които е налице презграничен елемент. Подобренията на европейската процедура за искове с малък материален интерес, предложени с настоящия регламент, имат за цел да предоставят на потребителите средства за ефективна защита и по този начин допринасят за практическото упражняване на правата им.

(4) Повишаването на максимално допустимата стойност на иска на 5 000 EUR би подобрило достъпа до ефективен и икономически изгоден съдебен механизъм за защита по презгранични спорове, по-специално за МСП. По-широкият достъп до правосъдие ще повиши доверието в презграничните сделки и ще допринесе за пълноценното използване на възможностите, предлагани от вътрешния пазар.

(5) Настоящият регламент следва да се прилага единствено за презгранични случаи. За презграничен случай следва да се счита случаят, при който поне една от страните е с местоживеене или обичайно пребиваване в обвързана от настоящия регламент държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган.

(6) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде допълнително усъвършенствана, като се използват технологичното развитие в областта на правосъдието и новите инструменти на разположение на съдилищата и правораздавателните органи, което може да спомогне за преодоляване на географското разстояние и неговите последици по отношение на високите разноски и продължителността на производствата.

(7) За да се намалят допълнително разноските за съдебните спорове и продължителността на процедурата, следва да се насърчава в по-голяма степен използването на съвременни комуникационни технологии от страните по делата и от съдилищата и правораздавателните органи.

(8) За документите, които трябва да бъдат връчени на страните по европейската процедура за искове с малък материален интерес, връчването по електронен път следва да е равносилно на връчването по пощата. За целта настоящият регламент следва да установи обща рамка, която позволява използването на електронни услуги, когато са налични необходимите технически средства и когато използването на електронни услуги е съвместимо с националните процесуални правила на засегнатите държави членки. Що се отнася до всяка друга размяна на писмени съобщения между страните или други лица, участващи в производството, и съдилищата или правораздавателните органи, електронните средства следва да се използват доколкото е възможно като предпочитаното средство, когато са налични и допустими.

(9) Освен ако страните или други получатели са задължени съгласно националното право да приемат електронни средства, те следва да имат избор дали да използват електронни средства, когато са налични и допустими, или по-традиционни средства за връчването на документите или за друга писмена размяна на съобщения със съда или правораздавателния орган. Съгласието за връчване на документи чрез електронни средства не засяга правото на дадена страна да откаже да приеме документ, който не е написан (или не се придружава от превод) на официалния език на държавата членка, в която тази страна има местоживеене или обичайно пребиваване, или — ако съществуват няколко официални езика в съответната държава членка — на официалния език или един от официалните езици на мястото, където същата страна има местоживеене или обичайно пребиваване, или на език, който тя разбира.

(10) Когато за връчване на документи или за други писмени съобщения се използват електронни средства, държавите членки следва да прилагат съществуващите добри практики, за да гарантират, че съдържанието на тези получени документи и писмени съобщения е вярно и съответства на съдържанието на изпратените документи и писмени съобщения и че методът, използван за потвърждение на получаването, предвижда потвърждение на получаването от адресата, както и на датата на получаване.

(11) Европейската процедура за искове с малък материален интерес е по същество писмена процедура. Устно изслушване следва да бъде проведено само по изключение, когато не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на писмени доказателства или когато съд или правораздавателен орган се съгласи да проведе устно изслушване по искане на някоя от страните.

(12) За да се позволи на лицата да бъдат изслушани, без да се изисква да пътуват до съда или правораздавателния орган, устните изслушвания, както и събирането на доказателства чрез изслушване на свидетели, вещи лица или страни, следва да се извършва чрез използване на подходящи средства за комуникация от разстояние, които са на разположение на съда или правораздавателния орган, освен ако поради конкретните обстоятелства по делото използването на такива технологии би било неуместно с оглед на провеждането на справедлив процес. По отношение на лицата с местоживеене или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган, устното изслушване следва да бъде организирано чрез използване на процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ([1]).

(13) Държавите членки следва да насърчават използването на технология за комуникация от разстояние. За провеждането на устно изслушване следва да се създадат условия съдилищата или правораздавателните органи, компетентни по европейската процедура за искове с малък материален интерес, да имат достъп до подходяща технология за комуникация от разстояние, с цел да се осигури справедливост на производството, като се вземат предвид конкретните обстоятелства по делото. Що се отнася до видеоконферентните връзки, следва да се вземат предвид препоръките на Съвета относно трансграничните видеоконферентни връзки, приети от Съвета на 15 и 16 юни 2015 г., както и работата, предприета в рамките на европейското електронно правосъдие.

(14) Потенциалните разноски за съдебните спорове могат да повлияят на решението на ищеца дали да подаде иск до съда. Наред с другите разноски, съдебните такси може да накарат ищеца да се откаже да заведе дело в съда. За да се гарантира достъпът до правосъдие по презгранични искове с малък материален интерес, съдебните такси, събирани в държава членка за европейската процедура за искове с малък материален интерес, не следва да бъдат несъразмерни спрямо размера на иска и по-високи от съдебните такси, събирани за националните опростени съдебни процедури в тази държава членка. Това обаче не следва да възпрепятства налагането на разумни минимални съдебни такси и не следва да засяга възможността при същите условия да се налага отделна такса за всяка процедура за обжалване на съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес.

(15) За целите на настоящия регламент съдебните такси следва да включват такси и други разходи, които трябва да бъдат платени на съда или правораздавателния орган, чийто размер се определя в съответствие с националното право. Те не следва да включват например суми, които са прехвърлени на трети страни в хода на производството, например адвокатски възнаграждения, разходи за превод, разходи за връчване на документи от субекти, различни от съда или правораздавателния орган, или разходи, платени на вещи лица или свидетели.

(16) Ефективният достъп до правосъдие в целия Съюз е основна цел. За да се осигури този ефективен достъп в контекста на европейската процедура за искове с малък материален интерес, следва да се предоставя правна помощ в съответствие с Директива 2003/8/ЕО на Съвета ([2]).

(17) Плащането на съдебните такси не следва да налага ищецът да пътува до държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган или да наема адвокат за тази цел. С цел да се гарантира, че и на ищците, които се намират в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира сезираният съд или правораздавателен орган, е предоставен ефективен достъп до производството, държавите членки следва като минимум да предложат поне един от начините за плащане от разстояние, предвидени в настоящия регламент.

(18) Следва да се поясни, че съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, има същата изпълнителна сила като съдебно решение, постановено в рамките на такава процедура.

(19) С цел да се намали до минимум необходимостта от превод и свързаните с него разходи, при издаването на удостоверение за изпълнение на съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, или на съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в хода на същата процедура, на различен от техния език съдът или правораздавателният орган следва да използват подходящия езиков образец на стандартния формуляр на удостоверението, който е поместен като динамичен онлайн формат на европейския портал за електронно правосъдие. В това отношение те следва да могат да разчитат на правилността на превода, който е на разположение на посочения портал. Евентуалните разходи за необходимия превод на текста, вписан в полетата за свободен текст на удостоверението, трябва да бъдат разпределени съгласно предвиденото в правото на държавата членка на съда или правораздавателния орган.

([1]) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

([2]) Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове (ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41).

(20) Държавите членки следва да предоставят практическа помощ на страните при попълването на стандартните формуляри, предвидени в европейската процедура за искове с малък материален интерес. Освен това, те следва да осигуряват обща информация за приложното поле на европейската процедура за искове с малък материален интерес и за това кои съдилища или правораздавателни органи са компетентни по нея. Това задължение обаче не следва да води до предоставянето на правна помощ или правно подпомагане под формата на правна оценка на конкретния казус. Държавите членки следва да имат правото да вземат решение относно най-подходящите начини и средства за предоставяне на подобна практическа помощ и обща информация, както и на кои органи да възложат тези задължения. Такава обща информация относно приложното поле на европейската процедура за искове с малък материален интерес и относно компетентните съдилища или правораздавателни органи може също да бъде предоставена чрез посочване на информация, съдържаща се в брошури или наръчници, на национални уебсайтове или на европейския портал за електронно правосъдие, или чрез съответните помощни организации като мрежата на европейските потребителски центрове.

(21) Информацията за съдебните такси и начините на плащане, както и за органите или организациите, които са компетентни да предоставят практическа помощ в държавите членки, следва да бъде по-прозрачна и лесно достъпна в интернет. За тази цел държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, която на свой ред следва да осигури публичен достъп до нея и да я разпространява до широката общественост чрез всички подходящи средства, по-специално чрез европейския портал за електронно правосъдие.

(22) В Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) следва да се изясни, че когато спорът попада в приложното поле на европейската процедура за искове с малък материален интерес, тази процедура следва да бъде допустима за ищец по процедура за европейска заповед за плащане, в случай че ответникът е подал възражение срещу такава заповед.

(23) С цел допълнително улесняване на достъпа до европейската процедура за искове с малък материален интерес стандартният исков формуляр следва не само да бъде на разположение на съдилищата и правораздавателните органи, компетентни по европейската процедура за искове с малък материален интерес, но следва също да бъде достъпен посредством подходящи национални уебсайтове. Посоченото задължение може да бъде изпълнено чрез предоставяне на връзка към европейския портал за електронно правосъдие на съответните национални уебсайтове.

За да се подобри защитата на ответника, стандартните формуляри, предвидени в Регламент (ЕО) № 861/2007, следва да съдържат информация относно последиците за ответника, ако той не възрази срещу иска или не се яви на устното изслушване, на което е призован, по-специално относно възможността срещу него да бъде постановено или изпълнено съдебно решение и той да понесе разноските по производството. Стандартните формуляри следва да съдържат информация и относно факта, че спечелилата страна може да не успее да си възстанови разноските по производството, доколкото те са ненужно направени или са несъразмерни със стойността на иска.

(24) За да може стандартните формуляри за европейската процедура за искове с малък материален интерес и за европейската заповед за плащане да са актуализирани, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) по отношение на измененията на приложения I—IV към Регламент (ЕО) № 861/2007 и по отношение на измененията на приложения I—VII към Регламент (ЕО) № 1896/2006. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да провежда подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(25) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС, Обединеното кралство и Ирландия уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(26) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(27) Поради това регламенти (ЕО) № 861/2007 и (ЕО) № 1896/2006 следва да бъдат съответно изменени,

([1]) Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1).

5г

Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела

Европейска заповед за запор на банкови сметки

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 655/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 май 2014 година

за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, букви а), д) и е) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което свободното движение на хора е гарантирано. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) В съответствие с член 81, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки могат да включват мерки, които целят да осигурят, наред с друго, взаимно признаване между държавите членки на съдебни решения и тяхното изпълнение, ефективен достъп до правосъдие и премахване на пречките пред правилното протичане на гражданските производства, като при необходимост се насърчава съвместимостта на гражданскопроцесуалните правила, приложими в държавите членки.

(3) На 24 октомври 2006 г. със „Зелената книга за подобряване на ефективността на принудителното изпълнение на съдебните решения в Европейския съюз: налагане на запор върху банкови сметки“ Комисията започна консултация относно необходимостта от единна европейска процедура за запор на банкови сметки и евентуалните характеристики на една такава процедура.

(4) В Стокхолмската програма от декември 2009 г. ([3]), в която се определят приоритетите в областта на свободата, сигурността и правосъдието за периода 2010 — 2014 г., Европейският съвет прикани Комисията да направи оценка дали е необходимо и изпълнимо да се предвидят определени временни, в това число предпазни, мерки на равнище Съюза, за да се предотврати, например, изчезването на имущество преди изпълнението на вземането, и да представи подходящи предложения, за да се подобри ефикасността на изпълнението на съдебни решения в Съюза по отношение на банковите сметки и имуществото на длъжниците.

(5) Във всички държави членки съществуват национални процедури за налагане на обезпечителни мерки, като например заповеди за запор на банкови сметки, но условията за допускане на такива мерки и ефикасността на тяхното изпълнение се различават значително. Освен това прибягването до национални обезпечителни мерки може да се окаже тромаво в случаите, които имат трансгранични последици, и по-специално когато кредиторът се стреми да наложи запор на няколко банкови сметки в различни държави членки. Ето защо изглежда необходимо и подходящо да се приеме обвързващ и пряко приложим правен инструмент на Съюза, в който да се установи нова европейска процедура при трансгранични дела, която дава възможност за ефикасно и бързо запориране на средства по банкови сметки.

([1]) ОВ C 191, 29.6.2012 г., стр. 57.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 май 2014 г.
([3]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

(6) Процедурата, установена с настоящия регламент, следва да служи като допълнително и факултативно средство за кредитора, който има свободата да използва всякаква друга процедура за получаването на еквивалентна мярка съгласно националното право.

(7) Кредиторът следва да е в състояние да получи обезпечителна мярка под формата на европейска заповед за запор на банкови сметки („заповед за запор“ или „заповед“), която да предотвратява прехвърлянето или изтеглянето на средства, държани от неговия длъжник в банкова сметка в държава членка, ако съществува опасност без такава мярка последващото изпълнение на неговото вземане срещу длъжника да бъде възпрепятствано или съществено затруднено. Запорът на средства, държани в банковата сметка на длъжника, следва да попречи да се използват средствата не само от самия длъжник, но и от лица, упълномощени от него да извършват плащания чрез тази сметка, напр. чрез постоянно платежно нареждане, чрез директен дебит или ползване на кредитна карта.

(8) Обхватът на настоящия регламент следва да включва всички граждански и търговски дела, с изключение на някои ясно определени въпроси. По-специално настоящият регламент не следва да се прилага за искове срещу длъжник в производство по несъстоятелност. Това следва да означава, че не може да бъде издадена заповед за запор срещу длъжник, след като срещу него вече е започнато производство по несъстоятелност по смисъла на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета ([1]). От друга страна, изключването следва да позволява заповедта за запор да се използва за обезпечаване възстановяването на ощетяващи плащания, извършени от длъжника към трети страни.

(9) Настоящият регламент следва да се прилага за сметки, държани в кредитни институции, чийто предмет на дейност е да извършват публично привличане на влогове или други възстановими средства и да предоставят кредити за своя сметка.

Следователно той не следва да се прилага за финансови институции, които не привличат такива влогове, например институции, осигуряващи експортно финансиране и финансиране за инвестиционни проекти или проекти в развиващите се страни, или институции, предоставящи услуги на финансовите пазари. Освен това настоящият регламент не следва да се прилага за сметки, държани от или в централни банки, когато те действат в качеството си на органи на паричната политика, нито за сметки, които не могат да бъдат запорирани по силата на национална заповед, равностойна на заповедта за запор, или които по друг начин се ползват с имунитет срещу запор съгласно правото на държавата членка, в която се държи въпросната сметка.

(10) Настоящият регламент следва да се прилага единствено спрямо трансгранични дела и следва да съдържа определение какво представлява трансгранично дело в този конкретен контекст. За целите на настоящия регламент наличие на трансгранично дело следва да има, когато съдът, разглеждащ молба за заповед за запор, се намира в една държава членка, а банковата сметка — обект на заповедта за запор, се държи в друга държава членка. Наличие на трансгранично дело следва да има още, когато кредиторът е с местоживеене в една държава членка, а съдът и банковата сметка, подлежаща на запориране, се намират в друга държава членка.

Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо запор на сметки, държани в държавата членка на съда, сезиран с молба за заповед за запор, ако кредиторът е с местоживеене в същата държава членка, дори когато кредиторът същевременно е подал молба за заповед за запор по отношение на сметка или сметки, държани в друга държава членка. В този случай кредиторът следва да подаде две отделни молби — една за заповед за запор и една за национална мярка.

(11) Процедурата за заповед за запор следва да е достъпна за кредитор, който желае да гарантира изпълнението на последващо съдебно решение по съществото на съответния въпрос, преди да поиска да бъде образувано производство по съществото на въпроса и на всеки етап от това производство. Процедурата следва също да бъде достъпна за кредитор, който вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, които изискват длъжникът да заплати сумата по вземането на кредитора.

(12) Заповедта за запор следва да е достъпна за целите на обезпечаване на вземания, които вече са станали дължими. Тя следва да е достъпна и за вземания, които още не са дължими, доколкото тези вземания произтичат от вече настъпила трансакция или събитие и техният размер може да бъде определен, включително за вземания във връзка с гражданска отговорност, деликт или квазиделикт, и граждански искове за вреди или реституция въз основа на акт, който дава основание за наказателно производство.

([1]) Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

Кредиторът следва да може да поиска издаване на заповед за запор за сумата по основното вземане или за по-малка сума. Втората възможност би могла да бъде в негов интерес, ако например той вече е получил някакво друго обезпечаване за част от вземането си.

(13) За да се осигури тясна връзка между производствата за издаване на заповед за запор и производствата по същество, международна компетентност да издават заповедта следва да имат съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество. За целите на настоящия регламент понятието за „производството по същество“ следва да обхваща всякакви производства, целящи да се получи изпълнително основание по съответния иск, включващи например бързи производства за платежни нареждания и производства като френската „procédure de référé“. Ако длъжникът е потребител с местоживеене в държава членка, единствено съдилищата на тази държава членка са компетентни да издадат заповедта.

(14) В условията за издаване на заповед за запор следва да се постигне подходящ баланс между интереса на кредитора да получи заповед и интереса на длъжника да предотврати злоупотреба със заповедта.

Вследствие на това, когато кредиторът подава молба за заповед за запор, преди да е получил съдебно решение, съдът, до който е подадена молбата, следва да се убеди въз основа на доказателствата, представени от кредитора, че има вероятност искът на кредитора срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Освен това във всички случаи, дори когато вече е получил съдебно решение, кредиторът следва да докаже по убедителен начин пред съда, че неговото вземане спешно се нуждае от съдебна закрила и че без заповедта изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение може да бъде възпрепятствано или значително затруднено, тъй като съществува реална опасност за кредитора, докато започне изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение, длъжникът да е пропилял, укрил или унищожил активите си или да се е разпоредил с тях на по-ниска стойност, в необичаен размер или чрез необичайно действие.

Съдът следва да оцени доказателствата, представени от кредитора, за наличие на такава опасност. Те могат да бъдат свързани например с поведението на длъжника по отношение на вземането на кредитора или при предишен спор между страните, с кредитната история на длъжника, с естеството на активите на длъжника и с всякакви неотдавнашни действия на длъжника по отношение на активите му. При оценка на доказателствата съдът може да прецени, че тегленията по сметки и разходите от страна на длъжника за поддържане на нормалния ход на неговата стопанска дейност или за покриване на текущи сметки на семейството му сами по себе си не са необичайни действия. Самото неплащане или оспорване на вземането или просто фактът, че длъжникът има повече от един кредитор, сами по себе си не следва да се считат за достатъчно доказателство, обосноваващо издаването на заповед. Нито пък самият факт, че финансовото състояние на длъжника е затруднено или се влошава, следва сам по себе си да представлява достатъчно основание за издаването на заповед. Съдът обаче може да вземе предвид тези фактори при цялостната преценка за съществуването на опасност.

(15) За да се гарантира ефектът на изненадата на заповедта за запор, както и че тя ще бъде полезно средство за кредитор, който се опитва да си възстанови дългове от длъжник при трансгранични случаи, длъжникът не следва да бъде информиран за молбата на кредитора, нито да бъде изслушан преди издаването на заповедта или уведомен за заповедта преди изпълнението ѝ. Когато въз основа на доказателствата и информацията, представени от кредитора или, по целесъобразност, от неговия свидетел или свидетели, съдът не е убеден, че запорът на въпросната сметка или сметки е обоснован, той не следва да издава заповед.

(16) В случаите, когато кредиторът подава молба за заповед за запор, преди да образува производство по съществото на въпроса пред даден съд, настоящият регламент следва да го задължи да образува производството в рамките на конкретен срок, както и следва също да го задължи да представи на съда, в който е подал молбата си за заповед за запор, доказателства за образуването на това производство. Ако кредиторът не изпълни това задължение, заповедта следва да бъде отменена от съда по негова собствена инициатива или автоматично прекратена.

(17) Предвид отсъствието на предварително изслушване на длъжника настоящият регламент следва да предвиди конкретни предпазни мерки с цел да се предотврати злоупотреба със заповедта и да се защитят правата на длъжника.

(18) Една такава важна предпазна мярка следва да бъде възможността да се изиска от кредитора да учреди гаранция, за да може да осигури обезщетение на длъжника на по-късен етап за всяка вреда, която може да е претърпял в резултат на заповедта за запор. В зависимост от националното право такава гаранция може да се учреди под формата на парична гаранция или алтернативно обезпечение, например банкова гаранция или ипотека. Съдът следва да има правото да определи сумата на гаранцията, която е достатъчна за предотвратяване на злоупотреба със заповедта и за осигуряване на обезщетение на длъжника, и при липсата на конкретни доказателства за размера на евентуалните щети следва да може да счете сумата, за която трябва да бъде издадена заповедта, като насока за определяне на размера на гаранцията.

В случаи, при които кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати вземането на кредитора, учредяването на гаранция следва да бъде правило, а съдът следва да освобождава от това изискване или да изисква учредяването на гаранция от по-малка сума само в изключителни случаи, ако счете, че подобна гаранция е нецелесъобразна, излишна или непропорционална при обстоятелствата по конкретния случай. Такива обстоятелства биха били, например, че кредиторът има особено силни аргументи, но не разполага с достатъчно средства за учредяване на гаранция, че искът се отнася за издръжка или изплащане на заплати или че искът е в такъв размер, че няма вероятност заповедта да причини вреда на длъжника, например дълг, свързан с малко предприятие.

В случаи, при които кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, учредяването на гаранция следва да се остави на преценката на съда. С изключение на посочените по-горе извънредни обстоятелства, учредяването на гаранция може например да бъде целесъобразно, когато съдебното решение, чието изпълнение следва да се обезпечи със заповедта за запор, все още не е изпълнимо или е изпълнимо само временно поради текуща процедура на обжалване.

(19) Друг важен елемент за постигането на подходящ баланс между интересите на кредитора и на длъжника следва да бъде правилото за отговорността на кредитора за всяка вреда, която длъжникът може да е претърпял в резултат на заповедта за запор. Ето защо в настоящия регламент следва да се предвиди като минимален стандарт отговорност на кредитора, в случай че причинената на длъжника вреда от заповедта за запор е по вина на кредитора. В този смисъл доказателствената тежест се носи от длъжника. Що се отнася до основанията за отговорност, посочени в настоящия регламент, следва да се предвиди хармонизирано правило, установяващо оборима презумпция за вина на кредитора.

Освен това държавите членки следва да имат възможност да запазят или да въведат в националното си право други основания за отговорност освен посочените в настоящия регламент. За тези други основания за отговорност държавите членки също следва да имат възможност да запазят или да въведат други видове отговорност, например обективна отговорност.

В настоящия регламент следва да се установят също стълкновителни норми, които посочват, че приложимото право към отговорността на кредитора следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение. Когато съществуват няколко държави членки по изпълнение, приложимото право следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение, в която обичайно пребивава длъжникът. Ако длъжникът не пребивава обичайно в никоя от държавите членки по изпълнение, приложимото право следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение с най-тесни връзки със случая. При определянето на най-тесните връзки един от факторите, които съдът взема предвид, може да бъде размерът на запорираната сума в отделните държави членки по изпълнение.

(20) За преодоляване на съществуващите практически трудности за получаване на информация относно наличието на банкови сметки на длъжника в трансграничен контекст, в настоящия регламент следва да се установи механизъм, който да позволява на кредитора да поиска преди издаването на заповед за запор съдът да получи информацията, необходима за установяването на сметката на длъжника, от определения орган за предоставяне на информация на държавата членка, в която кредиторът смята, че длъжникът притежава сметка. Предвид особения характер на такава намеса от страна на публичните органи и на подобен достъп до лични данни, по правило достъпът до информацията за сметката следва да се дава само в случаи, когато кредиторът е получил подлежащо на изпълнение съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт. По изключение обаче следва да бъде възможно кредиторът да подаде искане за информация за сметката, въпреки че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт, с които той разполага, са все още неизпълними. Такова искане следва да бъде възможно, когато сумата, подлежаща на запор, предвид съответните обстоятелства, е значителна и когато съдът въз основа на представените от кредитора доказателства е удовлетворен относно наличието на спешна необходимост от такава информация, тъй като съществува риск, че без нея по-нататъшното изпълнение на вземането на кредитора срещу длъжника е вероятно да бъде застрашено и че това впоследствие би могло да доведе до значително влошаване на финансовото състояние на кредитора.

За да може подобен механизъм да функционира, държавите членки следва да предвидят в националното си право един или повече методи за получаване на такава информация, които да са ефективни и ефикасни, без да бъдат непропорционални по отношение на разходите или времеемки. Механизмът следва да се прилага само ако всички условия и изисквания за издаване на заповед за запор са изпълнени и ако кредиторът надлежно е обосновал в искането си причините да смята, че длъжникът притежава една или повече сметки в съответната държава членка, например поради факта, че длъжникът работи или упражнява професионална дейност в тази държава членка или има собственост там.

(21) За да се осигури защитата на личните данни на длъжника, получената информация относно установяването на банковата сметка или сметки на длъжника не следва да се предоставя на кредитора. Тя следва да се предоставя единствено на отправилия искането съд и по изключение на банката, ако банката или друго образувание, което отговаря за изпълнението на заповедта в държавата членка по изпълнение, не е в състояние да установи сметката на длъжника въз основа на съдържащата се в заповедта информация, например когато в една и съща банка съществуват сметки на няколко лица с едно и също име и един и същ адрес. Ако при такъв случай в заповедта е посочено, че номерът или номерата на сметката или сметките, които подлежат на запориране, са получени чрез искане за информация, банката следва да поиска тази информация от органа за предоставяне на информация на държавата членка по изпълнение и следва да може да отправи това искане по неофициален и опростен начин.

(22) С настоящия регламент следва да се предостави право на кредитора да обжалва отказа да бъде издадена заповед за запор. Това право не следва да възпрепятства възможността кредиторът да подаде нова молба за заповед за запор въз основа на нови факти или нови доказателства.

(23) Изпълнителните структури за запориране на банкови сметки се различават значително между държавите членки. За да се избегне дублирането на тези структури в държавите членки и да се зачитат националните процедури, доколкото това е възможно, по отношение на изпълнението и действителното осъществяване на заповедта за запор настоящият регламент следва да се основава на съществуващите методи и структури за изпълнение и осъществяване на равностойните национални заповеди в държавата членка, в която ще се изпълнява заповедта.

(24) За да се осигури своевременно изпълнение, в настоящия регламент следва да се предвиди предаване на заповедта от държавата членка по произход на компетентния орган на държавата членка по изпълнение по всякакъв подходящ начин, който гарантира, че съдържанието на предадените документи е вярно, точно и четливо.

(25) При получаване на заповедта за запор компетентният орган на държавата членка по изпълнение следва да предприеме необходимите стъпки за изпълнение на заповедта в съответствие със своето национално право, като предаде получената заповед на банката или на друго образувание, което отговаря за изпълнението на такива заповеди в тази държава членка, или като даде указания по друг начин на банката да изпълни заповедта, когато това се предвижда от националното право.

(26) В зависимост от метода, предвиден в правото на държавата членка по изпълнение за равностойни национални заповеди, изпълнението на заповедта за запор следва да се извърши чрез блокиране на запорираната сума в сметката на длъжника или, когато националното право предвижда това, чрез прехвърляне на тази сума към специална сметка за целите на запорирането, която може да бъде сметка на компетентния изпълнителен орган, съда, банката, в която длъжникът има сметка, или банка, определена за координиращо образувание за запорирането в съответния случай.

(27) Настоящият регламент не следва да възпрепятства възможността да се изисква предварителното заплащане на таксите за изпълнение на заповедта за запор. Този въпрос следва да се реши от националното право на държавата членка, в която ще се изпълнява заповедта.

(28) Заповедта за запор следва да бъде от същия ред, ако има такъв, като равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение. Ако съгласно националното право определени мерки за принудително изпълнение имат приоритет пред мерките за запор, същият приоритет следва да им бъде осигурен спрямо заповедите за запор съгласно настоящия регламент. За целите на настоящия регламент заповедите in personam, които съществуват в някои национални правни системи, следва да се считат за равностойни национални заповеди.

(29) В настоящия регламент следва да се предвиди налагането на задължение на банката или на друго образувание, което отговаря за изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение, да декларира дали и до каква степен заповедта е довела до запорирането на средства на длъжника, както и задължение за кредитора да гарантира освобождаването на всички средства, които са запорирани в превишение на сумата, посочена в заповедта.

(30) Настоящият регламент следва да защитава правото на длъжника на справедлив съдебен процес и правото му на ефективни правни средства за защита, поради което и предвид едностранния характер (ex parte) на производството по издаване на заповедта за запор следва да му предоставя възможност да оспори заповедта или изпълнението ѝ на основанията, предвидени в настоящия регламент, веднага след изпълнението на заповедта.

(31) Във връзка с това в настоящия регламент следва да се изисква заповедта за запор, всички документи, представени от кредитора на съда на държавата членка по произход, и необходимите преводи да бъдат връчени на длъжника своевременно след изпълнението на заповедта. Съдът следва да разполага с право на преценка дали да включи за връчване допълнителни документи, залегнали в основата на решението на съда и които може да са необходими на длъжника за действията му за правна защита, като стенограми от евентуално изслушване на устни показания.

(32) Длъжникът следва да разполага с възможност да поиска преразглеждането на заповедта за запор, по-специално ако съдържащите се в настоящия регламент условия или изисквания не са били изпълнени или когато обстоятелствата, довели до издаването на заповедта, са се променили по такъв начин, че издаването на заповедта вече не би било обосновано. Например длъжникът следва да разполага с правни средства за защита, ако делото не представлява трансгранично дело по определението в настоящия регламент, ако изложените в настоящия регламент правила за определяне на компетентност не са спазени, ако кредиторът не е образувал производство по съществото на въпроса в рамките на срока, предвиден в настоящия регламент, и съдът впоследствие не е отменил заповедта по своя собствена инициатива или заповедта не е прекратена автоматично, ако вземането на кредитора не се нуждае от спешна мярка за защита под формата на заповед за запор, тъй като не съществува опасност последващото изпълнение на вземането да бъде възпрепятствано или съществено затруднено, или ако учредяването на гаранция не отговаря на изложените в настоящия регламент изисквания.

Длъжникът следва също да разполага с правно средство за защита, ако заповедта и декларацията относно запорирането не са му били връчени съгласно предвиденото в настоящия регламент или ако връчените му документи не отговарят на езиковите изисквания в настоящия регламент. Въпреки това подобно средство за правна защита не следва да се предоставя, ако пропускът по връчването или липсата на превод бъдат отстранени в определения за целта срок. За отстраняване на пропуска по връчването кредиторът следва да отправи молба до органа, отговарящ за връчването в държавата членка по произход, съответните документи да бъдат връчени на длъжника с препоръчана поща или, ако длъжникът се е съгласил да вземе документите от съда, следва да осигури необходимите преводи на документите за съда. Такава молба следва да не бъде необходима, ако пропускът по връчването вече е отстранен с други средства, например ако в съответствие с националното право съдът е предприел връчването по своя собствена инициатива.

(33) Въпросът, от кого трябва да се осигуряват евентуално необходимите преводи съгласно настоящия регламент и кой трябва да понесе разходите за тези преводи, се урежда от националното право.

(34) Съдилищата на държавата членка, в която е издадена заповед за запор, следва да бъдат компетентни във връзка със средствата за правна защита срещу издаването на заповедта. Съдилищата или, когато е приложимо, компетентните изпълнителни органи на държавата членка по изпълнение следва да бъдат компетентни във връзка със средствата за правна защита срещу изпълнението на заповедта.

(35) Длъжникът следва да разполага с правото да подаде молба за освобождаване на запорираните средства, ако учреди подходяща алтернативна гаранция. Такава алтернативна гаранция може да се учреди под формата на парична гаранция или алтернативно обезпечение, например банкова гаранция или ипотека.

(36) Настоящият регламент следва да гарантира, че запорът на сметката на длъжника не засяга сумите, които са освободени от запор съгласно правото на държавата членка по изпълнение, например сумите, необходими за осигуряване на препитание на длъжника и на неговото семейство. В зависимост от процесуалната система, приложима в тази държава членка, съответната сума следва да бъде освободена преди изпълнението на заповедта ex officio от отговорния орган, който може да бъде съдът, банката или компетентният изпълнителен орган, или да бъде освободена по искане на длъжника след изпълнението на заповедта. Когато са запорирани сметки в няколко държави членки и освобождаването е приложено повече от веднъж, кредиторът следва да може да подаде молба до компетентния съд на държава членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното право на държавата членка по изпълнение, до компетентния изпълнителен орган в посочената държава членка за коригиране на освобождаването, приложено в нея.

(37) За да се гарантира, че заповедта за запор се издава и изпълнява бързо и без забавяне, в настоящия регламент следва да бъдат определени сроковете за приключване на различните етапи от процедурата. Участващите в процедурата съдилища или органи следва да могат да се отклоняват от тези срокове само при изключителни обстоятелства, например при дела с правна или фактическа сложност.

(38) За целите на изчисляването на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([1]).

(39) За да се улесни прилагането на настоящия регламент, следва да се предвиди задължение за държавите членки да съобщават на Комисията определена информация за своето законодателство и процедури във връзка със заповедите за запор и равностойните национални заповеди.

(40) За да се улесни прилагането на практика на настоящия регламент, следва да бъдат установени стандартни формуляри, по-специално за молбата за заповед, за самата заповед, за декларацията относно запорирането на средства и за молбите за правна защита или обжалване съгласно настоящия регламент.

(41) За по-голяма ефикасност на производствата настоящият регламент следва да предвижда възможно най-широко използване на съвременни комуникационни технологии, приети в процедурните правила на съответните държави членки, по-специално за целите на попълването на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент, и на комуникацията между участващите в производствата органи. Освен това методите за подписване на заповедта за запор и на други документи по силата на настоящия регламент следва да бъдат неутрални от технологична гледна точка, за да позволяват прилагането на съществуващите методи, като цифрово удостоверяване или надежден контрол на автентичността, както и бъдещо техническо развитие в тази област.

(42) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на изготвянето и последващото изменение на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

(43) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(44) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално той се стреми да гарантира зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, правото на собственост и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, установени съответно в членове 7, 8, 17 и 47 от нея.

([1]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(45) Във връзка с достъпа до лични данни, използването и предаването на такива данни съгласно настоящия регламент, следва да се спазват изискванията на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [1], както е транспонирана в националното право на държавите членки.

(46) За целите на прилагането на настоящия регламент обаче е необходимо да се предвидят някои специфични условия за достъп до лични данни и за тяхното използване и предаване. Във връзка с това беше взето предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните [2]. Уведомяването на субекта на данните следва да се извършва съгласно националното право. Въпреки това уведомяването на длъжника за разкриването на информация относно негова сметка или сметки следва да се отложи с 30 дена, за да се избегне вероятността ранното уведомяване да застраши действието на заповедта за запор.

(47) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно да се установи процедура на Съюза за обезпечителна мярка, която позволява на кредитор да получи заповед за запор, като по този начин последващото изпълнение на вземането на кредитора не може да бъде възпрепятствано чрез прехвърляне или изтегляне на средствата, държани от длъжника по банкова сметка в Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя обхват и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(48) Настоящият регламент следва да се прилага само за тези държави членки, които са обвързани от него в съответствие с Договорите. Във връзка с това процедурата за получаване на европейска заповед за запор на банкови сметки, предвидена в настоящия регламент, следва да бъде на разположение само на кредитори с местоживеене в държава членка, която е обвързана от настоящия регламент, а заповедите, издадени съгласно настоящия регламент, следва да се отнасят само до запор на банкови сметки, държани в такава държава членка.

(49) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия уведоми за желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(50) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

(51) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се създава процедура на Съюза, която дава възможност на даден кредитор да получи европейска заповед за запор на банкова сметка („заповед за запор“ или „заповед“), с която се пречи на длъжника да застраши последващо изпълнение на иска на кредитора чрез прехвърляне или изтегляне на средства до посочения в заповедта размер, държани от длъжника или от негово име в банкова сметка в държава членка.

[1] Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).
[2] ОВ C 373, 21.12.2011 г., стр. 4.

2. Заповедта за запор е достъпна за кредитора като алтернатива на мерки за запор, предвидени в национално право.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на парични искове по трансгранични граждански и търговски дела, както са определени в член 3, независимо от естеството на конкретния съд или правораздавателен орган („съдът"). Той не обхваща по-специално данъчни, митнически или административни дела, нито отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт („*acta iure imperii*").

2. Настоящият регламент не се прилага за:

а) имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;

б) завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт;

в) искове срещу длъжник, по отношение на когото са образувани производства по обявяване в несъстоятелност, производства, свързани с прекратяване на дейността на неплатежоспособни дружества или други юридически лица, по съдебни споразумения, конкордати или аналогични производства;

г) социална сигурност;

д) арбитраж.

3. Настоящият регламент не се прилага по отношение на банкови сметки, които съгласно правото на държавата членка, в която се държи сметката, се ползват с имунитет срещу запор, нито по отношение на сметки, които се държат във връзка с функционирането на някоя от системите, определени в член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

4. Настоящият регламент не се прилага спрямо банкови сметки, държани от и в централни банки, когато те действат в качеството си на органи на паричната политика.

Член 3

Трансгранични дела

1. За целите на настоящия регламент едно дело е трансгранично, ако банковата сметка или сметки за запориране със заповедта за запор се държат в държава членка, която е различна от:

а) държавата членка на съда, в който е подадена молба за издаване на заповед за запор съгласно член 6; или

б) държавата членка по местоживеене на кредитора.

2. Моментът, спрямо който се определя дали делото е трансгранично, е датата, на която молбата за издаване на заповед за запор е подадена в съда, компетентен да издаде заповедта за запор.

([1]) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „банкова сметка“ или „сметка“ означава всяка сметка, съдържаща финансови средства, държана в банка на името на длъжника или на името на трета страна от името на длъжника;

2) „банка“ означава кредитна институция, както е определена в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), включително клоновете, по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от същия регламент, на кредитни институции с главно управление във или — в съответствие с член 47 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]) — извън Съюза, когато тези клонове са разположени в Съюза;

3) „средства“ означава пари, кредитирани по сметка във всякаква валута, или други подобни вземания, даващи право на изплащане на пари, като например депозити на паричния пазар;

4) „държава членка, в която се държи сметката“ означава:

   а) държавата членка, посочена в IBAN (международен номер на банкова сметка) на сметката; или

   б) за банкова сметка без IBAN — държавата членка, в която се намира централното управление на банката, в която се държи сметката, или — когато сметката се държи в клон — държавата членка, в която се намира клонът;

5) „иск“ означава иск за плащане на определена изискуема сума пари или иск за плащане на определима сума пари, който произтича от сделка или от вече настъпило събитие, при условие че този иск може да бъде предявен пред съд;

6) „кредитор“ означава физическо лице с местоживеене в държава членка или юридическо лице, което има местоживеене в държава членка, или друг субект с местоживеене в държава членка, има процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка и което подава молба за издаване на заповед за запор или вече се е снабдило с такава заповед във връзка с иск;

7) „длъжник“ означава физическо или юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка, срещу което кредитор се стреми да получи или вече е получил заповед за запор във връзка с иск;

8) „съдебно решение“ означава съдебно решение, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение за определяне на разходите или разноските от служител на съда;

9) „съдебна спогодба“ означава споразумение, което е било одобрено от съд на държава членка или сключено пред съд на държава членка в хода на производството;

([1]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

([2]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

10) „автентичен акт“ означава документ, който е официално съставен или заверен като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:

а) е свързана с подписа и съдържанието на акта; и

б) е установена от публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел;

11) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е издадена заповедта за запор;

12) „държава членка по изпълнение“ означава държавата членка, в която се държи банковата сметка, подлежаща на запор;

13) „информационен орган“ означава орган, който държава членка е определила като компетентен за целите на получаването на необходимата информация относно сметката или сметките на длъжника в съответствие с член 14;

14) „компетентен орган“ означава орган или органи, които държава членка е определила като компетентни за получаването, предаването или връчването съгласно член 10, параграф 2, член 23, параграфи 3, 5 и 6, член 25, параграф 3, член 27, параграф 2, член 28, параграф 3 и член 36, параграф 5, втора алинея;

15) „местоживеене“ означава местоживеене, както е определено съгласно членове 62 и 63 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

ГЛАВА 2

ПРОЦЕДУРА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ЗАПОВЕД ЗА ЗАПОР

Член 5

Достъп

Заповедта за запор е достъпна за кредитора в следните ситуации:

а) преди кредиторът да предприеме действия в някоя държава членка за образуване на съдебно производство срещу длъжника по същество или на всеки етап по време на това производство до момента на постановяване на съдебното решение или на одобряването или сключването на съдебна спогодба;

б) след като кредиторът е получил в държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, който изисква длъжникът да заплати сумата по иска на кредитора.

Член 6

Компетентен съд

1. Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, компетентни да издават заповед за запор са съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество съгласно съответните приложими правила за компетентност.

2. Независимо от параграф 1, когато длъжникът е потребител, сключил договор с кредитор за цел, която може да се счита за попадаща извън предмета на дейност или професията на длъжника, компетентни да издават заповед за запор, целяща да се обезпечи иск, свързан с въпросния договор, са единствено съдилища в държавата членка, в която е местоживеенето на длъжника.

([1]) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

3. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение или е постигнал съдебна спогодба, компетентни да издадат заповедта за запор за иска, посочен в решението или спогодбата, са съдилищата на държавата членка, в която е издадено решението или е одобрена или сключена съдебната спогодба.

4. Когато кредиторът е получил автентичен акт, компетентни да издадат заповедта за запор за иска, посочен в автентичния акт, са съдилищата, определени за тази цел в държавата членка, в която е съставен автентичният акт.

Член 7

Условия за издаване на заповед за запор

1. Съдът издава заповед за запор, когато кредиторът е представил достатъчно доказателства, за да се увери съдът, че е налице спешна необходимост от мярка за защита под формата на заповед за запор, тъй като съществува реална опасност без такава мярка последващото изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника да бъде осуетено или значително затруднено.

2. Когато кредиторът все още не е получил в която и да е държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати сумата по иска на кредитора, последният представя и достатъчно доказателства, за да се увери съдът, че има вероятност искът му срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Член 8

Молба за издаване на заповед за запор

1. Молбите за издаване на заповед за запор се подават, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

2. Молбата включва следната информация:

а) наименованието и адреса на съда, до който е подадена молбата;

б) данни за кредитора: име и данни за връзка и, където е приложимо, име и данни за връзка на представителя на кредитора, и:

i) когато кредиторът е физическо лице — датата му на раждане и, ако е приложимо и ако има, идентификационния му номер или номера на паспорта му; или

ii) когато кредиторът е юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяването, образуването или регистрацията му и идентификационния или регистрационния му номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяването, образуването или регистрацията му;

в) данни за длъжника: име и данни за връзка и, когато е приложимо, име и данни за връзка на представителя на длъжника, както и, ако такива съществуват:

i) когато длъжникът е физическо лице — датата му на раждане и идентификационен номер или номер на паспорта; или

ii) когато длъжникът е юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяването, образуването или регистрацията му и идентификационния или регистрационния номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяването, образуването или регистрацията му;

г) номер, с който може да бъде идентифицирана банката, като IBAN или BIC и/или името и адреса на банката, където длъжникът притежава една или повече сметки, подлежащи на запор;

д) ако има такъв, номер на сметката или сметките, подлежащи на запор, и указание в такива случаи дали следва да бъдат запорирани някакви други сметки на длъжника, притежавани в същата банка;

е) когато нито един компонент от информацията, изисквана по буква г), не може да бъде предоставен — декларация, че е подадено искане за получаване на информация за сметката съгласно член 14, когато такова искане е възможно, и обосновка защо кредиторът счита, че длъжникът притежава една или повече сметки в банка в конкретна държава членка;

ж) сумата, за която се изисква заповед за запор:

i) когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — сумата по основния иск или част от нея, както и всякакви лихви, които подлежат на възстановяване съгласно член 15;

ii) когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — сумата по основния иск, която е посочена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, или част от нея, както и всякакви лихви и разходи, които подлежат на възстановяване съгласно член 15;

з) когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт:

i) описание на всички елементи от значение в подкрепа на компетентността на съда, в който е подадена молбата за заповедта за запор;

ii) описание на всички обстоятелства от значение, посочени като основание за иска, и където е приложимо, на претендираните лихви;

iii) декларация, в която се посочва дали кредиторът вече е предприел действия за образуване на съдебно производство по същество срещу длъжника;

и) когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — декларация, че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт все още не е изпълнен или, ако е изпълнен отчасти, информация за степента на неизпълнение;

й) описание на всички обстоятелства от значение, оправдаващи издаването на заповедта за запор съгласно изискванията на член 7, параграф 1;

к) когато е приложимо, информация за причините, поради които кредиторът счита, че следва да бъде освободен от учредяване на гаранция съгласно член 12;

л) списък на доказателствата, представени от кредитора;

м) декларация, предвидена в член 16, дали кредиторът е подал в други съдилища или органи молба за издаване на равностойна национална заповед или дали подобна заповед вече е била получена или отказана, както и — ако е била получена — степента, до която заповедта е била изпълнена;

н) по желание, информация за банковата сметка на кредитора, която да се използва за евентуално доброволно плащане на иска от длъжника;

о) декларация, че доколкото на кредитора е известно, информацията, представена от него в молбата, е вярна и пълна и че кредиторът е наясно, че всяко умишлено невярно или непълно твърдение може да доведе до правни последици съгласно правото на държавата членка, в която е подадена молбата, или до отговорност съгласно член 13.

3. Към молбата се прилагат съответните придружаващи документи, а когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — препис на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, който отговаря на условията, необходими за установяване на автентичността му.

4. Молбата и придружаващите документи могат да бъдат подадени посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни, които са приети съгласно процедурните правила на държавата членка, в която е подадена молбата.

Член 9

Събиране на доказателства

1. Съдът взема решение посредством писмена процедура въз основа на информацията и доказателствата, представени от кредитора в неговата молба или към нея. Ако съдът счита, че представените доказателства не са достатъчни, той може, когато националното право го разрешава, да поиска кредиторът да представи допълнителни писмени доказателства.

2. Независимо от параграф 1 и като се спазва член 11, и при условие че това не забавя ненужно производството, съдът може да използва също така всеки друг подходящ метод за събиране на доказателства, който е на разположение съгласно националното право, като например изслушване на кредитора или неговия свидетел или свидетели, включително чрез видеоконферентна връзка или други комуникационни технологии.

Член 10

Образуване на производство по същество

1. Когато кредиторът е подал молба за издаване на заповед за запор преди започването на производство по същество по въпроса, той инициира такова производство и предоставя доказателство за това на съда, в който е подадена молбата за издаване на заповед за запор, до 30 дни след датата, на която е подал молбата, или до 14 дни от датата на издаване на заповедта, в зависимост от това, коя от двете дати е по-късна. Освен това съдът, по искане на длъжника, може да удължи посочения срок, например за да даде възможност на страните да уредят иска, като информира двете страни за това.

2. Ако съдът не е получил доказателство за образуването на производство в рамките на срока, посочен в параграф 1, заповедта за запор се отменя или изпълнението ѝ се прекратява и страните биват информирани за това.

Когато съдът, издал заповедта за запор, се намира в държавата членка по изпълнение, отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ в тази държава членка се извършва в съответствие с нейното право.

Когато отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ трябва да се извърши в държава членка, различна от държавата членка по произход, съдът отменя заповедта за запор, като използва формуляра за отмяна, установен с актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, и предава формуляра за отмяна в съответствие с член 29 на компетентния орган на държавата членка по изпълнение. Този орган предприема необходимите мерки, като прилага член 23 по целесъобразност за извършване на отмяната или прекратяването.

3. За целите на параграф 1 производството по същество се счита за започнало:

а) в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се извърши връчване на длъжника; или

б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, в момента, в който е получен от отговорната за връчването служба, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Отговорният за връчването орган, посочен в първа алинея, буква б), е първият орган, който получава документите за връчване.

Член 11

Процедура ex parte

Длъжникът не се уведомява за молбата за заповед за запор, нито се изслушва преди издаването на заповедта.

Член 12

Гаранция, която да бъде учредена от кредитора

1. Преди да издаде заповед за запор, когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът изисква от кредитора да учреди гаранция в размер, достатъчен, за да се предотврати злоупотреба с процедурата, предвидена в настоящия регламент, и да се гарантира обезщетение за всички вреди, понесени от длъжника в резултат на заповедта, доколкото кредиторът е отговорен за такива вреди съгласно член 13.

По изключение съдът може да не приложи изискването, посочено в първа алинея, ако счете, че учредяването на гаранцията, посочена в същата алинея, е нецелесъобразно предвид обстоятелствата по конкретния случай.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, преди да издаде заповедта, съдът може да изиска кредиторът да учреди гаранция съгласно посоченото в параграф 1, първа алинея, ако счете това за необходимо и целесъобразно предвид обстоятелствата по случая.

3. Ако съдът изисква учредяване на гаранция съгласно настоящия член, той информира кредитора за необходимата сума и за приемливите форми на гаранция съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът. Той посочва на кредитора, че ще издаде заповед за запор веднага след учредяването на гаранция в съответствие с посочените изисквания.

Член 13

Отговорност на кредитора

1. Кредиторът носи отговорност за всякакви вреди, причинени на длъжника, по вина на кредитора, от заповедта за запор. Доказателствената тежест се носи от длъжника.

2. В следните случаи се приема, че вината е на кредитора, освен ако той не докаже друго:

а) ако заповедта е отменена, тъй като кредиторът не е успял да инициира производство по същество по въпроса, освен ако този пропуск не е вследствие на изплащането на иска от длъжника или друга форма на разплащане между страните;

б) ако кредиторът не е успял да поиска освобождаване на сумите, надвишаващи посоченото в заповедта за запор, съгласно член 27;

в) ако впоследствие се установи, че издаването на заповедта не е било уместно или е било уместно само за по-малка сума, поради това че кредиторът не е изпълнил задълженията си съгласно член 16; или

г) ако заповедта е отменена или нейното изпълнение е прекратено, тъй като кредиторът не е изпълнил задълженията си съгласно настоящия регламент във връзка с връчването или превода на документи или за предприемане на действия за отстраняване на пропуска по връчването или липсата на превод.

3. Въпреки параграф 1 държавите членки могат да съхранят или да въведат в националното си право други основания или други видове отговорност или правила относно доказателствената тежест. Всички други аспекти, свързани с отговорността на кредитора спрямо длъжника, които не са изрично разгледани в параграф 1 или параграф 2, се уреждат от националното право.

4. Приложимото право за отговорността на кредитора е правото на държавата членка по изпълнение.

Когато са запорирани сметки в повече от една държава членка, приложимото право относно отговорността на кредитора е правото на държавата членка по изпълнение:

а) в която се намира обичайното местожителство на длъжника, както е определено в член 23 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]); или ако това е невъзможно,

б) която е в най-тясна връзка със случая.

5. Настоящият член не урежда въпроса за евентуална отговорност на кредитора към банката или някоя трета страна.

Член 14

Искане за получаване на информация относно сметка

1. Когато кредиторът е получил в държава членка подлежащо на изпълнение съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез който от длъжника се изисква да плати иска на кредитора, и кредиторът има основания да смята, че длъжникът притежава една или повече сметки в банка в конкретна държава членка, но не знае нито наименованието и/или адреса на банката, нито IBAN, BIC, нито друг банков номер, позволяващ да бъде установена банката, кредиторът може да поиска от съда, в който е подадена молбата за заповедта за запор, да поиска от информационния орган на държавата членка по изпълнение да получи информацията, необходима за установяване на банката или банките и на сметката или сметките на длъжника.

Независимо от първата алинея кредиторът може да направи посоченото там искане, когато съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт, получени от кредитора, са все още неизпълними и сумата, подлежаща на запор, предвид съответните обстоятелства е значителна, и когато кредиторът е представил достатъчно доказателства, за да се увери съдът в наличието на спешна необходимост от информация за сметката, тъй като съществува риск, че без нея по-нататъшното изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника е вероятно да бъде застрашено и че това впоследствие би могло да доведе до значително влошаване на финансовото състояние на кредитора.

2. Кредиторът отправя искането, посочено в параграф 1, в молбата за издаване на заповед за запор. Кредиторът обосновава защо счита, че длъжникът има една или повече сметки в банка във въпросната държава членка, и предоставя цялата значима информация, с която разполага, относно длъжника и сметката или сметките, които подлежат на запориране. Ако съдът, в който е подадена молбата за издаване на заповед за запор, счита, че молбата на кредитора не е достатъчно обоснована, той я отхвърля.

3. Когато съдът е удовлетворен, че молбата на кредитора е добре обоснована и всички условия и изисквания за издаването на заповед за запор са спазени, освен изискването за информация, определено в член 8, параграф 2, буква г), и когато е приложимо, изискването за гаранция съгласно член 12, съдът предава искането за информация на информационния орган на държавата членка по изпълнение в съответствие с член 29.

4. За да получи посочената в параграф 1 информация, информационният орган в държавата членка по изпълнение използва един от предвидените в тази държава членка методи съгласно параграф 5.

5. Всяка държава членка предвижда в националното си право най-малко един от следните методи за получаване на информацията, посочена в параграф 1:

а) задължение за всички банки на нейна територия да разкриват, по искане на информационния орган, дали длъжникът има сметка при тях;

([1]) Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

б) достъп на информационния орган до съответната информация, когато тази информация се съхранява от публични органи или администрации в регистри или по друг начин;

в) възможност нейните съдилища да задължат длъжника да разкрие в коя банка или банки на нейна територия има една или повече сметки, когато такова задължение се придружава от заповед *in personam* от съда, с която му се забранява изтеглянето или прехвърлянето на средства от неговата сметка или сметки до размера, подлежащ на запориране съгласно заповедта за запор; или

г) всякакви други методи, които са ефективни и ефикасни за целите на получаването на съответната информация, при условие че не са несъразмерни по отношение на разходи или времеемки.

Независимо от предвидения от държавата членка метод или методи, всички имащи отношение към получаването на информацията органи действат експедитивно.

6. Веднага щом информационният орган на държавата членка по изпълнение получи информацията относно сметката, той я предава на съда, който я е поискал в съответствие с член 29.

7. Ако информационният орган не е в състояние да получи информацията по параграф 1, той информира отправилия искането съд за това. Когато в резултат от липсата на информация за сметката или сметките молбата за издаване на заповед за запор е отхвърлена изцяло, отправилият искането съд незабавно освобождава всяка гаранция, която може да е учредена от кредитора съгласно член 12.

8. Когато съгласно настоящия член информационният орган получава информация от банка или достъп до информация за сметка, съхранявана в регистри на публични органи или администрации, уведомяването на длъжника за разкриването на неговите лични данни се отлага с 30 дни, за да се предотврати застрашаването на действието на заповедта за запор при предварително уведомяване.

Член 15

Лихви и разходи

1. По искане на кредитора заповедта за запор включва всички лихви, натрупани съгласно приложимото право по иска до датата на издаването на заповедта, при условие че размерът и видът на лихвите не са такива, че включването им да е в нарушение на първостепенни императивни норми в правото на държавата членка по произход.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, по негово искане заповедта за запор включва и разходите за получаване на такова съдебно решение, спогодба или акт, доколкото е било определено, че тези разходи трябва да бъдат понесени от длъжника.

Член 16

Паралелни молби

1. Кредиторът не може да подава едновременно до няколко съдилища паралелни молби за заповед за запор срещу един и същ длъжник, целящи обезпечаване на един и същ иск.

2. В молбата си за издаване на заповед за запор кредиторът декларира дали е подал в друг съд или орган молба за издаване на равностойна национална заповед срещу същия длъжник, целяща обезпечаване на същия иск, както и дали вече е получил такава заповед. Кредиторът посочва и дали има молби за издаване на такава заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.

3. Ако в хода на производството по издаване на заповед за запор кредиторът получи равностойна национална заповед срещу същия длъжник, обезпечаваща същия иск, той незабавно уведомява съда за това, както и за всяко последващо изпълнение на предоставената национална заповед. Кредиторът уведомява също съда дали има молби за издаване на равностойна национална заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.

4. Когато съдът бъде уведомен, че кредиторът вече е получил равностойна национална заповед, той решава, въз основа на всички обстоятелства по делото, дали издаването на заповед за запор, пълна или частична, продължава да бъде основателно.

Член 17

Решение по молбата за издаване на заповед за запор

1. Съдът, който е сезиран с молба за издаване на заповед за запор, проверява дали са спазени условията и изискванията по настоящия регламент.

2. Съдът взема решението по молбата без забавяне, но не по-късно от изтичане на сроковете по член 18.

3. Когато кредиторът не е предоставил цялата информация, изисквана съгласно член 8, съдът, може да даде на кредитора възможност да допълни или поправи молбата в определен от съда срок, освен ако молбата е очевидно недопустима или неоснователна. В случай че кредиторът не допълни или не поправи молбата в посочения срок, молбата се отхвърля.

4. Заповедта за запор се издава за сума, оправдана предвид доказателствата, посочени в член 19, и както е посочено в приложимото към иска право, и когато е необходимо, включва лихви и/или разходи съгласно член 15.

Заповедта в никакъв случай не може да бъде издадена за сума, надвишаваща посочената от кредитора в неговата молба сума.

5. Решението по молбата се свежда до знанието на кредитора съгласно процедурата, предвидена от правото на държавата членка по произход за равностойни национални заповеди.

Член 18

Срокове за вземане на решение по молба за издаване на заповед за запор

1. Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си до края на десетия работен ден, след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си до края на петия работен ден, след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си.

3. Когато съдът определи съгласно член 9, параграф 2, че е необходимо да бъдат изслушани кредиторът и евентуално неговият свидетел или свидетели, съдът провежда изслушването без забавяне и постановява решението си до края на петия работен ден след провеждането на изслушването.

4. В случаите по член 12 сроковете, определени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, се прилагат спрямо решението, с което се изисква кредиторът да учреди гаранция. След като кредиторът учреди изискваната гаранция, съдът своевременно произнася своето решение по молбата за заповед за запор.

5. Независимо от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член в случаите по член 14 съдът постановява решението си без забавяне след получаване на информацията, посочена в член 14, параграф 6 или 7, при условие че до тогава кредиторът е учредил евентуалната изисквана гаранция.

Член 19

Форма и съдържание на заповедта за запор

1. Заповедта за запор се издава, като се използва формулярът, установен с актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, и на нея има печат, подпис и/или всякакъв друг знак за удостоверяване на автентичността, поставен от съда. Формулярът се състои от две части:

а) част А, съдържаща информацията, определена в параграф 2, която се предоставя на банката, кредитора и длъжника; както и

б) част Б, съдържаща информацията, определена в параграф 3, която се предоставя на кредитора и на длъжника, наред с информацията по параграф 2.

2. Част А включва следната информация:

а) наименованието и адреса на съда и номера на делото;

б) данни за кредитора съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква б);

в) данни за длъжника съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква в);

г) наименованието и адреса на банката, която трябва да изпълни заповедта;

д) ако кредиторът е предоставил номер на банковата сметка на длъжника в молбата, номера на сметката или сметките, подлежащи на запор, и където е приложимо — указание дали следва да бъдат запорирани други сметки на длъжника, притежавани в същата банка;

е) когато е приложимо — указание, че номерът или номерата на сметката или сметките, подлежащи на запориране, са получени чрез молба по член 14 и че банката, когато това е необходимо съгласно член 24, параграф 4, втора алинея, получава въпросния номер или номера от информационния орган на държавата членка по изпълнение;

ж) сумата, която ще бъде запорирана със заповедта;

з) указание към банката за изпълнение на заповедта в съответствие с член 24;

и) датата на издаване на заповедта;

й) ако кредиторът е посочил банкова сметка в своята молба съгласно член 8, параграф 2, буква н) — разрешение на банката съгласно член 24, параграф 3 за освобождаване и прехвърляне, ако това е поискано от длъжника и ако е разрешено от правото на държавата членка по изпълнение, на средства до посочения в заповедта размер от запорираната сметка в сметката, която кредиторът е посочил в своята молба;

к) информация къде да бъде намерен в електронен вид формулярът, който се използва за декларацията по член 25.

3. Част Б включва следната информация:

а) описание на предмета на делото и мотивите на съда за издаването на заповедта;

б) размера на гаранцията, учредена от кредитора, ако има такава;

в) когато е приложимо — срока за инициране на производство по същество по въпроса и за предоставяне на доказателство за това инициране на издаващия съд;

г) когато е приложимо — указание кои документи трябва да бъдат преведени съгласно член 49, параграф 1, второ изречение;

д) когато е приложимо — указание, че кредиторът е отговорен за предприемане на действия по изпълнението на заповедта и следователно, когато е приложимо, указание, че кредиторът е отговорен за предаването ѝ на компетентния орган на държавата членка по прилагане съгласно член 23, параграф 3 и за предприемане на действия по връчването ѝ на длъжника съгласно член 28, параграфи 2, 3 и 4; както и

е) информация относно средствата за правна защита, които са на разположение на длъжника.

4. Когато заповедта за запор се отнася до сметки в различни банки, се попълва отделен формуляр (част А съгласно параграф 2) за всяка банка. В такъв случай формулярът, който се предоставя на кредитора и длъжника (части А и Б съгласно параграфи 2 и 3 съответно) съдържа списък на всички въпросни банки.

Член 20

Срок на действие на запора

Средствата, запорирани съгласно заповедта за запор, остават запорирани съгласно предвиденото в заповедта или във всякакви последващи изменения или ограничения на посочената заповед съгласно глава 4:

а) докато заповедта бъде отменена;

б) докато изпълнението на заповедта бъде прекратено; или

в) докато мярка за изпълнение на съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, получен от кредитора и свързан с иска, за чието обезпечаване се издава заповедта за запор, не произведе действие по отношение на запорираните със заповедта средства.

Член 21

Обжалване на отказ за издаване на заповед за запор

1. Кредиторът има право да обжалва всяко решение на съда, с което изцяло или частично неговата молба за издаване на заповед за запор е била отхвърлена.

2. Такава жалба се подава в срок от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил уведомен за решението по параграф 1. Тя се подава до съда, посочен от съответната държава членка на Комисията съгласно член 50, параграф 1, буква г).

3. Когато молбата за заповед за запор е била отхвърлена изцяло, жалбата се разглежда посредством процедурата *ex parte*, предвидена в член 11.

ГЛАВА 3

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНИТЕЛНА СИЛА И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАПОР

Член 22

Признаване и изпълнителна сила

Заповед за запор, издадена в държава членка съгласно настоящия регламент, се признава в другите държави членки, без да е необходима специална процедура, и подлежи на изпълнение в другите държави членки, без да има необходимост от декларация за изпълнителна сила.

Член 23

Изпълнение на заповедта за запор

1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава изпълнението на заповедта за запор се осъществява в съответствие с процедурите, приложими за изпълнението на равностойни национални заповеди в държавата членка по изпълнение.

2. Всички органи, които участват в изпълнението на заповедта, действат без забавяне.

3. Когато заповедта за запор е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, за целите на параграф 1 от настоящия член част А от заповедта съгласно посоченото в член 19, параграф 2, както и един празен стандартен формуляр за декларацията по член 25 се предават в съответствие с член 29 на компетентния орган в държавата членка по изпълнение.

Предаването се извършва от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря съгласно правото на държавата членка по произход за инициране откриването на изпълнителното производство.

4. Заповедта се придружава, когато това е необходимо, от превод или транслитерация на официалния език на държавата членка по изпълнение или, при наличие на повече от един официален език в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се изпълни заповедта. Такъв превод или транслитерация се предоставя от издаващия съд, като се използва съответният езиков вариант на стандартния формуляр, посочен в член 19.

5. Компетентният орган на държавата членка по изпълнение предприема необходимите стъпки за изпълнението на заповедта в съответствие с неговото национално право.

6. Когато заповедта за запор засяга повече от една банка в една и съща или в различни държави членки, на компетентния орган на съответната държава членка по изпълнение се предава отделен формуляр за всяка банка съгласно посоченото в член 19, параграф 4.

Член 24

Изпълнение на заповедта за запор

1. Банката, до която е адресирана заповед за запор, я изпълнява веднага след като получи тази заповед или, когато това е предвидено в правото на държавата членка по изпълнение, съответното указание за изпълнение на заповедта.

2. За да изпълни заповедта за запор, банката запорира при спазване на разпоредбите на член 31 сумата, посочена в заповедта:

а) като прави необходимото тази сума да не бъде прехвърляна или теглена от сметката или сметките, посочени в заповедта за запор или идентифицирани съгласно параграф 4; или

б) когато това е предвидено в националното право, като прехвърля тази сума в специална сметка за целите на запора.

Окончателният размер на запорираната сума може да бъде предмет на уреждане на трансакции, които вече са висящи към момента, в който банката получи заповедта или съответното указание. Такива висящи трансакции обаче могат да се вземат предвид единствено ако са уредени, преди банката да издаде декларацията по член 25 в сроковете по член 25, параграф 1.

3. Независимо от параграф 2, буква а), на банката се разрешава, ако това е поискано от длъжника, да освободи запорирани средства и да ги прехвърли на сметката на кредитора, посочена в заповедта за целите на удовлетворяването на иска на кредитора, ако са изпълнени едновременно следните условия:

а) това разрешение на банката е специално указано в заповедта в съответствие с член 19, параграф 2, буква й);

б) правото на държавата членка по изпълнение позволява това освобождаване и прехвърляне; и

в) няма конфликт на конкурентни заповеди по отношение на въпросната сметка.

4. Когато в заповедта за запор не е уточнен номерът или номерата на банковата сметка или сметки на длъжника, а фигурират само името и други данни във връзка с длъжника, банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, посочва сметката или сметките, притежавани от длъжника в посочената в заповедта банка.

Ако банката или другият субект не може да идентифицира със сигурност сметка на длъжника въз основа на съдържащата се в заповедта информация, банката:

а) получава номера или номерата на сметката или сметките от информационния орган на държавата членка по изпълнение, когато съгласно член 19, параграф 2, буква е) в заповедта е посочено, че този номер или тези номера на сметката или сметките, подлежащи на запориране, са получени чрез молба по член 14; и

б) във всички други случаи не изпълнява заповедта.

5. Всички средства, държани по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), които надвишават сумата, посочена в заповедта за запор, остават незасегнати от изпълнението на заповедта.

6. Когато по време на изпълнението на заповедта за запор средствата по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), не са достатъчни за обезпечаване на цялата сума, посочена в заповедта, заповедта се изпълнява само в рамките на наличните суми по сметката или сметките.

7. Когато заповедта за запор обхваща няколко сметки, притежавани от длъжника в една и съща банка, и по тези сметки има средства, които превишават посочената в заповедта сума, заповедта се изпълнява в следната последователност:

а) спестовни сметки единствено на името на длъжника;

б) текущи сметки единствено на името на длъжника;

в) съвместни спестовни сметки, попадащи в обхвата на член 30;

г) съвместни текущи сметки, попадащи в обхвата на член 30.

8. Когато средствата по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), са в парична единица, различна от тази, в която е издадена заповедта за запор, банката преизчислява сумата, посочена в заповедта, към паричната единица на средствата спрямо референтния валутен курс на Европейската централна банка или обменния курс на централната банка на държавата членка по изпълнение за продажба на тази парична единица в деня и часа на изпълнение на заповедта и запорира съответната сума в паричната единица на средствата.

Член 25

Декларация относно запорирането на средства

1. До края на третия работен ден след изпълнението на заповедта за запор банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта в държавата членка по изпълнение, издава декларация, като използва формуляра за декларация, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, като посочва дали и до каква степен са били запорирани средствата в сметката или сметките на длъжника, и ако това е така, на коя дата е изпълнена заповедта. Ако при извънредни обстоятелства не е възможно банката или друг субект да издаде декларацията в срок от три работни дни, банката или другият субект я издават при първа възможност, но не по-късно от края на осмия работен ден след изпълнението на заповедта.

Декларацията се предава незабавно в съответствие с параграфи 2 и 3.

2. Когато заповедта за запор е издадена в държавата членка по изпълнение, банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, изпраща декларацията в съответствие с член 29 на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора.

3. Когато заповедта е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, декларацията се предава в съответствие с член 29 на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, освен ако не е издадена от същия орган.

До края на първия работен ден след получаването или издаването на декларацията този орган изпраща декларацията в съответствие с член 29 на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора.

4. Банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, по искане на длъжника разкрива на длъжника данните от заповедта. Банката или субектът могат да направят това и без такова искане.

Член 26

Отговорност на банката

Всякаква отговорност на банката при неизпълнение на нейните задължения съгласно настоящия регламент се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

Член 27

Задължение на кредитора да поиска освобождаване на сумите, превишаващи посочените в заповедта

1. Кредиторът има задължението да предприеме необходимите мерки, за да осигури освобождаването на всяка сума, която, след изпълнението на заповедта за запор, превишава сумата, посочена в заповедта за запор:

а) когато заповедта обхваща няколко сметки в една и съща или в различни държави членки; или

б) когато заповедта е била издадена след изпълнението на една или повече равностойни национални заповеди срещу същия длъжник и има за цел обезпечаването на същия иск.

2. До края на третия работен ден след получаването на всяка декларация по член 25, в която се посочва такова превишаване, кредиторът по най-бързия възможен начин и като използва формуляра за искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, подава искане за освобождаване до компетентния орган на държавата членка по изпълнение, в която е станало запорирането на превишаващи заповедта средства.

След получаване на искането този орган своевременно дава указания на съответната банка да осъществи освобождаването на превишаващите посочените в заповедта средства. Член 24, параграф 7 се прилага, според случая, в обратна последователност.

3. Настоящият член не възпрепятства дадена държава членка да предвиди в националното си право, че освобождаването на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства от определена сметка, държана на нейна територия, се инициира от компетентния изпълнителен орган на тази държава членка по негова собствена инициатива.

Член 28

Връчване на длъжника

1. Заповедта за запор, другите документи, посочени в параграф 5 от настоящия член, и декларацията по член 25 се връчват на длъжника в съответствие с настоящия член.

2. Когато длъжникът е с местоживеене в държавата членка по произход, връчването се извършва в съответствие с правото на тази държава членка. Връчването се предприема от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са запорирани.

3. Когато длъжникът е с местоживеене в държава членка, различна от държавата членка по произход, издаващият съд или кредиторът, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са запорирани, предава посочените в параграф 1 от настоящия член документи в съответствие с член 29 на компетентния орган в държавата членка по местоживеене на длъжника. Този орган предприема без забавяне необходимите стъпки за връчване на заповедта на длъжника в съответствие с правото на държавата членка, в която е местоживеенето на длъжника.

Когато държавата членка по местоживеене на длъжника е единствената държава членка по изпълнение, посочените в параграф 5 от настоящия член документи се предават на компетентния орган на тази държава членка по време на предаването на заповедта в съответствие с член 23, параграф 3. В такъв случай този компетентен орган предприема връчването на всички посочени в параграф 1 от настоящия член документи до края на третия работен ден след деня на получаване или издаване на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са запорирани.

Компетентният орган уведомява издаващия съд или кредитора, в зависимост от това кой е предал документите, които трябва да се връчат, за резултатите от връчването им на длъжника.

4. Когато длъжникът е с местоживеене в трета държава, връчването се извършва в съответствие с правилата за международно връчване, приложими в държавата членка по произход.

5. Следните документи се връчват на длъжника и когато е необходимо се придружават от превод или транслитерация, както е предвидено в член 49, параграф 1:

а) заповедта за запор, като се използват части А и Б от формуляра, посочен в член 19, параграфи 2 и 3;

б) молбата за издаване на заповед за запор, подадена от кредитора до съда;

в) копия на всички документи, които кредиторът е представил на съда с цел получаване на заповедта.

6. Когато заповедта за запор се отнася до повече от една банка, само първата декларация по член 25, в която е посочено, че средствата са запорирани, се връчва на длъжника в съответствие с настоящия член. Всяка последваща декларация съгласно член 25 се свежда до знанието на длъжника без забавяне.

Член 29

Предаване на документи

1. Когато в настоящия регламент се предвижда предаване на документи в съответствие с настоящия член, това предаване може да се извърши по всякакъв подходящ начин, при условие че съдържанието на получения документ е вярно и съответства на съдържанието на предадения документ и цялата информация, съдържаща се в него, е четлива.

2. Съдът или органът, получили документи в съответствие с параграф 1 от настоящия член, в рамките на работния ден, следващ деня на получаването им, изпращат по възможно най-бързия начин на органа, кредитора или банката, изпратили документите, разписка за получаване, като използват стандартния формуляр, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 30

Запориране на съвместни сметки и сметки на упълномощени лица

Средства, държани по сметки, които според документацията на банката не се държат единствено от длъжника или се държат от трета страна от името на длъжника, или от длъжника от името на трета страна, могат да бъдат запорирани съгласно настоящия регламент само до степента, до която могат да подлежат на запориране съгласно правото на държавата членка по изпълнение.

Член 31

Суми, освободени от налагане на запор

1. Сумите, които са освободени от запор съгласно правото на държавата членка по изпълнение, са освободени от налагане на запор съгласно настоящия регламент.

2. Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1, са освободени от запор без отправено искане от страна на длъжника, органът, отговорен за освобождаване на тези суми в тази държава членка, по собствена инициатива освобождава съответните суми от запор.

3. Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1 от настоящия член, са освободени от запор по искане на длъжника, тези суми се освобождават от запор при подадена молба от длъжника, както е предвидено в член 34, параграф 1, буква а).

Член 32

Степенуване на заповедта за запор

Заповедта за запор е от същия ред, ако има такъв, като равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА 4

СРЕДСТВА ЗА ПРАВНА ЗАЩИТА

Член 33

Средства за правна защита на длъжника срещу заповедта за запор

1. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход заповедта за запор се отменя или, когато е приложимо, се изменя на основание, че:

а) условията или изискванията, посочени в настоящия регламент, не са спазени;

б) заповедта, декларацията по член 25 и/или другите документи, посочени в член 28, параграф 5, не са връчени на длъжника в срок от 14 дни след запорирането на неговата сметка или сметки;

в) документите, връчени на длъжника в съответствие с член 28, не отговарят на езиковите изисквания, посочени в член 49, параграф 1;

г) запорираните суми, превишаващи размера на посочената в заповедта сума, не са освободени в съответствие с член 27;

д) сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е изплатена напълно или частично;

е) с решение по същество е отхвърлен искът, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта; или

ж) решението по същество или съдебната спогодба, или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, са отменени или, според случая, са обезсилени.

2. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход решението относно гаранцията съгласно член 12 се подлага на преразглеждане на основание, че условията или изискванията по този член не са изпълнени.

Когато въз основа на такова средство за правна защита съдът изиска от кредитора да учреди гаранция или допълнително обезпечение, се прилага първото изречение от член 12, параграф 3 по целесъобразност и съдът посочва, че заповедта за запор ще бъде оттеглена или изменена, ако изискваната (допълнителна) гаранция не бъде учредена в рамките на определения от съда срок.

3. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква б), се предоставя, освен ако пропускът по връчването не бъде отстранен в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б).

Освен ако пропускът по връчването вече е отстранен чрез други средства, за целите на оценката дали да се предостави средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б) пропускът по връчването се смята за отстранен:

а) ако кредиторът отправи молба до органа, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, да връчи документите на длъжника; или

б) в случай че длъжникът е посочил в молбата си за средство за правна защита, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход и в случай че кредиторът е отговарял за предоставяне на преводите — ако кредиторът предаде на този съд преводите, изисквани съгласно член 49, параграф 1.

Органът, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, по искане на кредитора в съответствие с втора алинея, буква а) от настоящия параграф без забавяне връчва документите на длъжника с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, на адреса, посочен от длъжника съгласно параграф 5 от настоящия член.

Когато отговорен за предприемане на действия по връчването на документите, посочени в член 28, е бил кредиторът, пропускът по връчването може да бъде отстранен само ако кредиторът докаже, че е предприел всички мерки, които е трябвало да предприеме, за да бъде извършено първоначалното връчване на документите.

4. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква в), се предоставя, освен ако кредиторът не осигури на длъжника изискваните съгласно настоящия регламент преводи в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква в).

Прилагат се съответно втората и третата алинея от параграф 3.

5. В молбата си за средство за правна защита по параграф 1, букви б) и в) длъжникът посочва адрес, на който могат да се изпратят посочените в член 28 документи и преводи в съответствие с параграфи 3 и 4 от настоящия член, или, алтернативно, посочва, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход.

Член 34

Средства за правна защита на длъжника срещу изпълнението на заповедта за запор

1. Независимо от членове 33 и 35, след подаване на молба от длъжника до компетентния съд или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка по изпълнение, изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение:

а) се ограничава на основание, че определени суми по сметката следва да бъдат освободени от запор в съответствие с член 31, параграф 3 или че тези суми, освободени от запор, не са били отчетени или са били неправилно отчетени при изпълнението на заповедта в съответствие с член 31, параграф 2; или

б) се прекратява на основание, че:

i) запорираната сметка е изключена от обхвата на настоящия регламент съгласно член 2, параграфи 3 и 4;

ii) изпълнението на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е получило отказ в държавата членка по изпълнение;

iii) изпълнителната сила на съдебното решение, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е била временно преустановена в държавата членка по произход; или

iv) се прилага някоя от буквите б), в), г), д), е) или ж) от член 33, параграф 1. Член 33, параграфи 3, 4 и 5 се прилагат по целесъобразност.

2. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд в държавата членка по изпълнение изпълнението на заповедта за запор в тази държава членка се прекратява, ако то явно противоречи на обществения ред (ordre public) в държавата членка по изпълнение.

Член 35

Други средства за правна защита, които са на разположение на длъжника и на кредитора

1. Длъжникът или кредиторът могат да подадат молба до съда, който е издал заповедта за запор, за изменение или отмяна на заповедта на основание, че обстоятелствата, въз основа на които тя е била е издадена, са се променили.

2. Съдът, който е издал заповедта за запор, може също така, когато това е позволено от правото на държавата членка по произход, по собствена инициатива да измени или отмени заповедта поради променени обстоятелства.

3. Длъжникът и кредиторът на основание, че са се споразумели да уредят иска могат да подадат съвместно молба до съда, който е издал заповедта за запор, за отмяна или изменение на последната или до компетентния съд на държавата членка по изпълнение, или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка за прекратяване или ограничаване на изпълнението на заповедта.

4. Кредиторът може да подаде до компетентния съд на държавата членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка молба за изменение на изпълнението на заповедта за запор, съдържаща корекция на освобождаването, приложено в тази държава членка съгласно член 31, на основание, че вече са приложени други освобождавания за достатъчно голяма сума по отношение на една или няколко сметки, държани в една или повече други държави членки, и че следователно корекцията е целесъобразна.

Член 36

Процедура за средствата за правна защита съгласно членове 33, 34 и 35

1. За подаването на молба за правна защита съгласно член 33, 34 или 35 се използва формулярът за правна защита, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2. Молбата може да бъде подадена по всяко време посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни средства, които са приети съгласно процедурните правила на държавата членка, където е подадена молбата.

2. Молбата се свежда до знанието на другата страна.

3. Освен когато молбата е подадена от длъжника съгласно член 34, параграф 1, буква а) или съгласно член 35, параграф 3, решението по молбата се постановява, след като на двете страни е дадена възможност да представят аргументите си, включително чрез такива подходящи средства на комуникационните технологии, които се предоставят и са приети съгласно националното право на всяка от засегнатите държави членки.

4. Решението се постановява без забавяне, но не по-късно от 21 дни след като съдът или, когато това е предвидено в националното право, компетентният изпълнителен орган е получил цялата необходима информация, за да вземе решение. Решението се съобщава на страните.

5. Решението за отмяна или изменение на заповедта за запор и решението за ограничаване или прекратяване на изпълнението на заповедта за запор подлежат на незабавно изпълнение.

Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по произход, съдът в съответствие с член 29 без забавяне предава решението относно средството за правна защита на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, като използва формуляра, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2. Веднага след получаването му този орган прави необходимото за изпълнение на решението относно средството за правна защита.

Когато решението относно средството за правна защита се отнася до банкова сметка, държана в държавата членка по произход, изпълнението му по отношение на тази банкова сметка се извършва в съответствие с правото на държавата членка по произход.

Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по изпълнение, изпълнението на решението относно средството за правна защита се осъществява в съответствие с правото на държавата членка по произход.

Член 37

Право на обжалване

Всяка страна има право да обжалва решение, постановено съгласно член 33, 34 или 35. Жалбата се подава, като се използва формулярът за обжалване, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 38

Право на учредяване на гаранция като алтернатива на запор

1. По молба на длъжника:

а) съдът, издал заповедта за запор, може да разпореди освобождаването на запорираните средства, ако длъжникът учреди пред този съд гаранция в размер на сумата в заповедта или алтернативно обезпечение във форма, приемлива съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът, и на стойност, поне равностойна на тази сума;

б) компетентният съд или — ако националното право предвижда това — компетентният орган по изпълнение на държавата членка по изпълнение може да прекрати изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение, ако длъжникът учреди пред въпросния съд или орган гаранция в размер на сумата, запорирана в тази държава членка, или алтернативно обезпечение в приемлива форма съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът, и на стойност, поне равностойна на тази сума.

2. Членове 23 и 24 се прилагат по целесъобразност за освобождаването на запорираните средства. Учредяването на гаранция като алтернатива на запор се свежда до знанието на кредитора в съответствие с националното право.

Член 39

Право на трети страни

1. Правото на трета страна да оспорва заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по произход.

2. Правото на трета страна да оспорва изпълнението на заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по изпълнение.

3. Без да се засягат други правила за компетентност, установени в правото на Съюза или в националното право, компетентност за разглеждане на всеки иск, предявен от трета страна:

а) за оспорване на заповед за запор, имат съдилищата на държавата членка по произход; и

б) за оспорване на изпълнението на заповед за запор в държавата членка по изпълнение, имат съдилищата на държавата членка по изпълнение или, ако това е предвидено в правото на тази държава членка — компетентният изпълнителен орган.

ГЛАВА 5

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 40

Легализация или други подобни формалности

В рамките на настоящия регламент не се изисква легализация или други подобни формалности.

Член 41

Процесуално представителство

Представителство от адвокат или друг юрист не е задължително при производство за получаване на заповед за запор. При производства по глава 4 не е задължително представителство от адвокат или друг юрист, освен ако съгласно правото на държавата членка на съда или органа, в който е подадена молбата за средство за правна защита, такова представителство е задължително, независимо от националността и местоживеенето на страните.

Член 42

Съдебни такси

Съдебните такси по производства за получаване на заповед за запор или средство за правна защита срещу заповед за запор не могат да бъдат по-високи от таксите за получаване на равностойна национална заповед или средство за правна защита срещу подобна национална заповед.

Член 43

Разходи на банките

1. Една банка има право да иска плащане или възстановяване от кредитора или длъжника на разходи, произтичащи от изпълнението на заповед за запор, само когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение банката има право на такова плащане или възстановяване на разходите по отношение на равностойни национални заповеди.

2. Таксите, начислявани от банката за покриване на посочените в параграф 1 разходи, се определят, като се отчита сложността на изпълнение на заповедта за запор, и не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани за изпълнението на равностойни национални заповеди.

3. Таксите, начислявани от банката за покриване на разходите за предоставяне на информация за сметка съгласно член 14, не могат да бъдат по-високи от действително направените разходи и, когато е приложимо, не могат да бъдат по-високи от разходите за предоставяне на информация за сметка във връзка с равностойни национални заповеди.

Член 44

Такси, начислявани от публичните органи

Таксите, начислявани от който и да било орган или друга институция в държавата членка по изпълнение, която участва в обработването или изпълнението на заповед за запор или в предоставянето на информация за сметка съгласно член 14, се определят въз основа на тарифа на таксите или други правила, установени предварително от всяка държава членка, в които по прозрачен начин се определят приложимите такси. При определянето на тази тарифа или на други правила държавата членка може да вземе под внимание размера на сумата, посочена в заповедта, и сложността на обработването ѝ. Когато е приложимо, таксите не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани във връзка с равностойни национални заповеди.

Член 45

Срокове

Когато при изключителни обстоятелства не е възможно за съда или участващия орган да спазят сроковете, предвидени в член 14, параграф 7, член 18, член 23, параграф 2, член 25, параграф 3, втора алинея, член 28, параграфи 2, 3 и 6, член 33, параграф 3 и член 36, параграфи 4 и 5, съдът или органът предприема необходимите мерки, изисквани по тези разпоредби, възможно най-скоро.

Член 46

Връзка с националното процесуално право

1. Всички процесуални въпроси, които не са изрично уредени в настоящия регламент, се уреждат от правото на държавата членка, в която се извършва процедурата.

2. Последиците от откриването на производство по несъстоятелност върху отделни изпълнителни производства, като изпълнение на заповед за запор, се уреждат от правото на държавата членка, в която е открито производство по несъстоятелност.

Член 47

Защита на данните

1. Личните данни, получени, обработени или предадени по силата на настоящия регламент, са адекватни, значими и не надвишават необходимото предвид целта, за която са получени, обработени или предадени, и се използват само за тази цел.

2. Компетентният орган, информационният орган и всеки друг орган, който отговаря за изпълнението на заповед за запор, не могат да съхраняват посочените в параграф 1 данни след срока, необходим за целта, за която са били получени, обработени или предадени, който във всички случаи не е по-дълъг от шест месеца след приключване на производството, като през този период се гарантира подходяща степен на защита на тези данни. Настоящият параграф не се прилага за данни, обработвани или съхранявани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Член 48

Връзка с други правни инструменти

Настоящият регламент не засяга прилагането на:

а) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), с изключение на предвиденото в член 10, параграф 2, член 14, параграфи 3 и 6, член 17, параграф 5, член 23, параграфи 3 и 6, член 25, параграфи 2 и 3, член 28, параграфи 1, 3, 5 и 6, член 29, член 33, параграф 3, член 36, параграфи 2 и 4 и член 49, параграф 1 от настоящия регламент;

б) Регламент (ЕС) № 1215/2012;

в) Регламент (ЕО) № 1346/2000;

г) Директива 95/46/ЕО, с изключение на предвиденото в член 14, параграф 8 и член 47 от настоящия регламент;

д) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

е) Регламент (ЕО) № 864/2007, с изключение на предвиденото в член 13, параграф 4 от настоящия регламент.

Член 49

Езици

1. Всички документи, изброени в член 28, параграф 5, букви а) и б), които следва да се връчат на длъжника и не са на официалния език на държавата членка по местоживеене на длъжника, или когато има няколко официални езика в тази държава членка — на официалния език или на един от официалните езици на мястото по местоживеене на длъжника, или на друг език, който той разбира, се придружават от превод или транслитерация на един от тези езици. Документите, посочени в член 28, параграф 5, буква в), не се превеждат, освен ако съдът не реши, че по изключение е необходимо определени документи да бъдат преведени или транслитерирани, за да се даде възможност на длъжника да предяви своите права.

([1]) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи") и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

([2]) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

2. Всички документи, които се изпращат съгласно настоящия регламент на съд или на компетентен орган, могат да бъдат и на всеки друг официален език на институциите на Съюза, които съответната държава членка е посочила, че може да приеме.

3. Всеки писмен превод, направен съгласно настоящия регламент, се извършва от лице, квалифицирано да прави преводи в една от държавите членки.

Член 50

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До 18 юли 2016 г. държавите членки съобщават на Комисията следната информация:

а) съдилищата, определени за компетентни да издават заповед за запор (член 6, параграф 4);

б) органа, определен за компетентен да получава информация за сметката (член 14);

в) методите за получаване на информация за сметката, предвидени в националното право (член 14, параграф 5);

г) съдилищата, в които се подава жалбата (член 21);

д) органа или органите, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на заповедта за запор и на други документи съгласно настоящия регламент (член 4, точка 14);

е) компетентния орган да изпълни заповедта за запор в съответствие с глава 3;

ж) до каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган запор съгласно националното им право (член 30);

з) правилата, приложими за суми, освободени от запор по силата на националното право (член 31);

и) дали съгласно националното им право банките имат право да начисляват такси за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставяне на информация за сметка и ако е така, коя страна трябва да заплати тези такси предварително и окончателно (член 43);

й) тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за запор (член 44);

к) дали равностойните национални заповеди подлежат на степенуване съгласно националното право (член 32);

л) съдилищата или, когато е приложимо — органа по изпълнението, компетентен да предостави средство за правна защита (член 33, параграф 1, член 34, параграф 1 или 2);

м) съдилищата, до които се подава жалба, срока, ако е указан, за подаване на жалба съгласно националното право и момента, от който този срок започва да тече (член 37);

н) ориентировъчен размер на съдебните такси (член 42); и

о) езиците, които се приемат за превод на документите (член 49, параграф 2).

Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи изменения на тази информация.

2. Комисията прави информацията публично достъпна чрез всички подходящи средства, и по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 51

Установяване и последващи изменения на формулярите

Комисията приема актове за изпълнение за установяване и за последващо изменение на формулярите, посочени в член 8, параграф 1, член 10, параграф 2, член 19, параграф 1, член 25, параграф 1, член 27, параграф 2, член 29, параграф 2, член 36, параграф 1 и параграф 5, втора алинея и член 37. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 52

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 53

Наблюдение и преразглеждане

1. До 18 януари 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, включително оценка дали:

а) финансовите инструменти следва да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент; и дали

б) сумите, с които е кредитирана сметката на длъжника след изпълнението на заповедта за запор, могат да подлежат на запориране по силата на заповедта.

Докладът е придружен, ако е подходящо, от предложение за изменение на настоящия регламент и оценка на въздействието на измененията, които предстои да бъдат въведени.

2. За целите на параграф 1 при искане държавите членки събират и предоставят на Комисията информация за:

а) броя на молбите за издаване на заповед за запор и броя на случаите, в които заповедта е била издадена;

б) броя на молбите за правна защита съгласно членове 33 и 34 и ако е възможно, броя на случаите, в които правната защита е била предоставена; и

в) броя на обжалванията съгласно член 37 и ако е възможно, броя на случаите, в които обжалването е било успешно.

ГЛАВА 6

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 54

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Прилага се от 18 януари 2017 г., с изключение на член 50, който се прилага от 18 юли 2016 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парлапент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

5д

Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1823 на Комисията от 10 октомври 2016 г. за установяване на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела

Формуляри — европейска заповед за запор на банкови сметки

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/1823 НА КОМИСИЯТА

от 10 октомври 2016 година

за установяване на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела ([1]), и по-специално член 51 от него,

като има предвид, че:

(1) За да се гарантира правилното прилагане на Регламент (ЕС) № 655/2014, следва да бъдат установени няколко формуляра.

(2) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия участва в приемането на Регламент (ЕС) № 655/2014. Поради това Ирландия участва в приемането на настоящия регламент.

(3) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на Регламент (ЕС) № 655/2014. Поради това Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент.

(4) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на Регламент (ЕС) № 655/2014. Поради това Дания не участва в приемането на настоящия регламент.

(5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по европейската заповед за запор на банкови сметки, създаден съгласно Регламент (ЕС) № 655/2014,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Формулярът, който трябва да се използва за подаване на молба за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение I към настоящия регламент.

([1]) ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 59.

2. Формулярът, който трябва да се използва за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки съгласно член 19, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение II към настоящия регламент.

3. Формулярът, който трябва да се използва за отмяна на европейска заповед за запор на банкови сметки съгласно член 10, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение III към настоящия регламент.

4. Формулярът, който трябва да се използва за издаване на декларация относно запорирането на средства съгласно член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение IV към настоящия регламент.

5. Формулярът, който трябва да се използва за искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства съгласно член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение V към настоящия регламент.

6. Формулярът, който трябва да се използва за изпращане на разписка за получаване съгласно член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение VI към настоящия регламент.

7. Формулярът, който трябва да се използва за подаване на молба за правна защита съгласно член 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение VII към настоящия регламент.

8. Формулярът, който трябва да се използва за предаване на решение относно средство за правна защита, на държавата членка по изпълнение съгласно в член 36, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение VIII към настоящия регламент.

9. Формулярът, който трябва да се използва за жалба срещу решение, постановено по средство за правна защита, съгласно член 37 от Регламент (ЕС) № 655/2014, се установява в приложение IX към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 18 януари 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 10 октомври 2016 година.

За Комисията

Председател

Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Молба за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки

(член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Попълва се от съда

Номер на делото:

Получена от съда на: (дд/мм/гггг)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

МОЛЯ ПРОЧЕТЕТЕ ИНСТРУКЦИИТЕ В НАЧАЛОТО НА ВСЕКИ РАЗДЕЛ — ТЕ ЩЕ ВИ ПОМОГНАТ ДА ПОПЪЛНИТЕ ТОЗИ ФОРМУЛЯР

Език

Попълнете този формуляр на езика на съда на държавата членка, до който изпращате молбата си. Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на 23-те официални езика на Европейския съюз на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може да бъде попълнен онлайн. Предпочитаната от Вас езикова версия може да Ви помогне да попълните формуляра на езика, който се изисква за съда на съответната държава членка. На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите също така информация за това дали дадена държава членка е посочила, че ще приеме документите да се изпращат до съда на друг официален език на Европейския съюз (член 50, параграф 1, буква о) от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Придружаващи документи

Към молбата трябва да бъдат приложени всички релевантни придружаващи документи. Ако вече сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, моля приложете препис от съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

Ако в този формуляр се предвижда възможност за добавяне на свободен текст, както и при попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте допълнителни листове, ако е необходимо, и номерирайте всяка страница.

1. **Съд**

Моля имайте предвид, че можете да подадете молба за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“), само ако съдът се намира в държава членка, по отношение на която се прилага Регламент (ЕС) № 655/2014. Понастоящем това не е така в случая с Дания и Обединеното кралство.

В това поле трябва да посочите съда, в който искате да подадете своята молба за заповед за запор. Когато решавате кой съд да изберете, трябва да вземете предвид основанията за компетентност на съда.

Ако все още не сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати Вашето вземане, компетентни за издаването на заповед за запор са съдилищата на държавата членка, които са компетентни по съществото на спора в съответствие с приложимото право. То включва по-специално Регламент (ЕС) № 1215/2012 **на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела** и **Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка.** Повече информация относно правилата в областта на компетентността може да се намери на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие: https://e-justice.europa.eu. Списък с възможни основания за компетентност е включен в раздел 5 от настоящия формуляр.

За целите на Регламент (ЕС) № 655/2014 производството по същество обхваща всякакви производства, целящи да се получи изпълнително основание по Вашия съответен иск, включващи например бързи производства за платежни нареждания и производства като френската „*procédure de référé*“.

Ако длъжникът е потребител, сключил с Вас договор с цел, за която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, единствено съдилищата на държавата членка по местожителство на длъжника могат да издават заповед за запор.

Ако вече сте получили съдебно решение или сте постигнали съдебна спогодба, чрез които от длъжника се изисква да изплати Вашето вземане, компетентни да издадат заповедта за запор са съдилищата на държавата членка, в която е издадено решението или е одобрена или сключена съдебната спогодба.

Ако вече сте получили автентичен акт, компетентни да издадат заповедта за запор за вземането, посочено в автентичния акт, са съдилищата, определени за тази цел в държавата членка, в която е съставен автентичният акт.

След като сте определили в коя държава членка трябва да предявите Вашия иск, можете да намерите наименованията и адресите на компетентните съдилища за издаване на заповед за запор на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес: https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-379-bg.do. На европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите информация относно заплащането на съдебните такси по производства за получаване на заповед за запор в съответната държава членка.

1.	**Съд, в който подавате молбата си**
1.1.	Наименование:
1.2.	Адрес
1.2.1.	Улица и номер/пощенска кутия:
2.2.2.	Населено място и пощенски код:
1.2.3.	Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2. **Кредитор**

Моля имайте предвид, че можете да подадете молба за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки, само ако имате установено местожителство в държава членка, по отношение на която се прилага Регламент (ЕС) № 655/2014. Понастоящем това не е така в случая с Дания и Обединеното кралство.

В това поле трябва да се идентифицирате като кредитор и да посочите процесуалния си представител, ако имате такъв. Моля обърнете внимание, че не е задължително да бъдете представляван от адвокат или друг юрист.

В някои държави може да не е достатъчно като адрес да посочите само пощенска кутия (ако имате такава), и поради това трябва да включите името на улицата и номера с пощенски код.

2.	**Данни за кредитора**
2.1.	Фамилия, име(-на) и презиме/наименование на дружеството или организацията:
2.2.	Адрес
2.2.1.	Улица и номер/пощенска кутия:
2.2.2.	Населено място и пощенски код:
2.2.3.	Държава членка (моля посочете кода на държавата):
2.3.	Телефонен номер (*):
2.4.	Факс (*):
2.5.	Електронна поща (ако е известна):
2.6.	Име на представителя на кредитора, ако има такъв, и координати за връзка
2.6.1.	Фамилно и собствено име:
2.6.2.	Адрес
2.6.2.1.	Улица и номер/пощенска кутия:
2.6.2.2.	Населено място и пощенски код:
2.6.2.3.	Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):
2.6.3.	Електронна поща (ако е известна):
2.7.	Ако кредиторът е физическо лице:
2.7.1.	Дата на раждане:
2.7.2.	Идентификационен номер или номер на паспорта (ако е приложимо и ако има такъв):
2.8.	Когато кредиторът е юридическо лице или друг правен субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка:
2.8.1.	Държавата на учредяване, създаване или регистрация (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):
2.8.2.	Идентификационен или регистрационен номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на неговото учредяване, образуване или регистрация:

3. **Длъжник**

В това поле трябва да посочите длъжника и ако Ви е известен, представителя на длъжника. Моля обърнете внимание на това, че не е задължително длъжникът да бъде представляван от адвокат или друг юрист.

В някои държави може да не е достатъчно като адрес да посочите само пощенска кутия (ако имате такава), и поради това трябва да включите името на улицата и номера с пощенски код.

3.	**Данни за длъжника**
3.1.	Фамилно и собствено(-и) име(-на) (презиме, ако е известно)/наименование на дружеството или организацията:
3.2.	Адрес
3.2.1.	Улица и номер/пощенска кутия:
3.2.2.	Населено място и пощенски код:
3.2.3.	Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):
3.3.	Телефонен номер (*):
3.4.	Факс (*):

(*) Не е задължително.

3.5.	Електронна поща (ако е известна):
3.6.	Име на представителя на длъжника, ако има такъв и е известен, и координати за връзка, ако са известни
3.6.1.	Фамилно и собствено(-и) име(-на):
3.6.2.	Адрес
3.6.2.1.	Улица и номер/пощенска кутия:
3.6.2.2.	Населено място и пощенски код:
3.6.2.3.	Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):
3.6.3.	Електронна поща:
3.7.	Ако длъжникът е физическо лице и ако тази информация е известна:
3.7.1.	Дата на раждане:
3.7.2.	Идентификационен номер или номер на паспорта:
3.8.	Когато длъжникът е юридическо лице или друг правен субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка:
3.8.1.	Държавата на учредяване, създаване или регистрация (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):
3.8.2.	Идентификационен или регистрационен номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на неговото учредяване, образуване или регистрация:

4. **Трансграничен характер на делото**

За да се използва процедурата за издаване на заповед за запор, делото трябва да има трансграничен характер. За целите на Регламент (ЕС) № 655/2014 делото е с трансграничен характер по смисъла на член 3 от този регламент, ако банковата сметка или сметки за запориране със заповедта за запор се държат в държава членка, която е различна от: а) държавата членка на съда, в който е подадена молба за издаване на заповед за запор; или б) държавата членка по местоживеене на кредитора.

4.	**Трансграничен характер на делото**
4.1.	Държава членка по местоживеене на кредитора (моля посочете кода на държавата):
4.2.	Държава(-и) членка(-и), където се държат банковите сметки (моля посочете кода(-овете) на държавата(-ите):
4.3.	Държава членка на съда, в който е подадена молба за издаване на заповед за запор (моля посочете кода на държавата):

5. **Компетентен съд**

Моля попълнете този раздел само в случай, че все още не сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт срещу длъжника, чрез които от длъжника се изисква да заплати вземането. Ако разполагате с някой от гореизброените документи, моля преминете към **раздел 6**.

В този раздел, моля предоставете информация защо смятате, че съдът, на който сте изпратили молбата за издаване на заповед за запор, е компетентен по делото. Както е посочено в **раздел 1**, даден съд е компетентен да издаде заповедта за запор, ако е компетентен по съществото на спора. По-долу е даден списък на възможните основания за компетентност.

5.		**На какво основание според вас съдът е компетентен?**
5.1.	☐	местоживеене на длъжника или, ако има няколко длъжници, които са солидарно отговорни, на един от солидарните длъжници
5.2.	☐	място на изпълнение на въпросното задължение
5.3.	☐	място, където е настъпило вредоносното събитие
5.4.	☐	избор на съд по съгласие на страните
5.5.	☐	местоживеене на кредитора

5.6. ☐ когато възникне спор в резултат на действия на клон, представителство или друго образувание — мястото, където се намира клонът, представителството или другото образувание

5.7. ☐ седалище на управлението на доверителната собственост

5.8. ☐ по отношение на спор относно плащане на възнаграждение, искано във връзка със спасяване на товар или на навло — мястото на съда, под чиято компетентност товарът или навлото са били или са можели да бъдат задържани

5.9. ☐ местоживеене на притежателя на застрахователната полица, застрахованото лице или бенефициера, когато става въпрос за случаи в областта на застраховането

5.10. ☐ местоживеене на потребителя

5.11. ☐ място, където работникът или служителят извършва своята работа

5.12. ☐ място, където се намира предприятието, което е наело работника или служителя

5.13. ☐ място, където се намира недвижимият имот

5.14. ☐ друго

Моля, опишете елементите от значение в подкрепа на избора на компетентен съд по точки 5.1.—5.14.:

Започнали ли сте вече производство срещу длъжника по съществото на спора?

☐ Да. Моля, посочете наименованието и адреса на съда (улица и номер/пощенска кутия, населено място и пощенски код, държава членка) и ако са налични, телефонния номер и електронния адрес на съда, както и номера на делото:

☐ Не.

Моля, отбележете, че ако подадете молба за издаване на заповед за запор преди инициирането на производство по същество по въпроса, трябва да инициирате такова производство и да предоставите доказателство за това на съда, в който е подадена молбата за издаване на заповед за запор, в срок от 30 дни от датата, на която сте подали молбата, или в срок от 14 дни от датата на издаване на заповедта, в зависимост от това коя от двете дати е по-късна.

6. **Данни за банковата сметка на длъжника**

С цел да се спестят време и разноски е важно да предоставите цялата информация, с която разполагате, относно банковата сметка на длъжника. Ако не разполагате с номера на банковата сметка или сметки на длъжника, достатъчно е да предоставите името и адреса на банката, в която длъжникът държи една или повече сметки или номер, като например BIC, който позволява да бъде установена банката. Ако обаче наистина разполагате с информация за банковата сметка или сметки на Вашия длъжник (напр. номер на сметката или IBAN), следва да предоставите тези данни. Това се прави с цел да се избегне риска банката да не може да изпълни заповедта за запор, тъй като не може да установи със сигурност сметката или сметките на длъжника. Ако можете да посочите номера само на една от сметките на длъжника, но искате също така да се запорират другите сметки, държани от длъжника в същата банка (напр. имате само номера на текущата сметка на длъжника, но искате също така да се запорират всички спестовни сметки, държани от длъжника в същата банка), моля сложете отметка в **точка 6.7.**

Ако не знаете в коя банка Вашият длъжник държи сметка, но имате причина да смятате, че длъжникът държи една или повече сметки в определена държава членка и вече сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати вземането, можете да поискате от съда, в който сте подали молбата си за заповед за запор, да поиска от информационния орган в държавите членки, където се намира сметката, да получи необходимата информация за установяване на банката и на сметката или сметките на длъжника в държавата членка. В такъв случай моля преминете към **раздел 7**, в който са дадени допълнителни разяснения относно условията за подаване на такова искане.

Ако вече разполагате с данни за една или повече от банковите сметки на длъжника, но имате причина да смятате, че длъжникът също държи една или повече сметки в определена държава членка, за които не разполагате с подробни данни, можете — с една и съща молба за издаване на заповед за запор — да предоставите данните за банковата сметка на длъжника, които знаете (в този случай моля попълнете **раздел 6**) и същевременно да подадете искане за получаване на информация за другите сметки в определена държава членка (в този случай моля попълнете и **раздел 7**).

Моля имайте предвид, че Регламент (ЕС) № 655/2014 не се прилага за запориране на банкови сметки, съдържащи финансови инструменти (член 4, параграф 3 от Регламента).

Ако искате да запорирате сметки в повече от една банка, моля да предоставете информацията по-долу за всяка конкретна банка. При попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте отделни листове за всяка банкова сметка и номерирайте всяка страница.

6. **Данни за банковата сметка на длъжника**

6.1. Държава членка, в която се държи сметката (моля посочете кода на държавата):

6.2. Номер, с който може да бъде идентифицирана банката, като

IBAN:

или

BIC код:

и/или името и адреса на банката (улица и номер/пощенска кутия, населено място и пощенски код):

6.3. Телефонен номер на банката (*):

6.4. Факс на банката (*):

6.5. Електронен адрес на банката (ако е известен):

6.6. Номерата на сметките, които да бъдат запорирани, ако има такива:

6.7. Следва ли други сметки на длъжника, държани в същата банка, също бъдат запорирани?

☐ Да

☐ Не

6.8. Други данни за вида на сметката, ако разполагате с такива:

7. **Искане за получаване на информация относно сметка**

Ако не разполагате с информация за банката, в която длъжникът държи една или повече сметки, нито с номера на банковата сметка, и вече сте получили в дадена държава членка **подлежащи на изпълнение** съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати вземането, можете да поискате от съда да изиска от информационния орган на държавата членка, в която имате основание да считате, че длъжникът държи една или повече сметки, да се опита да получи необходимата информация.

Моля имайте предвид, че можете да подадете искане за получаване на информация само за банкови сметки, които се държат в държава членка, по отношение на която се прилага Регламент (ЕС) № 655/2014. Понастоящем това не е така в случая с Дания и Обединеното кралство.

Като общо правило, искане за получаване на информация относно банкова сметка може да бъде подадено за съдебни решения, съдебни спогодби или автентични актове, които вече подлежат на изпълнение.

Когато съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт все още **не подлежат на изпълнение**, искането за получаване на информация за сметката може да бъде направено само ако са изпълнени допълнителни условия. Съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 условията са следните: сумата, подлежаща на запор трябва да бъде

(*) Не е задължително.

значителна, предвид съответните обстоятелства и кредиторът трябва да е представил достатъчно доказателства, за да се увери съдът в наличието на спешна необходимост от информация за сметката, тъй като съществува риск, че без нея понататъшното изпълнение на вземането на кредитора срещу длъжника е вероятно да бъде застрашено и че това би могло да доведе до значително влошаване на финансовото състояние на кредитора. Ако отговаряте на тези условия, моля представете съответната информация в **точка 10.2.**

Важно е в искането си да се обосновете защо имате основание да смятате, че длъжникът държи една или повече сметки в дадена държава членка, и да предоставите на съда цялата необходима информация, с която разполагате относно длъжника и сметката или сметките, които да бъдат запорирани. Моля имайте предвид, че тази процедура може да отнеме известно време и че може да ви бъде начислена такса за информацията.

Ако искате да запорирате сметки в повече от една държава членка, моля да предоставите информацията по-долу за всяка държава членка (при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте отделни листове и номерирайте всяка страница).

7. **Искане за получаване на информация относно сметка**

7.1. ☐ Имам съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати моето вземане и отправям искане към информационния орган на държавата членка, в която се намира банковата сметка, да се опита да получи информацията, необходима, за да се даде възможност да се установят банката(-ите) и сметката(-ите) на длъжника.

7.2. Държава членка, в която се смята, че длъжникът държи банковата(-ите) си сметка(-и) (моля посочете кода на държавата):

7.3. Моля, обяснете защо имате основание да смятате, че длъжникът държи една или повече сметки в съответната държава членка (моля сложете отметка в съответните кутийка(-и)):

☐ Длъжникът има обичайно местопребиваване в тази държава членка. Моля представете съответните подробности.

☐ Длъжникът работи или упражнява професионална дейност в тази държава членка. Моля представете съответните подробности.

☐ Длъжникът притежава собственост в тази държава членка. Моля представете съответните подробности.

☐ Друго. Моля, обяснете:

7.4. Съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати моето вземане, подлежат на изпълнение:

☐ Да

☐ Не. Моля, представете в **точка 10.2.** допълнителна информация, обосноваваща спешната необходимост от информация за сметката.

8. **Съществуващи съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт**

Моля попълнете този раздел само в случай, че вече сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати Вашето вземане. В противен случай моля преминете към **раздел 9**.

Моля обърнете внимание, че сумата, посочена в **точка 8.8.**, като цяло следва да отговаря на сумата, посочена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт. Въпреки това, ако длъжникът вече е изплатил част от своя дълг и се претендира плащане само на останалата дължима сума, в **точка 8.8.** следва да се посочи само **тази сума, заедно с лихвата по нея, ако е приложимо**. Освен това, ако длъжникът вече е изплатил част от своя дълг и се претендира плащане само на останалата дължима сума, моля потвърдете с отметка в съответната кутийка в **точка 8.9.2.1.** — дали също претендирате плащане на **неизплатената лихва върху частта от дълга, която вече е платена от длъжника** (в такъв случай при попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте отделен лист за претендиране на лихвите за частта от дълга, която вече е платена от длъжника (точка 8.8.1.), и номерирайте всяка страница).

Моля приложете препис от съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, който отговаря на условията, необходими за установяване на автентичността му.

8. **Информация относно съществуващи съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт**

8.1. Наименование на съда/друг орган:

8.2. Адрес

8.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

8.2.2. Населено място и пощенски код:

8.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

8.3. Телефонен номер (*):

8.4. Факс (*):

8.5. Електронна поща (*):

8.6. Дата на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт:

(дд/мм/гггг)

8.7. Валута на сумата, определена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

8.8. Размер:

8.8.1. Главница, определена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт:

8.8.1.1. Ако е приложимо ([1]), моля посочете неизплатената част от определената главница:

8.8.1.2. Ако е приложимо ([1]), моля посочете изплатената част от определената главница:

8.8.2. Лихва, ако е приложимо:

8.8.2.1. Лихва:

8.8.2.1.1. ☐ Не е определена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт

8.8.2.1.2. ☐ Определена е в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт както следва:

8.8.2.1.2.1. Дължима лихва от: (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до

(дата (дд/мм/гггг) или събитие) ([2])

8.8.2.1.2.2. ☐ Окончателна сума:

или

8.8.2.1.2.3. ☐ Метод за изчисление на лихвата ([3])

8.8.2.1.2.3.1. ☐ Процент: … %, изчисляван (моля поставете отметка в съответната кутийка) ☐ ежедневно ☐ месечно ☐ годишно ☐ по друг начин (моля уточнете):

8.8.2.1.2.3.2. ☐ Процент: … % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка: …), изчисляван (моля поставете отметка в съответната кутийка) ☐ ежедневно ☐ месечно ☐ годишно ☐ по друг начин (моля уточнете):

в сила на: (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

(*) Не е задължително.

([1]) Попълва се в случаите, когато ако длъжникът вече е изплатил част от своя дълг и се претендира плащане само на остатъка от дълга, кредиторът също така претендира плащане на **неизплатената лихва по частта от дълга, която вече е платена от длъжника**.

([2]) Въведете информация за всички периоди, ако са повече от един.

([3]) Ако има различни лихвени проценти за различните периоди, при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте отделни листове и номерирайте всяка страница.

8.8.2.2. ☐ Законна лихва (ако е приложимо), която се изчислява в съответствие със (моля посочете съответния закон):

8.8.2.2.1. Лихва, дължима от: (дата (дд/мм/гггг) или събитие) до (дата (дд/мм/гггг) или събитие) [1]

8.8.2.2.2. Метод за изчисление на лихвата [2]

8.8.2.2.2.1. ☐ Процент: … %

8.8.2.2.2.2. ☐ Процент: … % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка: …)

в сила на: (дата (дд/мм/гггг) или събитие)

8.8.2.2.2.2.1. ☐ Първа дата от съответното полугодие, през което длъжникът е в забава

8.8.2.2.2.2.2. ☐ Друго събитие (моля посочете):

8.8.2.3. ☐ Капитализация на лихвите (ако се прилага капитализация на лихвите, моля посочете подробности):

8.8.3. Разноски по получаване на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, доколкото е било определено, че тези разноски трябва да бъдат понесени от длъжника:

☐ Не

☐ Да. Моля, посочете кои разноски и техния размер:

☐ Съдебни такси:

☐ Адвокатски възнаграждения:

☐ Разноски за връчване на документи:

☐ Други. Моля обяснете:

8.8.3.1. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

8.9. Потвърждавам, че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт:

8.9.1. ☐ все още не са изпълнени от длъжника

8.9.2. ☐ са изпълнени само частично от длъжника и сумата, посочена в **точка 8.8.**, е дължима (в този случай моля попълнете точка **8.9.2.1.** по-долу).

8.9.2.1. Ако длъжникът вече е изплатил част от своя дълг и се претендира плащане само на остатъка от дълга, моля потвърдете, че претендирате също плащане на **неизплатената лихва по частта от дълга, която вече е платена от длъжника:**

☐ Не, не претендирам лихва по частта от дълга, която вече е платена от длъжника.

☐ Да, претендирам също неизплатената лихва по частта от дълга, която вече е платена от длъжника. В такъв случай при попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте отделен лист за претендиране на лихвите за частта от дълга, която вече е платена от длъжника (точка 8.8.1), и номерирайте всяка страница.

[1] Въведете информация за всички периоди, ако са повече от един.

[2] Ако има различни лихвени проценти за различните периоди, при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте отделни листове и номерирайте всяка страница.

9. **Размер и основания на вземането (да не се попълва, ако сте попълнили раздел 8)**

Ако все още не сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати вземането, заповедта за запор може да бъде издадена само ако се представят релевантни факти, подкрепени с доказателства, които да убедят съда, че Вашето вземане срещу длъжника може да бъде удовлетворено със сумата, за която се иска издаването на заповедта за запор (член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014). Моля избройте доказателствата в раздел 12 от настоящия формуляр.

Моля имайте предвид, че ако искате заповедта за запор да се издаде за сума в размер, по-нисък от размера на главницата по иска, например защото вече сте получили някакво друго обезпечение за част от вашето вземане, **в точка 9.1.** трябва да посочите тази **по-ниска сума** (и лихвата върху тази сума, ако е приложимо).

9. **Размер и основания на вземането**

9.1. Размер на главницата по вземането:

9.2. Претендира ли се лихва?

☐ Не

☐ Да

Ако да, лихвата е:

☐ договорна лихва (ако това е така, преминете към точка 9.2.1.)

☐ законна лихва (ако това е така, преминете към точка 9.2.2.)

9.2.1. Ако лихвата е договорна,

1) процентът е

☐ … %, изчисляван (моля поставете отметка в съответната кутийка) ☐ ежедневно ☐ месечно ☐ годишно ☐ по друг начин (моля уточнете):

☐ … % над референтния процент (референтния процент на ЕЦБ/националната централна банка: …), изчисляван (моля поставете отметка в съответната кутийка) ☐ ежедневно ☐ месечно ☐ годишно ☐ по друг начин (моля уточнете):

☐ друга. Моля уточнете:

2) лихва, дължима от (дата (дд/мм/гггг))

9.2.2. Ако лихвата е законна,

тя се дължи от (дата (дд/мм/гггг))

и се изчислява в съответствие с (моля, посочете съответния закон):

9.3. Размер на неустойките:

9.4. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

9.5. Моля, опишете съответните обстоятелства, на които се основава вземането срещу длъжника (включително, когато е приложимо, претендираните лихви):

10. **Причини за подаване на молба за издаване на заповед за запор**

Заповедта за запор може да бъде предоставена само ако представите релевантни факти, показващи че Вашето вземане се **нуждае спешно** от съдебна закрила и че без заповедта за запор изпълнението на съществуващо или бъдещо съдебно решение или друг акт, подлежащ на принудително изпълнение срещу длъжника, може да бъде възпрепятствано или значително затруднено, тъй като съществува реален риск докато бъде изпълнено съществуващо или бъдещо съдебно решение или друг акт, подлежащ на принудително изпълнение, длъжникът да е пропилял, укрил или унищожил активите си, държани в банковата(-ите) сметка(-и), за коя(-и)то се иска запор, или да се е освободил от тях на по-ниска стойност, в необичаен размер или чрез необичайно действие (съображение 14 във връзка с член 7 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

10.	**Причини за подаване на молба за издаване на заповед за запор**
10.1.	Моля, обяснете защо съществува спешна необходимост от заповедта за запор и по-специално реален риск, че без заповедта за запор последващото изпълнение на иска Ви срещу длъжника ще бъде възпрепятствано или значително затруднено (член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014):
10.2.	Ако сте отправили искане за получаване на информация за сметката (**раздел 7**) и съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт все още не подлежат на изпълнение, а сумата, подлежаща на запор, е значителна, като се вземат предвид съответните обстоятелства, моля обяснете защо съществува риск без такава информация за сметката последващото изпълнение на иска Ви срещу длъжника да бъде застрашено и впоследствие това да може да доведе до значително влошаване на финансовото Ви положение (член 14, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014):

11. **Гаранция**

Моля, попълнете този раздел, ако все още не сте получили съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати Вашето вземане, и имате основание да поискате освобождаване от задължението за учредяване на гаранция.

Моля, имайте предвид, че преди да издаде заповед за запор в случаите, когато **кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт**, съдът изисква от кредитора да учреди гаранция в размер, достатъчен, за да се предотврати злоупотреба с процедурата и да се гарантира обезщетение за всички вреди, понесени от длъжника в резултат на заповедта за запор. По изключение съдът може да не приложи изискването за гаранция, ако счете, че учредяването на гаранцията е нецелесъобразно предвид обстоятелствата по конкретния случай (член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Когато **кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт**, съдът може, преди да издаде заповедта за запор, да изиска от кредитора да учреди гаранция, ако счете това за необходимо и целесъобразно, предвид обстоятелствата по случая, например ако съдебното решение все още не е изпълнимо или е изпълнимо само временно поради текуща процедура на обжалване (член 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

11.	**Причини за освобождаване от задължението за предоставяне на гаранция**
	Ако смятате, че следва да бъдете освободен от задължението за учредяване на гаранция съгласно член 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, моля посочете причините:

12. **Доказателства**

Моля, посочете в този раздел всички доказателства, които сте предоставили в подкрепа на Вашата молба за издаване на заповед за запор.

Моля, имайте предвид, че трябва да предоставите достатъчно доказателства, за да се увери съдът, до който сте подали молба за издаване на заповед за запор, че е налице спешна необходимост от мярка за обезпечение под формата на заповед за запор, тъй като без такава мярка съществува реална опасност последващото изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника да бъде осуетено или значително затруднено (член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Освен това, моля имайте предвид, че **ако все още не сте получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт**, чрез които от длъжника се изисква да заплати Вашето вземане, съгласно член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 Вие също трябва да представите достатъчно доказателства, за да убедите съда, че е вероятно да спечелите по същество делото срещу длъжника (вж. раздел 9 от настоящия формуляр).

12. **Списък на доказателствата**

Моля, избройте всички доказателства в подкрепа на Вашата молба за издаване на заповед за запор, включително доказателствата в подкрепа на Вашето вземане срещу длъжника (ако все още не сте получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да заплати Вашето вземане) и доказателствата за спешната нужда от заповедта за запор:

13. **Други съдилища, сезирани с молба за обезпечителни мерки**

В този раздел моля посочете дали сте подали молба за постановяване или вече сте получили обезпечителни мерки съгласно националното право, които имат последици, равностойни на заповед за запор. Моля имайте предвид, че съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 655/2014 от Вас се изисква да информирате съда, сезиран с молба за заповед за запор, ако получите равностойна национална заповед по-късно в хода на производството по издаване на заповед за запор.

13. **Подробности за евентуални национални обезпечителни мерки, за които е подадена молба или които са постановени**

13.1. Подавали ли сте молба за издаване на равностойна национална заповед срещу същия длъжник и по същия иск?

☐ Не

☐ Да. Моля дайте повече информация относно молбата и нейното движение в точки 13.2.—13.6.

13.2. Наименование на съда или на другия орган:

13.3. Адрес на съда или на другия орган

13.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

13.3.2. Населено място и пощенски код:

13.3.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

13.4. Регистрационен номер на молбата:

13.5. Получили ли сте вече националната заповед?

☐ Да. Моля, посочете степента, до която заповедта е била изпълнена:

☐ Не

13.6. Молбата Ви била ли е отхвърлена като недопустима или неоснователна?

☐ Да. Моля, представете съответните подробности:

☐ Не

14. **Банкова сметка на кредитора**

Можете да посочите Вашата банкова сметка, която да се използва за евентуално доброволно плащане на вземането от длъжника (член 8, параграф 2, буква н) от Регламент (ЕС) № 655/2014).

14.	**Данни за банковата сметка на кредитора**
14.1.	Данни за банковата сметка на кредитора:
14.2.	Име и адрес на банката (улица и номер/пощенска кутия, населено място и пощенски код, държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата)):

15. **Дата и подпис**

Моля уверете се, че сте написали името си ясно, че сте се подписали и сте поставили дата в края на вашата молба.

☐ **С настоящото моля съда въз основа на подадената от мен молба да издаде заповед за запор срещу длъжника.**

☐ **Декларирам, че доколкото ми е известно, информацията, предоставена от мен в молбата, е вярна и пълна и че съм наясно, че всяко умишлено невярно или непълно твърдение може да доведе до правни последици съгласно правото на държавата членка, в която е подадена молбата, или до отговорност съгласно член 13 от Регламент (ЕС) № 655/2014).**

☐ **С настоящото отправям искане да получа информация за сметката на длъжника (моля поставете отметка в тази кутийка, само ако отправяте искане за получаване на информация за сметката и поради това сте попълнили раздел 7 от настоящия формуляр).**

В случай, че са добавени допълнителни листове, моля посочете общия брой на страниците и номерирайте всяка страница:

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Име, подпис и/или печат:

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Европейска заповед за запор на банкови сметки — част A

(член 19, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

N.B. **Тази част от формуляра се предава на банката(-ите), на длъжника и на кредитора.**

Ако европейската заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“) се отнася до сметки в повече от една банка, следва за всяка банка да се попълни **отделен екземпляр на част A** от заповедта за запор. В този случай, в екземплярите на част A от заповедта за запор, които се предоставят на **длъжника и на кредитора**, подробни данни за всички засегнати банки следва да бъдат предоставени в раздел 5.

1. **Съд по произход**

1.1. Наименование:

1.2. Адрес

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

1.3. Телефонен номер:

1.4. Факс:

1.5. Електронна поща:

2. **Кредитор**

2.1. Фамилия и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

2.2. Адрес

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2.3. Телефонен номер (ако е известен):

2.4. Факс (ако е известен):

2.5. Електронна поща (ако е известна):

2.6. Име на представителя на кредитора, ако има такъв и е известен, и координати за връзка, ако са известни

2.6.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

2.6.2. Адрес

2.6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.6.2.2. Населено място и пощенски код:

2.6.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.6.3. Електронна поща:

2.7. Ако кредиторът е физическо лице:

2.7.1. Дата на раждане:

2.7.2. Идентификационен номер или номер на паспорта (ако е приложимо и ако е известен):

2.8. Когато кредиторът е юридическо лице или друг правен субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка:

2.8.1. Държава на учредяване, създаване или регистрация (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.8.2. Идентификационен или регистрационен номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на неговото учредяване, образуване или регистрация:

3. **Длъжник**

3.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на) (презиме, ако е известно)/наименование на дружеството или организацията:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.3. Телефонен номер (ако е известен):

3.4. Факс (ако е известен):

3.5. Електронна поща (ако е известна):

3.6. Име на представителя на длъжника, ако има такъв и е известен, и координати за връзка, ако са известни

3.6.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

3.6.2. Адрес

3.6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.6.2.2. Населено място и пощенски код:

3.6.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.6.3. Електронна поща:

3.7. Ако длъжникът е физическо лице, и ако тази информация е известна:

3.7.1. Дата на раждане:

3.7.2. Идентификационен номер или номер на паспорта:

3.8. Когато длъжникът е юридическо лице или друг правен субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка и тази информация е известна:

3.8.1. Държавата на учредяване, създаване или регистрация (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.8.2. Идентификационен или регистрационен номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на неговото учредяване, образуване или регистрация:

4. **Дата и референтен номер на заповедта за запор**

4.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

4.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

5. **Банкови сметки за запориране** ([1])

5.1. Име на банка, която трябва да изпълни заповедта за запор:

5.2. Адрес на банката

5.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.2.2. Населено място и пощенски код:

5.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

5.3. Номер на банковите сметки (моля посочете IBAN, ако е известен):

5.3.1. Кредиторът посочил ли е номера на сметките в молбата си?

☐ Да, следните номера на сметките бяха посочени:

☐ Не

5.3.1.1. Ако кредиторът е предоставил номера на сметките в молбата си, трябва ли също да бъдат запорирани други сметки на длъжника, притежавани в същата банка (ако има такива)?

☐ Да

☐ Не

5.3.2. Номерът на сметката бил ли е получен чрез искане по член 14 на Регламент (ЕС) № 655/2014 и може ли да бъде получен, ако е необходимо, от информационния орган в държавата членка по изпълнение съгласно член 24, параграф 4, буква а) от този регламент?

☐ Да. Координатите за връзка с информационния орган са както следва:

☐ Не

([1]) Ако заповедта за запор се отнася до сметки в повече от една банка, моля посочете в този раздел, в част А от заповедта за запор, която се предоставя **на длъжника и кредитора**, подробни данни за всички засегнати банки. При попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте отделни листове и номерирайте всяка страница.

6. **Сума за запориране:**

6.1. Обща сума за запориране:

6.2. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

На банката, посочена в раздел 5 по-горе, се нарежда да изпълни заповедта за запор в съответствие с член 24 от Регламент (ЕС) № 655/2014.

Електронната версия на формуляра, който се използва за декларацията относно запорирането на средства, която трябва да бъде издадена след изпълнението на заповедта за запор (член 25 от Регламента), е достъпна на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може също да бъде попълнена онлайн. Допълнителни насоки за декларацията относно запорирането на средства са дадени в този формуляр.

(Моля попълнете, ако е приложимо) **Ако е поискано от длъжника и разрешено от правото на държавата членка по изпълнение и ако няма конфликт на конкурентни заповеди по отношение на въпросната сметка (член 24, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 655/2014), на банката се разрешава да освободи запорирани средства и да ги прехвърли до размера на сумата, посочен в раздел 6 по-горе, на сметката, посочена от кредитора:**

Съставена в: Дата: (дд/мм/гггг)

Печат, подпис и/или някакъв друг знак за удостоверяване на автентичността от съда:

Европейска заповед за запор на банкови сметки — част Б

(член 19, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

N.B. **Тази част Б от формуляра не трябва да се предава на банките. Тя следва да се приложи само към версията на европейската заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“), връчена на длъжника и на кредитора. Част Б се попълва само в един екземпляр, независимо от броя на банките.**

7. **Описание на предмета на делото и мотивите на съда за издаването на заповедта за запор:**

8. Данни за сумата, която трябва да бъде запорирана (в допълнение на раздел 6 от част А на заповедта за запор)

8.1. Обща сума за запориране:

8.1.1. Главница:

8.1.2. Лихва:

8.1.3. Разноски за получаването на съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, ако те трябва да бъдат понесени от длъжника (член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014):

8.2. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

9. **Гаранция, учредена от кредитора**

9.1. Съдът поискал ли е от кредитора да учреди гаранция?

☐ Да. Моля посочете сумата и опишете гаранцията, учредена от кредитора:

Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

☐ Не. Ако заповедта за запор не е предоставена въз основа на съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, моля посочете причините, поради които кредиторът е бил освободен от учредяване на гаранция:

10. **Инициране на производство по същество (моля попълнете, ако е приложимо)**

☐ Кредиторът е подал молба за издаване на заповед за запор преди да инициира производство по същество. В съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 655/2014 заповедта за запор се отменя или изпълнението ѝ се прекратява, освен ако кредиторът не инициира производството по същество и не предостави доказателство за това на съда до (дд/мм/гггг).

По искане на длъжника, посоченият срок може да бъде удължен от съда, например за да се даде възможност на страните да се споразумеят относно вземането.

11. **Преводи (моля попълнете, ако е приложимо)**

Моля посочете документите, представени от кредитора на съда за получаване на заповед за запор, които трябва да бъдат придружени от превод или транслитерация, в съответствие с второто изречение на член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, когато се връчват на длъжника:

12. **Разноски** (*)

12.1. Длъжникът трябва да поеме следните разноски по производството за получаване на заповед за запор:

Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

13. **Важна информация за кредитора (моля отбележете съответните кутийки, ако е приложимо)**

Съгласно правото на издаващия съд, кредиторът е отговорен за:

☐ започване на изпълнението на заповедта за запор;

(*) Не е задължително.

☐ предаване на заповедта за запор (част А) и празен стандартен формуляр за декларацията относно запорирането на средства в съответствие с член 25 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на компетентния орган на държавата членка по изпълнение в съответствие с член 23, параграф 3 от същия регламент;

☐ предприемане на връчване на длъжника в съответствие с член 28, параграфи 2, 3 или 4 от Регламент (ЕС) № 655/2014.

14. **Важна информация за длъжника**

Ако смятате, че настоящата заповед за запор или нейното изпълнение не е оправдано, разполагате със следните правни средства за защита (моля вижте списъка в точки 14.1—14.5). Моля обърнете внимание, че формулярът, с който можете да поискате прилагането на някое от правните средства за защита, е достъпен на 23-те официални езика на Европейския съюз на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може също да бъде попълнен онлайн. В този формуляр също можете да намерите допълнителни насоки относно средствата за правна защита.

Моля обърнете внимание, че в съответствие с член 38, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 655/2014 Вие имате право да подадете молба за освобождаване на запорираните средства, ако предоставите подходящо алтернативно обезпечение (напр. под формата на парична гаранция, банкова гаранция или ипотека). Съгласно член 38, параграф 1, буква б) от Регламента Вие също имате право да поискате прекратяване на изпълнението на заповедта за запор, ако предоставите подходящо алтернативно обезпечение.

Моля отбележете също, че съгласно член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 при подаване на Вашата молба до съда на държавата членка, в която е издадена заповедта за запор, решението за гаранцията, която следва да бъде учредена от кредитора съгласно член 12 от посочения регламент, може да се преразгледа на основание, че условията или изискванията по този член не са изпълнени.

14.1. Можете да подадете молба за отмяна или изменение на заповедта за запор до **компетентния съд на държавата членка, в която е била издадена заповедта**, ако считате, че:

— условията или изискванията за издаване на заповед за запор, предвидени в Регламент (ЕС) № 655/2014, не са били спазени (член 33, параграф 1, буква а).

14.2. Можете да подадете молба до **компетентния съд на държавата членка, в която е издадена заповедта за запор**, тази заповед да бъде отменена или изменена или можете да подадете молба до **компетентния съд или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка, в която банковата Ви сметка е била запорирана**, за прекратяване на изпълнението на заповедта за запор, ако смятате, че е налице някое от следните обстоятелства (членове 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 655/2014):

— заповедта за запор, декларацията относно запорирането на средства по член 25 от Регламент (ЕС) № 655/2014 и/или другите документи, посочени в член 28, параграф 5 от този регламент, не са Ви били връчени в срок от 14 дни след запорирането на Вашата сметка или сметки;

— тези документи, връчени Ви в съответствие с член 28 от Регламент (ЕС) № 655/2014, не отговарят на езиковите изисквания, посочени в член 49, параграф 1 от този регламент;

— запорираните суми, превишаващи размера на посочените в заповедта запорирани средства, не са освободени в съответствие с член 27 от Регламент (ЕС) № 655/2014;

— сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, е изплатена напълно или частично;

— с решение по същество е отхвърлен искът, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор;

— решението по същество или съдебната спогодба, или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, са отменени или обезсилени.

14.3. Можете да подадете молба до **съда, издал заповедта за запор**, тя да бъде отменена или изменена, ако смятате, че обстоятелствата, въз основа на които е издадена заповедта за запор, са се променили (член 35, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

14.4. Можете да подадете молба до **компетентния съд или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка, в която банковата Ви сметка е била запорирана,** за ограничаване или прекратяване на изпълнението на заповедта за запор, ако смятате, че е налице някое от следните обстоятелства (член 34 от Регламент (ЕС) № 655/2014):

— изпълнението на заповедта за запор следва да бъде ограничено, тъй като определени суми по Вашата сметка, която е била запорирана, следва да бъдат освободени от запор в съответствие с член 31, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 655/2014 или тъй като тези суми, освободени от запор, не са били отчетени или са били неправилно отчетени при изпълнението на заповедта за запор в съответствие с член 31, параграф 2 от същия регламент;

— изпълнението на заповедта за запор трябва да бъде прекратено, тъй като запорираната сметка е изключена от обхвата на Регламент (ЕС) № 655/2014;

— изпълнението на заповедта за запор трябва да бъде прекратено, тъй като изпълнението на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е получило отказ в държавата членка по изпълнение;

— изпълнението на заповедта за запор трябва да бъде прекратено, тъй като изпълнителната сила на съдебното решение, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е била временно преустановена в държавата членка, в която е било постановено съдебното решение;

— изпълнението на заповедта за запор трябва да бъде прекратено, тъй като то явно противоречи на обществения ред в държавата членка по изпълнение (моля имайте предвид, че можете да подадете молба за това правно средство за защита само в съда).

14.5. Можете да подадете съвместно с кредитора молба до **съда, който е издал заповедта за запор,** за отмяна или изменение на заповедта за запор или до **компетентния съд на държавата членка по изпълнение, или когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка** с цел ограничаване или прекратяване на изпълнението на заповедта за запор, ако сте се споразумели с кредитора за уреждане на вземането (член 35, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Печат, подпис и/или всякакъв друг знак за удостоверяване на автентичността, поставен от съда:

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Отмяна на европейска заповед за запор на банкови сметки

(член 10, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

Номер на делото:

Моля приложете препис от европейската заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“), която се отменя.

1. **Съд, отменящ заповедта за запор**

1.1. Наименование:

1.2. Адрес

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

1.3. Телефонен номер:

1.4. Факс:

1.5. Електронна поща:

2. **Дата и референтен номер на заповедта за запор**

2.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

2.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

3. **Кредитор**

3.1. Фамилно и собствено име/наименование на дружеството или организацията:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

3.3. Телефонен номер (ако е наличен):

3.4. Факс (ако е наличен):

3.5. Електронна поща (ако е налична):

3.6. Име на представителя на кредитора, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

3.6.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

3.6.2. Адрес

3.6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.6.2.2. Населено място и пощенски код:

3.6.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.6.3. Електронна поща:

4. **Длъжник**

4.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на) (презиме, ако е известно)/наименование на дружеството или организацията:

4.2. Адрес

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

4.3. Телефонен номер (ако е наличен):

4.4. Факс (ако е наличен):

4.5. Електронна поща (ако е налична):

4.6. Име на представителя на длъжника, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

4.6.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

4.6.2. Адрес

4.6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.6.2.2. Населено място и пощенски код:

4.6.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

4.6.3. Електронна поща:

5. **Отмяна или прекратяване на изпълнението на заповедта за запор**

Съдът обявява, че приложената заповед за запор се отменя/ нейното изпълнение се прекратява в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 655/2014, тъй като съдът не е получил доказателство за образуването на производство по съществото на въпроса в рамките на следния срок, посочен от съда: (дд/мм/гггг).

Заповедта за запор се отменя/ нейното изпълнение се прекратява, считано от (дд/мм/гггг).

От компетентния орган на държавата членка по изпълнение на заповедта за запор се изисква да предприеме необходимите мерки за привеждане в действие на отмяната/ прекратяване на изпълнението на заповедта за запор.

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Печат, подпис и/или всякакъв друг знак за удостоверяване на автентичността, поставен от съда:

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Декларация относно запорирането на средства

(член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

Настоящата декларация трябва да бъде изпратена на **издаващия съд и на кредитора** съгласно член 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 или на **компетентния орган на държавата членка по изпълнение** (освен ако не е издадена от същия орган) съгласно член 25, параграф 3 от същия регламент. Декларацията трябва да бъде издадена до края на третия работен ден след изпълнението на европейска заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор"). Ако при извънредни обстоятелства не е възможно банката или друг субект да издаде декларацията в срок от три работни дни, тя трябва да бъде издадена при първа възможност, но не по-късно от края на осмия работен ден след изпълнението на заповедта за запор.

Кредиторът е задължен съгласно член 27 от Регламент (ЕС) № 655/2014 да предприеме необходимите мерки, за да осигури освобождаването на всяка сума, която след изпълнението на заповедта за запор превишава сумата, посочена в заповедта за запор. Електронната версия на формуляра, който се използва за искането за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства, е достъпна на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може също да бъде попълнена онлайн.

Ако настоящата декларация се издава не от банката, а от субекта, отговарящ за изпълнението на заповедта за запор, името, адресът и другите данни за връзка на този субект следва да бъдат посочени в края на формуляра (точка 5.11).

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

Когато в настоящия формуляр се предвижда възможност за добавяне на свободен текст, при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте допълнителни листове, ако мястото е недостатъчно, и номерирайте всяка страница.

1. **Съд, издал заповедта за запор**

1.1. Наименование:

1.2. Адрес

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава членка (моля, посочете кода на държавата):

1.3. Телефонен номер (*):

1.4. Факс (*):

1.5. Електронна поща (ако е налична):

2. **Заповед за запор**

2.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

2.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

2.3. Обща сума за запориране съгласно заповедта за запор:

2.4. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

3. **Кредитор**

3.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава членка (моля, посочете кода на държавата):

3.3. Телефонен номер (*):

3.4. Факс (*):

3.5. Електронна поща (ако е налична):

4. **Длъжник**

4.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на) (презиме, ако е известно)/наименование на дружеството или организацията:

4.2. Адрес

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

4.3. Телефонен номер (*):

4.4. Факс (*):

4.5. Електронна поща (ако е налична):

5. **Запорирани средства**

5.1. Наименование на банката:

(*) Не е задължително.

5.2. Адрес на банката

5.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.2.2. Населено място и пощенски код:

5.2.3. Държава членка (моля, посочете кода на държавата):

5.3. Телефонен номер:

5.4. Факс:

5.5. Електронна поща:

5.6. Запорирани ли са средства въз основа на заповедта за запор, посочена в раздел 2 по-горе?

☐ Да. Ако отговорът е „да“, моля, преминете към **точки 5.7.—5.10.**

☐ Не. Моля дайте информация за причините, поради които средствата не са били запорирани (моля отбележете в съответните клетки):

☐ не е било възможно да се установи сметката със сигурност,

☐ не е било възможно да се установи сметката, която може да бъде запорирана съгласно Регламент (ЕС) № 655/2014,

☐ няма средства по сметките,

☐ въпросната сметка е съвместна сметка или сметка на упълномощено лице и не подлежи на запориране съгласно правото на държавата членка по изпълнение,

☐ сумите по сметката са освободени от запор съгласно националното право,

☐ сумите по сметката са запорирани в съответствие с други обезпечителни мерки. Моля обяснете:

☐ друго. Моля, обяснете:

5.7. Размер на запорираната сума (ако сумата е запорирана в няколко валути, моля посочете сумите, запорирани във всяка валута):

5.8. Валута (моля, отбележете в няколко клетки, ако е приложимо):

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

5.9. Ако при изпълнението на заповедта за запор, посочена в раздел 2 по-горе, е запорирана сума, по-малка от сумата, посочена в заповедта за запор, моля, дайте информация за причината, поради която цялата сума не е била запорирана (моля, отбележете в съответните клетки):

☐ няма достатъчно средства по сметката(-ите),

☐ въпросната сметка е съвместна сметка или сметка на упълномощено лице и правото на държавата членка по изпълнение ограничава степента, до която такива сметки подлежат на запориране,

☐ определени суми по сметката са освободени от запор съгласно националното право,

☐ определени суми по сметката са запорирани в съответствие с други обезпечителни мерки. Моля, обяснете:

☐ друго. Моля, обяснете:

5.10. Дата на изпълнението на заповедта за запор (дд/мм/гггг).

5.11. (Моля, попълнете, ако е приложимо) Когато настоящата декларация се издава не от банката, а от субекта, отговарящ за изпълнението на заповедта за запор, име и адрес на този субект (улица и номер/пощенска кутия, населено място и пощенски код, държава членка) и телефонен номер, факс и електронен адрес:

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат:

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства

(член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

Настоящото искане трябва да се подаде от кредитора по най-бързия възможен начин до компетентния орган на държавата членка по изпълнение, в която е станало запорирането на превишаващи посочените в заповедта запорирани средства. Списъкът на компетентните органи съгласно Регламент (ЕС) № 655/2014 е достъпен на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-379-bg.do. Молбата трябва да се подаде до края на третия работен ден след получаването на декларация съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 655/2014, в която се посочва запорирането на превишаващи посочените в заповедта запорирани средства.

Език

Попълнете настоящия формуляр на езика на компетентния орган, до който изпращате молбата си. Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на 23-те официални езика на Европейския съюз на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може да бъде попълнен онлайн. Предпочитаната от Вас езикова версия може да Ви помогне при попълването на формуляра на необходимия език. На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите също така информация за това дали дадена държава членка е посочила, че ще приеме документите да се изпращат до компетентния орган на друг официален език на Европейския съюз (член 50, параграф 1, буква о) от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

1. **Европейска заповед за запор на банкови сметки**

1.1. Съд, който е издал европейската заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“)

1.1.1. Наименование:

1.1.2. Адрес

1.1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.1.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

1.2. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

1.3. Номер на преписката по заповедта за запор:

1.4. Обща сума за запориране съгласно заповедта за запор:

1.5. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

2. **Кредитор**

2.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

2.2. Адрес

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2.3. Телефонен номер (*):

2.4. Факс (*):

2.5. Електронна поща (ако е налична):

3. **Длъжник**

3.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на) (презиме, ако е известно)/наименование на дружеството или организацията:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.3. Телефонен номер (*):

3.4. Факс (*):

3.5. Електронна поща (ако е налична):

4. **Компетентен орган на държавата членка по изпълнение, до който е адресирано искането**

4.1. Наименование:

4.2. Адрес

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

5. **Искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта запорирани средства**

5.1. Декларацията, издадена в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014, в която се посочва, че е била запорирана сума, превишаваща посочената в заповедта за запор сума (**точка 1.4.**), е получена на (дд/мм/гггг).

(*) Не е задължително.

5.2. В декларацията се посочва, че запорирането на превишаващата посочената в заповедта сума, е станало в следната банка

5.2.1. Наименование на банката, която трябва да изпълни заповедта за запор:

5.2.2. Адрес на банката

5.2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.2.2.2. Населено място и пощенски код:

5.2.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

5.2.3. Телефонен номер (*):

5.2.4. Факс (*):

5.2.5. Електронна поща (ако е налична):

5.3. С настоящото отправям искане до органа, посочен в раздел 4 по-горе, да предприеме мерки за освобождаване на следната сума, превишаваща посочената в заповедта за запор сума:

5.4. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Име, подпис и/или печат:

(*) Не е задължително.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Разписка за получаване

(член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

Настоящата разписка за получаване, адресирана до органа, кредитора или банката, изпратили документите, трябва да бъде изпратена до края на работния ден, следващ деня на получаването им по възможно най-бързия начин.

По отношение на изискванията за езика на изпратените документи, моля обърнете внимание на изискванията, предвидени в Регламент (ЕС) № 655/2014, включително член 10, параграф 2, член 23, параграф 4 и член 49.

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

1. **Съдът или органът, получил документа(-ите)**

1.1. Наименование:

1.2. Адрес

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

1.3. Телефонен номер:

1.4. Факс:

1.5. Електронна поща:

1.6. Референтен (-и) номер(-а) на документа(-ите), ако има такива, дадени от съда или органа, получил документа(-ите):

2. **Следният(-те) документ(-и) е/са получен(-и) съгласно Регламент (ЕС) № 655/2014 на (дд/мм/гггг) от съда или органа, посочен в раздел 1 по-горе (моля посочете входящия референтен номер на документа, ако има такъв):**

☐ формулярът за отмяна (член 10, параграф 2 от Регламента),

☐ искането за информация (член 14, параграф 3 от Регламента),

☐ информация за сметката (член 14, параграф 6 от Регламента),

☐ част А от европейската заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“) и празен стандартен формуляр за декларация (член 23, параграф 3 от Регламента),

☐ декларацията относно запорирането на средства (член 25, параграф 2 или 3 от Регламента),

☐ заповедта за запор и други документи, посочени в член 28, параграф 3 от Регламента (моля, посочете подробно):

☐ решението, постановено във връзка със средство за правна защита (член 36, параграф 5 от Регламента).

3. **Органът, кредиторът или банката, изпратила документите**

3.1. Име:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

4. (Моля попълнете, ако е приложимо) **Езикът на полученя(-ите) документ(-и) не е правилният.**

Следният(-те) документ(-и):

трябва да бъде/бъдат преведени на следния език:

☐ български ☐ хърватски ☐ чешки ☐ нидерландски ☐ естонски ☐ фински ☐ английски ☐ френски ☐ немски ☐ гръцки ☐ унгарски ☐ ирландски ☐ италиански ☐ латвийски ☐ литовски ☐ малтийски ☐ полски ☐ португалски ☐ румънски ☐ словенски ☐ словашки ☐ испански ☐ шведски

5. (Моля попълнете, ако е приложимо) **Други причини, поради които документа(-ите) не може/могат да бъдат обработени** (напр. документът е нечетлив). Моля обяснете причините:

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Подпис и/или печат:

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Молба за правна защита

(член 36, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Попълва се от съда

Номер на делото:

Получена от съда на: (дд/мм/гггг)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

Език

Попълнете този формуляр на езика на съда или органа, до който изпращате молбата си. Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на 23-те официални езика на Европейския съюз на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може да бъде попълнен онлайн. Предпочитаната от Вас езикова версия може да ви помогне при попълването на формуляра на необходимия език. На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите също така информация за това дали дадена държава членка е посочила, че ще приеме документите да се изпращат до съда или до компетентния орган на друг официален език на Европейския съюз (член 50, параграф 1, буква о) от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Придружаващи документи

Към молбата трябва да бъдат приложени всички релевантни придружаващи документи. Моля, приложете също препис от въпросната европейска заповед за запор на банкови сметки („заповедта за запор“).

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

Молба за правна защита

Членове 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 655/2014 предвиждат средствата за правна защита, които са на разположение на длъжника. Член 35 от Регламента предвижда други средства за правна защита, които са на разположение както на длъжника, така и на кредитора.

Ако искате да повдигнете възражение срещу издаването на заповедта за запор, трябва да адресирате вашата молба до компетентния съд на държавата членка, в която е издадена заповедта за запор.

Ако искате да повдигнете възражение срещу изпълнението на заповедта за запор, трябва да адресирате вашата молба до съда, или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка по изпълнение, в която се намира на запорираната сметка.

На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите информация относно заплащането на съдебните такси по производства за получаване на правна защита срещу заповед за запор в съответната държава членка.

Когато в настоящия формуляр се предвижда възможност за добавяне на свободен текст, при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте допълнителни листове, ако е необходимо и номерирайте всяка страница.

1. **Съд или орган, пред който се подава молбата за правна защита**

1.2. Наименование:

1.3. Адрес

1.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.3.2. Населено място и пощенски код:

1.3.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2. **Лице, подаващо молба за правна защита**

2.1. Лице(-а), подаващо(-и) молба за правна защита в производството, водещо до издаване на заповедта за запор, е/са (отбележете в съответната клетка) ([1]):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

2.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

2.3. Адрес

2.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.3.2. Населено място и пощенски код:

2.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.4. Телефонен номер (*):

2.5. Факс (*):

2.6. Електронна поща (ако е налична):

2.7. Име на представителя на страната, ако има такъв, и данни за връзка

2.7.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

2.7.2. Адрес

2.7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.7.2.2. Населено място и пощенски код:

2.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.7.3. Електронна поща (ако е налична):

([1]) Когато е подадена съвместна молба от кредитора и длъжника (за отмяна или изменение на заповедта за запор или за прекратяване или ограничаване на изпълнението на заповедта за запор) на основание, че те са се споразумели да уредят вземането, този раздел трябва да се попълни от двете страни. В такъв случай при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте отделен лист за всяка страна и номерирайте всяка страница.

(*) Не е задължително.

3. **Другата страна** [1]

3.1. Другата страна в производството, водещо до издаване на заповедта за запор, е (отбележете в съответната клетка):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

3.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

3.3. Адрес

3.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.3.2. Населено място и пощенски код:

3.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.4. Телефонен номер (*):

3.5. Факс (*):

3.6. Електронна поща (ако е налична):

3.7. Име на представителя на страната, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

3.7.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

3.7.2. Адрес

3.7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.7.2.2. Населено място и пощенски код:

3.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.7.3. Електронна поща:

4. **Съд, издал заповедта за запор (попълва се само ако е различен от съда, до който е подадена молбата за правна защита, посочен в раздел 1)**

4.1. Наименование:

4.2. Адрес

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

4.3. Телефонен номер (*):

4.4. Факс (*):

4.5. Електронна поща (ако е налична):

5. **Заповед за запор**

5.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

---

[1] Този раздел не трябва да се попълва, ако информацията в раздел 2 вече е била предоставена за кредитора и длъжника в случай на подадена съвместно молба на основание, че те са постигнали споразумение за уреждане на вземането.

(*) Не е задължително.

5.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

5.3. Обща сума за запориране съгласно заповедта за запор:

5.4. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

6. **Молба за правна защита в държавата членка по произход**

6.1. С настоящото подавам молба заповедта за запор (отбележете в съответната клетка):

☐ да бъде изменена

☐ да бъде отменена

на основание, че (отбележете в съответните клетки по-долу; когато искате изменение на заповедта за запор, моля посочете също в съответната клетка конкретното искано изменение):

6.1.1. условията или изискванията за издаване на заповедта за запор, предвидени в Регламент (ЕС) № 655/2014, не са били спазени, защото:

6.1.1.1. ☐ Регламент (ЕС) № 655/2014 не е приложим (член 2). Моля, посочете подробности:

6.1.1.2. ☐ делото не е трансгранично (член 3). Моля, посочете подробности:

6.1.1.3. ☐ съдът, издал заповедта за запор, не е компетентен (член 6). Моля, посочете подробности:

6.1.1.4. ☐ не е налице спешна необходимост от заповедта за запор, тъй като не съществува опасност последващото изпълнение на вземането на кредитора срещу мен да бъде осуетено или значително затруднено (член 7, параграф 1). Моля, посочете подробности:

6.1.1.5. ☐ кредиторът не е представил достатъчно доказателства, за да докаже, че има вероятност вземането му срещу мен да бъде удовлетворено по същество (член 7, параграф 2). Моля, посочете подробности:

6.1.1.6. ☐ кредиторът не е започнал производство по същество в срока, посочен от съда (член 10).

6.1.1.7. ☐ кредиторът е трябвало да бъде задължен да учреди гаранция или по-голяма гаранция, отколкото разпоредената от съда (член 12). Моля, посочете подробности:

6.1.2. ☐ заповедта за запор, декларацията относно запорирането на средства и/или другите документи, посочени в член 28, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 655/2014, т.е. молбата за издаване на заповед за запор, подадена от кредитора до съда, и копията на всички документи, подадени от кредитора до съда с оглед получаването на заповедта, не са ми били връчени в срок от 14 дни след запорирането на моята сметка или сметки

Посочете адрес, на който могат да бъдат изпратени документите и преводите:

или, алтернативно,

☐ Вашето съгласие да получите тези документи от съда на държавата членка по произход посредством отбелязване в клетката.

6.1.3. ☐ връчените ми документи в съответствие с член 28 не отговарят на езиковите изисквания, посочени в Регламент (ЕС) № 655/2014. По-специално член 49, параграф 1 от Регламента предвижда, че заповедта за запор и молбата за издаване на заповед за запор, подадена от кредитора до съда, следва да бъдат преведени на официалния език на държавата членка по местоживеенето на длъжника или на друг език, който той разбира.

Ако е приложимо, моля посочете друг език, който разбирате:

Посочете адрес, на който могат да бъдат изпратени документите и преводите:

или, алтернативно,

☐ Моля, отбележете Вашето съгласие да получите тези документи от съда на държавата членка по произход посредством отбелязване в клетката.

6.1.4. ☐ запорираните суми, превишаващи размера на посочените в заповедта запорирани средства, не са освободени в съответствие с член 27 от Регламент (ЕС) № 655/2014. Моля, посочете подробности:

6.1.5. ☐ сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, е изплатена напълно или частично. Моля, посочете подробности:

6.1.6. ☐ с решението по същество е отхвърлен искът, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор. Моля, посочете подробности:

6.1.7. ☐ решението по същество или съдебната спогодба, или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, са отменени или, според случая, са обезсилени. Моля, посочете подробности:

6.1.8. ☐ обстоятелствата, въз основа на които е издадена заповедта за запор, са се променили. Моля, посочете подробности:

6.1.9. ☐ ние (длъжникът и кредиторът) постигнахме споразумение да уредим вземането. В този случай настоящият формуляр трябва да бъде подписан и от кредитора, и от длъжника.

7. **Молба за правна защита в държавата членка по изпълнение**

7.1. С настоящото моля изпълнението на заповедта за запор (отбележете в съответната клетка):

☐ да бъде ограничено

☐ да бъде изменено

☐ да бъде прекратено

на основание, че (отбележете в съответните клетки в точка 7.1.1. по-долу; когато искате изменение или ограничение на заповедта за запор, моля посочете също в съответната клетка конкретното искано ограничение или изменение):

7.1.1. заповедта за запор не е изпълнена в съответствие с Регламент (ЕС) № 655/2014, тъй като:

7.1.1.1. ☐ определени суми по сметката, която е била запорирана, следва да бъдат освободени от запор в съответствие с член 31, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 655/2014 или тъй като тези суми, освободени от запор, не са били отчетени или са били неправилно отчетени при изпълнението на заповедта за запор в съответствие с член 31, параграф 2 от същия регламент. Моля, посочете подробности:

7.1.1.2. ☐ запорираната сметка е изключена от приложното поле на Регламент (ЕС) № 655/2014 (член 2 от Регламента). Моля, посочете подробности:

7.1.1.3. ☐ изпълнението на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е получило отказ в държавата членка по изпълнение;

7.1.1.4. ☐ изпълнителната сила на съдебното решение, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, е била преустановена в държавата членка по произход;

7.1.1.5. ☐ заповедта за запор, декларацията относно запорирането на средства и/или другите документи, посочени в член 28, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 655/2014, не са ми били връчени в срок от 14 дни след запорирането на моята сметка или сметки;

Моля, посочете адрес, на който могат да бъдат изпратени документите и преводите:

или, алтернативно,

☐ Моля, отбележете Вашето съгласие да получите тези документи от съда на държавата членка по произход посредством отбелязване в клетката;

7.1.1.6. ☐ връчените ми документи в съответствие с член 28 от Регламент (ЕС) № 655/2014 не отговарят на езиковите изисквания, посочени в същия регламент. По-специално член 49, параграф 1 от Регламента предвижда, че заповедта за запор и молбата за издаване на заповед за запор, подадена от кредитора до съда, следва да бъдат преведени на официалния език на държавата членка по местоживеенето на длъжника или на друг език, който той разбира.

Ако е приложимо, моля посочете друг език, който разбирате:

Моля, посочете адрес, на който могат да бъдат изпратени документите и преводите:

или, алтернативно,

☐ Моля, отбележете Вашето съгласие да получите тези документи от съда на държавата членка по произход посредством отбелязване в клетката.

7.1.1.7. ☐ запорираните суми, превишаващи размера на посочените в заповедта запорирани средства, не са освободени в съответствие с член 27 от Регламент (ЕС) № 655/2014. Моля, посочете подробности:

7.1.1.8. ☐ сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, е изплатена напълно или частично. Моля, посочете подробности:

7.1.1.9. ☐ с решението по същество е отхвърлен искът, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор;

7.1.1.10. ☐ решението по същество или съдебната спогодба, или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта за запор, са отменени или, според случая, са обезсилени. Моля, посочете подробности:

7.1.1.11. ☐ изпълнението на заповедта за запор е в явно противоречие с обществения ред на държавата членка по изпълнение. Моля, посочете подробности:

7.1.1.12. ☐ ние (длъжникът и кредиторът) постигнахме споразумение да уредим вземането. В този случай настоящия формуляр трябва да бъде подписан и от кредитора, и от длъжника;

7.1.1.13. ☐ сумите, освободени от запор, трябва да бъдат коригирани. Моля, посочете подробности:

8. **Доказателства**

Моля, избройте доказателства в подкрепа на Вашата молба за правна защита:

Декларирам, че доколкото ми е известно, подадената информация е вярна и е предоставена добросъвестно.

В случай че са добавени допълнителни листове, моля посочете общия брой на страниците и номерирайте всяка страница:

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Име, подпис и/или печат:

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Предаване на решение относно средство за правна защита на държавата членка по изпълнение

(член 36, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

1. **Европейска заповед за запор на банкови сметки („заповед за запор“):**

1.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

1.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

1.3. Обща сума за запориране съгласно заповедта за запор:

Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

2. **Съд, издал заповедта за запор**

2.1. Наименование:

2.2. Адрес

2.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2.3. Телефонен номер: (*)

2.4. Факс: (*)

2.5. Електронна поща (ако е налична):

(*) Не е задължително.

3. **Съд, който е постановил решението относно средството за правна защита (попълва се само ако е различен от съда (посочен в раздел 2), който е издал заповедта за запор)**

3.1. Наименование:

3.2. Адрес

3.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

3.3. Телефонен номер:

3.4. Факс:

3.5. Електронна поща:

4. **Лице, подаващо молба (за правна защита)**

4.1. **Лице(-а), подаващо(-и) молба** за правна защита в производството, водещо до издаване на заповедта за запор, е/са (отбележете в съответната клетка) ([1]):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

4.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

4.3. Адрес

4.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.3.2. Населено място и пощенски код:

4.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

4.4. Телефонен номер (ако е наличен):

4.5. Факс (ако е наличен):

4.6. Електронна поща (ако е налична):

4.7. Име на представителя на страната, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

4.7.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

4.7.2. Адрес

4.72.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.7.2.2. Населено място и пощенски код:

4.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

4.7.3. Електронна поща:

5. **Другата страна** ([2])

5.1. Другата страна в производството, водещо до издаване на заповедта за запор, е (отбележете в съответната клетка):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

([1]) Когато решение по средство за правна защита се постановява във връзка със съвместна молба, която е подадена от кредитора и длъжника (за отмяна или изменение на заповедта за запор) на основание, че те са постигнали споразумение да уредят вземането, двете страни трябва да бъдат посочени в настоящия раздел. В такъв случай при попълване на формуляра на хартиен носител, моля използвайте отделен лист за всяка страна и номерирайте всяка страница.

([2]) Не трябва да се попълва, ако информацията в раздел 4 вече е била предоставена за кредитора и длъжника в случай на подадена съвместно молба за правна защита на основание, че те са се споразумели за уреждането на вземането.

5.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

5.3. Адрес

5.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.3.2. Населено място и пощенски код:

5.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

5.4. Телефонен номер (ако е наличен):

5.5. Факс (ако е наличен):

5.6. Електронна поща (ако е налична):

5.7. Име на представителя на страната, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

5.7.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

5.7.2. Адрес

5.7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

5.7.2.2. Населено място и пощенски код:

5.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

5.7.3. Електронна поща:

6. **Решение на съда, постановено по средството за правна защита**

6.1. Дата (дд/мм/гггг) на решението:

6.2. Номер на преписката, по която е постановено решението:

6.3. Решението:

☐ Заповедта за запор се отменя

☐ Заповедта за запор се изменя по следния начин:

От компетентния орган на държавата членка по изпълнение на заповедта за запор се изисква да предприеме необходимите мерки за привеждането в действие на решението, постановено по средството за правна защита.

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Печат, подпис и/или всякакъв друг знак за удостоверяване на автентичността, поставен от съда:

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Жалба срещу решение, постановено по средство за правна защита

(член 37 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела)

Попълва се от съда

Номер на делото:

Получена от съда на: (дд/мм/гггг)

ВАЖНА ИНФОРМАЦИЯ

Език

Попълнете този формуляр на езика на съда, до който изпращате искането си. Моля обърнете внимание, че формулярът е достъпен на 23-те официални езика на Европейския съюз на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-378-bg.do и може да бъде попълнен онлайн. Предпочитаната от Вас езикова версия може да ви помогне при попълването на формуляра на необходимия език. На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите също така информация за това дали дадена държава членка е посочила, че ще приеме документите да се изпращат до компетентния орган на друг официален език на Европейския съюз (член 50, параграф 1, буква о) от Регламент (ЕС) № 655/2014).

Списъкът на съдилищата, компетентни да разгледат обжалване съгласно Регламент (ЕС) № 655/2014, е достъпен на уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие на адрес https://e-justice.europa.eu/content_european_account_preservation_order-379-bg.do.

Придружаващи документи

Имайте предвид, че към настоящия формуляр трябва да бъдат приложени всички релевантни придружаващи документи. Моля приложете също препис на решението, което се обжалва.

Кодове на държавите

Когато посочвате държава членка при попълване на настоящия формуляр, моля използвайте следните кодове на държавите:

AT	Австрия	EL	Гърция	IT	Италия	PT	Португалия
BE	Белгия	ES	Испания	LT	Литва	RO	Румъния
BG	България	FI	Финландия	LU	Люксембург	SE	Швеция
CY	Кипър	FR	Франция	LV	Латвия	SI	Словения
CZ	Чешка република	HR	Хърватска	MT	Малта	SK	Словакия
DE	Германия	HU	Унгария	NL	Нидерландия		
EE	Естония	IE	Ирландия	PL	Полша		

На уебсайта на европейския портал за електронно правосъдие можете да намерите информация относно заплащането на съдебните такси по въпросните производства в съответната държава членка.

Когато в настоящия формуляр се предвижда възможност за добавяне на свободен текст, при попълване на формуляра на хартиен носител моля използвайте допълнителни листове, ако е необходимо, и номерирайте всяка страница.

1. **Съд, пред който е подадена жалбата**

1.1. Наименование:

1.2. Адрес

1.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

2. **Жалбоподател**

2.1. Жалбоподателят в производството, водещо до издаване на европейската заповед за запор („заповедта за запор"), е (отбележете в съответната клетка):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

2.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

2.3. Адрес

2.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.3.2. Населено място и пощенски код:

2.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.4. Телефонен номер (*):

2.5. Факс (*):

2.6. Електронна поща (ако е налична):

2.7. Име на представителя на страната, ако има такъв, и данни за връзка:

2.7.1. Фамилно и собствено име:

2.7.2. Адрес

2.7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

2.7.2.2. Населено място и пощенски код:

2.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

2.7.3. Електронна поща:

3. **Другата страна**

3.1. Другата страна в производството, водещо до издаване на заповедта за запор, е (отбележете в съответната клетка):

☐ Кредитор

☐ Длъжник

(*) Не е задължително.

3.2. Фамилно и собствено(-и) име(-на)/наименование на дружеството или организацията:

3.3. Адрес

3.3.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.3.2. Населено място и пощенски код:

3.3.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.4. Телефонен номер (*):

3.5. Факс (*):

3.6. Електронна поща (ако е налична):

3.7. Име на представителя на страната, ако има такъв и ако е известен, и данни за връзка, ако са налични

3.7.1. Фамилно и собствено(-и) име(-на):

3.7.2. Адрес

3.7.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

3.7.2.2. Населено място и пощенски код:

3.7.2.3. Държава (ако е държава членка, моля посочете кода на държавата):

3.7.3. Електронна поща:

4. **Съд, издал заповедта за запор**

4.1. Наименование:

4.2. Адрес

4.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

4.3. Телефонен номер (*):

4.4. Факс (*):

4.5. Електронна поща (ако е налична):

5. **Заповед за запор**

5.1. Дата (дд/мм/гггг) на заповедта за запор:

5.2. Номер на преписката по заповедта за запор:

5.3. Обща сума за запориране съгласно заповедта за запор:

(*) Не е задължително.

5.4. Валута:

☐ евро (EUR) ☐ български лев (BGN) ☐ чешка крона (CZK) ☐ хърватска куна (HRK) ☐ унгарски форинт (HUF) ☐ полска злота (PLN) ☐ румънска лея (RON) ☐ шведска крона (SEK) ☐ друга (моля посочете код ISO):

6. **Съд или компетентен изпълнителен орган, който е постановил решението по средството за правна защита** (не се попълва, ако съдът е същият (посочен в раздел 4), който е издал заповедта за запор)

6.1. Наименование:

6.2. Адрес

6.2.1. Улица и номер/пощенска кутия:

6.2.2. Населено място и пощенски код:

6.2.3. Държава членка (моля посочете кода на държавата):

6.3. Телефонен номер (*):

6.4. Факс (*):

6.5. Електронна поща (ако е налична):

7. Решение по средството за правна защита:

7.1. Дата (дд/мм/гггг) на решението:

7.2. Номер на решението:

7.3. Решението по средството за правна защита е било постановено по молба за правна защита от (моля отбележете в съответната клетка):

☐ кредитор в рамките на производството, водещо до издаването на заповедта за запор

☐ длъжник в рамките на производството, водещо до издаването на заповедта за запор

8. Молба за обжалване на решението, постановено по средството за правна защита

С настоящото подавам жалба срещу решението, посочено в **раздел 7**, поради следните причини:

9. Доказателства

Моля, избройте доказателства в подкрепа на Вашата молба за обжалване:

Декларирам, че доколкото ми е известно, подадената информация е вярна и е предоставена добросъвестно.

В случай че са добавени допълнителни листове, моля посочете общия брой на страниците и номерирайте всяка страница:

Съставено в: Дата: (дд/мм/гггг)

Име, подпис и/или печат:

(*) Не е задължително.

6

Съдебно сътрудничество по гражданскоправни и търговскоправни въпроси

6а

Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1393/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 ноември 2007 година

относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета

(ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1393/2007 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 ноември 2007 година

относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 5, второ тире от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива Съюза като пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в рамките на което е гарантирано свободното движение на хора. За да създаде такова пространство, Общността трябва, наред с другото, да приеме мерките, свързани със съдебното сътрудничество по граждански дела, необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Правилното функциониране на вътрешния пазар изисква подобряване и ускоряване на предаването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела за връчване от една от държавите-членки в друга.

(3) С акт от 26 май 1997 г. ([3]) Съветът изготви Конвенция за връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки и препоръча приемането ѝ от държавите-членки в съответствие с техните конституционни разпоредби. Посочената конвенция не е влязла в сила. Необходимо е да се осигури приемственост по отношение на резултатите от преговорите за сключване на конвенцията.

(4) На 29 май 2000 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 1348/2000 за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки ([4]). В по-голямата си част съдържанието на посочения регламент се основава на конвенцията.

([1]) ОВ C 88, 11.4.2006 г., стр. 7.
([2]) Становище на Европейския парламент от 4 юли 2006 г. (ОВ C 303 E, 13.12.2006 г., стр. 69), Обща позиция на Съвета от 28 юни 2007 г. (ОВ C 193 E, 21.8.2007 г., стр. 13) и Позиция на Европейския парламент от 24 октомври 2007 г.
([3]) ОВ C 261, 27.8.1997 г., стр. 1. В същия ден, в който бе изготвена конвенцията, Съветът взе предвид обяснителния доклад за конвенцията, публикуван на страница 26 от посочения брой на Официален вестник.
([4]) ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.

▼B

(5) На 1 октомври 2004 г. Комисията прие доклад относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1348/2000. В заключение в доклада се изтъква, че прилагането на Регламент (ЕО) № 1348/2000 като цяло е подобрило и ускорило предаването и връчването на документи между държавите-членки от влизането му в сила през 2001 г., но че все пак прилагането на определени разпоредби не е напълно задоволително.

(6) Ефективността и бързината на съдебното производство по граждански дела изискват прякото и бързо изпращане на съдебни и извънсъдебни документи между местни органи, определени от държавите-членки. Държавите-членки могат да заявят намерението си да определят само по един орган за изпращане или получаване на такива документи или един орган, който да изпълнява и двете функции, за срок от пет години. Правомощията на този орган обаче могат да се подновяват на всеки пет години.

(7) Бързината на предаването предполага използването на всички подходящи средства, при положение че се спазват някои условия, отнасящи се до четливостта и достоверността на получените документи. Сигурността на предаването изисква изпращаният документ да се придружава от формуляр-образец, който се попълва на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където следва да се извърши връчването, или на друг език, приет от съответната държава-членка.

(8) Настоящият регламент не следва да се прилага при връчване на документ на упълномощен представител на страната по делото в държавата-членка, в която се гледа делото, независимо от местопребиваването на тази страна.

(9) Връчването на документа следва да се извърши възможно най-бързо и във всеки случай в едномесечен срок от получаването му от получаващия орган.

(10) За да се гарантира ефективността на настоящия регламент, възможността за отказ за връчване на документи следва да се ограничи до изключителни случаи.

(11) За улесняване на предаването и връчването на документи между държавите-членки следва да се използват формуляр-образците от приложенията към настоящия регламент.

(12) Получаващият орган следва да уведоми адресата писмено чрез формуляр-образец, че може да откаже да приеме документа, който следва да се връчи, в момента на самото връчване или като го върне на получаващия орган в едноседмичен срок, ако документът не е нито на език, който разбира, нито на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването. Това правило важи и за последващо връчване, след като адресатът вече е упражнил правото си на отказ. Тези отнасящи се до отказа правила следва да се прилагат и при връчване чрез дипломатически или консулски представителства, връчване чрез пощенска услуга и пряко връчване. Следва да се приеме за установено, че връчването на документ, за който е налице отказ, може да бъде повторено, като на адресата се връчи превод на документа.

(13) Бързината при предаването предполага документите да се връчват в рамките на няколко дни след получаването им. Ако обаче връчването не е извършено в едномесечен срок, получаващият орган следва да уведоми за това предаващия орган. Изтичането на този срок не следва да означава, че молбата трябва да се върне на предаващия орган в случаите, когато е очевидно, че връчването може да се осъществи в разумен срок.

▼B

(14) Получаващият орган следва да продължи да взема всички необходими мерки за осъществяване на връчването на документа и в случаите, когато не е било възможно връчването да се извърши в срок от един месец, например защото ответникът е бил в отпуск и не е бил в дома си или е бил в командировка и не е бил на работното си място. Въпреки това, за да се избегне неограничено във времето задължение за получаващия орган да взема мерки за осъществяване на връчването на даден документ, предаващият орган следва да може да посочи във формуляр-образеца срок, след който връчването вече не е необходимо.

(15) Тъй като процесуалните правила на отделните държави-членки се различават, не съвпадат и датите, приети за дати на връчването. Предвид това положение и евентуалните трудности, които могат да възникнат, в настоящия регламент следва да се предвиди система, съгласно която датата на връчване се определя от законодателството на държавата-членка, до която е отправена молбата. Когато обаче, съгласно законодателството на дадена държава-членка, документът трябва да се връчи в рамките на определен срок, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, следва да бъде датата, определена от законодателството на тази държава-членка. Тази система с двойни дати съществува само в ограничен брой държави-членки. Държавите-членки, които прилагат тази система, следва да съобщят това на Комисията, която публикува тази информация в *Официален вестник на Европейския съюз* и я предоставя за ползване чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО на Съвета ([1]).

(16) За улесняване достъпа до правосъдие разходите, свързани с ангажирането на съдебен служител или лице, компетентно според законодателството на държавата-членка адресат, следва да съответстват на еднократна такса с определен размер, посочен предварително от тази държава-членка, при която са спазени принципите за пропорционалност и липса на дискриминация. Изискването за еднократна такса с определен размер не следва да засяга възможността държавите-членки да определят различни такси за различни видове връчване, ако са спазени тези принципи.

(17) Всяка държава-членка следва да е свободна да извършва връчването на документи на лица, пребиваващи в друга държава-членка, пряко чрез пощенска услуга, с препоръчано писмо с обратна разписка или равностойна на нея услуга.

(18) Всяко лице, заинтересовано от съдебно производство, следва да има възможност да осъществи връчване на документи пряко посредством съдебни служители, длъжностни лица или други компетентни лица от държавата-членка адресат, когато такова пряко връчване се допуска от законодателството на тази държава-членка.

(19) Комисията следва да изготви наръчник, съдържащ необходимата за правилното прилагане на настоящия регламент информация, който следва да бъде достъпен за ползване чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела. Комисията и държавите-членки следва да положат всички усилия за осигуряване на актуализирана и пълна информация, особено що се отнася до данните за връзка с получаващите и предаващите органи.

([1]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

▼B

(20) При изчисляване на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ([1]).

(21) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([2]).

(22) В частност, на Комисията следва да се предоставят правомощия да актуализира и извършва технически изменения във формуляр-образците, включени в приложенията. Тъй като посочените мерки имат общ характер и целят изменение или заличаване на несъществени елементи на настоящия регламент, те следва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(23) Настоящият регламент има предимство пред разпоредбите на двустранните или многостранните споразумения или договорености със същото приложно поле, сключени от държавите-членки, и по-специално пред протокола, приложен към Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. ([3]), и пред Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г. ([4]) в отношенията между държавите-членки, страни по тези конвенции. Настоящият регламент не е пречка за държавите-членки да изпълняват или сключват споразумения или договорености за ускоряване или опростяване на процедурите за предаване на документи, ако тези споразумения или договорености са съвместими с настоящия регламент.

(24) Информацията, предавана в изпълнение на настоящия регламент, се ползва с подходяща защита. Този въпрос попада в приложното поле на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([5]) и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) ([6]).

(25) Не по-късно от 1 юни 2011 г. и за срок от пет години след това Комисията следва да прави преразглеждане на прилагането на настоящия регламент и да предлага измененията, които смята за необходими.

([1]) ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

([3]) Брюкселска конвенция от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право (ОВ L 299, 31.12.1972 г., стр. 32; консолидирана версия, ОВ C 27, 26.1.1998 г., стр. 1).

([4]) Хагска конвенция от 15 ноември 1965 г. за връчването в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела.

([5]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

([6]) ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37. Директива, изменена с Директива 2006/24/ЕО (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 54).

▼B

(26) Тъй като целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, с оглед на обхвата и последиците на настоящия регламент, могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(27) За да станат правилата по-лесно достъпни и понятни, Регламент (ЕО) № 1348/2000 следва да бъде отменен и заменен от настоящия регламент.

(28) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(29) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взима участие в приемането на настоящия регламент и не е обвързана с него, нито с неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за граждански или търговски дела, когато, за да бъде връчен един съдебен или извънсъдебен документ, той трябва да бъде изпратен от една държава-членка в друга. По специално, регламентът не се прилага по отношение на данъчни, митнически и административни дела или по отношение на отговорността на държавата за действие или бездействие при упражняване на държавната власт („*acta iure imperii*“).

2. Настоящият регламент не се прилага, когато адресът на получателя на документа, който трябва да се връчи, е неизвестен.

3. В настоящия регламент с понятието „държави-членки“ се означават държавите-членки с изключение на Дания.

Член 2

Предаващи и получаващи органи

1. Всяка държава-членка определя държавни длъжностни лица, органи или други лица, наричани по-долу „предаващи органи“, които са компетентни да изпращат съдебни и извънсъдебни документи за връчване в друга държава-членка.

2. Всяка държава-членка определя държавни длъжностни лица, органи или други лица, наричани по-долу „получаващи органи“, които са компетентни да получават съдебни и извънсъдебни документи от друга държава-членка.

▼B

3. Всяка държава-членка може да определи един предаващ и един получаващ орган или един орган, който да изпълнява и двете функции. Федералните държави, държавите, в които се прилагат няколко правни системи, и държавите с автономни териториални единици са свободни да определят повече от един такъв орган. Това посочване е с петгодишен срок на валидност и може да бъде подновявано на всеки пет години.

4. Всяка държава-членка предоставя на Комисията следната информация:

а) наименованията и адресите на получаващите органи по параграфи 2 и 3;

б) териториалните граници на тяхната компетентност;

в) начините за получаване на документите, които тези органи могат да използват; и

г) езиците, които те могат да използват при попълване на формуляр-образеца, съдържащ се в приложение I.

Държавите-членки уведомяват Комисията за всяко последващо изменение на тази информация.

Член 3

Централен орган

Всяка държава-членка определя централен орган, отговорен за:

а) предоставяне на информация на предаващите органи;

б) търсене на решения на всички проблеми, които може да възникнат в процеса на предаване на документите за връчване;

в) изпращане в изключителни случаи, по искане на предаващ орган, на молба за връчване на компетентния получаващ орган.

Федерални държави, държави, в които се прилагат няколко правни системи, и държави с автономни териториални единици са свободни да определят повече от един централен орган.

ГЛАВА II

СЪДЕБНИ ДОКУМЕНТИ

Раздел 1

Предаване и връчване на съдебни документи

Член 4

Предаване на документи

1. Съдебните документи се предават пряко и възможно най-бързо между органите, определени съгласно член 2.

2. Предаването на документи, молби, потвърждения, разписки, удостоверения и всякакви други документи между предаващи и получаващи органи може да се осъществява по всякакви подходящи начини, при условие че съдържанието на получения документ е достоверно и съответства на това на изпращания документ и че цялата информация в него се чете лесно.

▼B

3. Документът, който трябва да се предаде, се придружава от молба, изготвена при използване на формуляр-образеца, установен в приложение I. Този формуляр се попълва на официалния език на държавата-членка — адресат, или, ако в тази държава-членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да се извърши връчването, или на друг език, който тази държава-членка е посочила, че може да приеме. Всяка държава-членка посочва официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния собствен, които са приемливи за нея за попълване на формуляра.

4. Предаваните документи и всички придружаващи ги документи не подлежат на легализация или друга подобна формалност.

5. В случай че предаващият орган желае копие от документа да бъде върнато заедно с удостоверението по член 10, той изпраща документа в два екземпляра.

Член 5

Превод на документите

1. Заявителят се уведомява от предаващия орган, до който той отправя документа с цел неговото предаване, че адресатът може да откаже да го приеме, ако той не е на един от езиците, предвидени в член 8.

2. Заявителят поема всички разходи по превода преди предаването на документа, без това да засяга евентуални последващи решения на съда или на компетентния орган относно присъждането на такива разходи.

Член 6

Получаване на документи от получаващия орган

1. При получаване на документ получаващият орган изпраща разписка на предаващия орган във възможно най-кратък срок и във всеки случай не по-късно от седем дни от получаването, по най-бързия възможен начин, като използва формуляр-образеца, установен в приложение I.

2. В случай че молбата за връчване не може да бъде изпълнена въз основа на предадените информация или документи, получаващият орган се свързва с предаващия орган по възможно най-бързия начин с цел да се осигурят липсващите информация или документи.

3. Ако молбата за връчване попада очевидно извън приложното поле на настоящия регламент или връчването е невъзможно поради неспазване на формалните изисквания, след получаването им молбата и изпратените документи се връщат на предаващия орган заедно с уведомление за връщане, съставено съгласно формуляр-образеца, даден в приложение I.

4. Ако получаващ орган получи документ за връчване, но не може да извърши връчването поради липса на териториална компетентност, той препраща документа и молбата на териториално компетентния получаващ орган в същата държава-членка, ако молбата отговаря на условията, предвидени в член 4, параграф 3, и информира надлежно предаващия орган, като използва формуляр-образеца, посочен в приложение I. При получаване на документа този втори получаващ орган информира предаващия орган по начина, предвиден в параграф 1.

▼B

Член 7

Връчване на документи

1. Получаващият орган сам връчва документа или осигурява връчването му в съответствие със законодателството на държавата-членка адресат, или по специална процедура, поискана от предаващия орган, освен ако този начин е несъвместим със законите на тази държава-членка.

2. Получаващият орган взема всички необходими мерки за осъществяване на връчването на документа във възможно най-кратък срок и при всички положения в срок един месец от получаването. Ако връчването в срок един месец от получаването се окаже невъзможно, получаващият орган:

а) информира незабавно предаващия орган посредством удостоверение по формуляр-образеца, посочен в приложение I, което се изготвя при условията, посочени в член 10, параграф 2; и

б) продължава да предприема всички необходими мерки за осъществяване на връчването на документа, когато връчването изглежда осъществимо в разумен срок, освен ако предаващият орган не е посочил друго.

Член 8

Отказ от приемане на документ

1. Получаващият орган информира адресата посредством формуляр-образеца, даден в приложение II, че може да откаже да приеме документа, който трябва да се връчи, по време на самото връчване или връщайки документа на получаващия орган в срок една седмица, ако не е написан или не е преведен на един от следните езици:

а) език, който адресатът разбира;

или

б) официалния език на държавата-членка адресат, или, при наличие на няколко официални езика в тази държава-членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването.

2. В случай че получаващият орган е уведомен, че адресатът отказва да получи документа в съответствие с параграф 1, той незабавно уведомява предаващия орган чрез удостоверението, предвидено в член 10, и връща молбата и документите, за които е поискан превод.

3. Ако адресатът откаже да приеме документа в съответствие с параграф 1, пороците на връчването могат да бъдат отстранени, като документът бъде връчен на адресата съобразно разпоредбите на настоящия регламент, придружен от превод на език, определен в параграф 1. В такъв случай за дата на връчването на документа се смята датата, на която документът, придружен от превода, е връчен в съответствие със законодателството на държавата-членка адресат. Когато обаче, съгласно законодателството на дадена държава-членка, документът трябва да се връчи в рамките на определен период, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, е датата на връчването на първоначалния документ, определена в съответствие с член 9, параграф 2.

4. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат и за начините на предаване и връчване на съдебни документи, предвидени в раздел 2.

▼B

5. За целите на параграф 1 дипломатическите или консулските представителства, когато връчването се извършва съгласно член 13, или органът или лицето, когато връчването се извършва съгласно член 14, информират адресата, че може да откаже да приеме документа и че всеки отказан документ следва да се изпрати на тези представителства или съответно органи или лица.

Член 9

Дата на връчването

1. Без да се засягат разпоредбите на член 8, за дата на връчване на документ съгласно член 7 се смята датата, на която документът е връчен в съответствие със законодателството на държавата-членка адресат.

2. Когато обаче съгласно законодателството на дадена държава-членка документът трябва да се връчи в рамките на определен срок, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, е датата, определена от законодателството на тази държава-членка.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат и за начини на предаване и връчване на съдебни документи, предвидени в раздел 2.

Член 10

Удостоверение за връчване и копие от връчения документ

1. След като бъдат изпълнени свързаните с връчването на документа формални изисквания, въз основа на формуляр-образеца, посочен в приложение I, се издава удостоверение за тяхното изпълнение, което се адресира до предаващия орган, придружено от копие от връчения документ в случаите, за които се прилага член 4, параграф 5.

2. Удостоверението се попълва на официалния език или на един от официалните езици на държава-членка, в която е издаден документът, или на друг език, който тази държава-членка е посочила, че може да приеме. Всяка държава-членка посочва официалния език или езици на институциите на Европейския съюз, различни от нейния собствен език, които са приемливи за нея при попълване на формуляра.

Член 11

Разноски по връчването

1. Връчването на съдебни документи, издадени в държава-членка, не поражда задължение за никакви плащания или възстановяване на такси или разноски за услуги, предоставени от държавата-членка адресат.

2. Заявителят обаче заплаща или възстановява разноските, които са възникнали от:

а) използването на съдебен служител или лице, компетентно съгласно законодателството на държавата-членка — адресат;

б) използването на специален начин на връчване.

Разноските, свързани с използването на съдебен служител или лице, компетентно според законодателството на държавата-членка адресат, съответстват на еднократна такса с определен размер, посочен предварително от тази държава-членка, при която са спазени принципите за пропорционалност и липса на дискриминация. Държавите-членки уведомяват Комисията относно такива такси с определени размери.

▼B

Раздел 2

Други начини за предаване и връчване на съдебни документи

Член 12

Предаване по консулски или дипломатически път

Всяка държава-членка има право при изключителни обстоятелства да използва консулски или дипломатически път за изпращане на съдебни документи с цел връчване до съответните органи на друга държава-членка, определени съгласно член 2 или 3.

Член 13

Връчване от служители на дипломатически или консулски представителства

1. Всяка държава-членка има право да връчва съдебни документи на лица, пребиваващи в друга държава-членка, без прилагане на каквато и да е принуда, пряко чрез служителите на своите дипломатически или консулски представителства.

2. Всяка държава-членка може да заяви в съответствие с член 23, параграф 1, че се противопоставя на такова връчване на нейна територия, освен ако документите трябва да бъдат връчени на граждани на държавата-членка, в която са били издадени.

Член 14

Връчване чрез пощенски услуги

Всяка държава-членка е свободна да извършва връчване на съдебни документи пряко чрез пощенски услуги на лица, пребиваващи в друга държава-членка, посредством препоръчано писмо с обратна разписка или друга равностойна услуга.

Член 15

Пряко връчване

Всяко заинтересовано от съдебното производство лице може да извърши връчване на съдебни документи пряко посредством съдебни служители, длъжностни лица или други компетентни лица от държавата-членка адресат, когато такова пряко връчване се допуска от законодателството на тази държава-членка.

ГЛАВА III

ИЗВЪНСЪДЕБНИ ДОКУМЕНТИ

Член 16

Предаване

Извънсъдебни документи могат да бъдат предадени за връчване в друга държава-членка в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

▼B

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Правила за изпълнение

Мерките, целящи да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, отнасящи се до актуализирането или изготвянето на технически изменения на формуляр-образците от приложения I и II, се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 2.

Член 18

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 19

Неявяване на ответник

1. Когато се е наложило документът за образуване на съдебно производство или друг равностоен документ да бъде изпратен в друга държава-членка, за да бъде връчен съгласно разпоредбите на настоящия регламент, и ответникът не се е явил, съдебно решение не се постановява, докато не се установи, че:

а) документът е бил връчен по начин, предписан от вътрешното право на държавата-членка адресат, за връчване на документи по местни искове срещу лица, намиращи се на нейна територия; или

б) документът действително е предаден на ответника или е доставен до неговото пребиваване по друг начин, предвиден в настоящия регламент;

и че във всеки един от тези случаи връчването или предаването са извършени в срок, достатъчен, за да позволи на ответника да организира своята защита.

2. Всяка държава-членка може да заяви в съответствие с член 23, параграф 1, че съдът, независимо от разпоредбите на параграф 1, може да постанови решение, въпреки че не е получено удостоверение, потвърждаващо връчването или предаването, ако са налице следните условия:

а) документът е предаден по един от начините, предвидени в настоящия регламент;

б) период, не по-къс от шест месеца, определен като достатъчен от съдията по делото, е изминал от деня на предаване на документа;

в) не е получено никакво удостоверение, въпреки че са положени всички необходими усилия за неговото получаване чрез компетентните власти или органи на държавата-членка адресат.

▼B

3. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 и 2, при спешни случаи съдът може да разпореди всякакви временни или предпазни мерки.

4. Когато се е наложило документът за образуване на съдебно производство или друг равностоен документ да бъде изпратен в чужбина, за да бъде връчен съгласно разпоредбите на настоящия регламент, и е постановено решение срещу ответник, който не се е явил, съдията има право да възстанови срока за обжалване на решението по отношение на ответника, ако са спазени следните условия:

а) ответникът не по своя вина не се е запознал своевременно с документа, за да се защити, или с решението, за да може да го обжалва; и

б) основанията за обжалване, посочени от ответника, не изглеждат лишени от основание.

Молба за възстановяване на срок се допуска за разглеждане само ако е подадена в разумен срок, след като ответникът е узнал за решението.

Всяка държава-членка може да заяви в съответствие с член 23, параграф 1, че такава молба няма да бъде приета за разглеждане, ако е била подадена след изтичане на срока, който държавата определя в своето съобщение, но който в никакъв случай не е по-малък от една година, считано от постановяване на решението.

5. Параграф 4 не се прилага за решенията, които се отнасят до гражданското състояние или правоспособността и дееспособността на лицата.

Член 20

Съотношение със споразумения или договорености, по които държавите-членки са страна

1. В своето приложно поле настоящият регламент има предимство пред разпоредбите на двустранни или многостранни споразумения или договорености, сключени от държавите-членки, и по-специално пред разпоредбите на член IV от протокола към Брюкселската конвенция от 1968 г. и на Хагската конвенция от 15 ноември 1965 г.

2. Настоящият регламент не пречи отделните държави-членки да изпълняват или сключват споразумения или договорености за допълнително ускоряване или опростяване на процедурите за предаване на документи, ако тези споразумения или договорености са съвместими с настоящия регламент.

3. Държавите-членки изпращат на Комисията:

а) копие от посочените в параграф 2 споразумения или договорености, сключени между държавите-членки, както и проекти на такива споразумения или договорености, които те възнамеряват да приемат; и

б) всяко денонсиране или всички изменения на тези споразумения или договорености.

Член 21

Правна помощ

Настоящият регламент не засяга прилагането на член 23 от Конвенцията за гражданското производство от 17 юли 1905 г., член 24 от Конвенцията за гражданското производство от 1 март 1954 г. или член 13 от Конвенцията за международен достъп до правосъдие от 25 октомври 1980 г. между държавите-членки, страна по тези конвенции.

▼B

Член 22

Защита на предадената информация

1. Информацията, включваща в частност лични данни, която е предадена съгласно настоящия регламент, се използва от получаващия орган само за целта, за която е изпратена.

2. Получаващите органи осигуряват поверителността на подобна информация в съответствие с тяхното национално право.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат националните закони, които дават право на лицата, за които се отнасят данните, да бъдат информирани относно начина, по който се използва информацията, предавана съгласно настоящия регламент.

4. Настоящият регламент не засяга директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.

Член 23

Оповестяване и публикуване

1. Държавите-членки съобщават на Комисията информацията по членове 2, 3, 4, 10, 11, 13, 15 и 19. Държавите-членки съобщават на Комисията дали, съгласно тяхното законодателство, даден документ следва да се връчи в рамките на определен срок, както е посочено в член 8, параграф 3 и член 9, параграф 2.

2. Комисията публикува оповестената съгласно параграф 1 информация в *Официален вестник на Европейския съюз*, с изключение на адресите и други данни за връзка на органите и на централните органи, както и териториалните граници на тяхната компетентност.

3. Комисията изготвя и редовно актуализира наръчник, съдържащ посочената в параграф 1 информация, която се предоставя по електронен път, в частност чрез Европейската съдебна мрежа за граждански и търговски дела.

Член 24

Преразглеждане

Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, като отделя специално внимание на ефективността на работата на органите, определени по реда на член 2, и на практическото прилагане на член 3, буква в) и на член 9, не по-късно от 1 юни 2011 г. и на петгодишни интервали след тази дата. При необходимост към доклада се прилагат предложения за адаптиране на настоящия регламент, съответстващи на развитието на системите за уведомяване.

Член 25

Отмяна

1. Регламент (ЕО) № 1348/2000 се отменя, считано от датата на прилагане на настоящия регламент.

2. Всяко позоваване на отменения регламент се разбира като позоваване на настоящия регламент и се чете съобразно таблицата на съответствието от приложение III.

▼B

Член 26

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 13 ноември 2008 г. с изключение на член 23, който се прилага от 13 август 2008 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки съгласно Договора за създаване на Европейската общност.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

МОЛБА ЗА ВРЪЧВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ

(член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (1))

Референтен №: .....

1. ПРЕДАВАЩ ОРГАН

1.1. Наименование:

1.2. Адрес:

1.2.1. Улица и номер/п.к.:

1.2.2. Населено място и пощенски код:

1.2.3. Държава:

1.3. Телефон:

1.4. Факс (*):

1.5. Адрес за електронна поща (*):

2. ПОЛУЧАВАЩ ОРГАН

2.1. Наименование:

2.2. Адрес:

2.2.1. Улица и номер/п.к.:

2.2.2. Населено място и пощенски код:

2.2.3. Държава:

2.3. Телефон:

2.4. Факс (*):

2.5. Адрес за електронна поща (*):

3. ЗАЯВИТЕЛ

3.1. Наименование:

3.2. Адрес:

3.2.1. Улица и номер/п.к.:

3.2.2. Населено място и пощенски код:

3.2.3. Държава:

3.3. Телефон (*):

3.4. Факс (*):

3.5. Адрес за електронна поща (*):

(1) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79

(*) Тази информация не е задължителна.

▼B

4. АДРЕСАТ

4.1. Наименование:

4.2. Адрес:

4.2.1. Улица и номер/п.к.:

4.2.2. Населено място и пощенски код:

4.2.3. Държава:

4.3. Телефон (*):

4.4. Факс (*):

4.5. Адрес за електронна поща (*):

4.6. Идентификационен номер/номер на социална осигуровка/номер на организация (или равностоен номер) (*):

5. НАЧИН НА ВРЪЧВАНЕ

5.1. В съответствие със закона на държавата-членка — адресат

5.2. По следния конкретен начин:

5.2.1. Ако този начин е несъвместим със законодателството на тази държава-членка, документът(ите) следва да бъде(ат) връчен(и) в съответствие със закона:

5.2.1.1. да

5.2.1.2. не

6. ДОКУМЕНТ ЗА ВРЪЧВАНЕ

6.1. Естество на документа

6.1.1. Съдебен

6.1.1.1. документ за образуване на съдебно производство

6.1.1.2. решение

6.1.1.3. жалба срещу съдебен акт

6.1.1.4. друг

6.1.2. Извънсъдебен

6.2. Дата и срок, след изтичането на който връчването не е необходимо (*):

... (ден) ... (месец) ... (година)

6.3. Език, на който е съставен документът:

6.3.1. оригинал (BG, ES, CS, DE, ET, EL, EN, FR, GA, ►[M1] HR, ◄ IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, друг):

6.3.2. превод (*) (BG, ES, CS, DE, ET, EL, EN, FR, GA, ►[M1] HR, ◄ IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, друг):

6.4. Брой на приложенията:

7. КОПИЕ ОТ ДОКУМЕНТА, КОЕТО СЕ ВРЪЩА ЗАЕДНО С УДОСТОВЕРЕНИЕТО ЗА ВРЪЧВАНЕ (член 4, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1393/2007)

7.1. Да (в този случай изпратете две копия от документа за връчване)

7.2. Не

(*) Тази информация не е задължителна.

►[1] [2] M1

▼B

1. Изискването на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 е да предприемете всички необходими стъпки за осъществяване на връчването на документа във възможно най-кратък срок, и във всеки случай в рамките на един месец, считано от получаването. Ако не е било възможно да извършите връчване в едномесечен срок от получаването, трябва да уведомите този орган, като го посочите в точка 13 от удостоверението за връчване или неврьчване на документи.

2. Ако не можете да изпълните тази молба за връчване въз основа на предадената информация или документи, изискването на член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 е да се свържете с този орган по възможно най-бърз начин, за да се осигури липсващата информация или документ.

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

▼B

Референтен номер на предаващия орган: .....

Референтен номер на получаващия орган: .....

ПРИЕМАТЕЛНА РАЗПИСКА

(член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела)

Настоящата приемателна разписка следва да бъде изпратена по възможно най-бързия начин за предаване, в най-краткия възможен срок след получаването на документа и във всеки случай в седемдневен срок от датата на получаване.

8. ДАТА НА ПОЛУЧАВАНЕ:

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

▼B

Референтен номер на предаващия орган: .....

Референтен номер на получаващия орган: .....

УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА ВРЪЩАНЕ НА МОЛБА И ДОКУМЕНТ

(член 6, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (*))

Молбата и документът следва да бъдат върнати при получаването.

9. ОСНОВАНИЕ ЗА ВРЪЩАНЕ:

9.1. Молбата очевидно попада извън приложното поле на регламента:

9.1.1. документът няма граждански или търговски характер

9.1.2. връчването не е от една държава-членка на друга държава-членка

9.2. Неспазването на формалните изисквания прави връчването невъзможно:

9.2.1. документът не е четлив

9.2.2. използван е неправилен език при попълване на формуляра

9.2.3. полученият документ не е точно и достоверно копие

9.2.4. друго основание (моля пояснете):

9.3. Начинът на връчване е несъвместим със закона на държавата-членка — адресат (член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1393/2007)

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

(*) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

▼B

Референтен номер на предаващия орган: .....

Референтен номер на получаващия орган: .....

УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА ПРЕПРАЩАНЕ НА МОЛБА И ДОКУМЕНТ ДО СЪОТВЕТНИЯ ПОЛУЧАВАЩ ОРГАН

(член 6, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (*))

Молбата и документът бяха препратени на следния получаващ орган, който е териториално компетентен да го връчи:

10. КОМПЕТЕНТЕН ПОЛУЧАВАЩ ОРГАН

10.1. Наименование:

10.2. Адрес:

10.2.1. Улица и номер/п.к.:

10.2.2. Населено място и пощенски код:

10.2.3. Държава:

10.3. Телефон:

10.4. Факс (*):

10.5. Адрес за електронна поща (*):

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

(*) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

(*) Тази информация не е задължителна.

▼B

Референтен номер на предаващия орган: .....

Референтен номер на получаващия орган: .....

УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ ОТ СЪОТВЕТНИЯ ПОЛУЧАВАЩ ОРГАН, ИМАЩ МЕСТНА ПОДСЪДНОСТ, ДО ПРЕДАВАЩИЯ ОРГАН

(член 6, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (*))

Това уведомление трябва да бъде изпратено по възможно най-бързия начин за предаване в най-краткия възможен срок след получаване на документа и във всеки случай в седемдневен срок от датата на получаването.

11. ДАТА НА ПОЛУЧАВАНЕ

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

(*) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

▼B

Референтен номер на предаващия орган: .....

Референтен номер на получаващия орган: .....

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ВРЪЧВАНЕ ИЛИ НЕВРЪЧВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ

(член 10 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (*))

Връчването се извършва във възможно най-кратък срок. Ако не е било възможно връчването да се извърши в едномесечен срок от датата на получаването, получаващият орган уведомява предаващия орган (член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007).

12.	ИЗВЪРШВАНЕ НА ВРЪЧВАНЕТО
12.1.	Дата и адрес на връчване:
12.2.	Документът беше
12.2.1.	връчен в съответствие със закона на държавата-членка — адресат, а именно
12.2.1.1.	предаден
12.2.1.1.1.	лично на адресата
12.2.1.1.2.	на друго лице
12.2.1.1.2.1.	Наименование:
12.2.1.1.2.2.	Адрес:
12.2.1.1.2.2.1.	Улица и номер/п.к.:
12.2.1.1.2.2.2.	Населено място и пощенски код:
12.2.1.1.2.2.3.	Държава:
12.2.1.1.2.3.	Връзка с адресата:
	семейство ... длъжностно лице ... друго ...
12.2.1.1.3.	адрес на адресата
12.2.1.2.	връчване чрез пощенска услуга
12.2.1.2.1.	без обратна разписка
12.2.1.2.2.	с приложената обратна разписка
12.2.1.2.2.1.	от адресата
12.2.1.2.2.2.	от друго лице
12.2.1.2.2.2.1.	наименование:
12.2.1.2.2.2.2.	адрес
12.2.1.2.2.2.2.1.	улица и номер/п.к.:
12.2.1.2.2.2.2.2.	населено място и пощенски код:
12.2.1.2.2.2.2.3.	държава:
12.2.1.2.2.2.3.	връзка с адресата:
	семейство ... длъжностно лице ... друго ...

(*) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

▼B

12.2.1.3. връчване по друг начин (моля посочете какъв):

12.2.2. връчен по следния конкретен начин (моля посочете какъв):

12.3. Адресатът на документа бе информиран писмено, че може да откаже да приеме документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбира, на официалния език или един от официалните езици на мястото на връчването.

13. ИНФОРМАЦИЯ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 2 от Регламент (ЕО) № 1393/2007

Невъзможно бе да се извърши връчване в едномесечен срок от получаването.

14. ОТКАЗ НА ДОКУМЕНТ

Адресатът отказа да приеме документа на основание на използвания език. Документът е приложен към настоящото удостоверение.

15. ОСНОВАНИЕ ЗА НЕВРЪЧВАНЕ НА ДОКУМЕНТ

15.1. Неизвестен адрес

15.2. Невъзможност да се издири адресатът

15.3. Документът не е могъл да бъде връчен преди датата или срока по точка 6.2.

15.4. Друго (моля поясните):

Документът е приложен към настоящото удостоверение.

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИНФОРМАЦИЯ ЗА АДРЕСАТА ОТНОСНО ПРАВОТО НА ОТКАЗ ДА ПРИЕМЕ ДОКУМЕНТ

(член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (1))

BG:

Приложеният документ се връчва съгласно Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела.

Можете да откажете да приемете документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирате, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Ако желаете да упражните това си право, трябва да откажете да приемете документа по време на самото връчване направо на връчващото документа лице или да го върнете в едноседмичен срок на посочения по-долу адрес, като заявите, че отказвате да го приемете.

АДРЕС:

1. Наименование:

2. Адрес:

2.1. Улица и номер/п.к.:

2.2. Населено място и пощенски код:

2.3. Държава:

3. Телефон.:

4. Факс (*):

5. Адрес за електронна поща (*):

ДЕКЛАРАЦИЯ НА АДРЕСАТА:

Отказвам да приема приложения документ, защото не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирам, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Разбирам следния(те) език(ци):

английски	☐	нидерландски	☐
български	☐	полски	☐
гръцки	☐	португалски	☐
естонски	☐	румънски	☐
ирландски	☐	словашки	☐
латвийски	☐	фински	☐
литовски	☐	френски	☐
малтийски	☐	чешки	☐
немски	☐	шведски	☐
друг	☐	(моля пояснете):	

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

(1) ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

(*) Тази информация не е задължителна.

▼B

CS:

Přiložená písemnost je doručována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech.

Můžete odmítnout přijetí písemnosti, není-li vyhotovena v jazyce, kterému rozumíte, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení nebo k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Přejete-li si využít tohoto práva, musíte odmítnout přijetí písemnosti v okamžiku doručení přímo osobě, která písemnost doručuje, nebo písemnost zaslat zpět na níže uvedenou adresu ve lhůtě jednoho týdne s prohlášením, že tuto písemnost odmítáte převzít.

ADRESA:

1. Jméno:

2. Adresa:

2.1 Ulice a číslo/poštovní přihrádka:

2.2 Místo a poštovní směrovací číslo:

2.3 Země:

3. Telefon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

PROHLÁŠENÍ ADRESÁTA:

Odmítám přijetí připojené písemnosti, neboť není vyhotovena v jazyce, kterému rozumím, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Rozumím tomuto jazyku (těmto jazykům):

bulharština	☐	litevština	☐
španělština	☐	maďarština	☐
čeština	☐	maltština	☐
němčina	☐	nizozemština	☐
estonština	☐	polština	☐
řečtina	☐	portugalština	☐
angličtina	☐	rumunština	☐
francouzština	☐	slovenština	☐
irština	☐	slovinština	☐
italština	☐	finština	☐
lotyština	☐	švédština	☐
ostatní	☐	prosím upřesněte:	

Vyhotoveno v: .....

Dne: .....

Podpis nebo razítko: .....

(*) Tato položka je volitelná.

▼B

DE:

Die Zustellung des beigefügten Schriftstücks erfolgt im Einklang mit der Verordnung (EG) Nr. 1393/2007 des Europäischen Parlaments und des Rates über die Zustellung gerichtlicher und außergerichtlicher Schriftstücke in Zivil- oder Handelssachen in den Mitgliedstaaten.

Sie können die Annahme dieses Schriftstücks verweigern, wenn es weder in einer Sprache, die Sie verstehen, noch in einer Amtssprache oder einer der Amtssprachen des Zustellungsortes abgefasst ist, oder wenn ihm keine Übersetzung in einer dieser Sprachen beigefügt ist.

Wenn Sie von Ihrem Annahmeverweigerungsrecht Gebrauch machen wollen, müssen Sie dies entweder sofort bei der Zustellung gegenüber der das Schriftstück zustellenden Person erklären oder das Schriftstück binnen einer Woche nach der Zustellung an die nachstehende Anschrift mit der Angabe zurücksenden, dass Sie die Annahme verweigern.

ANSCHRIFT:

1. Name/Bezeichnung:

2. Anschrift:

2.1. Straße und Hausnummer/Postfach:

2.2. PLZ und Ort:

2.3. Staat:

3. Tel.

4. Fax (*)

5. E-Mail (*):

ERKLÄRUNG DES EMPFÄNGERS

Ich verweigere die Annahme des beigefügten Schriftstücks, da es entweder nicht in einer Sprache, die ich verstehe, oder nicht in einer Amtssprache oder einer der Amtssprachen des Zustellungsortes abgefasst ist oder da dem Schriftstück keine Übersetzung in einer dieser Sprachen beigefügt ist.

Ich verstehe die folgende(n) Sprache(n):

Bulgarisch	☐	Litauisch	☐
Spanisch	☐	Ungarisch	☐
Tschechisch	☐	Maltesisch	☐
Deutsch	☐	Niederländisch	☐
Estnisch	☐	Polnisch	☐
Griechisch	☐	Portugiesisch	☐
Englisch	☐	Rumänisch	☐
Französisch	☐	Slowakisch	☐
Irisch	☐	Slowenisch	☐
Italienisch	☐	Finnisch	☐
Lettisch	☐	Schwedisch	☐
Sonstige	☐	bitte angeben:	

Geschehen zu: .....

am: .....

Unterschrift und/oder Stempel: .....

(*) Angabe freigestellt.

▼B

EL:

Το συνημμένο έγγραφο σας επιδίδεται ή κοινοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Έχετε δικαίωμα να αρνηθείτε την παραλαβή της πράξης εφόσον δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοείτε ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν επιθυμείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα, πρέπει είτε να δηλώσετε την άρνηση παραλαβής κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης απευθείας στο πρόσωπο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, είτε να την επιστρέψετε εντός μιας εβδομάδας στη διεύθυνση που αναφέρεται κατωτέρω, δηλώνοντας ότι αρνείστε την παραλαβή της.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

1. Όνομα:

2. Διεύθυνση:

2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

2.3. Χώρα:

3. Τηλέφωνο:

4. Φαξ (*):

5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ:

Αρνούμαι να παραλάβω την πράξη διότι δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοώ ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Κατανοώ την ακόλουθη/ες γλώσσα/ες:

Βουλγαρικά	☐	Λεττονικά	☐
Ισπανικά	☐	Λιθουανικά	☐
Τσεχικά	☐	Ουγγρικά	☐
Δανικά	☐	Μαλτέζικα	☐
Γερμανικά	☐	Ολλανδικά	☐
Εσθονικά	☐	Πολωνικά	☐
Ελληνικά	☐	Πορτογαλικά	☐
Αγγλικά	☐	Ρουμανικά	☐
Γαλλικά	☐	Σλοβακικά	☐
Ιρλανδικά	☐	Σλοβενικά	☐
Ιταλικά	☐	Σουηδικά	☐
Φινλανδικά	☐	(Παρακαλώ προσδιορίστε):	
Άλλες	☐		

Τόπος:.....

Ημερομηνία: .....

Υπογραφή ή/και σφραγίδα: .....

(*) Προαιρετικό.

▼B

EN:

The enclosed document is served in accordance with Regulation (EC) No 1393/2007 of the European Parliament and of the Council on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters.

You may refuse to accept the document if it is not written in or accompanied by a translation into either a language which you understand or the official language or one of the official languages of the place of service.

If you wish to exercise this right, you must refuse to accept the document at the time of service directly with the person serving the document or return it to the address indicated below within one week stating that you refuse to accept it.

ADDRESS

1. identity

2. address

2.1. street and number/PO box

2.2. place and post code

2.3. country

3. tel.

4. fax (*)

5. e-mail (*)

DECLARATION OF THE ADDRESSEE:

I refuse to accept the document attached hereto because it is not written in or accompanied by a translation into either a language which I understand or the official language or one of the official languages of the place of service.

I understand the following language(s)

Bulgarian	☐	Lithuanian	☐
Spanish	☐	Hungarian	☐
Czech	☐	Maltese	☐
German	☐	Dutch	☐
Estonian	☐	Polish	☐
Greek	☐	Portuguese	☐
English	☐	Romanian	☐
French	☐	Slovak	☐
Irish	☐	Slovene	☐
Italian	☐	Finnish	☐
Latvian	☐	Swedish	☐
Other	☐	(please specify):	

Done at: .....

Date: .....

Signature and/or stamp: .....

(*) This item is optional.

▼B

ES:

El documento adjunto se notifica o traslada de conformidad con el Reglamento (CE) nº 1393/2007 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo a la notificación y al traslado en los Estados miembros de documentos judiciales y extrajudiciales en materia civil o mercantil.

Puede usted negarse a aceptar el documento si no está redactado en una lengua que usted entienda o en una lengua oficial o una de las lenguas oficiales del lugar de notificación o traslado, o si no va acompañado de una traducción a alguna de esas lenguas.

Si desea usted ejercitar este derecho, debe negarse a aceptar el documento en el momento de la notificación o traslado directamente ante la persona que notifique o traslade el documento o devolverlo a la dirección que se indica a continuación dentro del plazo de una semana, declarando que se niega a aceptarlo.

DIRECCIÓN

1. Nombre:

2. Dirección:

2.1. Calle y número/apartado de correos:

2.2. Lugar y código postal:

2.3. País:

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. Dirección electrónica (*):

DECLARACIÓN DEL DESTINATARIO:

Me niego a aceptar el documento adjunto porque no está redactado en una lengua que yo entienda o en la lengua oficial o una de las lenguas oficiales del lugar de notificación o traslado, o por no ir acompañado de una traducción a alguna de esas lenguas.

Las lenguas que entiendo son las siguientes:

búlgaro	☐	lituano	☐
español	☐	húngaro	☐
checo	☐	maltés	☐
alemán	☐	neerlandés	☐
estonio	☐	polaco	☐
griego	☐	portugués	☐
inglés	☐	rumano	☐
francés	☐	eslovaco	☐
irlandés	☐	esloveno	☐
italiano	☐	finés	☐
letón	☐	sueco	☐
Otra	☐	(se ruega precisar):	

Hecho en: .....

Fecha: .....

Firma y/o sello: .....

(*) Punto facultativo.

▼B

ET:

Lisatud dokument toimetatakse kätte vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades.

Te võite keelduda dokumenti vastu võtmast, kui see ei ole koostatud Teile arusaadavas keeles või kättetoimetamiskoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest või kui dokumendile ei ole lisatud tõlget ühte nimetatud keeltest.

Kui Te soovite nimetatud õigust kasutada, peate keelduma dokumendi vastuvõtmisest vahetult selle kättetoimetamise ajal, tagastades dokumendi seda kättetoimetavale isikule, või tagastama dokumendi allpool esitatud aadressile ühe nädala jooksul, märkides, et Te keeldute selle vastuvõtmisest.

AADRESS:

1. Nimi:

2. Aadress:

2.1. Tänav ja maja number/postkast:

2.2. Linn/vald ja sihtnumber:

2.3. Riik:

3. Tel:

4. Faks(*):

5. E-post(*):

ADRESSAADI AVALDUS

Keeldun lisatud dokumendi vastuvõtmisest, kuna see ei ole kirjutatud ei mulle arusaadavas keeles ega kättetoimetamiskoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest ning dokumendile ei ole lisatud tõlget ühte nimetatud keeltest.

Saan aru järgmis(t)est keel(t)est:

bulgaaria	☐	leedu	☐
hispaania	☐	ungari	☐
tšehhi	☐	malta	☐
saksa	☐	hollandi	☐
eesti	☐	poola	☐
kreeka	☐	portugali	☐
inglise	☐	rumeenia	☐
prantsuse	☐	slovaki	☐
iiri	☐	sloveeni	☐
itaalia	☐	soome	☐
läti	☐	rootsi	☐
muu	☐	(palun täpsustada):	

Koht: .....

Kuupäev: .....

Allkiri ja/või pitser: .....

(*) Ei ole kohustuslik.

▼B

FI:

Oheinen asiakirja annetaan tiedoksi oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 mukaisesti.

Voitte kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jollei se ole kirjoitettu jollakin kielellä, jota ymmärrätte, tai tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai yhdellä niistä, tai jollei mukana ole käännöstä jollekin näistä kielistä.

Jos haluatte käyttää tätä oikeuttanne, teidän on kieltäydyttävä vastaanottamasta asiakirjaa tiedoksiannon yhteydessä ilmoittamalla tästä suoraan asiakirjan toimittavalle henkilölle tai palautettava asiakirja viikon kuluessa jäljempänä olevaan osoitteeseen todeten, että kieltäydytte vastaanottamisesta.

OSOITE:

1. Nimi:

2. Osoite:

2.1. Lähiosoite:

2.2. Postinumero ja postitoimipaikka:

2.3. Maa:

3. Puhelin:

4. Faksi (*):

5. Sähköpostiosoite (*):

VASTAANOTTAJAN ILMOITUS:

Kieltäydyn vastaanottamasta oheista asiakirjaa, koska sitä ei ole kirjoitettu ymmärtämälläni kielellä eikä tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai yhdellä niistä eikä mukana ole käännöstä jollekin näistä kielistä.

Ymmärrän seuraavaa kieltä / seuraavia kieliä:

bulgaria	☐	liettua	☐
espanja	☐	unkari	☐
tšekki	☐	malta	☐
saksa	☐	hollanti	☐
viro	☐	puola	☐
kreikka	☐	portugali	☐
englanti	☐	romania	☐
ranska	☐	slovakki	☐
iiri	☐	sloveeni	☐
italia	☐	suomi	☐
latvia	☐	ruotsi	☐
muu	☐	(tarkennetaan):	

Paikka: .....

Päivämäärä: .....

Allekirjoitus ja/tai leima: .....

(*) Vapaaehtoinen.

▼B

FR:

L'acte ci-joint est signifié ou notifié conformément au règlement (CE) nº 1393/2007 du Parlement européen et du Conseil du 13 novembre 2007 relatif à la signification et à la notification dans les États membres des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile ou commerciale.

Vous pouvez refuser de recevoir l'acte s'il n'est pas rédigé ou accompagné d'une traduction dans une langue que vous comprenez ou dans la langue officielle ou l'une des langues officielles du lieu de signification ou de notification.

Si vous souhaitez exercer ce droit de refus, vous devez soit faire part de votre refus de recevoir l'acte au moment de la signification ou de la notification directement à la personne signifiant ou notifiant l'acte, soit le renvoyer à l'adresse indiquée ci-dessous dans un délai d'une semaine en indiquant que vous refusez de le recevoir.

ADRESSE:

1. Nom:

2. Adresse:

3. Téléphone:

2.1. Numéro/boîte postale et rue:

2.2. Localité et code postal

2.3. Pays:

4. Télécopieur (*):

5. Adresse électronique (*):

DÉCLARATION DU DESTINATAIRE

Je, soussigné, refuse de recevoir l'acte ci-joint parce qu'il n'est pas rédigé ou accompagné d'une traduction dans une langue que je comprends ou dans la langue officielle ou l'une des langues officielles du lieu de signification ou de notification.

Je comprends la ou les langues suivantes:

Bulgare	☐	Lituanien	☐
Espagnol	☐	Hongrois	☐
Tchèque	☐	Maltais	☐
Allemand	☐	Néerlandais	☐
Estonien	☐	Polonais	☐
Grec	☐	Portugais	☐
Anglais	☐	Roumain	☐
Français	☐	Slovaque	☐
Irlandais	☐	Slovène	☐
Italien	☐	Finnois	☐
Letton	☐	Suédois	☐
Autre	☐	(préciser):	

Fait à: .....

Date: .....

Signature et/ou cachet: .....

(*) Facultatif.

▼B

GA:

Tá an doiciméad atá faoi iamh á sheirbheáil i gcomhréir le Rialachán (CE) Uimh. 1393/2007 ó Pharlaimint na hEorpa agus ón gComhairle maidir le doiciméid bhreithiúnacha agus sheachbhreithiúnacha a sheirbheáil sna Ballstáit in ábhair shibhialta nó in ábhair tráchtála.

Féadfaidh tú diúltú glacadh leis an doiciméad mura mbeidh sé scríofa i dteanga a thuigeann tú nó i dteanga oifigiúil nó i gceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála nó mura mbeidh aistriúchán go teanga a thuigeann tú nó go teanga oifigiúil áit na seirbheála nó go ceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála ag gabháil leis.

Más mian leat an ceart seo a fheidhmiú, ní mór duit diúltú glacadh leis an doiciméad as láimh tráth na seirbheála ón duine a sheirbheálann é, nó é a chur ar ais laistigh de sheachtain chuig an seoladh a shonraítear thíos, mar aon le ráiteas go bhfuil tú ag diúltú glacadh leis.

SEOLADH:

1. Ainm:

2. Seoladh:

2.1. Sráid agus uimhir/bosca poist:

2.2. Áit agus cód poist:

2.3. Tír:

3. Teil:

4. Facs (*):

5. Seoladh r-phoist (*):

DEARBHÚ ÓN SEOLAÍ:

Diúltaím glacadh leis an doiciméad atá faoi cheangal leis seo de bharr nach bhfuil sé scríofa i dteanga a thuigim nó i dteanga oifigiúil nó i gceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála agus nach bhfuil aistriúchán go teanga a thuigim nó go teanga oifigiúil áit na seirbheála nó go ceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála ag gabháil leis.

Tuigim an teanga/na teangacha a leanas:

Bulgáiris	☐	Liotuáinis	☐
Spáinnis	☐	Ungáiris	☐
Seicis	☐	Máltais	☐
Gearmáinis	☐	Ollainnis	☐
Eastóinis	☐	Polainnis	☐
Gréigis	☐	Portaingéilis	☐
Béarla	☐	Rómáinis	☐
Fraincis	☐	Slóvaicis	☐
Gaeilge	☐	Slóivéinis	☐
Iodáilis	☐	Fionlainnis	☐
Laitvis	☐	Sualainnis	☐
Teanga eile	☐	(sonraigh an teanga, le do thoil):	

Ainm dhéanamh i/sa: .....

Dáta: .....

Síniú agus/nó stampa: .....

(*) Tá an sonra seo roghnach.

▼**M1**

HR:

Priloženo pismeno dostavlja se sukladno Uredbi (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o dostavi sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima u državama članicama.

Pismeno možete odbiti primiti ako ono nije sastavljeno na jeziku koji razumijete ili na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem se pismeno dostavlja, ili ne uz njega priložen prijevod na neki od tih jezika.

Ako želite koristiti to pravo, morate odbiti primiti pismeno odmah kod dostave, to izjavili neposredno osobi koja obavlja dostavu, ili vratiti pismeno na dolje navedenu adresu u roku od jednog tjedna uz izjavu da ga odbijate primiti.

ADRESA

1 Ime

2 Adresa

2.1 Ulica i broj/poštanski pretinac

2.2 Mjesto i poštanski broj

2.3 Država

3 Telefon

4 Telefaks (1):

5 E-mail (1):

IZJAVA PRIMATELJA

Odbijam primiti priloženo pismeno jer nije sastavljeno na jeziku koji razumijem ili na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta u kojem se ono dostavlja, ili ne uz njega priložen prijevod na neki od tih jezika.

Razumijem sljedeć(e) jezik(e):

bugarski	☐	ilvanski	☐
španjolski	☐	mađarski	☐
češki	☐	malteški	☐
njemački	☐	nizozemski	☐
estonski	☐	poljski	☐
grčki	☐	portugalski	☐
engleski	☐	rumunjski	☐
francuski	☐	slovacki	☐
irski	☐	slovenski	☐
hrvatski	☐	finski	☐
talijanski	☐	švedski	☐
latvijski	☐		
drugi	☐	(molimo navesti):	

Sastavljeno u .....

Datum:

Potpis i pečat

(1) Ova rubrika nije obvezna.

▼B

HU:

A mellékelt iratot a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint kézbesítik.

Önnek joga van megtagadni az irat átvételét, amennyiben az nem az Ön számára érthető nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem melléketlek hozzá ilyen nyelvű fordítást.

Amennyiben élni kíván ezzel a jogával, az irat átvételét a kézbesítéskor kell megtagadnia közvetlenül az iratot kézbesítő személynél, vagy egy héten belül vissza kell küldenie azt az alább megjelölt címre, jelezve, hogy megtagadja annak átvételét.

CÍM:

1. Név:

2. Cím:

2.1. Utca és házszám/postafiók:

2.2. Helység és irányítószám:

2.3. Ország:

3. Telefon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

A CÍMZETT NYILATKOZATA:

Megtagadom a mellékelt dokumentum átvételét, mivel nem az általam értett nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem melléketlek hozzá ilyen nyelvű fordítást.

A következő nyelve(ke)t értem:

bolgár	☐	litván	☐
spanyol	☐	magyar	☐
cseh	☐	máltai	☐
német	☐	holland	☐
észt	☐	lengyel	☐
görög	☐	portugál	☐
angol	☐	román	☐
francia	☐	szlovák	☐
ír	☐	szlovén	☐
olasz	☐	finn	☐
lett	☐	svéd	☐
egyéb	☐	(kérjük, nevezze meg):	

Kelt: .....

Dátum: .....

Aláírás és/vagy bélyegző: .....

(*) Ezt a mezőt nem kötelező kitölteni.

▼B

IT:

L'atto accluso è notificato o comunicato in conformità del regolamento (CE) n. 1393/2007 del Parlamento europeo e del Consiglio relativo alla notificazione e alla comunicazione negli Stati membri degli atti giudiziari ed extragiudiziali in materia civile e commerciale.

È prevista la facoltà di rifiutare di ricevere l'atto se non è redatto o accompagnato da una traduzione in una lingua compresa dal destinatario oppure nella lingua ufficiale o in una delle lingue ufficiali del luogo di notificazione o di comunicazione.

Chi vuole avvalersi di tale diritto può dichiarare il proprio rifiuto al momento della notificazione o della comunicazione direttamente alla persona che la effettua, oppure può rispedire l'atto entro una settimana all'indirizzo sottoindicato, dichiarando il proprio rifiuto di riceverlo.

INDIRIZZO:

1. Nome:

2. Indirizzo:

2.1. Via e numero/C.P.:

2.2. Luogo e codice postale:

2.3. Paese:

3. Tel.

4. Fax (*)

5. E-mail (*):

DICHIARAZIONE DEL DESTINATARIO

Rifiuto di ricevere l'atto allegato in quanto non è redatto o accompagnato da una traduzione in una lingua da me compresa oppure nella lingua ufficiale o in una delle lingue ufficiali del luogo di notificazione o di comunicazione.

Comprendo le seguenti lingue:

Bulgaro	☐	Lituano	☐
Spagnolo	☐	Ungherese	☐
Ceco	☐	Maltese	☐
Tedesco	☐	Olandese	☐
Estone	☐	Polacco	☐
Greco	☐	Portoghese	☐
Inglese	☐	Rumeno	☐
Francese	☐	Slovacco	☐
Irlandese	☐	Sloveno	☐
Italiano	☐	Finlandese	☐
Lettone	☐	Svedese	☐
Altra	☐	(precisare):	

Fatto a: .....

Data: .....

Firma e/o timbro: .....

(*) Voce facoltativa.

▼B

LT:

Pridedamas dokumentas įteikiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse.

Galite atsisakyti priimti šį dokumentą, jeigu jis nėra parengtas kalba, kurią suprantate, ar įteikimo vietos oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų, arba nėra pridėta vertimo į kalbą, kurią suprantate, ar į įteikimo vietos oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų.

Jei norite pasinaudoti šia teise, privalote atsisakyti priimti dokumentą jo įteikimo metu tiesiogiai pranešdami apie tai dokumentą įteikiančiam asmeniui arba per vieną savaitę grąžinti jį toliau nurodytu adresu, pareikšdami, kad atsisakote jį priimti.

ADRESAS:

1. Vardas ir pavardė:

2. Adresas:

2.1. Gatvė ir numeris/pašto dėžutė:

2.2. Vieta ir pašto indeksas:

2.3. Valstybė:

3. Telefonas:

4. Faksas (*):

5. El. paštas (*):

ADRESATO PAREIŠKIMAS:

Atsisakau priimti prie šio pareiškimo pridedamą dokumentą, kadangi jis nėra parengtas kalba, kurią suprantu, ar įteikimo vietos oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų, arba nėra pridėta vertimo į kalbą, kurią suprantu, ar į įteikimo vietos oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų.

Suprantu šią (-ias) kalbą (-as):

Bulgarų	☐	Lietuvių	☐
Ispanų	☐	Vengrų	☐
Čekų	☐	Maltiečių	☐
Vokiečių	☐	Olandų	☐
Estų	☐	Lenkų	☐
Graikų	☐	Portugalų	☐
Anglų	☐	Rumunų	☐
Prancūzų	☐	Slovakų	☐
Airių	☐	Slovėnų	☐
Italų	☐	Suomių	☐
Latvių	☐	Švedų	☐
Kitas	☐	(prašom nurodyti)	

Parengta: .....

Data: .....

Parašas ir (arba) antspaudas: .....

(*) Šis įrašas neprivalomas.

▼B

LV:

Pievienoto dokumentu izsniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs.

Jums ir tiesības atteikties pieņemt dokumentu, ja tas nav iesniegts rakstiski vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko jūs saprotat, vai dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

Ja vēlaties īstenot šīs tiesības, Jums tieši dokumenta izsniedzējam izsniegšanas laikā ir jāatsakās pieņemt dokumentu vai tas jānosūta atpakaļ uz norādīto adresi vienas nedēļas laikā kopā ar paziņojumu, ka esat atteicies to pieņemt.

ADRESE:

1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

2. Adrese:

2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

2.2. Vieta un pasta kods:

2.3. Valsts:

3. Tālr.:

4. Fakss (*):

5. E-pasta adrese (*):

ADRESĀTA PAZIŅOJUMS:

Es atsakos pieņemt pievienoto dokumentu, jo tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko es saprotu, vai dokumenta izsniegšanas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

Es saprotu šādu(-as) valodu(-as):

bulgāru	☐	lietuviešu	☐
spāņu	☐	ungāru	☐
čehu	☐	maltiešu	☐
vācu	☐	holandiešu	☐
igauņu	☐	poļu	☐
grieķu	☐	portugāļu	☐
angļu	☐	rumāņu	☐
franču	☐	slovāku	☐
īru	☐	slovēņu	☐
itāļu	☐	somu	☐
latviešu	☐	zviedru	☐
citu	☐	(lūdzu, norādiet):	

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

(*) Nav obligāts.

▼B

MT:

Id-dokument mehmuż huwa nnotifikat f'konformità mar-Regolament (KE) Nru 1393/2007 tal-Parlament Ewropew u l-Kunsill dwar is-servizz fl-Istati Membri ta' dokumenti ġudizzjarji u *extra*-ġudizzjarji fi kwistjonijiet ċivili jew kummerċjali.

Inti tista' tirrifjuta li taċċetta d-dokument jekk dan mhux miktub bi jew m'ġhandux miegħu traduzzjoni f'waħda mil-lingwi li tifhem int jew bil-lingwa uffiċjali jew waħda mill-lingwi uffiċjali tal-post fejn qed issir in-notifika jew il-komunikazzjoni.

Jekk tixtieq teżerċita dan id-dritt, trid tirrifjuta li taċċetta d-dokument fil-mument li ssir in-notifika u dan trid tagħmlu mal-persuna li tikkunsinnalek id-dokument jew inkella billi tibagħtu lura fl-indirizz li jidher hawn taħt fi żmien ġimgħa u tistqarr li int qed tirrifjuta li taċċettah.

INDIRIZZ:

1. Identità:

2. Indirizz:

2.1. Triq u numru/Kaxxa Postali:

2.2. Lokalità u kodiċi postali

2.3. Pajjiż:

3. Tel.

4. Fax (*):

5. Indirizz elettroniku (*):

DIKJARAZZJONI TAD-DESTINATARJU:

Jien nirrifjuta li naċċetta d-dokument mehmuż għaliex mhux miktub bi jew m'ġhandux miegħu traduzzjoni f'waħda mil-lingwi li nifhem jien jew bil-lingwa uffiċjali tal-post fejn qed issir in-notifika.

Jien nifhem bil-lingwa/lingwi li ġejja/ġejjin:

Bulgaru	☐	Litwan	☐
Spanjol	☐	Ungeriż	☐
Ċek	☐	Malti	☐
Ġermaniż	☐	Olandiż	☐
Estonjan	☐	Pollakk	☐
Grieg	☐	Portugiż	☐
Ingliż	☐	Rumen	☐
Franċiż	☐	Slovakk	☐
Irlandiż	☐	Sloven	☐
Taljan	☐	Finlandiż	☐
Lavjan	☐	Svediż	☐
Ohrajn	☐	jekk jogħġbok speċifika:	

Magħmul fi: .....

Data: .....

Firma u/jew timbru: .....

(*) Dan il-punt mhux obbligatorju.

▼B

NL:

De betekening of kennisgeving van het bijgevoegde stuk is geschied overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

U kunt weigeren het stuk in ontvangst te nemen indien het niet gesteld is in of vergezeld gaat van een vertaling, ofwel in een taal die u begrijpt ofwel in de officiële taal/een van de officiële talen van de plaats van betekening of kennisgeving.

Indien u dat recht wenst uit te oefenen, moet u onmiddellijk bij de betekening of kennisgeving van het stuk en rechtstreeks ten aanzien van de persoon die de betekening of kennisgeving verricht de ontvangst ervan weigeren of moet u het stuk binnen een week terugzenden naar het onderstaande adres en verklaren dat u de ontvangst ervan weigert.

ADRES:

1. Naam:

2. Adres:

2.1. Straat + nummer/postbus:

2.2. Postcode + plaats:

2.3. Land:

3. Telefoon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

VERKLARING VAN DE GEADRESSEERDE:

Ik weiger de ontvangst van het hieraan gehechte stuk, omdat dit niet gesteld is in of vergezeld gaat van een vertaling, ofwel in een taal die ik begrijp ofwel in de officiële taal/een van de officiële talen van de plaats van betekening of kennisgeving.

Ik begrijp de volgende taal (talen):

Bulgaars	☐	Litouws	☐
Spaans	☐	Hongaars	☐
Tsjechisch	☐	Maltees	☐
Duits	☐	Nederlands	☐
Ests	☐	Pools	☐
Grieks	☐	Portugees	☐
Engels	☐	Roemeens	☐
Frans	☐	Slowaaks	☐
Iers	☐	Sloveens	☐
Italiaans	☐	Fins	☐
Lets	☐	Zweeds	☐
Overige	☐	gelieve te preciseren:	

Gedaan te: .....

Datum: .....

Ondertekening en/of stempel: .....

(*) Facultatief.

▼B

PL:

Załączony dokument jest doręczany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych

Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który rozumie, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia lub jeżeli nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Jeżeli adresat chce skorzystać z tego prawa, musi odmówić przyjęcia dokumentu w momencie jego doręczenia bezpośrednio w obecności osoby doręczającej lub zwrócić dokument na niżej wskazany adres w terminie tygodnia wraz z oświadczeniem o odmowie przyjęcia.

ADRES:

1. Imię i nazwisko/nazwa:

2. Adres:

2.1. Ulica i numer domu/skrytka pocztowa:

2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.3. Kraj:

3. Telefon:

4. Faks (*):

5. E-mail (*):

OŚWIADCZENIE ADRESATA

Niniejszym odmawiam przyjęcia załączonego dokumentu, ponieważ nie został on sporządzony w języku, który rozumiem, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Rozumiem następujący(-e) język(-i):

bułgarski	☐	łotewski	☐
hiszpański	☐	węgierski	☐
czeski	☐	maltański	☐
niemiecki	☐	niderlandzki	☐
estoński	☐	polski	☐
grecki	☐	portugalski	☐
angielski	☐	rumuński	☐
francuski	☐	słowacki	☐
irlandzki	☐	słoweński	☐
włoski	☐	fiński	☐
inny	☐	proszę określić:	

Sporządzono w: .....

Data: .....

Podpis i/lub pieczęć: .....

(*) Nieobowiązkowo.

▼B

PT:

O acto em anexo é citado ou notificado nos termos do Regulamento (CE) n.º 1393/2007 do Parlamento Europeu e do Conselho relativo à citação e à notificação dos actos judiciais e extrajudiciais em matérias civil e comercial nos Estados-Membros.

Tem a possibilidade de recusar a recepção do acto se este não estiver redigido, ou acompanhado de uma tradução, numa língua que compreenda ou na língua oficial ou numa das línguas oficiais do local de citação ou notificação.

Se desejar exercer esse direito, deve recusar o acto no momento da citação ou notificação, directamente junto da pessoa que a ela procede, ou devolvê-lo ao endereço seguidamente indicado, no prazo de uma semana, declarando que recusa aceitá-lo.

ENDEREÇO:

1. Identificação:

2. Endereço:

2.1. Rua + número/caixa postal:

2.2. Localidade + código postal:

2.3. País:

3. Telefone:

4. Fax (*):

5. Correio electrónico (*e-mail*) (*):

DECLARAÇÃO DO DESTINATÁRIO:

Eu, abaixo assinado(a), recuso aceitar o acto em anexo porque o mesmo não está redigido nem acompanhado de uma tradução numa língua que eu compreenda ou na língua oficial ou numa das línguas oficiais do local de citação ou notificação.

Compreendo a(s) seguinte(s) língua(s):

Búlgaro	☐	Lituano	☐
Espanhol	☐	Húngaro	☐
Checo	☐	Maltês	☐
Alemão	☐	Neerlandês	☐
Estónio	☐	Polaco	☐
Grego	☐	Português	☐
Inglês	☐	Romeno	☐
Francês	☐	Eslovaco	☐
Irlandês	☐	Esloveno	☐
Italiano	☐	Finlandês	☐
Letão	☐	Sueco	☐
Outra	☐	queira precisar:	

Feito em: .....

Data: .....

Assinatura e/ou carimbo: .....

(*) Esta informação é facultativa.

▼B

RO:

Documentul anexat este notificat sau comunicat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială.

Puteți refuza primirea actului în cazul în care acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere într-una dintre limbile pe care le înțelegeți sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.

Dacă doriți să exercitați acest drept, refuzați primirea actului în momentul notificării sau al comunicării, transmițând acest lucru direct persoanei care notifică sau comunică actul, ori returnați actul la adresa indicată mai jos, în termen de o săptămână, precizând că refuzați primirea acestuia.

ADRESĂ:

1. Nume:

2. Adresă:

2.1. Stradă și număr/C.P.:

2.2. Localitate și cod poștal:

2.3. Țara

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

DECLARAȚIA DESTINATARULUI:

Refuz primirea actului anexat deoarece acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere în una dintre limbile pe care le înțeleg sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.

Înțeleg următoarea (următoarele) limbă (limbi):

Bulgară	☐	Lituaniană	☐
Spaniolă	☐	Maghiară	☐
Cehă	☐	Malteză	☐
Germană	☐	Olandeză	☐
Estonă	☐	Poloneză	☐
Greacă	☐	Portugheză	☐
Engleză	☐	Română	☐
Franceză	☐	Slovacă	☐
Irlandeză	☐	Slovenă	☐
Italiană	☐	Finlandeză	☐
Letonă	☐	Suedeză	☐
Altele	☐	vă rugăm, precizați:	

Întocmită la: .....

Data: .....

Semnătura și/sau ștampila: .....

(*) Element facultativ.

▼B

SK:

Priložená písomnosť sa doručuje v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch.

Túto písomnosť môžete odmietnuť prevziať, ak nie je vyhotovená ani v jazyku, ktorému rozumiete, ani v úradnom jazyku miesta doručenia alebo v jednom z úradných jazykov miesta doručenia, ani k nej nie je pripojený preklad do niektorého z týchto jazykov.

Ak si želáte využiť toto právo, prevzatie písomnosti musíte odmietnuť pri jej doručení priamo osobe, ktorá písomnosť doručuje, alebo písomnosť musíte do jedného týždňa vrátiť na nižšie uvedenú adresu s vyhlásením, že ju odmietate prevziať.

ADRESA:

1. Označenie:

2. Adresa:

2.1. Ulica a číslo/P. O. Box:

2.2. Miesto a PSČ:

2.3. Štát:

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

VYHLÁSENIE ADRESÁTA:

Odmietam prevziať pripojenú písomnosť, pretože nie je vyhotovená ani v jazyku, ktorému rozumiem, ani v úradnom jazyku miesta doručenia alebo v jednom z úradných jazykov miesta doručenia, ani k nej nie je pripojený preklad do niektorého z týchto jazykov.

Rozumiem tomuto jazyku/týmto jazykom:

bulharčina	☐	litovčina	☐
španielčina	☐	maďarčina	☐
čeština	☐	maltčina	☐
nemčina	☐	holandčina	☐
estónčina	☐	poľština	☐
gréčtina	☐	portugalčina	☐
angličtina	☐	rumunčina	☐
francúzština	☐	slovenčina	☐
írčina	☐	slovinčina	☐
taliančina	☐	fínčina	☐
lotyština	☐	švédčina	☐
iný	☐	(uveďte):	

V: .....

Dňa: .....

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky: .....

(*) Tento údaj je nepovinný.

▼B

SL:

Priloženo pisanje se vroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah.

Sprejem pisanja lahko zavrnete, če ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumete, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Če želite uveljaviti to pravico, morate zavrniti sprejem pisanja v trenutku vročitve, in sicer neposredno pri osebi, ki pisanje vroča, ali pisanje vrniti na spodaj navedeni naslov v roku enega tedna z izjavo, da sprejem zavračate.

NASLOV:

1. Ime:

2. Naslov:

2.1 Ulica in številka/poštni predal:

2.2 Kraj in poštna številka:

2.3 Država:

3. Telefon:

4. Faks (*):

5. Elektronska pošta (*):

IZJAVA NASLOVNIKA:

Zavračam sprejem priloženega pisanja, ker ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumem, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Razumem naslednje jezike:

bolgarščino	☐	litovščino	☐
španščino	☐	madžarščino	☐
češčino	☐	malteščino	☐
nemščino	☐	nizozemščino	☐
estonščino	☐	poljščino	☐
grščino	☐	portugalščino	☐
angleščino	☐	romunščino	☐
francoščino	☐	slovaščino	☐
irščino	☐	slovenščino	☐
italijanščino	☐	finščino	☐
latvijščino	☐	švedščino	☐
drugo	☐	prosimo, navedite:	

V: .....

Datum: .....

Podpis in/ali žig: .....

(*) Ni obvezno.

▼B

SV:

Den bifogade handlingen har delgetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Ni får vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, antingen ett språk som ni förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Om ni önskar utnyttja denna rättighet, måste ni vägra att emot handlingen vid delgivningen genom att vända er direkt till delgivningsmannen eller genom att återsända handling inom en vecka till nedanstående adress och ange att ni vägrar att ta emot den.

ADRESS

1. Namn:

2. Adress:

2.1 Gatuadress/box:

2.2 Postnummer och ort:

2.3 Land:

3. Tfn

4. Fax (*):

5. E-post (*):

ADRESSATENS FÖRKLARING

Jag vägrar att ta emot bifogade handling eftersom den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som jag förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Jag förstår följande språk:

Bulgariska	☐	Litauiska	☐
Spanska	☐	Ungerska	☐
Tjeckiska	☐	Maltesiska	☐
Tyska	☐	Nederländska	☐
Estniska	☐	Polska	☐
Grekiska	☐	Portugisiska	☐
Engelska	☐	Rumänska	☐
Franska	☐	Slovakiska	☐
Irländska	☐	Slovenska	☐
Italienska	☐	Finska	☐
Lettiska	☐	Svenska	☐
Annat språk	☐	(ange vilket):	

(*) Ej obligatoriskt.

▼B

Ort: .....

Datum: .....

Underskrift och/eller stämpel: .....

(*)

(*) Ако регламентът се прилагаше за Дания, датският вариант на информацията, съдържаща се в настоящото приложение, би бил, както следва:

DA:

Vedlagte dokument forkyndes hermed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

De kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til enten et sprog, som De forstår, eller det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet.

Hvis De ønsker at gøre brug af denne ret, skal De nægte at modtage dokumentet ved forkyndelsen direkte over for den person, der forkynder det, eller returnere det til nedenstående adresse senest en uge efter forkyndelsen med angivelse af, at De nægter at modtage det.

ADRESSE:

1. Navn:

2. Adresse:

2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2. Postnummer og bynavn:

2.3. Land:

3. Tlf.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

ERKLÆRING FRA ADRESSATEN:

Jeg nægter at modtage vedlagte dokument, da det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et sprog, som jeg forstår, eller det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet.

Jeg forstår følgende sprog:

Bulgarsk	☐	Litauisk	☐
Spansk	☐	Ungarsk	☐
Tjekkisk	☐	Maltesisk	☐
Tysk	☐	Nederlandsk	☐
Estisk	☐	Polsk	☐
Græsk	☐	Portugisisk	☐
Engelsk	☐	Rumænsk	☐
Fransk	☐	Slovakisk	☐
Irsk	☐	Slovensk	☐
Italiensk	☐	Finsk	☐
Lettisk	☐	Svensk	☐
Andet:	☐	præciseres:	

Udfærdiget i: .....

Den: .....

Underskrift og/eller stempel: .....

(*) Fakultativt.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 1348/2000	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1, първо изречение
—	Член 1, параграф 1, второ изречение
Член 1, параграф 2	Член 1, параграф 2
—	Член 1, параграф 3
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 7, параграф 2, първо изречение	Член 7, параграф 2, първо изречение
Член 7, параграф 2, второ изречение	Член 7, параграф 2, второ изречение (встъпителни думи) и член 7, параграф 2, буква а)
—	Член 7, параграф 2, буква б)
Член 7, параграф 2, трето изречение	—
Член 8, параграф 1, встъпителни думи	Член 8, параграф 1, встъпителни думи
Член 8, параграф 1, буква а)	Член 8, параграф 1, буква б)
Член 8, параграф 1, буква б)	Член 8, параграф 1, буква а)
Член 8, параграф 2	Член 8, параграф 2
—	Член 8, параграфи 3—5
Член 9, параграфи 1 и 2	Член 9, параграфи 1 и 2
Член 9, параграф 3	—
—	Член 9, параграф 3
Член 10	Член 10
Член 11, параграф 1	Член 11, параграф 1
Член 11, параграф 2	Член 11, параграф 2, първа алинея
—	Член 11, параграф 2, втора алинея
Член 12	Член 12
Член 13	Член 13
Член 14, параграф 1	Член 14
Член 14, параграф 2	—

▼B

Регламент (ЕО) № 1348/2000	Настоящият регламент
Член 15, параграф 1	Член 15
Член 15, параграф 2	—
Член 16	Член 16
Член 17, встъпителни думи	Член 17
Член 17, букви а)—в)	—
Член 18, параграфи 1 и 2	Член 18, параграфи 1 и 2
Член 18, параграф 3	—
Член 19	Член 19
Член 20	Член 20
Член 21	Член 21
Член 22	Член 22
Член 23, параграф 1	Член 23, параграф 1, първо изречение
—	Член 23, параграф 1, второ изречение
Член 23, параграф 2	Член 23, параграф 2
—	Член 23, параграф 3
Член 24	Член 24
Член 25	—
—	Член 25
—	Член 26
Приложение	Приложение I
—	Приложение II
—	Приложение III

66

Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1206/2001 НА СЪВЕТА

от 28 май 2001 година

относно сътрудничеството между съдилища на държавите-членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела

(ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1103/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година	L 304	80	14.11.2008 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1206/2001 НА СЪВЕТА

от 28 май 2001 година

относно сътрудничеството между съдилища на държавите-членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално чл.61, буква в) и чл.67, параграф 1 от него,

като взе предвид инициативата на Федерална република Германия ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз си постави за задача да поддържа и развива Европейския съюз като зона за свобода, сигурност и правосъдие, в която е осигурено свободно движение на хора. За постепенно изграждане на такава зона Общността трябва да приеме, между другото, мерки в областта на сътрудничество по граждански дела, което е необходимо за надлежно функциониране на вътрешния пазар.

(2) С цел надлежно функциониране на вътрешния пазар сътрудничеството между съдилищата при събирането на доказателства трябва да бъде подобрено, и по-специално опростено и ускорено.

(3) На своята среща в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет напомни, че трябва да бъде подготвено ново процесуално законодателство за презгранични казуси, особено по отношение на събирането на доказателства.

(4) Тази сфера попада в обхвата на член 65 от Договора.

(5) Целите на предложените действия, по-конкретно подобряването на сътрудничеството между съдилищата при събирането на доказателствата по граждански и търговски дела, не могат да бъдат задоволително реализирани от държавите-членки и следователно трябва да се реализират на общностно ниво. Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа за субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, установен в посочения член, настоящият регламент не отива по-далеч от необходимото за постигане на тези цели.

(6) Към настоящата дата не съществува обвързващ акт между всичките държави-членки относно събирането на доказателства. Хагската конвенция от 18 март 1970 г. относно събирането на доказателства в чужбина по граждански или търговски дела се прилага само между 11 държави-членки от Европейския съюз.

([1]) ОВ C 314, 3.11.2000 г., стр. 2.
([2]) Становище от 14 март 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*)
([3]) Становище от 28 февруари 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

▼B

(7) Тъй като често за решаване на гражданско или търговско дело, разглеждано от съд в държава-членка, е важно да се събират доказателства в друга държава-членка, активността на Общността не може да бъде ограничена само до сферата на предаване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите-членки [1]. Следователно е необходимо да се продължи подобряването на сътрудничеството между съдилища от държавите-членки при събиране на доказателства.

(8) Ефективността на съдебните процедури от граждански или търговски дела изисква такова предаване и изпълнение на молби за събиране на доказателства да се осъществява директно и по най-бързия възможен начин между съдилищата на държавите-членки.

(9) Скоростта при предаването на молба за събиране на доказателства налага използването на всички подходящи средства, които отговарят на определени условия, като законност и надеждност на получените документи. За да осигури възможно най-голяма яснота и правна сигурност на молбата за събиране на доказателства, тя трябва да бъде представена във формуляр, който е попълнен на езика на държава-членка на молещия съд или на друг език, признат от тази държава. По същите причини формулярите трябва да се използват и за по-нататъшна комуникация между съответните съдилища.

(10) Молбата за събиране на доказателства трябва да бъде изпълнена експедитивно. Ако не е възможно молбата да бъде изпълнена в рамките на 90 дни от получаването му от замоления съд, последният трябва да информира молещия съд за това, посочвайки причините, които пречат молбата да бъде изпълнено по-бързо.

(11) За да осигури ефективността на настоящия регламент, възможността за отказ от изпълнение на молбата за събиране на доказателства трябва да бъде сведена до строго ограничени изключителни ситуации.

(12) Замоленият съд трябва да изпълни молбата в съответствие с правото на своята държава-членка.

(13) Страните и, ако има такива, техните представители трябва да могат да бъдат представени при действия по събиране на доказателствата, ако това се предвижда от правото на държавата-членка на молещия съд, за да може да се следва процедура, която е съпоставима с начина, по който се събират доказателства в държавата-членка на молещия съд. Те също така трябва да имат право да искат да участват, за да могат да играят по-активна роля при събиране на доказателства. Независимо от това условията, при които те могат да участват, трябва да са определени от замоления съд в съответствие с правото на неговата държава-членка.

(14) Представители на молещия съд трябва да могат да бъдат представени при действия по събиране на доказателства, ако това е съвместимо с правото на държава-членка на молещия съд, с оглед да имат по-добра възможност за оценка на доказателствата. Те също така трябва да имат право да искат да участват при условия, определени от замоления съд в съответствие с правото на неговата държава-членка, за да имат по-активна роля при действия за събиране на доказателства.

[1] ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 37.

▼B

(15) С оглед да се улесни събирането на доказателства трябва да е възможно съдът от едната държава-членка и в съответствие с правото на тази държава-членка да приема доказателства направо в другата държава-членка, ако това се приема от последната и при спазване на условия, определени от централния орган или от компетентен орган на замолената държава-членка.

(16) Изпълнение на искането в съответствие с член 10 не трябва да дава възможност за никакъв иск за възстановяване на такси или разходи. Въпреки това, ако замоленият съд иска възстановяване на такси, платени на експерти и преводачи, както и разходи, които произтичат от прилагането на член 10, параграфи 3 и 4, те не трябва да бъдат понасяни от този съд. В такъв случай молещият съд трябва да вземе необходимите мерки да осигури незабавно възстановяване. Когато се иска мнение от експерт, замоленият съд може, преди да изпълни искането, да поиска молещият съд да направи съответен депозит или аванс за предстоящи разходи.

(17) Настоящият регламент има приоритет пред разпоредбите в неговата сфера на приложение, които се съдържат в международни конвенции, сключени от държавите-членки. Държавите-членки са свободни да сключват споразумения или съглашения за по-нататъшно улесняване на сътрудничеството при събиране на доказателства.

(18) Информацията, която се предава съгласно настоящия регламент, трябва да бъде защитена. Тъй като са приложими Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни [1] и Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор [2], не са необходими специални разпоредби за защита на информацията в настоящия регламент.

(19) Необходимите за прилагането на настоящия регламент мерки трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. [3] относно установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията.

(20) За надлежно функциониране на настоящия регламент Комисията проверява неговото прилагане и предлага такива допълнения, които изглеждат необходими.

(21) Обединеното кралство и Ирландия в съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, съобщиха за тяхното желание да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.

(22) Дания в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, не участва в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана от него, нито е субект на неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯТ РЕГЛАМЕНТ:

---

[1] ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
[2] ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.
[3] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на граждански или търговски дела, когато съд на държава-членка, в съответствие с разпоредбите на правото на тази държава, изисква:

а) компетентният съд на друга държава-членка да осигури доказателство, или

б) да си осигури доказателство направо в друга държава-членка.

2. Искането не се прави за събиране на доказателство, за което няма намерение да се използва при започнати или предстоящи съдебни процедури.

3. В настоящия регламент понятието „държава-членка“ означава държави-членки с изключение на Дания.

Член 2

Директно предаване между съдилищата

1. Исканията по силата на член 1, параграф 1, буква а) (наричани по-долу „искания“) се предават от съда, пред който процедурите са започнати или са предстоящи, наричан по-долу „молещият съд“, директно на компетентния съд на друга държава-членка, наричан по-долу „замоленият съд“, за извършване на действия по събирането на доказателства.

2. Всяка държава-членка създава списък на съдилища, които са компетентни да осигуряват доказателства в съответствие с настоящия регламент. Списъкът посочва местната и, ако е необходимо, специалната подсъдност на тези съдилища.

Член 3

Централен орган

1. Всяка държава-членка посочва централен орган, който е компетентен за:

а) предоставяне на информация на съдилищата;

б) търсене на решение при всякакви трудности, които могат да възникнат във връзка с искането;

в) в изключителни случаи — препращането на искането до компетентния съд, по искане от молещия съд.

2. Федерална държава и държава, в която се прилагат няколко правни системи, или държава с териториални автономии могат да посочат повече от един централен орган.

3. Всяка държава-членка също така определя централен орган по параграф 1 или един или няколкото компетентни органа, които отговарят за вземане на решения по исканията съгласно член 17.

▼B

ГЛАВА II

ПРЕДАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ИСКАНИЯТА

Раздел 1

Предаване на искането

Член 4

Форма и съдържание на искането

1. Искането трябва да бъде изготвено чрез използването на формуляр A или, ако е подходящо, формуляр I от приложението. То трябва да съдържа следните подробности:

а) молещия и, ако е възможно, замоления съд;

б) имената и адресите на страните по процедурата и техните представители, ако има такива;

в) характер и предмет на делото и кратко описание на фактите;

г) описание на действията по събирането на доказателства;

д) когато искането е за разпит на лице:

— име(на) и адрес(и) на лице(ата), което(които) трябва да бъде(ат) разпитано(и),

— въпроси, които следва да бъдат зададени на разпитваното(ните) лице(а), или обстоятелствата, за които то(те) трябва да бъде(ат) разпитано(и),

— когато е подходящо, позоваване на правото за отказ от свидетелстване съгласно правото на държавата-членка на молещия съд,

— всяко изискване разпитът да бъде изпълняван под клетва или заменящо я тържествено заявление и, ако се използва, някаква специална форма,

— когато е подходящо, всяка друга информация, която молещият съд счита за необходима;

е) когато с искането се иска използването на друга форма на събиране на доказателства, документи или други обекти на проверка;

ж) когато е подходящо, всяко искане съгласно член 10, параграфи 3 и 4 и членове 11 и 12 и всяка информация, необходима за неговото прилагане.

2. Искането и всички документи, които го придружават, се освобождават от легализация или всяка друга подобна формалност.

3. Документите, които молещият съд счита необходимо да се приложат за изпълнение на искането, се придружават с превод на езика, на който е написано искането.

Член 5

Език

Искането и съобщенията по настоящия регламент се изготвят на официалния език на замолената държава-членка или, ако в тази държава-членка има няколко официални езика, на мястото, където ще се изпълнява събирането на доказателства, или на друг език, който замолената държава-членка показва, че приема. Всяка държава-членка трябва да посочи официалния език или езици на

▼B

институциите на Европейската общност, различни от нейния собствен, който е или които се приемат от нея при попълване на формулярите.

Член 6

Предаване на искането и на други съобщения

Исканията и съобщенията по настоящия регламент се предават по най-бързия възможен начин, който замолената държава-членка посочи, че приема. Предаването може да се изпълнява по всякакъв приемлив начин, който може да докаже, че полученият документ правилно отразява съдържанието на изпращаните документи и че цялата информация е разбираема.

Раздел 2

Получаване на искането

Член 7

Получаване на искането

1. В рамките на седем дни от получаването на искането замоленият компетентен съд изпраща потвърждение на получаването до молещия съд, като използва формуляр Б от приложението. Когато искането не отговаря на изискванията, установени в членове 5 и 6, замоленият съд прилага уведомление за това към потвърждението на получаването.

2. Когато изпълнението на искането, изготвено чрез използването на формуляр А от приложението, който отговаря на условията, установени в член 5, не попада в компетентността на съда, до който е изпратено, последният препраща искането до компетентния съд на своята държава-членка и информира молещия съд за това чрез използване на формуляр А от приложението.

Член 8

Непълно искане

1. Ако искането не може да бъде изпълнено поради това, че то не съдържа цялата необходима информация съгласно член 4, замоленият съд незабавно информира молещия съд и най-късно в рамките на 30 дни от приемането на искането с използване на формуляр В от приложението, като иска от него да изпрати липсващата информация, която трябва да е посочена колкото е възможно по-точно.

2. Ако искането не може да бъде изпълнено поради депозита или аванса, необходим в съответствие с член 18, параграф 3, замоленият съд незабавно информира за това молещия съд най-късно 30 дни от получаването на искането чрез използване на формуляр В от приложението и информира молещия съд как трябва да се направи депозитът или авансът. Замоленият съд незабавно потвърждава получаването на депозита или аванса най-късно 10 дни от получаването на депозита или аванса чрез използване на формуляр Г.

▼B

Член 9

Изпълнение на искането

1. Ако замоленият съд съгласно член 7, параграф 1 е отбелязал в потвърждението за получаване на искането, че то не отговаря на условията, определени в членове 5 и 6, или съгласно член 8 е информирал молещия съд, че искането не може да бъде изпълнено, тъй като то не съдържа цялата необходима съгласно член 4 информация, срокът съгласно член 10 започва да тече от момента, когато замоленият съд получи искането надлежно попълнено.

2. Когато замоленият съд е поискал депозит или аванс в съответствие с член 18, параграф 3, този срок започва да тече, когато депозитът или авансът е внесен.

Раздел 3

Събиране на доказателства от замоления съд

Член 10

Общи разпоредби относно изпълнението на искането

1. Замоленият съд изпълнява искането незабавно и най-късно до 90 дни от получаването му.

2. Замоленият съд изпълнява искането в съответствие с правото на своята държава-членка.

3. Молещият съд може да поиска искането да бъде изпълнено в съответствие със специална процедура, която се прилага от правото на неговата държава-членка, чрез използване на формуляр А от приложението. Замоленият съд приема тази молба независимо от това, дали такава процедура е съвместима с правото на държавата-членка на замоления съд, или биха се породили значителни практически трудности. Ако замоленият съд не изпълнява изискването поради една от тези причини, той информира молещия съд, като използва формуляр Д от приложението.

4. Молещият съд може да поиска от замоления съд да използва комуникационна технология за събиране на доказателство, по-специално с използване на видео- и телеконферентна връзка.

Замоленият съд приема това искане, независимо от това дали това е съвместимо с правото на тази държава-членка на замоления съд, или биха се породили значителни практически трудности.

Ако замоленият съд не изпълни искането поради една от тези причини, той уведомява молещия съд чрез формуляр Д от приложението.

Ако не съществува достъп до посочените по-горе технически средства от страна на молещия или замоления съд, тези средства могат да бъдат осигурени на съдилищата по силата на споразумение между тях.

Член 11

Изпълнение в присъствието и с участието на страните

1. Ако е предвидено от правото на държавата-членка на молещия съд, страните и, ако има такива, техните представители имат правото да присъстват в процеса на събиране на доказателството от замоления съд.

▼B

2. Молещият съд в своето искане информира замоления съд, че страните и, ако има такива, техните представители присъстват, а когато е подходящо, че тяхното участие се изисква, като за това се използва формуляр А от приложението. Тази информация може също така да бъде представена по всяко друго подходящо време.

3. Ако в процеса по събиране на доказателство се изисква участието на страните и, ако има такива, на техните представители, замоленият съд определя в съответствие с член 10 условията, при които те могат да участват.

4. Замоленият съд съобщава на страните и, ако има такива, на техните представители за времето, мястото и процедурата за осъществяване и, ако е подходящо, условията, при които те могат да участват, чрез използване на формуляр Е от приложението.

5. Параграфи 1 - 4 не пречат на възможността замоленият съд да поиска от страните и, ако има такива, от техните представители да присъстват или да участват в процеса на събиране на доказателства, ако такава възможност е предвидена от правото на неговата държава-членка.

Член 12

Изпълнение в присъствието и с участието на представители на молещия съд

1. Ако е съвместимо с правото на държава-членка на молещия съд, представители на молещия съд имат правото да присъстват в производството по събиране на доказателства от замоления съд.

2. За целта на настоящия член понятието „представител“ включва съдебни служители, които са определени от молещия съд съгласно правото на неговата държава-членка. Молещият съд може също така да определи съгласно правото на неговата държава-членка всяко друго лице — такова като експерт.

3. В своето искане молещият съд съобщава на замоления съд за това, че неговите представители присъстват и, когато е подходящо, че тяхното участие е необходимо, чрез използване на формуляр А от приложението. Тази информация може също така да бъде представена по всяко друго подходящо време.

4. Ако в процедурата за събиране на доказателства се изисква участието на представителите на молещия съд, замоленият съд определя в съответствие с член 10 условията, при които те могат да участват.

5. Замоленият съд съобщава на молещия съд времето, мястото и процедурата, която ще се използва, и когато е подходящо, за условията, при които представителите могат да участват, чрез използване на формуляр Е от приложението.

Член 13

Принудителни мерки

Когато е необходимо, при изпълнение на искането замоленият съд прилага подходящи принудителни мерки до обема, който е предвиден от правото на държавата-членка на замоления съд, както при изпълнение на такова искане от националните органи или от една от засегнатите страни.

▼B

Член 14

Отказ от изпълнение

1. Искане за изслушване на лице не се изпълнява, когато лицето се позовава на правото си да откаже да свидетелства или му е забранено да свидетелства,

а) съгласно правото на държавата-членка на замоления съд; или

б) съгласно правото на държавата-членка на молещия съд, ако такова право е посочено в искането или ако така е било необходимо за замоления съд, и това е било потвърдено от молещия съд.

2. В допълнение към основанията, посочени в параграф 1, изпълнение на искането може да бъде отказано само ако:

а) искането не попада в обхвата, установен в член 1 от настоящия регламент, или

б) изпълнението на искането съгласно правото на държавата-членка на замоления съд не попада във функциите на съдебната власт; или

в) молещият съд не изпълнява искането на замоления съд да попълни искането съгласно член 8 в рамките на 30 дни след като замоленият съд е поискал това да се направи; или

г) депозит или аванс, който е поискан в съответствие с член 18, параграф 3, не е предоставен в рамките на 60 дни след като замоленият съд е поискал такъв депозит или аванс.

3. Изпълнението не може да бъде отказано от замоления съд единствено на основание, че съгласно правото на неговата държава-членка съдилищата на тази държава-членка имат изключителната компетентност по делото — предмет на иска, или че правото на тази държава-членка не признава правото на иск по него.

4. Ако изпълнение на искането е отказано на едно от основанията в параграф 2, замоленият съд съобщава това на молещия съд в рамките на 60 дни от приемането на искането от замоления съд чрез използване на формуляр З от приложението.

Член 15

Нотифициране на забавяне

Ако замоленият съд не е в състояние да изпълни искането в рамките на 90 дни от получаването му, той нотифицира за това молещия съд чрез използване на формуляр Ж от приложението. Когато го прави, причините за забавянето трябва да бъдат представени заедно с предвижданото време, което замоленият съд очаква да му е необходимо за изпълнение на искането.

Член 16

Процедура след изпълнение на искането

Замоленият съд незабавно изпраща на молещия съд документите, които представляват изпълнение на искането, и когато е подходящо, връща получените от молещия съд документи. Документите трябва да бъдат придружени от потвърждението за изпълнение на искането чрез използване на формуляр З от приложението.

▼B

Раздел 4

Директно събиране на доказателства от молещия съд

Член 17

1. Когато съда иска директно да се съберат доказателства в друга държава-членка, той представя искане до централния орган или друг компетентен орган на тази държава, който е определен съгласно член 3, параграф 3, като за целта се използва формуляр И от приложението.

2. Директното събиране на доказателства може да се осъществи само ако то се изпълнява на доброволна основа, без принудителни мерки.

Когато директното събиране на доказателства изисква изслушване на лице, молещият съд съобщава на лицето, че процедурата ще се осъществи на доброволна основа.

3. Събирането на доказателства се извършва от член на съдебния персонал или от всяко друго лице, такова като експерт, който е определен в съответствие с правото на държавата-членка на молещия съд.

4. В рамките на 30 дни от получаване на искането централният орган или компетентният орган на замолената държава-членка съобщава на молещия съд дали той приема и, ако е подходящо, при какви условия съгласно правото на неговата държава-членка такова производство да бъде извършено, чрез използване на формуляр Й.

По-специално, централният орган или компетентният орган могат да определят съд на тяхната държава-членка, който да участва в събирането на доказателство с цел надлежно спазване на този член или условията, които трябва да се създадат.

Централният орган или компетентният орган поощряват използването на комуникационни технологии, като видео- и телеконферентна връзка.

5. Централният орган или компетентният орган могат да откажат директното събиране на доказателства само ако:

а) искането не попада в обхвата по член 1 от настоящият регламент,

б) искането не съдържа цялата необходима информация съгласно член 4; или

в) исканото за директно събиране на доказателства противоречи на основните принципи на правото на неговата държава-членка.

6. Без да се засягат условията по параграф 4, молещият съд изпълнява искането в съответствие с правото на неговата държава-членка.

Раздел 5

Разноски

Член 18

1. Изпълнение на искането в съответствие с член 10 не дава основание за иск за възстановяване на такси и разноски.

2. Въпреки това, ако това се изисква от замоления съд, молещият съд незабавно осигурява възстановяване на:

▼B

— възнагражденията, които са платени на експерти и преводачи, и

— разноски, които произтичат от прилагането на член 10, параграфи 3 и 4.

Задължението на страните да понасят таксите или разноски се урежда от правото на държавата-членка на молещия съд.

3. Когато се изисква становище от експерт, замоленият съд може преди да изпълни искането, да поиска молещия съд за съответен депозит или аванс по исканите разноски. Във всички други случаи депозитът или авансът не е условие за изпълнение на искането.

Депозитът или авансът се депозира от страните, ако това се изисква от правото на държавата-членка на молещия съд.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Правила за прилагане

1. Комисията изготвя и редовно актуализира наръчник, който е достъпен и по електронен път, който съдържа представената от държавите-членки в съответствие с член 22 информация и по действащи международни договори или споразумения съгласно член 21.

▼M1

2. Актуализирането или внасянето на технически изменения на стандартните формуляри, установени в приложението, се извършват от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 20, параграф 2.

Член 20

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 21

Връзка със съществуващи или бъдещи международни договори и споразумения между държавите-членки

1. Настоящият регламент има предимство по отношение на въпроси, за които се прилага, пред други разпоредби на двустранни или многостранни договори или споразумения, сключени от държавите-членки, и по-специално Хагската конвенция за гражданско производство от 1 март 1954 г. и Хагската конвенция за събиране на доказателства в чужбина по граждански или търговски дела от 18 март 1970 г., при отношенията между държавите-членки.

2. Настоящият регламент не пречи на държавите-членки да поддържат или да сключват международни договори и споразумения между две или повече от тях за по-нататъшно улесняване на събирането на доказателства, при положение че те са съвместими с настоящия регламент.

▼B

3. Държавите-членки изпращат на Комисията:

а) преди 1 юли 2003 г. — копия от международни договори или споразумения, които са в сила между държавите-членки, които са посочени в параграф 2;

б) копия от международни договори или споразумения, които са сключени между държавите-членки и са посочени в параграф 2, както и проекти на такива международни договори или споразумения, които те възнамеряват да сключат; и

в) всяко денонсиране или изменения на такива международни договори или споразумения.

Член 22

Съобщаване

Преди 1 юли 2003 г. всяка държава-членка съобщава на Комисията:

а) списъка по член 2, параграф 2, който определя териториалната и специалната компетентност на съдилищата;

б) имена и адреси на централния орган и компетентните органи по член 3, като се посочва тяхната териториална компетентност;

в) технически средства за получаване искания, които са на разположение на съдилища, които са включени в списъка съгласно член 2, параграф 2;

г) езиците, които могат да се използват за исканията, както това е определено в член 5.

Държавите-членки съобщават на Комисията за всяка значителна промяна в тази информация.

Член 23

Преглед

Не по-късно от 1 януари 2007 г. и всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад относно прилагането на настоящия регламент, като отделя особено внимание на практическото приложение на член 3, параграф 1, буква в) и параграф 3, както и на членове 17 и 18.

Член 24

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на 1 юли 2001 г.

2. Настоящият регламент се прилага от 1 януари 2004 г. с изключение на членове 19, 21 и 22, които се прилагат от 1 юли 2001 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Формуляр А

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

3.1 Наименование

3.2 Адрес

3.2.1 [illegible]

3.2.2 [illegible]

3.2.3 Държава

3.3 [illegible]

3.4 Факс

3.5 Електронна поща

4 [illegible]

4.1 Наименование

4.2 Адрес

4.2.1 [illegible]

4.2.2 [illegible]

4.2.3 Държава

4.3 [illegible]

4.4 Факс

4.5 Електронна поща

5 [illegible]

5.1 Наименование

5.2 Адрес

5.2.1 [illegible]

5.2.2 [illegible]

5.2.3 Държава

▼B

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

6 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

7 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

8 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

▼B

9 [illegible]

9.1 [illegible] :

9.2 [illegible] :

10 [illegible]

10.1 [illegible] :

10.2 [illegible] —

10.2.1 [illegible]

10.2.2 [illegible]

10.2.3 [illegible]

10.2.4 [illegible]

11 [illegible]

12 [illegible]

12.1 [illegible]

12.2 [illegible]

12.2.1 [illegible]

12.2.2 [illegible]

12.2.3 [illegible]

12.2.4 [illegible]

12.2.5 [illegible]

12.2.6 [illegible]

12.2.7 [illegible]

12.2.8 [illegible]

12.2.8.1 [illegible] —

12.2.8.1 [illegible] —

12.2.9 [illegible]

12.3 [illegible]

12.3.1 [illegible]

12.3.2 [illegible]

▼**B**

[illegible]

▼B

ФОРМУЛЯР

[illegible]

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

   4.1 [illegible]

   4.2 [illegible]

   4.2.1 [illegible]

   4.2.2 [illegible]

   4.2.3 [illegible]

   4.3 [illegible]

   4.4 [illegible]

   4.5 [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

   6.1 [illegible] ☐

   6.1.1 [illegible]

   6.2 [illegible] ☐

[illegible]

[illegible]

▼B

ФОРМУЛЯР В

[[illegible]]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible]

6 [illegible]

Обяснения

[illegible]

▼B

ФОРМУЛЯР

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible]

[illegible]

[illegible]

▼**B**

Формуляр 1

[illegible]

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible]

[illegible]

6 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

▼B

ФОРМУЛЯР

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

3.1 [illegible]

3.2 [illegible]

3.2.1 [illegible]

3.2.2 [illegible]

3.2.3 [illegible]

3.3 [illegible]

3.4 [illegible]

3.5 [illegible]

4 [illegible]

4.1 [illegible]

4.2 [illegible]

4.2.1 [illegible]

4.2.2 [illegible]

4.2.3 [illegible]

4.3 [illegible]

4.4 [illegible]

4.5 [illegible]

5 [illegible]

6 [illegible]

7 [illegible]

▼B

[illegible]

[illegible]

[illegible]

▼B

Форма [illegible]

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible]

6 [illegible]

[illegible]

[illegible]

▼B

ФОРМУЛЯР

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible] ☐

[illegible]

6 [illegible]

6.1 [illegible]

6.1.1. [illegible] ☐

6.1.2 [illegible] ☐

6.2 [illegible] ☐

6.3 [illegible] ☐

6.4 [illegible] ☐

6.5 [illegible] ☐

[illegible]

[illegible]

▼B

Фонд [illegible]

[illegible]

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

3.1 [illegible]

3.2 [illegible]

3.2.1 [illegible]

3.2.2 [illegible]

3.2.3 [illegible]

3.3 [illegible]

3.4 [illegible]

3.5 [illegible]

4 [illegible]

4.1 [illegible]

4.2 [illegible]

4.2.1 [illegible]

4.2.2 [illegible]

4.2.3 [illegible]

4.3 [illegible]

4.4 [illegible]

4.5 [illegible]

5 [illegible]

5.1 [illegible]

5.2 [illegible]

5.2.1 [illegible]

5.2.2 [illegible]

5.2.3 [illegible]

▼B

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

6. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

7. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

8. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

▼B

[illegible]

Составил:

Дата:

▼B

ФОРМУЛЯР Й

[illegible]

1 [illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

4.1. [illegible]

4.2 [illegible]

4.2.1 [illegible]

4.2.2 [illegible]

4.2.3 [illegible]

4.3 [illegible]

4.4 [illegible]

4.5 [illegible]

5 [illegible]

5.1 [illegible] ☐

5.2 [illegible] ☐

5.3 [illegible]

5.3.1 [illegible] ☐

5.3.2 [illegible] ☐

5.3.3 [illegible] ☐

[illegible]

[illegible]

6в

Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове

32003L0008

L 26/41 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ 31.1.2003

ДИРЕКТИВА 2003/8/ЕО НА СЪВЕТА
от 27 януари 2003 година
за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67 от него,

като взе предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Европейския парламент [2],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [3],

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз си е поставил за цел поддържането и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което е гарантирано свободното движение на хора. С оглед постепенното създаване на такава пространство Общността следва да приеме, освен друго, мерки във връзка с правното сътрудничество в гражданските дела, които имат презгранично значение и които са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Съгласно член 65, буква в) от Договора тези мерки следва да включат мерки за премахването на пречките за доброто функциониране на гражданското съдопроизводство, ако е необходимо, чрез насърчаване на съвместимостта на гражданско-процесуалните правила, които са приложими в държавите-членки.

(3) Европейският съвет от Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. призова Съвета да установи минимални стандарти, които да гарантират адекватно ниво на правна помощ в презграничните дела в рамките на Съюза.

(4) Всички държави-членки са договарящи се страни по Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г. Въпросите, които се разглеждат в настоящата директива, ще се решават в съответствие с посочената конвенция, и по-специално като се спазва принципът за равнопоставеност на двете страни по спора.

(5) Настоящата директива се стреми да насърчи прилагането на правна помощ при презгранични спорове за лица, които не притежават достатъчно средства, когато е необходима помощ за гарантиране на ефективен достъп до правосъдие. Общопризнатото право на достъп до правосъдие се потвърждава също и от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(6) Нито липсата на средства на страна по съдебен процес, независимо дали тя се явява ищец или ответник, нито трудностите, възникващи от презграничния обхват на спора, не е допустимо да възпрепятстват ефективния достъп до правосъдие.

(7) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, като действат поотделно, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в посочения член, настоящата директива не излиза извън рамките на необходимото за постигането на тези цели.

(8) Основната цел на настоящата директива е да гарантира адекватно ниво на правна помощ при презгранични спорове чрез установяването на някои минимални общи стандарти, които се отнасят до правната помощ при такива спорове. Директивата на съвета е най-подходящият законодателен акт за тази цел.

(9) Настоящата директива се прилага за презгранични спорове по граждански и търговски дела.

(10) Всички лица, които участват в граждански или търговски спор, който попада в обсега на настоящата директива, трябва да са в състояние да упражнят правата си в съдилищата, даже ако финансовото им положение прави невъзможно за тях да поемат разноските по делото. Правната помощ се разглежда като подходяща, когато тя позволява на получателя ефективен достъп до правосъдие в съответствие с условията на настоящата директива.

(11) Правната помощ обхваща предоставяне на съвети преди съдебния процес, с оглед постигане на споразумение преди започване на съдебното производството, правна помощ за внасяне на делото в съда и представителство пред съда, както и подпомагане или освобождаване от съдебни разноски.

(12) Оставя на законодателството на държавата-членка, в която заседава съдът, или в която се търси принудително изпълнение, да определи дали съдебните разноски могат да включват разноските на противната страна, наложени на получателя на правна помощ.

(13) Всички граждани на Съюза, било то с местоживеене, или с обичайно пребиваване на територията на някоя държава-членка, имат правото на правна помощ при презгранични спорове, ако отговарят на условията, предвидени в настоящата директива. Същото важи и за граждани на трети държави, които постоянно и законно пребивават в държава-членка.

---

(1) ОВ C 103 E, 30.4.2002 г., стр. 368.
(2) Становище от 25 септември 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
(3) ОВ C 221,17.9.2002 г., стр. 64.

(14) Държавите-членки следва да са свободни да определят прага, над който едно лице би се считало за способно да поеме съдебните разноски при определените в настоящата директива условия. Такива прагове следва да се определят в светлината на различни обективни фактори, като доход, капитал или семейно положение.

(15) Целта на настоящата директива не би могла все пак да бъде постигната, ако кандидатстващите за правна помощ не притежават възможността да докажат, че те не могат да понесат съдебните разноски, дори ако техните средства надвишават прага, определен от съответната държава-членка, в която заседава съдът. Когато правят преценка дали да се предостави правна помощ на тази основа, властите в държавата-членка, в която заседава съдът, могат да вземат предвид информацията за факта, че кандидатът удовлетворява критериите по отношение на финансовите изисквания в държавата-членка на местоживеене или обичайно пребиваване.

(16) Възможността в същия случай да се прибегне към други механизми за гарантиране на ефективен достъп до правосъдие не е правна помощ. Тя обаче потвърждава презумпцията, че съответното лице може да понесе разноските във връзка със съдебното производство въпреки своето неблагоприятно финансово положение.

(17) На държавите-членки е позволено да отхвърлят молби за правна помощ във връзка с очевидно необосновани искове или на основания, свързани с основателността на делото, доколкото се предлагат съвети преди съдебния процес и се гарантира достъп до правосъдие. Когато вземат решение относно основателността на молбата, държавите-членки могат да отхвърлят молби за правна помощ, когато кандидатът претендира за увреждане на неговата или нейната репутация, но не е претърпял материални или финансови загуби, или молбата се отнася за претенция, възникваща директно от занаята или професията на кандидата като самостоятелно зает.

(18) Сложността и различията между правните системи на държавите-членки, както и разходите, които са присъщи на презграничния мащаб на спора, не следва да правят невъзможен достъпа до правосъдие. Правната помощ следва съобразно с това да покрива разходите, които са директно свързани с презграничния мащаб на спора.

(19) Когато преценяват дали е необходимо физическото присъствие на дадено лице в съда, съдилищата на държавата-членка следва да вземат предвид всички предимства на възможностите, предлагани от Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите-членки при събирането на доказателства по граждански и търговски дела [1].

(20) Ако се предоставя правна помощ, тя трябва да обхваща целия процес, включително разходите, възникнали във връзка с изпълнението на решението; получателят следва да продължи да получава тази помощ, ако има обжалване срещу или от получателя, доколкото условията във връзка с финансовите средства и същността на спора продължават да бъдат удовлетворени.

(21) Правна помощ се предоставя при еднакви условия както за стандартния съдебен процес, така и за извънсъдебни процедури, като посредничество, когато прибягването към тях се изисква от закона или се разпорежда от съда.

(22) Правна помощ се предоставя също за принудителното изпълнение въз основа на официални документи на друга държава-членка съгласно условията, определени в настоящата директива.

(23) Тъй като правната помощ се дава от държава-членка, в която заседава съдът или където се търси принудително изпълнение, освен помощ преди съдебен процес, ако кандидатът за правна помощ не е с местоживеене или с обичайно пребиваване в държавата-членка, в която заседава съдът, тази държава-членка трябва да прилага своето собствено законодателство в съответствие с принципите на настоящата директива.

(24) Уместно е правната помощ да се предоставя или отказва от компетентния орган в държавата-членка, в която заседава съдът, или където ще се изпълнява решението. Това важи както когато съдът разглежда делото по същество, така и когато той първо трябва да реши дали има юрисдикция.

(25) Между държавите-членки следва да се организира съдебно сътрудничество по гражданските дела, да се насърчи информацията за публичните и професионалните среди и да се опрости и ускори предаването на молбите за правна помощ между държавите-членки.

(26) Механизмите за уведомяване и предаване, предвидени от настоящата директива, са вдъхновени директно от тези в Европейското споразумение за предаването на молби за правна помощ, подписано в Страсбург на 27 януари 1977 г., наричано оттук нататък „Споразумението от 1977 г.“. Определя се срок за предаване на молби за правна помощ, какъвто няма определен в Споразумението от 1977 г. Един относително по-кратък срок допринася за гладкото функциониране на правосъдието.

(27) Информацията, предавана съгласно настоящата директива, се ползва от защита. Тъй като са приложими Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни [2], както и Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработката на лични данни и защитата на неприкосновеността на личния живот в телекомуникационния сектор [3], няма необходимост от конкретни разпоредби относно защита на данни в настоящата директива.

[1] ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1.

[2] ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

[3] ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

(28) Създаването на стандартен формуляр на молби за правна помощ и за предаването на молби за правна помощ в случай на презгранични спорове ще направи процедурите по-лесни и бързи.

(29) Освен това формуляри на молби, както и националните образци на молби трябва да бъдат на разположение на европейско равнище чрез информационната система на Европейската правна мрежа, създадена в съответствие с Решение 2001/470/ЕО ([1]).

(30) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняването на пълномощията по прилагането, предоставени на Комисията ([2]).

(31) Следва да се посочи, че създаването на минимални стандарти по отношение на презграничните спорове не пречи на държавите-членки да предвиждат по-благоприятни условия за кандидатите и получателите на правна помощ.

(32) Споразумението от 1977 г. и Допълнителният протокол към Европейското споразумение за предаването на молби за правна помощ, подписан в Москва през 2001 г., остават приложими по отношение на отношенията между държавите-членки и трети страни, които са страни по Споразумението от 1977 г. или по протокола. Тази директива обаче има предимство пред разпоредбите, съдържащи се в Споразумението от 1977 г. и протокола в отношенията между държавите-членки.

(33) Обединеното кралство и Ирландия са уведомили за своето желание да участват в приемането на настоящата директива в съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност.

(34) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящата директива, не е обвързана с нея и не подлежи на прилагането ѝ,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Цели и приложно поле

1. Целта на настоящата директива е да подобри достъпа до правосъдие при презграничните спорове чрез установяването на минимални общи правила, свързани с правната помощ при такива спорове.

2. Тя се прилага в презгранични спорове по граждански и търговски дела независимо от вида на съда. Тя не се отнася по-специално за данъчни, митнически и административни дела.

3. В настоящата директива „държави-членки“ означава държавите-членки с изключение на Дания.

Член 2

Презгранични спорове

1. За целите на настоящата директива презграничен спор е такъв, в който страната по спора, която кандидатства за правна помощ по смисъла на настоящата директива, е с местоживеене или обичайно пребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка, където заседава съдът или където ще бъде изпълнено решението.

2. Държавата-членка, в която е местоживеенето на дадена страна, се определя в съответствие с член 59 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ([3]).

3. Моментът за определяне дали съществува презграничен спор е времето, когато се внася молбата в съответствие с настоящата директива.

ГЛАВА II

ПРАВО НА ПРАВНА ПОМОЩ

Член 3

Право на правна помощ

1. Физическите лица, които са страни па спор, който е обхванат от настоящата директива, имат правото да получат подходяща правна помощ, която да гарантира ефективния им достъп до правосъдие, в съответствие с условията на настоящата директива.

2. Правната помощ се счита за подходяща, когато тя гарантира:

а) предоставяне на съвет преди съдебния процес с оглед постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството;

б) правна помощ и представителство в съда, както и подпомагане или освобождаване от съдебни разноски на получателя, включително разноските по член 7 и таксите за лица, които са упълномощени от съда да извършват действия по време на съдебния процес.

В държави-членки, в които губещата страна поема разноските на насрещната страна, ако получателят загуби делото, правната помощ покрива разноските, които се направени от насрещната страна, ако тя би покрила такива разноски, ако получателят е с местоживеене или с обичайно пребиваване в държавата-членка, в която заседава съдът.

([1]) ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([3]) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1496/2002 на Комисията (ОВ L 225, 22.8.2002 г., стр. 13).

3. Държавите-членки не е необходимо да осигуряват правна помощ или процесуално представителство в съда при съдебните производства, които са специално предназначени да предоставят възможност на страните в процеса да доказват тезата си по делото лично, освен когато съдът или друг компетентен орган решат друго, за да гарантират равнопоставеност на страните или с оглед сложността на делото.

4. Държавите-членки могат да изискат от получателите на правна помощ да платят приемливи вноски за сметка на съдебните разноски, като отчитат условията, които са предвидени в член 5.

5. Държавите-членки могат да предвидят компетентният орган да може да реши, че получателите на правна помощ трябва да я възстановят изцяло или частично, ако финансовото им положение се е подобрило съществено или ако решението за предоставяне на правна помощ е било взето на базата на неточна информация, предоставена от получателя.

Член 4

Недопускане на дискриминация

Държавите-членки предоставят правна помощ без дискриминация на гражданите на Съюза и на граждани на трети страни, които пребивават законно в държавата-членка.

ГЛАВА III

УСЛОВИЯ И РАЗМЕР НА ПРАВНАТА ПОМОЩ

Член 5

Условия относно финансови средства

1. Държавите-членки предоставят правна помощ на лицата по член 3, параграф 1, които частично или изцяло не са в състояние да поемат съдебните разноски, посочени в член 3, параграф 2, в резултат на тяхното икономическо положение, за да осигурят ефективния им достъп до правосъдие.

2. Икономическото положение на дадено лице се оценява от компетентния орган на държавата-членка, в която е съдът, в светлината на различни обективни фактори, като доход, капитал или положение на семейството, включвайки оценка на средствата на лицата, които финансово зависят от кандидата.

3. Държавите-членки могат да определят прагове, над които кандидатите за правна помощ се считат частично или изцяло в състояние да поемат съдебните разноски, предвидени в член 3, параграф 2. Тези прагове се определят на основа на критериите, които са определени в параграф 2 от настоящия член.

4. Определените съгласно параграф 3 от настоящия член граници не ограничава кандидатите за правна помощ, които са над праговете да им бъде предоставена правна помощ, ако те докажат, че те не са в състояние да платят разноските по член 3, параграф 2 в резултат на разликите в разходите за живот между държавите-членки на местоживеене или обичайно пребиваване и на съда.

5. Не е необходимо да се предоставя правна помощ на кандидати, които в същия случай имат ефективен достъп до други механизми, които покриват съдебните разноски по член 3, параграф 2.

Член 6

Условия относно същността на споровете

1. Държавите-членки могат да предвидят молбите за правна помощ във връзка с искове, които са очевидно неоснователни, да могат да бъдат отхвърляни от компетентния орган.

2. Ако се предоставят съвети преди започване на съдебния процес, ползването на по-нататъшна правна помощ може да бъде отказана или прекратена на основания, свързани с основателността на делото, доколкото се гарантира достъп до правосъдие.

3. Когато вземат решение по основателността на молбата и без да нарушават правата по член 5, държавите-членки съобразяват важността на отделното дело за кандидата, но могат също да вземат предвид и характера на делото, когато кандидатът претендира за увреждане на неговата или нейната репутация, но не е претърпял материални или финансови загуби или молбата се отнася за претенция, възникваща директно от занята или професията на кандидата като самостоятелно зает.

Член 7

Разходи, свързани с презграничния характер на спора

Правната помощ, която е предоставена в държавата-членка, в която заседава съдът, обхваща следните разноски, които са директно свързани с презграничния характер на спора:

а) устен превод;

б) писмен превод на документите, които се изискват от съда или от компетентния орган и са представени от получателя и които са необходими за решаване на делото; и

в) пътните разноски се поемат от кандидата, когато по закон или от съда на държавата-членка се изисква физическото присъствие на лицата, които имат задължение да се представят на делото на ищеца и съдът реши, че съответните лице не могат да бъдат изслушани от съда по друг начин.

Член 8

Разходи, които се покриват от държавата-членка на местоживеене или на обичайно пребиваване

Държавата-членка, в която кандидатстващият за правна помощ има местоживеене или обичайно пребиваване, предоставя правна помощ по член 3, параграф 2 и покрива:

а) разноски, свързани с помощта на местен адвокат или друго лице, което има право по закон да дава правни съвети, които са възникнали в държавата-членка, в която заседава съдът;

б) превода на исковата молба и на необходимите подкрепящи документи, когато исковата молба се внася пред органа в държавата-членка.

Член 9

Непрекъснатост на правната помощ

1. Правната помощ продължава да се предоставя изцяло или частично на получатели, за да покрива разходите, възникнали по изпълнението на съдебното решение в държавата-членка, в която заседава съдът.

2. Получател, който е получил правна помощ в държавата-членка, в която заседава съдът, получава правна помощ, предвидена от закона на държавата-членка, в която се търси признаване или изпълнение.

3. Правната помощ продължава да се предоставя, ако се предяви жалба срещу или от получателя, подчинявайки се на условията на членове 5 и 6.

4. Държавите-членки могат да предвидят разпоредби за преразглеждането на молбата във всеки етап на процеса на основания, предвидени в член 3, параграфи 3 и 5 и членове 5 и 6, включително процедурите по параграфи от 1 до 3 от настоящия член.

Член 10

Извънсъдебни процедури

Правна помощ се предоставя също за извънсъдебни процедури в съответствие с условията на настоящата директива, ако законът изисква страните да ги използват или ако страните по спора бъдат задължени от съда да прибягнат до тях.

Член 11

Публични актове

Правна помощ се предоставя за принудителното изпълнение въз основа на официални документи на друга държава-членка съгласно условията по настоящата директива

ГЛАВА IV

ПРОЦЕДУРА

Член 12

Орган, който предоставя правна помощ

Правната помощ се предоставя или се отказва от компетентния орган на държавата-членка, в която се намира съдът, без да се засягат разпоредбите на член 8.

Член 13

Подаване и предаване на молби за правна помощ

1. Молбите за правна помощ могат да се подават пред:

а) компетентния орган на държавата-членка, в която кандидатът има местоживеене или обичайно пребиваване (предаващ орган); или

б) компетентния орган на държавата-членка, в която се намира съдът или в която се изпълнява решението (получаващ орган).

2. Молбата за правна помощ се попълва, а подкрепящите документи се превеждат на:

а) официалния език или един от официалните езици на държавата-членка, на компетентния получаващ орган, който отговаря на един от езиците на институциите на Общността; или

б) друг език, който тази държава-членка е посочила, че може да приеме в съответствие с член 14, параграф 3.

3. Компетентните предаващи органи могат да решат да откажат да предадат дадена молба, ако тя е очевидно:

а) неоснователна; или

б) извън обхвата на настоящата директива.

По отношение на такива решения са приложими правилата на член 15, параграфи 2 и 3.

4. Компетентният предаващ орган съдейства на кандидата, като осигурява молбата да бъде придружена от всички подкрепящи документи, които му е известно, че са необходими, за да може да се вземе решение по молбата. Той също съдейства на кандидата с гарантирането на всякакъв необходим превод на подкрепящите документи в съответствие с член 8, буква б).

Компетентният предаващ орган предава молбата на компетентния получаващ орган в другата държава-членка в срок от 15 дни от получаването на молбата, надлежно попълнена на един от езиците, посочени в параграф 2, както и на подкрепящите документи, които са преведени, когато е необходимо, на един от тези езици.

5. Документите, които се предават съгласно настоящата директива, са освободени от легализация или всякакви еквивалентни формалности.

6. Държавата-членка може да не събира такси за предоставените услуги в съответствие с параграф 4. Държавите-членки, в които кандидатът за правна помощ има местоживеене или обичайно пребиваване, могат да предвидят, че кандидатът трябва да възстанови разходите за превода, понесени от предаващия орган, ако молбата за правна помощ бъде отхвърлена от компетентния орган.

Член 14

Компетентни органи и език

1. Държавите-членки определят органа или органите, които са компетентни да изпращат (предаващи органи) и да получават (получаващи органи) молбата.

2. Всяка държава-членка предоставя на Комисията следната информация:

— наименованията и адресите на компетентните получаващи и предаващи органи по параграф 1,

— териториалния обхват на компетентността им,

— начина за осъществяване на комуникация за приемане на молбите, и

— езиците, на които може да се състави молбата.

3. Държавите-членки нотифицират Комисията за официалния език или езици на институциите на Общността, различни от техния собствен, който е или са приемливи за компетентния получаващ орган за съставяне на молбите за правна помощ, които ще се получават в съответствие с настоящата директива.

4. Държавите-членки предават на Комисията информацията по параграфи 2 и 3 преди 30 ноември 2004 г. Комисията се уведомява за всяко последващо изменение на такава информация не по-късно от два месеца преди изменението да влезе в сила в тази държава-членка.

5. Информацията по параграфи 2 и 3 се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 15

Обработване на молбите

1. Националните органи, които са компетентни да вземат решения по молбите за правна помощ, гарантират, че кандидатите са напълно информирани за обработването на молбата.

2. Когато молбите са напълно или частично отхвърлени, се дават основанията за отхвърлянето.

3. Държавите-членки предвиждат разпоредби за разглеждането на обжалвания на решения, които отхвърлят молбите за правна помощ. Държавите-членки могат да освободят случаи, в които молбата за правна помощ е отхвърлена от съда, срещу чието решение по предмета на делото няма правно средство за защита съгласно националното законодателство или чрез апелативен съд.

4. Когато обжалванията на решение, отказващо или прекратяващо правна помощ по силата на член 6 са от административен характер, те винаги са изключително само предмет на съдебно разглеждане.

Член 16

Стандартна форма

1. За улесняване предаването в съответствие с процедурата по член 17, параграф 2 се установява стандартна форма за молби за правна помощ и за предаването на такива молби.

2. Стандартната форма за предаване на молби за правна помощ се определя най-късно до 30 май 2003 г.

Стандартната форма за молби за правна помощ се определя най-късно до 30 ноември 2004 г.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 18

Информация

Компетентните национални органи съдействат за предоставянето на информация на широката общественост и на професионалните среди относно различните системи на правна помощ, в частност използвайки Европейската правна мрежа, създадена в съответствие с Решение 2001/470/ЕО.

Член 19

По-благоприятни условия

Настоящата директива не ограничава държавите-членки да предвиждат по-благоприятни условия за кандидатите и получателите на правна помощ.

Член 20

Връзка с други международни договори

Както за отношенията между държавите-членки, така и по отношение на въпроси, по които тя се прилага, настоящата директива има предимство спрямо нормите, които се съдържат в двустранни и многостранни споразумения, сключени от държавите-членки, включително:

а) Европейското споразумение за предаване на молби за правна помощ, подписано в Страсбург на 27 януари 1977 г., изменено с Допълнителния протокол към Европейското споразумение за предаване на молби за правна помощ, подписан в Москва през 2001 г.;

б) Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за международния достъп до правосъдие.

Член 21

Транспониране в националното законодателство

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 30 ноември 2004 г., с изключение на член 3, параграф 2, буква а), за която привеждането на националното законодателство в съответствие с настоящата директива става преди 30 май 2006 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 22

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 23

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки съгласно Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 27 януари 2003 година.

За Съвета

Председател

G. PAPANDREOU

7

Официални документи

7a

Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1191 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 6 юли 2016 година

за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 21, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, в което е осигурено свободното движение на хора. С цел да се гарантира свободното движение на официални документи в рамките на Съюза и по този начин да се насърчи свободното движение на гражданите на Съюза, Съюзът следва да приеме конкретни мерки за опростяване на действащите административни изисквания, свързани с представянето в държава членка на някои официални документи, издадени от органите на друга държава членка.

(2) Всички държави членки са договарящи страни по Хагската конвенция от 5 октомври 1961 г. за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове („Конвенцията за апостила“), с която бе въведена система за опростено движение на официални документи, издадени от държавите — страни по тази конвенция.

(3) В съответствие с принципа на взаимно доверие и за да се насърчи свободното движение на хора в рамките на Съюза, с настоящия регламент следва да се създаде система за допълнително опростяване на административните формални процедури за движението на някои официални документи и техните заверени копия, когато тези официални документи и техните заверени копия са издадени от орган на държава членка с цел представяне в друга държава членка.

(4) Създадената с настоящия регламент система не следва да засяга възможността на лицата да продължат да се възползват, ако желаят, от други системи, които освобождават официалните документи от легализация или подобна формална процедура и които са приложими между държавите членки. По-специално настоящият регламент следва да се разглежда като самостоятелен инструмент, отделен от Конвенцията за апостила.

([1]) ОВ C 327, 12.11.2013 г., стр. 52.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 4 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 10 март 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 10 май 2016 г.

(5) Следва да се съхрани съвместното съществуване на създадената с този регламент система и други системи, приложими между държавите членки. По отношение на Конвенцията за апостила, въпреки че не следва да бъде възможно за органите на държавите членки да изискват апостил, когато лице представя пред тях официален документ, попадащ в обхвата на настоящия регламент и издаден в друга държава членка, с настоящия регламент държавите членки не следва да се възпрепятстват да издават апостил, когато лице реши да поиска това. Освен това с настоящия регламент не следва да се възпрепятства дадено лице да продължи да използва в определена държава членка апостил, издаден в друга държава членка. Поради това Конвенцията за апостила може все още да се използва по искане на дадено лице в отношенията между държавите членки. Когато лице подава искане за апостил на официален документ, попадащ в обхвата на настоящия регламент, издаващите национални органи следва да използват подходящи начини, за да уведомят лицето, че съгласно системата, въведена с настоящия регламент, апостилът вече не е необходим, ако това лице възнамерява да представи документа в друга държава членка. При всички случаи държавите членки следва да предоставят тази информация посредством всички подходящи средства.

(6) Настоящият регламент се прилага за официални документи, издадени от органите на държава членка в съответствие с националното ѝ право, чиято основна цел е да установят един от следните факти: раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, име, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), развод, законна раздяла или унищожаване на брака, регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), прекратяване на регистрирано партньорство, законна раздяла или анулиране на регистрирано партньорство, произход, осиновяване, местоживеене и/или местопребиваване, или гражданство. Настоящият регламент следва също да обхваща официални документи, издадени за лице от държавата членка, чийто гражданин е това лице, с цел удостоверяване на липсата на съдебно минало за това лице. Освен това настоящият регламент следва да обхваща официални документи, чието представяне може да се изиска от граждани на Съюза, пребиваващи в държава членка, на която не са граждани, когато, съгласно съответното законодателство на Съюза, те искат да гласуват или да се представят като кандидати в избори за Европейски парламент или за общински избори в държавата членка, в която пребиват.

(7) С настоящия регламент не следва да се въвежда задължение за държавите членки да издават официални документи, които не съществуват съгласно националното им право.

(8) Настоящият регламент следва да се прилага и спрямо заверените копия на официални документи, изготвени от компетентен орган на държавата членка, в която е бил издаден оригиналът на официалния документ. В обхвата на настоящия регламент обаче не следва да попадат копията на заверените копия.

(9) В обхвата на настоящия регламент следва да попаднат и електронните версии на официалните документи и многоезичните стандартни формуляри, които са подходящи за електронен обмен. Всяка държава членка обаче следва да реши, в съответствие с националното си право, дали и при какви условия могат да се представят официални документи и многоезични стандартни формуляри в електронен формат.

(10) Настоящият регламент не следва да се прилага за паспорти или лични карти, издадени в дадена държава членка, тъй като такива документи не подлежат на легализация или подобна формална процедура при представянето им в друга държава членка.

(11) Настоящият регламент, и по-специално включеният в него механизъм за административно сътрудничество не следва да се прилагат спрямо документи за гражданско състояние, издадени въз основа на съответните конвенции на Международната комисия по гражданско състояние (ICCS).

(12) Официалните документи за промяна на име следва също да се разглеждат като официални документи, чиято главна цел е установяването на името на дадено лице.

(13) Понятието „семейно положение“ следва да се разглежда като означаващо статута на физическо лице — женен/омъжена, разделен/разделена или неженен/неомъжена, включително несемеен/несемейна, разведен/разведена или вдовец/вдовица.

(14) Понятието „произход“ следва да се разглежда като означаващо правната връзка между дете и неговите родители.

(15) За целите на настоящия регламент понятията „местоживеене“, „местопребиваване“ и „гражданство“ следва да се разглеждат в съответствие с националното право.

(16) Понятието „регистър за съдимост“ следва да се тълкува като отнасящо се до националния регистър или регистри, в които се вписват присъди в съответствие с националното право. „Присъда“ следва да се тълкува като отнасяща се до окончателно решение на наказателен съд, постановено срещу физическо лице във връзка с наказуемо деяние, доколкото този вид решения подлежат на вписване в регистрите за съдимост на осъждащата държава членка.

(17) Опростяването на изискванията за представяне в държава членка на официални документи, издадени в друга държава членка, следва да донесе явни ползи на гражданите на Съюза. Поради своето различно правно естество документите, издадени от частни лица, следва да бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент. Официалните документи, издадени от органите на трети държави, също следва бъдат изключени от обхвата на настоящия регламент, включително когато вече са били приети като автентични от органите на държава членка. Изключването на официалните документи, издадени от органите на трети държави, следва да се приложи и за изготвените от органите на държава членка заверени копия на официални документи, издадени от органите на трета държава.

(18) Целта на настоящия регламент не е промяна на материалното право на държавите членки, свързано с раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, име, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), развод, законна раздяла или унищожаване на брака, регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), прекратяване на регистрирано партньорство, законна раздяла или анулиране на регистрирано партньорство, произход, осиновяване, местоживеене и/или местопребиваване, гражданство, липса на съдебно минало или с официални документи, чието представяне може да бъде изискано от държава членка от кандидат за изборите за Европейски парламент или за общински избори или от гласоподавател в такива избори, който е гражданин на тази държава членка. Освен това настоящият регламент не следва да засяга признаването в държава членка на правни последици, свързани със съдържанието на официален документ, издаден в друга държава членка.

(19) С цел насърчаване на свободното движение на гражданите на Съюза официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент, и техните заверения копия следва да бъдат освободени от всички форми на легализация и подобна формална процедура.

(20) Другите формални процедури, а именно изискването за представяне на всяка инстанция на заверени копия и преводи на официални документи, също следва да се опростят, за да се улесни допълнително движението на официалните документи между държавите членки.

(21) С оглед на преодоляване на езиковите бариери, а по този начин и допълнително улесняване на движението на официалните документи между държавите членки, за официалните документи относно раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало следва да се изготвят многоезични стандартни удостоверения на всеки един от официалните езици на институциите на Съюза.

(22) Единственото предназначение на многоезичните стандартни удостоверения следва да бъде да се улесни преводът на официалните документи, към които са приложени. Поради това тези удостоверения не следва да се движат като самостоятелни документи между държавите членки. Те не следва да имат същото предназначение, нито да преследват същите цели като извлеченията или пълните преписи от актове за гражданско състояние, многоезичните извлечения от актове за гражданско състояние, многоезичните и кодирани извлечения от регистрите за гражданско състояние или многоезичните и кодирани удостоверения за гражданско състояние, установени с Конвенция № 2 на ICCS относно безплатното издаване и освобождаването от легализация на копията на актове за гражданско състояние, Конвенция № 16 на ICCS за издаването на многоезични извлечения от актове за гражданско състояние и Конвенция № 34 на ICCS относно издаването на многоезични и кодирани извлечения от регистрите за гражданско състояние и многоезични и кодирани удостоверения за гражданско състояние.

(23) Многоезичните стандартни удостоверения, установени с настоящия регламент, следва да отразяват съдържанието на официалните документи, към които са приложени, и следва да отстраняват, доколкото е възможно, необходимостта от превод на тези официални документи. При все това по отношение на редица официални документи, чието съдържание може да не бъде правилно отразено в многоезично стандартно удостоверение, като определени категории съдебни решения, целта за отстраняване на необходимостта от превод не е постижима в разумна степен. Държавите членки следва да съобщят на Комисията официалните документи, към които могат да бъдат приложени многоезични стандартни удостоверения като подходящо улеснение на превода. Държавите членки следва да

положат усилия за прилагане на многоезични стандартни удостоверения към възможно най-голям брой официални документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

(24) От лице, което представя официален документ, придружен от многоезично стандартно удостоверение, не следва да се изисква да представя превод на посочения официален документ. При все това органът, пред когото се представя официалният документ, следва в крайна сметка да реши дали включената в многоезичното стандартно удостоверение информация е достатъчна за целите на обработването на официалния документ.

(25) Когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ, органът, пред който се представя официален документ, може по изключение да изиска от лицето, представящо официалния документ, придружен от многоезично стандартно удостоверение, да представи също и превод или транслитерация на съдържанието на многоезичното стандартно удостоверение на официалния език на държавата членка на органа или, ако в тази държава членка официалните езици са няколко, на официалния или на един от официалните езици на мястото, на което се представя официалният документ, при условие че този език е също един от официалните езици на институциите на Съюза.

(26) Многоезичните стандартни удостоверения следва да се издават по искане на лицата, които имат право да получат официалните документи, към които трябва да се приложат многоезичните стандартни удостоверения. Многоезичните стандартни удостоверения не следва да пораждат правни последици по отношение на признаването на съдържанието им в държавите членки, в които те са представени.

(27) При подготвянето на многоезично стандартно удостоверение, което трябва да се приложи към конкретен официален документ, издаващият удостоверението орган следва да може да подбере от образеца на същото многоезично стандартно удостоверение единствено специфичните за държавата заглавия на полета, които имат отношение към съответния официален документ, за да гарантира, че многоезичното стандартно удостоверение съдържа само информацията, включена в официалния документ, към който трябва да се приложи удостоверението.

(28) Следва да бъде възможно електронната версия на многоезично стандартно удостоверение от европейския портал за електронно правосъдие да бъде интегрирана на друго място, достъпно на национално равнище, и да се издава от това място.

(29) Държавите членки следва да имат възможност да изготвят електронни версии на многоезичните стандартни удостоверения, като използват технология, която е различна от технологията, използвана от европейския портал за електронно правосъдие, при условие че в многоезичното стандартно удостоверение, издадено от държавата членка, използваща тази различна технология, е включена изискваната съгласно настоящия регламент информация.

(30) Следва да се въведат подходящи защитни мерки за предотвратяване на измамите и на подправянето на официалните документи и техните заверени копия, които са в движение между държавите членки.

(31) С цел да се даде възможност за бърз и сигурен трансграничен обмен на информация и да се улесни взаимопомощта, с настоящия регламент следва да се въведе ефективен механизъм за административно сътрудничество между органите, определени от държавите членки. Използването на този механизъм за административно сътрудничество следва да засили взаимното доверие между държавите членки в рамките на вътрешния пазар и следва да се основава на Информационната система за вътрешния пазар (IMI), създадена с Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(32) С оглед на това Регламент (ЕС) № 1024/2012 следва да бъде изменен, за да може определени разпоредби от настоящия регламент да бъдат добавени в списъка на разпоредбите относно административно сътрудничество в актове на Съюза, които се изпълняват посредством IMI съгласно приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012.

(33) С оглед на гарантирането на високо равнище на сигурност и защита на данните в контекста на прилагането на настоящия регламент и на предотвратяването на измами Комисията следва да направи необходимото, така че IMI

([1]) Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за IMI“) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

да гарантира сигурността на официалните документи и да предоставя безопасни средства за електронно предаване на тези документи. Комисията следва да предостави на разположение в IMI инструмент, чрез който ще се заверява информацията, обменена посредством системата, когато информацията напусне системата. Освен това органите на държавите членки, които обменят информация относно официални документи, следва да предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2012 обменените посредством IMI официални документи и лични данни се събират, обработват и използват за цели, които са в съответствие с целите, за които първоначално са били предоставени. В Регламент (ЕС) № 1024/2012 са включени необходимите разпоредби, за да се гарантират защитата на личните данни и високо равнище на сигурност и поверителност на обмена на информация в рамките на IMI, и се определя отговорността на Комисията в това отношение. Освен това в Регламент (ЕС) № 1024/2012 се предвижда, че участниците в IMI трябва да обменят и обработват лични данни единствено за целите, определени в правен акт на Съюза, въз основа на който се извършва обменът, и в съответствие с целта, за която първоначално са били предоставени.

(34) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]) урежда обработването на лични данни, извършвано в държавите членки във връзка с прилагането на настоящия регламент под надзора на независимите публични органи, определени от държавите членки. Всеки обмен или предаване на информация и документи от органите на държавите членки следва да се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО. Освен това този обмен и предаване следва да обслужват конкретната цел за извършването от тези органи на проверка на автентичността на официалните документи посредством IMI и тази проверка следва да бъде проведена само в рамките на правомощията на тези органи. Това не следва да възпрепятства държавите членки да прилагат своите законови, подзаконови актове и административни разпоредби относно публичния достъп до официални документи.

(35) Органите на държавите членки следва да се подпомагат взаимно с цел улесняване на прилагането на настоящия регламент, по-специално по отношение на прилагането на механизма за административно сътрудничество между между органите, определени от държавите членки, когато органите на държава членка, пред които се представя официален документ или заверено копие, имат основателно съмнение относно автентичността на официалния документ или неговото заверено копие.

(36) Когато органите на държава членка, на които се представя официален документ или негово заверено копие, имат основателно съмнение относно автентичността на тези документи, те следва да разполагат с възможността да проверят наличните образци на документите, които се съхраняват в архива на IMI, и ако съмнението се запази, да отправят искания за информация посредством IMI до компетентните органи на държавата членка, в която тези документи са били издадени, като изпратят искането директно до органа, който е издал официалния документ или е изготвил завереното копие, или като се свържат с централния орган на тази държава членка. Органите, до които са отправени исканията, предоставят отговор във възможно най-кратък срок и при всички случаи в рамките на не повече от 5 работни дни или 10 работни дни, когато искането се обработва чрез централен орган. Крайният срок от 10 работни дни може по-специално да се прилага, когато органите, до които са отправени исканията, все още не са регистрирани в IMI. В случай че спазването на тези крайни срокове е невъзможно, органът, до който се отправя искането, и запитващият орган следва да договорят тяхното удължаване.

(37) За целите на изчисляването на крайните срокове, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ([2]).

(38) При изключителни обстоятелства органите на държавите членки може да не са в състояние да извършат проверка за автентичността на официален документ. Такъв следва да е случаят единствено когато в резултат на обстоятелства, като например физическото унищожаване или загубата на копия на национални документи в резултат например на унищожаване на архивите на определена служба за гражданско състояние или на съд, или липсата на регистър, извършването на такава проверка не е възможно. Ето защо следва да съществува възможност за отговор в IMI, която отразява този вариант.

(39) Ако отговорът на органа, до който се отправя искането, не потвърди автентичността на официалния документ или на неговото заверено копие или ако този орган не предостави отговор, запитващият орган не следва да бъде задължен да обработи съответния официален документ или завереното копие. Освен това в тези случаи запитващият орган или лицето, което е представило официалния документ или завереното копие, следва да има

([1]) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

([2]) Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

право да използва всички налични средства за проверка или доказване на автентичността на официалния документ или завереното му копие. За да се гарантира ефективността на настоящия регламент, случаите, в които не се предоставя отговор посредством IMI, следва да останат извънредни.

(40) При необходимост координаторът за IMI или съответните централни органи могат да окажат съдействие при намирането на решение на трудностите, с които органите на държавите членки може да се сблъскат при използването на IMI, включително в случаите, в които не е получен отговор на искане за информация, или когато не е възможно да се постигне съгласие по удължаване на срока за отговор.

(41) Органите на държавите членки следва да се ползват от наличните функционалности на IMI, сред които са предоставянето на многоезична система за комуникация и използването на предварително преведени и стандартни въпроси и отговори, както и архив от образци на официални документи, използвани в рамките на вътрешния пазар.

(42) Централните органи на държавите членки следва да оказват помощ във връзка с исканията за информация, и по-специално следва да получават, предават и при необходимост да предоставят отговори на такива искания и да предоставят необходимата информация във връзка с тези искания, особено в случаите, в които нито запитващият орган, нито органът, до който се отправя искането, е регистриран в IMI.

(43) За целите на настоящия регламент централните органи на държавите членки следва да се уведомяват взаимно и да изпълняват своите функции, като използват IMI. Комуникацията между органите на една и съща държава членка следва да се извършва в съответствие с националните процедури.

(44) Връзката между настоящия регламент и действащото право на Съюза следва да бъде изяснена. Във връзка с това настоящият регламент следва да не засяга прилагането на правото на Съюза, в което са включени разпоредби относно легализацията, подобна на нея формална процедура или други формални процедури, като например Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета ([1]). Освен това настоящият регламент следва да не засяга прилагането на правото на Съюза относно електронните подписи и електронната идентификация. Ако разпоредбите на настоящия регламент противоречат на разпоредбите на друг акт на Съюза, който урежда специфични аспекти на опростяването на изискванията за представяне на официални документи и който допълнително опростява тези изисквания, като например Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]), Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета ([4]), с предимство следва да се ползва разпоредбата на акта на Съюза, която допълнително опростява.

(45) Освен това настоящият регламент не следва да възпрепятства използването на други системи за административно сътрудничество, създадени с правото на Съюза, които служат за обмен на информация между държавите членки в специфични области, като Директива 93/109/ЕО на Съвета ([5]) или Регламент (ЕО) № 987/2009. Настоящият регламент следва да бъде прилаган във взаимодействие с такива специфични системи.

(46) За да бъде съгласуван с общите цели, настоящият регламент следва в отношенията между две и повече държави членки да се ползва, във връзка с въпросите, спрямо които се прилага, и в степента, предвидена в него, с предимство пред двустранните или многостранните споразумения или договорености, по които тези държави членки са страни и които се отнасят до въпросите, уредени с него.

(47) Освен това държавите членки следва да могат да поддържат или сключват договорености помежду си на двустранно или многостранно равнище по въпроси, които не попадат в обхвата на настоящия регламент, такива

([1]) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1).

([2]) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

([3]) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36).

([4]) Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

([5]) Директива 93/109/ЕО на Съвета от 6 декември 1993 г. за определяне на условията и реда за упражняване на правото да избират и да бъдат избирани в избори за Европейски парламент от граждани на Съюза, пребиваващи в държава-членка, на която не са граждани (ОВ L 329, 30.12.1993 г., стр. 34).

като доказателствената сила на официалните документи, многоезичните стандартни удостоверения с правна стойност, освобождаването от изискването за легализация на такива удостоверения и освобождаването от изискването за легализация на официални документи в области, различни от попадащите в обхвата на настоящия регламент. Държавите членки следва също да могат да поддържат или сключват споразумения, насочени към допълнително опростяване на движението между държавите членки на официалните документи, които попадат в обхвата на настоящия регламент.

(48) Официалните документи, издадени от органите на трети държави, не попадат в обхвата на настоящия регламент. Освен това споразуменията и договореностите относно легализацията или подобна формална процедура във връзка с официални документи по въпроси, които попадат в обхвата на настоящия регламент, издадени от органите на държави членки или трети държави с цел използване в отношенията между съответните държави членки и трети държави, не трябва да засягат прилагането на настоящия регламент. Поради това настоящият регламент не следва да възпрепятства държавите членки да сключват двустранни или многостранни международни споразумения с трети държави относно легализацията или подобна формална процедура във връзка с официални документи по въпроси, които попадат в обхвата на настоящия регламент, и са издадени от органите на държави членки или на трети държави с цел използване в отношенията между съответните държави членки и трети държави. Държавите членки не следва също така да са възпрепятствани, доколкото една или повече държави членки са или могат да решат да станат страни по такива споразумения или договорености, да вземат решение относно приемане на присъединяването на нови договарящи страни, по-специално по отношение на правото да повдигат възражения и да уведомяват за тях във връзка с нови присъединявания, съгласно посоченото в член 12, втора алинея от Конвенцията за апостила, или да изискват, изменят и решават относно присъединяването на нови договарящи страни към Европейската конвенция от 1968 г. за отмяна на легализацията за документи, издадени от дипломатически представители или консулски служители.

(49) Тъй като многоезичните стандартни удостоверения по настоящия регламент нямат правна стойност и не се припокриват с многоезичните стандартни удостоверения, предвидени в конвенции № 16, № 33 и № 34 на ICCS, или с удостоверенията за живот, предвидени в Конвенция на ICCS № 27, настоящият регламент не следва да засяга прилагането на тези конвенции между държавите членки, нито между държава членка и трета държава.

(50) Следва да се създаде *ad hoc* комитет, съставен от представители на Комисията и държавите членки и председателстван от представител на Комисията, с оглед на предприемането на всички необходими мерки за улесняване на прилагането на настоящия регламент, по-специално за обмен на най-добри практики във връзка с прилагането на регламента между държавите членки, предотвратяването на измами, свързани с официални документи, техни заверени копия и заверени преводи, използването на електронни версии на официални документи и използването на многоезичните стандартни удостоверения и във връзка с установените подправени документи.

(51) За улесняване на прилагането на настоящия регламент държавите членки следва, с оглед на осигуряването на достъп на обществеността до информацията посредством всички подходящи средства, по-специално европейския портал за електронно правосъдие, да предоставят на Комисията, посредством IMI, данните за контакт на своите централни органи, образците на най-широко използваните съгласно националното си право официални документи или, когато не съществува образец на документ, информация относно специфичните характеристики на този документ.

(52) Държавите членки следва да подават посредством IMI и версии в анонимен вид на подправени документи, които са били открити и които биха могли да послужат като полезни и типични примери за откриването на евентуални подправяния. Предоставената за тези подправени документи информация следва да бъде ограничена до подправени документи, чието разкриване е разрешено съгласно националното право, и следва да не засяга правилата на държавите членки относно разкриването на доказателства, събрани в хода на наказателно производство. Предоставената от държавите членки информация във връзка с подправени документи не следва да се оповестява публично.

(53) За улесняване на прилагането на настоящия регламент държавите членки следва, с оглед на осигуряването на достъп на обществеността до информацията посредством европейския портал за електронно правосъдие, да уведомят Комисията за езика или езиците, на които могат да приемат представянето на официални документи, издадени от органите на друга държава членка; примерен списък на официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент; списък на официалните документи, към които могат да се приложат многоезични стандартни удостоверения като подходящо улеснение на превода; списъците на лицата, които са квалифицирани съгласно националното право да правят заверени преводи, ако такива списъци съществуват; примерен списък на видовете органи, които съгласно националното право са оправомощени да изготвят заверени копия; информация относно средствата, чрез които заверените преводи и копия могат да бъдат идентифицирани; и информация относно специфичните характеристики на заверените копия.

(54) Информацията относно образците на най-често използваните официални документи или специфичните характеристики на тези документи или на техните заверени копия следва да се предостави на обществеността само доколкото до тази информация вече е осигурен публичен достъп съгласно правото на държавата членка, чиито органи са издали официалния документ или са изготвили завереното копие. За тази цел държавите членки следва да предоставят на Комисията информация за документите, до които е осигурен публичен достъп съгласно националното им право. Обаче за целите на настоящия регламент информацията относно специфичните характеристики на официалните документи или техните заверени копия, които следва да бъдат съобщени от държавите членки на Комисията, не следва да включва информация относно специфичните свързани със сигурността характеристики, до която не е осигурен публичен достъп съгласно правото на държавата членка, чиито органи са издали официалния документ или са изготвили завереното копие.

(55) Съобщаването от държава членка на Комисията за език или езици, различни от националния ѝ език, на които може да приеме представянето на официални документи, издадени от органите на друга държава членка, не следва да засяга възможността нейните органи да приемат, съгласно нейното национално право или ако това е позволено от съответната държава членка, всеки допълнителен език или всички допълнителни езици при представянето пред тях на официален документ, издаден от органите на друга държава членка.

(56) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, правото на встъпване в брак и на създаване на семейство и свободата на движение и пребиваване. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.

(57) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно насърчаване на свободното движение на гражданите на Съюза чрез улесняване на свободното движение на някои официални документи в рамките на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците му могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

1. Настоящият регламент урежда във връзка с някои официални документи, които са издадени от органите на държава членка и които трябва да бъдат представени пред органите на друга държава членка, система за:

а) освобождаване от изискването за легализация или подобна формална процедура; и

б) опростяване на други формални процедури.

Без да се засяга първа алинея, настоящият регламент не възпрепятства дадено лице да използва други системи, приложими в държава членка във връзка с легализацията или подобна формална процедура.

2. С настоящия регламент също се създават и многоезични стандартни удостоверения, които да се използват като помощ при превода, приложени към официални документи, отнасящи се до раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за официални документи, издадени от органите на държава членка в съответствие с националното ѝ право, които трябва да бъдат представени на органите на друга държава членка и чиято основна цел е да установят един или повече от следните факти:

а) раждане;

б) лицето е живо;

в) смърт;

г) име;

д) брак, включително брачна дееспособност, и семейно положение;

е) развод, законна раздяла или унищожаване на брака;

ж) регистрирано партньорство, включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство, и положение на регистрирано партньорство;

з) прекратяване на регистрирано партньорство, законна раздяла или анулиране на регистрираното партньорство;

и) произход;

й) осиновяване;

к) местоживеене и/или местопребиваване;

л) гражданство;

м) липса на съдебно минало, при условие че официалните документи във връзка с този факт са издадени на гражданин на Съюза от органите на държавата членка, чийто гражданин е лицето.

2. Настоящият регламент се прилага и за официални документи, чието представяне може да се изиска от граждани на Съюза, пребиваващи в държава членка, на която не са граждани, когато тези граждани искат да гласуват или да се представят като кандидати в избори за Европейски парламент или общински избори в държавата членка, в която пребиват, при условията, посочени съответно в Директива 93/109/ЕО и Директива 94/80/ЕО на Съвета ([1]).

3. Настоящият регламент не се прилага за:

а) официални документи, издадени от органите на трета държава; или

б) заверени от органите на държава членка копия на документите, посочени в буква а).

4. Настоящият регламент не се прилага за признаването в държава членка на правните последици, свързани със съдържанието на официални документи, издадени от органите на друга държава членка.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „официални документи“ означава:

а) документи, произхождащи от орган или длъжностно лице, свързани със съд или друг правораздавателен орган на държава членка, включително прокурор, съдебен служител или съдебен изпълнител („huissier de justice“);

([1]) Директива 94/80/ЕО на Съвета от 19 декември 1994 г. за определяне на условията и реда за упражняване на правото да избират и да бъдат избирани в общински избори от гражданите на Съюза, пребиваващи в държава-членка, на която не са граждани (ОВ L 368, 31.12.1994 г., стр. 38).

б) административни документи;

в) нотариални актове;

г) официални удостоверения, като част от документи, подписани от частно лице, като например официални удостоверения, отнасящи се за регистрацията на документ или факта, че е съществувал такъв към определена дата, официални и нотариални заверки на подписите;

д) документи, съставени от дипломатически или консулски служби на държава членка, действащи на територията на която и да било държава в това им качество, когато тези документи трябва да бъдат представени на територията на друга държава членка или на дипломатически или консулски служби на друга държава членка, която действа на територията на трета държава.

2) „орган“ означава публичен орган на държава членка или образувание, действащо в официалното си качество и упълномощено по силата на националното право да издава или да получава официален документ, обхванат от настоящия регламент, или негово заверено копие;

3) „легализация“ означава формалната процедура за удостоверяване истинността на подписа на служител, заемащ публична длъжност, качеството, в което е действало лицето, подписало документа, и при необходимост автентичността на печата или марката, поставени върху документа;

4) „подобна формална процедура“ означава прилагането на удостоверението, посочено в Конвенцията за апостила;

5) „други формални процедури“ означава изискването да се предоставят заверени копия и преводи на официални документи;

6) „централен орган“ означава органът или органите, определен(и) от държавите членки в съответствие с член 15, на който(които) е възложено да изпълнява(т) функциите, свързани с прилагането на настоящия регламент;

7) „заверено копие“ означава копие на оригинален официален документ, което е подписано и удостоверено като точно и пълно възпроизвеждане на същия оригинален официален документ от органа, оправомощен за това съгласно националното право и на същата държава членка, първоначално издала официалния документ.

ГЛАВА II

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЛЕГАЛИЗАЦИЯ И ПОДОБНА ФОРМАЛНА ПРОЦЕДУРА И ОПРОСТЯВАНЕ НА ДРУГИ ФОРМАЛНИ ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ СЪС ЗАВЕРЕНИТЕ КОПИЯ

Член 4

Освобождаване от легализация и подобна формална процедура

Официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент, и техните заверени копия се освобождават от всички форми на легализация и подобна формална процедура.

Член 5

Опростяване на други формални процедури относно заверени копия

1. Когато държава членка изисква представяне на оригинал на официален документ, издаден от органите на друга държава членка, органите на държавата членка, в която се представя официалният документ, не изискват също и представяне на негово заверено копие.

2. Когато държава членка позволява представянето на заверено копие на официален документ, органите на тази държава членка приемат завереното копие, направено в друга държава членка.

ГЛАВА III

ОПРОСТЯВАНЕ НА ДРУГИ ФОРМАЛНИ ПРОЦЕДУРИ ОТНОСНО ПРЕВОДИ И МНОГОЕЗИЧНИ СТАНДАРТНИ УДОСТОВЕРЕНИЯ

Член 6

Опростяване на други формални процедури относно преводи

1. Не се изисква превод, когато:

а) официалният документ е съставен на официалния език на държавата членка, в която той се представя, или, ако тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където документът се представя, или на всеки друг език, за който държавата членка изрично е заявила, че приема; или

б) официален документ, отнасящ се до раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване, или липса на съдебно минало се придружава в съответствие с определените в настоящия регламент условия от многоезично стандартно удостоверение, при условие че органът, пред който се представя официалният документ, смята, че включената в многоезичното стандартно удостоверение информация е достатъчна за обработването на официалния документ.

2. Заверен превод, извършен от квалифицирано за целта лице съгласно правото на държава членка, се приема във всички държави членки.

Член 7

Многоезични стандартни удостоверения

1. Официални документи, отнасящи се до раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало, съобщени от държавите членки в съответствие с член 24, параграф 1, буква в), по искане от лицето, което има право да получи официалния документ, се придружават от многоезично стандартно удостоверение, изготвено в съответствие с настоящия регламент.

2. Многоезичните стандартни удостоверения, посочени в параграф 1, се издават от орган и носят дата на издаване, както и подписа и, където е приложимо, печата или щемпела на издаващия орган.

Член 8

Използване на многоезичните стандартни удостоверения

1. Многоезичните стандартни удостоверения, посочени в член 7, параграф 1, се прилагат към посочените в същия параграф официални документи, използват се за улесняне на превода и нямат самостоятелна правна стойност.

2. Многоезичните стандартни удостоверения не представляват нито едно от следното:

а) извлечения на актове за гражданско състояние;

б) пълни преписи от актове за гражданско състояние;

в) многоезични извлечения от актовете за гражданско състояние;

г) многоезични и кодирани извлечения от регистрите за гражданско състояние;

д) многоезични и кодирани удостоверения за гражданско състояние.

3. Многоезичните стандартни удостоверения могат да бъдат използвани само в държава членка, различна от държавата членка, в която са издадени.

Член 9

Съдържание на многоезичните стандартни удостоверения

1. Във всяко многоезично стандартно удостоверение се съдържа стандартна част, която се състои от следните елементи:

а) наименование на многоезичното стандартно удостоверение;

б) правно основание за издаването на многоезичното стандартно удостоверение;

в) посочване на държавата членка, в която е издадено многоезичното стандартно удостоверение;

г) поле „Важна бележка“;

д) поле „Бележка за издаващия орган“;

е) поредица от стандартни заглавия на полета и техните кодове; и

ж) поле „Подпис“.

2. Стандартните части, които предстои да бъдат включени в многоезичните стандартни удостоверения за раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало, както и многоезични глосари на стандартните заглавия на полета са посочени съответно в приложения I—XI.

3. Във всяко многоезично стандартно удостоверение се съдържа и, където е приложимо, нестандартна част, състояща се от специфични за всяка държава заглавия на полета, предназначени да отразяват съдържанието на официалния документ, към който следва да се прикачи многоезичното стандартно удостоверение, и кодовите номера на тези заглавия на полета.

4. В съответствие с член 24, параграф 2 държавите членки уведомяват Комисията за посочените в параграф 3 от настоящия член специфични за всяка държава заглавия на полета.

5. Във всяко многоезично стандартно удостоверение също се включва многоезичен глосар на стандартните заглавия на полета и на специфичните за всяка държава заглавия на полета на всички официални езици на институциите на Съюза.

Член 10

Езици, на които се издават многоезичните стандартни удостоверения

1. Многоезичните стандартни удостоверения се попълват от издаващия орган на официалния език на неговата държава членка или, ако в тази държава членка официалните езици са няколко, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, на което се издава многоезичното стандартно удостоверение.

2. Стандартната част и специфичните за всяка държава заглавия на полета в многоезичните стандартни удостоверения са едновременно на следните два езика:

а) официалния език на държавата членка, в която се издава многоезичното стандартно удостоверение, или, ако в тази държава членка официалните езици са няколко, на официалния език, или на един от официалните езици на мястото, на което се издава многоезичното стандартно удостоверение, при условие че този език е също един от официалните езици на институциите на Съюза; и

б) официалния език на държавата членка, в която предстои да се представи официалният документ, към който е приложено многоезичното стандартно удостоверение, или, ако в тази държава членка официалните езици са няколко, на официалния език, или на един от официалните езици на мястото, на което предстои да се представи официалният документ, към който е приложено многоезичното стандартно удостоверение, при условие че този език е също един от официалните езици на институциите на Съюза.

3. Стандартната част и специфичните за всяка държава заглавия на полета на двата езика, посочени в параграф 2 от настоящия член, и многоезичният глосар, посочен в член 9, параграф 5, се включват в единно многоезично стандартно удостоверение.

Член 11

Такса за получаване на многоезично стандартно удостоверение

С цел допълнително улесняване на свободното движение на официални документи в рамките на Съюза държавите членки гарантират, че таксата за получаване на многоезично стандартно удостоверение не надвишава цената на изготвяне на многоезичното стандартно удостоверение или на официалния документ, към който удостоверението е прикрепено, в зависимост от това коя е по-ниска.

Член 12

Електронни версии на многоезичните стандартни удостоверения

Европейският портал за електронно правосъдие съдържа, за всяка държава членка, образци на многоезични стандартни удостоверения за раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност и семейно положение), и когато е приложимо, регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало, изготвени в съответствие с настоящия регламент на всички официални езици на институциите на Съюза и които съдържат:

а) стандартните части, изложени в приложения I—XI; и

б) специфичните за всяка държава заглавия на полета, за които държавите членки са уведомили Комисията в съответствие с член 24, параграф 2.

ГЛАВА IV

ИСКАНИЯ ЗА ИНФОРМАЦИЯ И АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 13

Информационна система за вътрешния пазар

Информационната система за вътрешния пазар (IMI), създадена с Регламент (ЕС) № 1024/2012, се използва за целите на членове 14 и 16 и член 22, параграфи 1 и 2 от настоящия регламент.

Член 14

Искания за информация в случай на основателно съмнение

1. Когато органите на държава членка, в която е представен официален документ или негово заверено копие, имат основателно съмнение относно автентичността на същия официален документ или на неговото заверено копие, те предприемат следните стъпки, за да отстранят възникналото съмнение:

а) проверяват наличните образци на документите, които се съхраняват в архива на IMI, посочен в член 22;

б) ако съмнението остава, могат да подадат искане за информация чрез IMI:

i) до органа, който е издал официалния документ, или, когато е приложимо, до органа, който е направил завереното копие, или и до двата; или

ii) до съответния централен орган.

2. Основателно съмнение относно автентичността на официален документ или негово заверено копие, както е посочено в параграф 1, може да се отнася по-специално до:

а) истинността на подписа;

б) качеството, в което е действало лицето, подписало документа;

в) автентичността на печата или щемпела;

г) фалшифициране или подправяне на документа.

3. В исканията за информация, направени съгласно настоящия член, следва да се посочат основанията, на които се базират.

4. Исканията за информация, направени съгласно настоящия член, се придружават от копие на съответния официален документ или на негово заверено копие, предадени по електронен път чрез IMI. За такива искания, както и за всички отговори по тях не се заплащат никакви данъци, налози или такси.

5. Органите предоставят отговор на исканията за информация съгласно настоящия член във възможно най-кратък срок и при всички случаи в рамките на не повече от 5 работни дни или 10 работни дни, когато искането се обработва чрез централния орган.

В изключителни случаи, когато срокът, посочен в първа алинея, не може да бъде спазен, органът, до който се отправя искането, и запитващият орган постигат съгласие за удължаване на срока.

6. Ако автентичността на официален документ или негово заверено копие не бъде потвърдена, запитващият орган не е длъжен да ги обработи.

Член 15

Определяне на централни органи

1. За целите на настоящия регламент всяка държава членка определя поне един централен орган.

2. Когато държава членка е определила повече от един централен орган, тя посочва централния орган, до който могат да се изпращат съобщения с цел предаването им на подходящия орган в тази държава членка.

Член 16

Функции на централните органи

Централните органи оказват помощ във връзка с исканията за информация съгласно член 14, и по-специално:

а) предават, получават и когато е необходимо, отговарят на такива искания; и

б) предоставят информацията, необходима във връзка с тези искания.

ГЛАВА V

ВРЪЗКА С ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ ОТ ПРАВОТО НА СЪЮЗА И ДРУГИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 17

Връзка с други разпоредби от правото на Съюза

1. Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на други разпоредби на правото на Съюза относно легализацията, подобна формална процедура или други формални процедури, а допълва тези разпоредби.

2. Настоящият регламент не възпрепятства прилагането на правото на Съюза относно електронните подписи и електронната идентификация.

3. Настоящият регламент не възпрепятства използването на други системи за административно сътрудничество, създадени с правото на Съюза, които служат за обмен на информация между държавите членки в специфични области.

Член 18

Изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012

В приложението към Регламент (ЕС) № 1024/2012 се добавя следната точка:

„9. Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (*): членове 14 и 16 и член 22, параграфи 1 и 2.

(*) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1“.

Член 19

Връзка с международни конвенции, споразумения и договорености

1. Настоящият регламент не засяга прилагането на международните конвенции, по които една или повече държави членки са страни по време на приемането му и които се отнасят до въпроси, уредени с него.

2. Независимо от параграф 1, по отношение на въпросите, за които се прилага, и в степента, предвидена в него, настоящият регламент има предимство пред другите разпоредби, съдържащи се в двустранни или многостранни споразумения или договорености, сключени от държавите членки, в отношенията между държавите членки, които са страни по тях.

3. Настоящият член не засяга член 1, параграф 1, втора алинея.

4. Настоящият регламент не възпрепятства държавите членки да договарят, да сключват, да се присъединяват към, да изменят или да прилагат международни споразумения и договорености с трети държави относно легализацията или подобна формална процедура във връзка с официални документи по въпроси, които попадат в обхвата на настоящия регламент, издадени от органите на държави членки или трети държави с цел използване в отношенията между съответните държави членки и трети държави. Настоящият регламент не възпрепятства държавите членки да вземат решения относно приемането на присъединяването на нови договарящи страни към тези споразумения и договорености, по които една или повече държави членки са или могат да решат да станат страна.

ГЛАВА VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 20

Ограничаване на целите

1. Обменът и предаването на информация и документи от държавите членки съгласно настоящия регламент имат за единствена цел автентичността на официалните документи да бъде проверена от компетентните органи посредством IMI.

2. Настоящият регламент не засяга прилагането на законовите, подзаконовите актове и административните разпоредби на държавите членки относно публичния достъп до официални документи.

Член 21

Информация относно съдържанието на настоящия регламент

Комисията и държавите членки предоставят информация относно съдържанието на настоящия регламент по подходящи начини, включително посредством европейския портал за електронно правосъдие и уебсайтовете на органите на държавите членки.

Член 22

Информация относно централните органи и данни за връзка

1. До 16 август 2018 г. държавите членки използват IMI, за да съобщят следното:

а) централния орган или органи, определени съгласно член 15, параграф 1, заедно с данните за връзка с тях и, където е подходящо, органа, определен съгласно член 15, параграф 2;

б) образците на най-често използваните официални документи съгласно съответното национално право или, когато не съществува образец, информация за специфичните характеристики на съответния официален документ; както и

в) версии в анонимен вид на подправени документи, които са били открити.

2. Държавите членки използват IMI, за да съобщят всички последващи изменения на информацията, посочена в параграф 1.

3. Комисията предоставя на обществеността чрез всички подходящи средства:

а) информацията по параграф 1, буква а);

б) всякаква информация по параграф 1, буква б), до която е осигурен публичен достъп по силата на правото на държавата членка, чиито органи са издали официалния документ.

Член 23

Обмен на най-добри практики

1. Създава се *ad hoc* комитет, съставен от представители на Комисията и на държавите членки и председателстван от представител на Комисията.

2. *Ad hoc* комитетът, посочен в параграф 1, взема всички необходими мерки за улесняване на прилагането на настоящия регламент, по-специално като улеснява обмена и редовното актуализиране на най-добрите практики относно:

а) прилагането на настоящия регламент между държавите членки;

б) предотвратяването на измамите с официални документи, заверени копия и заверени преводи;

в) използването на електронни версии на официалните документи;

г) използването на многоезичните стандартни удостоверения;

д) открити фалшифицирани документи.

Член 24

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До 16 август 2018 г. държавите членки съобщават на Комисията:

а) езиците, на които ще приемат официалните документи, които трябва да бъдат представяни на техните органи в съответствие с член 6, параграф 1, буква а);

б) примерен списък на официалните документи, попадащи в обхвата на настоящия регламент;

в) списък на официалните документи, към които могат да се приложат многоезични стандартни удостоверения като подходящо улеснение на превода;

г) списък на лицата, които са квалифицирани съгласно националното право да извършват заверени преводи, ако такива списъци съществуват;

д) примерен списък на видовете органи, оправомощени по националното право да правят заверени копия;

е) информация относно средствата, чрез които заверените преводи и заверените копия могат да бъдат идентифицирани; и

ж) информация относно специфичните характеристики на заверените копия.

2. До 16 февруари 2017 г. всяка държава членка съобщава на Комисията на официалния си език или официалните си езици — когато този език или тези езици представляват официален език или официални езици на институциите на Съюза — специфичните за държавата заглавия на полета, които трябва бъдат включени в многоезичните удостоверения за раждане, удостоверяване, че лицето е живо, смърт, брак (включително брачна дееспособност) и семейно положение, и когато е приложимо, регистрирано партньорство (включително дееспособност за сключване на регистрирано партньорство и положение на регистрирано партньорство), местоживеене и/или местопребиваване и липса на съдебно минало.

3. До 16 февруари 2018 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и в европейския портал за електронно правосъдие списъците на специфичните за всяка държава заглавия на полета, получени съгласно параграф 2, на всички официални езици на институциите на Съюза.

4. Държавите членки съобщават на Комисията всяко последващо изменение, направено в информацията по параграфи 1 и 2.

5. Комисията предоставя на обществеността чрез европейския портал за електронно правосъдие:

а) информацията по параграф 1, букви а)—е); както и

б) информацията по параграф 1, буква ж), до която е осигурен публичен достъп по силата на правото на държавата членка, чиито органи са направили завереното копие.

Член 25

Изменение на специфичните за всяка държава заглавия на полета в многоезичните стандартни удостоверения

1. Държавите членки съобщават на Комисията всяко изменение на специфичните за всяка държава заглавия на полета, посочени в член 24, параграф 2.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* измененията на специфичните за всяка държава заглавия на полета, както е посочено в параграф 1.

3. Посредством европейския портал за електронно правосъдие Комисията предоставя на обществеността измененията на специфичните за всяка държава заглавия на полета, както е посочено в параграф 1, и изменя образеца на многоезичните стандартни удостоверения за всяка държава членка.

Член 26

Преглед

1. До 16 февруари 2024 г. и след това най-късно на всеки 3 години Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящия регламент, в който се съдържа оценка на всеки практически опит, отнасящ се до сътрудничеството между централните органи. В доклада се извършва и оценка на целесъобразността от:

а) разширяването на обхвата на настоящия регламент, така че да включва официални документи, отнасящи се до въпроси, които са различни от въпросите, посочени в член 2 и параграф 2, буква а) от настоящия член;

б) в случай на разширяване на обхвата, както е посочено в буква а) от настоящия параграф, изготвяне на многоезични стандартни удостоверения на официални документи, които се отнасят до въпросите, посочени в буква а) от настоящия параграф, предвид евентуалното им включване в обхвата на настоящия регламент; и

в) използване на електронни системи за директно предаване на официални документи и обмен на информация между органите на държавите членки, с цел да се изключи всяка възможност за измами, свързани с въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

2. До 16 февруари 2021 г. Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад за оценка на целесъобразността от:

а) разширяването на обхвата на настоящия регламент, така че да включва:

i) официални документи, свързани с правния статут и представителството на дружество или друго предприятие;

ii) дипломи, удостоверения и други документи за професионална квалификация; и

iii) официални документи, удостоверяващи официално признато увреждане;

б) изготвянето на многоезични стандартни удостоверения, свързани със:

i) официалните документи, посочени в член 2, параграф 1, за които не се изготвят многоезични стандартни удостоверения по силата на настоящия регламент; и

ii) официалните документи, свързани с въпросите, набелязани в буква а) от настоящия параграф, предвид евентуалното им включване в обхвата на настоящия регламент;

в) използване на електронни системи за директно предаване на официални документи и обмен на информация между органите на държавите членки, с цел да се изключи всяка възможност за измами, свързани с въпросите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

3. Докладите, посочени в параграфи 1 и 2, се придружават, когато е целесъобразно, от предложения за адаптации, по-специално по отношение на разширяването на обхвата на настоящия регламент до официални документи, свързани с нови въпроси, както е посочено в параграф 1, буква а) и параграф 2, буква а), изготвянето на нови многоезични стандартни удостоверения, както е посочено в параграф 1, буква б) и параграф 2, буква б), и използването на електронни системи за директно предаване на официални документи и обмен на информация между органите на държавите членки съгласно посоченото в параграф 1, буква в) и параграф 2, буква в).

Член 27

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Той се прилага считано от 16 февруари 2019 г., с изключение на:

а) член 24, параграф 2, който се прилага от 16 февруари 2017 г.;

б) член 12 и член 24, параграф 3, които се прилагат от 16 февруари 2018 г.; и

в) член 22 и член 24, параграф 1, които се прилагат от 16 август 2018 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 6 юли 2016 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

РАЖДАНЕ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При всеки случай органът, пред който се представя официалният документ, може да изисква когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ, превод или транскрипция на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете „-".

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако пространството е недостатъчно, използвайте допълнителни листове.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издал удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издал официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице свързано със съдилищата или правоприлагателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълни преписи от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА РОДЕНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на)

4.2 Собствено(и) име(на) ....

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.4 Място (-я) и държава (-и) на раждане

4.5 Пол

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

5 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

5.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

5.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

5.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

5.4 Подпис

5.5 Печат или щемпел ....

(-) Изразът „място на раждане" означава името на града, селото или населеното място и региона, където лицето е родено.

(-) Името на държавата и два съответства ISO, броят на тази държава или парадокса „Други (да се посочат)" трябва да се избират от падащо меню със списък в типовото интероперативно стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(РАЖДАНЕ)

1 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT; **(ET)** KAESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; **(EN)** AUTHORITY ISSUING THIS FORM; **(FR)** AUTORITE DE DELIVRANCE DU PRESENT FORMULAIRE; **(GA)** AN ÚDARÁS A EIGEODH AN FHOIRM SEO; **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; **(LV)** VE DLAPAS ZDEVĒJŠ ESTĀDE; **(LT)** ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; **(SK)** ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; **(SL)** ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; **(FI)** TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 **(BG)** НАИМЕНОВАНИЕ; **(ES)** DENOMINACIÓN; **(CZ)** NÁZEV; **(DA)** BETEGNELSE; **(DE)** BEZEICHNUNG; **(ET)** NIMETUS; **(EL)** ΟΝΟΜΑΣΙΑ; **(EN)** DESIGNATION; **(FR)** DENOMINATION; **(GA)** AINMNIÚ; **(HR)** NAZIV; **(IT)** DENOMINAZIONE; **(LV)** NOSAUKUMS; **(LT)** PAVADINIMAS; **(HU)** MEGNEVEZÉS; **(MT)** TITLU; **(NL)** BENAMING; **(PL)** NAZWA; **(PT)** DESIGNAÇÃO; **(RO)** DENUMIRE; **(SK)** NÁZOV; **(SL)** IME; **(FI)** NIMI; **(SV)** NAMN

2 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PUBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; **(DE)** BEHÖRDE, die die öffentliche URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT; **(ET)** ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; **(EN)** AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRESENT FORMULAIRE; **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOCH AN DOICIMEAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO GHANGAILTE; **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; **(LV)** PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJIESTĀDE; **(LT)** VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISÉRT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGĦU JĦA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTOREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; **(SK)** ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; **(SL)** ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; **(FI)** VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANEET YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN; **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 **(BG)** ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; **(CZ)** INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; **(DE)** ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; **(ET)** TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; **(EL)** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; **(EN)** INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; **(FR)** INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; **(GA)** FAISNÉIS A BHAINEANN LEIS AN DOICIMÉAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; **(HR)** INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; **(IT)** INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; **(LV)** INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; **(LT)** INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISÉRT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; **(MT)** INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGĦU JĦA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; **(NL)** INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; **(PL)** INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTOREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; **(PT)** INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; **(RO)** INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; **(SK)** INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; **(SL)** INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; **(FI)** TIETOJA YLEISESTÄ ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN; **(SV)** INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ORGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LISTINA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑΝΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOCIMEAD A THAGANN Ó LÚDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH A BHFUIL BAINT AIGE NÓ AICH LE CÚRTEANNA NÓ LE DLÍNSIÚ CHUID BALLSTÁT (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE CORTI O DIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TAI SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TAI SUSIJUSIO PAREIGŪNO (HU) TAGÁLLAMI BÍROSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MINN AWTORITÀ JEW UFFICJAL LI JIKKOLLHOM RABTA MAL-QRATI JEW IT-TRIBUNALI TA' STATI MEMBRI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LIST NA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO STATU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA, SODNE OSLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ÓN gCÚRT (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZASTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANNUD RIIKLIK SUDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOCIMEAD Ó THAGANN Ó IONCHÚISITHEOIR POBAIL (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORII (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARMYNDIGHET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANNUD KOHTUJAETUKIRI (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOCIMEAD Ó THAGANN Ó CHLÉIREACH DE CHUID CÚIRTE (HR) SPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MINN REGISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LIST NA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3 1 4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE) (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE) (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE) (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE) (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUTÄITUR (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ (ΕΝΑ (HUISSIER DE JUSTICE)) (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE) (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE (GA) DOICIMEAD A THAGANN Ó CHOMHGHEACH BREITHIÚNACH (HUISSIER DE JUSTICE) (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE) (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE) (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDĪTĀJS (HUISSIER DE JUSTICE) (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) SUDOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-UFFICJAL ĠUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE) (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (HUISSIER DE JUSTICE) (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE) (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC (HUISSIER DE JUSTICE) (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE) (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE) (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRORFRÅN EN STÄMNINGSMAN (HUISSIER DE JUSTICE)

3 1 5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ) (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE) (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE) (DA) ANDRE (ANGIVES) (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN) (ET) MUU (TAPSUSTAGE) (EL) ΑΛΛΟ (ΟΡΙΣΤΕ) (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED) (FR) AUTRE (À PRÉCISER) (GA) EILE (LE SONRAÍ) (HR) OSTALO (NAVESTI) (IT) ALTRO (PRECISARE) (LV) CITS (PRECIZĒT) (LT) KITA (NURODYTI) (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI) (MT) OĦRAJN (IPPREĊIŻA) (NL) ANDERE (SPECIFICEREN) (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ) (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR) (RO) ALTUL (A SE PRECIZA) (SK) INÉ (ŠPECIFIKUJTE) (SL) DRUGO (NAVESTI) (FI) MUU (ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ)) (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3 2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE (ET) HALDUSDOKUMENT (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN (HR) UPRAVNA ISPRAVA (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV (SK) SPRÁVNA LISTINA (SL) UPRAVNA LISTINA (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3 2 1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CERTIFICADO (CZ) OSVĚDČENÍ (DA) PÅTEGNING (DE) BESCHEINIGUNG (ET) TÕENDI (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ (EN) CERTIFICATE (FR) CERTIFICAT (GA) DEIMHNIÚ (HR) POTVRDA (IT) CERTIFICATO (LV) APLIECINĀJUMS (LT) PAŽYMA (LIUDIJIMAS) (HU) TANÚSÍTVÁNY/IGAZOLVÁNY (MT) ĊERTIFIKAT (NL) CERTIFICAAT (PL) ZAŚWIADCZENIE (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO (RO) CERTIFICAT (SK) OSVEDČENIE (SL) POTRDILO (FI) TODISTUS (SV) INTYG

3 2 2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL (CZ) VÝPIS Z MATRIKY (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΚΕΙΑΡΧΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ÉTAT CIVIL (GA) SLIOCHT AS AN nGLÁR STADAIS SIBHIALTA (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS SKRÓCONY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTOREKISTERIOTE (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3 2 3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО (ES) EXTRACTO DEL CENSO (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION (GA) SLIOCHT AS AN gCÁIN DAONRA (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REGISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO (HU) KIVONAT A SZEMÉLYADAT- ÉS LAKCÍMNYILVÁNTARTÁSBÓL (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV (SL) IZPISEK Z REGISTRA PREBIVALSTVA (FI) VAESTOREKISTERIOTE (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL (CZ) OPIS MATRIČNÍCH ZÁZNAMŮ (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS (FR) COPIE INTEGRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL (GA) CÓD FOCAL AR FHOCAL DE THAIFID AR STADAS SIBHAILTA (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA IZRAKSTU AUTENTISKA KOPIJA (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-STATUS ĊIVILI (NL) LETTERLIJKE AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTINE O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTOREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JALJENNOS (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ (ES) ACTA NOTARIAL (CZ) NOTÁŘSKÁ LIST NA (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT (DE) NOTARIELLE URKUNDE (ET) NOTARIAALDOKUMENT (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΞΗ (EN) NOTARIAL ACT (FR) ACTE NOTARIÉ (GA) GNÍOMH NOTAIRÍOCHTA (HR) JAVNOBILJEŽNICA SPRAVA (IT) ATTO NOTARILE (LV) NOTARIĀLS AKTS (LT) NOTARINIS AKTAS (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT (MT) ATT NOTARILI (NL) NOTARIËLE AKTE (PL) AKT NOTARIALNY (PT) ATO NOTARIAL (RO) ACT NOTARIAL (SK) NOTÁRSKA LISTINA (SL) NOTARSKA LISTINA (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПРИЛОЖЕНО ЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЧАСНО КАЧЕСТВО (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE (ET) ISIKU POOLT ERAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ (GA) DEIMHNIÚ OIFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCIUMÉAD ARNA SHÍNIU AG DUINE ÚNA CHAIL NÓ INA GAIL PHRÍOBHÁIDEACH (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA (LT) PRIVAČIU ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS (HU) MAGÁNJOGI KÉTTEN ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY (MT) CERTIFIKAT UFFIJJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT IFFIRMAT MINN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ WŁASNA RZETELE PRYWATNYM (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ (SK) URADNE OSVEDČENIE UVEDENE NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SUKROMNA OSOBA (SL) URADNA VIJAVA NA ZASEBNI LISTINI (FI) VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКА ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMATICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ-ΗΣ Η ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ-ΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMEAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÓMHAIRE TAIDHLEOIREACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTÁIT INA CHAIL NÓ INA GAIL OFIGIÚIL (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI (LV) DOKUMENTS, KURU, PILDOT AMATA PIENĀKUMUS, SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMATISKAIS VAI KONSULARAIS PĀRSTĀVJS (LT) DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMACIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT IMFESSIL MINN AĠENT DIPLOMATIKJU JEW KONSULARI TA' STAT MEMBRU F'KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGĦU (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMATICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS (RO) DOCUMENT INTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOV ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIE (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOIMITUKSESSA (SV) HANDLING UPPRATTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ) (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ) (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF ISSUE (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE (GA) DATA (LL.MM.BBBB) EISIONAÍ (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA) (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG) (LT) ISDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM) (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN.) (MT) DATA (LL.XX.SSSS) TAL-ĦRUĠ (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA) (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV) (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMÉID PHOIBLÍ (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА РОДЕНОТО ЛИЦЕ (ES) INFORMACIÓN SOBRE LA PERSONA NACIDA (CZ) INFORMACE O NAROZENÉM (DA) OPLYSNINGER OM DEN PERSON DER ER FØDT (DE) ANGABEN ZUR PERSON, DEREN GEBURT ANGEZEIGT WIRD (ET) SÜNDINUD ISIKUT KÄSITLEV TEAVE (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ (EN) INFORMATION ON THE PERSON BORN (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE NÉE (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE A RUGADH (HR) INFORMACIJE O ROĐENOJ OSOBI (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA NATA (LV) INFORMĀCIJA PAR DZIMUŠO PERSONU (LT) INFORMACIJA APIE GIMUSĮ ASMENĮ (HU) A MEGSZÜLETETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK (MT) INFORMAZZJONI DWAR L-PERSONA MWELDA (NL) INFORMATIE OVER DE GEBORENE (PL) DANE DOTYCZĄCE OSOBY URODZONEJ (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA QUE NASCEU (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA NĂSCUTĂ (SK) INFORMÁCIE O NARODENEJ OSOBE (SL) INFORMACIJE O ROJENI OSEBI (FI) SYNTYNEEN HENKILÖN TIEDOT (SV) FÖDELSEUPPGIFTER

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) (ES) APELLIDO(S) (CZ) PŘÍJMENÍ (DA) EFTERNAVN(E) (DE) FAMILIENNAME(N) (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(-Α) (EN) SURNAME(S) (FR) NOM(S) (GA) SLOINNE (SLOINNTE) (HR) PREZIME(NA) (IT) COGNOME(I) (LV) UZVĀRDS(-I) (LT) PAVARDĖ(-S) (HU) CSALÁDI NÉV(EK) (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET) (NL) ACHTERNAAM(VORMEN) (PL) NAZWISKO(-A) (PT) APELIDO(S) (RO) NUME(-LE) (SK) PRIEZVISKO(-A) (SL) PRIIMEK(-PRIIMKA) (FI) SUKUNIMI(-NIMET) (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА) (ES) NOMBRE(S) (CZ) JMÉNO (JMÉNA) (DA) FORNAVN(E) (DE) VORNAME(N) (ET) EESNIMI (-NIMEDI) (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ) (EN) FORENAME(S) (FR) PRÉNOM(S) (GA) CEADAINM (CEADAINMNEACHA) (HR) IME(NA) (IT) NOME(I) (LV) VĀRDS(-I) (LT) VARDAS(-AI) (HU) UTÓNÉV(EK) (MT) ISEM(-ISMIJIET) (NL) VOORNAAM(EN) (PL) IMIĘ(-IONA) (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S) (RO) PRENUME (SK) MENO(-A) (SL) IME(NA) (FI) ETUNIMI(-NIMET) (SV) FÖRNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ (DA) FØDSELSDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ) (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ) (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF BIRTH (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE NAISSANCE (GA) DATA (LL.MM.BBBB) BREITHE (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) ROĐENJA (IT) DATA DI NASCITA (GG.MM.AAAA) (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG) (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.MMMM) (HU) SZÜLETÉS IDEJE (ÉÉÉÉ.HH.NN.) (MT) DATA (LL.XX.SSSS) TAT-TWELID (NL) GEBOORTEDATUM (DD.MM.JJJJ) (PL) DATA (DD.MM.RRRR) URODZENIA (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD.MM.AAAA) (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NAȘTERII (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV) (SV) FÖDELSEDATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ)

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ (ES) LUGAR Y País DE NACIMIENTO (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ (DA) FØDESTED OG -LAND (DE) ORT UND LAND DER GEBURT (ET) SÜNNIKOHT JA -RIIK (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE (GA) ÁIT AGUS TÍR BHREITHE (HR) MJESTO I ZEMLJA ROĐENJA (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.5 (BG) ПОЛ (ES) SEXO (CZ) POHLAVÍ (DA) KØN (DE) GESCHLECHT (ET) SUGU (EL) ΦΥΛΟ (EN) SEX (FR) SEXE (GA) INSCNE (HR) SPOL (IT) SESSO (LV) DZIMUMS (LT) LYTIS (HU) NEM (MT) SESS (NL) GESLACHT (PL) PŁEĆ (PT) SEXO (RO) SEXUL (SK) POHLAVIE (SL) SPOL (FI) SUKUPUOLI (SV) KÖN

4.5.1 (BG) ЖЕНСКИ (ES) MUJER (CZ) ŽENA (DA) KVINDE (DE) WEIBLICH (ET) NAISSOOST (EL) ΘΗΛΥ (EN) FEMALE (FR) FÉMININ (GA) BAINEANN (HR) ŽENSKI (IT) FEMMINILE (LV) SIEVIETE (LT) MOTERIS (HU) NŐ (MT) MARA (NL) VROUW (PL) KOBIETA (PT) FEMININO (RO) FEMEIESC (SK) ŽENSKÉ (SL) ŽENSKI (FI) NAINEN (SV) KVINNA

4.5.2 (BG) МЪЖКИ (ES) VARÓN (CZ) MUŽ (DA) MAND (DE) MÄNNLICH (ET) MEESSOOST (EL) ΑΡΡΕΝ (EN) MALE (FR) MASCULIN (GA) FIREANN (HR) MUŠKI (IT) MASCHILE (LV) VĪRIETIS (LT) VYRAS (HU) FÉRFI (MT) RAĠEL (NL) MAN (PL) MĘŻCZYZNA (PT) MASCULINO (RO) BĂRBĂTESC (SK) MUŽSKÉ (SL) MOŠKI (FI) MIES (SV) MAN

4.5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕНО; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMH-CHINNTITHE; (HR) NEODREĐENO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITI; (NL) ONBEPAALD; (PL) NIEOKREŚLONY; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

5 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJAPAIGE; (EL) ΠΕΔΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SÍNIU; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLONKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

5.1 (BG) ФАМИЛНИЯ(И) ИМЕ(НА) И СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMENA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU PERENIMI(D) JA PEREKONNANIMI(D); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CEADAINMNEACHAI) AN OIFIGIGH A DEISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠIA FORMĄ IŠDAVUSIO PARE IGŪNO PAVARDĖ (-ės) IR VARDAS (-AI); (HU) A FORMANYOMTATVANYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) U ISEM(ISMIJIET) TAL-UFFICJAL LI PAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) NAAM(MEN) EN VOORNAAM(MEN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE SI PRENUMELE FUNCIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) IN IME(NA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI(-NIMET) JA ETUNIMI(-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

5.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A DEISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠIA FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVANYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI PAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POSTUL FUNCIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAVIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

5.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD.MM.AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ); (EN) DATE (DD.MM.YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) D'EISIÚNAS; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (LL.XX.SSSS) TAL-IRRILAĠ; (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

5.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

5.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ЩЕМПЕЛ; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SÉALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG ILI PEČAT; (IT) BOLLO O TIMBRO; (LV) ZĪVOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIGILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) SIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЖИВОТ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете:

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4) . . . . . .

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързан/о със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълването се извършва на ръка, моля, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен препис от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на)

4.2 Собствено(и) име(на)

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.4 Място (1) и държава (2) на раждане ....

4.5 Пол

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

4.6 Адрес

4.6.1 Улица и номер/пощенска кутия

4.6.2 Населено място и пощенски код

4.6.3 Държава (3) .. ..

5 СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, ЧРЕЗ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е БИЛО ЖИВО КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ

6 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

6.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

....

6.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

6.4 Подпис

6.5 Печат или щемпел

(1) Изразът „място на раждане" означава името на града, селото, населеното място и региона, където лицето е родено.

(2) Името на държавата и ако съществува, ISO кодът на тази държава или варианти „Други (да се посочат)" следва да се изберат от падащо меню със списък в типовото многезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

(3) Името на държавата и ако съществува, ISO кодът на тази държава или варианти „Други (да се посочат)" следва да се изберат от падащо меню със списък в типовото многезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(ЖИВОТ)

1 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT; **(ET)** KAHESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; **(EN)** AUTHORITY ISSUING THIS FORM; **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHOIRM SEO; **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; **(LV)** VEIDLAPAS IZDEVĒJ ESTĀDE; **(LT)** ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI TENTO FORMULÁR; **(SL)** ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; **(FI)** TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 **(BG)** НАИМЕНОВАНИЕ; **(ES)** DENOMINACIÓN; **(CZ)** NÁZEV; **(DA)** BETEGNELSE; **(DE)** BEZEICHNUNG; **(ET)** NIMETUS; **(EL)** ΟΝΟΜΑΣΙΑ; **(EN)** DESIGNATION; **(FR)** DÉNOMINATION; **(GA)** AINMNIÚ; **(HR)** NAZIV; **(IT)** DENOMINAZIONE; **(LV)** NOSAUKUMS; **(LT)** PAVADINIMAS; **(HU)** MEGNEVEZÉS; **(MT)** TITLU; **(NL)** BENAMING; **(PL)** NAZWA; **(PT)** DESIGNAÇÃO; **(RO)** DENUMIRE; **(SK)** NÁZOV; **(SL)** IME; **(FI)** NIMI; **(SV)** NAVN

2 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; **(DE)** BEHÖRDE, die DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT; **(ET)** ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; **(EN)** AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOICIMÉAD POBLACH ATA HIGHEAN AN FHOIRM SEO GHANGAILTE; **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; **(LV)** PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJIESTĀDE; **(LT)** VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KIEGÉSZÍTETT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGħU HUA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; **(SL)** ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; **(FI)** TÄHÄN ASIAKIRJAAN JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN; **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 **(BG)** ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; **(ES)** INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; **(CZ)** INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; **(DA)** OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; **(DE)** ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; **(ET)** TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; **(EL)** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; **(EN)** INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; **(FR)** INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; **(GA)** FAISNÉIS S A BHAINEANN LEIS AN DOICIMÉAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; **(HR)** INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; **(IT)** INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; **(LV)** INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; **(LT)** INFORMACIJA SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KIEGÉSZÍTETT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; **(MT)** INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGħU HUA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; **(NL)** INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; **(PL)** INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; **(PT)** INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; **(RO)** INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; **(SK)** INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; **(SL)** INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; **(FI)** TIETOJA YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN; **(SV)** INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO; (CZ) LISTINA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STÁTU; (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT; (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE; (FR) DOCUMENT EMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOICIMEAD A THAGANN Ó UDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH A BHFUIL BAINT AIGE NÓ AICIL LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BALLSTAIT; (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE CORTI SIZIONI DI UNO STATO MEMBRO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA; (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALDŽIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS; (HU) TAGÁLLAMI BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUĠ MINN AWTORITA JEW UFFICJAL LI JIKKOLLHOM RABTA MAL-QRATI JEW IT-TRIBUNAL TA' STATI MEMBRI; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM DOS ESTADOS-MEMBROS; (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU; (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU; (SL) LISTINA, VIDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ; (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL; (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU; (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE; (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG; (ET) KOHTUOTSUS; (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ; (EN) COURT DECISION; (FR) DECISION DE JUSTICE; (GA) CINNEADH ON gCÚRT; (HR) SUDSKA ODLUKA; (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE; (LV) TIESAS LĒMUMS; (LT) TEISMO SPRENDIMAS; (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT; (MT) DEĊIZJONI TAL-QORTI; (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING; (PL) ORZECZENIE SĄDOWE; (PT) DECISÃO JUDICIAL; (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ; (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE; (SL) SODNA ODLOČBA; (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS; (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED; (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIK SUUDISTAJA; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR; (FR) DOCUMENT EMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC; (GA) DOICIMEAD A THAGANN Ó ÚDARÁS IGNEACH; (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO; (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS; (LT) PROKURORO ŠIOUOTAS DOKUMENTAS; (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR; (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO; (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARMYNDIGHETEN

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR; (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUAMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT; (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN GREFFIER; (GA) DOICIMEAD A THAGANN Ó CHLEIREACH DE CHUID CÚIRTE; (HR) SPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ TIESAS SEKRETĀRS; (LT) TEISMO TARNAUTOJO ŠIOUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍRÓSÁGI TITKÁRVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI; (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC; (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3 1 4 (BG) ДОКУМЕНТ, ГРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT MILLE ON VÕLJA ANONUD KOHTUTÄITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ(ΡΙΑ) (HUISSIER DE JUSTICE); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOICIMEAD A THAGANN Ó OIFIGEACH BREITHIÚNACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ S T ESAS IZPILDITAJS (HUISSIER DE JUSTICE); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) ĮSĮSTOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-UFFICJAL GUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (HUISSIER DE JUSTICE); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONÁVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) TUOMIOISTUIMEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN (HUISSIER DE JUSTICE)

3 1 5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFÍQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΟΡΙΣΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRAÍ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OPRAJN (IPPREĊIŻA); (NL) OVER GE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNIŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA ITSEMINEN); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3 2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA ISPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3 2 1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PATEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕEND; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (HU) TANÚSÍTVÁNY/BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG

3 2 2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΡΧΙΑΡΧΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ÉTAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SHIBHIALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-ISTAT ĊIVIL; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3 2 3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYADATFELVÉTELI NYILVÁNTARTÁSBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) OPIS VATRČNÍCH ZÁZNAMŮ; (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRE; (DE) WÖRTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN; (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE LITTÉRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL; (GA) COIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFIC AR STÁDAS SIBHÁLTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTI DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-STAT ĊIVILI; (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) DOPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ; (ES) ACTA NOTARIAL; (CZ) NOTÁŘSKÁ LISTINA; (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT; (DE) NOTARIELLE URKUNDE; (ET) NOTARIAALDOKUMENT; (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΞΗ; (EN) NOTARIAL ACT; (FR) ACTE NOTARIÉ; (GA) GNÍOMH NÓTAIRCEACHTA; (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA SPRAVA; (IT) ATTO NOTARILE; (LV) NOTARIĀLS AKTS; (LT) NOTARINIS AKTAS; (HU) KOZJEGYZŐI OKIRAT; (MT) ATT NOTARILI; (NL) NOTARIËLE AKTE; (PL) AKT NOTARIALNY; (PT) ATO NOTARIAL; (RO) ACT NOTARIAL; (SK) NOTÁRSKA LISTINA; (SL) NOTARSKA LISTINA; (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПРИЛОЖЕНО ЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО; (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO; (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU; (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON; (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE; (ET) ISIKU POOLT ERAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND; (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ; (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY; (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ; (GA) DEIMHNIÚ OIFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCIUMEAD ARNA SHÍNIU AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÓBHAIDEACH; (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU; (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA; (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA; (LT) PRIVAČIŲ ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS; (HU) MAGÁNOKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY; (MT) CERTIFIKAT UFFIĊJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT IFFIRMAT MINN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAĠHIEX; (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID; (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM; (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA; (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ; (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPISANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA; (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI; (FI) VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ; (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMATICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL; (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ; (DA) DOKUMENT OPRETTET AF EN VEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT; (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE; (ET) LIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ; (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY; (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOCIUMEAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRE TAIDHLEOIREACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTAIT INA CHAIL NÓ INA CAIL OIFIGIÚIL; (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI; (LV) DOKUMENTS, KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS; (LT) DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS; (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MIEĠUĠ MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STAT MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGHU; (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID; (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM; (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMATICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS; (RO) DOCUMENT INTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ; (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ; (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOIMITUKSESSA; (SV) HANDLING UPPRATTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ); ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) EISIONAIGH; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFärdande

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMÉID PHOBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFEntliga HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОСОБАТА ПО ПИС.; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOMAST (SIKUT KÄSITLEV TEAVE); (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΟΓΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE LENA BHAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATIT KAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR IL-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-i); (LT) PAVARDĖ (-ės); (HU) CSALÁDI NÉV(EK); (MT) KUNJOM(IJIET); (NL) ACHTERNAAM(WEN); (PL) NAZWISKO(A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) ОСОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CEADAINM (CÉADAINMEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-i); (LT) VARDAS (-ai); (HU) UTÓNÉV(EK); (MT) ISEM(IJIET); (NL) VOORNAAM(MEN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(A); (SL) IME(NA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) ROĐENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG/MM/AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) SZÜLETÉS IDEJE (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD/MM/JJJJ); (PL) DATA (DD/MM/RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP/KK/VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ)

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y PAÍS DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) ÁIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA ROĐENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.5 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNÉ; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.5.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΘΗΛΥ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESC; (SK) ŽENSKÝ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.5.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAĠEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÝ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН (ES) INDETERMINADO (CZ) NEURČENO (DA) UBESTEMT (DE) UNBESTIMMT (ET) MÄÄRAMATA (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ (EN) UNDETERMINED (FR) INDÉTERMINÉ (GA) NEAMHCHINNTITHE (HR) NEODREĐENI (IT) INDETERMINATO (LV) NENOTEIKTS (LT) NENUSTATYTAS (HU) MEGHATÁROZATLAN (MT) MHUX STABBILIT (NL) ONBEPAALD (PL) NIEOKREŚLONY (PT) NÃO DEFINIDO (RO) NEDETERMINAT (SK) NEURČENÝ (SL) NEDOLOČEN (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.6 (BG) АДРЕС (ES) DIRECCIÓN (CZ) ADRESA (DA) ADRESSE (DE) ANSCHRIFT (ET) AADRESS (EL) ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (EN) ADDRESS (FR) ADRESSE (GA) SEOLADH (HR) ADRESA (IT) INDIRIZZO (LV) ADRESE (LT) ADRESAS (HU) CÍMZETT (MT) INDIRIZZ (NL) ADRES (PL) ADRES (PT) ENDEREÇO (RO) ADRESĂ (SK) ADRESA (SL) NASLOV (FI) OSOITE (SV) ADRESS

4.8.1 (BG) УЛИЦА И НОМЕР/ПОЩЕНСКА КУТИЯ (ES) CALLE Y NUMERO / APARTADO DE CORREOS (CZ) ULICE A ČÍSLO POPISNÉ / POŠTOVNÍ PŘÍHRÁDKA (DA) VEJ OG HUSNUMMER/POSTBOKS (DE) STRASSE UND HAUSNUMMER/POSTFACH (ET) TÄNAV JA MAJA NUMBER/POSTKAST (EL) ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ / Τ.Θ. (EN) STREET AND NUMBER/PO BOX (FR) RUE ET NUMÉRO/BOÎTE POSTALE (GA) SRAID AGUS UIMHIR BOSCA POIST (HR) ULICA I BROJ / POŠTANSKI PRETINAC (IT) VIA E NUMERO/CASELLA POSTALE (LV) IELA UN MĀJAS NUMURS / PASTKASTE (LT) GATVĖ IR NAMO NUMERIS / PAŠTO DĖŽUTĖ (HU) UTCA ÉS HÁZSZÁM/POSTAFIÓK (MT) TRIQ U NUMRU/KAXXA POSTALI (NL) STRAAT EN NUMMER/POSTBUS (PL) ULICA I NUMER / SKRYTKA POCZTOWA (PT) RUA E NÚMERO/CAIXA POSTAL (RO) STRADA ȘI NUMĂRUL/CĂSUȚA POȘTALĂ (SK) ULICA A ČÍSLO/POŠTOVÝ PRIEČINOK (SL) ULICA IN ŠTEVILKA/POŠTNI PREDAL (FI) LAHIOSOITE/POSTILOKERO (SV) GATUADRESS/POSTBOX

4.8.2 (BG) НАСЕЛЕНО МЯСТО И ПОЩЕНСКИ КОД (ES) LOCALIDAD Y CÓDIGO POSTAL (CZ) MĚSTO A POŠTOVNÍ SMĚROVACÍ ČÍSLO (DA) BY OG POSTNUMMER (DE) PLATZ UND ORT (ET) LINN VÕI ASULA JA SIHTNUMBER (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ (EN) PLACE AND POSTAL CODE (FR) LOCALITÉ ET CODE POSTAL (GA) AIT AGUS CÓD POIST (HR) MJESTO I POŠTANSKI BROJ (IT) LOCALITÀ E CAP (LV) VIETA UN PASTA INDEKSS (LT) VIETA IR PAŠTO KODAS (HU) HELYSÉG ÉS IRÁNYÍTÓSZÁM (MT) LOKALITÀ U KODIĊI POSTALI (NL) PLAATS EN POSTCODE (PL) MIEJSCOWOŚĆ KOD POCZTOWY (PT) LOCALIDADE E CÓDIGO POSTAL (RO) LOCALITATEA ȘI CODUL POȘTAL (SK) MIESTO A POŠTOVÉ SMEROVACIE ČÍSLO (SL) KRAJ IN POŠTNA ŠTEVILKA (FI) POSTINUMERO JA POSTITOIMIPAIKKA (SV) ORT OCH POSTNUMMER

4.8.3 (BG) ДЪРЖАВА (ES) PAÍS (CZ) ZEMĚ (DA) LAND (DE) LAND (ET) RIIK (EL) ΧΩΡΑ (EN) COUNTRY (FR) PAYS (GA) TÍR (HR) ZEMLJA (IT) PAESE (LV) VALSTS (LT) ŠALIS (HU) ORSZÁG (MT) PAJJIŻ (NL) LAND (PL) PAŃSTWO (PT) País (RO) ȚARA (SK) ŠTÁT (SL) DRŽAVA (FI) MAA (SV) LAND

5 (BG) СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е БИЛО ЖИВО КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ (ES) SEGÚN EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO, EL INTERESADO ESTABA EN VIDA EN LA FECHA DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO (CZ) NA ZÁKLADĚ VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘIPOJEN TENTO FORMULÁŘ, BYLA DOTYČNÁ OSOBA KE DNI VYDÁNÍ VEŘEJNÉ LISTINY NAŽIVU (DA) I HENHOLD TIL DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET, VAR DEN PÅGÆLDENDE PERSON I LIVE PÅ DATOEN FOR UDSTEDELSEN AF DET OFFENTLIGE DOKUMENT (DE) GEMÄSS DER OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, WAR DIE BETREFFENDE PERSON AM TAG DER AUSSTELLUNG DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE AM LEBEN (ET) VASTAVALT AVALIKULE DOKUMENDILE, MILLEGA SELLELE VORM ON LISATUD, OLI ASJAOMANE ISIK ÜLEMETATUD AVALIKU DOKUMENDI VÄLJAANDMISE KUUPÄEVAL ELUS (EL) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ (EN) ACCORDING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED, THE PERSON CONCERNED WAS ALIVE ON THE DATE OF ISSUE OF THE PUBLIC DOCUMENT (FR) D'après le document public auquel le présent formulaire est joint, la personne concernée était en vie à la date de délivrance de ce document public (GA) De réir an doicimeid phoblí lena dúfuil an fhoirm seo ceangaltha, bhí an duine lena tbaineann beo ar dháta eisiúna an doicimeid phoblí (HR) PREMA JAVNOJ ISPRAVI KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN DOTIČNA OSOBA BILA JE ŽIVA NA DAN IZDAVANJA JAVNE ISPRAVE (IT) SECONDO IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO, L'ESISTENZA IN VITA DELLA PERSONA INTERESSATA È STATA ACCERTATA ALLA DATA DI RILASCIO DI TALE DOCUMENTO (LV) SASKAŅĀ AR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, ATTIECĪGĀ PERSONA PUBLISKĀ DOKUMENTA IZDOŠANAS DIENĀ BIJA DZĪVA (LT) PAGAL VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, VIEŠOJO DOKUMENTO IŠDAVIMO DIENĄ AT.TINKAMAS ASMUO BUVO GYVAS (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRAT SZERINT AZ ERINTETT SZEMÉLY A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK IDŐPONTJÁBAN ÉLETBEN VOLT (MT) SKONT D-DOKUMENT PUBBLIKU LIM EGHU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA, L-PERSUNA KKONCERNATA KIENET HAJJA F'D-DATA TAL-ĦRUĠ TAD-DOKUMENT PUBBLIKU (NL) VOLGENS HET OPENBAAR DOCUMENT WAARBAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT, WAS DE BETROKKENE IN LEVEN OP DE DATUM VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT (PL) Z DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORYMULARZ, WYNIKA, ŻE OSOBA, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, POZOSTAWAŁA PRZY ŻYCIU W DNIU WYDANIA TEGO DOKUMENTU URZĘDOWEGO (PT) SEGUNDO O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO, A PESSOA EM CAUSA ESTAVA VIVA À DATA DA EMISSÃO DO DOCUMENTO PÚBLICO (RO) ÎN CONFORMITATE CU DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR, PERSOANA VIZATĂ ERA ÎN VIAȚĂ LA DATA EMITERII DOCUMENTULUI OFICIAL (SK) PODĽA VEREJNEJ LISTINY, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ, BOLA DOTKNUTÁ OSOBA V DEŇ VYDANIA VEREJNEJ LISTINY NAŽIVE (SL) V SKLADU Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC, JE BILA ZADEVNA OSEBA NA DAN IZDAJE JAVNE LISTINE ŽIVA (FI) SEN YLEISEN ASIAKIRJAN, MIKÄÄN JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN, ASIANOMAINEN HENKILÖ OLI ELÄSSÄ YLEISEN ASIAKIRJAN ANTAMISPÄIVÄNÄ (SV) ENLIGT DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT VAR DEN BERÖRDA PERSONEN I LIVET VID TIDPUNKTEN FÖR DEN OFFICIELLA HANDLINGENS UTFÄRDANDE

8 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA (CZ) POLE PRO PODPIS (DA) UNDERSKRIFTSFELT (DE) UNTERSCHRIFTENFELD (ET) ALLKIRJALAHTER (EL) ΠΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ (EN) SIGNATURE BOX (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE (GA) BOSCA DON SÍNIU (HR) POLJE ZA POTPIS (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA (LV) PARAKSTA LAUKUMS (LT) PARAŠO LAUKELIS (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING (PL) POLE PODPISU (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) POLOŽKA NA PODPIS (SL) POLJE ZA PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

8.1 (BG) ФАМИЛНИ И ЛИЧНИ СОБСТВЕНИ ИМЕНА НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) EFTERNAVNE(E) OG FORNAVNE(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) FAMILIENNAMEN UND VORNAMEN DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI(-NIMED) JA PEREKONNANIMI(-NIMED) (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(-ΑΙ) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CÉADAINMNEACHA) AN OIFIGIGH A DÉ SGRÍOBH AN FHORM SEO (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU (LT) ŠIO FORMA IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ(-ĖS) IR VARDAS(-AI) (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I) (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET) U ISEM(-ISMIJIET) TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA (NL) NA(A)M(EN) EN VOORNAA(M)(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) NAZWISKO(A) I IMIĘ(IONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PROPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) PRIMEK(PRIIMKI) IN IME(IMENA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI(-NIMET) JA ETUNIMI(-NIMET) (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

8.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) STILLING DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETKOHT (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) POST AN OIFIGIGH A DÉ SGRÍOBH AN FHORM SEO (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU (LT) ŠIO FORMA IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

8.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ) (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ) (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) EISIONAÍ (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA) (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG) (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM) (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN) (MT) DATA TAL-ĦRUĠ (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN AFGIFTE (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA (PT) DATA DE EMISSÃO (DD-MM-AAAA) (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV) (SV) DATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

8.4 (BG) ПОДПИС (ES) FIRMA (CZ) PODPIS (DA) UNDERSKRIFT (DE) UNTERSCHRIFT (ET) ALLKIRI (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ (EN) SIGNATURE (FR) SIGNATURE (GA) SÍNIÚ (HR) POTPIS (IT) FIRMA (LV) PARAKSTS (LT) PARAŠAS (HU) ALÁÍRÁS (MT) FIRMA (NL) HANDTEKENING (PL) PODPIS (PT) ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) PODPIS (SL) PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUS (SV) NAMNTECKNING

8.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ШЕВРЕ (ES) SELLO O TIMBRE (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO (DA) SEGL ELLER STEMPEL (DE) SIEGEL ODER STEMPEL (ET) PITSER VÕI TEMPEL (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ (EN) SEAL OR STAMP (FR) SCEAU OU TIMBRE (GA) SEAL NÓ STAMPA (HR) ŽIG ILI PEČAT (IT) SIGILLO O TIMBRO (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS (LT) ANTSPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT (MT) ŻIGILL JEW TIMBRU (NL) ZEGEL OF STEMPEL (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL (PT) SELO OU CARIMBO (RO) SIGILIUL SAU ȘTAMPILA (SK) PEČAŤ ALEBO OTLAČOK PEČIATKY (SL) PEČAT ALI ŽIG (FI) SINETTI TAI LEIMA (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СМЪРТ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При всеки случай органът, пред който се представи официалният документ, може да изиска, когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Попълнете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, попълнете .

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълването се извършва на ръка, моля използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързано със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат) ....

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен регистър от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОМИНАЛОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на)

4.2 Собствено(и) име(на)

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на смъртта ....

4.4 Място (и държава) на смъртта ....

4.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.6 Пол ....

4.6.1 ☐ Женски

4.6.2 ☐ Мъжки

4.6.3 ☐ Неопределен

5 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

5.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

5.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение ....

5.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

5.4 Подпис ....

5.5 Печат или щемпел ....

(1) Използ „място на смъртта" означава името на град, село, населеното място и региона, където лицето е починало.

(2) Имена на държавите, които съществуват, ISO кодът на тази държава или вариантът „Други (да се посочат)" трябва да се избират от по-малко менюто, описано в приложения европейски образец на удостоверение, който може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(СМъРТ)

1 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO/ **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** DENNE FORMULAREs UDSTEDENDE MYNDIGHED/ **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT/ **(ET)** KÄESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS/ **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ/ **(EN)** AUTHORITY ISSUING THIS FORM/ **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEODH AN FHOIRM SEO/ **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC/ **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO/ **(LV)** VEIDLAPAS IZDEVĒJ ESTĀDE/ **(LT)** ŠIA FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG/ **(MT)** AWTORITÀ LI TIPPRINTJA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER/ **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ/ **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO/ **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR/ **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI TENTO FORMULÁR/ **(SL)** ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC/ **(FI)** TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN/ **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 **(BG)** НАИМЕНОВАНИЕ/ **(ES)** DENOMINACIÓN/ **(CZ)** NÁZEV/ **(DA)** BETEGNELSE/ **(DE)** BEZEICHNUNG/ **(ET)** NIMETUS/ **(EL)** ΟΝΟΜΑΣΙΑ/ **(EN)** DESIGNATION/ **(FR)** DÉNOMINATION/ **(GA)** AINMNIÚ/ **(HR)** NAZIV/ **(IT)** DENOMINAZIONE/ **(LV)** NOSAUKUMS/ **(LT)** PAVADINIMAS/ **(HU)** MEGNEVEZÉS/ **(MT)** TITLU/ **(NL)** BENAMING/ **(PL)** NAZWA/ **(PT)** DESIGNAÇÃO/ **(RO)** DENUMIRE/ **(SK)** NÁZOV/ **(SL)** IME/ **(FI)** NIMI/ **(SV)** NAMN

2 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO/ **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET/ **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIE OFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT/ **(ET)** ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD/ **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ/ **(EN)** AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED/ **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEODH AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA HHFUILAN FHOIRM SEO CEANGAILTE/ **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN/ **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO/ **(LV)** PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJIESTĀDE/ **(LT)** VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG/ **(MT)** AWTORITÀ LI TIPPRINTJA DIN IL-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA WEHMUZA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT/ **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY/ **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO/ **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR/ **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ/ **(SL)** ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC/ **(FI)** VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN/ **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 **(BG)** ИНФОРМАЦИЯ, ОТНОСНО ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO/ **(CZ)** INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET/ **(DE)** ANGABEN ZUR OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST/ **(ET)** TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD/ **(EL)** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ/ **(EN)** INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED/ **(FR)** INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** FAISNÉIS A BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA HHFUILAN FHOIRM SEO CEANGAILTE/ **(HR)** INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN/ **(IT)** INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO/ **(LV)** INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM Š VEIDLAPA IR PIEVIENOTA/ **(LT)** INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK/ **(MT)** INFORMAZZJONI DWAR IS-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA WEHMUZA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT/ **(PL)** INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY/ **(PT)** INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO/ **(RO)** INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR/ **(SK)** INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ/ **(SL)** INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC/ **(FI)** TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN/ **(SV)** INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ORGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LISTINA VYDANÁ ORGANEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSSTAATS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD LIKMESKOGI KOHTUTEGA SEOTUS AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT EMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó ÚDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH A BHFUIL BAINT AIGE NÓ AIGILE GÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BHALLSTAIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALDŽIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS (HU) TAGÁLTAMI BÍRÓSÁGOK KÖRÉBEN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN AWTORITÀ JEW UFFICJAL L-IKKOLLEGAT MAL-QRATI JEW IT-TRIBUNALI TA' STAT MEMBRU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCTIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET EN MEDLEMSSTAT

3 1 1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTULOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH CÚIRT (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3 1 2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОРА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZASTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIK SÜÜDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT EMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó IONCHÚ GITHEOIR POIBLÍ (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN PROSKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3 1 3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID GÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ S TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN REĠISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI SLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4. (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ („HUISSIER DE JUSTICE") (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL („HUISSIER DE JUSTICE") (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM („HUISSIER DE JUSTICE") (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND („HUISSIER DE JUSTICE") (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS („HUISSIER DE JUSTICE") (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUTÄITUR („HUISSIER DE JUSTICE") (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ („HUISSIER DE JUSTICE") (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER („HUISSIER DE JUSTICE") (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE (GA) DOICIMÉAD A THAGANN Ó OIFIGEACH BHRE THIONACH („HUISSIER DE JUSTICE") (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ („HUISSIER DE JUSTICE") (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO („HUISSIER DE JUSTICE") (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS ZPILDĪTĀJS („HUISSIER DE JUSTICE") (LT) ANTSTOLIO („HUISSIER DE JUSTICE") ŠIOJUTAIS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÓ („HUISSIER DE JUSTICE") ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUĠ MINN UFFICJAL GUDIZZJARJU („HUISSIER DE JUSTICE") (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO („HUISSIER DE JUSTICE") (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO („HUISSIER DE JUSTICE") (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC („HUISSIER DE JUSTICE") (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM („HUISSIER DE JUSTICE") (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ („HUISSIER DE JUSTICE") (FI) MAASTEMISHENKILÖN („HUISSIER DE JUSTICE") ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN („HUISSIER DE JUSTICE")

3.1.5. (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ) (ES) OTRO (ESPECIFÍQUESE) (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE) (DA) ANDRE (ANGIVES) (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN) (ET) MUU (TÄPSUSTAGE) (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ) (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED) (FR) AUTRE (À PRÉCISER) (GA) EILE (LE SONRÚ) (HR) OSTALO (NAVESTI) (IT) ALTRO (PRECISARE) (LV) CITS (PRECIZĒT) (LT) KITA (NURODYTI) (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI) (MT) OħRAJN (IPPREĊIŻA) (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN) (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ) (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR) (RO) ALTUL (A SE PRECIZA) (SK) INÉ (SPRESNITI) (SL) DRUGO (NAVESTI) (FI) MUU (ASIAKIRJA, TÄSMENNETTÄVÄ) (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3.2. (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE (ET) HALDUSDOKUMENT (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF (GA) DOICIMÉAD RIARACHÁIN (HR) UPRAVNA ISPRAVA (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV (SK) SPRÁVNA LISTINA (SL) UPRAVNA LISTINA (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3.2.1. (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CERTIFICADO (CZ) OSVĚDČENÍ (DA) PATEGNING (DE) BESCHEINIGUNG (ET) TÕENDI (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ (EN) CERTIFICATE (FR) CERTIFICAT (GA) DEIMHNIÚ (HR) POTVRDA (IT) CERTIFICATO (LV) APLIECINĀJUMS (LT) PAŽYMA, LIUDIJIMAS (HU) TANÚSÍTVÁNY/BIZONYÍTVÁNY (MT) ĊERTIFIKAT (NL) CERTIFICAAT (PL) ZAŚWIADCZENIE (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO (RO) CERTIFICAT (SK) OSVEDČENIE (SL) POTRDILO (FI) TODISTUS (SV) INTYG

3.2.2. (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL (CZ) VÝPIS Z MATRIKY (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΡΕΙΜΑΞΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ÉTAT CIVIL (GA) SLÍOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SHIBH ALTA (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO (HU) ANYAKÖNYV KIVONAT (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS SKRÓCONY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVILISAATY) (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3.2.3. (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО (ES) EXTRACTO DEL CENSO (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION (GA) SLÍOCHT AS AN gCLÁR DAONRAIM (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO (HU) KIVONAT A SZEMELYIADATOK LAKÓHELYÉNEK NYILVÁNTARTÁSÁBÓL (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-POPULAZZJONI (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL (CZ) OPIS MATRIČNÍCH ZÁZNAMŮ (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS (FR) COPIE INTÉGRALE D'ACTES DE L'ÉTAT CIVIL (GA) COIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFID AR STÁDAS SIBHIALTA (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ RAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA (HU) ANYAKÖNYVI SZEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MASOLATA (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) OPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) CERTIDÃO DE COPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ (ES) ACTA NOTARIAL (CZ) NOTÁŘSKÁ LISTINA (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT (DE) NOTARIELLE URKUNDE (ET) NOTARIAALDOKUMENT (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΞΗ (EN) NOTARIAL ACT (FR) ACTE NOTARIÉ (GA) GNÍOMH NÓTA REACHTA (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA (IT) ATTO NOTARILE (LV) NOTARIĀLS AKTS (LT) NOTARINIS AKTAS (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT (MT) ATT NOTARILI (NL) NOTARIËLE AKTE (PL) AKT NOTARIALNY (PT) ATO NOTARIAL (RO) ACT NOTAR AL (SK) NOTÁRSKA LISTINA (SL) NOTARSKA LISTINA (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I EGENSKAB AF PRIVATPERSON (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE (ET) ISIKU POOLT ERAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΟΜΑΤΟΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY (FR) DECLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCIUMÉAD ARNA SHÍNIÚ AG DUINE INA CHEIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHÁIDEACH (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA (LT) PRIVAČIU ASMENŲ PASIRAŠYTU DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS (HU) MAGÁNSZEMÉLYEK ÁLTAL ALÁÍRT OKIRATOK ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY (MT) CERTIFIKAT UFFIċJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT IFFIRMAT MINN PERSUNA F'L-KAPAĊITÀ PRIVATA TAĠHIEX (NL) OFFICIËLE VERKLARING OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPISANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNA OSOBA (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI (FI) YKSITYISHENKILÖNÄ ALLEKIRJOITTAMAN YKSITYISHENKILÖNÄ (SV) OFFICIELLT INTYG ÅBERINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ (DA) DOKUMENT OPRETTET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULIAARMEETIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TÄITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ(Η) Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ(Η) ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÓMHAIRE TAIDHLEIOMREACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTAIT INA CHÁIL NÓ NA CAIL O FIGIÚIL (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI IL KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI (LV) DOKUMENTS KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS (LT) DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT IMFEJJIJ MINN AGENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STAT MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFICJALI TIEGĦU (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOMAISKESSA (SV) HANDLING UPPRÄTTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULAR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD-MM-AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) E SIONAÍ; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG-MM-AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD-MM-METAI); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-HRUĠ; (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD-MM-AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOCAIMEID PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE SPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFENTLIGA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОЧИНАЛОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE LA PERSONA FALLECIDA; (CZ) INFORMACE O ZEMŘELÉM; (DA) OPLYSNINGER OM AFDØDE; (DE) ANGABEN ZUR PERSON, DEREN TOD ANGEZEIGT WIRD; (ET) SURNUDU ISIKUT KÄSITLEV TEAVE; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΟΝΤΟΣ; (EN) INFORMATION ON THE DECEASED PERSON; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE DÉCÉDÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE EAGTHA; (HR) INFORMACIJE O PREVIJENOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA DECEDUTA; (LV) INFORMĀCIJA PAR MIRUŠO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE MIRUSĮ ASMENĮ; (HU) AZ ELHUNYTTRA VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR IL-PERSONA DEĊEDUTA; (NL) INFORMATIE OVER DE OVERLEDENE; (PL) DANE DOTYCZĄCE OSOBY ZMARŁEJ; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA FALECIDA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA DECEDATĂ; (SK) INFORMÁCIE O ZOSNULEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O UMRLEM; (FI) KUOLLEEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) INFORMATION OM DEN AVLIDNE

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI(-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-I); (LT) PAVARDĖ (-ĖS); (HU) CSALÁDI NÉV(EI); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET); (NL) ACHTERNAA(M)(EN); (PL) NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI(-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(EI); (MT) ISEM(ISMIJIET); (NL) VOORNAA(M)(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(A); (SL) IME(MENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FÖRNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА СМЪРТТА; (ES) FECHA (DD-MM-AAAA) DE FALLECIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) ÚMRTÍ; (DA) DØDSDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) DATUM (TT.MM.JJJJ) DES TODES; (ET) SURMAKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΘΑΝΑΤΟΥ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF DEATH; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DU DÉCÈS; (GA) DÁTA (LL.MM.BBBB) AN BHÁIS; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) SMRTI; (IT) DATA DI DECESSO (GG-MM-AAAA); (LV) MIRŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) MIRTIES DATA (DD.MM.METAI); (HU) HALÁLESETÉNEK IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-MEWT; (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN OVERLIJDEN; (PL) DATA (DD-MM-RRRR) ZGONU; (PT) DATA DO OBITO (DD-MM-AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) DECESULUI; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) ÚMRTIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) SMRTI; (FI) KUOLINPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ) FÖR DÖDSFALLET

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА СМЪРТТА; (ES) LUGAR Y PAÍS DE FALLECIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ ÚMRTÍ; (DA) DØDSSTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DES TODES; (ET) SURMAKOHT JA -RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΘΑΝΑΤΟΥ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF DEATH; (FR) LIEU ET PAYS DU DÉCÈS; (GA) AIT AGUS TÍR AN BHÁIS; (HR) MJESTO I ZEMLJA SMRTI; (IT) LUOGO E PAESE DI DECESSO; (LV) MIRŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) MIRTIES VIETA IR ŠALIS; (HU) HALÁLESETÉNEK HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAL-MEWT; (NL) PLAATS EN LAND VAN OVERLIJDEN; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO ZGONU; (PT) LOCAL E PAÍS DO ÓBITO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA DECESULUI; (SK) MIESTO A ŠTÁT ÚMRTIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA SMRTI; (FI) KUOLINPAIKKA JA -MAA; (SV) ORT OCH LAND DÄR DÖDSFALLET INTRÄFFADE

4.5 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD-MM-AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DÁTA (LL.MM.BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) ROĐENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG-MM-AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.METAI); (HU) SZÜLETÉSI IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD-MM-JJJJ); (PL) DATA (DD-MM-RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD-MM-AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ)

4.6 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.6.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESCĂ; (SK) ŽENSKÉ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.6.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MANNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAĠEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.6.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐEN; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTA; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITA; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTÄMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

5 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJAHTER; (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SINIU; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-FIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLÓNKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

5.1 (BG) ФАМИЛИЯ(И) И ИМЕ(НА) НА СЪБЕСЕДНИКА, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI(-NIMED); JA PEREKONNANIMI(-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CÉADAINM(CÉADAINMNEACHA) AN OIFIGIGH A DÉIS GH AN FHORM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(I) UN VĀRDS(I); (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PARIGŽINO PAVARDĖ(-ės) IR VARDAS(-AI); (HU) A FORVANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) NA(A)M(EN) EN VOORNAA(M)(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PROPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(-PRIIMKI) IN IME(IMENA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI(-NIMET) JA ETUNIMI(-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FÖRNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

5.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A DÉIS GH AN FHORM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PARIGŽINO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

5.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD.MM.AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD.MM.YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (J.J.M.M.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) E SIUNAÍ; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ.XX.SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

5.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SINIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

5.5 (BG) ПЕЧАТ, ИЛИ ЩЕМПЕЛ; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SÉALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG ILI PEČAT; (IT) SIGILLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BELYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIGILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) SIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

БРАК

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете: —

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3) . . . . . .

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързан/о със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълнването се извършва на ръка, моля, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен препис от актове за гражданско състояние

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 БРАК

4.1 Дата (дд/мм/гггг) на брака ....

4.2 Място (*) и държава (*) на брака

5 СЪПРУГА

5.1 Фамилно(и) име(на) по рождение

5.2 Фамилно(и) име(на) преди брака

5.3 Фамилно(и) име(на) вследствие на брака

5.4 Собствено(и) име(на)

5.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане ....

5.6 Пол ....

5.6.1 ☐ Женски

5.6.2 ☐ Мъжки

5.6.3 ☐ Неопределен

(*) Изразът „място на брака" означава името на града, селото, населеното място и региона, където е сключен бракът.

(*) Името на държавата в два съществува — ISO кодът на тази държава или варианти. Други (да се посочат) следва да се извират от падащо меню със списък в типовото многоезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

6 СЪПРУГ Б

6.1 Фамилно(и) име(на) по рождение ....

6.2 Фамилно(и) име(на) преди брака ....

6.3 Фамилно(и) име(на) след сключване на брака

6.4 Собствено(и) имена:

6.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

6.6 Пол

6.6.1 ☐ Женски

6.6.2 ☐ Мъжки

6.6.3 ☐ Неопределен

7 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

7.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

7.4 Подпис

7.5 Печат или щемпел ....

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(БРАК)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ПАСТОРЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; (DA) DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, die dieses Formular ausstellt; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHOIRM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VEIDLAPAS IZDEVĒJIESTĀDE; (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLU; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIRE; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, die die öffentliche Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist, ausstellt; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOCIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR öffentlichen Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS Á BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO; (CZ) LIST NA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU; (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT; (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑ ΔΗΜΟΣΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE; (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) COIC MEAD A THAGANN Ó UDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH A BHFUIL BAINT AICE NÓ AICI LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BALLSTÁIT; (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA; (LT) DOKUMENTAS, ISDUOTAS VALSTIES INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS; (HU) TAGÁLLAMI BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN AWTORITÀ JEW UFFICJAL LI JIKKOLLEGAT MAL-QRATI TAL-WIEĦEL TA' STATI MEMBRI; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO; (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU; (SK) LIST NA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VAZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO STATU; (SL) LIST NA IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE; (FI) JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT.

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ; (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL; (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU; (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE; (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG; (ET) KOHTUOTSUS; (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ; (EN) COURT DECISION; (FR) DECISION DE JUSTICE; (GA) CINNEADH ON gCÚRTA; (HR) SUDSKA ODLUKA; (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE; (LV) TIESAS LĒMUMS; (LT) TEISMO SPRENDIMAS; (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT; (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI; (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING; (PL) ORZECZENIE SĄDOWE; (PT) DECISÃO JUDICIAL; (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ; (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE; (SL) SODNA ODLOČBA; (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS; (SV) DOMSTOLSBESLUT.

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED; (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD RIKLIK SUURSTAJA; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR; (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC; (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó IONCHUISITHEOIR POIBLÍ; (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO; (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS; (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR; (SK) LIST NA VYDANÁ PROKURÁTOROM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO; (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET.

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR; (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD KOHTUAMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT; (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER; (GA) DOCUMEAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID CÚIRTE; (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS; (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI; (SK) LIST NA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC; (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN.

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL («HUISSIER DE JUSTICE»); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM («HUISSIER DE JUSTICE»); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND («HUISSIER DE JUSTICE»); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANENUD KOHTUTAITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΧΙΕΣ ΜΕΛΗΤΗΣ («HUISSIER DE JUSTICE»); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER («HUISSIER DE JUSTICE»); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOIC MEAD A THIAGANN O OIFIGEACH BREITHIUNACH («HUISSIER DE JUSTICE»); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ («HUISSIER DE JUSTICE»); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO («HUISSIER DE JUSTICE»); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDITĀJS («HUISSIER DE JUSTICE»); (LT) ANTSTOLIO («HUISSIER DE JUSTICE») IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ («HUISSIER DE JUSTICE») ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-NN UFFICIAL GUDIZZJARJU («HUISSIER DE JUSTICE»); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO («HUISSIER DE JUSTICE»); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO («HUISSIER DE JUSTICE»); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTOREASCĂ («HUISSIER DE JUSTICE»); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONÁVATEĽOM («HUISSIER DE JUSTICE»); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ («HUISSIER DE JUSTICE»); (FI) HAASTEMIEHEN («HUISSIER DE JUSTICE») ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN («HUISSIER DE JUSTICE»).

3.1.5 (BG) ДРУГИ, ДА СЕ ПОСОЧАТ; (ES) OTRO (ESPECIFÍQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΑΝΑΓΡΑΨΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OHRAJN (IPPREĊIŻA); (NL) OVERIGE (GEGEVENS); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNIŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ)); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS).

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA SPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING.

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PÅTEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕENDI; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (LT) DIPLOMAS; (HU) TANÚSÍTVÁNY; BIZONYÍTVÁNY; (MT) CERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG.

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VALJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΗΕΙΑΕΧ ΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ETAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SIBHIALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTATUS ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN.

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VALJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPIS STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADATOK ÉS LAKÓHELYEK NYILVÁNTARTÁSÁBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTRET.

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) ÚPLNÝ MATRIČNÍCH ZÁZNAMŮ; (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRE; (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN; (ET) PERSEKONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΛΗΡΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE INTEGRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL; (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFEAD AR STADAS SIBHÁLTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJE O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT CIVILI; (NL) EENGELUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) DOPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERITIETOLEN SANATARKKA JALJENNÖS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ; (ES) ACTA NOTARIAL; (CZ) NOTÁŘSKÁ LIST NA; (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT; (DE) NOTARIELLE URKUNDE; (ET) NOTARIALDOKUMENT; (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΗΚΗ ΠΡΑΞΗ; (EN) NOTARIAL ACT; (FR) ACTE NOTARIÉ; (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA; (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA; (IT) ATTO NOTARILE; (LV) NOTARIĀLS AKTS; (LT) NOTARINIS AKTAS; (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT; (MT) ATT NOTARILI; (NL) NOTARIËLE AKTE; (PL) AKT NOTARIALNY; (PT) ATO NOTARIAL; (RO) ACT NOTARIAL; (SK) NOTÁRSKA LISTINA; (SL) NOTARSKA LISTINA; (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО; (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO; (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU; (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON; (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE; (ET) ISIKU POOLT PRAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDI TÕENDAMISEKS; (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΣΕ ΙΔΙΟΤΗΤΑ; (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY; (FR) DECLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ; (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUR RTEAR AR DHOCUMAID ARNA SHÍNIÚ AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHÁITEACH; (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU; (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA; (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA; (LT) PRIVAČIŲ ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS; (HU) MAGÁNSZEMÉLYKÉNT ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY; (MT) CERTIFIKAT UFFICJALI LI JITQIEGHED F'DOKUMENT IFFIRMAT MIN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA; (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID; (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM; (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA; (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ; (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA; (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI; (FI) VIRALLINEN TODISTUS, JOKA ASETETAAN YKSITYISHENKILÖNA; (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL; (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ; (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT; (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE; (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΑΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΟ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΗΜΑΛΜΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ/ΤΗΣ; (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY; (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOICIMEAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRE TA DIPLÓIC REACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTÁT NA CHAIL NÓ INA CAIL OIFIGIÚIL; (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI; (LV) DOKUMENTS, KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS; (LT) DOKUMENTAS PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS; (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MIĠBUD MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFICJALI TIEGĦU; (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID; (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM; (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS; (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ; (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM URADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ; (SL) LIST NA KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTO MITUKSESSA; (SV) HANDLING UPPRÄTTAD TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULAR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDANÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD.MM.YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) EISIÚNAÍ; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ.XX.SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMÉID PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) БРАК; (ES) MATRIMONIO; (CZ) MANŽELSTVÍ; (DA) ÆGTESKAB; (DE) EHESCHLIESSUNG; (ET) ABIELU; (EL) ΓΑΜΟΣ; (EN) MARRIAGE; (FR) MARIAGE; (GA) PÓSADH; (HR) SKLAPANJE BRAKA; (IT) MATRIMONIO; (LV) LAULĪBA; (LT) SANTUOKA; (HU) HÁZASSÁGKÖTÉS; (MT) ŻWIEĠ; (NL) HUWELIJK; (PL) MAŁŻEŃSTWO; (PT) CASAMENTO; (RO) CĂSătORIE; (SK) MANŽELSTVO; (SL) SKLENITEV ZAKONSKE ZVEZE; (FI) AVIOLITTO; (SV) AKTENSKAP

4.1 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА БРАКА; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DEL MATRIMONIO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ; (DA) VIELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) DATUM (TT.MM.JJJJ) DER EHESCHLIESSUNG; (ET) ABIELLUMISE KOHT JA RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF THE MARRIAGE; (FR) LIEU ET PAYS DU MARIAGE; (GA) AIT AGUS TÍR AN PÓSTA; (HR) MJESTO I ZEMLJA SKLAPANJA BRAKA; (IT) LUOGO E PAESE DI MATRIMONIO; (LV) LAULĪBAS NOSLĒGŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) SANTUOKOS SUDARYMO VIETA IR ŠALIS; (HU) A HÁZASSÁGKÖTÉS HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAŻ-ŻWIEĠ; (NL) PLAATS EN LAND VAN HET HUWELIJK; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA; (PT) LOCAL E PAÍS DE CASAMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA CĂSătORIEI; (SK) MIESTO A ŠTÁT UZAVRETIA MANŽELSTVA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA SKLENITVE ZAKONSKE ZVEZE; (FI) AVIOLITTON SOLMIMISPAIKKA JA -MAA; (SV) ORT OCH LAND DÄR AKTENSKAPET INGICKS

5 (BG) СЪПРУГ А; (ES) CÓNYUGE A; (CZ) MANŽEL/MANŽELKA A; (DA) ÆGTEFÆLLE A; (DE) EHEPARTNER A; (ET) ABIKAASA A; (EL) ΣΥΖΥΓΟΣ Α; (EN) SPOUSE A; (FR) CONJOINT A; (GA) CÉILE A; (HR) BRAČNI DRUG A; (IT) CONIUGE A; (LV) LAULĀTAIS A; (LT) SUTUOKTINIS A; (HU) A HÁZASTÁRS; (MT) KONJUĠI A; (NL) ECHTGENOOT(E) A; (PL) MAŁŻONEK A; (PT) CÔNJUGE A; (RO) SOȚUL A; (SK) MANŽEL/MANŽELKA A; (SL) ZAKONEC A; (FI) PUOLISO A; (SV) MAKE/MAKA A

5.1 (BG) ФАМИЛНИ ИМЕНА ПО РОЖДЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) DE NACIMIENTO; (CZ) RODNÉ PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E) VED FØDSLEN; (DE) FAMILIENNAME(N) BEI DER GEBURT; (ET) SÜNNIJÄRGNE PEREKONNANIMI (SÜNNIJÄRGSED PEREKONNANIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ; (EN) SURNAME(S) AT BIRTH; (FR) NOM(S) À LA NAISSANCE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) BREITHE; (HR) PREZIME(NA) PRI RODENJU; (IT) COGNOME(I) ALLA NASCITA; (LV) UZVĀRDS(-I) DZIMŠANAS BRĪDĪ; (LT) PAVARDĖ(-ĖS) SUTEIKTA (-OS) GIMUS; (HU) SZÜLETÉSI CSALÁDI NÉVEK; (MT) KUNJOMI(KUNJOMIJIET) MAT-TWELID; (NL) ACHTERNA(AMEN) BIJ DE GEBOORTE; (PL) NAZWISKO(-A) RODOWE; (PT) APELIDO(S) À DATA DO NASCIMENTO; (RO) NUMELE LA NAȘTERE; (SK) ROGNÉ PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) OB ROJSTVU; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) SYNTYMÄHETKELLÄ; (SV) EFTERNAMN VID FÖDSELN

5.2 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПРЕДИ БРАКА; (ES) APELLIDO(S) ANTES DE CONTRAER MATRIMONIO; (CZ) PŘÍJMENÍ PŘED UZAVŘENÍM MANŽELSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) FØR VIELSEN; (DE) FAMILIENNAME(N) VOR DER EHESCHLIESSUNG; (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) ENNE ABIELLUMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΓΑΜΟ; (EN) SURNAME(S) BEFORE THE MARRIAGE; (FR) NOM(S) AVANT LE MARIAGE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) ROIMH AN PÓSADH; (HR) PREZIME(NA) PRIJE SKLAPANJA BRAKA; (IT) COGNOME(I) PRIMA DEL MATRIMONIO; (LV) UZVĀRDS(-I) PIRMS LAULĪBAS; (LT) PAVARDĖ (-ĖS) PRIEŠ SANTUOKĄ; (HU) CSALÁDI NÉV(E) A HÁZASSÁGKÖTÉS ELŐTT; (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET) QABEL ŻWIEĠ; (NL) ACHTERNA(A)M(EN) VOOR HET HUWELIJK; (PL) NAZWISKO(-A) PRZED ZAWARCIEM MAŁŻEŃSTWA; (PT) APELIDO(S) ANTES DO CASAMENTO; (RO) NUMELE (NUMELE) DE CĂSĂTORIE; (SK) PRIEZVISKO(-Á) PRED UZAVRETÍM MANŽELSTVA; (SL) PRIIMEK(-PRIIMKI) PRED SKLENITVJO ZAKONSKE ZVEZE; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) AVIOLITTOA; (SV) EFTERNAMN FORE ÄKTENSKAPETS INGÅENDE

5.3 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА), ВСЛЕДСТВИЕ НА БРАКА; (ES) APELLIDO(S) DESPUÉS DE CONTRAER MATRIMONIO; (CZ) PŘÍJMENÍ PO UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) EFTER VIELSEN; (DE) FAMILIENNAME(N) NACH DER EHESCHLIESSUNG; (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) PÄRAST ABIELLUMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ; (EN) SURNAME(S) FOLLOWING THE MARRIAGE; (FR) NOM(S) À LA SUITE DU MARIAGE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) TAR ÉIS AN PHOSTA; (HR) PREZIME(NA) NAKON SKLAPANJA BRAKA; (IT) COGNOME(I) DOPO IL MATRIMONIO; (LV) UZVĀRDS(-I) PĒC LAULĪBAS; (LT) PAVARDĖ (-ĖSI) PO SANTUOKOS; (HU) CSALÁDI NÉV(E) A HÁZASSÁGKÖTÉS UTÁN; (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET) WARA ŻWIEĠ; (NL) ACHTERNA(A)M(EN) NA HET HUWELIJK; (PL) NAZWISKO(-A) PO ZAWARCIU MAŁŻEŃSTWA; (PT) APELIDO(S) APÓS O CASAMENTO; (RO) NUMELE (NUMELE) DUPĂ CĂSĂTORIE; (SK) PRIEZVISKO(-Á) PO UZAVRETÍ MANŽELSTVA; (SL) PRIIMEK(-PRIIMKI) PO SKLENITVI ZAKONSKE ZVEZE; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) AVIOLITTON SOLMIEMISEN JÄLKEEN; (SV) EFTERNAMN EFTER ÄKTENSKAPETS INGÅENDE

5.4 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO(-MENA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(E); (MT) ISEM(-ISMIJIET); (NL) VOORNAA(M)(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PROPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(-A); (SL) IME(-MENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

5.5 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ); ΓΕΝΝΗΣΗ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ-MM-AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL-MM-BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG-MM-AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDŐ (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (LL.MM.SSSS); TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD-MM-JJJJ); (PL) DATA (DD.MM.RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ)

5.6 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

5.6.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FEMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESCĂ; (SK) ŽENSKÉ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

5.6.2 (BG) МЪЖКА; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAGĦEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESCĂ; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

5.6.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐENO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITI; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

6 (BG) СЪПРУГ/СЪПРУГА; (ES) CÓNYUGE; (CZ) MANŽEL/MANŽELKA; (DA) ÆGTEFÆLLE; (DE) EHEPARTNER; (ET) ABIKAASA; (EL) ΣΥΖΥΓΟΣ; (EN) SPOUSE; (FR) CONJOINT; (GA) CEILE; (HR) BRAČNI DRUG; (IT) CONIUGE; (LV) LAULĀTAIS; (LT) SUTUOKTINIS; (HU) FÉRJ; HÁZASTÁRS; (MT) KONJUĠI; (NL) ECHTGENO(OT)(E); (PL) MAŁŻONEK; (PT) CÔNJUGE; (RO) SOȚ; (SK) MANŽEL/MANŽELKA; (SL) ZAKONEC; (FI) PUOLISO; (SV) MAKE/MAKA

7 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA (CZ) POLE PRO PODPIS (DA) UNDERSKRIFTSFELT (DE) UNTERSCHRIFTENFELD (ET) ALLKIRJALAHTER (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ (EN) SIGNATURE BOX (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE (GA) BOSCA DON SÍNIÚ (HR) POLJE ZA POTPIS (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA (LV) PARAKSTA LAUKUMS (LT) PARAŠO LAUKELIS (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING (PL) POLE PODPISU (PT) ESPAÇO DESTINADO A ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) KOLÓNKA NA PODPIS (SL) POLJE ZA PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

7.1 (BG) ФАМИЛНОТО И ИМЕТО НА И ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI (-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED) (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CEADAINMNEACHA) AN OIFIGIGH A DEIGH AN FHOIRM SEO (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I) (LT) ŠIO FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ(-ĖS) IR VARDAS (-AI) (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I) (MT) KUNJOM(I) KUNJOM(I) TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA (NL) NAAM(EN) EN VOORNAAM(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PROPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) NUMELE SI PRENUMELE FUNCTIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) URADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) PRIIMEK/PRIIMKI IN IME/IMENA URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET) (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) POST AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHOIRM SEO (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU AMATS (LT) ŠIO FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) FUNKCIA URADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEEN ASEMA (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ) (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE (GA) DATA (LL/MM/BBBB) EISIONA (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA) (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG) (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM) (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN) (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-IFFIRMAR (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA) (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV) (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

7.4 (BG) ПОДПИС (ES) FIRMA (CZ) PODPIS (DA) UNDERSKRIFT (DE) UNTERSCHRIFT (ET) ALLKIRI (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ (EN) SIGNATURE (FR) SIGNATURE (GA) SÍNIÚ (HR) POTPIS (IT) FIRMA (LV) PARAKSTS (LT) PARAŠAS (HU) ALÁÍRÁS (MT) FIRMA (NL) HANDTEKENING (PL) PODPIS (PT) ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) PODPIS (SL) PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUS (SV) NAMNTECKNING

7.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ШЕВТЕЛ (ES) SELLO O TIMBRE (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO (DA) SEGL ELLER STEMPEL (DE) SIEGEL ODER STEMPEL (ET) PITSER VÕI TEMPEL (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ (EN) SEAL OR STAMP (FR) SCEAU OU TIMBRE (GA) SEALA NÓ STAMPA (HR) ŽIG ILI PEČAT (IT) BOLLO O TIMBRO (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS (HU) PECSÉT VAGY BELYEGZOLENYOMAT (MT) SIGILL JEW TIMBRU (NL) ZEGEL OF STEMPEL (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL (PT) SELO OU CARIMBO (RO) SIGIL SAU ȘTAMPILĂ (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY (SL) PEČAT ALI ŽIG (FI) SINETTI TAI LEIMA (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ V

БРАЧНА ДЕЕСПОСОБНОСТ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При всеки случай органът, пред който се представя официалният документ, може да изисква, когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете „-".

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

2.1 Наименование (4)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързани със съдилищата или правоприлагателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Друг (да се посочи)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Авторитетните версии на всеки език са тези, използвани в правните бази.
(3) Терминът „наименование" следва да се използва като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се използва като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечения от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен регистър от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в длъжностно качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служители на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ .....

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилия(и); име(на) ....

4.2 Собствено(и); име(на) ....

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане ....

4.4 Място (и) и държава (и) на раждане

4.5 Пол

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

4.6 Гражданство

5 СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (1)

5.1 ☐ Съответното лице притежава брачна дееспособност съгласно национално право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.2 ☐ Няма данни съответното лице да е встъпило в брак съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.3 ☐ Не са известни пречки съответното лице да встъпи в брак съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.4 ☐ Не са известни пречки за сключването на брак между съответното лице и неговия(неговата) бъдещ(а) съпруг(а) съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.5 ☐ Не са известни възражения срещу сключването на брак между съответното лице и неговия(неговата) бъдещ(а) съпруг(а) съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

(1) Изберете мястото на раждане: населено място на раждане, селище, извънселищно място и регион, където е родено.

(2) Имена на държавите и техните съответни ISO кодове на тези държави или варианти „Други (да се посочат)". Следва да се избират от падащо меню със списък и скривото интелигентно стандартно удостоверение, които може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

(3) Могат да се отделят няколко полета.

6 ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩИЯ(АТА) СЪПРУГ(А) НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на)

4.2 Собствено(и) име(на) ....

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.4 Място (1) и държава (2) на раждане

4.5 Пол

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

4.6 Гражданство ....

7 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

7.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

7.4 Подпис

7.5 Печат или щемпел ....

(1) Изразът „място на раждане" означава името на града, селото, населеното място и региона, където лицето е родено.
(2) Името на държавата в ака съществува — ISO кодът на тази държава или варианта. Други да се позволят следва да се избират от падащо меню със списък в типовото многоезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(БРАЧНА ДЕЕСПОСОБНОСТ)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ПАСТОРЦОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; (DA) DENNE FORMULÆRS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, die dieses Formular ausstellt; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A É SEOIDH AN FHOIRM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VEIDLAPAS IZDEVĒJIESTĀDE; (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDÁVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLU; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIRE; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, die die öffentliche Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist, ausstellt; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A É SEOIDH AN DOCUMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDÁVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR öffentlichen Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS Á BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO; (CZ) LIST NA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU; (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT; (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Η ΕΝΑΝΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE; (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) COIC MEAD A THAGANN Ó UDARÁS NÓ Ó CHEARTHÁ A BHFUIL BAINT AICE NÓ AICI LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BALLSTÁIT; (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA; (LT) DOKUMENTAS, ISDUOTAS VALSTIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS; (HU) TAGÁLLAMI BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLO HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MIN AWTORITÀ JEW UFFICJAL LI JIKOLLEGAW MA' QORTI JEW TRIBUNALI TA' STAT MEMBRU; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO; (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU; (SK) LIST NA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VAZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO STATU; (SL) LIST NA IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE; (FI) JÄSENVALTION TUOMIOISTUIMEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT.

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ; (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL; (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU; (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE; (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG; (ET) KOHTUOTSUS; (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ; (EN) COURT DECISION; (FR) DECISION DE JUSTICE; (GA) CINNEADH ON gCÚRTA; (HR) SUDSKA ODLUKA; (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE; (LV) TIESAS LĒMUMS; (LT) TEISMO SPRENDIMAS; (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT; (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI; (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING; (PL) ORZECZENIE SĄDOWE; (PT) DECISÃO JUDICIAL; (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ; (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE; (SL) SODNA ODLOČBA; (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS; (SV) DOMSTOLSBESLUT.

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED; (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD RIIKLIK SUURSÕNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR; (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC; (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó IONCHUISITHEOIR POIBLÍ; (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO; (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS; (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR; (SK) LIST NA VYDANÁ PROKURÁTOROM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO; (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET.

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL; (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM; (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR; (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD KOHTUAMETNIK; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ; (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT; (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER; (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID CÚIRTE; (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE; (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE; (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS; (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI; (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO; (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA; (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI; (SK) LIST NA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM; (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC; (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN.

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANENUD KOHTUTAITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΧΗΡΙΟ (ΜΕΤΑΒΛΗΤΗΣ); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOIC MEAD A THIAGANN O OIFIGEACH BREITHIUNACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDITĀJS (HUISSIER DE JUSTICE); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-NFFIĊJAL ĠUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (HUISSIER DE JUSTICE); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTOREASCĂ (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONÁVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN (HUISSIER DE JUSTICE)

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΑΝΑΦΕΡΑΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OĦRAJN (IPPREĊIŻA); (NL) OVERIGE (GEDEFINIEERD); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNIŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ)); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA SPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PÅTEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕENDI; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (LT) DIPLOMAS; (HU) TANÚSÍTVÁNY; BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VALJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΗΕΙΑΕΧ ΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ETAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SIBHIALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VALJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADATOK ÉS LAKÓHELYEK NYILVÁNTARTÁSÁBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) ZPISEK Z REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTRET

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) ÚPLNÝ MATRIČNÍ ZÁZNAM; (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRAGEN; (ET) PERSONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΛΗΡΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΜΗΤΡΩΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE INTEGRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL; (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFEAD AR STADAS SIBHÁLTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJE O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) EENGELUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ; (ES) ACTA NOTARIAL; (CZ) NOTÁŘSKÁ LIST NA; (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT; (DE) NOTARIELLE URKUNDE; (ET) NOTARIALDOKUMENT; (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΗ ΚΗΠΟΡΑΚΗ; (EN) NOTARIAL ACT; (FR) ACTE NOTARIÉ; (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA; (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA; (IT) ATTO NOTARILE; (LV) NOTARIĀLS AKTS; (LT) NOTARINIS AKTAS; (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT; (MT) ATT NOTARILI; (NL) NOTARIËLE AKTE; (PL) AKT NOTARIALNY; (PT) ATO NOTARIAL; (RO) ACT NOTARIAL; (SK) NOTÁRSKA LISTINA; (SL) NOTARSKA LISTINA; (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО; (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO; (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA, PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU; (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON; (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE; (ET) ISIKU POOLT PRAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDI TE KINNITATAV AMETLIK TÕENDI; (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟ ΕΓΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΣΕ ΙΔΙΟΤΗΤΑ; (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY; (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ; (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCUMAID ARNA SHAINIÚ AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHÁIDEACH; (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU; (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA; (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA; (LT) PRIVAČIŲ ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS; (HU) MAGÁNSZEMÉLYKÉNT ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT UFFIċJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT IFFIRMAT MIN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA; (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID; (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM; (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA; (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ; (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA; (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI; (FI) VIRALLINEN TODISTUS, JOKA ASETETAAN YKSITYISHENKILÖNA; (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЪОТВЕТНОТО КАЧЕСТВО; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL; (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ; (DA) DOKUMENT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT; (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE; (ET) TEMPSELT DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΑΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΟ ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗν ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ/ΤΗΣ; (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY; (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOICIMEAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRE TA DIFLÓIC REACHTA NÓ CONSALACHT DE CHUID BALLSTÁT INA CHAIL NÓ INA CAIL OIFIGIÚIL; (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI; (LV) DOKUMENTS, KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS; (LT) DOKUMENTAS PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS; (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MIĠBUD MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGĦU; (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID; (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM; (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS; (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ; (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM URADNÍKOM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ; (SL) LIST NA KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTO MITUKSESSA; (SV) HANDLING UPPRÄTTAD TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDANÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/AAAA); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) EISIÚNAS; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡ ΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMÉID PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAĊ-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOMAST ISIKUT KÄSITLEV TEAVE; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MÁ DHÍR LEIS AN DUINE LENA MBAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR L-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI(D); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-I); (LT) PAVARDĖ (-ės); (HU) CSALÁDI NÉV(EK); (MT) KUNJOM(I); (NL) ACHTERNAA(M)(EN); (PL) NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMENO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI(-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(EK); (MT) ISEM(ISMUIET); (NL) VOORNAA(M)(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(-A); (SL) IME(NA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG/MM/AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDEJE (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWEL D; (NL) GEBOORTEDATUM (DD/MM/JJJJ); (PL) DATA (DD/MM/RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP/KK/VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ)

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y País DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) AIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.5 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMEK; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.5.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΘΗΛΥ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐI; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESCĂ; (SK) ŽENSKE; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.5.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MANNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAGIEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) VASCULINO; (RO) BĂRBĂTESCĂ; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐENI; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITA; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.6 (BG) ГРАЖДАНСТВО; (ES) NACIONALIDAD; (CZ) STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST; (DA) NATIONALITET; (DE) STAATSANGEHÖRIGKEIT; (ET) KODAKONDSUS; (EL) ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ; (EN) NATIONALITY; (FR) NATIONALITÉ; (GA) NAISIÚNTACHT; (HR) DRŽAVLJANSTVO; (IT) CITTADINANZA; (LV) VALSTSPIEDERĪBA; (LT) PILIETYBĖ; (HU) ÁLLAMPOLGÁRSÁG; (MT) CITTADINANZA; (NL) NATIONALITEIT; (PL) OBYWATELSTWO; (PT) NACIONALIDADE; (RO) CETĂȚENIE; (SK) ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ; (SL) DRŽAVLJANSTVO; (FI) KANSALAISUUS; (SV) MEDBORGARSKAP

5 (BG) СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) SEGÚN EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) NA ZÁKLADĚ VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) I HENHOLD TIL DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆftET; (DE) GEMÄSS DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) VASTAVALT AVALIKULE DOKUMENDILE, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ Ο ΕΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) ACCORDING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) D'APRÈS LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRÉSENT FORMULAIRE EST JOINT; (GA) DE REIR AN DOICIMÉID PHOBLI LENA BHFUIL AN FHORM SEO GEANGAILTE; (HR) PREMA JAVNOJ ISPRAVI, KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) SECONDO IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) SASKAŅĀ AR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) PAGAL VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRAT SZERINT; (MT) SKONT ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HUA MEHMUŻA DIN L-FORMOLA; (NL) VOLGENS HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) Z DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ, WYNIKA, ŻE; (PT) SEGUNDO O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) ÎN CONFORMITATE CU DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) PODĽA VEREJNEJ LISTINY, KU KTOREJ JE TENTO FORMULAR PRIPOJENÝ; (SL) V SKLADU Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) SEN YLEISEN ASIAKIRJAN MUKAAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) ENLIGT DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

5.1 (BG) СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ПРИТЕЖАВА БРАЧНА ДЕЕСПОСОБНОСТ СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЙТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ; (ES) EL INTERESADO TIENE CAPACIDAD PARA CONTRAER MATRIMONIO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) JE DOTČENÁ OSOBA ZPŮSOBILÁ UZAVÍRAT MANŽELSTVÍ PODLE VNITROSTATNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STATU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA; (DA) DEN PÅGÆLDENDE PERSON HAR ADGANG TIL AT KUNNE INDGÅ ÆGTESKAB I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT; (DE) IST DIE BETREFFENDE PERSON NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE OFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, EHEFÄHIG; (ET) ON ASJAOMANE ISIK AVALIKU DOKUMENDI VALJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASELT ABIELUVÕ MELINE; (EL) ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΣΥΝΑΨΗΣ ΓΑΜΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) THE PERSON CONCERNED HAS THE CAPACITY TO MARRY UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED; (FR) LA PERSONNE CONCERNÉE PEUT SE MARIER EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ÉTAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ; (GA) TÁ AN DUINE LENA mBAINEANN DEN CHUMAS CHUN PÓSAIDH FAOI DHLÍ NAISIÚNTA AN BHALLSTAIT INA nDÉANTAR AN DOICIMÉAD POIBLÍ A EISIUINT; (HR) DOTIČNA OSOBA IMA SPOSOBNOST ZA SKLAPANJE BRAKA PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA; (IT) LA PERSONA INTERESSATA POSSIEDE LA CAPACITÀ DI CONTRARRE MATRIMONIO A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) ATTIECĪGĀ PERSONA SPĒJ DOTIES LAULĪBĀ SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS; (LT) ATITINKAMAS ASMUO YRA VEDUS SUDARYTI SANTUOKĄ PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOLE VIEŠAS IS DOKUMENTAS IŠGUODAMAS, NACIONALINĮ TEISĘ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLY A KÖZOKIRAT

KIALL TASANAK HELYE SZERINTI TAGALLAM NEVZETI JOGA SZERINT HAZASSÁGOT KOTHET: (MT) IL-PERSUNA KKONCERNATA GHANDHA L-KAPACITA LI TIZZEWWEG TAHT IL-LIGI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INPAREG ID-DOKUMENT PUBBLIKU: (NL) HEEFT DE BETROKKENE DE BEKWAAMHEID OM TE HUWEN OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN: (PL) OSOBA KTOREJ DOTYCZY DOKUMENT POSIADA ZDOLNOŚĆ DO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY: (PT) A PESSOA EM CAUSA POSSUI CAPACIDADE MATRIMONIAL NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PUBLICO FOI EMITIDO: (RO) PERSOANA VIZATĂ ARE CAPACITATEA DE A SE CĂSĂTORI ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL: (SK) DOTKNUTÁ OSOBA JE SPÔSOBILÁ UZAVRIEŤ MANŽELSTVO PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRAVA ČLENSKEHO ŠTÁTU V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ: (SL) JE ZADEVNA OSEBA SPOSOBNA ZA SKLENITEV ZAKONSKE ZVEZE V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA: (FI) ASIANOMAISELLA HENKILÖLLÄ ON KELPOISUUS SOLMIA AVIOLITTO SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU: (SV) PAR DEN BERORDA PERSONEN BEHÖRIGHET ATT INGÅ ÄKTENSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES

5.2 (BG) НЯМА ДАННИ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА Е ВСТЪПИЛО В БРАК СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ: (ES) NO CONSTA NINGÚN MATRIMONIO A NOMBRE DEL INTERESADO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PUBLICO: (CZ) DOTYČNÁ OSOBA PATŘNĚ NEUZAVŘELA MANŽELSTVÍ PODLE SVÝM JMÉNEM PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRAVA ČLENSKÉHO STÁTU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA: (DA) DEN PÅGÆLDENDE PERSON SES IKKE AT HAVE INGET ÆGTESKAB OPHØRT UNDER SIT NAVN I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT: (DE) HAT DIE BETREFFENDE PERSON UNTER IHREM NAMEN OFFENBAR KEINE EHE NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE OFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, GESCHLOSSEN: (ET) EI OLE ASJAOMASE ISIKU NIMEL LUHTEGI AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHAST ABIELUKANNET: (EL) ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ: (EN) THE PERSON CONCERNED APPEARS TO HAVE NO MARRIAGE IN HIS OR HER NAME UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED: (FR) LA PERSONNE CONCERNEE NE SEMBLE PAS AVOIR CONTRACTE DE MARIAGE EN SON NOM EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ETAT MEMBRE OU LE DOCUMENT PUBLIC EST DELIVRE: (GA) NÍL AON PHIANAISE ANN DO BHFUIL AN DUINE LENA IRBA NEANN POSTA FAOINA A NÍ NO FAOINA NÁINM FAOIN DLÍ NA STÁTA SA BHFÁLLSTÁT INA RÓCÁNTAR AN DOICIMEAD POIBLÍ A EISIÚNTI: (HR) NIJE POZNATO DA JE DOTIČNA OSOBA POD SVOJIM IMENOM SKLOPILA BRAK PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA: (IT) A NOME DELLA PERSONA INTERESSATA NON RISULTA REGISTRATO ALCUN ATTO DI MATRIMONIO A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO: (LV) UZ ATTIECĪGĀS PERSONAS VĀRDA NAV NOSLĒGTA NEVIENA LAULĪBA SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS: (LT) ATITINKAMAS ASMUO SAVO VARDU NĖRA SUDARĘS SANTUOKOS PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠAS SĄ DOKUMENTAS IŠDUODAMAS, NACIONALINĮ TEISĘ: (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLYNEVÉN A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINT HÁZASSÁGA VEGÁLLAPÍTHATÓAN NINCS: (MT) L-PERSUNA KKONCERNATA TIDHER LI MA GHANDHA L-EBDA ŻWIEĠ IRREĠISTRAT FIS-MA TAHT IL-LIĠI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INPAREĠ ID-DOKUMENT PUBBLIKU: (NL) HEEFT DE BETROKKENE GEEN HUWELIJK IN ZIJN OF HAAR NAAM OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN: (PL) OSOBA KTOREJ DOTYCZY DOKUMENT NIE POZOSTAJE W ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIM NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY: (PT) NÃO SE APURA EXISTIR CASAMENTO EM NOME DA PESSOA EM CAUSA NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PUBLICO FOI EMITIDO: (RO) NU SE CUNOASTE NICIO CĂSătORIE ÎNCHEIATĂ PE NUMELE PERSOANEI VIZATE ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL: (SK) DOTKNUTÁ OSOBA ZREJME NEUZAVRELA MANŽELSTVO VO SVOJOM MENE PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRAVA ČLENSKEHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ: (SL) PO RAZPOLOŽLJIVH PODATKIH ZADEVNA OSEBA NI V ZAKONSKI ZVEZI K BI JO SKLENILA V SVOJEM IMENU IN V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA: (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN NIMELLE EI OLE MERKITTY AVIOLITTOA SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU: (SV) FORETALLER DEN BERORDA PERSONEN INTE HA INGÅTT ÄKTENSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES

5.3 (BG) НЕ СА ИЗВЕСТНИ ПРЕЧКИ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА ВСТЪПИ В БРАК СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ: (ES) NO HAY CONSTANCIA DE NINGUN IMPEDIMENTO PARA QUE EL INTERESADO CONTRAIGA MATRIMONIO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO: (CZ) NEEXISTUJE ŽÁDNÁ ZNÁMÁ PŘEKÁŽKA, ABY DOTYČNÁ OSOBA UZAVŘELA MANŽELSTVÍ PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRAVA ČLENSKÉHO STÁTU V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA: (DA) DER FORELIGGER INGEN KENDTE HINDRINGER FOR DEN PÅGÆLDENDE PERSONS INDGÅELSE AF ÆGTESKAB I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT: (DE) IST KEIN HINDERNIS BEKANNT, DAS DER EHESCHLIESSUNG DER BETREFFENDEN PERSON NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE OFFENTLICHE

URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, ENTGEGENSTEHT (ET) EI OLE TEADA DOKUMENDI VÄLJA ANDMISE LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASEID ASJAOLUSID. MIS TAKISTAKS DA ABIELU SÕLMIDA (EL) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΚΑΝΕΝΑ ΚΩΛΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΓΑΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. (EN) THERE IS NO KNOWN IMPEDIMENT FOR THE PERSON CONCERNED TO MARRY UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED. (FR) IL N'EXISTE PAS D'EMPÊCHEMENT CONNU AU MARIAGE DE LA PERSONNE CONCERNÉE EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ETAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ. (GA) NÍL AON BHAC AITHEANTA ANN AR AN DUINE LENA mBAINEANN ÁIRITHE FAOI DHLI NÁISIÚNTA SA BHALLSTAT INA nDÉANTAR AN DOICIMEAD POBLÍ A EISIÚINT. (HR) NEMA POZNATE ZAPREKE ZBOG KOJE DOTIČNA OSOBA NE BI MOGLA SKLOPITI BRAK PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA. (IT) NON SONO NOTI IMPEDIMENTI AL MATRIMONIO DELLA PERSONA INTERESSATA A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO. (LV) NAV ZINĀMI NEKĀDI ŠĶĒRŠĻI ATTIECĪGAJAI PERSONA STATIES LAULĪBĀ SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS. (LT) NĖRA ŽINOMŲ KLIŪČIŲ ATITINKAMAM ASMENIUI SUDARYTI SANTUOKĄ PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠASIS DOKUMENTAS IŠDUODAMAS, NACIONALINĮ TEISĖ. (HU) NINCS A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINTI ISMERT AKADÁLYA ANNAK, HOGY AZ ÉRINTETT SZEMÉLY HÁZASSÁGOT KÖSSÖN. (MT) MA HEMM L-EBDA IMPEDIMENT MAGĦRUF GĦALL-PERSUNA KKONCERNATA BIEX TIŻŻEWWEĠ TAħT L-LIGI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INħareġ id-DOKUMENT PUBBLIKU. (NL) IS ER GEEN BELEMMERING VOOR DE BETROKKENE OM TE HUWEN OP GRONDVAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN. (PL) NIE ISTNIEJĄ ZNANE PRZESZKODY DLA ZAWARCIA PRZEZ OSOBĘ, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT MAŁŻEŃSTWA, NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY. (PT) NÃO EXISTE IMPEDIMENTO CONHECIDO A QUE A PESSOA EM CAUSA CONTRAIA MATRIMÓNIO NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM-QUE O DOCUMENTO PÚBLICO FOI EMITIDO. (RO) NU SE CUNOSC IMPEDIMENTE LA CĂSĂTORIA PERSOANEI VIZATE ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL. (SK) NIE JE ZNÁMA PREKÁŽKA PRE DOTKNUTÚ OSOBU UZAVRIEŤ MANŽELSTVO PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ČLENSKEHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ. (SL) NI UGOTOVLJENIH ZADRŽKOV, DA ZADEVNA OSEBA NE BI MOGLA SKLENITI ZAKONSKE ZVEZE V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA. (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN AVIOLITTOLE EI TIEDETA OLEVAN ESTEITÄ SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSAADANNÖN VUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU. (SV) FINNS DET INGA KÄNDA HINDER FÖR DEN BERÖRDA PERSONEN ATT INGÅ ÄKTENSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES.

54 (BG) НЕ СА ИЗВЕСТНИ ПРЕПЯТКИ ЗА СЪБРАЖАНЕТО НА БРАК МЕЖДУ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ И НЕЙНИЯ/НЕГОВАТА БЪДЕЩА(А) СЪПРУГА(А) СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ. (ES) NO HAY CONSTANCIA DE NINGÚN IMPEDIMENTO PARA QUE EL INTERESADO CONTRAIGA MATRIMONIO CON SU FUTURO CÓNYUGE CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO. (CZ) NEEXISTUJE ŽÁDNÁ ZNÁMÁ PŘEKÁŽKA MANŽELSTVÍ MEZI DOTYČNOU OSOBOU A JEJÍM SNOUBENCEM / JEJÍ SNOUBENKOU PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STÁTU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA. (DA) DER FORELIGGER INGEN KENDTE HINDRINGER FOR INDGÅELSE AF ÆGTESKAB MELLEM DEN PÅGÆLDENDE PERSON OG DENNES KOMMENDE ÆGTEFÆLLE I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT. (DE) ST KEIN HINDERNIS BEKANNT, DAS DINER ERFOLGREICHEN DER BETREFFENDEN PERSON MIT IHREM KÜNFTIGEN EHEGATTEN NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE OFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, ENTGEGENSTEHT. (ET) EI OLE TEADA AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDMISE LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASEID ASJAOLUSID, MIS TAKISTAKSID ABIELU SÕLMIMIST ASJAOMASE ISIKU JA TEMA TULEVASE ABIKAASA VAHEL. (EL) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΚΑΝΕΝΑ ΚΩΛΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΓΑΜΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Η ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. (EN) THERE IS NO IMPEDIMENT KNOWN TO A MARRIAGE BETWEEN THE PERSON CONCERNED AND HIS OR HER INTENDED SPOUSE UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED. (FR) IL N'EXISTE PAS D'EMPÊCHEMENT CONNU AU MARIAGE DE LA PERSONNE CONCERNÉE AVEC SON FUTUR CONJOINT EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ETAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ. (GA) NÍL AON BHAC AITHEANTA ANN AR FHÁGADH IDIR AN DUINE LENA mBAINEANN AGUS A CHÉILE BEARTAITHE FAOI DHLI NÁISIÚNTA AN BHALLSTAIT INA nDÉANTAR AN DOICIMEAD POIBLÍ A EISIÚINT. (HR) NEMA POZNATE ZAPREKE ZBOG KOJE DOTIČNA OSOBA I NJEZIN BUDUĆI BRAČNI DRUG NE BI MOGLI SKLOPITI BRAK PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA. (IT) NON SONO NOTI IMPEDIMENTI AL MATRIMONIO TRA LA PERSONA INTERESSATA E IL FUTURO CONIUGE A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO. (LV) NAV ZINĀMI NEKĀDI ŠĶĒRŠĻI LAULĪBAS NOSLĒGŠANAI STARP ATTIECĪGO PERSONU UN TĀS TOPOŠO LAULĀTO SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS. (LT) NĖRA ŽINOMŲ KLIŪČIŲ ATITINKAMO ASMENIO IR JO BŪSIMO (-OS) SUTUOKTINIO (-ĖS) SANTUOKAI PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠASIS DOKUMENTAS IŠDUODAMAS, NACIONALINĮ TEISĘ. (HU) NINCS A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINTI ISMERT AKADÁLYA ANNAK, HOGY AZ ÉRINTETT SZEMÉLY ÉS LEENDŐ HÁZASTÁRSA EGYMÁSSAL

HAZASSÁGOT KÖSSÖN. **(MT)** MA HEMM L-EBDA IMPEDIMENT MAGħRUF GħAŻ-ŻWIEĠ BEJN IL-PERSUNA KKONCERNATA U L-KONJUĠI FUTUR TAGħHA TAħT IL-LIĠI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INħareġ ID-DOKUMENT PUBBLIKU. **(NL)** IS ER GEEN BELEMMERING VOOR EEN HUWELIJK TUSSEN DE BETROKKENE EN ZIJN OF HAAR BEOOGDE ECHTGENO(O)T(E) OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN. **(PL)** NIE ISTNIEJĄ ZNANE PRZESZKODY DLA ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA PRZEZ OSOBĘ, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, Z OSOBĄ, Z KTÓRĄ ZAMIERZA ONA ZAWRZEĆ MAŁŻEŃSTWO, NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY. **(PT)** NÃO EXISTE IMPEDIMENTO CONHECIDO A QUE OS NUBENTES CONTRAIAM MATRIMÓNIO NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO FOI EMITIDO. **(RO)** NU SE CUNOSC IMPEDIMENTE LA CĂSĂTORIA DINTRE PERSOANA VIZATĂ ȘI VIITORUL SOȚ (VIITOAREA SOȚIE) ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL. **(SK)** NIE JE ZNÁMA PREKÁŽKA UZAVRIEŤ MANŽELSTVO MEDZI DOTKNUTOU OSOBOU A JEJ NASTÁVAJÚCOU MANŽELKOU ALEBO NASTÁVAJÚCIM MANŽELOM PODĽA VNÚTROŠTATNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LIST NA VYDANÁ. **(SL)** NI UGOTOVLJENIH ZADRŽKOV ZA ZAČETNA OSEBA IN NJEN PREDVIDENI ZAKONEC NE BI MOGLA SKLENITI ZAKONSKE ZVEZE V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE ZDANA JAVNA LISTINA. **(FI)** ASIANOVAISEN HENKILÖN JA HänEN TULEVAN PUOLISONSA VALISTELLE AVIOLIITTOLLE EI TIEDETA OLEVAN ESTEITÄ SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU. **(SV)** FINNS DET INGA KÄNDA HINDER FÖR INGÅENDE AV AKTENSKAP MELLAN DEN BERÖRDA PERSONEN OCH HANS ELLER HENNES BLIVANDE MAKE ELLER MAKA ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFärdades.

5.5 **(BG)** НЕ СА ИЗВЕСТНИ ВЪЗРАЖЕНИЯ СРЕЩУ СКЛЮЧВАНЕТО НА БРАК МЕЖДУ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ И НЕЛИЯ(НЕГОВАТА) БЪДЕЩА(И) СЪПРУГ(А) СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ. **(ES)** NO HAY OPOSICIÓN CONOCIDA AL MATRIMONIO ENTRE EL INTERESADO Y SU FUTURO CÓNYUGE CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PUBLICO. **(CZ)** NEEXISTUJE ŽÁDNÁ ZNÁMÁ NÁMITKA PROTI UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ MEZI DOTYČNOU OSOBOU A JEJÍM BUDOUCÍM MANŽELEM/MANŽELKOU PODLE VNITROSTATNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STÁTU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA. **(DA)** DER FOREligger INGEN KENDTE INDSIGELSER MOD INGÅELSE AF ET ÆGTESKAB MELLEM DEN PÅGÆLDENDE PERSON OG DENNES KOMMENDE ÆGTEFÆLLE I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT. **(DE)** IST KEIN EINWAND BEKANNT, DER EINER EHESCHLIESSUNG DER BETREFFENDEN PERSON MIT DEM KÜNFTIGEN EHEGATTEN NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATES, IN DEM DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, ENTGEGENSTEHT. **(ET)** EI OLE TEADA AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDMISE LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASE VASTUSEISU, MIS TAKISTAKS ABIELU SÕLMIMIST ASJAOMASE ISIKU JA TEMA TULEVASE ABIKAASA VAHEL. **(EL)** ΔΕν Ε ΓΝΩΣΤΗ ΚΑΝΙΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΓΑΜΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΗΘΗΤΗ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΙΚΟΓΕΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. **(EN)** THERE IS NO OPPOSITION KNOWN TO A MARRIAGE BETWEEN THE PERSON CONCERNED AND HIS OR HER INTENDED SPOUSE UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED. **(FR)** IL N'EXISTE PAS D'OPPOSITION CONNUE AU MARIAGE DE LA PERSONNE CONCERNÉE AVEC SON FUTUR CONJOINT EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ETAT MEMBRE OU LE DOCUMENT PUBLIC EST DELIVRÉ. **(GA)** NÍL AON CHUR IN AGHAIDH AITHEANTA ANN AR PRÓSAICH IDIR AN DUINE LENA nBAINEANN AGUS A CHÉILE BEARTAITHE FAOI DHLI NA SLINTA AN BHALLSTÁT INA nDEANTAR AN DOICIMEAD POIBLÍ A E SIJENT. **(HR)** NEMA POZNATOG PRIGOVORA ZBOG KOJEG OSOBA OSOBA I NJEZIN BUDUĆI BRAČNI DRUG NE BI MOGLI SKLOPITI BRAK PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA. **(IT)** NON SONO NOTE OPPOSIZIONI AL MATRIMONIO TRA LA PERSONA INTERESSATA E IL FUTURO CONIUGE A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO. **(LV)** NAV ZINĀMI NEKĀDI IEBILDUMI LAULĪBAS NOSLĒGŠANAI STARP ATTIECĪGO PERSONU UN TĀS TOPOŠO LAULĀTO SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS. **(LT)** NĖRA ŽINOMŲ PRIEŠTARAVIMŲ ATITINKAMO ASMENS IR JO BŪSIMO (-OSIOS) SUTUOKTINIO (-ĖS) SANTUOKAI PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠASIS DOKUMENTAS ĮŠDUODAMAS, NACIONALINĖ TEISĘ. **(HU)** NEM ISMERT OLYAN A KÖZOKIRAT KIALÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINTI ELLENVETÉS AMELYET AZ ÉRINTETT SZEMÉLY ÉS LEENDŐ HÁZASTÁRSA ÁLTAL KÖTENDŐ HÁZASSÁGGAL SZEMBEN NYILVÁNÍTTAK BE. **(MT)** MA HEMM L-EBDA OPPOZIZZJONI MAGħRUFA GħAŻ-ŻWIEĠ BEJN IL-PERSUNA KKONCERNATA U L-KONJUĠI FUTUR TAGħHA TAħT IL-LIĠI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INħareġ ID-DOKUMENT PUBBLIKU. **(NL)** IS ER GEEN VERZET TEGEN EEN HUWELIJK TUSSEN DE BETROKKENE EN ZIJN OF HAAR BEOOGDE ECHTGENO(O)T(E) OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN. **(PL)** NIE ZGŁOSZONO SPRZECIWU WOBEC ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA PRZEZ OSOBĘ, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, Z OSOBĄ, Z KTÓRĄ ZAMIERZA ONA ZAWRZEĆ MAŁŻEŃSTWO, NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY. **(PT)** NÃO EXISTE OPOSIÇÃO CONHECIDA A QUE OS NUBENTES CONTRAIAM MATRIMÓNIO NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO FOI EMITIDO. **(RO)** NU SE CUNOASTE NICIO OPOZIȚIE LA CĂSĂTORIA DINTRE PERSOANA VIZATĂ ȘI VIITORUL SOȚ (VIITOAREA SOȚIE) ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL. **(SK)** NIE JE ZNÁMA NAMIETKA VOČI UZAVRETIU MANŽELSTVA MEDZI DOTKNUTOU OSOBOU A JEJ NASTÁVAJÚCOU MANŽELKOU ALEBO NASTÁVAJÚCIM MANŽELOM PODĽA VNÚTROŠTATNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ. **(SL)** NI UGOTOVLJENEGA NASPROTOVANJA SKLENITVI ZAKONSKE ZVEZE MED ZADEVNO OSEBO IN NJENIM PREDVIDENIM ZAKONCEM V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA. **(FI)** ASIANOMAISEN HENKILÖN JA HänEN TULEVAN PUOLISONSA VALISTA AVIOLIITOA EI OLE VASTUSTETTU SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU. **(SV)** FINNS DET INGA KÄNDA INVÄNDNINGAR MOT INGÅENDE AV AKTENSKAP MELLAN DEN BERÖRDA PERSONEN OCH HANS ELLER HENNES BLIVANDE MAKE ELLER MAKA ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFärdades.

6 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩИЯТ СЪПРУГ/ЗА НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL FUTURO CÓNYUGE DEL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O BUDOUCÍM MANŽELOVI DOTČENÉ OSOBY; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSONS KOMMENDE ÆGTEFÆLLE; (DE) ANGABEN ZU DEM KÜNFTIGEN EHEGATTEN DER BETREFFENDEN PERSON; (ET) TEAVE ISIKU KOHTA KELLEGA ASJAOMANE IS K SOOVIS ABIELU SÕLMIDA; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Η ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE INTENDED SPOUSE OF THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORVATIONS SUR LE FUTUR CONJOINT DE LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LE CÉILE BEARTAITHE AN DUINE LENA BHAINEANN; (HR) INFORMACIJE O BUDUĆEM BRAČNOM DRUGU DOTIČNE OSOBE; (IT) INFORMAZIONI SUL FUTURO CONIUGE DELLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGĀS PERSONAS TOPOŠO LAULĀTO; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMO ASMENS BŪSIMĄ SUTUOKTINĮ; (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLY LEENDŐ HÁZASTÁRSÁRA VONATKOZÓ ADATOK; (MT) KONVAZZJONI DWAR IL-KONJUGI FUTUR TAL-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BEOOGDE ECHTGENOOT(E) VAN DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY Z KTÓRĄ OSOBA, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, ZAMIERZA ZAWRZEĆ MAŁŻEŃSTWO; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE O FUTURO CÔNJUGE DA PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND VIITORUL SOȚ (SOȚIE) AL (A) PERSOANEI VIZATE; (SK) INFORMÁCIE O NASTAVAJÚCOM MANŽELOVI NASTAVAJÚCEJ MANŽELKE DOTKNUTEJ OSOBY; (SL) INFORMACIJE O PREDVIDENEM ZAKONCU ZADEVNE OSEBE; (FI) TIEDOT ASIANOMAISEN HENKILÖN TULEVASTA PUOLISOSTA; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERORDA PERSONENS BLIVANDE MAKE ELLER MAKA

7 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJAJAHTER; (EL) ΠΕΠΡΑΣΜΙΔΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SÍNIÚ; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO A ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLONKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

7.1 (BG) ФАМИЛИЯ(И) И ИМЕ(НА) И ОСОБЕНОСТИ ИМЕ(НА) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIO ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EVEEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI (-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CÉADAINM (CÉADAINMEACHA) AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠIA FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ(-ės) IR VARDAS(-AI); (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(I) KUNJOMMUJIETU TAL-UFFICJAL LI PAREĠ DIN L-FORMOLA; (NL) NAAM(EN) EN VOORNAAM(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIOS DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(-IMKI) IN IME(NA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIO ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠIA FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI PAREĠ DIN L-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD.MM.AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ); (EN) DATE (DD.MM.YYYY); (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DÁTA (LL.MM.BBBB); (HR) DATUM (DD.MM.GGGG); (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) ĮSIGAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ.XX.SSSS); (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

7.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

7.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ШЕВРОН; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SEALA NO STAMPA; (HR) ŽIG ILI PEČAT; (IT) BOLLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BELYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIGILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) SIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

СЕМЕЙНО ПОЛОЖЕНИЕ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете: —

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3) . . . . . .

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързан/о със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълнването се извършва на ръка, моля, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен регистър от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат) ....

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в длъжностно качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служители на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на) по рождение

4.2 Настоящо(и) фамилно(и) име(на)

4.3 Фамилно(и) име(на) преди брака

4.4 Фамилно(и) име(на) впоследствие на брака

4.5 Собствено(и) име(на)

4.6 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.7 Място (-) и държава (-) на раждане

4.8 Пол

4.8.1 ☐ Женски

4.8.2 ☐ Мъжки

4.8.3 ☐ Неопределен

4.9 Гражданство

5 СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ, СЕМЕЙНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е, КАКТО СЛЕДВА

5.1 ☐ Със сключен брак/Дата (дд/мм/гггг) на сключване на брака

5.2 ☐ Без сключен брак

5.2.1 ☐ Никога не е сключвало брак

5.2.2 ☐ С разтрогнат брак/Дата (дд/мм/гггг) на развода

5.2.3 ☐ С починал(а) съпруг(а)/Дата (дд/мм/гггг) на смъртта на съпруга(ата)

5.3 ☐ Неопределено

(-) Изразете „място на раждане" означава името на градското/селското населено място и региона, където е било е родено.

(-) Името на държавата е под съществуващ — ISO код, на тази държава или територия. Държавите трябва да се избират от падащо меню със списък в типовото национално стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

6 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

6.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

....

6.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение ....

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

6.4 Подпис

6.5 Печат или щемпел

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(СЕМЕЙНО ПОЛОЖЕНИЕ)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ПАСТОРЦОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJICI TENTO FORMULAR; (DA) DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, die dieses Formular ausstellt; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHOIRM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VEIDLAPAS IZDEVĒJIESTĀDE; (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLU; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIRE; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, die die öffentliche Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist, ausstellt; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOCIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΑΡΟΧΟΡΕΣ ΕΞΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS Á BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LIST NA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) COIC MEAD A THAGANN Ó UDARÁS NÓ Ó CHEARTHÁ A BHFUIL BAINT AICE NÓ AICI LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BALLSTÁIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, ISDUOTAS VALDŽIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS (HU) TAGÁLLAMI BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MIN AWTORITÀ JEW UFFICJAL LI JIKOLLEGAW MA' QRATI JEW TRIBUNALI TA' STAT MEMBRU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LIST NA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VAZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO STATU (SL) LIST NA IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ON gCÚRTA (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОРСКИ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIKU SUUDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó IONCHUISITHEOIR POIBLÍ (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKUROro IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LIST NA VYDANÁ PROKURATOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LIST NA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUTAITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΧΗΡΙΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ (ΕΝΑ) (HUISSIER DE JUSTICE); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOIC MEAD A THAGANN O OIFIGEACH BREITHIÚNACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDITĀJS (HUISSIER DE JUSTICE); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-UFFICJAL ĠUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (HUISSIER DE JUSTICE); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONÁVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄVNINGSMAN (HUISSIER DE JUSTICE)

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΑΝΑΦΕΡΑΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OHRAJN (IPPREĊIZA); (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNIŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ)); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA SPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PÅTEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕENDI; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (HU) TANÚSÍTVÁNY; BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΚΕΙΑΡΧΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ETAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN CLÁR STADAS SHIBHALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKRÓCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERIÖTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN CLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPIS STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REGISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADAT- ÉS LAKCÍMNYILVÁNTARTÁSBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTÖREKISTERIÖTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) ÚPLNÝ MATRIČNÍ ZÁZNAMU; (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRAGEN; (ET) PERSEKONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΛΗΡΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΜΗΤΡΩΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE INTEGRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL; (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFEAD AR STADAS SIBHÁLTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJE O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT CIVILI; (NL) EENGELUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) DOPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ; (ES) ACTA NOTARIAL; (CZ) NOTÁŘSKÁ LIST NA; (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT; (DE) NOTARIELLE URKUNDE; (ET) NOTARIALDOKUMENT; (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΗ ΚΗΠΟΡΑΚΗ; (EN) NOTARIAL ACT; (FR) ACTE NOTARIÉ; (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA; (HR) OVJEROVLJENA ISPRAVA; (IT) ATTO NOTARILE; (LV) NOTARIĀLS AKTS; (LT) NOTARINIS AKTAS; (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT; (MT) ATT NOTARILI; (NL) NOTARIËLE AKTE; (PL) AKT NOTARIALNY; (PT) ATO NOTARIAL; (RO) ACT NOTARIAL; (SK) NOTÁRSKA LISTINA; (SL) NOTARSKA LISTINA; (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЧАСТНО КАЧЕСТВО; (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO; (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU; (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON; (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE; (ET) ISIKU POOLT PRAISIKLENA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDI TE KINNITAV AMETLIK TÕENDI; (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟ ΕΓΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΣΕ ΙΔΙΩΤΗΤΑ; (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY; (FR) DECLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ; (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚL A CHUR TREAR AR DHOCUMAID ARNA SHAINIÚ AG DUINE INA CHAIL NO INA CAIL PHRIOBHAIDEACH; (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU; (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA; (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA KO ŠAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA; (LT) PRIVAČIŲ ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS; (HU) MAGÁNSZEMÉLYEK ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY; (MT) CERTIFIKAT UFFICJALI LI JITQIEGHED FID-DOKUMENT IFFIRMAT MIN PERSUNA FIL-KAPAĊITA PRIVATA TAGĦHA; (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID; (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM; (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA; (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ; (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPISANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA; (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI; (FI) VIRALLINEN TODISTUS, JOKA ASETETAAN YKSITYISHENKILÖNA; (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL; (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ; (DA) DOKUMENT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT; (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE; (ET) TEMPSRSKI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AVETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΑΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΟ ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗν ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ/ΤΗΣ; (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY; (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOICIMEAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRE TA DIFLÓIC REACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTÁT NA CHAIL NO INA CAIL OIFIGIÚIL; (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI; (LV) DOKUMENTS KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS; (LT) DOKUMENTAS PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS; (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MIĠBUD MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFICJALI TIEGĦU; (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID; (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM; (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS; (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ; (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ; (SL) LIST NA KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTO MITUKSESSA; (SV) HANDLING UPPRÄTTAD TJÄNSTEMAN I EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDANÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LLLMM BBBB) EISIÚNAÍ; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMIÚ PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMARUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOMASTISKUT KASTIEVTEAVE; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MA DHÍRÍTEAS AN DUINE LENA GHBAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR L-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENEN; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПО РОЖДЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) DE NACIMIENTO; (CZ) RODNÉ PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E) VED FØDSLEN; (DE) FAMILIENNAME(N) BEI DER GEBURT; (ET) SÜNNIJÄRGNE PEREKONNANIMI; (SUNNIJÄRGSED PEREKONNANIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ; (EN) SURNAME(S) AT BIRTH; (FR) NOM(S) À LA NAISSANCE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) BREITHE; (HR) PREZIME(NA) PRI ROĐENJU; (IT) COGNOME(I) ALLA NASCITA; (LV) UZVĀRDS(I) DZIMŠANAS BRĪDĪ; (LT) PAVARDĖ(-ės) SUTEIKTA (-OSI) GIMUS; (HU) SZÜLETÉSI CSALÁDI NÉV(EK); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) MAT-TWELID; (NL) ACHTERNA(A)M(EN) BIJ DE GEBOORTE; (PL) NAZWISKO(-A) RODOWE; (PT) APELIDO(S) À DATA DO NASCIMENTO; (RO) NUMELE LA NAȘTERE; (SK) RODNÉ PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI OB ROJSTVU); (FI) SUKUNIMI (-NIMET) SYNTYMÄHETKELLA; (SV) EFTERNAMN VID FÖDSELN

4.2 (BG) НАСТОЯЩО(И) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S) ACTUAL(ES); (CZ) SOUČASNÉ PŘÍJMENÍ; (DA) NUVÆRENDE EFTERNAVN(E); (DE) DERZEITIGE(R) FAMILIENNAME(N); (ET) PRAEGUNE PEREKONNANIMI (PRAEGUSED PEREKONNANIMED); (EL) ΤΡΕΧΟΝ(ΤΑ) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) CURRENT SURNAME(S); (FR) NOM(S) ACTUEL(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE) REATHAÍ; (HR) SADAŠNJE(A) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I) ATTUALE(I); (LV) ESOŠAIS(IE) UZVĀRDS(I); (LT) DABARTINĖ(-ės) PAVARDĖ(-ės); (HU) JELENLEGI CSALÁDI NÉV(EK); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) ATTWALI; (NL) HUIDIGE ACHTERNA(A)M(EN); (PL) OBECNE NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S) ATUAIS; (RO) NUMELE ACTUAL(E); (SK) SÚČASNÉ PRIEZVISKO(-Á); (SL) SEDANJI PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) NYKYINEN SUKUNIMI (NYKYISET SUKUNIMET); (SV) NUVARANDE EFTERNAMN

4.3 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПРЕДИ БРАКА; (ES) APELLIDO(S) ANTES DE CONTRAER MATRIMONIO; (CZ) PŘÍJMENÍ PŘED UZAVŘENÍM MANŽELSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) FØR VIELSEN; (DE) FAMILIENNAME(N) VOR DER EHESCHLIESSUNG; (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) ENNE ABIELLUMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΓΑΜΟ; (EN) SURNAME(S) BEFORE THE MARRIAGE; (FR) NOM(S) AVANT LE MARIAGE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) ROIMH AN BPÓSACH; (HR) PREZIME(NA) PRIJE SKLAPANJA BRAKA; (IT) COGNOME(I) PRIMA DEL MATRIMONIO; (LV) UZVĀRDS(I) PIRMS DAĻĪBAS; (LT) PAVARDĖ(-ės) PRIEŠ SANTUOKĄ; (HU) CSALÁDI NÉV(EK) A HÁZASSÁGKÖTÉS ELŐTTI; (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) QABEL IŻ-ŻWIEĠ; (NL) ACHTERNA(A)M(EN) VOOR HET HUWELIJK; (PL) NAZWISKO(-A) PRZED ZAWARCIEM MAŁŻEŃSTWA; (PT) APELIDO(S) ANTES DO CASAMENTO; (RO) NUMELE ÎNAINTE DE CĂSătORIE; (SK) PRIEZVISKO(-A) PRED UZAVRETÍM MANŽELSTVA; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) PRED SKLENITVJO ZAKONSKE ZVEZE; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) ENNEN AVIOLIITTOA; (SV) EFTERNAMN FÖRE ÄKTENSKAPETS INGÅENDE

4.4 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА): ВСЕДСТВИЕ НА БРАКА; (ES) APELLIDO(S): DESPUES DE CONTRAER MATRIMONIO; (CZ) PŘÍJMENÍ PO UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) EFTER VIELSEN; (DE) FAMILIENNAME(N) NACH DER EHESCHLIESSUNG; (ET) PEREKONNANIMI(D) PÄRAST ABIELLUMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ; (EN) SURNAME(S) FOLLOWING THE MARRIAGE; (FR) NOM(S) À LA SUITE DU MARIAGE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) TAR ÉIS AN PHOSTA; (HR) PREZIME(NA) NAKON SKLAPANJA BRAKA; (IT) COGNOME(I) DOPO IL MATRIMONIO; (LV) UZVĀRDS(-I) PĒC LAULĪBAS; (LT) PAVARDĖ(-ės) PO SANTUOKOS; (HU) CSALÁDI NÉV(E) A HÁZASSÁGKÖTÉS UTÁN; (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET) WARA Ż-ŻWIEĠ; (NL) ACHTERNA(A)M(EN) NA HET HUWELIJK; (PL) NAZWISKO(-A) PO ZAWARCIU MAŁŻEŃSTWA; (PT) APELIDO(S) APÓS O CASAMENTO; (RO) NUMELE DUPĂ CĂSătORIE; (SK) PRIEZVISKO(-A) PO UZAVRETÍ MANŽELSTVA; (SL) PRIIMEK(PRIMKI) PO SKLENITVI ZAKONSKE ZVEZE; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) AVIOLIITON SOLMIMISEN JÄLKEEN; (SV) EFTERNAMN EFTER AKTENSKAPETS INGÅENDE

4.5 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMENA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CEADAINM (CÉADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(E); (MT) ISEM(-ISMIJIET); (NL) VOORNAA(M)(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(-A); (SL) IME(-MENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

4.6 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ); (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG.MM.AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDŐ (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ.XX.SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD.MM.JJJJ); (PL) DATA (DD.MM.RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NASTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ)

4.7 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y País DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) AIT AGUS TÍR EHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN LAND; (PL) MIEJSCE PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NASTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.8 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.8.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESCĂ; (SK) ŽENSKE; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.8.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAĠEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESCĂ; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.8.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΕΠΟΣΔΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐENO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITU; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.9 (BG) ГРАЖДАНСТВО; (ES) NACIONALIDAD; (CZ) STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST; (DA) NATIONALITET; (DE) STAATSANGEHÖRIGKEIT; (ET) KODAKONDSUS; (EL) ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ; (EN) NATIONALITY; (FR) NATIONALITÉ; (GA) NÁISIÚNTACHT; (HR) DRŽAVLJANSTVO; (IT) CITTADINANZA; (LV) VALSTSPIEDERĪBA; (LT) PILIETYBĖ; (HU) ÁLLAMPOLGÁRSÁG; (MT) ĊITTADINANZA; (NL) NATIONALITEIT; (PL) OBYWATELSTWO; (PT) NACIONALIDADE; (RO) CETĂȚENIE; (SK) ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ; (SL) DRŽAVLJANSTVO; (FI) KANSALAISUUS; (SV) MEDBORGARSKAP

5 (BG) СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ СЕМЕЙНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е КАКТО СЛЕДВА: (ES) SEGÚN EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO, EL ESTADO CIVIL DEL INTERESADO ES EL SIGUIENTE: (CZ) NA ZÁKLADĚ VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘIPOJEN TENTO FORMULÁŘ, MÁ DOTČENÁ OSOBA TENTO RODINNÝ STAV: (DA) I henhold til det offentlige dokument, som denne formular er vedhæftet, har den pågældende person følgende ægteskabelige status: (DE) AM LIEGSTAND DER BETREFFENDEN PERSON GEMÄSS DER OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFUGT IST: (ET) VASTAVALT AVALIKULE DOKUMENDILE, MILLELE SEE VORM ON LISATUD, ON ASJAOMASEL ISIKUL JÄRGMINE PEREKONNASEIS: (EL) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ: (EN) ACCORDING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED, THE PERSON CONCERNED HAS THE FOLLOWING MARITAL STATUS: (FR) D'APRÈS LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRÉSENT FORMULAIRE EST JOINT, LA SITUATION MATRIMONIALE DE LA PERSONNE CONCERNÉE EST LA SUIVANTE: (GA) DE RÉIR AN DOICIMEID PHOBLACH LENA GHEFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE, TÁ AN STÁDAS POSTA A LEANAS AG AN DUINE LENA BHAINEANN: (HR) PREMA JAVNOJ ISPRAVI KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN, BRAČNO STANJE DOTIČNE OSOBE JE SLJEDEĆE: (IT) SECONDO IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO, LO STATO CIVILE DELLA PERSONA INTERESSATA È IL SEGUENTE: (LV) SASKAŅĀ AR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, ATTIECĪGAJAI PERSONAI IR ŠĀDS GIMENES STĀVOKLIS: (LT) PAGAL VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, ATITINKAMO ASMENS SANTUOKINĖ PADĖTIS YRA TOKIA: (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLY CSALÁDI ÁLLAPOTA A FORMANYOMTATVÁNNYAL KÖZÖSEN KÖZZÉTETT KÖZOKIRAT SZERINT: (MT) SKONT ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HUA MEHMUŻA O N-IL-FORMOLA, IL-PERSUNA KKONCERNATA GĦANDHA L-ISTAT ĊIVILI KIFĠEJ: (NL) VOLGENS HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT, S DE BURGERLIJKE STAAT VAN DE BETROKKENE DE VOLGENDE: (PL) Z DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ, WYNIKA, ŻE OSOBA, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, POSIADA NASTĘPUJĄCY STAN CYWILNY: (PT) SEGUNDO O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO, A DATA DA SUA EMISSÃO, O ESTADO CIVIL DA PESSOA EM CAUSA É: (RO) ÎN CONFORMITATE CU DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR, PERSOANA VIZATĂ ARE URMĂTOAREA STARE CIVILĂ: (SK) PODĽA VEREJNEJ LISTINY, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ, SA DOTKNUTÁ OSOBA NACHÁDZA V TOMTO OSOBNOM STAVE: (SL) V SKLADU Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC, IMA ZADEVNA OSEBA NASLEDNJI ZAKONSKI STAN: (FI) SEN YLEISEN ASIAKIRJAN MUKAAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN, ASIANOMAISEN henkilön siviilisäätyä on seuraava: (SV) ENLIGT DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT ÄR DEN BERÖRDA PERSONENS CIVILSTÅND FÖLJANDE:

5.1 (BG) СЪС СКЛЮЧЕН БРАК/ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА СКЛЮЧВАНЕ НА БРАКА: (ES) CASADO / FECHA (DD-MM-AAAA) DEL MATRIMONIO: (CZ) VDANÁ – ŽENATÝ/DATUM (DD-MM-RRRR) UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ: (DA) GIFT/DATO (DD-MM-ÅÅÅÅ) FOR INDGÅELSE AF ÆGTESKAB: (DE) VERHEIRATET/TAG DER EHESCHLIESSUNG (TT.MM.JJJJ): (ET) ABIELUS - ABIELLUMISE KUUPÄEV (PP-KK-AAAA): (EL) ΕΓΓΑΜΟΣ/ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ-ΜΜ-ΕΕΕΕ): ΓΑΜΟΥΣ: (EN) MARRIED/DATE (DD-MM-YYYY) OF MARRIAGE: (FR) MARIÉ(E)/DATE (JJ-MM-AAAA) DU MARIAGE: (GA) POSTA/DATA (LL-MM-BBBB) POSTA: (HR) U BRAKU - DATUM (DD-MM-GGGG) SKLAPANJA BRAKA: (IT) CONIUGATO/A - DATA DI MATRIMONIO (GG-MM-AAAA): (LV) PRECĒJIES – LAULĪBAS NOSLĒGŠANAS DATUMS (DD-MM-GGGG): (LT) SUSITUOKĘS (-USI) / SANTUOKOS SUDARYMO DATA (DD-MM-MMMM): (HU) HÁZASÍ/HÁZASSÁGKÖTÉS IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN): (MT) M'ŻEWWIĠ/M'ŻEWĠA U DATA (JJ-XX-SSSS): (PL) ŻONATY/ŻAMĘŻNA: (NL) GEHUWD/DATUM (DD-MM-JJJJ): VAN HET HUWELIJK: (PT) CASADO/A/DATA DO CASAMENTO (DD-MM-AAAA): (RO) CĂSătoRIT(Ă)/DATA (ZZ-LL-AAAA) CĂSătoRIE: (SK) ŽENATÝ/VYDATÁ/DÁTUM (DD-MM-RRRR) UZAVRETIA MANŽELSTVA: (SL) POROČEN/DATUM (DD-MM-LLLL) SKLENITVE ZAKONSKE ZVEZE: (FI) NAIMISISSA/AVIOLIITON SOLMIMISPÄIVÄ (PP-KK-VVVV): (SV) GIFT/DATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ) FÖR AKTENSKAPETS INGÅENDE:

5.2 (BG) БЕЗ СКЛЮЧЕН БРАК: (ES) NO CASADO/A: (CZ) NEŽENATÝ – NEVDANÁ: (DA) UGIFT: (DE) UNVERHEIRATET: (ET) EI OLE ABIELUS: (EL) ΑΓΑΜΟΣ/Η: (EN) NOT MARRIED: (FR) NON MARIÉ(E): (GA) GAN A SHEITH POSTA: (HR) NIJE U BRAKU: (IT) NON CONIUGATO/A: (LV) NEPRECĒJIES: (LT) NESUSITUOKĘS (-USI): (HU) EGYEDÜLÁLLÓ: (MT) MHUX M'ŻEWWIĠ/M'ŻEWĠA: (NL) ONGEHUWD: (PL) NIE POZOSTAJE W ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIM: (PT) NÃO CASADO/A: (RO) NECĂSătoRIT(Ă): (SK) SLOBODNÝ/SLOBODNÁ: (SL) NEPOROČEN: (FI) EI NAIMISISSA: (SV) OGIFT:

5.2.1 (BG) НИКОГА НЕ Е СКЛЮЧВАЛ/А БРАК: (ES) SOLTERO/A: (CZ) SVOBODNÁ – SVOBODNÝ: (DA) ALDRIG GIFT: (DE) NIE VERHEIRATET: (ET) EI OLE KUNAGI ABIELUS OLNUD: (EL) ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΑΨΕΙ ΠΟΤΕ ΓΑΜΟ: (EN) NEVER MARRIED: (FR) N'AYANT JAMAIS ÉTÉ MARIÉ(E): (GA) GAN A SHEITH POSTA RIAMH: (HR) NIKADA NIJE BIO/LA U BRAKU: (IT) GIBIFA-NUBILI: (LV) NEKAD NAV BIJIS PRECĒJIES: (LT) NIEKADA NEBUVO SUSITUOKĘS (-USI): (HU) NŐTLEN / HÁJADONI: (MT) ĠUVNI/XEBBA: (NL) NOOIT GEHUWD: (PL) NIGDY NIE ZAWARŁ/AŁA ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO: (PT) SOLTEIRO/A: (RO) NU A FOST CĂSătoRIT(Ă): NICIODATĂ: (SK) NIKDY SA NEOŽENIL/NEVYDALA: (SL) NI KOLI POROČEN: (FI) EI OLE KOSKAAN OLLUT NAIMISISSA: (SV) HAR ALDRIG VARIT GIFT:

5.2.2 (BG) С РАЗТРОГНАТ БРАК/ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЗВОДА; (ES) DIVORCIADO / FECHA (DD/MM/AAAA) DEL DIVORCIO; (CZ) ROZVEDENÁ – ROZVEDENÝ/DATUM (DD/MM/RRRR) ROZVODU; (DA) FRASKILT/DATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) FOR SKILSMISSET; (DE) GESCHIEDEN – DATUM (TT/MM/JJJJ) DER SCHEIDUNG; (ET) LAHUTATUD – LAHUTAMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΔΙΑΖΕΥΓΜΕΝΟΣ/Η, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ; (EN) DIVORCED/DATE (DD/MM/YYYY) OF DIVORCE; (FR) DIVORCÉ(E)/DATE (JJ/MM/AAAA) DU DIVORCE; (GA) COLSCARTHA/DATA (LL/MM/BBBB) COLSCARTHA; (HR) RAZVEDENA(A)/DATUM (DD/MM/GGGG) RAZVODA; (IT) DIVORZIATO/A – DATA DI DIVORZIO (GG/MM/AAAA); (LV) ŠĶIRIES – ŠĶIRŠANĀS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠSITUOKES (-USI) – SANTUOKOS NUTRAUKIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) ELVÁLTA/ HÁZASSÁG FELBONTÁSÁNAK IDŐPONTJA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DIVORZJATA/ DATA (JJ/XX/SSSS); TAD-DIVORZJ; (NL) GESCHEIDEN/DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN DE ECHTSCHEIDING; (PL) ROZWIEDZIONY(A) – DATA (DD/MM/RRRR) ROZWODU; (PT) DIVORCIADO(A)/DATA DO DIVÓRCIO (DD/MM/AAAA); (RO) DIVORTAT(Ă)/DATA (ZZ/LL/AAAA) DIVORTULUI; (SK) ROZVEDENÝ/A/DÁTUM (DD/MM/RRRR) ROZVODU; (SL) RAZVEZAN/DATUM (DD/MM/LLLL) RAZVEZE ZAKONSKE ZVEZE; (FI) ERONNUT/AVIO-HON PÄIVÄMÄÄRÄ (PP/KK/VVVV); (SV) SKILDDATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR SKILSMässa

5.2.3 (BG) С ПОЧИНАЛА/А) СЪПРУГА/ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА СМЪРТТА НА СЪПРУГА/ТА; (ES) VIUDO / FECHA (DD/MM/AAAA) DE FALLECIMIENTO DEL CONYUGE; (CZ) VDOVA – VDOVEC/DATUM (DD/MM/RRRR) ÚMRTÍ MANŽELA/MANŽELKY; (DA) ENKE/STANDDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) FOR ÆGTEFÆLLES DØD; (DE) VERWITWET / STERBEDATUM (TT/MM/JJJJ) DES EHEGATTEN; (ET) LESK / ABIKAASA SURMA KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΧΗΡΕΙΑ / ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ; (EN) WIDOWED/ DATE (DD/MM/YYYY) OF SPOUSE'S DEATH; (FR) VEUF/VE/DATE (JJ/MM/AAAA) DU DÉCÈS DU CONJOINT; (GA) BAINTREACH/ DATA (LL/MM/BBBB) BÁIS AN CHÉILE; (HR) UDOVAC(-ICA) – DATUM (DD/MM/GGGG) SMRTI BRAČNOG DRUGA; (IT) VEDOVO/A – DATA DI DECESSO DEL CONIUGE (GG/MM/AAAA); (LV) ATRAITNIS / LAULATA MIRŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) NAŠLYS (-Ė) / SUTUOKTINIO (-ES) MIRTIES DATA (DD/MM/MMMM); (HU) ÖZVEGY/A HÁZASTÁRS HALÁLÁNAK IDEJE (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) ARMEJ/ARMLA U DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-WEWT TAL-KONJUGI; (NL) WEDUWE/WEDUWNAAR/DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN OVERLIJDEN VAN DE ECHTGENOOT(E); (PL) WDOWIEC/ WDOWA / DATA (DD/MM/RRRR) ZGONU WAŁŻONKA; (PT) VIÚVO(A)/DATA DO OBITO DO CÔNJUGE (DD/MM/AAAA); (RO) VĂDUVĂ/DATA (ZZ/LL/AAAA) DECESULUI SOTULUI (SOTIEI); (SK) VDOVEC/VDOVA/DÁTUM (DD/MM/RRRR) ÚMRTIA MANŽELA/MANŽELKY; (SL) OVDOVELI/DATUM (DD/MM/LLLL) SMRTI ZAKONCA; (FI) LESKI/PUOLISON KUOLINPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) ÄNKLING/ ÄNKA/DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR MAKENS/ MAKANS DÖD

5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΑΟΡΙΣΤΟΣ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMH-CHINNTITHE; (HR) NEUTVRĐENO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITU; (NL) ONBEPAALD; (PL) STAN NIEUSTALONY; (PT) NÃO ESPECIFICADO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

6 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJALAHTER; (EL) ΠΕΤΑΣΟΝΙΔΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SÍNIÚ; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO A ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLONKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

6.1 (BG) ФАМИЛИЯ(И) И ИМЕ(НА) И ДЛЪЖНОСТТА НА ЛИЦЕТО, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIO ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EVBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KASUTEVA VORV / VALJASTANUD AMETNIKU ESINIMI / NIMED) JA PEREKONNANIMI; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΚΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CEADAINMEACHA) AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHORM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠIA FORMĄ ISDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ (-ės) IR VARDAS (-ai); (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOM JIET) U SEM(ISMU JIET) TAL-UFFICJAL LI MAREG DIN L-FORVOLA; (NL) NA(AM(EN) EN VOORNA(A)M(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PROPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE SI PRENUMELE FUNCIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(A) A MENO(A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) IN IME(NA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FÖRNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) POST AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHORM SEO (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDevušais šo veidlapu (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDavusio pareigūno pareigos (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA (MT) KARIGA TAL-UFFICIAL LI HAREĠ DIN IL-FORMOLA (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ) (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) EISIONAIGH (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA) (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG) (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM) (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN) (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA) (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV) (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

6.4 (BG) ПОДПИС (ES) FIRMA (CZ) PODPIS (DA) UNDERSKRIFT (DE) UNTERSCHRIFT (ET) ALLKIRI (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ (EN) SIGNATURE (FR) SIGNATURE (GA) SÍNIÚ (HR) POTPIS (IT) FIRMA (LV) PARAKSTS (LT) PARAŠAS (HU) ALÁÍRÁS (MT) FIRMA (NL) HANDTEKENING (PL) PODPIS (PT) ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) PODPIS (SL) PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUS (SV) NAMNTECKNING

6.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ЩЕМПЕЛ (ES) SELLO O TIMBRE (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO (DA) SEGL ELLER STEMPEL (DE) SIEGEL ODER STEMPEL (ET) PITSER VÕI TEMPEL (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ (EN) SEAL OR STAMP (FR) SCEAU OU TIMBRE (GA) SEALA NÓ STAMPA (HR) ŽIG ILI PEČAT (IT) BOLLO O TIMBRO (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT (MT) ŻIGĦ JEW TIMBRU (NL) ZEGEL OF STEMPEL (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL (PT) SELO OU CARIMBO (RO) SIGILIU SAU ȘTAMPILĂ (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY (SL) PEČAT ALI ŽIG (FI) SINETTI TAI LEIMA (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държаните членки.

Удостоверението отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2)

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете —

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързан/с със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат) . . . . . .

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълнването се извършва на ръсе, моля, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен прегис от актове за гражданско състояние

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване ....

3.7 Референтен номер на официалния документ ....

4 РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО

4.1 Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на партньорството

4.2 Място (1) и държава (2) на регистриране на партньорството

5 ПАРТНЬОР А

5.1 Фамилно(и) име(на) по рождение

5.2 Фамилно(и) име(на) преди акта

5.3 Фамилно(и) име(на) вследствие на регистрирането на акта

5.4 Собствено(и) име(на)

5.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане ....

5.6 Пол ....

5.6.1 ☐ Женски

5.6.2 ☐ Мъжки

5.6.3 ☐ Неопределен

(1) Изразът „място на регистриране на акта" означава името на града, селото, населеното място и региона, където е регистриран актът.

(2) Името на държавата и ако съществува — ISO кодът на тази държава или варианти. Други (да се посочат) следва да се избират от падащо меню със списък в типовото многоезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

6 РАРТНЬОР Б

5.1 Фамилно(и; име(на) по раждане

5.2 Фамилно(и; име(на) преди акта

5.3 Фамилно(и; име(на) по време на регистрирането на акта

5.4 Собствено(и) име(на)

5.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

5.6 Пол

5.6.1 ☐ Женски

5.6.2 ☐ Мъжки

5.6.3 ☐ Неопределен

7 ГОРЕ ЗА ПОДПИС

7.1 Фамилно(и; име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

7.4 Подпис

7.5 Печат или щемпел

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО)

1 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO/ **(CZ)** ORGÁN VYDAVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** DENNE FORMULÆRS UDSTEDENDE MYNDIGHED/ **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT/ **(ET)** KÄESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS/ **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ/ **(EN)** AUTHORITY ISSUING THIS FORM/ **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHOIRM SEO/ **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC/ **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO/ **(LV)** VEIDLAPAS IZDEVĒJ ESTĀDE/ **(LT)** ŠIA FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG/ **(MT)** AWTORITÀ LI TIPPRINTJA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER/ **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ/ **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO/ **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR/ **(SK)** ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR/ **(SL)** ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC/ **(FI)** TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN/ **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 **(BG)** НАИМЕНОВАНИЕ/ **(ES)** DENOMINACIÓN/ **(CZ)** NÁZEV/ **(DA)** BETEGNELSE/ **(DE)** BEZEICHNUNG/ **(ET)** NIMETUS/ **(EL)** ΟΝΟΜΑΣΙΑ/ **(EN)** DESIGNATION/ **(FR)** DÉNOMINATION/ **(GA)** AINMNIÚ/ **(HR)** NAZIV/ **(IT)** DENOMINAZIONE/ **(LV)** NOSAUKUMS/ **(LT)** PAVADINIMAS/ **(HU)** MEGNEVEZÉS/ **(MT)** TITLU/ **(NL)** BENAMING/ **(PL)** NAZWA/ **(PT)** DESIGNAÇÃO/ **(RO)** DENUMIRE/ **(SK)** NÁZOV/ **(SL)** IME/ **(FI)** NIMI/ **(SV)** NAMN

2 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO/ **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET/ **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIE OFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT/ **(ET)** ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD/ **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ/ **(EN)** AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED/ **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE/ **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN/ **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO/ **(LV)** PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJIESTĀDE/ **(LT)** VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG/ **(MT)** AWTORITÀ LI TIPPRINTJA DIN-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA WEħIUZA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT/ **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY/ **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO/ **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR/ **(SK)** ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ/ **(SL)** ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC/ **(FI)** VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN/ **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 **(BG)** ИНФОРМАЦИЯ, ОТНОСНО ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ/ **(ES)** INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO/ **(CZ)** INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ/ **(DA)** OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET/ **(DE)** ANGABEN ZUR OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST/ **(ET)** TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD/ **(EL)** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ/ **(EN)** INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED/ **(FR)** INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE/ **(GA)** FAISNÉIS A BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE/ **(HR)** INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN/ **(IT)** INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO/ **(LV)** INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM Š VEIDLAPA IR PIEVIENOTA/ **(LT)** INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA/ **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK/ **(MT)** INFORMAZZJONI DWAR IS-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA WEħIUZA DIN IL-FORMOLA/ **(NL)** INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT/ **(PL)** INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY/ **(PT)** INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO/ **(RO)** INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR/ **(SK)** INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ/ **(SL)** INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC/ **(FI)** TIEDOT YLEISESTÄ ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN/ **(SV)** INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ORGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LISTINA VYDANÁ ORGANEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSSTAATS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD LIKMESKOGI KOHTUTEGA SEOTUS AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Ή ΕΝΑΝ ΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT EMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó ÚDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH A BHFUIL BAINT AIGE NÓ AICME LE GÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BHALL STAIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALDŽIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIŲ SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TEISINĖMIS INSTITUCIJOMIS (HU) TAGÁLTAMI BÍRÓSÁGOK KÖRÉBEN ELJÁRÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN AWTORITA JEW UFFICJAL TAL-KULLEGGJ TAL-QRATI JEW IT-TRIBUNALI TA' STAT VEMBRU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCTIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET EN MEDLEMSSTAT

3 1 1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTULOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH CÚIRT (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3 1 2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОРА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZASTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIK SÜÜDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΟ ΕΙΣΑΓΓΕΑΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT EMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó IONCHÚ GITHEOIR POIBLÍ (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN PROSKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3 1 3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ STIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN REĠISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI SLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUTÄITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ (HUISSIER DE JUSTICE); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOICIMÉAD A THAGANN Ó OIFIGEACH BHRÍ THIONACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE ZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (*HUISSIER DE JUSTICE*); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS ZIŅĢĪTĀJS (*HUISSIER DE JUSTICE*); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) ŠIOUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUĠ MIN UFFICJAL ĠUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (*HUISSIER DE JUSTICE*); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARROR FRÅN EN STÄMNINGSMAN (*HUISSIER DE JUSTICE*).

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OħRAJN (IPPREĊIŻA); (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNITI); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA TÄSMENNETTÄVÄ); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS).

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMÉAD RIARACHÁIN; (HR) ISPRAVA ISPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING.

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PATEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕENDI; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (HU) TANÚSÍTVÁNY; BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG.

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΜΗΤΡΩΟ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ÉTAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SHIBHÁLTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYV KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKRÓCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTOREKISTERIOTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN.

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADATOK LAKÓHELYNYILVÁNTARTÁSÁBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTOREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER.

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL (CZ) ÚPLNÝ OPIS MATRIČNÍCH ZÁZNAMŮ (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS (FR) COPIE INTEGRALE D'ACTES DE L'ÉTAT CIVIL (GA) COIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFID AR STADAS SIBHALTA (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA IERAKSTU AUTENTISKA KOPIJA (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ RAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA (HU) ANYAKONYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MASOLATA (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL DUMA NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL (RO) COPIE EXACTA A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JALJENNOS (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ (ES) ACTA NOTARIAL (CZ) NOTÁŘSKÁ LISTINA (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT (DE) NOTARIELLE URKUNDE (ET) NOTARIAALDOKUMENT (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΡΑΦΗ ΚΗΠΙΡΑΗ (EN) NOTARIAL ACTS (FR) ACTE NOTARIÉ (GA) GNÍOMH NÓTAIRÍOCHTA (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA (IT) ATTO NOTARILE (LV) NOTARIĀLS AKTS (LT) NOTARINIS AKTAS (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT (MT) ATT NOTARILI (NL) NOTARIËLE AKTE (PL) AKT NOTARIALNY (PT) ATO NOTARIAL (RO) ACT NOTARIAL (SK) NOTÁRSKA LISTINA (SL) NOTARSKA LISTINA (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE (ET) ISIKU POOLT ERAISIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCIMEAD ARNA SHINIU AG DUINE INA CHAILÍOCHAN INA CAIL PHRIOBHÁ DEACH (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA (LT) PRIVAČIU ASMENIU PASIRAŠYTO DOKUMENTO OFICIALUS PATVIRTINIMAS (HU) MAGÁNOKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY (MT) CERTIFIKAT UFFICJALI LI JITQIEGHED FIDDOKUMENT IFFIRMAT MINN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAĠHIEX (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ (SK) URADNE OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SUKROMNA OSOBA (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI (FI) VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЪТРУДНИК НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMATICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARACTER OFICIAL (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATLIKU VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TÄITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΟ(ΗΗ) Η ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ(ΗΗ) ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ/ΤΗΣ (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÓMHAIRE TAIDHLEIREACHTA NO CONSÁLACH DE CHUID BALLSTAIT INA GNÁIL NÓ NA CAIL OFIGIÚIL (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI IL KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI (LV) DOKUMENTS KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS (LT) DOKUMENTAS PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS GALIOJIMUS (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT IMFEJJIJ MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFICJALI TIEGĦU (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMATICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOMAISESSA (SV) HANDLING UPPRÄTTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULAR TJÄNSTEMAN EN MEDLEMSSTAT

3.5 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LLLMM BBBB) E SIUNAÍ; (HR) DATUM (DD-MM-GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD-MM-MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ-XX-SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DÁ CHÁIDEÁN POIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NUMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFENTLIGA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО; (ES) UNIÓN DE HECHO REGISTRADA; (CZ) REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ; (DA) REGISTRERET PARTNERSKAB; (DE) EINGETRAGENE PARTNERSCHAFT; (ET) REGISTREERITUD KOOSELU; (EL) ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ; (EN) REGISTERED PARTNERSHIP; (FR) PARTENARIAT ENREGISTRÉ; (GA) PÁIRTNÍOCHT CHLÁRAITHE; (HR) REGISTRIRANO PARTNERSTVO; (IT) UNIONE REGISTRATA; (LV) REĢISTRĒTAS PARTNERATTIECĪBAS; (LT) REGISTRUOTA PARTNERYSTĖ; (HU) BEJEGYZETT ÉLETTÁRSI KAPCSOLAT; (MT) SHUBIJA RREĠISTRATA; (NL) GEREGISTREERD PARTNERSCHAP; (PL) ZAREJESTROWANY ZWIĄZEK PARTNERSKI; (PT) PARCERIA REGISTADA; (RO) PARTENERIAT ÎNREGISTRAT; (SK) REGISTROVANÉ PARTNERSTVO; (SL) REGISTRIRANA PARTNERSKA SKUPNOST; (FI) REKISTEROITY PARISUHDE; (SV) REGISTRERAT PARTNERSKAP

4.1 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РЕГИСТРИРАНЕ НА АКТА; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE INSCRIPCIÓN DE LA UNIÓN DE HECHO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) REGISTRACE PARTNERSTVÍ; (DA) DATO (DD.MM.ÅÅÅÅ) FOR REGISTRERINGEN AF PARTNERSKABET; (DE) DATUM (TT.MM.JJJJ) DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) KOOSELU REGISTREERIMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF THE REGISTRATION OF THE PARTNERSHIP; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) D'ENREGISTREMENT DU PARTENARIAT; (GA) DATA (LLLMM BBBB) CHLÁRÚ NA PÁIRTNÍOCHTA; (HR) DATUM (DD-MM-GGGG) REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) DATA DI REGISTRAZIONE DELL'ATTO (GG/MM/AAAA); (LV) PARTNERATTIECĪBU REĢISTRĀCIJAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) PARTNERYSTĖS REGISTRACIJOS DATA (DD-MM-MMMM); (HU) AZ ÉLETTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSÉNEK IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ-XX-SSSS) TAR-REGISTRAZZJONI TAS-SIBBIJA; (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN DE REGISTRATIE VAN DE AKTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) REJESTRACJI ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO; (PT) DATA DE REGISTO DA PARCERIA (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) ÎNREGISTRĂRII ACTULUI; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) UZAVRETIA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) REGISTRACIJE PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) PARISUHTEEN REKISTERÖINTIPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR REGISTRERANDET AV PARTNERSKAPET

4.2 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РЕГИСТРИРАНЕ НА АКТА; (ES) LUGAR Y País DE INSCRIPCIÓN DE LA UNIÓN DE HECHO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ REGISTRACE PARTNERSTVÍ; (DA) STED OG LAND FOR REGISTRERINGEN AF PARTNERSKABET; (DE) ORT UND LAND DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) KOOSELU REGISTREERIMISE KOHT JA RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF THE REGISTRATION OF THE PARTNERSHIP; (FR) LIEU ET PAYS D'ENREGISTREMENT DU PARTENARIAT; (GA) AIT AGUS TÍR CHLÁRÚ NA PÁIRTNÍOCHTA; (HR) MJESTO I ZEMLJA REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) LUOGO E PAESE DI REGISTRAZIONE DELL'ATTO; (LV) PARTNERATTIECĪBU REĢISTRĀCIJAS VIETA UN VALSTS; (LT) PARTNERYSTĖS REGISTRACIJOS VIETA IR ŠALIS; (HU) AZ ÉLETTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSÉNEK HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAR-REGISTRAZZJONI TAS-SIBBIJA; (NL) PLAATS EN LAND VAN DE REGISTRATIE VAN DE AKTE; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO REJESTRACJI ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO; (PT) LOCAL E PAÍS DE REGISTO DA PARCERIA; (RO) LOCUL ȘI ȚARA ÎNREGISTRĂRII ACTULUI; (SK) MIESTO A ŠTÁT UZAVRETIA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA REGISTRACIJE PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) PARISUHTEEN REKISTERÖINTIPAIKKA JA -MAA; (SV) ORT OCH LAND DÄR AKTEN REGISTRERADES

5 (BG) ПАРТНЬОР А; (ES) MIEMBRO A; (CZ) PARTNER/PARTNERKA A; (DA) PARTNER A; (DE) PARTNER A; (ET) PARTNER A; (EL) ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Α; (EN) PARTNER A; (FR) PARTENAIRE A; (GA) PÁIRTNÉIR A; (HR) PARTNER A; (IT) PARTNER A; (LV) PARTNERIS A; (LT) PARTNERIS A; (HU) A HÁZASTÁRS; (MT) SIEħeB A; (NL) PARTNER A; (PL) PARTNER A; (PT) PARCEIRO A; (RO) PARTENERUL A; (SK) PARTNER A; (SL) PARTNER A; (FI) KUMPPANI A; (SV) PARTNER A

5.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПО РОЖДЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) DE NACIMIENTO; (CZ) RODNÉ PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E) VED FØDSLEN; (DE) FAMILIENNAME(N) BEI DER GEBURT; (ET) SÜNNIJÄRGNE PEREKONNANIMI; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ; (EN) SURNAME(S) AT BIRTH; (FR) NOM(S) À LA NAISSANCE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) BREITHE; (HR) PREZIME(NA) PRI RODENJU; (IT) COGNOME(I) ALLA NASCITA; (LV) UZVĀRDS(-I) DZIMŠANAS BRĪDĪ; (LT) PAVARDĖ(-ĖS) SUTEIKTA GIMUS; (HU) SZÜLETÉSI CSALÁDI NÉV(EI); (MT) KUNJOM(I) KUNJOMI(ET) MAT-TWELID; (NL) ACHTERNAAM(MEN) BIJ DE GEBOORTE; (PL) NAZWISKO(-A) RODOWE; (PT) APELIDO(S) À DATA DO NASCIMENTO; (RO) NUMELE LA NASTERE; (SK) RODINÉ PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIMEK(PRIMKI) OB ROJSTVU; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) SYNTYMÄHETKELLÄ; (SV) EFTERNAMN VID FÖDELSE

5.2 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПРЕДИ АКТА; (ES) APELLIDO(S) ANTES DE LA INSCRIPCIÓN; (CZ) PŘÍJMENÍ PŘED UZAVŘENÍM REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) FØR REGISTRERINGEN; (DE) FAMILIENNAME(N) VOR DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) PEREKONNANIMI(-NIMED) PARAST REGISTREERIMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ; (EN) SURNAME(S) BEFORE THE ACT; (FR) NOM(S) AVANT L'ACTE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) ROMHAN IONTOIMH; (HR) PREZIME(NA) PRIJE REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) COGNOME(I) PRIMA DELL'ATTO; (LV) UZVĀRDS(-I) PIRMS AKTA; (LT) PAVARDĖ(-ĖS) PRIEŠ SUDARANT AKTĄ; (HU) CSALÁDI NÉV(EI) AZ ELETTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSE ELŐTT; (MT) KUNJOM(I) KUNJOMI(ET) QABEL L-ATT; (NL) ACHTERNAAM(MEN) VOOR DE AKTE; (PL) NAZWISKO(-A) PRZED REJESTRACJĄ ZWIĄZKU; (PT) APELIDO(S) ANTES DO ATO; (RO) NUMELE ÎNAINTE DE ÎNREGISTRAREA PARTENERIATULUI; (SK) PRIEZVISKO(-A) PRED UZAVRETÍM REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) PRIMEK(PRIMKI) PRED REGISTRACIJO PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) ENNEN REKISTERÖINTIÄ; (SV) EFTERNAMN FORE INGÅENDET

5.3 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ВСЛЕДСТВИЕ НА РЕГИСТРИРАНЕТО НА АКТА; (ES) APELLIDO(S) DESPUÉS DE LA INSCRIPCIÓN; (CZ) PŘÍJMENÍ PO UZAVŘENÍ REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) EFTER REGISTRERINGEN; (DE) FAMILIENNAME(N) NACH DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) PEREKONNANIMI(-NIMED) PÄRAST REGISTREERIMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ; (EN) SURNAME(S) FOLLOWING THE ACT; (FR) NOM(S) À LA SUITE DE L'ACTE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) TAR ÉIS AN GHNÍOMH; (HR) PREZIME(NA) NAKON REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) COGNOME(I) DOPO L'ATTO; (LV) UZVĀRDS(-I) PĒC AKTA; (LT) PAVARDĖ(-ĖS) PO AKTO SUDARYMO; (HU) CSALÁDI NÉV(EI) AZ ELETTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSE UTÁN; (MT) KUNJOM(I) KUNJOMI(ET) WARA L-ATT; (NL) ACHTERNAAM(MEN) NA DE AKTE; (PL) NAZWISKO(-A) PO REJESTRACJI ZWIĄZKU; (PT) APELIDO(S) APÓS O ATO; (RO) NUMELE DUPĂ ÎNREGISTRAREA PARTENERIATULUI; (SK) PRIEZVISKO(-A) PO UZAVRETÍ REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) PRIMEK(PRIMKI) PO REGISTRACIJI PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) REKISTERÖINNIN JÄLKEEN; (SV) EFTERNAMN EFTER INGÅENDET

5.4 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI(-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CEADAINM (CEADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(EI); (MT) ISEM(-ISMIJIET); (NL) VOORNAAM(MEN); (PL) IMIE (IMIONA); (PT) NOME(S) PROPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(-A); (SL) IME(IMENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

5.5 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT-MM-JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ-ΜΜ-ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DÁTA (LL-MM-BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG-MM-AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD-MM-MMM); (HU) SZÜLETÉS IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (JJ-XX-SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD-MM-JJJJ); (PL) DATA (DD.MM.RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD-MM-AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD-MM-LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ)

5.6 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

5.6.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΘΗΛΥ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESC; (SK) ŽENSKÉ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

5.6.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAGEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

5.6.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENÝ; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΑΗΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐEN; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTA; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABBILITI; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

5.7 (BG) ПАРТНЬОР В; (ES) MIEMBRO B; (CZ) PARTNER/PARTNERKA B; (DA) PARTNER B; (DE) PARTNER B; (ET) PARTNER B; (EL) ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ B; (EN) PARTNER B; (FR) PARTENAIRE B; (GA) PÁIRTNEIR B; (HR) PARTNER B; (IT) PARTNER B; (LV) PARTNERIS B; (LT) PARTNERIS B; (HU) B ELETTÁRS; (MT) SIEħEB B; (NL) PARTNER B; (PL) PARTNER B; (PT) PARCEIRO B; (RO) PARTENERUL B; (SK) PARTNER B; (SL) PARTNER B; (FI) KUMPPANI B; (SV) PARTNER B

7 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTSFELD; (ET) ALLKIRJAPAIGE; (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SÍNIÚ; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURĂ; (SK) KOLÓNKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

7.1 (BG) ФАМИЛИЯ(И) И ИМЕ(НА) НА СЪСТАВИЛОТО(ИЯ) ИМЕННИЯ ДЪЛЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMENO (JMENA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI(D) JA PEREKONNANIMI(D); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM(EACHA) AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ (-ĖS) IR VARDAS (-AI); (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) U ISEM(ĦIJIET) TAL-UFFICJAL LI HAREĠ DIN IL-FORMOLA; (NL) NA(A)M(EN) EN VOORNA(A)M(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK/PRIIMKI IN IME/IMENA URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI(EN) JA ETUNIMI(EN); (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A D'EISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU AMATS; (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREĠ DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD.MM.AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD.MM.YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DÁTA (LL.MM.BBBB) EISIÚNAÍ; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

7.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIÚ; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

7.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ЩЕМПЕЛ; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SEALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG ILI PEČAT; (IT) SIGILLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIGILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) ȘIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ДЕЕСПОСОБНОСТ ЗА ВСТЪПВАНЕ В РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При всеки случай органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска всичко, което е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2)

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете —

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързани със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако повече от едно квадратчета са приложими, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издал удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издал официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечения от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен регистър от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в длъжностно качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служители на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ .....

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилия(и) име(на) .....

4.2 Собствено(и) име(на) .....

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане .....

4.4 Място (и държава (и) на раждане

4.5 Пол

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

4.6 Гражданство

5 СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (1)

5.1 ☐ Съответното лице притежава дееспособност да встъпи в регистрирано партньорство съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.2 ☐ Няма данни съответното лице да е встъпило в регистрирано партньорство съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.3 ☐ Не са известни пречки съответното лице да встъпи в регистрирано партньорство съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.4 ☐ Не са известни пречки за регистрирането на партньорство между съответното лице и неговия бъдещ партньор съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

5.5 ☐ Не са известни възражения срещу регистрирането на партньорство между съответното лице и неговия бъдещ партньор съгласно националното право на държавата членка, в която е издаден официалният документ

(1) Изразете мнение на гражданите относно мястото на раждане, например мястото на регистрация, мястото на раждане е решено

(2) Имена на държавите в ЕС съгласно — ISO кодове на тези държави и на заинтересуваните. Други да се посочат. Следва да се избират от падащо меню със списък и скритото генериране стандартно удостоверение, което може да се получи на европейския портал за електронно правосъдие

(3) Могат да се отделят няколко полета

6 ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩИЯ ПАРТНЬОР НА СЪСТВЕТНОТО ЛИЦЕ

6.1 Фамилно(и) име(на)

6.2 Собствено(и) име(на) ....

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

6.4 Място (1) и държава (2) на раждане

6.5 Пол

6.5.1 ☐ Женски

6.5.2 ☐ Мъжки

6.5.3 ☐ Неопределен

6.6 Гражданство ....

7 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

7.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

7.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

7.4 Подпис

7.5 Печат или щемпел ....

(1) Изразът „място на раждане" означава името на гръда, сеното, населеното място и региона, където лицето е родено.
(2) Името на държавата в ако съществува — ISO кодът на тази държава или варианта. Други да се позволят следва да се избират от падащо меню със списък в типовото многоезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(ДЕЕСПОСОБНОСТ ЗА ВСТЪПВАНЕ В РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; (DA) DENNE FORVULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOCH AN FHOIRM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VE DLAPAS IZDEVĒJ ESTĀDE; (LT) ŠIA FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NIN EJSZY FORMULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLU; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIRE; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDAVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, DIE DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOCH AN DOICIMÉAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGALTA; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJIESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HUA MEHMUZA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NIN EJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, K KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS A BHAINEANN LEIS AN DOICIMÉAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGALTA; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KAPCSOLATOS KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR I�need-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HUA MEHMUZA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NIN EJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, K KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, K JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTÄ ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЪЛЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ORGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LISTINA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY ČLENSKÉHO STÁTU (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON, ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD LIKMESRIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣΩΝ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD Á THIAGANN Ó ÚDARÁS NÓ Ó OIFIGEACH Á BHFUIL BAINT AIGE NÓ AICLE LE CÚRTEANNA NÓ LE BINSE CHUID BALLSTÁT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DAĻĒJĀS VAIRĀKSTŠ TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALDŽIOS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS (HU) TAGALLAM, BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĠRUĠ MINN AWTORITA JEW UFFIĊJAL LI JKOLLHOM RABTA MAL-QRATI JEW IT-TRIBUNALI TA' STAT MEMBRU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚE DE UN STAT MEMBRU (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ON GCÚRTA (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD RIIKLIK SUULDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMÉAD Á THIAGANN Ó IONCHÚIS TH-EOIR POBLÍ (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĠRUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORII (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD Á THIAGANN Ó CHLÉ REACH DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĠRUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GREFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ („HUISSIER DE JUSTICE") (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL („HUISSIER DE JUSTICE") (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM („HUISSIER DE JUSTICE") (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND („HUISSIER DE JUSTICE") (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANONLIS KOHTUTÄITUR (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ(-Ή) ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ(-ΡΙΑ) („HUISSIER DE JUSTICE") (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER („HUISSIER DE JUSTICE") (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE (GA) DOIC MEAD A THAGANN Ó CHÚIRTEACH BREITHEANACH („HUISSIER DE JUSTICE") (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ („HUISSIER DE JUSTICE") (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO („HUISSIER DE JUSTICE") (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDĪTĀJS („HUISSIER DE JUSTICE") (LT) ANTSTOLIO („HUISSIER DE JUSTICE") IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI VÉGREHAJTÓ („HUISSIER DE JUSTICE") ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAĠRUĠ MINN UFFICJAL GUDIZZJARJU („HUISSIER DE JUSTICE") (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO („HUISSIER DE JUSTICE") (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO („HUISSIER DE JUSTICE") (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTOREASCĂ („HUISSIER DE JUSTICE") (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM („HUISSIER DE JUSTICE") (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ („HUISSIER DE JUSTICE") (FI) MAASTEMIEHEN („HUISSIER DE JUSTICE") ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN („HUISSIER DE JUSTICE")

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ) (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE) (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE) (DA) ANDRE (ANGIVES) (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN) (ET) MUJ (TÄPSUSTAGE) (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ) (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED) (FR) AUTRE (À PRÉCISER) (GA) EILE (LE SONRUÍ) (HR) OSTALO (NAVESTI) (IT) ALTRO (PRECISARE) (LV) CITS (PRECIZĒT) (LT) KITA (NURODYTI) (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI) (MT) OħRAJN (IPPREĊIZA) (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN) (PL) INNY (PROSZĘ CAREŚLIĆ) (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR) (RO) ALTUL (A SE PRECIZA) (SK) INÉ (SPRESNIŤ) (SL) DRUGO (NAVESTI) (FI) MUU ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ) (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE (ET) HALDUSDOKUMENT (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF (GA) DOCUMEAD RIARACHÁIN (HR) UPRAVNA ISPRAVA (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV (SK) SPRÁVNA LISTINA (SL) UPRAVNA LISTINA (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CERTIFICADO (CZ) OSVĚDČENÍ (DA) PATEGNING (DE) BESCHEINIGUNG (ET) TÕEND (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ (EN) CERTIFICATE (FR) CERTIFICAT (GA) DEIMHNIÚ (HR) POTVRDA (IT) CERTIFICATO (LV) APLIECINĀJUMS (LT) PAŽYMA (HU) TANÚSÍTVÁNY/BIZONYÍTVÁNY (MT) CERTIFIKAT (NL) CERTIFICAAT (PL) ZAŚWIADCZENIE (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO (RO) CERTIFICAT (SK) OSVEDČENIE (SL) POTRDILO (FI) TODISTUS (SV) INTYG

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL (CZ) VÝPIS Z MATRIKY (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER (ET) PEREKONNASE SÜREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΚΙΔΙΑΡΧΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ETAT CIVIL (GA) SLÍOCHT AS AN gCLÁR STADA SIBHAILTA (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVIILISAATY) (SV) UTDRAG UR FOLKBOKSFÖRINGEN

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО (ES) EXTRACTO DEL CENSO (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION (GA) SLÍOCHT AS AN gCLÁR DÁCHRA (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO (HU) KIVONAT A SZEMÉLYADAT- ÉS LAKCÍMNYILVÁNTARTÁSÉBÓL (MT) ESTRATT MIR-REĠISTRU TAL-POPOLAZZJONI (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER

3.2.4 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) ÚPLNÝ MATRIČNÍ ZÁZNAM; (DA) ORIGINAL KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) WORTLAUTKOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN; (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΛΗΡΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE INTÉGRALE D'ACTES DE L'ÉTAT CIVIL; (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFID AR STADAS SIBHÁLTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA IEPRAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINES BŪKLĖS AKTŲ IRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) CAŁY ZUPEŁNY AKT STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDEN PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VALTIOREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ; (ES) ACTA NOTARIAL; (CZ) NOTÁŘSKÁ LISTINA; (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT; (DE) NOTARIELLE URKUNDE; (ET) NOTARIAALDOKUMENT; (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟγΡΑΦΗ ΚΗΡΥΞΗ; (EN) NOTARIAL ACT; (FR) ACTE NOTARIÉ; (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA; (HR) JAVNOBILJEŽNICA ISPRAVA; (IT) ATTO NOTARILE; (LV) NOTARĀLS AKTS; (LT) NOTARINIS AKTAS; (HU) KÖZLEGYZŐI OKIRAT; (MT) ATT NOTARILI; (NL) NOTARIËLE AKTE; (PL) AKT NOTARIALNY; (PT) ATO NOTARIAL; (RO) ACT NOTARIAL; (SK) NOTÁRSKA LIST NÁ; (SL) NOTARSKA LISTINA; (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПРИПОКЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЧАСТНО КАЧЕСТВО; (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO; (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA, PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU; (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON; (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE; (ET) ISIKU POOLT ERASIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AVETLUS TÕENDI; (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΣΕ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ; (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY; (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ; (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOICIMÉID ANNA SHNÚIGTHE INA CHÁIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHÁIDEACH; (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU; (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA; (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA; (LT) PRIVAČIŲ ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALŪS PATVIRTINIMAI; (HU) VAGANCKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT UFFIĊJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT FIRMAT MIN-NIFSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAĠHIEX; (NL) OFFICIËEL CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID; (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM; (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA; (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ; (SK) ÚRADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA; (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI; (FI) YHTEISÖNEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ; (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЪТРУДНИК НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО; (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL; (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ; (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT; (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE; (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ Ή ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ/ΤΗΣ; (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY; (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE; (GA) DOICIMÉID ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÓMHAIRE TA DHLEOGRAEACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTÁT INA CHÁIL NÓ INA CAIL OIFIGIÚIL; (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI; (LV) DOKUMENTS, KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMATISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVJI; (LT) DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALŲJŲ ĮGALIOJIMUS; (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT IMMEJJIN MIN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STAT MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGHU; (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID; (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM; (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS; (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNEI STATE MEMBRE ÎN CALITATE OFICIALĂ; (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ; (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE; (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOIMITUKSESSA; (SV) HANDLING UPPRATTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) EISIUNA; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) ISDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS); TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER OFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOICIMIÚ PHOBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKA DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOK RATIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFENTLIGA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOSALISE KOHT; KASITLEV TEAVE; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE LENA BHAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR IL-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIAKKOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI(D); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-I); (LT) PAVARDĖ(-ĖS); (HU) CSALÁDNÉV(EI); (MT) KUNJOM(-KUNJOMIJIET); (NL) ACHTERNAAM(EN); (PL) NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI(-NIMET); (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI(D); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS(-AI); (HU) UTÓNÉV(EI); (MT) ISEM(ISMIJIET); (NL) VOORNAAM(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(A); (SL) IME(NA); (FI) ETUNIMI(-NIMET); (SV) FORNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG/MM/AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDEJE (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWEL(D); (NL) GEBOORTEDATUM (DD/MM/JJJJ); (PL) DATA (DD/MM/RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP/KK/VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ)

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y País DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) AIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E País DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL SI TARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.5 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.5.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESC; (SK) ŽENSKÉ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.5.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAĠEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBAT; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CS) NEURČENO; (DA) UDESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΑΟΡΙΣΤΟΣ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐEN; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABBILIT; (NL) ONBEPAALD; (PL) NIEOKREŚLONY; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.6 (BG) ГРАЖДАНСТВО; (ES) NACIONALIDAD; (CS) STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST; (DA) NATIONALITET; (DE) STAATSANGEHÖRIGKEIT; (ET) KODAKONDSUS; (EL) ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ; (EN) NATIONALITY; (FR) NATIONALITÉ; (GA) NÁISIÚNTACHT; (HR) DRŽAVLJANSTVO; (IT) CITTADINANZA; (LV) VALSTSPIEDERĪBA; (LT) PILIETYBĖ; (HU) ÁLLAMPOLGÁRSÁG; (MT) ĊITTADINANZA; (NL) NATIONALITEIT; (PL) OBYWATELSTWO; (PT) NACIONALIDADE; (RO) CETĂȚENIA; (SK) ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ; (SL) DRŽAVLJANSTVO; (FI) KANSALAISUUS; (SV) MEDBORGARSKAP

5 (BG) СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) SEGÚN EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CS) NA ZÁKLADĚ VEŘEJNÉ LISTINY, K NIŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) I HENHOLD TIL DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) GEMÄSS DER OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) VASTAVALT AVALIKULE DOKUMENDILE, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) ACCORDING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) D'APRÈS LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRÉSENT FORMULAIRE EST JOINT; (GA) DE REIR AN DOICIMEID PHOIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGLTA; (HR) PREMA JAVNOJ ISPRAVI KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) SECONDO IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) SASKAŅĀ AR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) PAGAL VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRAT SZERINT; (MT) SKONT ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HUA MEHMUZA DIN IL-FORMOLA; (NL) VOLGENS HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) Z DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) SEGUNDO O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) ÎN CONFORMITATE CU DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) PODĽA VEREJNEJ LISTINY, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) V SKLADU Z JAVNO LISTINO, KI JE PRILOŽENA OBRAZCU; (FI) SEN YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE ON LIITETTÄVÄ; (SV) ENLIGT DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

5.1 (BG) СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ПРИТЕЖАВА ДЕЕСПОСОБНОСТ ДА ВСТЪПИ В РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ; (ES) EL INTERESADO TIENE CAPACIDAD PARA INSCRIBIRSE COMO MIEMBRO DE UNA UNIÓN DE HECHO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CS) JE DOTČENÁ OSOBA ZPŮSOBILÁ UZAVŘÍT REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ PODLE VNITROSTATNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STATU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA; (DA) DEN PÅGÆLDENDE PERSON HAR ADGANG TIL AT KUNNE INDGÅ REGISTRERET PARTNERSKAB I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT; (DE) HAT DIE BETREFFENDE PERSON NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, DIE FÄHIGKEIT, EINE EINGETRAGENE PARTNERSCHAFT EINZUGEHEN; (ET) ON ASJAOMASEL ISIKUL AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASELT REGISTREERITUD KOOSELU ASUTAMISE VÕIMEL; (EL) ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΣΥΝΑΨΗΣ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΧΕΙΝΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΣΤΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) THE PERSON CONCERNED HAS THE CAPACITY TO ENTER INTO A REGISTERED PARTNERSHIP UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED; (FR) LA PERSONNE CONCERNÉE PEUT CONCLURE UN PARTENARIAT ENREGISTRÉ EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ÉTAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ; (GA) TÁ AN DUINE LENA MBAINEANN DEN CHEIMAS DUL I BHUN PÁIRTNÉIREACHT CHLARAITHE FAOI DHLI NA SIUNTA AN BHALLSTAIT INA FOÉANTAR AN DOICIMEAD POIBLÍ A EISIONTA; (HR) OTOČNA OSOBA IMA SPOSOBNOST ZA SKLAPANJE REGISTRIRANOG PARTNERSTVA PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA SPRAVA IZDANA; (IT) LA PERSONA INTERESSATA POSSIEDE LA CAPACITÀ DI SOTTOSCRIVERE UN'UNIONE REGISTRATA A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) ATTIECĪGĀ PERSONA SPĒJ STĀTIES REGISTRĒTAS PARTNERATTIECĪBAS SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS; (LT) ATITINKAMAS ASMUO YRA VEIKSNUS SUDARYTI REGISTRUOTĄ PARTNERYSTĘ PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠASIS DOKUMENTAS IŠDUODAMAS, NACIONALINĮ TEISĖ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLY A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINT BEJEGYZETT ÉLETTÁRS KAPCSOLATOT LÉTESÍTHET; (MT) IL-PERSONA KKONCERNATA GĦANDHA L-KAPACITÀ LI TIDĦOL FI SKUBBIJA REGISTRATA TABBI LI-LIGI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INBAREG ID-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) HEEFT DE BETROKKENE DE BEKWAAMHEID OM EEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP AAN TE GAAN OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN; (PL) OSOBA, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, POSIADA ZDOLNOŚĆ DO ZAWARCIA ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY; (PT) A PESSOA EM CAUSA POSSUI A CAPACIDADE DE ESTABELECER UMA PARCERIA REGISTADA NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PÚBLICO FOI EMITIDO; (RO) PERSOANA VIZATĂ ARE CAPACITATEA DE A ÎNCHEIA UN PARTENERIAT ÎNREGISTRAT ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL; (SK) DOTKNUTÁ OSOBA JE SPÔSOBILÁ UZAVRIEŤ REGISTROVANÉ PARTNERSTVO PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ; (SL) JE ZADEVNA OSEBA SPOSOBNA ZA REGISTRACIJO PARTNERSKE SKLEPNOSTI V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA; (FI) ASIANOMAISELLA HENKILÖLLÄ ON KELPOISUUS REKISTERÖIDA PARISUHDE SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSAADANNON MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU; (SV) HAR DEN BERÖRDA PERSONEN BEHÖRIGHET ATT INGÅ REGISTRERAT PARTNERSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES

5.2 (BG) НЯМА ДАННИ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА Е ВЕЧЕ ВПИСАНО В РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ (ES) NO CONSTA EL REGISTRO DE NINGUNA UNIÓN DE HECHO A NOMBRE DEL INTERESADO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO (CZ) DOTČNÁ OSOBA PATŘÍ NEUZAVŘELA POD SVÝM JMENEM REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STATU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA (DA) DEN PÅGÆLDENDE PERSON SES IKKE AT HAVE INGET REGISTRERET PARTNERSKAB OPFØRT UNDER SIT NAVN I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT (DE) BESTEHT KEIN HINDERNIS, DASS DIE BETREFFENDE PERSON UNTER IHREM NAMEN EINE EINGETRAGENE PARTNERSCHAFT NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, EINGEGANGEN ST (ET) EI OLE ASJAOMASE SIKU NIMEL ÜHTEGI AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHAST REGISTREERITUD KOOSELU LEPINGUT (EL) ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ (EN) THE PERSON CONCERNED APPEARS TO HAVE NO REGISTERED PARTNERSHIP IN HIS OR HER NAME UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED (FR) LA PERSONNE CONCERNÉE NE SEMBLE PAS AVOIR CONCLU DE PARTENARIAT ENREGISTRÉ EN SON NOM EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ÉTAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ (GA) N CHEALRAIGNN SE GO BHFUIL AN DUINE LENA mBAINEANN PAIRTEACH I bPÁRTNÉIREACHT CHLARAITHE FAO DHÍ NÁISIÚNTA AN BHALLSTÁIT INA dTÍOCFAIDH POIBLÍ A EISIÚINT (HR) NIJE POZNATO DA JE DOTIČNA OSOBA PRI SVOJM IMENOM SKLOPILA REGISTRIRANO PARTNERSTVO PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA (IT) A NOME DELLA PERSONA INTERESSATA NON RISULTA STIPULATA ALCUNA UNIONE REGISTRATA A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO (LV) UZ ATTIECĪGĀS PERSONAS VĀRDU NAV NOSLĒGTAS REĢISTRĒTAS PARTNERATTIECĪBAS SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS (LT) ATITINKAMAS ASMUO SAVO VARDU NĖRA SUDARĘS REGISTRUOTOS PARTNERYSTĖS PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠASIS DOKUMENTAS IŠDUODAMAS NACIONALINĖ TEISĖ (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLYNEK A KÖZOKIRAT KIALÍTÁSÁNAK HELYE SZERINT TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINT VEGÁLLAPÍTHATÓAN NINCS BEJEGYZETT ELŐTTARSI KAPCSOLATA (MT) IL-PERSUNA KKONĊERNATA TISHIR LI MA GRAZZJIEX SRL BIJA REGISTRATA FISIMHA TART IL-LIGI NAZZJONALI TAL-STATI MEMBRI FEJN INHARGU D-DOKUMENT PUBBLIKU (NL) HEEFT DE BETROKKENE GEEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP IN ZIJN OF HAAR NAAM OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN (PL) OSOBA KTOREJ DOTYCZY DOKUMENT NIE POZOSTAJE W ZAREJESTROWANYM ZWIĄZKU PARTNERSKIM NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY (PT) NÃO SE AFIGURA EXISTIR PARCERIA REGISTADA EM NOME DA PESSOA EM CAUSA NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PÚBLICO FOI EMITIDO (RO) NU SE CUNOAȘTE NICIUN PARTENERIAT ÎNREGISTRAT ÎNCHEIAT PE NUMELE PERSOANEI VIZATE ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL (SK) DOTKNUTÁ OSOBA ZREJME NEUZAVRELA REGISTROVANÉ PARTNERSTVO VO SVOJOM MENE PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LIST NA VYDANÁ (SL) PO RAZPOLOŽLJIVIH PODATKIH ZADEVNA OSEBA NI V PARTNERSKI SKUPNOSTI, KI BI JO REGISTRIRALA V SVOJEM IMENU IN V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN NIMELLE EI OLE MERKITTY REKISTERÖITYA PARISUHDETTA SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU (SV) FÖREFALLER DEN BERÖRDA PERSONEN INTE HA INGått REGISTRERAT PARTNERSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFENTLIGA HANDLINGEN UTFÄRDADES

5.3 (BG) НЕ СА РЕГИСТРИРАНИ ПРЕЧКИ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА ВСТЪПИ В РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЯТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ (ES) NO HAY CONSTANCIA DE NINGUN IMPEDIMENTO PARA QUE EL INTERESADO REGISTRE UNA UNIÓN DE HECHO CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO (CZ) NEEXISTUJE ŽÁDNÁ ZNÁMÁ PŘEKÁŽKA, ABY DOTČNÁ OSOBA UZAVŘELA REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA ČLENSKÉHO STATU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA (DA) DER FORELIGGER INGEN KENDTE HINDRINGER FOR, AT DEN PÅGÆLDENDE PERSON KAN INDGÅ REGISTRERET PARTNERSKAB I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT (DE) IST KEIN HINDERNIS BEKANNT, DASS DEM EINSCHLÄGIGEN EINE EINGETRAGENEN PARTNERSCHAFT DURCH DIE BETREFFENDE PERSON NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, ENTGEGENSTEHT (ET) EI OLE TEADA AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASELT ASJAOLUSID MIS TAKISTAKSID ASJAOMASEL SIKUL REGISTREERITUD KOOSELU ASTUDA (EL) ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΝΩΣΤΟ ΚΑΝΕΝΑ ΚΩΛΥΜΑ ΠΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΣΤΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ (EN) THERE IS NO KNOWN IMPEDIMENT FOR THE PERSON CONCERNED TO ENTER INTO A REGISTERED PARTNERSHIP UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED (FR) IL N'EXISTE PAS D'EMPÊCHEMENT CONNU À LA CONCLUSION PAR LA PERSONNE CONCERNÉE D'UN PARTENARIAT ENREGISTRÉ EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ÉTAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ (GA) NÍL AON BHAC AITHEANTA ANN AR AN DUINE LENA BHAINEANN AS DUL I mBLIN PÁIRTNÉIREACHT CHLARAITHE FAO DHÍ NÁISIÚNTA AN BHALLSTÁIT INA dTÍOCFAIDH POIBLÍ A EISIÚINT (HR) NEMA POZNATE ZAPREKE ZBOG KOJE DOTIČNA OSOBA NE BI MOGLA SKLOPITI REGISTRIRANO PARTNERSTVO PREMA PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA (IT) NON SONO NOTI IMPEDIMENTI ALLA SOTTOSCRIZIONE DI UN UNIONE REGISTRATA DELLA PERSONA INTERESSATA A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO (LV) NAV ZINĀMI KĀDI ŠĶĒRŠļI ATTIECĪGAJAI PERSONAI

STÁTIES REGISTRĖTAS PARTNERATTIECĪBAS SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS' (LT) NĖRA ŽINOMŲ KLIŪČIŲ ATITINKAMAM ASMENŲJŲ SUDARYTI REGISTRUOTĄ PARTNERYSTĘ PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠAI IS DOKUMENTAS ISDUODAMAS NACIONALINĖ TEISĖ' (HU) NINCS A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINTI ISMERT AKADÁLYA ANNAK, HOGY AZ ÉRINTETT SZEMÉLY ÉS LEENDŐ ÉLETTÁRSA EGYMÁSSAL BEJEGYZETT ÉLETTÁRSI KAPCSOLATOT LÉTESÍTSEN. (MT) MA HEMM L-EBDA IMPEDIMENT MAGħRUF GħALL-PERSUNA KKONCERNATA B'EX TIDħOL FI SMUBIJA REGISTRATA TAħT IL-LIĠI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INħareġ id-DOKUMENT PUBBLIKU' (NL) IS ER GEEN BEZWAAR VOOR DE GETROKKEN PERSOON OM EEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP AAN TE GAAN OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN' (PL) NIE ISTNIEJĄ ŻADNE PRZESZKODY DLA ZAWARCIA PRZEZ OSOBĘ, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY' (PT) NÃO EXISTE IMPEDIMENTO CONHECIDO A UMA PESSOA EM CAUSA ESTABELECER UMA PARCERIA REGISTADA NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PÚBLICO FOI EMITIDO' (RO) NU SE CUNOSC IMPEDIMENTE LA INCHEIEREA PARTENERIATELUI ÎNREGISTRAT ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL' (SK) NIE JE ZNÁMA PREKÁŽKA PRE DOTKNUTÚ OSOBU UZAVRIEŤ REGISTROVANÉ PARTNERSTVO PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ' (SL) NI UGOTOVLJENIH ZADRŽKOV DA ZADEVNA OSEBA NE BI MOGLA REGISTRIRATI PARTNERSKE SKUPNOSTI V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA' (FI) AS AKOMAISEN HENKILÖN REKISTERÖIDYLLE PARISUHTEELLE E TIEDETA OLEVAN ESTEITA SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU' (SV) FINNS DET INGA KÄNDA HINDER FÖR DEN BERÖRDA PERSONEN ATT INGÅ REGISTRERAT PARTNERSKAP ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES

54 (BG) НЕ СА ИЗВЕСТНИ ПРЕЧКИ ЗА РЕГИСТРИРАНЕТО НА ПАРТНЬОРСТВО МЕЖДУ СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ И НЕГОВИЯ БЪДЕЩ ПАРТНЬОР СЪГЛАСНО НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, В КОЙТО Е ИЗДАДЕН ОФИЦИАЛНИЯТ ДОКУМЕНТ' (ES) NO HAY CONSTANCIA DE NINGÚN IMPEDIMENTO PARA EL REGISTRO DE UNA UNIÓN DE HECHO ENTRE EL INTERESADO Y SU FUTURA PAREJA DE HECHO REGISTRADA CON ARREGLO AL DERECHO NACIONAL DEL ESTADO MIEMBRO DE EXPEDICIÓN DEL DOCUMENTO PÚBLICO' (CZ) NEEXISTUJE ŽÁDNÁ ZNÁMÁ PŘEKÁŽKA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ MEZI DOTYČNOU OSOBOU A JEJÍM BUDOUCÍM PARTNEREM V SOULADU S VNITROSTÁTNÍM PRÁVEM ČLENSKÉHO STATU, V NĚMŽ JE VEŘEJNÁ LISTINA VYDÁNA' (DA) DER FORELIGGER INGEN KENDTE HINDRINGER FOR ET REGISTRERET PARTNERSKAB MELLEM DEN PÅGÆLDENDE PERSON OG DENNES KOMMENDE PARTNER I HENHOLD TIL NATIONAL RET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR DET OFFENTLIGE DOKUMENT ER UDSTEDT' (DE) IST KEIN HINDERNIS BEKANNT, DAS EINER EINGETRAGENEN PARTNERSCHAFT ZWISCHEN DER BETREFFENDEN PERSON UND IHREM KÜNFTIGEN PARTNER NACH DEM NATIONALEN RECHT DES MITGLIEDSTAATS, IN DEM DIE ÖFFENTLICHE URKUNDE AUSGESTELLT WURDE, ENTGEGENSTEHT' (ET) EI OLE TEADA AVALIKU DOKUMENDI VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI ÕIGUSE KOHASE D ASJAOLUSID, MIS TAKISTAKSID ASJAOMASE ISIKU JA TEMA TULEVASE REGISTREERITUD ELUKAASLASE KOOSELLU ASTUMIST' (EL) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΚΑΝΕΝΑ ΚΩΛΥΜΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΝΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΣΥΜΒΙΟΣΥΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Η ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΟΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ' (EN) THERE IS NO KNOWN IMPEDIMENT TO A REGISTERED PARTNERSHIP BETWEEN THE PERSON CONCERNED AND HIS OR HER INTENDED PARTNER UNDER THE NATIONAL LAW OF THE MEMBER STATE WHERE THE PUBLIC DOCUMENT IS ISSUED' (FR) IL N'EXISTE PAS D'EMPÊCHEMENT CONNU À LA CONCLUSION D'UN PARTENARIAT ENREGISTRÉ ENTRE LA PERSONNE CONCERNÉE ET SON FUTUR PARTENAIRE EN VERTU DU DROIT NATIONAL DE L'ÉTAT MEMBRE OÙ LE DOCUMENT PUBLIC EST DÉLIVRÉ' (GA) NÍL AON BHAC A THEANTA ANN AR PHAIRTNÉIREACHT CHLÁRAITHE IDIR AN DÁ NE LENA nÉAINEANN AGUS A PHÁIRTNÉIR BEARTAITHE FAOI DHLÍ NÁISIÚNTA AN BHALLSTAIT INA FÓEANTAR AN DOIC VEAD POIBLÍ A EISIONTÍ' (HR) NEMA POZNATE ZAPREKE ZBOG KOJE DOTIČNA OSOBA I NJEZIN BUDUĆI PARTNER NE BI MOGLI SKLOPITI REGISTRIRANO PARTNERSTVO PREMA NACIONALNOM PRAVU DRŽAVE ČLANICE U KOJOJ JE JAVNA ISPRAVA IZDANA' (IT) NON SONO NOTI IMPEDIMENTI ALLA SOTTOSCRIZIONE DI UN'UNIONE REGISTRATA TRA LA PERSONA INTERESSATA E IL FUTURO PARTNER A NORMA DEL DIRITTO NAZIONALE DELLO STATO MEMBRO CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO' (LV) NAV ZINĀMI NEKĀDI ŠĶĒRŠļI REĢISTRĒTU PARTNERATTIECĪBU NOS. PĒC ANKETĒTĀ PERSONU UN TĀS TOPOŠO PARTNERI SASKAŅĀ AR TĀS DALĪBVALSTS TIESĪBU AKTIEM, KURĀ PUBLISKAIS DOKUMENTS IR IZDOTS' (LT) NĖRA ŽINOMŲ KLIŪČIŲ ATITINKAMO ASMENS IR JO BŪSIMO (-OS) PARTNERIO (-ES) REGISTRUOTAI PARTNERYSTEI PAGAL VALSTYBĖS NARĖS, KURIOJE VIEŠAI IS DOKUMENTAS IŠDUODAMAS NACIONALINĖ TEISĖ' (HU) NINCS A KÖZOKIRAT KIÁLLÍTÁSÁNAK HELYE SZERINTI TAGÁLLAM NEMZETI JOGA SZERINTI ISMERT AKADÁLYA ANNAK, HOGY AZ ÉRINTETT SZEMÉLY ÉS LEENDŐ ÉLETTÁRSA EGYMÁSSAL BEJEGYZETT ÉLETTÁRSI KAPCSOLATOT LETESÍTSEN. (MT) MA HEMM L-EBDA IMPEDIMENT MAGħRUF GħALL-SPUSIJA REGISTRATA BEJN IL-PERSUNA KKONCERNATA U S-SIEħeB JEW S-SERBA FUTLIP TAGħHA TAħT IL-LIĠI NAZZJONALI TAL-ISTAT MEMBRU FEJN INħareġ id-DOKUMENT PUBBLIKU' (NL) IS ER GEEN BEZWAAR VOOR EEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP TUSSEN DE BETROKKENE EN ZIJN OF HAAR BEOOGDE PARTNER OP GROND VAN HET NATIONALE RECHT VAN DE LIDSTAAT WAAR HET OPENBAAR DOCUMENT WORDT AFGEGEVEN' (PL) NIE ISTNIEJĄ ŻADNE PRZESZKODY DLA ZAWARCIA ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO PRZEZ OSOBĘ, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT Z OSOBĄ Z KTÓRĄ ZAMIERZA ONA ZAWRZEĆ TAKI ZWIĄZEK NA MOCY PRAWA KRAJOWEGO PAŃSTWA

CZŁONKOWSKIEGO, W KTÓRYM TEN DOKUMENT URZĘDOWY ZOSTAŁ WYDANY; (PT) NÃO EXISTE DISPOSIÇÃO CONHECIDA A QUE A PESSOA EM CAUSA ESTABELEÇA COM O(A) FUTURO(A) PARCEIRO(A) UMA PARCERIA REGISTADA NOS TERMOS DO DIREITO NACIONAL DO ESTADO-MEMBRO EM QUE O DOCUMENTO PÚBLICO FOI EMITIDO; (RO) NU SE CUNOAȘTE NICIO DISPOZIȚIE LA ÎNCHEIEREA UNEI PARTENERIAT ÎNREGISTRAT ÎNTRE PERSOANA VIZATĂ ȘI VIITORUL PARTENER (VIITOAREA PARTENERĂ) ÎN CONFORMITATE CU DREPTUL INTERN AL STATULUI MEMBRU ÎN CARE ESTE EMIS DOCUMENTUL OFICIAL; (SK) NIE JE ZNÁMA NAMIETKA VOČI REGISTROVANÉMU PARTNERSTVU MEDZI DOTKNUTOU OSOBOU A JEJ NASTÁVAJÚCIM PARTNEROM PODĽA VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVA ČLENSKÉHO ŠTÁTU, V KTOROM JE VEREJNÁ LISTINA VYDANÁ; (SL) NI UGOTOVLJENEGA NASPROTOVANJA DA ZADEVNA OSEBA IN NJEN PREDVIDENI PARTNER NE BI MOGLA REGISTRIRAT PARTNERSKE SKLUPNOSTI V SKLADU Z NACIONALNIM PRAVOM DRŽAVE ČLANICE, V KATERI JE IZDANA JAVNA LISTINA; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN JA HÄNEN TULEVAN KUMPPANINSA VALISTA REKISTEROITYA PARISUHDETTA EI OLE VASTUISTETTU SEN JÄSENVALTION KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN MUKAAN, JOSSA YLEINEN ASIAKIRJA ON ANNETTU; (SV) FINNS DET INGA KÄNDA INVÄNDNINGAR MOT INGÅENDE AV REGISTRERAT PARTNERSKAP MELLAN DEN BERÖRDA PERSONEN OCH HANS ELLER HENNES BLIVANDE PARTNER ENLIGT DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DEN OFFICIELLA HANDLINGEN UTFÄRDADES.

8 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА БЪДЕЩИЯ ПАРТНЬОР НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE LA FUTURA PAREJA DE HECHO REGISTRADA DEL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O BUDOUCÍM PARTNEROVI DOTČENÉ OSOBY; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSONS KOMMENDE PARTNER; (DE) ANGABEN ZU DEM KÜNFTIGEN PARTNER DER BETREFFENDEN PERSON; (ET) TEAVE ISIKU KOHTA, KELLEGA ASJAOMANE ISIK SOOVIB REGISTREERITUD KOOSELLU ASTUDA; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Η ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE INTENDED PARTNER OF THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LE FUTUR PARTENAIRE DE LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MA DHÍR LE PÁIRTNÉIR BHEARTAITHE AN DUINE LENA GBAINEANN; (HR) INFORMACIJE O BUDUĆEM PARTNERU DOTIČNE OSOBE; (IT) INFORMAZIONI SUL FUTURO PARTNER DELLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGĀS PERSONAS TOPOŠO PARTNERI; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMO ASMENS BŪSIMĄ PARTNERĮ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLY LEENDŐ ÉLETTÁRSÁRA VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR IS-SIEFEB JEW SIERBA FUTUR TAL-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BEOOGDE PARTNER VAN DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY ZIKTÓRA OSOBA KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT ZAMIERZA ZAWARZEĆ ZAREJESTROWANY ZWIĄZEK PARTNERSKI; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE DO(A) FUTURO(A) PARCEIRO(A) DA PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND VIITORUL PARTENER (VIITOAREA PARTENERĂ) AL (A) PERSOANEI VIZATE; (SK) INFORMÁCIE O NASTÁVAJÚCOM PARTNEROVI DOTKNUTEJ OSOBY; (SL) INFORMACIJE O PREDVIDENEM PARTNERJU ZADEVNE OSEBE; (FI) TIEDOT ASIANOMAISEN HENKILÖN TULEVASTA KUMPPANISTA; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONENS BLIVANDE PARTNER.

9 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJALAHTER; (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SINIU; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLÓNKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE.

9.1 (BG) ФАМИЛИЯ(И) И ИМЕ(НА) И СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI (-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΙΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CEADAINMNEACHAIN) AN OIFIGIGH A DEIS GH AN FHORM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU UZVĀRDS(I) UN VĀRDS(I); (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ (-ĖS) IR VARDAS (-AI); (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMI) ETJ U ISEM(ISIMIET) TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) NAAM(MEN) EN VOORNAAM(MEN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(A) A MENO(A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) IN IME(IMENA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FÖRNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR.

7.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A D'EIGH AN FHOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠIO FORMOS IŠDAVUSIO PAREIGŲJŲ PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIJA TAL-UFFICJAL LI PARRAG DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

7.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD.MM.AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ); (EN) DATE (DD.MM.YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DÁTA (LL.MM.BBBB) EISIONA; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG.MM.AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (LL.XX.SSSS) TAL-PRUJ; (NL) DATUM (DD.MM.JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD.MM.RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV); (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

7.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

7.5 (BG) ПЕЧАТ И/ИЛИ ШЕМПЕЛ; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SEALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG ILI PEČAT; (IT) SIGILLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIGILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) SIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

ПОЛОЖЕНИЕ НА РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При всеки случай органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Попълнете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете „–".

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързано със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълването се извършва на ръка, моля, използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен препис от актове за гражданско състояние

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилно(и) име(на) по рождение ....

4.2 Настоящо(и) фамилно(и) име(на)

4.3 Фамилно(и) име(на) преди акта

4.4 Фамилно(и) име(на) вследствие на регистрирането на акта ....

4.5 Собствено(и) име(на)

4.6 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.7 Място (1) и държава (2) на раждане ....

4.8 Пол

4.8.1 ☐ Женски

4.8.2 ☐ Мъжки

4.8.3 ☐ Неопределен

4.9 Гражданство

5 СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ, ПОЛОЖЕНИЕТО НА РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е, КАКТО СЛЕДВА

5.1 ☐ С регистрирано партньорство/Дата (дд/мм/гггг) на регистриране на партньорството

5.2 ☐ Без регистрирано партньорство

5.2.1 ☐ Никога не е регистрирало партньорство

5.2.2 ☐ С разтрогнато регистрирано партньорство/Дата (дд/мм/гггг) на разтрогване на партньорството

5.2.3 ☐ С починал партньор/Дата (дд/мм/гггг) на смъртта на партньора

5.3 ☐ Неопределено

6 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

6.1 Фамилно(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

....

6.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

6.4 Подпис .. ..

6.5 Печат или щемпел

(1) Изразът „място на раждане" означава името на града, селото, населеното място и региона, където лицето е родено.

(2) Името на държавата в ако съществува — ISO кодът на тази държава или варианти. Други (да се посочат) следва да се избират от падащо меню със списък в типовото многоезично стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(ПОЛОЖЕНИЕ НА РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ПАСТОРЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJICI TENTO FORMULAR; (DA) DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, die dieses Formular ausstellt; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHOIRM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VEIDLAPAS IZDEVĒJIESTADE; (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TAMAN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLU; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIRE; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGAN VYDAVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, die die öffentliche Urkunde, der dieses Formular beigefügt ist, ausstellt; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOCUMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, IZDEVĒJESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΑΡΟΧΟΡΕΣ ΕΞΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS Á BHAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU SPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA, SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CZ) LIST NA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT, DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND, DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUS VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Η ΕΝΑΝΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó UDARÁS NÓ Ó CHÉIREACHT Á BHFUIL BAINT AICE NÓ AICI LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSE DE CHUID BALLSTÁIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, ISDUOTAS VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS SU SUSIJUSIO ARBA PAREIGŲNO SUSIJUSIO ASMUO (HU) TAGÁLLAMI BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN AWTORITÀ JEW UFFICJAL LI JIKKOLLEGAW MA' QORTI TA' WIEĦED MIL-PAJJIŻI TA' STATI MEMBRI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LIST NA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VAZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO STATU (SL) LIST NA IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) JÄSENVALTION TUOMIOISTUIMEN KANSSA TOIMIVAN VIRANOMAISEN TAI VIRKAMIEHEN (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CZ) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ON gCÚRTA (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TA' QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОРА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CZ) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZÁSTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD RIIKLIK SUURSÕNADEL (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó IONCHUISITHEOIR POIBLÍ (HR) SPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS PROKURORS (LT) PROKUROro IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LIST NA VYDANÁ PROKURATOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CZ) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VÄLJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó CHLÉ REACHT DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARBUĠ MINN REĠISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LIST NA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANENUD KOHTUTAITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΧΕΙΡΟΝΑΚΤΗ (HUISSIER DE JUSTICE); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOIC MEAD A THAGANN O OIFIGEACH BREITHIUNACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDITĀJS (HUISSIER DE JUSTICE); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍROSÁGI VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MAĦRUĠ MIN-NN UFFICIAL ĠUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (HUISSIER DE JUSTICE); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTOREASCĂ (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONÁVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN STÄMNINGSMAN (HUISSIER DE JUSTICE)

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFIQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΑΝΑΦΕΡΑΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OHRAJN (IPPREĊIŻA); (NL) OVERIGE (GEDEFINIEERD); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNIŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ)); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMEAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA SPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PÅTEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕEND; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (LIUDIMAS); (HU) TANÚSÍTVÁNY; BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASEISUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΗΕΙΑΕΧ ΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ETAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SIBHIALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-ISTAT ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE (SIVIILISAATY); (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN

3.2.3 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRA; (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADATOK ÉS LAKÓHELYEK NYILVÁNTARTÁSÁBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAL-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) ZPISEK Z REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTÖREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTRET

3.2.4 (BG) СЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL (CZ) ÚPLNÝ MATRIČNÍ ZÁZNAM (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΛΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS (FR) COPIE INTÉGRALE D'ACTES DE L'ETAT CIVIL (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFEAD AR STADAS SIBHÁLTA (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REĢISTRA ERAKSTU ALTERTISKA KOPIJA (LT) CIVILINES BŪKLĖS AKTŲ ŽODINĖ KOPIJA (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA (MT) KOPJA VERBATIM TAL-ATTI TAL-ISTAT ĊIVILI (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND (PL) ODPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE (SL) DOBESEDEN PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU (FI) VAESTÖREKISTERITIETOJEN SANATARKKA JÄLJENNÖS (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSBANDLINGS

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ (ES) ACTA NOTARIAL (CZ) NOTÁŘSKÁ LIST NA (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT (DE) NOTARIELLE URKUNDE (ET) NOTARIALDOKUMENT (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΗΚΗ ΠΡΑΞΗ (EN) NOTARIAL ACT (FR) ACTE NOTARIÉ (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA (IT) ATTO NOTARILE (LV) NOTARIĀLS AKTS (LT) NOTARINIS AKTAS (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT (MT) ATT NOTARILI (NL) NOTARIËLE AKTE (PL) AKT NOTARIALNY (PT) ATO NOTARIAL (RO) ACT NOTARIAL (SK) NOTÁRSKA LISTINA (SL) NOTARSKA LISTINA (FI) NOTAARIN ANTAMA AGIAKIRJA (SV) NOTARIELL HANDLING

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЕНИЕ ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЧАСТНО КАЧЕСТВО (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE (ET) ISIKU POOLT ERAISIALUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΛΣΟΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΤΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΣΕ ΙΔΙΩΤΗΤΑ (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY (FR) DÉCLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ (GA) DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOCUMAID ARNA SHÍNIU AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHÁIDEACH (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA (LT) PRIVAČIU ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS (HU) MAGÁNOKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY (MT) CERTIFIKAT UFFICJALI LI JITQEGħED FUQ DOKUMENT IFFIRMAT MIN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA (NL) OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ (SK) URADNÉ OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI (FI) VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЪТРУДНИК НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЪУКЕЕНО КАЧЕСТВО (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT (DE) VON EINEM DIPLOMATischen ODER KONSULARischen VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΑΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΟΜΑΤΙΚΟ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΗΙΘΑΝΗΜΑΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) EOIGIMPIÁDARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRTA DHEIFIO REACHTA NÓ CONSAL ACH DE CHUID BALLSTÁT INA CHÁIL NÓ INA CAIL OIFIGIÚIL (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI (LV) DOKUMENTS KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS (LT) DOKUMENTAS PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMACIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL HIVATALOS MINŐSÉGÉBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MIFFUJI MINN AĠENT DIPLOMAT JEW KONSULARI TA' STAT MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFICJALI TIEGħU (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNUI STAT MEMBRU ÎN CALITATE OFICIALĂ (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOMAISUUDESSAAN (SV) HANDLING UPPRATTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT

3.6 (BG) ДАТА (Д/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LLLLMM BBBB); (HR) DATUM (DD/MM/GGGG); (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS); TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ); VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR); WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR); VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL); IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ); FÖRFALLODAG

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) LIMIRE THAGARTHA AN DOICIMÉID PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAĠ DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА ЛИЦЕТО; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOMAST ISIKUT KASTLEV TEAVE; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE LENA mBAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ÉRINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR L-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENEN; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПО РОЖДЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) DE NACIMIENTO; (CZ) RODNÉ(A) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E) VED FØDSLEN; (DE) FAMILIENNAME(N) BEI DER GEBURT; (ET) SÜNNIJÄRGNE PEREKONNANIMI (SÜNNIJÄRGSED PEREKONNANIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ; (EN) SURNAME(S) AT BIRTH; (FR) NOM(S) À LA NAISSANCE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) BREITHE; (HR) PREZIME(NA) PRI ROĐENJU; (IT) COGNOME(I) ALLA NASCITA; (LV) UZVĀRDS(-I) DZIMŠANAS BRĪDĪ; (LT) PAVARDĖ(-ės), SUTEIKTA(-OS) GIMUS; (HU) SZÜLETÉSI ÓRÁLADI NÉVEK; (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) MAT-TWELID; (NL) ACHTERNA(AMEN) BIJ DE GEBOORTE; (PL) NAZWISKO(A) RODOWE; (PT) APELIDO(S) À DATA DO NASCIMENTO; (RO) NUMELE LA NAȘTERE; (SK) RODNÉ PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) OB ROJSTVU; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) SYNTYMÄHETKELLÄ; (SV) EFTERNAMN VID FÖDSELN

4.2 (BG) НАСТОЯЩО(А) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S) ACTUAL(ES); (CZ) SOUČASNÉ(A) PŘÍJMENÍ; (DA) NUVÆRENDE EFTERNAVN(E); (DE) DERZEITIGES(R) FAMILIENNAME(N); (ET) PRAEGUSE PEREKONNANIMI (PRAEGUSED PEREKONNANIMED); (EL) ΤΡΕΧΟΝ(ΤΑ) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) CURRENT SURNAME(S); (FR) NOM(S) ACTUEL(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE) REATHA; (HR) SADAŠNJE(-A) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I) ATTUALE(I); (LV) ESOŠAIS(HEI) UZVĀRDS(-I); (LT) DABARTINĖ(-ės) PAVARDĖ(-ės); (HU) JELENLEGI ÓRÁLADI NÉVEK; (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) ATTWALI; (NL) HUIDIGE ACHTERNA(AMEN); (PL) OBECNE NAZWISKO(A); (PT) APELIDO(S) ACTUAL; (RO) NUMELE ACTUAL(E); (SK) SÚČASNÉ PRIEZVISKO(-Á); (SL) SEDANJI PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) NYKYINEN SUKUNIMI (NYKY SET SUKUNIMET); (SV) NUVARANDE EFTERNAMN

4.3 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА) ПРЕДИ АКТА; (ES) APELLIDO(S) ANTES DE LA INSCRIPCIÓN; (CZ) PŘÍJMENÍ PŘED UZAVŘENÍM REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ; (DA) EFTERNAVN(E) FØR REGISTRERINGEN; (DE) FAMILIENNAME(N) VOR DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) ENNE REGISTREERIMISTI; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΕΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ; (EN) SURNAME(S) BEFORE THE ACT; (FR) NOM(S) AVANT L'ACTE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) ROMH AN GNÍOMH; (HR) PREZIME(NA) PRIJE REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) COGNOME(I) PRIMA DELL'ATTO; (LV) UZVĀRDS(-I) PIRMS AKTA; (LT) PAVARDĖ(-ės) PRIEŠ SUDARANT AKTĄ; (HU) ÓRÁLADI NÉV(EK) AZ ÉRTTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSE ELŐTT; (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) QABEL L-ATT; (NL) ACHTERNA(AMEN) VÓÓR DE AKTE; (PL) NAZWISKO(A) PRZED REJESTRACJĄ ZWIĄZKU; (PT) APELIDO(S) ANTES DO ATO; (RO) NUMELE ÎNAINTE DE ÎNREGISTRAREA PARTENERIATULUI; (SK) PRIEZVISKO(-Á) PRED UZAVRETÍM REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) PRED REGISTRACIJO PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) ENNEN REKISTERÖINTIA; (SV) EFTERNAMN FÖRE INGÅENDET

4.4 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА): ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА РЕГИСТРИРАНЕТО НА АКТА; (ES) APELLIDO(S), DESPUÉS DE LA INSCRIPCIÓN; (CZ) PŘÍJMENÍ PO UZAVŘENÍ REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ; (DA) EFTERNAVNET EFTER REGISTRERINGEN; (DE) FAMILIENNAME(N) NACH DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED) PÄRAST REGISTREERIMIST; (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(-Α) ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ; (EN) SURNAME(S) FOLLOWING THE ACT; (FR) NOM(S) À LA SUITE DE L'ACTE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) TAR ÉIS AN GHNÍOMH; (HR) PREZIME(NA) NAKON REGISTRIRANJA PARTNERSTVA; (IT) COGNOME(I) DOPO L'ATTO; (LV) UZVĀRDS(-I) PĒC AKTA; (LT) PAVARDĖ (-S) PO AKTO SUDARYMO; (HU) CSALÁDI NÉV(EI) AZ ÉLETTÁRSI KAPCSOLAT BEJEGYZÉSE UTÁN; (MT) KUNJOM(IJIET) WARA L-ATTI; (NL) ACHTERNAAM(EN) NA DE AKTE; (PL) NAZWISKO(-A) PO REJESTRACJI ZWIĄZKU; (PT) APELIDO(S) APÓS O ATO; (RO) NUMELE(ELE) ÎNREGISTRAREA PARTENERIATULUI; (SK) PRIEZVISKO(-A) PO UZAVRETÍ REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) PO REGISTRACIJI PARTNERSKE SKLEPNOSTI; (FI) SUKUNIMI (-NIMET) REKISTEROINNIN JÄLKEEN; (SV) EFTERNAMN EFTER INGÅENDET

4.5 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO(-MENA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CEADAINM (CEADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(EI); (MT) ISEM(ISMIJIET); (NL) VOORNAAM(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PROPRIO(S); (RO) PRENUME(E); (SK) MENO(A); (SL) IME(MENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

4.6 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ.ΜΜ.ΕΕΕΕ); (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ.MM.AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL.MM.BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) ROĐENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG.MM.AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDŐPONT (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA TAT-TWELID (JJ/XX/SSSS); (NL) GEBOORTEDATUM (DD-MM-JJJJ); (PL) DATA (DD.MM.RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD.MM.AAAA); (RO) DATA (ZZ.LL.AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ)

4.7 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y PAÍS DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) AIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST L-PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.8 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNE; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.8.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΘΗΥ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIESC; (SK) ŽENSKE; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.8.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAĠEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.8.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐENO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABILITI; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČENO; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.9 (BG) ГРАЖДАНСТВО; (ES) NACIONALIDAD; (CZ) STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST; (DA) NATIONALITET; (DE) STAATSANGEHÖRIGKEIT; (ET) KODAKONDSUS; (EL) ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ; (EN) NATIONALITY; (FR) NATIONALITÉ; (GA) NÁISIÚNTACHT; (HR) DRŽAVLJANSTVO; (IT) CITTADINANZA; (LV) VALSTSPIEDERĪBA; (LT) PILIETYBĖ; (HU) ÁLLAMPOLGÁRSÁG; (MT) ĊITTADINANZA; (NL) NATIONALITEIT; (PL) OBYWATELSTWO; (PT) NACIONALIDADE; (RO) CETĂȚENIE; (SK) ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ; (SL) DRŽAVLJANSTVO; (FI) KANSALAISUUS; (SV) MEDBORGARSKAP

5 (BG) СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ ПОЛОЖЕНИЕТО НА РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ Е КАКТО СЛЕДВА: (ES) SEGÚN EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO, EL ESTADO DEL INTERESADO EN LO QUE RESPECTA A SU CALIDAD DE MIEMBRO DE UNA UNIÓN DE HECHO REGISTRADA ES EL SIGUIENTE: (CZ) NA ZÁKLADĚ VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘIPOJEN TENTO FORMULÁŘ, MÁ DOTYČNÁ OSOBA TENTO STATUS REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ: (DA) I HENHOLD TIL DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET, HAR DEN PÅGÆLDENDE PERSON FØLGENDE REGISTREREDE PARTNERSKABSSTATUS: (DE) STATUS DER EINGETRAGENEN PARTNERSCHAFT DER BETREFFENDEN PERSON GEMÄSS DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST: (ET) VASTAVALT AVALIKULE DOKUMENDILE, MILLELE SEE VORM ON LISATUD, ON ASJAOMAISEL ISIKUL JÄRGMINE REGISTREERITUD KOOSELUGA SEOTUD STAATUS: (EL) ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ, ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΑΠΟΨΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ: (EN) ACCORDING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED, THE PERSON CONCERNED HAS THE FOLLOWING REGISTERED PARTNERSHIP STATUS: (FR) D'APRÈS LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRÉSENT FORMULAIRE EST JOINT, LE STATUT DE PARTENARIAT ENREGISTRÉ DE LA PERSONNE CONCERNÉE EST LE SUIVANT: (GA) DE RÉIR AN DOICIMEID PHOIBLÍ LENA BHFUIL AN FHORM SEO CEANGAILTE, TÁ AN STADAS PÁIRTNÉIREACHTA CLÁRAITHE A LEANAS AG AN DUINE LENA mBAINEANN: (HR) PREMA JAVNOJ ISPRAVI KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN STATUS REGISTRIRANOG PARTNERSTVA DOTIČNE OSOBE JE SLJEDEĆI: (IT) SECONDO IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO, LO STATO DI UNIONE REGISTRATA DELLA PERSONA INTERESSATA È IL SEGUENTE: (LV) SASKAŅĀ AR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, ATTIECĪGAJAI PERSONAI IR ŠĀDS REĢISTRĒTU PARTNERATTIECĪBU STATUSS: (LT) PAGAL VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, ATITINKAMO ASMENS REGISTRUOTOS PARTNERYSTĖS PADĖTIS YRA TOKIA: (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLY BEJEGYZETT ÉLETTÁRSI KAPCSOLATTAL ÖSSZEFÜGGŐ JOGALLÁSA A FORMANYOMTATVÁNNYAL KI-SERT KÖZOKIRAT SZERINT: (MT) SKONT ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGĦU TIEGĦU MEHMUZA DIN IL-FORMOLA, IL-PERSONA KKONCERNATA GĦANDHA L-ISTATUS TA' ŻWIEĠ REĠISTRATA KIF ĠEJ: (NL) VOLGENS HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT, IS DE STATUS VAN HET GEREGISTREERD PARTNERSCHAP VAN DE BETROKKENE DE VOLGENDE: (PL) Z DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ, WYNIKA, ŻE OSOBA, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT, POSIADA NASTĘPUJĄCY STATUS ZWIĄZANY Z ZAREJESTROWANYM ZWIĄZKIEM PARTNERSKIM: (PT) SEGUNDO O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO, A DATA DA SUA EMISSÃO, O ESTATUTO DE PARCERIA REGISTADA DA PESSOA EM CAUSA É: (RO) ÎN CONFORMITATE CU DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR, PERSOANA VIZATĂ ARE URMĂTORUL STATUT PRIVIND PARTENERIATUL ÎNREGISTRAT: (SK) PODĽA VEREJNEJ LISTINY, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ, MÁ DOTKNUTÁ OSOBA TENTO ŠTATUT REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA: (SL) V SKLADU Z JAVNO LISTINO, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC, JE STATUS REGISTRIRANE PARTNERSKE SKUPNOSTI ZADEVNE OSEBE NASLEDNJI: (FI) SEN YLEISEN ASIAKIRJAN, MUKAAN JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN, ASIANOMAISEN HENKILÖN REKISTERÖITYYN PARISUHTEESEEN LIITTYVÄ SIVIILISÄÄTY ON SEURAAVA: (SV) ENLIGT DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT ÄR DEN BERÖRDA PERSONENS STATUS AVSEENDE REGISTRERAT PARTNERSKAP FOLJANDE:

5.1 (BG) С РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РЕГИСТРИРАНЕ НА ПАРТНЬОРСТВОТО: (ES) TIENE PAREJA DE HECHO REGISTRADA, FECHA (DD/MM/AAAA) DE REGISTRO DE LA UNIÓN DE HECHO: (CZ) JE V REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ DATUM (DD/MM/YYYY) REGISTRACE PARTNERSTVÍ: (DA) REGISTRERET PARTNER-DATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) FOR REGISTRERINGEN AF PARTNERSKABET: (DE) EINGETRAGENER PARTNER-DATUM (TT/MM/JJJJ) DER EINTRAGUNG DER PARTNERSCHAFT: (ET) REGISTREERITUD ELUKAASLANE, KOOSELU REGISTREERIMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA): (EL) ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ(Η) ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ: (EN) REGISTERED PARTNER DATE (DD/MM/YYYY) OF REGISTRATION OF THE PARTNERSHIP: (FR) ÉTAT CIVIL D'UN PARTENARIAT ENREGISTRÉ DATE (JJ/MM/AAAA) DE L'ENREGISTREMENT DU PARTENARIAT: (GA) PÁIRTNÉIR CLÁRAITHE DÁTA (LLLL/MM/BBBB) GHÉARÚ NA PÁIRTNÉIREACHTA: (HR) REGISTRIRANI PARTNER DATUM (DD/MM/GGGG) REGISTRIRANJA PARTNERSTVA: (IT) PARTNER REGISTRATO DATA DI REGISTRAZIONE DELL'UNIONE (GG/MM/AAAA): (LV) REĢISTRĒTAS PARTNERIS / PARTNERATTIECĪBU REĢISTRĒŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG): (LT) REGISTRUOTAS (-A) PARTNERIS (-Ė) / PARTNERYSTĖS SUDARYMO DATA (DD/MM/MMMM): (HU) HELYGYZETT ÉLETTÁRSA/BEJEGYZETT ÉLETTÁRSI KAPCSOLAT LÉTESÍTÉSÉNEK IDŐPONTJA (ÉÉÉÉ-HH-NN): (MT) SĦIB REĠISTRATA) U DATA (JJ/KK/SSSS) TAR-REĠISTRAZZJONI TAS-SHUBIJA: (NL) GEREGISTREERDE PARTNER DATUM (DD/MM/JJJJ): VAN REGISTRATIE VAN HET PARTNERSCHAP: (PL) POZOSTAJE W ZAREJESTROWANYM ZWIĄZKU PARTNERSKIM, DATA (DD/MM/RRRR) ZAWARCIA ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO: (PT) PARCEIRO(A) REGISTADO(A) DATA DO REGISTO DA PARCERIA (DD/MM/AAAA): (RO) PARTENER ÎNREGISTRAT DATA (ZZ/LL/AAAA) ÎNREGISTRĂRII PARTENERIATULUI: (SK) REGISTROVANÝ PARTNER DÁTUM (DD/MM/RRRR) UZAVRETIA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA: (SL) REGISTRIRAN PARTNER DATUM (DD/MM/LLLL) REGISTRACIJE PARTNERSKE SKUPNOSTI: (FI) REKISTERÖITY KUMPPANI PARISUHTEEN REKISTERÖINTIPÄIVÄ (PP/KK/VVVV): (SV) REGISTRERAD PARTNER DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR REGISTRERING AV PARTNERSKAPET.

52 (BG) БЕЗ РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО; (ES) NO TIENE PAREJA DE HECHO REGISTRADA; (CZ) NENÍ V REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ; (DA) IKKE I ET REGISTRERET PARTNERSKAB; (DE) NICHT IN EINER EINGETRAGENEN PARTNERSCHAFT; (ET) EI OLE KUNAGI REGISTREERITUD KOOSELUS; (EL) ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ; (EN) NOT IN A REGISTERED PARTNERSHIP; (FR) N'AYANT PAS CONCLU DE PARTENARIAT ENREGISTRÉ; (GA) NÍL AN DUINE PAIRTEACH I DPAIRTNÉIREACHT CHLARAITHE; (HR) NIJE U REGISTRIRANOM PARTNERSTVU; (IT) NON IN UNIONE REGISTRATA; (LV) NAV REGISTRĒTAS PARTNERATTIECĪBAS; (LT) NESUDARĘS ĮRAŠYTOS PARTNERYSTĖS; (HU) NINCS BEJEGYZETT ELŐTTARSI KAPCSOLATA; (MT) MHUX FI SRUBIJA REGISTRATA; (NL) NIET IN EEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP; (PL) NIE POZOSTAJE W ZAREJESTROWANYM ZWIĄZKU PARTNERSKIM; (PT) NÃO TEM UMA PARCERIA REGISTADA; (RO) NU SE AFLĂ ÎNTR-UN PARTENERIAT ÎNREGISTRAT; (SK) NEŽIJE V REGISTROVANOM PARTNERSTVE; (SL) NI V REGISTRIRANI PARTNERSKI SKUPNOSTI; (FI) EI OLE KOSKAAN OLLUT REKISTEROIDYSSA PARISUHDE; (SV) HAR ALDRIG VARIT ETT REGISTRERAT PARTNERSKAP

521 (BG) НИКОГА НЕ Е РЕГИСТРИРАЛО ПАРТНЬОРСТВО; (ES) NO HA TENIDO NUNCA PAREJA DE HECHO REGISTRADA; (CZ) NIKDY NEBYLA V REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ; (DA) ALDRIG I ET REGISTRERET PARTNERSKAB; (DE) NIE IN EINER EINGETRAGENEN PARTNERSCHAFT; (ET) EI OLE REGISTREERITUD KOOSELUS; (EL) ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΑΨΕΙ ΠΟΤΕ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ; (EN) NEVER IN A REGISTERED PARTNERSHIP; (FR) N'AYANT JAMAIS CONCLU DE PARTENARIAT ENREGISTRÉ; (GA) NÍ RAIBH AN DUINE PAIRTEACH I DPAIRTNÉIREACHT CHLARAITHE RIAMH; (HR) NIKADA NIJE BIO(LA) U REGISTRIRANOM PARTNERSTVU; (IT) MAI CONTRATTA UN UNIONE REGISTRATA; (LV) NEKAD NAV STĀJIES REGISTRĒTĀS PARTNERATTIECĪBĀS; (LT) NIEKADA NEBUVO SUDARĘS ĮRAŠYTOS PARTNERYSTĖS; (HU) SOSEM VOLT BEJEGYZETT ELŐTTARSI KAPCSOLATA; (MT) QATT MA KONT FI SPIRJIJA REGISTRATA; (NL) NOOIT IN EEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP; (PL) NIGDY NIE ZAWARŁ(A) ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO; (PT) NUNCA TEVE UMA PARCERIA REGISTADA; (RO) NU SE AFLĂ ÎNTR-UN PARTENERIAT ÎNREGISTRAT; (SK) NIKDY NEŽILA V REGISTROVANOM PARTNERSTVE; (SL) NIKOLI NI BIL V REGISTRIRANI PARTNERSKI SKUPNOSTI; (FI) EI OLE KOSKAAN OLLUT REKISTEROIDYSSA PARISUHDE; (SV) HAR ALDRIG VARIT ETT REGISTRERAT PARTNERSKAP

522 (BG) С РАЗТРОГНАТО РЕГИСТРИРАНО ПАРТНЬОРСТВО/ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЗТРОГВАНЕ НА ПАРТНЬОРСТВОТО; (ES) PA CANCELADO EL REGISTRO DE UNA UNION DE HECHO / FECHA (DD/MM/AAAA) DE LA CANCELACIÓN; (CZ) REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ BYLO ZRUŠENO/DATUM (DD/MM/YYYY) ZRUŠENÍ PARTNERSTVÍ; (DA) OPLØST REGISTRERET PARTNERSKAB/DATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) FOR OPLØSNING AF PARTNERSKABET; (DE) AUFGEHOBENE EINGETRAGENE PARTNERSCHAFT/DATUM (TT/MM/JJJJ) DER AUFHEBUNG DER PARTNERSCHAFT; (ET) REGISTREERITUD KOOSELU ON LÕPETATUD / KOOSELU LÕPETAMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΑΥΘΕΙΔΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ / ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΗΜΜΜΕΕΕΕ) ΑΥΘΕΙΔΟΥΣ ΣΧΕΣΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ; (EN) DISSOLVED REGISTERED PARTNERSHIP/DATE (DD/MM/YYYY) OF DISSOLUTION OF THE PARTNERSHIP; (FR) AYANT CONCLU UN PARTENARIAT ENREGISTRÉ DISSOUS/DATE (JJ/MM/AAAA) DE DISSOLUTION DU PARTENARIAT; (GA) PAIRTNEIREACHT CHLARAITHE DHÍSCAOILTE/DATA (LL/MM/BBBB) DHÍSCAOILEADH NA PAIRTNEIREACHTA; (HR) RAZVRGNUTO REGISTRIRANO PARTNERSTVO / DATUM (DD/MM/GGGG) RAZVRGNUĆA REGISTRIRANOG PARTNERSTVA; (IT) UNIONE REGISTRATA SCIOLTA/DATA DI SCIOGLIMENTO DELL'UNIONE (GG/MM/AAAA); (LV) IZBEIGUSĀS REGISTRĒTAS PARTNERATTIECĪBAS / REGISTRĒTU PARTNERATTIECĪBU IZBEIGŠANĀS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) REGISTRUOTA PARTNERYSTĖ NUTRAUKTA / PARTNERYSTĖS NUTRAUKIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) MEGSZŰNT BEJEGYZETT ELŐTTARSI KAPCSOLATA BEJEGYZETT ELŐTTARSI KAPCSOLAT MEGSZŰNÉSÉNEK IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) SHUBIJA REGISTRATA XOLTA U DATA (JJ/XX/SSSS); TAX-XOLJAMENT TAS-SHUBIJA REGISTRATA; (NL) ONTBONDEN GEREGISTREERD PARTNERSCHAP/DATUM (DD/MM/JJJJ); VAN ONTBINDING VAN HET PARTNERSCHAP; (PL) ROZWIĄZANIE ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO / DATA (DD/MM/RRRR); ROZWIĄZANIA ZAREJESTROWANEGO ZWIĄZKU PARTNERSKIEGO; (PT) PARCERIA REGISTADA DISSOLVIDA/DATA DA DISSOLUÇÃO DA PARCERIA (DD/MM/AAAA); (RO) PARTENERIAT ÎNREGISTRAT DIZOLVAT/DATA (ZZ/LL/AAAA) DIZOLVĂRII PARTENERIATULUI; (SK) REGISTROVANÉ PARTNERSTVO SOLO ZRUSENÉ/DÁTUM (DD/MM/RRRR) ZRUŠENIA REGISTROVANÉHO PARTNERSTVA; (SL) REGISTRIRANA PARTNERSKA SKUPNOST JE PRENEHALA/DATUM (DD/MM/LLLL) PRENEHANJA REGISTRIRANE PARTNERSKE SKUPNOSTI; (FI) REKISTEROITY PARISUHDE PURETTU/PÄÄTÖSPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) UPPLöST REGISTRERAT PARTNERSKAP/DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UPPLÖSNING AV PARTNERSKAPET

523 (BG) С ПОЧИНАЛ ПАРТНЬОР/ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) ПА СЪПРЪТА НА ПАРТНЬОРА; (ES) MIEMBRO SUPERSTITE DE UNA UNION DE HECHO REGISTRADA / FECHA (DD/MM/AAAA) DE FALLECIMIENTO DE LA PAREJA DE HECHO REGISTRADA; (CZ) PŘEŽIVŠÍ PARTNER – PARTNERKA/DATUM (DD/MM/YYYY) ÚMRTÍ PARTNERA – PARTNERKY; (DA) LÆNGSTLEVENDE PARTNER/DATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) FOR PARTNERS DØD; (DE) ÜBERLEBENDER PARTNER/STERBEDATUM (TT/MM/JJJJ) DES PARTNERS; (ET) ELEELANUD REGISTREERITUD ELUKAASLANE / REGISTREERITUD ELUKAASLASE SURMA KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΕΠΙΖΩΝΤΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ / ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΘΑΝΑΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ; (EN) SURVIVING PARTNER/DATE (DD/MM/YYYY) OF PARTNER'S DEATH; (FR) PARTENAIRE SURVIVANT/DATE (JJ/MM/AAAA) DU DÉCÈS DU PARTENAIRE; (GA) PAIRTNEIR MARTHANACH/DATA (LL/MM/BBBB) BÁIS AN PHAIRTNEARA; (HR) NADŽIVJELI PARTNER / DATUM (DD/MM/GGGG) SMRTI PARTNERA; (IT) PARTNER SUPERSTITE/DATA DI DECESSO DEL PARTNER (GG/MM/AAAA); (LV) PĀRDZĪVOJOŠAIS PARTNERIS / PARTNERA MIRŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) PERGYVENES ĮRAŠYTAS PARTNERIS (-ĖS) / PARTNERIO (-ĖS) MIRTIES DATA (DD/MM/MMMM); (HU) TÚLÉLŐ ELŐTTARSAI ÉLETTÁRSA/HALÁLÁNAK IDEJE (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) S-EREB/SIERBA' SUPERSTITI U DATA (JJ/XX/SSSS); TAL-MEWT TAS-SIEREB / SERBA' (NL) OVERLEVENDE PARTNER/DATUM (DD/MM/JJJJ); VAN OVERLIJDEN VAN DE PARTNER; (PL) PARTNER POZOSTAJĄCY PRZY ŻYCIU / DATA (DD/MM/RRRR) ZGONU DRUGIEGO PARTNERA; (PT) PARCEIRO(A) SOBREVIVO(A)/DATA DO OBITO DO(A) PARCEIRO(A) (DD/MM/AAAA); (RO) PARTENER SUPRAVIEȚUITOR/DATA (ZZ/LL/AAAA) DECESULUI PARTENERULUI; (SK) POZOSTALÝ PARTNER/DÁTUM (DD/MM/RRRR) ÚMRTIA PARTNERA; (SL) PREŽIVELI PARTNER/DATUM (DD/MM/LLLL) PARTNERJEVE SMRTI; (FI) EI OLEMASSAOLEVA KUMPPANI/KUMPPANIN KUOLINPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) EFTERLEVANDE PARTNER/DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR PARTNERNS DöD

5.3 (BG) ПРЕДПРЕДПИСАНО; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENÝ; (DA) USPECIFICERET; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΑΟΡΙΣΤΟΣ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEJASNO; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTA; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABBILITI; (NL) ONBEPAALD; (PL) NIEUSTALONY; (PT) VÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

6 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJALAHTER; (EL) ΠΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SINIU; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-IFFIRMAR; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLONKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

6.1 (BG) ФАМИЛИЯ(Я) И ИМЕ(НА) И СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU PERENIMI (-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ) ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE (SLOINNTE) AGUS CEADAINM (CEADAINMNEACHA) AN OFFIGIGH A DEISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ(-ĖS) IR VARDAS(-AI); (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMIET) U ISEM(ISMIET) TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) NAAM(EN) EN VOORNAAM(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ŞI PRENUMELE FUNCŢIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(A) A MENO(Á) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK PRIIMKI IN IME(NA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OFFIGIGH A DEISIGH AN FHOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠĮ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LLLMM/BBBB) EISIÚNA; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-HRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

6.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING

6.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ШЕВТЕЛ; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SEALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG LI PEČAT; (IT) BOLLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT; (MT) ŻIGĦ JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) SIGILIU SAU ȘTAMILA; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

ПРИЛОЖЕНИЕ X

МЕСТОЖИВЕЕНЕ или МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ
МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1) (2)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (3).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете – .

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ
1.1 Наименование (4)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ
2.1 Наименование (5)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ
3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързано със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка
3.1.1 ☐ Съдебно решение
3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор
3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител
3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)
3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) За целите на настоящия регламент понятията „местоживеене" и „местопребиваване" следва да се тълкуват в съответствие с националното право.
(3) Ако попълването се извършва на ръка, моля използвайте главни букви.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(5) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за гражданското състояние

3.2.3 ☐ Извлечение от регистъра на населението

3.2.4 ☐ Пълен протокол от актове за гражданско състояние

3.2.5 ☐ Други (да се посочат)

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служители на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ ....

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

4.1 Фамилия(и); име(на)

4.2 Собствено(и); име(на) ....

4.3 Дата (дд/мм/гггг) на раждане ....

4.4 Място (*) и държава (*) на раждане

4.5 Пол ....

4.5.1 ☐ Женски

4.5.2 ☐ Мъжки

4.5.3 ☐ Неопределен

5 НАСТОЯЩО МЕСТОЖИВЕЕНЕ ИЛИ МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ НА ЛИЦЕТО, ПОСОЧЕНО В ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

5.1 ☐ Местоживеене

5.1.1 Адрес ... .

5.1.1.1 Улица и номер/пощенска кутия

5.1.1.2 Населено място и пощенски код

5.1.1.3 Държава

5.2 ☐ Местопребиваване

5.1.1 Адрес

5.1.1.1 Улица и номер/пощенска кутия ....

5.1.1.2 Населено място и пощенски код

5.1.1.3 Държава (*) ....

6 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

6.1 Фамилия(и); име(на) и собствено(и); име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

6.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

6.4 Подпис

6.5 Печат или щемпел (*)

(*) Изразът „място на раждане" означава името на градското/селското/общинското/регионалното/щатското/провинцията, където лицето е родено.

(*) Имената на държавите и техните съкращения — ISO кодът на тази държава или варианти. Другите да се посочват, когато е приложимо, въз основа на списък в типовото международно стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(МЕСТОЖИВЕЕНЕ и/или МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ)

1 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDAVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ; (DA) DENNE FORVULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED; (DE) BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ; (EN) AUTHORITY ISSUING THIS FORM; (FR) AUTORITÉ DÉLIVRANT DU PRÉSENT FORVULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN FHORM SEO; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO; (LV) VEIDLAPAS IZDEVĒJINSTĀDE; (LT) ŠĮ FORMĄ ISDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER; (PL) ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORVULARZ; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI TENTO FORMULÁR; (SL) ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET

1.1 (BG) НАИМЕНОВАНИЕ; (ES) DENOMINACIÓN; (CZ) NÁZEV; (DA) BETEGNELSE; (DE) BEZEICHNUNG; (ET) NIMETUS; (EL) ΟΝΟΜΑΣΙΑ; (EN) DESIGNATION; (FR) DÉNOMINATION; (GA) AINMNIÚ; (HR) NAZIV; (IT) DENOMINAZIONE; (LV) NOSAUKUMS; (LT) PAVADINIMAS; (HU) MEGNEVEZÉS; (MT) TITLUS; (NL) BENAMING; (PL) NAZWA; (PT) DESIGNAÇÃO; (RO) DENUMIREA; (SK) NÁZOV; (SL) IME; (FI) NIMI; (SV) NAMN

2 (BG) ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PUBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) ORGÁN VYDAVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) BEHÖRDE, DIE DIE OFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT; (ET) ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ, ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) AUTORITÉ DÉLIVRANT DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) AN ÚDARÁS A EISEOIDH AN DOICIMEAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHORM SEO CEANGAILTE; (HR) TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, ZĪDEVĒJ ESTĀDE; (LT) VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURO PRIDEDAMA ŠI FORMA, ŠIUODANT VALDŽIOS INSTITUCIJA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG; (MT) AWTORITA EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORVULIER IS GEHECHT; (PL) ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORVULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORVULARIO ESTÁ APENSO; (RO) AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORVULAR; (SK) ORGÁN VYDAVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEEN ASIAKIRJAAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORVULAIRE; (GA) TÁ SNÍOS A BAINEANN LEIS AN DOICIMEAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHORM SEO CEANGAILTE; (HR) INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) INFORMACIJA SUSIJUSI SU VIEŠUOJU DOKUMENTU, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORVULIER IS GEHECHT; (PL) INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORVULARZ JEST ZAŁĄCZONY; (PT) INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORVULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) TIEDOT YLEISESTA ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN; (SV) INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ГРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CS) LISTINA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUSE VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Η ΕΝΑΝ ΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT EMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD A THAGANN Ó ÚDARÁS NÓ Ó C FIGEACH A BHFUIL BAINT AIGE NÓ AICE LE CÚIRTEANNA NÓ LE BINSÍ DE CHUID BALLSTAIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO ILI SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS, IŠDUOTAS VALSTYBĖS INSTITUCIJOS AR PAREIGŪNO, SUSIJUSIO SU VALSTYBĖS NARĖS TEISMAIS AR TRIBUNOLAIS (HU) TAGÁLLAM, BÍRÓSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAMRUĠ MIN AWTORITÀ JEW UFFIĊJAL LI JIKKOLLIMW MA' QRATI TEW IT-TRIBUNALI TA' STATI MEMBRI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOLSVÄSENDET I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CS) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ÓN gCÚIRT (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CS) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZASTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIK SÜÜDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMÉAD A THAGANN Ó IONCHUISITHEOIR POIBLÍ (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ VALSTS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAMRUĠ MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO IZDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЛУЖИТЕЛ (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CS) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUJAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD A THAGANN Ó CHLÁRACH DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZ S TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MAMRUĠ MINN REGISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL ASTANTEI (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4. (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL («HUISSIER DE JUSTICE»); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM («HUISSIER DE JUSTICE»); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND («HUISSIER DE JUSTICE»); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ÄRENDUD KOHTUTÄITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ(Η) ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ(ΡΙΑ) («HUISSIER DE JUSTICE»); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER («HUISSIER DE JUSTICE»); (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOIC MEAD Á TAGANN Ó OIFIGEACH BREITHIUNACH («HUISSIER DE JUSTICE»); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ («HUISSIER DE JUSTICE»); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO («HUISSIER DE JUSTICE»); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDITAJS («HUISSIER DE JUSTICE»); (LT) ANTSTOLIO («HUISSIER DE JUSTICE») IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍRÓSÁG VÉGREHAJTÓ («HUISSIER DE JUSTICE») ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUG MIN UFFICJAL GUDIZZJARJU («HUISSIER DE JUSTICE»); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO («HUISSIER DE JUSTICE»); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO («HUISSIER DE JUSTICE»); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC («HUISSIER DE JUSTICE»); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM («HUISSIER DE JUSTICE»); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ («HUISSIER DE JUSTICE»); (FI) HAASTEMIESTEN («HUISSIER DE JUSTICE») ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARROR FRÅN EN STÄMNINGSMAN («HUISSIER DE JUSTICE»).

3.1.5. (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO («ESPECIFIQUESE»); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRAÍ); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OHRAJN (IPPREĊIZA); (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (ŠPECIFIKUJTE); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (ASIAKIRJA TÄSMENNETTÄVÄ); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS).

3.2. (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOIC MEAD RIARACHÁIN; (HR) SPRAVNA ISPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVĀ DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING.

3.2.1. (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PATFGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕEND; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (HU) TANÚSÍTVÁNY/BIZONYÍTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG.

3.2.2. (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА ГРАЖДАНСКОТО СЪСТОЯНИЕ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) VÝPIS Z MATRIKY; (DA) UDDRAG FRA CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM PERSONENSTANDSREGISTER; (ET) PEREKONNASE SUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΕΫΑΡΧΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CIVIL STATUS REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE L'ÉTAT CIVIL; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR STADAIS SHIBHIALTA; (HR) IZVADAK IZ REGISTRA OSOBNOG STANJA; (IT) ESTRATTO DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) IZRAKSTS NO CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ REGISTRO; (HU) ANYAKÖNYVI KIVONAT; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAĊ-ŻIGĦAT ĊIVILI; (NL) UITTREKSEL UIT HET REGISTER VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS SKROCONY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) EXTRATO DE ATOS DO REGISTO CIVIL; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OSOBNÉHO STAVU; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTOREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR FOLKBOKFÖRINGEN.

3.2.3. (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА НА НАСЕЛЕНИЕТО; (ES) EXTRACTO DEL CENSO; (CZ) VÝPIS Z REGISTRU OBYVATEL; (DA) UDDRAG FRA FOLKEREGISTRET; (DE) AUSZUG AUS DEM MELDEREGISTER; (ET) RAHVASTIKUREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE POPULATION REGISTER; (FR) EXTRAIT DU REGISTRE DE LA POPULATION; (GA) SLIOCHT AS AN gCLÁR DAONRÁTHA; (HR) IZVADAK IZ POPISA STANOVNIŠTVA; (IT) ESTRATTO ANAGRAFICO; (LV) IZRAKSTS NO IEDZĪVOTĀJU REGISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ GYVENTOJŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A SZEMÉLYIADATFELVÉTELI NYILVÁNTARTÁSBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REGISTRU TAĊ-POPOLAZZJONI; (NL) UITTREKSEL UIT HET BEVOLKINGSREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU LUDNOŚCI; (PT) EXTRATO DO REGISTO DA POPULAÇÃO; (RO) EXTRAS DIN REGISTRUL DE EVIDENȚĂ A POPULAȚIEI; (SK) VÝPIS Z REGISTRA OBYVATEĽOV; (SL) IZPISEK IZ REGISTRA PREBIVALSTVA; (FI) VAESTOREKISTERIOTE; (SV) UTDRAG UR BEFOLKNINGSREGISTER.

3.2.4. (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТОВЕ ЗА ГРАЖДАНСКО СЪСТОЯНИЕ; (ES) COPIA LITERAL DE ACTAS DEL REGISTRO CIVIL; (CZ) OPIS MATRIČNÍCH ZÁZNAMŮ; (DA) ORDRET KOPI AF CIVILSTANDSREGISTRET; (DE) WORTLICHE KOPIE VON PERSONENSTANDSEINTRÄGEN; (ET) PEREKONNASEISUAKTI KOOPIA; (EL) ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; (EN) VERBATIM COPY OF CIVIL STATUS RECORDS; (FR) COPIE INTÉGRALE D'ACTES DE L'ÉTAT CIVIL; (GA) COP FOCAL AR FHOCAL DE THAIFID AR STÁDAS S BHIALTA; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ EVIDENCIJA O OSOBNOM STANJU; (IT) COPIA LETTERALE DI ATTO DI STATO CIVILE; (LV) CIVILSTĀVOKĻA AKTU REGISTRA IZRAKSTU AUTENTISKA KOPIJA; (LT) CIVILINĖS BŪKLĖS AKTŲ ĮRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) ANYAKÖNYVI BEJEGYZÉS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAĊ-ATTI TAĊ-ŻIGĦAT ĊIVILI; (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN AKTEN VAN DE BURGERLIJKE STAND; (PL) ODPIS ZUPEŁNY AKTU STANU CYWILNEGO; (PT) CERTIDÃO DE CÓPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DE ATOS DE REGISTO CIVIL; (RO) COPIE EXACTĂ A UNUI ACT DE STARE CIVILĂ; (SK) DOSLOVNÝ VÝPIS ZO ZÁPISOV O OSOBNOM STAVE; (SL) DOBESEDNI PREPIS LISTIN O OSEBNEM STANJU; (FI) VAESTOREKISTERIT ETUJEN SANATARKKA JALJENNOS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV FOLKBOKFÖRINGSHANDLING.

3.3 (BG) НОТАРИАЛЕН АКТ. (ES) ACTA NOTARIAL. (CZ) NOTÁŘSKÁ LISTINA. (DA) NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT. (DE) NOTARIELLE URKUNDE. (ET) NOTARIAALDOKUMENT. (EL) ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΞΗ. (EN) NOTARIAL ACT. (FR) ACTE NOTARIÉ. (GA) GNÍOMH NÓTAIREACHTA. (HR) JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA. (IT) ATTO NOTARILE. (LV) NOTARIĀLS AKTS. (LT) NOTARINIS AKTAS. (HU) KÖZJEGYZŐI OKIRAT. (MT) ATT NOTARILI. (NL) NOTARIËLE AKTE. (PL) AKT NOTARIALNY. (PT) ATO NOTARIAL. (RO) ACT NOTARIAL. (SK) NOTÁRSKA LISTINA. (SL) NOTARSKA LISTINA. (FI) NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA. (SV) NOTARIELL HANDLING.

3.4 (BG) ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЯВАНЕ, ПРИЛОЖЕНО КЪМ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО. (ES) CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO. (CZ) ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU. (DA) OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON. (DE) AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE. (ET) ISIKU POOLT ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND. (EL) ΕΠΙΣΗΜΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΣΕ ΕΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΤΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ. (EN) OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY. (FR) DECLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ. (GA) TEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOICIMÉAD ARNA SHÍNIÚ AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHAIDEACH. (HR) SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU. (IT) DICHIARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA. (LV) OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA. (LT) PRIVAČIU ASMENIU PASIRAŠYTU DOKUMENTU OFICIALUS PATVIRTINIMAS. (HU) VAGANOKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY. (MT) ĊERTIFIKAT UFFIĊJALI LI JITQIEGĦED FUQ DOKUMENT FIRMAT MINN PERSUNA F'L-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA. (NL) OFFICIËEL CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID. (PL) URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM. (PT) DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA. (RO) CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ. (SK) URADNE OSVEDČENIE UVEDENÉ NA LISTINE PODPISANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNA OSOBA. (SL) URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI. (FI) VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ. (SV) OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON.

3.5 (BG) ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО. (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL. (CZ) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ. (DA) DOKUMENT OFFICIELT UDFÆRDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT. (DE) VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE. (ET) LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT. (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΗΜΟ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΗΜΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ. (EN) DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY. (FR) DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE. (GA) DOICIMÉAD ARNA DHÉANAMH SUAS AG GNÍOMHAIRE TAIDHLEOIREACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BALLSTAIT INA CHAIL NÓ INA CAIL OFIGIÚIL. (HR) ISPRAVA KOJU JE U SLUŽBENOM SVOJSTVU SASTAVIO DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE. (IT) DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI. (LV) DOKUMENTS, KURU PIEDOT AMATA PIENĀKUMUS, SAGATAVOJIS DALĪBVALSTS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS. (LT) DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PARE GŪNO VEIKIANTIS DIPLOMATINIS ARBA KONSULINIS PAREIGŪNAS. (HU) VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL ELKÉSZÍTETT HIVATALOS MINŐSÍTÉSSEL KIÁLLÍTOTT OKIRAT. (MT) DOKUMENT IMFASSAL MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU F'L-KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGĦU. (NL) DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID. (PL) DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM. (PT) DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS. (RO) DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNEI STATE MEMBRE, ÎN CALITATE OFICIALĂ. (SK) LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ. (SL) LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE. (FI) ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOIMITUKSESSA. (SV) HANDLING UPPRÄTTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULAR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT.

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR); (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ); ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) EISIÚNA; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) ZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NUMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR THAGARTHA AN DOIC MHÍD PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNEJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE EL INTERESADO; (CZ) INFORMACE O DOTYČNÉ OSOBĚ; (DA) OPLYSNINGER OM DEN PÅGÆLDENDE PERSON; (DE) ANGABEN ZUR BETREFFENDEN PERSON; (ET) ASJAOMAST SIKUT KASUTLEV TEAVE; (EL) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE PERSON CONCERNED; (FR) INFORMATIONS SUR LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) FAISNÉIS MAIDIR LEIS AN DUINE LENA BHAINEANN; (HR) INFORMACIJE O DOTIČNOJ OSOBI; (IT) INFORMAZIONI SULLA PERSONA INTERESSATA; (LV) INFORMĀCIJA PAR ATTIECĪGO PERSONU; (LT) INFORMACIJA APIE ATITINKAMĄ ASMENĮ; (HU) AZ ERINTETT SZEMÉLYRE VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR IL-PERSUNA KKONCERNATA; (NL) INFORMATIE OVER DE BETROKKENE; (PL) DANE OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A PESSOA EM CAUSA; (RO) INFORMAȚII PRIVIND PERSOANA VIZATĂ; (SK) INFORMÁCIE O DOTKNUTEJ OSOBE; (SL) INFORMACIJE O ZADEVNI OSEBI; (FI) ASIANOMAISEN HENKILÖN TIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM DEN BERÖRDA PERSONEN

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTEI); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-DI); (LT) PAVARDĖ (-ės); (HU) CSALÁDI NÉV(EI); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET); (NL) ACHTERNAAM(EN); (PL) NAZWISKO(A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN

4.2 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CEADAINM (CEADAINMNEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-DI); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(EI); (MT) ISEM(ISMIJIET); (NL) VOORNAAM(EN); (PL) IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S); PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(A); (SL) IME (IMENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FORNAMN

4.3 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG/MM/AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDEJE (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD/MM/JJJJ); (PL) DATA (DD/MM/RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP/KK/VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ)

4.4 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y PAÍS DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) AIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.5 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNEÁ; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEME; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.5.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIE; (SK) ŽENSKE; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.5.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAGEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.5.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MÄÄRAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐEN; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABBILITA; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČEN; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

5 (BG) НАСТОЯЩО МЕСТОЖИВЕЕНЕ ИЛИ МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ НА ОБОТВЕТНОТО ЛИЦЕ СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИТОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) DOMICILIO Y/O RESIDENCIA ACTUALES DE LA PERSONA A LA QUE SE REFIERE EL DOCUMENTO PUBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) SOUČASNÉ BYDLIŠTĚ NEBO MÍSTO POBYTU OSOBY UVEDENÉ VE VEŘEJNÉ LISTINĚ, K NÍŽ JE PŘIPOJEN TENTO FORMULÁŘ; (DA) NUVÆRENDE BOPÆL OG/ELLER OPHOLDSSTED FOR PERSONEN, DER ER BERØRT AF DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET; (DE) AKTUELLER WOHNSITZ UND/ODER ORT DES GEWÖHNLICHEN AUFENTHALTS DER BETREFFENDEN PERSON GEMÄSS DER ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) AVALIKU DOKUMENDIGA MILLELE SEE VORM ON LISATUD, NÕUETATUD SIKU PRAEGUNE ALALINE ASUKOHT JA/VÕI ELUKOHT; (EL) ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙΟΥ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΔΗΥΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) CURRENT DOMICILE AND/OR RESIDENCE OF THE PERSON NAMED IN THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) DOMICILE ET/OU RÉSIDENCE ACTUELS DE LA PERSONNE CONCERNÉE PAR LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRÉSENT FORMULAIRE EST JOINT; (GA) SÁ NÓCHOSÁ REATHA AGUS/NÓ GNÁTHCHÓNAÍ AN DUINE ATÁ AINMNITHE SÁ DOICIMÉAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE; (HR) TRENUTNO PREBIVALIŠTE I/ILI BORAVIŠTE OSOBE NAVEDENE U JAVNOJ ISPRAVI, KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) DOMICILIO E/O RESIDENZA ATTUALE DELLA PERSONA INTERESSATA DAL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) ATTIECĪGAS PERSONAS PAŠREIZĒJAIS DOMICILS UN/VAI UZTURĒŠANĀS VIETA, KAS MINĒTA PUBLISKAJĀ DOKUMENTĀ, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA; (LT) VIEŠAJAME DOKUMENTE, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, NURODYTO ASMENS DABARTINĖ NUOLATINĖ GYVENAMOJI VIETA IR (ARBA) GYVENAMOJI VIETA; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KÉRT KÖZOKIRATBAN MEGNEVEZETT SZEMÉLY JELENLEGI LAKÓHELYE ÉS/VAGY TARTÓZKODÁSI HELYE; (MT) DOMICILJU DJEW REŻIDENZA ATTWALI TAL-PERSUNA MSEMMIJA FID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MAGħU HI MEHMUZA DIN IL-FORMOLA; (NL) HUIDIGE WOON- EN/OF VERBLIJFPLAATS VAN DE BETROKKENE OP GROND VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) OBECNE MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB MIEJSCE POBYTU OSOBY WSKAZANEJ W DOKUMENCIE URZĘDOWYM DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) DOMICÍLIO E/OU RESIDÊNCIA ATUAL DA PESSOA DESIGNADA NO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) DOMICILIUL SI/SAU REȘEDINȚA ACTUALĂ(Ă) AL (A) PERSOANEI VIZATE DE DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) SÚČASNÉ BYDLISKO A/ALEBO POBYT OSOBY UVEDENEJ VO VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE PRIPOJENÝ TENTO FORMULÁR; (SL) TRENUTNO STALNO PREBIVALIŠČE IN/ALI TRENUTNO PREBIVALIŠČE OSEBE, NA KATERO SE NANAŠA JAVNA LISTINA, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) YLEISESSÄ ASIAKIRJASSA JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN TARKOITETUN HENKILÖN KOTI- JA/TAI ASUINPAIKKA; (SV) NUVARANDE HEMVIST, OCH/ELLER BOSTADSORT FÖR DEN PERSON SOM BERÖRS AV DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR FOGAT

5.1 (BG) ВЕСТОЖИВЕЕНЕ; (ES) DOMICILIO; (CZ) BYDLIŠTĚ; (DA) BOPÆL; (DE) WOHNSITZ; (ET) ALALINE ASUKOHT; (EL) ΚΑΤΟΙΚΙΑ; (EN) DOMICILE; (FR) DOMICILE; (GA) SAINCHONAÍ; (HR) PREBIVALIŠTE; (IT) DOMICILIO; (LV) DOMICILS; (LT) NUOLATINĖ GYVENAMOJI VIETA; (HU) LAKÓHELY; (MT) DOMICILJU; (NL) WOONPLAATS; (PL) MIEJSCE ZAMIESZKANIA; (PT) DOMICÍLIO; (RO) DOMICILIU; (SK) BYDLISKO; (SL) STALNO PREBIVALIŠČE; (FI) KOTIPAIKKA; (SV) HEMVIST

5.1.1 (BG) АДРЕС; (ES) DIRECCIÓN; (CZ) ADRESA; (DA) ADRESSE; (DE) ANSCHRIFT; (ET) AADRESS; (EL) ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ; (EN) ADDRESS; (FR) ADRESSE; (GA) SEOLADH; (HR) ADRESA; (IT) INDIRIZZO; (LV) ADRESE; (LT) ADRESAS; (HU) CÍM; (MT) INDIRIZZ; (NL) ADRES; (PL) ADRES; (PT) ENDEREÇO; (RO) ADRESA; (SK) ADRESA; (SL) NASLOV; (FI) OSOITE; (SV) ADRESS

5.1.1 (BG) УЛИЦА И НОМЕР/ПОЩЕНСКА КУТИЯ; (ES) CALLE Y NÚMERO / APARTADO DE CORREOS; (CZ) ULICE A ČÍSLO DOMU / POŠTOVNÍ PŘEHRADKA; (DA) VEJ OG HUSNUMMER/POSTBOKS; (DE) STRASSE UND HAUSNUMMER/POSTFACH; (ET) TÄNAV JA MAJA NUMBER / POSTKAST; (EL) ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ / ΤΟ; (EN) STREET AND NUMBER/PO BOX; (FR) RUE ET NUMÉRO/BOÎTE POSTALE; (GA) SRAID AGUS UIMHIR BOSCA PO ST; (HR) ULICA I BROJ / POŠTANSKI PRETINAC; (IT) VIA E NUMERO/CASELLA POSTALE; (LV) IELA UN MĀJAS NUMURS / PASTKASTE; (LT) GATVĖ IR NAMO NUMERIS / PAŠTO DĖŽUTĖ; (HU) UTCA ÉS HÁZSZÁM/POSTAFIÓK; (MT) TRIQ U NUMRU/KAXXA POSTALI; (NL) STRAAT EN NUMMER/POSTBUS; (PL) ULICA I NUMER / SKRYTKA POCZTOWA; (PT) RUA E NÚMERO/CAIXA POSTAL; (RO) STRADA ȘI NUMĂRUL/CĂSUȚA POȘTALĂ; (SK) ULICA A ČÍSLO/POŠTOVÝ PREČINOK; (SL) ULICA IN ŠTEVILKA/POŠTNI PREDAL; (FI) LAKIOSOITE/POSTILOKERO; (SV) GATUADRESS/POSTBOX

5.1.2 (BG) НАСЕЛЕНО МЯСТО И ПОЩЕНСКИ КОД; (ES) LOCALIDAD Y CÓDIGO POSTAL; (CZ) MÍSTO A POŠTOVNÍ SMĚROVACÍ ČÍSLO; (DA) BY OG POSTNUMMER; (DE) PLZ UND ORT; (ET) LINN VÕI ASULA JA SIHTNUMBER; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΟΣ; (EN) PLACE AND POSTAL CODE; (FR) LOCALITÉ ET CODE POSTAL; (GA) ÁIT AGUS GOD POIST; (HR) MJESTO / POŠTANSKI BROJ; (IT) LOCALITÀ E CAP; (LV) VIETA UN PASTA INDEKSS; (LT) VIETA IR PAŠTO KODAS; (HU) HELYSÉG ÉS IRÁNYÍTÓSZÁM; (MT) LOKALITA U KOD TA' POSTALI; (NL) PLAATS EN POSTCODE; (PL) MIEJSCOWOŚĆ I KOD POCZTOWY; (PT) LOCALIDADE E CÓDIGO POSTAL; (RO) LOCALITATEA ȘI CODUL POȘTAL; (SK) MIESTO A POŠTOVÉ SMEROVACIE ČÍSLO; (SL) KRAJ IN POŠTNA ŠTEVILKA; (FI) POSTINUMERO JA POSTITOIMIPAIKKA; (SV) ORT OCH POSTNUMMER

5.1.3 (BG) ДЪРЖАВА; (ES) País; (CZ) ZEMĚ; (DA) LAND; (DE) LAND; (ET) RIIK; (EL) ΧΩΡΑ; (EN) COUNTRY; (FR) PAYS; (GA) TÍR; (HR) ZEMLJA; (IT) PAESE; (LV) VALSTS; (LT) ŠALIS; (HU) ORSZÁG; (MT) PAJJIŻ; (NL) LAND; (PL) PAŃSTWO; (PT) PAÍS; (RO) ȚARA; (SK) ŠTÁT; (SL) DRŽAVA; (FI) MAA; (SV) LAND

5.2 (BG) МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ; (ES) RESIDENCIA; (CZ) MÍSTO POBYTU; (DA) OPHOLDSSTED; (DE) ORT DES GEWÖHNLICHEN AUFENTHALTS; (ET) ELUKOHT; (EL) ΔΙΑΜΟΝΗ; (EN) RESIDENCE; (FR) RÉSIDENCE; (GA) SÁNCHÓNAÍ; (HR) BORAVIŠTE; (IT) RESIDENZA; (LV) UZTURĒŠANĀS VIETA; (LT) GYVENAMOJI VIETA; (HU) TARTÓZKODÁSI HELY; (MT) REŻIDENZA; (NL) VERBLIJFPLAATS; (PL) MIEJSCE POBYTU; (PT) RESIDÊNCIA; (RO) REȘEDINȚA; (SK) POBYT; (SL) PREBIVALIŠČE; (FI) ASUINPAIKKA; (SV) BOSTADSORT

6 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС; (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA; (CZ) POLE PRO PODPIS; (DA) UNDERSKRIFTSFELT; (DE) UNTERSCHRIFTENFELD; (ET) ALLKIRJALAHTER; (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ; (EN) SIGNATURE BOX; (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE; (GA) BOSCA DON SÍNIÚ; (HR) POLJE ZA POTPIS; (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA; (LV) PARAKSTA LAUKS; (LT) PARAŠO LAUKELIS; (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA; (MT) KAXXA TAL-FIRMA; (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING; (PL) POLE PODPISU; (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) KOLÓNKA NA PODPIS; (SL) POLJE ZA PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ; (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

6.1 (BG) ФАМИЛНИ(Я) ИМЕ(НА) И СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО РАЗГЛЕДАНОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) PŘÍJMENÍ A JMENO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI (-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(Ο-Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(ΤΑ) ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) SLOINNE(ACHTA) AGUS CEADAINM(EACHA) AN OIFIGIGH A DE SIGH AN FHORM SEO; (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, UZVĀRDS(-I) UN VĀRDS(-I); (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ (-ĖSI) IR VARDAS (-AI); (HU) A FORVANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) U ISEM(ISMIJIET) TAL-UFFICJAL LI HAREĠ DIN IL-FORMOLA; (NL) NA(A)M(EN) EN VOORNA(A)M(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) NUMELE ȘI PRENUMELE FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) PRIIMEK(PRIIMKI) IN IME(IMENA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET); (SV) EFTERNAMN OCH FÖRNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO; (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ; (DA) STILLING DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR; (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT; (ET) KÄESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT; (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΟΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM; (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) POST AN OIFIGIGH A DÉ SIGH AN FOIRM SEO; (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC; (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO; (LV) AMATPERSONAS, KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU, AMATS; (LT) ŠIO FORMOS IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS; (HU) A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA; (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI HAREG DIN IL-FORMOLA; (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN; (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO; (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR; (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR; (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC; (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTANEEN VIRKAMIEHEN ASEMA; (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR.

6.3 (BG) DATA (ДД-ММ-ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD-MM-AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD-MM-RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD-MM-ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT-MM-JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP-KK-AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ-ΜΜ-ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD-MM-YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ-MM-AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DATA (LL-MM-BBBB) EISIONAÍ; (HR) DATUM (DD-MM-GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG-MM-AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD-MM-GGGG); (LT) IŠDAVIMO DATA (DD-MM-MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ-HH-NN); (MT) DATA (LL-XX-SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD-MM-RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD-MM-AAAA); (RO) DATA (ZZ-LL-AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD-MM-RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD-MM-LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP-KK-VVVV); (SV) DATUM (DD-MM-ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE.

6.4 (BG) ПОДПИС; (ES) FIRMA; (CZ) PODPIS; (DA) UNDERSKRIFT; (DE) UNTERSCHRIFT; (ET) ALLKIRI; (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ; (EN) SIGNATURE; (FR) SIGNATURE; (GA) SÍNIU; (HR) POTPIS; (IT) FIRMA; (LV) PARAKSTS; (LT) PARAŠAS; (HU) ALÁÍRÁS; (MT) FIRMA; (NL) HANDTEKENING; (PL) PODPIS; (PT) ASSINATURA; (RO) SEMNĂTURA; (SK) PODPIS; (SL) PODPIS; (FI) ALLEKIRJOITUS; (SV) NAMNTECKNING.

6.5 (BG) ПЕЧАТ И/ИЛИ ШЕВРОН; (ES) SELLO O TIMBRE; (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO; (DA) SEGL ELLER STEMPEL; (DE) SIEGEL ODER STEMPEL; (ET) PITSER VÕI TEMPEL; (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ; (EN) SEAL OR STAMP; (FR) SCEAU OU TIMBRE; (GA) SEALA NÓ STAMPA; (HR) ŽIG I PEČAT; (IT) SIGILLO O TIMBRO; (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS; (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS; (HU) PECSÉT VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT; (MT) SIĠILL JEW TIMBRU; (NL) ZEGEL OF STEMPEL; (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL; (PT) SELO OU CARIMBO; (RO) ȘIGILIU SAU ȘTAMPILĂ; (SK) PEČAŤ ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY; (SL) PEČAT ALI ŽIG; (FI) SINETTI TAI LEIMA; (SV) SIGILL ELLER STAMPEL.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

ЧИСТО СЪДЕБНО МИНАЛО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, ЧИЙТО ГРАЖДАНИН Е СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ

МНОГОЕЗИЧНО СТАНДАРТНО УДОСТОВЕРЕНИЕ — УЛЕСНЕНИЕ НА ПРЕВОДА

Член 7 от Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (1)

☐ Белгия (BE) ☐ България (BG)
☐ Чешка република (CZ)
☐ Дания (DK) ☐ Германия (DE)
☐ Естония (EE) ☐ Ирландия (IE)
☐ Гърция (EL) ☐ Испания (ES)
☐ Франция (FR) ☐ Хърватия (HR)
☐ Италия (IT) ☐ Кипър (CY)
☐ Латвия (LV) ☐ Литва (LT)
☐ Люксембург (LU)
☐ Унгария (HU) ☐ Малта (MT)
☐ Нидерландия (NL) ☐ Австрия (AT)
☐ Полша (PL) ☐ Португалия (PT)
☐ Румъния (RO) ☐ Словения (SI)
☐ Словакия (SK) ☐ Финландия (FI)
☐ Швеция (SE) ☐ Обединено кралство (UK)

ВАЖНА БЕЛЕЖКА

Единственото предназначение на настоящото многоезично стандартно удостоверение е да улесни превода на официалния документ, към който е приложено. Настоящото удостоверение не циркулира като самостоятелен документ между държавите членки.

Настоящото удостоверение отразява съдържанието на официалния документ, към който е приложено. При все това органът, пред който се представя официалният документ, може да изиска — когато това е необходимо за целите на обработването на официалния документ — превод или транслитерация на информацията, включена в удостоверението.

БЕЛЕЖКА ЗА ИЗДАВАЩИЯ ОРГАН

Посочете само информацията, включена в официалния документ, към който е приложено удостоверението (2).

Ако в официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение, не се съдържат определени данни или определена информация, посочете -

1 ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (3)

2 ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

1.1 Наименование (4)

3 ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

3.1 ☐ Документ, произхождащ от орган или длъжностно лице, свързан/с със съдилищата или правораздавателните органи на държава членка

3.1.1 ☐ Съдебно решение

3.1.2 ☐ Документ, произхождащ от прокурор

3.1.3 ☐ Документ, произхождащ от съдебен служител

3.1.4 ☐ Документ, произхождащ от съдебен изпълнител (huissier de justice)

3.1.5 ☐ Други (да се посочат)

(1) ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1.
(2) Ако попълването се извършва на ръка, моля използвайте главни букви.
(3) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ удостоверението.
(4) Терминът „наименование" следва да се тълкува като отнасящ се до официалното наименование на органа, издаващ официалния документ, към който е приложено настоящото удостоверение.

3.2 ☐ Административен документ

3.2.1 ☐ Удостоверение

3.2.2 ☐ Извлечение от регистъра за съдимост

3.2.3 ☐ Пълен препис от акт от регистъра за съдимост

3.2.5 ☐ Други (да се посочат) ....

3.3 ☐ Нотариален акт

3.4 ☐ Официално удостоверение, приложено към документ, подписан от лице в лично качество

3.5 ☐ Документ, изготвен от дипломатически или консулски служител на държава членка в служебно качество

3.6 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

3.7 Референтен номер на официалния документ

4 ИНФОРМАЦИЯ ЗА САМОЛИЧНОСТТА НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ, ПОСОЧЕНО В ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ

4.1 Фамилия(и) име(на)

4.2 Предишно(и) фамилно(и) име(на)

4.3 Собствено(и) име(на)

4.4 Предишно(и) собствено(и) име(на) ....

4.5 Дата (дд/мм/гггг) на раждане

4.6 Място (и) и държава (и) на раждане

4.7 Пол

4.7.1 ☐ Женски

4.7.2 ☐ Мъжки

4.7.3 ☐ Неопределен

4.8 Гражданство

4.9 Граждански номер

4.10 Вид и номер на документа за самоличност на лицето ....

4.10.1 ☐ Национална лична карта/№

4.10.2 ☐ Паспорт/№ ....

4.10.3 ☐ Свидетелство за управление на МПС/№

4.10.4 ☐ Други (да се посочат) .... /№ ....

5 В ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ, НЕ СЕ ПОСОЧВА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА Е БИЛО ОСЪЖДАНО СЪГЛАСНО РЕГИСТРИТЕ ЗА СЪДИМОСТ НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, ЧИЙТО ГРАЖДАНИН Е ТОВА ЛИЦЕ

6 ПОЛЕ ЗА ПОДПИС

6.1 Фамилия(и) име(на) и собствено(и) име(на) на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

....

6.2 Длъжност на длъжностното лице, издало настоящото удостоверение

6.3 Дата (дд/мм/гггг) на издаване

6.4 Подпис

6.5 Печат или щемпел

(1) Изразът „място на раждане" означава името на града, селото, населеното място и региона, където лицето е родено.

(2) Имената на държавите и техните съответствия — ISO кодът на тази държава или варианти. Другите да се посочат, когато са извлечени от раздели „Пол" или „Гражданство" в типовото международно стандартно удостоверение, което може да се намери на европейския портал за електронно правосъдие.

МНОГОЕЗИЧЕН ГЛОСАР НА СТАНДАРТНИТЕ ЗАГЛАВИЯ НА ПОЛЕТА

(ЧИСТО СЪДЕБНО МИНАЛО В ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, ЧИЙТО ГРАЖДАНИН Е СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ)

1 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ. **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE ESTE IMPRESO. **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ TENTO FORMULÁŘ. **(DA)** DENNE FORMULARS UDSTEDENDE MYNDIGHED. **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIESES FORMULAR AUSSTELLT. **(ET)** KÄESOLEVA VORMI VÄLJA ANDNUD ASUTUS. **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ. **(EN)** AUTHORITY ISSUING THIS FORM. **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU PRÉSENT FORMULAIRE. **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOCH AN FHORM SEO. **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE OVAJ OBRAZAC. **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL PRESENTE MODULO. **(LV)** VEIDLAPAS IZDEVĒJIESTĀDE. **(LT)** ŠĮ FORMĄ IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA. **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG. **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TA' DIN IL-FORMOLA. **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN DIT FORMULIER. **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY NINIEJSZY FORMULARZ. **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O PRESENTE FORMULÁRIO. **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A PREZENTULUI FORMULAR. **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI TENTO FORMULÁR. **(SL)** ORGAN, KI IZDA TA OBRAZEC. **(FI)** TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAVA VIRANOMAINEN. **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR FORMULÄRET.

1.1 **(BG)** НАИМЕНОВАНИЕ. **(ES)** DENOMINACIÓN. **(CZ)** NÁZEV. **(DA)** BETEGNELSE. **(DE)** BEZEICHNUNG. **(ET)** NIMETUS. **(EL)** ΟΝΟΜΑΣΙΑ. **(EN)** DESIGNATION. **(FR)** DÉNOMINATION. **(GA)** AINMNIÚ. **(HR)** NAZIV. **(IT)** DENOMINAZIONE. **(LV)** NOSAUKUMS. **(LT)** PAVADINIMAS. **(HU)** MEGNEVEZÉS. **(MT)** TITLU. **(NL)** BENAMING. **(PL)** NAZWA. **(PT)** DESIGNAÇÃO. **(RO)** DENUMIRE. **(SK)** NÁZOV. **(SL)** IME. **(FI)** NIMI. **(SV)** NAMN.

2 **(BG)** ОРГАН, ИЗДАВАЩ ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ. **(ES)** AUTORIDAD QUE EXPIDE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO. **(CZ)** ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ VEŘEJNOU LISTINU, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ. **(DA)** DEN MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET. **(DE)** BEHÖRDE, DIE DIE OFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, AUSSTELLT. **(ET)** ASUTUS, KES ANDIS VÄLJA AVALIKU DOKUMENDI, MILLELE SEE VORM ON LISATUD. **(EL)** ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ, ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ. **(EN)** AUTHORITY ISSUING THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED. **(FR)** AUTORITÉ DE DÉLIVRANCE DU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE. **(GA)** AN ÚDARÁS A EISEOCH AN DOICIMÉAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE. **(HR)** TIJELO KOJE IZDAJE JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN. **(IT)** AUTORITÀ CHE RILASCIA IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO. **(LV)** PUBLISKĀ DOKUMENTA, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, ZDEVĒJI ESTĀDE. **(LT)** VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, IŠDUODANTI VALDŽIOS INSTITUCIJA. **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISÉRT KÖZOKIRATOT KIÁLLÍTÓ HATÓSÁG. **(MT)** AWTORITÀ EMITTENTI TAD-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA. **(NL)** AUTORITEIT VAN AFGIFTE VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT. **(PL)** ORGAN WYDAJĄCY DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY. **(PT)** AUTORIDADE QUE EMITE O DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO. **(RO)** AUTORITATEA EMITENTĂ A DOCUMENTULUI OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR. **(SK)** ORGÁN VYDÁVAJÚCI VEREJNÚ LISTINU, K KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ. **(SL)** ORGAN, KI IZDA JAVNO LISTINO, KI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC. **(FI)** VIRANOMAINEN, JOKA ON ANTANUT YLEISEN ASIAKIRJAN, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN. **(SV)** MYNDIGHET SOM UTFÄRDAR DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT.

3 **(BG)** ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ. **(ES)** INFORMACIÓN RELATIVA AL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO. **(CZ)** INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY, K NÍŽ JE PŘILOŽEN TENTO FORMULÁŘ. **(DA)** OPLYSNINGER VEDRØRENDE DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET. **(DE)** ANGABEN ZUR ÖFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST. **(ET)** TEAVE AVALIKU DOKUMENDI KOHTA, VILLELE SEE VORM ON LISATUD. **(EL)** ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ. **(EN)** INFORMATION RELATING TO THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED. **(FR)** INFORMATIONS RELATIVES AU DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE. **(GA)** FAISNÉIS A BHAINEANN LEIS AN DOICIMÉAD POBLACH LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE. **(HR)** INFORMACIJE KOJE SE ODNOSE NA JAVNU ISPRAVU KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN. **(IT)** INFORMAZIONI RELATIVE AL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO. **(LV)** INFORMĀCIJA PAR PUBLISKO DOKUMENTU, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA. **(LT)** INFORMACIJA SUSIJUSI SU VIEŠĄJĮ DOKUMENTĄ, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA. **(HU)** A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISÉRT KÖZOKIRATRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK. **(MT)** INFORMAZZJONI DWAR ID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MIEGĦU HIJA MEHMUŻA DIN IL-FORMOLA. **(NL)** INFORMATIE BETREFFENDE HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT. **(PL)** INFORMACJE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO, DO KTÓREGO NINIEJSZY FORMULARZ JEST ZAŁĄCZONY. **(PT)** INFORMAÇÕES RELATIVAS AO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO. **(RO)** INFORMAȚII REFERITOARE LA DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR. **(SK)** INFORMÁCIE O VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ. **(SL)** INFORMACIJE V ZVEZI Z JAVNO LISTINO, KI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC. **(FI)** TIEDOT YLEISESTÄ ASIAKIRJASTA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETÄÄN. **(SV)** INFORMATION OM DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT.

3.1 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ОРГАН ИЛИ ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ, СВЪРЗАНО СЪС СЪДИЛИЩАТА ИЛИ ПРАВОРАЗДАВАТЕЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UNA AUTORIDAD O UN FUNCIONARIO VINCULADO A LOS ÓRGANOS JURISDICCIONALES DE UN ESTADO MIEMBRO (CS) LISTINA VYDANÁ ORGÁNEM NEBO ÚŘEDNÍKEM S VAZBOU NA SOUDY DANÉHO ČLENSKÉHO STATU (DA) DOKUMENT DER ER UDSTEDT AF EN MYNDIGHED ELLER EN EMBEDSMAND DER ER TILKNYTTET DOMSTOLE I EN MEDLEMSSTAT (DE) URKUNDE EINER BEHÖRDE ODER EINER AMTSPERSON ALS ORGAN DER RECHTSPFLEGE EINES MITGLIEDSTAATS (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD LIIKMESRIIGI KOHTUTEGA SEOTUD AMETIASUTUSE VÕI AMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΡΧΗ Η ΕΝΑΝΜΙΑ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM AN AUTHORITY OR AN OFFICIAL CONNECTED WITH THE COURTS OR TRIBUNALS OF A MEMBER STATE (FR) DOCUMENT EMANANT D'UNE AUTORITÉ OU D'UN FONCTIONNAIRE RELEVANT D'UNE JURIDICTION D'UN ÉTAT MEMBRE (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó ÚDARÁS NÓ Ó CHISEACH Á BHFUIL BAINC LEIS NÓ ÁCHT LE CÚIRTEANNA NÓ TRIBIN DE CHUID BALLSTAIT (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO TIJELO IZ SLUŽBENIK SUDA DRŽAVE ČLANICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN'AUTORITÀ O DA UN FUNZIONARIO APPARTENENTE AD UNA DELLE GIURISDIZIONI DI UNO STATO MEMBRO (LV) DOKUMENTS KURU IZSN EGUSI AR DALĪBVALSTS TIESĀM SAISTĪTA IESTĀDE VAI AMATPERSONA (LT) DOKUMENTAS IŠDUOTAS VALSTYBĖS NARIO TEISMŲ SU PAREIGŲNO IŠDUOTAS ASMUO (HU) TAGÁLLAMI BÍROSÁGGAL KAPCSOLATBAN ÁLLÓ HATÓSÁG VAGY TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN AWTORITA JEW UFFICJAL LI JKOLLHOM RABTA MAL-QRATI JEW IT-TRIBUNALI TA' STATI MEMBRI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN AUTORITEIT OF AMBTENAAR BEHOREND TOT EEN RECHTERLIJKE INSTANTIE VAN EEN LIDSTAAT (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD ORGANU SĄDOWEGO LUB URZĘDNIKA SĄDOWEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UMA AUTORIDADE OU DE UM FUNCIONÁRIO DEPENDENTE DE QUALQUER JURISDIÇÃO DE UM ESTADO-MEMBRO (RO) DOCUMENT EMIS DE O AUTORITATE SAU DE UN FUNCȚIONAR DE PE LÂNGĂ INSTANȚELE UNUI STAT MEMBRU (SK) LISTINA VYDANÁ ORGÁNOM ALEBO ÚRADNÍKOM S VÄZBOU NA SÚDY ČLENSKÉHO ŠTÁTU (SL) LISTINA, IZDANA S STRANI ORGANA ALI URADNIKA SODNE OBLASTI DRŽAVE ČLANICE (FI) ASIAKIRJA, JONKA ON ANTANUT JÄSENVALTION OIKEUSLAITOKSEEN KUULUVA VIRANOMAINEN TAI VIRKAMIES (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN MYNDIGHET ELLER EN TJÄNSTEMAN TILLHÖRANDE DOMSTOL I EN MEDLEMSSTAT

3.1.1 (BG) СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ (ES) RESOLUCIÓN JUDICIAL (CS) ROZHODNUTÍ SOUDU (DA) DOMSTOLSAFGØRELSE (DE) GERICHTSENTSCHEIDUNG (ET) KOHTUOTSUS (EL) ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (EN) COURT DECISION (FR) DÉCISION DE JUSTICE (GA) CINNEADH ÓN gCÚIRT (HR) SUDSKA ODLUKA (IT) DECISIONE GIURISDIZIONALE (LV) TIESAS LĒMUMS (LT) TEISMO SPRENDIMAS (HU) BÍRÓSÁGI HATÁROZAT (MT) DEĊIŻJONI TAL-QORTI (NL) RECHTERLIJKE BESLISSING (PL) ORZECZENIE SĄDOWE (PT) DECISÃO JUDICIAL (RO) HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ (SK) SÚDNE ROZHODNUTIE (SL) SODNA ODLOČBA (FI) TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS (SV) DOMSTOLSBESLUT

3.1.2 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ ПРОКУРОР (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR EL MINISTERIO FISCAL (CS) LISTINA VYDANÁ STÁTNÍM ZASTUPCEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN ANKLAGEMYNDIGHED (DE) URKUNDE EINER STAATSANWALTSCHAFT (ET) DOKUMENT MILLE ON VALJA ANDNUD RIIKLIKU SÜÜDISTAJA (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A PUBLIC PROSECUTOR (FR) DOCUMENT ÉMANANT DU MINISTÈRE PUBLIC (GA) DOICIMEAD Á THAGANN Ó IONCHÚISITHEOIR POIBLÍ (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDALO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO (IT) DOCUMENTO EMANATO DAL PUBBLICO MINISTERO (LV) DOKUMENTS KURU IZSN EDZIS PROKURORS (LT) PROKURORO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) ÜGYÉSZ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN PROSEKUTUR PUBBLIKU (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN OPENBAAR MINISTERIE (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD PROKURATORA (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DO MINISTÉRIO PÚBLICO (RO) DOCUMENT EMIS DE UN PROCUROR (SK) LISTINA VYDANÁ PROKURÁTOROM (SL) LISTINA, KI JO VIDA DRŽAVNO TOŽILSTVO (FI) VIRALLISEN SYYTTÄJÄN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN ÅKLAGARVÄSENDET

3.1.3 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН СЪДЕБЕН ОФИЦИЕР (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN SECRETARIO JUDICIAL (CS) LISTINA VYDANÁ VYŠŠÍM SOUDNÍM ÚŘEDNÍKEM (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN JUSTITSSEKRETÆR (DE) URKUNDE EINES URKUNDSBEAMTEN DER GESCHÄFTSSTELLE EINES GERICHTS (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUAMETNIK (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A CLERK OF A COURT (FR) DOCUMENT ÉMANANT D'UN GREFFIER (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó GHRÉASCH DE CHUID CÚIRTE (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO UPRAVITELJ SUDSKE PISARNICE (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN CANCELLIERE (LV) DOKUMENTS KURU IZSN EDZIS TIESAS SEKRETĀRS (LT) TEISMO TARNAUTOJO IŠDUOTAS DOKUMENTAS (HU) BÍRÓSÁGI TISZTVISELŐ ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT (MT) DOKUMENT MARRUG MINN REGISTRATUR TA' QORTI (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GRIFFIER (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD SEKRETARZA SĄDOWEGO (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM OFICIAL DE JUSTIÇA (RO) DOCUMENT EMIS DE UN GREFIER AL INSTANȚEI (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM ÚRADNÍKOM (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI USLUŽBENEC (FI) TUOMIOISTUIMEN SIHTEERIN ANTAMA ASIAKIRJA (SV) HANDLING SOM HARRÖR FRÅN EN DOMSTOLSTJÄNSTEMAN

3.1.4 (BG) ДОКУМЕНТ, ПРОИЗХОЖДАЩ ОТ СЪДЕБЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ (HUISSIER DE JUSTICE); (ES) DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE JUDICIAL (HUISSIER DE JUSTICE); (CZ) LISTINA VYDANÁ SOUDNÍM VYKONAVATELEM (HUISSIER DE JUSTICE); (DA) DOKUMENT UDSTEDT AF EN STÆVNINGSMAND (HUISSIER DE JUSTICE); (DE) URKUNDE EINES GERICHTSVOLLZIEHERS; (ET) DOKUMENT, MILLE ON VALJA ANDNUD KOHTUTÄITUR; (EL) ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ (HUISSIER DE JUSTICE); (EN) DOCUMENT EMANATING FROM A JUDICIAL OFFICER (HUISSIER DE JUSTICE); (FR) DOCUMENT EMANANT D'UN HUISSIER DE JUSTICE; (GA) DOICIMÉAD Á THAGANN Ó OIFIGEACH BREITHIUNACH (HUISSIER DE JUSTICE); (HR) ISPRAVA KOJU JE IZDAO SUDSKI OVRŠITELJ (*HUISSIER DE JUSTICE*); (IT) DOCUMENTO EMANATO DA UN UFFICIALE GIUDIZIARIO (HUISSIER DE JUSTICE); (LV) DOKUMENTS, KURU IZSNIEDZIS TIESAS IZPILDĪTĀJS (*HUISSIER DE JUSTICE*); (LT) ANTSTOLIO (HUISSIER DE JUSTICE) IŠDUOTAS DOKUMENTAS; (HU) BÍRÓSÁG VÉGREHAJTÓ (HUISSIER DE JUSTICE) ÁLTAL KIÁLLÍTOTT OKIRAT; (MT) DOKUMENT MARRUĠ MINN UFFIĊJAL GUDIZZJARJU (HUISSIER DE JUSTICE); (NL) DOCUMENT AFGEGEVEN DOOR EEN GERECHTSDEURWAARDER; (PL) DOKUMENT POCHODZĄCY OD URZĘDNIKA SĄDOWEGO (*HUISSIER DE JUSTICE*); (PT) DOCUMENTO PROVENIENTE DE UM ESCRIVÃO DE DIREITO (HUISSIER DE JUSTICE); (RO) DOCUMENT EMIS DE UN EXECUTOR JUDECĂTORESC (HUISSIER DE JUSTICE); (SK) LISTINA VYDANÁ SÚDNYM VYKONAVATEĽOM (HUISSIER DE JUSTICE); (SL) LISTINA, KI JO IZDA SODNI IZVRŠITELJ (HUISSIER DE JUSTICE); (FI) HAASTEMIEHEN (HUISSIER DE JUSTICE) ANTAMA ASIAKIRJA; (SV) HANDLING SOM HARROR FRÅN EN STÄMNINGSMAN (*HUISSIER DE JUSTICE*).

3.1.5 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFÍQUESE); (CZ) JINÉ (UPŘESNĚTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRU); (HR) OSTALO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OĦRAJN (IPPREĊIZA); (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTROS (A ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (SPRESNITI); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU ASIAKIRJA (TÄSMENNETTÄVÄ); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS).

3.2 (BG) АДМИНИСТРАТИВЕН ДОКУМЕНТ; (ES) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (CZ) LISTINA VYDANÁ SPRÁVNÍM ÚŘADEM; (DA) ADMINISTRATIVT DOKUMENT; (DE) URKUNDE EINER VERWALTUNGSBEHÖRDE; (ET) HALDUSDOKUMENT; (EL) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ; (EN) ADMINISTRATIVE DOCUMENT; (FR) DOCUMENT ADMINISTRATIF; (GA) DOICIMÉAD RIARACHÁIN; (HR) UPRAVNA ISPRAVA; (IT) DOCUMENTO AMMINISTRATIVO; (LV) ADMINISTRATĪVS DOKUMENTS; (LT) ADMINISTRACINIS DOKUMENTAS; (HU) KÖZIGAZGATÁSI OKIRAT; (MT) DOKUMENT AMMINISTRATTIV; (NL) ADMINISTRATIEF DOCUMENT; (PL) DOKUMENT ADMINISTRACYJNY; (PT) DOCUMENTO ADMINISTRATIVO; (RO) DOCUMENT ADMINISTRATIV; (SK) SPRÁVNA LISTINA; (SL) UPRAVNA LISTINA; (FI) HALLINNOLLINEN ASIAKIRJA; (SV) ADMINISTRATIV HANDLING.

3.2.1 (BG) УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) CERTIFICADO; (CZ) OSVĚDČENÍ; (DA) PÅTEGNING; (DE) BESCHEINIGUNG; (ET) TÕEND; (EL) ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ; (EN) CERTIFICATE; (FR) CERTIFICAT; (GA) DEIMHNIÚ; (HR) POTVRDA; (IT) CERTIFICATO; (LV) APLIECINĀJUMS; (LT) PAŽYMA; (HU) TANÚSÍTVÁNY/BIZONYTVÁNY; (MT) ĊERTIFIKAT; (NL) CERTIFICAAT; (PL) ZAŚWIADCZENIE; (PT) CERTIDÃO OU CERTIFICADO; (RO) CERTIFICAT; (SK) OSVEDČENIE; (SL) POTRDILO; (FI) TODISTUS; (SV) INTYG.

3.2.2 (BG) ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА СЪДИМОСТ; (ES) EXTRACTO DEL REGISTRO DE ANTECEDENTES PENALES; (CZ) VÝPIS Z REJSTŘÍKU TRESTŮ; (DA) UDDRAG FRA STRAFFEREGISTRET; (DE) STRAFREGISTERAUSZUG; (ET) KARISTUSREGISTRI VÄLJAVÕTE; (EL) ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) EXTRACT FROM THE CRIMINAL RECORD; (FR) EXTRAIT DU CASIER JUDICIAIRE; (GA) SLIOCHT AS AN TAIFEAD COIRIUIL; (HR) IZVADAK IZ KAZNENE EVIDENCIJE; (IT) ESTRATTO DEL CASELLARIO GIUDIZIALE; (LV) IZRAKSTS NO SODĀMĪBAS REĢISTRA; (LT) IŠRAŠAS IŠ NUOSPRENDŽIŲ REGISTRO; (HU) KIVONAT A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÁSBÓL; (MT) ESTRATT MIR-REKORD KRIMINALE; (NL) UITTREKSEL UIT HET STRAFREGISTER; (PL) WYCIĄG Z REJESTRU KARNEGO; (PT) CERTIDÃO DO REGISTO CRIMINAL; (RO) EXTRAS DIN CAZIERUL JUDICIAR; (SK) VÝPIS Z REGISTRA TRESTOV; (SL) IZPISEK IZ KAZENSKE EVIDENCE; (FI) RIKOSREKISTERIOTTEEN SANATARKKA; (SV) UTDRAG UR KRIMINALREGISTRET.

3.2.3 (BG) ПЪЛЕН ПРЕПИС ОТ АКТ ОТ РЕГИСТЪРА ЗА СЪДИМОСТ; (ES) COPIA LITERAL DE INSCRIPCIONES DEL REGISTRO DE ANTECEDENTES PENALES; (CZ) OPIS ZÁZNAMU Z REJSTŘÍKU TRESTŮ; (DA) ORDRET KOPI AF STRAFFEREGISTRET; (DE) WORTLICHE ABSCHRIFT DES STRAFREGISTERS; (ET) KARISTUSREGISTRI VALJAVÕTTE KOOPIA; (EL) ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ; (EN) VERBATIM COPY OF THE CRIMINAL RECORD; (FR) COPIE INTÉGRALE DU CASIER JUDICIAIRE; (GA) CÓIP FOCAL AR FHOCAL DEN TAIFEAD COIRIUIL; (HR) DOSLOVNI PRIJEPIS IZ KAZNENE EVIDENCIJE; (IT) COPIA LETTERALE DEL CASELLARIO GIUDIZIALE; (LV) SODĀMĪBAS REĢISTRA AUTENTISKA KOPIJA; (LT) NUOSPRENDŽIŲ REGISTRO ĮRAŠŲ PAŽODINĖ KOPIJA; (HU) A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÁS SZÓ SZERINTI MÁSOLATA; (MT) KOPJA VERBATIM TAR-REKORD KRIMINAL; (NL) EENSLUIDEND AFSCHRIFT VAN HET STRAFREGISTER; (PL) OPIS ZUPEŁNY Z REJESTRU KARNEGO; (PT) CERTIDÃO DE COPIA INTEGRAL OU DE NARRATIVA DO REGISTO CRIMINAL; (RO) COPIE EXACTĂ A CAZIERULUI JUDICIAR; (SK) DOSLOVNÝ ODPIS Z REGISTRA TRESTOV; (SL) DOBESEDNI PREPIS IZ KAZENSKE EVIDENCE; (FI) RIKOSREKISTERIOTTEEN SANATARKKA JALJENNOS; (SV) ORDAGRANN AVSKRIFT AV UPPGIFTER UR KRIMINALREGISTRET.

3.3 **(BG)** НОТАРИАЛЕН АКТ. **(ES)** ACTA NOTARIAL. **(CZ)** NOTÁŘSKÁ LISTINA. **(DA)** NOTARBEKRÆFTET DOKUMENT. **(DE)** NOTARIELLE URKUNDE. **(ET)** NOTARIAALDOKUMENT. **(EL)** ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΑΞΗ. **(EN)** NOTARIAL ACT. **(FR)** ACTE NOTARIÉ. **(GA)** GNÍOMH NÓTAIREACHTA. **(HR)** JAVNOBILJEŽNIČKA ISPRAVA. **(IT)** ATTO NOTARILE. **(LV)** NOTARIĀLS AKTS. **(LT)** NOTARINIS AKTAS. **(HU)** KÖZJEGYZŐI OKIRAT. **(MT)** ATT NOTARILI. **(NL)** NOTARIËLE AKTE. **(PL)** AKT NOTARIALNY. **(PT)** ATO NOTARIAL. **(RO)** ACT NOTARIAL. **(SK)** NOTÁRSKA LISTINA. **(SL)** NOTARSKA LISTINA. **(FI)** NOTAARIN ANTAMA ASIAKIRJA. **(SV)** NOTARIELL HANDLING.

3.4 **(BG)** ОФИЦИАЛНО УДОСТОВЕРЯВАНЕ, ПРИЛОЖЕНО ВЪВ ДОКУМЕНТ, ПОДПИСАН ОТ ЛИЦЕ В ЛИЧНО КАЧЕСТВО. **(ES)** CERTIFICACIÓN OFICIAL PUESTA SOBRE UN DOCUMENTO PRIVADO. **(CZ)** ÚŘEDNÍ OSVĚDČENÍ, KTERÝM BYLA OPATŘENA LISTINA PODEPSANÁ SOUKROMOU OSOBOU. **(DA)** OFFICIEL PÅTEGNING PÅ ET DOKUMENT UNDERTEGNET AF EN PERSON I DENNES EGENSKAB AF PRIVATPERSON. **(DE)** AMTLICHE BESCHEINIGUNG AUF EINER PRIVATURKUNDE. **(ET)** ISIKU POOLT ERASIKUNA ALLKIRJASTATUD DOKUMENDILE KINNITATAV AMETLIK TÕEND. **(EL)** ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΠΙΣΗΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΑΤΟΜΟ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΩΣ ΙΔΙΩΤΗΣ. **(EN)** OFFICIAL CERTIFICATE PLACED ON A DOCUMENT SIGNED BY A PERSON IN HIS OR HER PRIVATE CAPACITY. **(FR)** DECLARATION OFFICIELLE APPOSÉE SUR UN ACTE SOUS SEING PRIVÉ. **(GA)** DEIMHNIÚ OFIGIÚIL A CHUIRTEAR AR DHOICIMÉAD ARNA SHINIU AG DUINE INA CHAIL NÓ INA CAIL PHRÍOBHAIDEACH. **(HR)** SLUŽBENA POTVRDA STAVLJENA NA ISPRAVU KOJU JE OSOBA POTPISALA U PRIVATNOM SVOJSTVU. **(IT)** SICH ARAZIONE UFFICIALE APPOSTA SU UNA SCRITTURA PRIVATA. **(LV)** OFICIĀLS APLIECINĀJUMS UZ DOKUMENTA, KO SAVĀ VĀRDĀ PARAKSTĪJUSI KĀDA PERSONA. **(LT)** PRIVAČIU ASMENŲ PASIRAŠYTŲ DOKUMENTŲ OFICIALUS PATVIRTINIMAS. **(HU)** MAGÁNOKIRATON ELHELYEZETT HIVATALOS TANÚSÍTVÁNY. **(MT)** CERTIFIKAT UFFIĊJALI LI JITQIEGHED FUQ DOKUMENT FIRMAT MINN PERSUNA FIL-KAPAĊITÀ PRIVATA TAGĦHA. **(NL)** OFFICIËLE CERTIFICAAT OP EEN DOCUMENT ONDERTEKEND DOOR EEN PERSOON IN ZIJN PARTICULIERE HOEDANIGHEID. **(PL)** URZĘDOWE ZAŚWIADCZENIE UMIESZCZONE NA DOKUMENCIE PODPISANYM PRZEZ OSOBĘ DZIAŁAJĄCĄ W CHARAKTERZE PRYWATNYM. **(PT)** DECLARAÇÃO OFICIAL INSERTA NUM ATO DE NATUREZA PRIVADA. **(RO)** CERTIFICAT OFICIAL APLICAT PE UN DOCUMENT SUB SEMNĂTURĂ PRIVATĂ. **(SK)** URADNÉ OSVEDČENIE UMIESNENÉ NA LISTINE PODPÍSANEJ OSOBOU KONAJÚCOU AKO SÚKROMNÁ OSOBA. **(SL)** URADNA IZJAVA NA ZASEBNI LISTINI. **(FI)** VIRALLINEN TODISTUS ASIAKIRJASSA, JONKA HENKILÖ ON ALLEKIRJOITTANUT YKSITYISHENKILÖNÄ. **(SV)** OFFICIELLT INTYG ANBRINGAT PÅ EN HANDLING SOM UNDERTECKNATS AV EN PRIVATPERSON.

3.5 **(BG)** ДОКУМЕНТ, ИЗГОТВЕН ОТ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ИЛИ КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛ НА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА В СЛУЖЕБНО КАЧЕСТВО. **(ES)** DOCUMENTO EXPEDIDO POR UN AGENTE DIPLOMÁTICO O CONSULAR DE UN ESTADO MIEMBRO CON CARÁCTER OFICIAL. **(CZ)** LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCEM NEBO KONZULÁRNÍM ÚŘEDNÍKEM ČLENSKÉHO STATU V RÁMCI VÝKONU JEHO SLUŽEBNÍCH POVINNOSTÍ. **(DA)** DOKUMENT OFFICIELT UDSTEDIGET AF EN MEDLEMSSTATS DIPLOMATISKE ELLER KONSULÆRE REPRÆSENTANT. **(DE)** VON EINEM DIPLOMATISCHEN ODER KONSULARISCHEN VERTRETER EINES MITGLIEDSTAATS IN SEINER AMTLICHEN FUNKTION ERRICHTETE URKUNDE. **(ET)** LIIKMESRIIGI DIPLOMAATILISE VÕI KONSULAARAMETNIKU POOLT AMETIKOHUSTUSTE TAITMISEL KOOSTATUD DOKUMENT. **(EL)** ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΝΤΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ-Η Η ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ-Η ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΗΣ. **(EN)** DOCUMENT DRAWN UP BY A DIPLOMATIC OR CONSULAR AGENT OF A MEMBER STATE IN HIS OR HER OFFICIAL CAPACITY. **(FR)** DOCUMENT ÉTABLI EN SA QUALITÉ OFFICIELLE PAR UN AGENT DIPLOMATIQUE OU CONSULAIRE D'UN ÉTAT MEMBRE. **(GA)** DOICIMÉAD ARNA THARRAINGT SUAS AG GNÍOMHAIRE TAIDIPLEOIREACHTA NÓ CONSALACH DE CHUID BHALLSTAIT INA CHAIL NÓ INA CAIL OFIGIÚIL. **(HR)** ISPRAVA KOJU JE DIPLOMATSKI ILI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE. **(IT)** DOCUMENTO REDATTO DA AGENTI DIPLOMATICI O CONSOLARI DI UNO STATO MEMBRO NELL'ESERCIZIO DELLE LORO FUNZIONI. **(LV)** DOKUMENTS, KURU PILDOT AMATA PIENĀKUMUS, SAGATAVOJIS DIPLOMĀTISKAIS VAI KONSULĀRAIS PĀRSTĀVIS. **(LT)** DOKUMENTAS, PARENGTAS VALSTYBĖS NARĖS DIPLOMATO AR KONSULINIO PAREIGŪNO, VEIKIANČIO PAGAL OFICIALIUS ĮGALIOJIMUS. **(HU)** VALAMELY TAGÁLLAM DIPLOMÁCIAI VAGY KONZULI KÉPVISELŐJE ÁLTAL KIVÁLASZTOTT MINŐSÉGBEN KIÁLLÍTOTT OKIRAT. **(MT)** DOKUMENT VHEJJI MINN AĠENT DIPLOMATIKU JEW KONSULARI TA' STATI MEMBRU FIL-KAPAĊITÀ UFFIĊJALI TIEGĦU. **(NL)** DOCUMENT OPGESTELD DOOR DE DIPLOMATIEKE OF CONSULAIRE AMBTENAAR VAN EEN LIDSTAAT IN ZIJN OFFICIËLE HOEDANIGHEID. **(PL)** DOKUMENT SPORZĄDZONY PRZEZ PRZEDSTAWICIELA DYPLOMATYCZNEGO LUB URZĘDNIKA KONSULARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO DZIAŁAJĄCYCH W CHARAKTERZE URZĘDOWYM. **(PT)** DOCUMENTO LAVRADO POR UM AGENTE DIPLOMÁTICO OU CONSULAR DE UM ESTADO-MEMBRO NO EXERCÍCIO DAS SUAS FUNÇÕES OFICIAIS. **(RO)** DOCUMENT ÎNTOCMIT DE CĂTRE UN AGENT DIPLOMATIC SAU CONSULAR AL UNEI STATE MEMBRE, ÎN CALITATE OFICIALĂ. **(SK)** LISTINA VYHOTOVENÁ DIPLOMATICKÝM ZÁSTUPCOM ALEBO KONZULÁRNYM ÚRADNÍKOM ČLENSKÉHO ŠTÁTU V RÁMCI VÝKONU JEHO FUNKCIÍ. **(SL)** LISTINA, KI JO KOT URADNA OSEBA IZDA DIPLOMATSKI ALI KONZULARNI PREDSTAVNIK DRŽAVE ČLANICE. **(FI)** ASIAKIRJA, JONKA JÄSENVALTION DIPLOMAATTINEN EDUSTAJA TAI KONSULIEDUSTAJA ON LAATINUT VIRANTOIMITUKSESSA. **(SV)** HANDLING UPPRATTAD I TJÄNSTEN AV EN DIPLOMATISK ELLER KONSULAR TJÄNSTEMAN I EN MEDLEMSSTAT.

3.6 (BG) ДАТА (ДД/ММ/ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN; (CZ) DATUM (DD/MM/RRRR) VYDÁNÍ; (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ); (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT/MM/JJJJ); (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP/KK/AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ); ΕΚΔΟΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE; (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) EISIÚNAIS; (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA; (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA); (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG); (LT) ŠDAVIMO DATA (DD/MM/MMMM); (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ/HH/NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ; (NL) DATUM (DD/MM/JJJJ) VAN AFGIFTE; (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA; (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII; (SK) DÁTUM (DD/MM/RRRR) VYDANIA; (SL) DATUM (DD/MM/LLLL) IZDAJE; (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP/KK/VVVV); (SV) DATUM (DD/MM/ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE.

3.7 (BG) РЕФЕРЕНТЕН НОМЕР НА ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ; (ES) NÚMERO DE REFERENCIA DEL DOCUMENTO PÚBLICO; (CZ) REFERENČNÍ ČÍSLO VEŘEJNÉ LISTINY; (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENTS REFERENCENUMMER; (DE) KENNNUMMER DER OFFENTLICHEN URKUNDE; (ET) AVALIKU DOKUMENDI VIITENUMBER; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ; (EN) REFERENCE NUMBER OF THE PUBLIC DOCUMENT; (FR) NUMÉRO DE RÉFÉRENCE DU DOCUMENT PUBLIC; (GA) UIMHIR TAGARTHA AN DOIC VEID PHOIBLÍ; (HR) REFERENTNI BROJ JAVNE ISPRAVE; (IT) NUMERO DI RIFERIMENTO DEL DOCUMENTO PUBBLICO; (LV) PUBLISKĀ DOKUMENTA ATSAUCES NUMURS; (LT) VIEŠOJO DOKUMENTO NUMERIS; (HU) A KÖZOKIRAT HIVATKOZÁSI SZÁMA; (MT) NUMRU TA' REFERENZA TAD-DOKUMENT PUBBLIKU; (NL) REFERENTIENUMMER VAN HET OPENBAAR DOCUMENT; (PL) NUMER REFERENCYJNY DOKUMENTU URZĘDOWEGO; (PT) NÚMERO DE REFERÊNCIA DO DOCUMENTO PÚBLICO; (RO) NUMĂRUL DE REFERINȚĂ AL DOCUMENTULUI OFICIAL; (SK) REFERENČNÉ ČÍSLO VEREJNÉJ LISTINY; (SL) REFERENČNA ŠTEVILKA JAVNE LISTINE; (FI) YLEISEN ASIAKIRJAN VIITENUMERO; (SV) DEN OFFICIELLA HANDLINGENS REFERENSNUMMER.

4 (BG) ИНФОРМАЦИЯ ЗА САМОЛИЧНОСТТА НА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ СЪГЛАСНО ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ; (ES) INFORMACIÓN SOBRE LA IDENTIDAD DE LA PERSONA A LA QUE SE REFIERE EL DOCUMENTO PÚBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO; (CZ) INFORMACE O TOTOŽNOSTI OSOBY UVEDENÉ VE VEŘEJNÉ LISTINĚ, K NÍŽ JE PŘIPOJENTENTO FORMULÁŘ; (DA) INFORMATION OV IDENTITETEN PÅ PERSONEN, SOM DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET, ER UDSTEDT I; (DE) ANGABEN ZUR IDENTITÄT DER BETREFFENDEN PERSON GEMÄSS DER OFFENTLICHEN URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST; (ET) TEAVE ISIKU SIKUDAMASUSE KOHTA KÕIGI NÕUETELE AVALIKUS DOKUMENDIS, MILLELE SEE VORM ON LISATUD; (EL) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ; (EN) INFORMATION ON THE IDENTITY OF THE PERSON NAMED IN THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED; (FR) INFORMATIONS SUR L'IDENTITÉ DE LA PERSONNE CONCERNÉE PAR LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL EST JOINT LE PRÉSENT FORMULAIRE; (GA) FAISNÉIS FACI AITHEANTAS AN DUINE ATÁ AINMNITHE SA DOICIMEAD POBLÍ LENA BAINEANN AN FHOIRM SEO CEANGALTE; (HR) INFORMACIJE O IDENTITETU OSOBE NAVEDENE U JAVNOJ ISPRAVI KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN; (IT) INFORMAZIONI SULL'IDENTITÀ DELLA PERSONA INTERESSATA DAL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO; (LV) INFORMĀCIJA PAR PUBLISKAJĀ DOKUMENTĀ, KURĀ Š VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, MINĒTĀS PERSONAS IDENTITĀTI; (LT) INFORMACIJA APIE ASMENĮ, NURODYTĄ VIEŠAJAME DOKUMENTE, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA; TAPATYBĖ; (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISÉRT KÖZOKIRATBAN MEGNEVEZETT SZEMÉLY SZEMÉLYAZONOSSÁGÁRA VONATKOZÓ ADATOK; (MT) INFORMAZZJONI DWAR L-IDENTITÀ TAL-PERSUNA MSEMMIJA FID-DOKUMENT PUBBLIKU LI MEGĦRU HI MEHMUZA DIN IL-FORMOLA; (NL) INFORMATIE OVER DE IDENTITEIT VAN DE BETROKKENE OP GROND VAN HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT; (PL) DANE NA TEMAT TOŻSAMOŚCI OSOBY WSKAZANEJ W DOKUMENCIE URZĘDOWYM, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ; (PT) INFORMAÇÕES SOBRE A IDENTIDADE DA PESSOA DESIGNADA NO DOCUMENTO PÚBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO; (RO) INFORMAȚII PRIVIND IDENTITATEA PERSOANEI VIZATE DE DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR; (SK) INFORMÁCIE O TOTOŽNOSTI OSOBY UVEDENEJ VO VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULÁR PRIPOJENÝ; (SL) INFORMACIJE O ISTOVETNOSTI OSEBE, NA KATERO SE NANAŠA JAVNA LISTINA, KI JI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC; (FI) YLEISESSÄ ASIAKIRJASSA JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN TARKOITETUN HENKILÖN HENKILÖTIEDOT; (SV) UPPGIFTER OM IDENTITETEN PÅ DEN PERSON SOM BERÖRS AV DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT.

4.1 (BG) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S); (CZ) PŘÍJMENÍ; (DA) EFTERNAVN(E); (DE) FAMILIENNAME(N); (ET) PEREKONNANIMI (-NIMED); (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(-Α); (EN) SURNAME(S); (FR) NOM(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTE); (HR) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I); (LV) UZVĀRDS(-I); (LT) PAVARDĖ (-ĖS); (HU) CSALÁDI NÉV(EI); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET); (NL) ACHTERNA(AM(EN)); (PL) NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S); (RO) NUME; (SK) PRIEZVISKO(-A); (SL) PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) SUKUNIMI (-N MET); (SV) EFTERNAMN.

4.2 (BG) ПРЕДХОДНО(И) ФАМИЛНО(И) ИМЕ(НА); (ES) APELLIDO(S) ANTERIOR(ES); (CZ) PŘEDCHOZÍ PŘÍJMENÍ; (DA) TIDLIGERE EFTERNAVN(E); (DE) FRÜHERE(R) FAMILIENNAME(N); (ET) VARASEM PEREKONNANIMI (VARASEMAD PEREKONNANIMED); (EL) ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ(-Α) ΕΠΩΝΥΜΟ(-Α); (EN) PREVIOUS SURNAME(S); (FR) NOM(S) PRÉCÉDENT(S); (GA) SLOINNE (SLOINNTEI) ROIMHE SEO; (HR) PRIJAŠNJE(-A) PREZIME(NA); (IT) COGNOME(I) PRECEDENTE(I); (LV) IEPRIEKŠĒJAIS(-IE) UZVĀRDS(-I); (LT) ANKSTESNĖ (-ĖS) PAVARDĖ (-ĖS); (HU) ELŐZŐ CSALÁDI NÉV(EI); (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) PRECEDENTI; (NL) VROEGERE ACHTERNA(AM(EN)); (PL) POPRZEDNIE NAZWISKO(-A); (PT) APELIDO(S) ANTERIOR(ES); (RO) NUME ANTERIOR (NUME ANTERIOARE); (SK) PREDCHÁDZAJÚCE PRIEZVISKO(-A); (SL) PREJŠNJI PRIIMEK(PRIIMKI); (FI) ENTINEN SUKUNIMI (ENTISET SUKUNIMET); (SV) TIDIGARE EFTERNAMN.

4.3 (BG) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S); (CZ) JMÉNO (JMÉNA); (DA) FORNAVN(E); (DE) VORNAME(N); (ET) EESNIMI (-NIMED); (EL) ΟΝΟΜΑ(ΤΑ); (EN) FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMEACHA); (HR) IME(NA); (IT) NOME(I); (LV) VĀRDS(-I); (LT) VARDAS (-AI); (HU) UTÓNÉV(E); (MT) ISEM(-ISMIJIET); (NL) VOORNAAM(EN); (PL) IMIĘ(IONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S); (RO) PRENUME; (SK) MENO(-A); (SL) IME(IMENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) FÖRNAMN

4.4 (BG) ПРЕДИШНО(И) СОБСТВЕНО(И) ИМЕ(НА); (ES) NOMBRE(S) ANTERIOR(ES); (CZ) PŘEDCHOZÍ JMÉNO (JMÉNA); (DA) TIDLIGERE FORNAVN(E); (DE) FRÜHERER VORNAME(N); (ET) VARASEM EESNIMI (-NIMED); (EL) ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ(Ι) ΟΝΟΜΑ(ΤΑ); (EN) PREVIOUS FORENAME(S); (FR) PRÉNOM(S) PRÉCÉDENT(S); (GA) CÉADAINM (CÉADAINMEACHA); (HR) PRIJAŠNJE(-A) IME(NA); (IT) NOME(I) PRECEDENTE(I); (LV) IEPRIEKŠĒJAIS(-E) VĀRDS(-I); (LT) ANKSTESNIS (-IEI) VARDAS (-AI); (HU) ELŐZŐ UTÓNÉV(E); (MT) ISEM(-ISMIJIET) PRIKEDENTI; (NL) VROEGERE VOORNAAM(EN); (PL) POPRZEDNIE IMIĘ (IMIONA); (PT) NOME(S) PRÓPRIO(S) ANTERIOR(ES); (RO) PRENUME ANTERIOR (PRENUME ANTERIOARE); (SK) PREDCHÁDZAJÚCE MENO(-A); (SL) PREJŠNJE IME(IMENA); (FI) ETUNIMI (-NIMET); (SV) TIDIGARE FÖRNAMN

4.5 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА РАЖДАНЕ; (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE NACIMIENTO; (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) NAROZENÍ; (DA) FØDSELSDATO (DD.MM.ÅÅÅÅ); (DE) GEBURTSDATUM (TT.MM.JJJJ); (ET) SÜNNIKUUPÄEV (PP.KK.AAAA); (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF BIRTH; (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE NAISSANCE; (GA) DATA (LL/MM/BBBB) BREITHE; (HR) DATUM (DD.MM.GGGG) RODENJA; (IT) DATA DI NASCITA (GG/MM/AAAA); (LV) DZIMŠANAS DATUMS (DD.MM.GGGG); (LT) GIMIMO DATA (DD.MM.MMMM); (HU) SZÜLETÉSI IDEJE (ÉÉÉÉ.HH.NN); (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEDATUM (DD-MM-JJJJ); (PL) DATA (DD/MM/RRRR) URODZENIA; (PT) DATA DE NASCIMENTO (DD/MM/AAAA); (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) NAȘTERII; (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) NARODENIA; (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄAIKA (PP.KK.VVVV); (SV) FÖDELSEDATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ)

4.6 (BG) МЯСТО И ДЪРЖАВА НА РАЖДАНЕ; (ES) LUGAR Y PAÍS DE NACIMIENTO; (CZ) MÍSTO A ZEMĚ NAROZENÍ; (DA) FØDESTED OG -LAND; (DE) ORT UND LAND DER GEBURT; (ET) SÜNNIKOHT JA -RIK; (EL) ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ; (EN) PLACE AND COUNTRY OF BIRTH; (FR) LIEU ET PAYS DE NAISSANCE; (GA) ÁIT AGUS TÍR BHREITHE; (HR) MJESTO I ZEMLJA RODENJA; (IT) LUOGO E PAESE DI NASCITA; (LV) DZIMŠANAS VIETA UN VALSTS; (LT) GIMIMO VIETA IR ŠALIS; (HU) SZÜLETÉSI HELYE ÉS ORSZÁGA; (MT) POST U PAJJIŻ TAT-TWELID; (NL) GEBOORTEPLAATS EN -LAND; (PL) MIEJSCE I PAŃSTWO URODZENIA; (PT) LOCAL E PAÍS DE NASCIMENTO; (RO) LOCUL ȘI ȚARA NAȘTERII; (SK) MIESTO A ŠTÁT NARODENIA; (SL) KRAJ IN DRŽAVA ROJSTVA; (FI) SYNTYMÄPAIKKA JA -MAA; (SV) FÖDELSEORT OCH -LAND

4.7 (BG) ПОЛ; (ES) SEXO; (CZ) POHLAVÍ; (DA) KØN; (DE) GESCHLECHT; (ET) SUGU; (EL) ΦΥΛΟ; (EN) SEX; (FR) SEXE; (GA) INSCNEÍ; (HR) SPOL; (IT) SESSO; (LV) DZIMUMS; (LT) LYTIS; (HU) NEMI; (MT) SESS; (NL) GESLACHT; (PL) PŁEĆ; (PT) SEXO; (RO) SEXUL; (SK) POHLAVIE; (SL) SPOL; (FI) SUKUPUOLI; (SV) KÖN

4.7.1 (BG) ЖЕНСКИ; (ES) MUJER; (CZ) ŽENA; (DA) KVINDE; (DE) WEIBLICH; (ET) NAISSOOST; (EL) ΓΥΝΑΙΚΑ; (EN) FEMALE; (FR) FÉMININ; (GA) BAINEANN; (HR) ŽENSKI; (IT) FEMMINILE; (LV) SIEVIETE; (LT) MOTERIS; (HU) NŐ; (MT) MARA; (NL) VROUW; (PL) KOBIETA; (PT) FEMININO; (RO) FEMEIE; (SK) ŽENSKÉ; (SL) ŽENSKI; (FI) NAINEN; (SV) KVINNA

4.7.2 (BG) МЪЖКИ; (ES) VARÓN; (CZ) MUŽ; (DA) MAND; (DE) MÄNNLICH; (ET) MEESSOOST; (EL) ΑΡΡΕΝ; (EN) MALE; (FR) MASCULIN; (GA) FIREANN; (HR) MUŠKI; (IT) MASCHILE; (LV) VĪRIETIS; (LT) VYRAS; (HU) FÉRFI; (MT) RAGEL; (NL) MAN; (PL) MĘŻCZYZNA; (PT) MASCULINO; (RO) BĂRBĂTESC; (SK) MUŽSKÉ; (SL) MOŠKI; (FI) MIES; (SV) MAN

4.7.3 (BG) НЕОПРЕДЕЛЕН; (ES) INDETERMINADO; (CZ) NEURČENO; (DA) UBESTEMT; (DE) UNBESTIMMT; (ET) MAARAMATA; (EL) ΔΕΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ; (EN) UNDETERMINED; (FR) INDÉTERMINÉ; (GA) NEAMHCHINNTITHE; (HR) NEODREĐENI; (IT) INDETERMINATO; (LV) NENOTEIKTS; (LT) NENUSTATYTAS; (HU) MEGHATÁROZATLAN; (MT) MHUX STABBILIT; (NL) ONBEPAALD; (PL) PŁEĆ NIEOKREŚLONA; (PT) NÃO DEFINIDO; (RO) NEDETERMINAT; (SK) NEURČENÉ; (SL) NEDOLOČENI; (FI) MÄÄRITTELEMÄTÖN; (SV) EJ FASTSTÄLLT

4.8 (BG) ГРАЖДАНСТВО; (ES) NACIONALIDAD; (CZ) STÁTNÍ PŘÍSLUŠNOST; (DA) NATIONALITET; (DE) STAATSANGEHÖRIGKEIT; (ET) KODAKONDSUS; (EL) ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ; (EN) NATIONALITY; (FR) NATIONALITÉ; (GA) NÁISIÚNTACHT; (HR) DRŽAVLJANSTVO; (IT) CITTADINANZA; (LV) VALSTSPIEDERĪBA; (LT) PILIETYBĖ; (HU) ÁLLAMPOLGÁRSÁG; (MT) ĊITTADINANZA; (NL) NATIONALITEIT; (PL) OBYWATELSTWO; (PT) NACIONALIDADE; (RO) CETĂȚENIA; (SK) ŠTÁTNA PRÍSLUŠNOSŤ; (SL) DRŽAVLJANSTVO; (FI) KANSALAISUUS; (SV) MEDBORGARSKAP

4.9 (BG) ГРАЖДАНСКИ НОМЕР; (ES) NUMERO DE IDENTIDAD; (CZ) IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO; (DA) IDENTIFIKATIONSNUMMER; (DE) IDENTITÄTSNUMMER; (ET) ISIKUKOOD; (EL) ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ; (EN) IDENTITY NUMBER; (FR) NUMERO D'IDENTITÉ; (GA) UIMHIR AITHEANTAIS; (HR) OSOBNI IDENTIFIKACIJSKI BROJ; (IT) NUMERO D'IDENTIFICAZIONE; (LV) IDENTITĀTES NUMURS; (LT) ASMENS KODAS; (HU) SZEMÉLYI AZONOSÍTÓ SZÁM; (MT) NUMRU TAL-IDENTITÀ; (NL) IDENTITEITSNUMMER; (PL) NUMER IDENTYFIKACYJNY; (PT) NUMERO DE IDENTIFICAÇÃO; (RO) NUMĂRUL DE IDENTIFICARE; (SK) IDENTIFIKAČNÉ ČÍSLO; (SL) IDENTIFIKACIJSKA ŠTEVILKA; (FI) HENKILÖTUNNUS; (SV) IDENTITETSNUMMER

4.10 (BG) ВИД И НОМЕР НА ДОКУМЕНТА ЗА САМОЛИЧНОСТ НА ЛИЦЕТО; (ES) TIPO Y NUMERO DE DOCUMENTO DE IDENTIFICACIÓN DEL INTERESADO; (CZ) DRUH A ČÍSLO IDENTIFIKAČNÍHO DOKLADU OSOBY; (DA) TYPEN OG NUMMERET PÅ PERSONENS IDENTIFIKATIONSDOKUMENT; (DE) ART UND NUMMER DES IDENTITÄTSDOKUMENTS DER PERSON; (ET) ISIKUT TÕENDAVA DOKUMENDI LIIK JA NUMBER; (EL) ΕΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ; (EN) TYPE AND NUMBER OF THE PERSON'S IDENTIFICATION DOCUMENT; (FR) TYPE ET NUMERO DE LA PIÈCE D'IDENTITÉ DE LA PERSONNE CONCERNÉE; (GA) CINEÁL AGUS UIMHIR DHOCUMAID AITHEANTAIS AN DUINE; (HR) VRSTA I BROJ IDENTIFIKACIJSKE ISPRAVE OSOBE; (IT) TIPO E NUMERO DEL DOCUMENTO DI IDENTITÀ DELLA PERSONA; (LV) PERSONAS IDENTIFIKĀCIJAS DOKUMENTA VEIDS UN NUMURS; (LT) ASMENS TAPATYBĖS DOKUMENTO TIPAS IR NUMERIS; (HU) A SZEMÉLYAZONOSÍTÓ OKMÁNY TÍPUSA ÉS SZÁMA; (MT) IT-TIP U N-NUMRU TAD-DOKUMENT TA' IDENTITÀ TAL-PERSUNA; (NL) TYPE EN NUMMER VAN HET IDENTITEITSDOCUMENT VAN DE BETROKKENE; (PL) RODZAJ I NUMER DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI; (PT) TIPO E NUMERO DO DOCUMENTO DE IDENTIFICAÇÃO; (RO) TIPUL ȘI NUMĂRUL DOCUMENTULUI DE IDENTIFICARE AL PERSOANEI; (SK) TYP A ČÍSLO PREUKAZU TOTOŽNOSTI OSOBY; (SL) VRSTA IN ŠTEVILKA IDENTIFIKACIJSKEGA DOKUMENTA OSEBE; (FI) HENKILÖTODISTUKSEN TYYPPI JA NUMERO; (SV) TYP OCH NUMMER PÅ PERSONENS IDENTITETSHANDLING

4.10.1 (BG) НАЦИОНАЛНА ЛИЧНА КАРТА №; (ES) DOCUMENTO NACIONAL DE IDENTIDAD Nº; (CZ) VNITROSTATNÍ PRŮKAZ TOTOŽNOSTI Č.; (DA) NATIONALT IDENTITETSKORT-NUMMER; (DE) NATIONALER PERSONALAUSWEIS-NR.; (ET) RIIKLIK ISIKUTUNNISTUS Nr; (EL) ΕΘΝΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ Αριθ.; (EN) NATIONAL IDENTITY CARD NO.; (FR) CARTE NATIONALE D'IDENTITÉ N°; (GA) CARTA NÁISIÚNTA AITHEANTAIS Uimh.; (HR) NACIONALNA OSOBNA ISKAZNICA Br.; (IT) CARTA D'IDENTITÀ NAZIONALE N.; (LV) VALSTS PERSONAS APLIECĪBA Nr.; (LT) NACIONALINĖ ASMENS TAPATYBĖS KORTELĖ Nr.; (HU) NEMZETI SZEMÉLYAZONOSÍTÓ IGAZOLVÁNY SZÁMA; (MT) KARTA TAL-IDENTITÀ NAZZJONALI Nru; (NL) NATIONALE IDENTITEITSKAART-NR.; (PL) KRAJOWY DOWÓD TOŻSAMOŚCI Nr; (PT) Nº DO DOCUMENTO DE IDENTIFICAÇÃO NACIONAL; (RO) CARTE DE IDENTITATE NAȚIONALĂ Nr.; (SK) NÁRODNÝ PREUKAZ TOTOŽNOSTI Č.; (SL) NACIONALNA OSEBNA IZKAZNICA ŠT.; (FI) KANSALLINEN HENKILÖKORTTI-NRO; (SV) NATIONELLT IDENTITETSKORT-NUMMER

4.10.2 (BG) ПАСПОРТ №; (ES) PASAPORTE Nº; (CZ) PAS Č.; (DA) PAS-NR.; (DE) REISEPASS-NR.; (ET) PASS-NR.; (EL) ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ Αριθ.; (EN) PASSPORT NO.; (FR) PASSEPORT N°; (GA) PASLÚ Uimh.; (HR) PUTOVNICA Br.; (IT) PASSAPORTO N.; (LV) PASE-NR.; (LT) PASAS Nr.; (HU) ÚTLEVÉL SZÁMA; (MT) PASSAPORT Nru; (NL) PASPOORT-NR.; (PL) PASZPORT Nr; (PT) Nº DO PASSAPORTE; (RO) PASAPORT-NR.; (SK) CESTOVNÝ PAS Č.; (SL) POTNI LIST ŠT.; (FI) PASSI-NRO; (SV) PASS-NUMMER

4.10.3 (BG) ШОФЬОРСКО ПОСВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС №; (ES) PERMISO DE CONDUCCIÓN Nº; (CZ) ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ Č.; (DA) KØREKORT-NR.; (DE) FÜHRERSCHEIN-NR.; (ET) JUHILOA NR; (EL) ΑΔΕΙΑ ΟΔΗΓΗΣΗΣ Αριθ.; (EN) DRIVING LICENCE NO.; (FR) PERMIS DE CONDUIRE N°; (GA) CEADÚNAS TIOMÁNAITHE Uimh.; (HR) VOZAČKA DOZVOLA Br.; (IT) PATENTE DI GUIDA N.; (LV) VADĪTĀJA APLIECĪBA Nr.; (LT) VAIRUOTOJO PAŽYMĖJIMAS Nr.; (HU) VEZETŐI ENGEDÉLY SZÁMA; (MT) LIĊENZJA TAS-SIWQAN-NRU; (NL) RIJBEWIJS-NR.; (PL) PRAWO JAZDY Nr; (PT) Nº DA CARTA DE CONDUÇÃO; (RO) PERMIS DE CONDUCERE-NR.; (SK) VODIČSKÝ PREUKAZ Č.; (SL) VOZNIŠKO DOVOLJENJE ŠT.; (FI) AJOKORTTI-NRO; (SV) KÖRKORTSNUMMER

4.10.4 (BG) ДРУГИ (ДА СЕ ПОСОЧАТ); (ES) OTRO (ESPECIFÍQUESE); (CZ) JINÉ (UVEDTE); (DA) ANDRE (ANGIVES); (DE) SONSTIGES (BITTE ANGEBEN); (ET) MUU (TÄPSUSTAGE); (EL) ΑΛΛΟ (ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΕ); (EN) OTHER (TO BE SPECIFIED); (FR) AUTRE (À PRÉCISER); (GA) EILE (LE SONRÚ); (HR) DRUGO (NAVESTI); (IT) ALTRO (PRECISARE); (LV) CITS (PRECIZĒT); (LT) KITA (NURODYTI); (HU) EGYÉB (KÉRJÜK PONTOSÍTANI); (MT) OHRAJN (IPPREĊIZA); (NL) OVERIGE (SPECIFICEREN); (PL) INNY (PROSZĘ OKREŚLIĆ); (PT) OUTRO (ESPECIFICAR); (RO) ALTUL (A SE PRECIZA); (SK) INÉ (ŠPECIFIKOVAŤ); (SL) DRUGO (NAVESTI); (FI) MUU (TÄSMENNETTÄVÄ); (SV) ANNAN HANDLING (SPECIFICERAS)

5 (BG) В ОФИЦИАЛНИЯ ДОКУМЕНТ, КЪМ КОЙТО Е ПРИЛОЖЕНО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ НЕ СЕ ПОСОЧВА СЪОТВЕТНОТО ЛИЦЕ ДА Е БИЛО ОСЪЖДАНО СЪГЛАСНО РЕГИСТРИТЕ ЗА СЪДИМОСТ НА ДЪРЖАВАТА ЧЛЕНКА, ЧИЙТО ГРАЖДАНИН Е ТОВА ЛИЦЕ/ (ES) EL DOCUMENTO PUBLICO AL QUE SE ADJUNTA ESTE IMPRESO NO MENCIONA QUE CONSTE NINGUN ANTECEDENTE PENAL DEL INTERESADO EN EL REGISTRO DE ANTECEDENTES PENALES DEL ESTADO MIEMBRO DE QUE TIENE LA NACIONALIDAD/ (CZ) VEŘEJNÁ LISTINA, K NÍŽ JE PŘIPOJEN TENTO FORMULÁŘ, NEZMÍNÚJE ŽÁDNÉ ODSOUZENÍ DOTYČNÉ OSOBY ZAZNAMENANÉ V REJSTŘÍKU TRESTŮ ČLENSKÉHO STATU, JEHOŽ JE TATO OSOBA STATNÍM PŘÍSLUŠNÍKEM/ (DA) DET OFFENTLIGE DOKUMENT, SOM DENNE FORMULAR ER VEDHÆFTET, NÆVNER INGEN DOM VED HENSYN TIL DEN PÅGÆLDENDE PERSON I STRAFFEREGISTRET I DEN MEDLEMSSTAT, HVOR PERSONEN ER STATSBORGER/ (DE) DIE OFFENTLICHE URKUNDE, DER DIESES FORMULAR BEIGEFÜGT IST, ENTHÄLT KEINEN HINWEIS AUF EINE VERURTEILUNG DER BETREFFENDEN PERSON IM STRAFREGISTER DES MITGLIEDSTAATS IHRER STAATSANGEHÖRIGKEIT/ (ET) AVALIKUS DOKUMENDIS, MILLELE SEE VORM ON LISATUD, EI OLE VÄRGITUD SAATEGI SUDIMÕISTVAT KOHTUTOIMUST MIS OLEKS TEHTUD ASJAOMASE ISIKU SUHTES JA KANTUD ASJAOMASE ISIKU KUULUVUSRIIGI KARISTUSREGISTRISSE/ (EL) ΤΟ ΑΗΜΟΣΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΗΠΑΡΤΗΜΕΝΟ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ ΔΕΝ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΤΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΠΕΤΡΑΜΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΑΥΤΟ/ (EN) THE PUBLIC DOCUMENT TO WHICH THIS FORM IS ATTACHED DOES NOT MENTION ANY CONVICTION IN RESPECT OF THE PERSON CONCERNED IN THE CRIMINAL RECORD OF THE MEMBER STATE OF NATIONALITY OF THAT PERSON/ (FR) LE DOCUMENT PUBLIC AUQUEL LE PRESENT FORMULAIRE EST JOINT NE MENTIONNE AUCUNE CONDAMNATION FIGURANT AU CASIER JUDICIAIRE DE LA PERSONNE CONCERNEE DANS L'ETAT MEMBRE DONT CETTE PERSONNE A LA NATIONALITE/ (GA) SA DOICIMÉAD POIBLÍ LENA BHFUIL AN FHOIRM SEO CEANGAILTE, NÍL AON TRACHT AR AON CHIONTÚ LEITHI AN DUINE LENA BHAINEANN SA TÍRÍOCHT LEITHEAL STÁT NÁISIÚNTACHTA AN DUINE LENA BHAINEANN/ (HR) JAVNOJ ISPRAVI, KOJOJ JE OVAJ OBRAZAC PRILOŽEN, NIJE NAVEDENA NIJEDNA OSUDUJUĆA PRESUDA PROTIV DOTIČNE OSOBE U KAZNENOJ EVIDENCIJI DRŽAVE ČLANICE DRŽAVLJANSTVA TE OSOBE/ (IT) IL DOCUMENTO PUBBLICO CUI IL PRESENTE MODULO È ALLEGATO NON RIPORTA ALCUNA CONDANNA RELATIVA ALLA PERSONA INTERESSATA PER QUANTO CONCERNE IL CASELLARIO GIUDIZIALE DELLO STATO MEMBRO DI CITTADINANZA DI TALE PERSONA/ (LV) PUBLISKAJĀ DOKUMENTĀ, KURAM ŠĪ VEIDLAPA IR PIEVIENOTA, PAR ATTIECĪGO PERSONU NAV MINĒTA NEVIENA NOTIEGĀŠANA, KAS NORĀDĪTA MINĒTĀS PERSONAS VALSTSPIEDERĪBAS DALĪBVALSTS SODĀMĪBAS REGISTRĀ/ (LT) VIEŠAJAME DOKUMENTE, PRIE KURIO PRIDEDAMA ŠI FORMA, NENURODOMAS JOKS SU ATITINKAMU ASMENIU SUSIJES NUOSPRENDIS TO ASMENS PILIETYBĖS VALSTYBĖS NARES NUOSPRENDŽIŲ REGISTRE/ (HU) A FORMANYOMTATVÁNNYAL KISERT KÖZOKIRAT AZ ÉRINTETT SZEMÉLYRE KÁROSÍTÓ ÍTÉLETET NEM EMLÍT AZ ÉRINTETT SZEMÉLY ÁLLAMPOLGÁRSÁGA SZERINTI TAGÁLLAM BŰNügyi NYILVÁNTARTÁSÁBAN SZEREPLŐ ELŐTÉLEST/ (MT) ID-DOKUMENT PUBBLIKU MEHMUZ MA' DIN L-FORMOLA MA JSEMMI L-EBDA KUNDANNA FIR-RIGWARD TAL-PERSONA KKONCERNATA FIR-REKORD KRIMINALI TAL-STAT MEMBRU TAC-ĊITTADINANZA TA' DIK IL-PERSONA/ (NL) HET OPENBAAR DOCUMENT WAARAAN DIT FORMULIER IS GEHECHT, VERMELDT GEEN VEROORDELING VOOR DE BETROKKENE IN HET STRAFREGISTER VAN DE LIDSTAAT VAN NATIONALITEIT VAN DE BETROKKENE/ (PL) DOKUMENT URZĘDOWY, DO KTÓREGO ZAŁĄCZONY JEST NINIEJSZY FORMULARZ, NIE ZAWIERA INFORMACJI O ISTNIENIU WYROKU SKAZUJĄCEGO WYDANEGO WOBEC OSOBY, KTÓREJ DOTYCZY DOKUMENT WPISANEGO DO REJESTRU KARNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO, KTÓREGO OSOBA TA JEST OBYWATELEM/ (PT) O DOCUMENTO PUBLICO A QUE O PRESENTE FORMULÁRIO ESTÁ APENSO NÃO REFERE QUALQUER CONDENAÇÃO DA PESSOA EM CAUSA NO REGISTO CRIMINAL DO ESTADO-MEMBRO DA NACIONALIDADE DESSA PESSOA/ (RO) DOCUMENTUL OFICIAL LA CARE ESTE ANEXAT PREZENTUL FORMULAR NU MENȚIONEAZĂ NICIO CONDAMNARE REFERITOARE LA PERSOANA VIZATĂ DE CAZIERUL JUDICIAR AL STATULUI MEMBRU AL CĂRUI CETĂȚEAN ESTE PERSOANA RESPECTIVĂ/ (SK) VO VEREJNEJ LISTINE, KU KTOREJ JE TENTO FORMULAR PRIPOJENÝ, SA NEUVÁDZA ŽIADNE ODSÚDENIE DOTKNUTEJ OSOBY V REGISTRI TRESTOV ČLENSKÉHO ŠTATU, KTORÉHO ŠTÁTNYM PRÍSLUŠNÍKOM JE DANÁ OSOBA/ (SL) V JAVNI LISTINI, KI JE PRILOŽEN TA OBRAZEC, NI NAVEDENA NOBENA OBSODBA V ZVEZI Z ZADEVNO OSEBO V KAZENSKI EVIDENCI DRŽAVE ČLANICE, KATERE DRŽAVLJANSTVO IMA TA OSEBA/ (FI) YLEISESSA ASIAKIRJASSA, JOHON TÄMÄ LOMAKE LIITETAAN, EI OLE MAINITTA ASIANOMAISTA HENKILÖÄ KOSKEVISTA TUOMIOISTA SEN JÄSENVALTION RIKOSREKISTERISSÄ, JONKA KANSALAINEN HENKILÖ ON/ (SV) I DEN OFFICIELLA HANDLING TILL VILKEN DETTA FORMULÄR ÄR BIFOGAT NÄMNS INGEN DOMPÅGRÄT OM DOM MOT DEN BERÖRDA PERSONEN I KRIMINALREGISTRET I DEN MEDLEMSSTAT DÄR DENNA PERSON ÄR MEDBORGARE

6 (BG) ПОЛЕ ЗА ПОДПИС/ (ES) RECUADRO PARA LA FIRMA/ (CZ) POLE PRO PODPIS/ (DA) UNDERSKRIFTSFELT/ (DE) UNTERSCHRIFTENFELD/ (ET) ALLKIRJALAHTER/ (EL) ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΟ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ/ (EN) SIGNATURE BOX/ (FR) CADRE POUR LA SIGNATURE/ (GA) BOIRCÍ DON SÍNIÚ/ (HR) POLJE ZA POTPIS/ (IT) RIQUADRO PER LA FIRMA/ (LV) PARAKSTA LAUKS/ (LT) PARAŠO LAUKELIS/ (HU) AZ ALÁÍRÁS SZÖVEGDOBOZA/ (MT) KAXXA TAL-FIRMAR/ (NL) VAK VOOR DE HANDTEKENING/ (PL) POLE PODPISU/ (PT) ESPAÇO DESTINADO À ASSINATURA/ (RO) SEMNĂTURA/ (SK) KOLÓNKA NA PODPIS/ (SL) POLJE ZA PODPIS/ (FI) ALLEKIRJOITUSKENTTÄ/ (SV) RUTA FÖR UNDERTECKNANDE

6.1 (BG) ФАМИЛИОН И ИМЕ(ТА) И СОБСТВЕНОТО ИМЕ(ТО) НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) APELLIDO(S) Y NOMBRE(S) DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) PŘÍJMENÍ A JMÉNO (JMÉNA) ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) EFTERNAVN(E) OG FORNAVN(E) PÅ DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) FAMILIENNAME(N) UND VORNAME(N) DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU EESNIMI(-NIMED) JA PEREKONNANIMI (-NIMED) (EL) ΕΠΩΝΥΜΟ(-Α) ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ(-ΤΑ) ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) SURNAME(S) AND FORENAME(S) OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) NOM(S) ET PRÉNOM(S) DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) SLOINNE ISLONNTEI AGUS CEADAINM (CEADAINMNEACHA) AN OIFIGIGH A DÉ SIGH AN FHORM SEO (HR) PREZIME(NA) I IME(NA) SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) COGNOME(I) E NOME(I) DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU (LV) UN VĀRDS(-I) (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAVARDĖ(-ės) IR VARDAS (-AI) (HU) A FORVANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ CSALÁDI NEVE(I) ÉS UTÓNEVE(I) (MT) KUNJOM(KUNJOMIJIET) U ISEM(ISMUJIET) TAL-UFFICJAL LI FAREĠ DIN IL-FORMOLA (NL) NA(A)M(EN) EN VOORNA(A)M(EN) VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) NAZWISKO(-A) I IMIĘ (IMIONA) URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) APELIDO(S) E NOME(S) PRÓPRIO(S) DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) NUMELE SI PRENUMELE FUNCTIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) PRIEZVISKO(-A) A MENO(-A) ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) PRIMEK(PRIMKI) IN IME(NA) URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAMAAN VIRKAMIEHEN SUKUNIMI (-NIMET) JA ETUNIMI (-NIMET) (SV) EFTERNAMN OCH FORNAMN PÅ DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.2 (BG) ДЛЪЖНОСТ НА ДЛЪЖНОСТНОТО ЛИЦЕ, ИЗДАЛО НАСТОЯЩОТО УДОСТОВЕРЕНИЕ (ES) CARGO DEL FUNCIONARIO QUE EXPIDIÓ ESTE IMPRESO (CZ) FUNKCE ÚŘEDNÍKA, KTERÝ VYDAL TENTO FORMULÁŘ (DA) STILLING — DEN EMBEDSMAND, DER HAR UDSTEDT DENNE FORMULAR (DE) STELLUNG DES BEAMTEN, DER DIESES FORMULAR AUSGESTELLT HAT (ET) KAESOLEVA VORMI VÄLJASTANUD AMETNIKU AMETIKOHT (EL) ΘΕΣΗ ΤΟΥ/ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΣΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ (EN) POSITION OF THE OFFICIAL WHO ISSUED THIS FORM (FR) POSTE DU FONCTIONNAIRE QUI A DÉLIVRÉ LE PRÉSENT FORMULAIRE (GA) POST AN OIFIG GH A DÉ SIGH AN FHORM SEO (HR) FUNKCIJA SLUŽBENIKA KOJI JE IZDAO OVAJ OBRAZAC (IT) POSIZIONE DEL FUNZIONARIO CHE HA RILASCIATO IL PRESENTE MODULO (LV) AMATPERSONAS KURA IZDEVUSI ŠO VEIDLAPU AMATS (LT) ŠIĄ FORMĄ IŠDAVUSIO PAREIGŪNO PAREIGOS (HU) A FORVANYOMTATVÁNYT KIÁLLÍTÓ TISZTVISELŐ BEOSZTÁSA (MT) KARIGA TAL-UFFICJAL LI FAREĠ DIN IL-FORMOLA (NL) FUNCTIE VAN DE AMBTENAAR DIE DIT FORMULIER HEEFT AFGEGEVEN (PL) STANOWISKO URZĘDNIKA, KTÓRY WYDAŁ NINIEJSZY FORMULARZ (PT) CARGO DO FUNCIONÁRIO QUE EMITIU O PRESENTE FORMULÁRIO (RO) POZIȚIA FUNCȚIONARULUI CARE A EMIS PREZENTUL FORMULAR (SK) FUNKCIA ÚRADNÍKA, KTORÝ VYDAL TENTO FORMULÁR (SL) POLOŽAJ URADNIKA, KI JE IZDAL TA OBRAZEC (FI) TÄMÄN LOMAKKEEN ANTAMAAN VIRKAMIEHEN ASEMA (SV) BEFATTNING FÖR DEN TJÄNSTEMAN SOM HAR UTFÄRDAT DETTA FORMULÄR

6.3 (BG) ДАТА (ДД.ММ.ГГГГ) НА ИЗДАВАНЕ (ES) FECHA (DD/MM/AAAA) DE EXPEDICIÓN (CZ) DATUM (DD.MM.RRRR) VYDÁNÍ (DA) UDSTEDELSESDATO (DD/MM/ÅÅÅÅ) (DE) AUSSTELLUNGSDATUM (TT.MM.JJJJ) (ET) VÄLJAANDMISE KUUPÄEV (PP.KK.AAAA) (EL) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (ΗΗ/ΜΜ/ΕΕΕΕ) ΕΚΔΟΣΗΣ (EN) DATE (DD/MM/YYYY) OF ISSUE (FR) DATE (JJ/MM/AAAA) DE DÉLIVRANCE (GA) DÁTA (LL/MM/BBBB) EISIUNA (HR) DATUM (DD/MM/GGGG) IZDAVANJA (IT) DATA DI RILASCIO (GG/MM/AAAA) (LV) IZDOŠANAS DATUMS (DD/MM/GGGG) (LT) ŠIOVINIO DATA (DD.MM.MMMM) (HU) A KIÁLLÍTÁS DÁTUMA (ÉÉÉÉ-HH-NN) (MT) DATA (JJ/XX/SSSS) TAL-ĦRUĠ (NL) DATUM (DD-MM-JJJJ), VAN AFGIFTE (PL) DATA (DD/MM/RRRR) WYDANIA (PT) DATA DE EMISSÃO (DD/MM/AAAA) (RO) DATA (ZZ/LL/AAAA) EMITERII (SK) DÁTUM (DD.MM.RRRR) VYDANIA (SL) DATUM (DD.MM.LLLL) IZDAJE (FI) ANTAMISPÄIVÄ (PP.KK.VVVV) (SV) DATUM (DD.MM.ÅÅÅÅ) FÖR UTFÄRDANDE

6.4 (BG) ПОДПИС (ES) FIRMA (CZ) PODPIS (DA) UNDERSKRIFT (DE) UNTERSCHRIFT (ET) ALLKIRI (EL) ΥΠΟΓΡΑΦΗ (EN) SIGNATURE (FR) SIGNATURE (GA) SÍNIÚ (HR) POTPIS (IT) FIRMA (LV) PARAKSTS (LT) PARAŠAS (HU) ALÁÍRÁS (MT) FIRMA (NL) HANDTEKENING (PL) PODPIS (PT) ASSINATURA (RO) SEMNĂTURA (SK) PODPIS (SL) PODPIS (FI) ALLEKIRJOITUS (SV) NAMNTECKNING

6.5 (BG) ПЕЧАТ ИЛИ ШЕМПЕЛ (ES) SELLO O TIMBRE (CZ) PEČEŤ NEBO RAZÍTKO (DA) SEGL ELLER STEMPEL (DE) SIEGEL ODER STEMPEL (ET) PITSER VÕI TEMPEL (EL) ΣΦΡΑΓΙΔΑ (EN) SEAL OR STAMP (FR) SCEAU OU TIMBRE (GA) SEALA NÓ STAMPA (HR) ŽIG ILI PEČAT (IT) BOLLO O TIMBRO (LV) ZĪMOGS VAI SPIEDOGS (LT) SPAUDAS ARBA ANTSPAUDAS (HU) PECSET VAGY BÉLYEGZŐLENYOMAT (MT) SIGILL JEW TIMBRU (NL) ZEGEL OF STEMPEL (PL) PIECZĘĆ LUB STEMPEL (PT) SELO OU CARIMBO (RO) ȘTAMPILĂ SAU ȘTAMPILA (SK) PEČIATKA ALEBO ODTLAČOK PEČIATKY (SL) PEČAT ALI ŽIG (FI) SINETTI TAI LEIMA (SV) SIGILL ELLER STAMPEL

8

Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела

8a

Решение на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (2001/470/ЕО)

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 28 май 2001 година

за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела

(2001/470/ЕО)

(ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25)

Изменено със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Решение № 568/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година	L 168	35	30.6.2009 г.

▼B

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 28 май 2001 година

за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела

(2001/470/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, букви в) и г), член 66 и член 67, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че:

(1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива Съюза като пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в рамките на което е гарантирано свободното движение на хора.

(2) Постепенното създаване на такава зона и правилното функциониране на вътрешния пазар е свързано с необходимостта от подобряване, опростяване и ускоряване на ефективното съдебно сътрудничество между държавите-членки по граждански и търговски дела.

(3) Планът за действие на Съвета и Комисията за най-ефективно изпълнение на разпоредбите на Амстердамския договор относно създаване на зона на свобода, сигурност и правосъдие ([4]), приет от Съвета на 3 декември 1998 г. и одобрен от Европейския съвет на 11 и 12 декември 1998 г., отчита, че засилването на съдебното сътрудничество по граждански дела е основополагащ етап в създаването на Европейско съдебно пространство, което ще донесе трайни предимства за всеки гражданин на Европейския съюз.

(4) Една от мерките, предвидени в параграф 40 от плана за действие, е свързана с проучване на възможностите за разширяване на концепцията за Европейска съдебна мрежа по наказателни дела, с цел включване на гражданските дела в нейния обхват.

(5) Заключенията на специалния Европейски съвет, състоял се в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г., препоръчват създаване на лесно достъпна информационна система, поддържана и актуализирана от Мрежа от компетентни национални органи.

([1]) ОВ C 29 E, 30.1.2001 г., стр. 281.
([2]) Становище от 5 април 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([3]) ОВ C 139, 11.5.2001 г., стр. 6.
([4]) ОВ C 19, 23.1.1999 г., стр. 1.

▼B

(6) С оглед подобряване, опростяване и ускоряване на ефективното съдебно сътрудничество между държавите-членки по граждански дела е необходимо на общностно равнище да се създаде мрежова структура за сътрудничество – Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

(7) Тази материя попада в приложното поле на членове 65 и 66 от Договора и мерките, свързани с нея, следва да се предприемат в съответствие с член 67.

(8) За да се осигури изпълнението на целите на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, разпоредбите, регламентиращи нейното изграждане следва да бъдат предвидени в задължителен инструмент на общностното право.

(9) Целите на предложеното сътрудничество, а именно подобряване на ефективното съдебно сътрудничество между държавите-членки и ефективния достъп до правосъдие на лицата, които са страни по презгранични съдебни спорове, не могат да бъдат достатъчно добре постигнати от държавите-членки, и поради тази причина, предвид обхвата и ефекта от предвижданото действие, могат да бъдат по-успешно осъществени на равнище Общност, Общността може да предприема мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, установен в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(10) Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, учредена с настоящото решение, има за цел да способства за съдебното сътрудничество между държавите-членки по граждански и търговски дела, както в областите на приложение на действащи актове на общностното право, така и в области, понастоящем неуредени от такива правни актове.

(11) В някои конкретни области механизми за сътрудничество са вече предвидени от актовете на правото на Общността или на международното право, регламентиращи съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела. Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела няма за цел да замени тези актове и следва да функционира съгласувано с тях. Поради това настоящото решение не засяга актовете на общностното или международното право, регламентиращи съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела.

(12) Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела следва да бъде създадена на етапи, на основата на най-тясно сътрудничество между Комисията и държавите-членки. Тя трябва да е годна да използва възможностите на модерните комуникационни и информационни технологии.

(13) За да изпълни целите си, Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела трябва да бъде подпомагана от звена за контакт, определени от държавите-членки, и да се осигури пълноценното участие на националните органи, снабдени с нарочни правомощия да осъществяват съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела. От ключово значение за функционирането на мрежата е поддържането на контакти и провеждането на редовни срещи между тези органи.

▼B

(14) Изключително важно е усилията за създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие да донесат трайни предимства за лицата, които са страни по презгранични съдебни спорове. Не по-малко важно е Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела да подобри достъпа до правосъдие. За тази цел, като използва информацията, предоставена и актуализирана от звената за контакт, мрежата трябва постепенно да изгради достъпна за обществеността и специалистите информационна система.

(15) Настоящото решение не е пречка за предоставяне и на обществеността на непредвидена в него информация, в рамките на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела. В този смисъл изброяването в дял III не трябва да се смята за изчерпателно.

(16) Обработката на информация и данни следва да се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и на свободното движение на такива данни ([1]) и Директива 97/66/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 15 декември 1997 г. относно обработването на лични данни и защитата на личността и личния живот в телекомуникационния сектор ([2]).

(17) За да се гарантира, че Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела е ефективен инструмент, прилага най-добрата практика в съдебното сътрудничество и вътрешното си функциониране и отговаря на обществените очаквания, трябва да се вземат мерки за извършване на периодични оценки и изготвяне на предложения за внасяне на необходимите промени.

(18) Обединеното кралство и Ирландия, в съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и Договора за създаване на Европейската общност, са заявили желанието си да вземат участие в приемането и прилагането на настоящото решение.

(19) Дания, в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и Договора за създаване на Европейската общност, не участва в приемането на настоящото решение и, следователно, то не е обвързващо нито приложимо спрямо тази държава,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
([2]) ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 1.

▼B

ДЯЛ I

ПРИНЦИПИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА СЪДЕБНА МРЕЖА ПО ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ ДЕЛА

Член 1

Създаване

1. По силата на настоящото решение, между държавите-членки се създава Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела, наричана по-долу „Мрежата“.

2. По смисъла на настоящото решение изразът „държави-членки“ означава държавите-членки, с изключение на Дания.

Член 2

Състав

1. Мрежата се състои от:

а) звена за контакт, определени от държавите-членки в съответствие с параграф 2;

б) централни звена и централни органи, предвидени в правни актове на Общността, актове на международното право, по които държавите-членки са страни или разпоредби на вътрешното право на държавите-членки в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела;

▼M1

в) магистратите за връзка, спрямо които се прилага Съвместно действие 96/277/ПВР от 22 април 1996 г. относно рамката за обмен на магистрати за връзка, за подобряване на съдебното сътрудничество между държавите-членки на Европейския съюз [1], доколкото те разполагат с правомощия в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела;

▼B

г) всеки друг компетентен съдебен или административен орган с правомощия в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, чието участие в Мрежата съответната държава-членка смята за полезно;

▼M1

д) професионалните организации, които представляват на национално равнище в държавите-членки упражняващите юридически професии, които участват пряко в прилагането на общностни и международни правни инструменти в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела.

▼B

2. Всяка държава-членка определя звено за контакт. Всяка държава-членка може обаче да определи ограничен брой други звена за контакт, ако намери за необходимо, на основание съществуването на отделни правни системи, вътрешното разпределение на компетентността, задачите, които ще бъдат възложени на звената за контакт или с цел да установи преки връзки между съдебни органи, които разглеждат често презгранични съдебни спорове, с дейностите на звената за контакт.

[1] ОВ L 105, 27.4.1996 г., стр. 1.

▼B

Държавите-членки, които са определили повече от едно звено за контакт, установяват подходящи механизми за координиране на дейността на тези звена.

▼M1

Ако определеното съгласно настоящия параграф звено за контакт не е съдия, съответната държава-членка осигурява ефективна връзка с националните съдебни органи. За да се улесни това, всяка държава-членка може да определи съдия, който да съдейства при изпълнението на тази функция. Съдията е член на Мрежата.

2а. Държавите-членки осигуряват на звената за контакт достатъчно и подходящи средства под формата на човешки и финансови ресурси и съвременни средства за комуникация, така че да могат адекватно да изпълняват възложените им задачи като звена за контакт.

▼B

3. Държавите-членки посочват органите по букви б) и в) от параграф 1.

4. Държавите-членки определят органите по буква г) от параграф 1.

▼M1

4а. Държавите-членки определят професионалните организации, посочени в параграф 1, буква д). За тази цел те получават съгласието на съответните професионални организации да участват в Мрежата.

Когато в дадена държава-членка съществуват няколко професионални организации, които представляват в национален план една юридическа професия, тази държава-членка осигурява подходящо представителство на съответната професия в рамките на Мрежата.

5. В съответствие с член 20, държавите-членки нотифицират на Комисията наименованията и пълните адреси на органите по параграфи 1 и 2 от настоящия член, като посочват:

▼B

а) комуникационните средства, поставени на тяхно разположение;

б) езиковите умения на персонала им; и

▼M1

в) когато е уместно, техните специфични функции в Мрежата, включително, когато има повече от едно звено за контакт, техните конкретни правомощия.

▼B

Член 3

Задачи и дейности на Мрежата

1. Мрежата изпълнява следните задачи:

а) подпомагане на съдебното сътрудничество между държавите-членки по граждански и търговски дела, включително разработване, постепенно изграждане и актуализиране на информационна система за участниците в Мрежата;

▼M1

б) улесняване на ефективния достъп до правосъдие, чрез предоставяне на информация за действието на общностните и международните правни инструменти в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела.

▼B

2. Без да се засягат други актове на общностното или международното право, които регламентират съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, Мрежата развива дейностите си, по-специално за следните цели:

а) безпрепятствено функциониране на процедурите с презграничен ефект и подпомагане изпълнението на молби за съдебно сътрудничество между държавите-членки, в частност в случаите, които не са уредени от актове на общностното или международното право;

▼M1

б) ефективно и практическо прилагане на действащите общностни правни инструменти или конвенции между две или повече държави-членки.

По-специално, когато е приложимо правото на друга държава-членка, съдилищата или компетентните по въпроса органи могат да се обърнат към Мрежата, за да получат информация относно съдържанието на това право;

в) изграждане, поддържане и популяризиране на информационна система за обществеността относно съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела в Европейския съюз относно съответните общностни и международни правни инструменти и относно националното право на държавите-членки, особено за достъпа до правосъдие.

Основният източник на информация е уебсайтът на Мрежата, който съдържа актуализирана информация на всички официални езици на институциите на Европейския съюз.

▼B

Член 4

Начин на функциониране на Мрежата

Мрежата изпълнява поставените пред нея задачи, по-специално по следните начини:

1. като подпомага необходимите контакти между органите на държавите-членки, посочени в член 2, параграф 1 с оглед изпълнение на задачите, посочени в член 3;

2. като организира редовни срещи на звената за контакт и участниците в Мрежата в съответствие с правилата, предвидени в дял II;

3. като събира и актуализира информацията относно съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела и правните системи на държавите-членки, предвидена в дял III, в съответствие с правилата, предвидени в този дял;

Член 5

Звена за контакт

1. Звената за контакт са поставени на разположение на органите, посочени в член 2, параграф 1, букви от б) до г) с оглед изпълнение на задачите, посочени в член 3.

▼B

Звената за контакт са поставени също така на разположение на местните съдебни власти в съответните държави-членки за същите цели, в съответствие с правилата, приети от всяка държава-членка.

▼M1

2. По-специално, звената за контакт:

а) гарантират, че местните съдебни органи получават обща информация относно общностните и международните правни инструменти в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела. По-специално, те правят необходимото за популяризирането на Мрежата, както и нейния уебсайт, сред местните съдебни органи;

б) предоставят на останалите звена за контакт, на органите, посочени в член 2, параграф 1, букви б)—г), и на местните съдебни органи в техните собствени държави-членки информацията, необходима за доброто съдебно сътрудничество между държавите-членки в съответствие с член 3, за да ги подпомогнат в изготвянето на годни за изпълнение молби за съдебно сътрудничество и в установяването на най-подходящите преки контакти;

в) предоставят цялата информация за улесняване прилагането на правото на друга държава-членка, приложимо съгласно общностен или международен правен инструмент. За тази цел звеното за контакт, до което е изпратена такава молба, може да разчита на подкрепата на някой от другите органи в своята държава-членка, посочени в член 2, за предоставяне на исканата информация. Информацията, която се съдържа в отговора, не обвързва звената за контакт, нито консултираните органи, нито органа, който е отправил молбата;

г) търсят решения на проблеми, възникнали по повод молби за съдебно сътрудничество, без да се засяга параграф 4 от настоящия член и член 6;

д) подпомагат координацията на обработването на молбите за съдебно сътрудничество в съответните държави-членки, и по-специално в случаите, когато няколко молби от съдебните органи в тази държава-членка следва да бъдат изпълнени в друга държава-членка;

е) допринася за информирането на обществеността като цяло чрез уебсайта на Мрежата относно съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела в Европейския съюз, относно съответните общностни и международни правни инструменти и относно националното право на държавите-членки, особено за достъпа до правосъдие;

ж) сътрудничат в организацията на срещите и участват в тези от тях, посочени в член 9;

з) подпомагат изготвянето и актуализирането на информацията, посочена в дял III, и по-специално на информационната система за обществеността в съответствие с правилата, предвидени в посочения дял;

и) осигуряват координацията между членовете на Мрежата на национално равнище;

й) на всеки две години изготвят доклад относно дейността си, включително където е подходящо, най-добри практики в Мрежата, който представят на среща на членовете на Мрежата, като обръщат специално внимание на възможностите за усъвършенстване на Мрежата.

▼B

3. Ако звено за контакт получи молба за предоставяне на информация от друг участник в Мрежата, която не може да удовлетвори, то следва да препрати молбата до компетентното звено за контакт или участник в Мрежата. Звеното за контакт остава на разположение за оказване на необходимата помощ за последващи контакти.

4. В области, в които определянето на органи, осъществяващи съдебното сътрудничество, е вече уредено от актове на общностното или международното право, регламентиращи съдебното сътрудничество, звената за контакт адресират молбите до тези органи.

▼M1

Член 5а

Професионални организации

1. За да допринесат за изпълнението на предвидените в член 3 задачи, звената за контакт установяват подходящи контакти с професионалните организации, посочени в член 2, параграф 1, буква д) в съответствие с правилата, които предстои да бъдат определени от всяка държава-членка.

2. По-специално контактите, посочени в параграф 1, могат да включват следните дейности:

а) обмяна на опит и информация относно ефективното и практическо прилагане на общностните и международни инструменти;

б) сътрудничество при подготовката и актуализирането на информационните брошури, посочени в член 15;

в) участие на професионалните организации в подходящи срещи.

3. Професионалните организации не могат да изискват от звената за контакт информация за конкретни случаи.

▼B

Член 6

Компетентни органи по смисъла на актовете на общностното или международното право, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела

1. Участието в Мрежата на компетентни органи, които са предвидени в актове на общностното или международното право, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, се осъществява без да се засягат правомощията, предоставени на тези органи от правния акт, който урежда тяхната дейност.

Контактите с Мрежата не засягат редовните или извънредни контакти, които се осъществяват между тези органи.

2. Във всяка държава-членка органите, които са предвидени в актове на общностното или международното право, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела и звената за контакт в рамките на Мрежата осъществяват редовен обмен на възгледи и контакти, с оглед максимално широко разпространяване на техния практически опит.

▼M1

За тази цел всяка държава-членка гарантира че, в съответствие с процедурите, които тя предстои да определи, звеното (звената) за контакт в рамките на Мрежата и компетентните органи разполагат с необходимите средства, за да се срещат редовно.

▼B

3. Звената за контакт, включени в Мрежата, са на разположение на органите, предвидени в актове на общностното или международното право, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, и им оказват всякакво съдействие.

Член 7

Езикови умения в звената за контакт

▼M1

За да се улесни практическото функциониране на Мрежата, всяка държава-членка гарантира, че звената за контакт разполагат с достатъчни познания по официален език на институциите на Европейския съюз, различен от техния собствен език, с оглед необходимостта да осъществяват контакти със звена за контакти в други държави-членки.

▼B

Държавите-членки подпомагат и насърчават специализираното чуждоезиково обучение за персонала на звената за контакт и подпомагат обмена на персонал между звената за контакт в държавите-членки.

▼M1

Член 8

Обработка на молби за съдебно сътрудничество

1. Звената за контакт отговарят на всички отправени до тях молби без отлагане и най-късно в срок от петнадесет дни от получаване на молбата. Ако някое звено за контакт не е в състояние да отговори на молбата в срок, то информира накратко за това лицето, подало молбата, като посочва срока, който счита, че ще му бъде необходим, за да отговори, и като има предвид, че по правило този срок не надхвърля тридесет дни.

2. За да отговорят по най-ефикасния и бърз начин на молбите, посочени в параграф 1, звената за контакт използват най-подходящите технологични средства, които държавите-членки са предоставили на тяхно разположение.

3. Комисията поддържа защитéн електронен регистър с ограничен достъп на молбите за съдебно сътрудничество и отговорите, посочени в член 5, параграф 2, букви б), в) г) и д). Звената за контакт гарантират, че информацията, необходима за изграждането и функционирането на регистъра се предоставя редовно на Комисията.

4. Комисията предоставя на звената за контакт информация относно статистиката за молбите за съдебно сътрудничество и отговорите, посочени в параграф 3, най-малко един път на шест месеца.

▼B

ДЯЛ II

СРЕЩИ НА УЧАСТНИЦИТЕ В МРЕЖАТА

▼M1

Член 9

Срещи на звената за контакт

1. Звената за контакт, които участват в Мрежата, се срещат най-малко веднъж на всеки шест месеца, в съответствие с член 12.

2. На тези срещи всяка държава-членка се представлява от едно или повече звена за контакт, които могат да се придружават от други участници в Мрежата, но броят на представителите на всяка държава-членка не може да превишава шест.

▼B

Член 10

Предназначение на редовните срещи на звената за контакт

1. Предназначението на редовните срещи на звената за контакт е:

а) да дадат възможност на звената за контакт да се опознаят взаимно и да обменят опит, в частност относно функционирането на Мрежата;

б) да предоставят платформа за обсъждане на практически и правни проблеми, с които държавите-членки са се сблъскали при осъществяване на съдебното сътрудничество, по-специално във връзка с прилагането на мерките, приети от Общността;

в) да се формулира най-добрата практика в съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела и да се осигури разпространението на съответната информация в Мрежата;

г) да се осъществява обмен на данни и гледища, в частност по отношение на структурата, организацията и съдържанието и достъпа до наличната информация, предмет на уреждане в дял III;

д) да се изработят указания за постепенно изготвяне и разпространение на брошурите с практическа информация, предвидени в член 15, в частност с оглед на материята, която трябва да бъде обхваната и формата на тези информационни документи;

е) да се идентифицират конкретни инициативи, освен споменатите в дял III, които преследват сходни цели.

2. Държавите-членки организират осъществяването на обмен на опит относно функционирането на специалните механизми за сътрудничество, предвидени в актове на общностното и международното право, в рамките на срещите между звената за контакт.

Член 11

Срещи на участниците в Мрежата

1. Провеждат се срещи, открити за всички участници в Мрежата, които им дават възможност да се опознаят взаимно и да обменят опит, и предоставят платформа за дискусии върху възникналите проблеми от практическо и правно естество и за решаване на конкретни въпроси.

Могат да се провеждат и срещи по конкретни поводи.

▼B

2. Срещите се свикват, при необходимост, в съответствие с член 12.

3. Комисията, в тясно сътрудничество с Председателството на Съвета и държавите-членки, определя максималния брой участници във всяка среща.

▼M1

Член 11а

Участие на наблюдатели в срещите на Мрежата

1. Без да се засяга член 1, параграф 2, Дания може да бъде представлявана на срещите, посочени в членове 9 и 11.

2. Присъединяващите се държави и държавите кандидатки могат да бъдат поканени да участват в тези срещи като наблюдатели. Трети държави, страни по международни споразумения относно съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, сключени от Общността, също могат да бъдат поканени да присъстват като наблюдатели на някои от срещите на Мрежата.

3. Всяка държава наблюдател може да бъде представлявана на тези срещи от едно или няколко лица, без да надхвърля ограничението от трима представители за държава.

▼B

Член 12

Организация и провеждане на срещите на участниците в Мрежата

1. Комисията, в тясно сътрудничество с председателството на Съвета и с държавите-членки, свиква срещите, предвидени в членове 9 и 11. Комисията председателства тези срещи и осигурява административното им обслужване.

2. Преди всяка среща Комисията изготвя проект за дневен ред при съгласуване със Съвета и консултиране с държавите-членки чрез съответните звена за контакт.

3. Приетият дневен ред се съобщава на звената за контакт преди провеждането на срещата. Звената могат да изискват внасяне на промени или нови точки в дневния ред.

4. След всяка среща Комисията изготвя протокол, който предоставя на звената за контакт.

5. Срещите на звената за контакт и участниците в Мрежата могат да се провеждат във всяка държава-членка.

▼M1

Член 12а

Връзки с други мрежи и международни организации

1. Мрежата поддържа връзки и обменя опит и най-добри практики с другите европейски мрежи, които имат същите цели, като Европейската съдебна мрежа по наказателноправни въпроси. Мрежата също поддържа връзки с Европейската мрежа за съдебно обучение с оглед насърчаване, ако е подходящо и без да се засягат националните практики, на обучението в областта на съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, организирано в полза на местните съдебни органи в държавите-членки.

▼M1

2. Мрежата поддържа връзки с мрежата на Европейските потребителски центрове (ECC-Net). По-специално, за предоставяне на обща информация относно начина, по който действието на общностните и международни правни инструменти улеснява достъпа на потребителите до правосъдие, звената за контакт от Мрежата са на разположение на членовете на мрежата ECC-Net.

3. За да изпълни задачите, посочени в член 3 относно международните правни инструменти в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, Мрежата поддържа контакти и обменя опит с други мрежи за съдебно сътрудничество, създадени между трети държави, и с международните организации, които насърчават международното съдебно сътрудничество.

4. Комисията, в тясно сътрудничество с председателството на Съвета и с държавите-членки, отговаря за изпълнението на разпоредбите на настоящия член.

ДЯЛ III

ИНФОРМАЦИЯ, НАЛИЧНА В МРЕЖАТА, И ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЯНА НА ОБЩЕСТВЕНОСТТА

▼B

Член 13

Информация, разпространявана в Мрежата

1. Информацията, разпространявана в Мрежата, включва:

а) информацията, посочена в член 2, параграф 5;

б) всякаква друга информация, която звената за контакт намират полезна за правилното функциониране на Мрежата;

▼M1

в) информацията, посочена в член 8.

▼B

2. За целите на параграф 1, Комисията постепенно изгражда електронна система за обмен на информация с повишено ниво на сигурност и ограничен достъп, като се консултира със звената за контакт.

▼M1

Член 13а

Предоставяне на обща информация на обществеността

Мрежата допринася за предоставянето на обща информация на обществеността посредством най-подходящите технически средства с цел осведомяването ѝ за съдържанието и действието на общностните или международните правни инструменти в областта на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела.

За тази цел и без да се засягат разпоредбите на член 18, звената за контакт осигуряват популяризирането сред обществеността на информационната система, посочена в член 14.

▼B

Член 14

Информационна система за обществеността

1. В съответствие с членове 17 и 18 се изгражда постепенно Интернет-базирана информационна система, която включва Интернет-страницата на Мрежата.

2. Информационната система се състои от следните елементи:

а) актове на правото на Общността, действащи или в процес на подготовка, които са свързани със съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела;

б) национални мерки за прилагане в отделните държави-членки на действащите правни актове, посочени в буква а);

в) действащи актове на международното право, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела, по които държавите-членки са страни, и декларации и резерви, направени по такива актове;

г) елементи от съдебната практика на Общността, отнасящи се до съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела;

д) информационните брошури, предвидени в член 15.

3. За целите на достъпа до информацията, посочена в член 2 букви от а) до г), Мрежата включва, при необходимост, на своята Интернет-страница хиперврзки до други страници, на които е публикувана съответната информация.

4. Официалната страница на Мрежата също така улеснява достъпа до сходни инициативи за обществена информация, посветени на теми, свързани с предмета на дейност на Мрежата, както и до Интернет-страници, съдържащи информация за правните системи на държавите-членки.

Член 15

Информационни брошури

1. Информационните брошури са посветени приоритетно на въпроси, свързани с достъпа до правосъдие в държавите-членки и включват информация относно процедурите за завеждане на дела пред съдилищата и за получаване на правна помощ, без да се пренебрегват други инициативи на Общността, на които Мрежата отделя дължимото внимание.

2. Информационните брошури са кратки и с практична насоченост. Те се съставят на достъпен език и съдържат практическа информация, предназначена за обществеността. Те се изготвят постепенно и обхващат задължително следните теми:

а) принципи на правната и съдебната система в държавите-членки;

б) процедури за завеждане на дела пред съдилищата, поставяйки акцент върху исковете на малка стойност, и последващи съдебни процедури, включително възможности и процедури за обжалване;

в) условия и процедури за получаване на правна помощ, включително информация за целите и задачите на неправителствените организации, които развиват дейност в тази област, като се отчитат постигнатите резултати в рамките на програмата Диалог с гражданите;

▼B

г) национални разпоредби, регламентиращи връчването на документи;

д) правила и процедури за принудително изпълнение на съдебни решения, постановени в други държави-членки;

е) възможности и процедури за получаване на временни средства за съдебна защита, с акцент върху насочването на принудително изпълнение върху имуществото на длъжника;

ж) алтернативни възможности за уреждане на спорове, с информация за националните центрове за информация и консултации към Мрежата на Общността за извънсъдебно уреждане на потребителски спорове;

з) организация и функциониране на юридическите професии.

4. В съдържанието на информационните брошури се включват, при необходимост, елементи от съдебната практика на държавите-членки.

5. Информационните брошури може да съдържат по-подробна информация, предназначена за специалисти.

Член 16

Актуализиране на информацията

Цялата информация, разпространявана в рамките на Мрежата и сред обществеността в съответствие с членове от 13 до 15, се актуализира редовно.

Член 17

Функция на Комисията в обществената информационна система

Комисията:

1. осъществява управлението на информационната система за обществеността;

2. изгражда, консултирайки се със звената за контакт, официална Интернет-страница на Мрежата, която се помества на Интернет-страницата на Комисията;

3. предоставя информация по конкретни аспекти на материалното и процесуалното право на Общността, вкл. съдебната практика на Общността, в съответствие с член 14;

4. а) взема мерки информационните брошури да се съставят в съгласуван формат и да съдържат цялата необходима, според мнението на участниците в Мрежата, информация;

▼M1

б) осигурява превода на официалните езици на институциите на Съюза на информацията относно съответните аспекти на общностното право и процедури, включително съдебната практика на Общността, както и превода на общите страници на информационната система и информационните брошури, посочени в член 15, и ги помества на уебсайта на Мрежата.

▼B

Член 18

Функция на звената за контакт в обществената информационна система

Звената за контакт правят необходимото:

1. информацията, необходима за изграждане и функциониране на информационната система, да бъде предоставена на Комисията;

▼B

2. да е точна информацията, която е включена в системата;

3. Комисията да бъде нотифицирана своевременно за всяка актуализация в момента, в който тя стане необходима;

4. информационните брошури в съответните държави-членки да бъдат ►M1 ———— ◄ изготвени в съответствие с правилата, посочени в член 10, параграф 1, буква д);

5. за организиране в съответните държави-членки на възможно най-широкото разпространение на информационните брошури, поместени на официалната Интернет-страница на Мрежата.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

▼M1

Член 19

Доклади

Не по-късно от 1 януари 2014 г., а след това на всеки три години, Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно дейностите на Мрежата. При необходимост, докладът се придружава от предложения, целящи адаптиране на настоящото решение, и включва информация относно дейностите на Мрежата, насочени към постигането на напредък в концепцията, разработването и реализирането на европейска система за електронно правосъдие, особено с оглед улесняване на достъпа до правосъдие.

Член 20

Нотифициране

Не по-късно от 1 юли 2010 г. държавите-членки нотифицират на Комисията информацията, посочена в член 2, параграф 5.

▼B

Член 21

Дата на прилагане

Настоящото решение се прилага от 1 декември 2002 г., с изключение на членове 2 и 20, които се прилагат от датата на съобщаване на решението на държавите-членки, към които е адресирано.

Адресати на настоящото решение са държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

9

Медиация по гражданскоправни и търговскоправни въпроси

9а

Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/52/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 май 2008 година

относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в) и член 67, параграф 5, второ тире от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора [2],

като имат предвид, че:

(1) Общността си е поставила за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се гарантира свободното движение на хора. За тази цел Общността трябва да приеме, наред с други, и мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси, които са необходими за правилното функциониране на вътрешния пазар.

(2) Достъпът до правосъдие е основен принцип и с оглед улесняването на по-добрия достъп до правосъдие на заседанието си в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет призова държавите-членки да създадат алтернативни, извънсъдебни процедури.

(3) През май 2000 г., Съветът прие заключения относно алтернативните способи за разрешаване на спорове, предвидени в гражданското и търговското право, като заяви, че установяването на основни принципи в тази област е важна стъпка към правилното развитие и действие на извънсъдебните процедури за разрешаване на спорове по гражданскоправни и търговскоправни въпроси с цел опростяване и подобряване на достъпа до правосъдие.

(4) През април 2002 г., Комисията представи Зелена книга за алтернативните способи за разрешаване на спорове по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, като направи преглед на съществуващото положение в областта на алтернативните способи за разрешаване на спорове в Европейския съюз и постави началото на широки консултации с държавите-членки и заинтересованите страни по възможни мерки за насърчаване използването на медиация.

(5) Целта да се осигури по-добър достъп до правосъдие като част от политиката на Европейския съюз за създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие следва да включва достъп както до съдебни, така и до извънсъдебни способи за разрешаване на спорове. Настоящата директива следва да допринася за правилното функциониране на вътрешния пазар, по-специално по отношение на предлагането на услуги по медиация.

(6) Медиацията може да предостави икономично и бързо извънсъдебно разрешаване на спорове по гражданскоправни и търговскоправни въпроси посредством процедури, пригодени за нуждите на страните. Съществува по-голяма вероятност споразуменията, постигнати в резултат на медиация, да бъдат доброволно спазвани, както и да спомогнат за запазването на приятелска и трайна връзка между страните. Тези ползи са още по-видими в ситуации, включващи презгранични елементи.

(7) За да се насърчи още повече използването на медиация и да се осигури предвидима правна рамка за страните, които използват медиацията, е необходимо да се въведе рамково законодателство, което в частност да уреди ключови аспекти на гражданския процес.

(8) Разпоредбите на настоящата директива следва да се прилагат единствено при медиация по презгранични спорове, но никоя от тях не следва да възпрепятства държавите-членки да прилагат тези разпоредби и при вътрешни процедури по медиация.

(9) Настоящата директива не следва да възпрепятства по никакъв начин използването на съвременни комуникационни технологии в процедурата по медиация.

---

[1] ОВ C 286, 17.11.2005 г., стр. 1.

[2] Становище на Европейския парламент от 29 март 2007 г. (ОВ C 27 E, 31.1.2008 г., стр. 129) и Обща позиция на Съвета от 28 февруари 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Европейския парламент от 23 април 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

(10) Настоящата директива следва да се прилага към процедури, в които две или повече страни по презграничен спор се опитват сами, на доброволни начала, да постигнат приятелско споразумение за разрешаване на техния спор с помощта на медиатор. Тя следва да се прилага към гражданскоправни и търговскоправни въпроси. Въпреки това директивата не следва да се прилага за права и задължения, по отношение на които страните не могат да вземат сами решения съгласно съответното приложимо право. Подобни права и задължения се срещат особено често в семейното и трудовото право.

(11) Настоящата директива не следва да се прилага към преддоговорни преговори, нито при процедури със съдебен характер като определени процедури за съдебно помирение, процедури по потребителски жалби, арбитраж и експертни решения, нито при процедури, в които лица или органи дават официална препоръка за разрешаването на спора, независимо дали препоръката е със задължителен или незадължителен характер.

(12) Настоящата директива следва да се прилага в случаи, когато съдът насочва страните към медиация или националното законодателство предвижда медиация. Освен това, доколкото един съдия може да действа като медиатор съгласно националното законодателство, настоящата директива следва да се прилага при медиация, осъществявана от съдия, който не участва в съдебно производство, свързано със спорния въпрос или въпроси. Настоящата директива обаче не следва да се прилага при опити от страна на сезирания съд или съдия да разреши спор в рамките на съдебно производство, отнасящо се до въпросния спор, или в случаите, когато сезираният съд или съдия иска съдействие или съвет от компетентно лице.

(13) Медиацията, предвидена в настоящата директива, следва да е доброволна процедура, в смисъл че страните сами отговарят за процедурата и могат да я организират както пожелаят и да я прекратят по всяко време. Въпреки това съгласно националното право следва да е възможно съдилищата да определят срокове за процедурата по медиация. Освен това съдилищата следва да могат да насочат вниманието на страните към възможността за медиация винаги когато е уместно.

(14) Никоя разпоредба на настоящата директива не следва да засяга национално законодателство, съгласно което използването на медиация е задължително или подлежи на стимули или санкции, при условие че подобно законодателство не възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система. Нищо в настоящата директива не следва да засяга съществуващите саморегулиращи се системи за медиация, доколкото те засягат аспекти, които не са обхванати от директивата.

(15) С цел осигуряване на правна сигурност настоящата директива следва да посочва коя дата следва да се взема предвид при определяне дали спорът, който страните се опитват да разрешат чрез медиация, е презграничен. При липса на писмено споразумение, в което се определя конкретна дата, следва да се счита, че страните се съгласяват да използват медиация в момента на предприемане на конкретно действие за започване на процедурата по медиация.

(16) За да се осигури необходимото взаимно доверие по отношение на поверителността, последиците за давностните срокове, признаването и изпълнението на постигнати в резултат на медиация споразумения, държавите-членки следва да насърчават по всякакви начини, които считат за подходящи, обучението на медиатори и въвеждането на ефективни механизми за контрол върху качеството на предоставяните услуги по медиация.

(17) Държавите-членки следва да определят такива механизми, които може да включват прибягване до пазарно ориентирани решения, и от тях не следва да се изисква да предоставят финансиране за тази цел. Механизмите следва да са насочени към запазване на гъвкавостта на процедурата по медиация и автономията на волята на страните и към гарантиране, че медиацията се осъществява по ефективен, безпристрастен и компетентен начин. Медиаторите следва да бъдат уведомени за съществуването на Европейски кодекс за поведение на медиатори, който също така следва да бъде на разположение на обществеността чрез Интернет.

(18) В областта на защита на потребителите Комисията прие препоръка [1] за установяването на минимални критерии за качество, което извънсъдебни органи, участващи в уреждане на потребителски спорове по взаимно съгласие, следва да предлагат на своите клиенти. Медиаторите и организациите, които попадат в приложното поле на препоръката, следва да бъдат насърчавани да спазват нейните принципи. За да се улесни разпространението на информация относно тези органи, Комисията следва да създаде база данни на извънсъдебните процедури, за които държавите-членки считат, че отговарят на принципите на тази препоръка.

(19) Медиацията не следва да се разглежда като по-неефективна алтернатива на съдебното производство поради обстоятелството, че спазването на постигнатите в резултат на медиация споразумения ще зависи от добрата воля на страните. Поради това държавите-членки следва да гарантират на страните по постигнато в резултат на медиация писмено споразумение, че на съдържанието му може да се придаде изпълнителна сила. Държава-членка следва да може да откаже да придаде изпълнителна сила на споразумение единствено когато съдържанието противоречи на нейното законодателство, включително нейното международно частно право, или нейното законодателство не предвижда изпълнителна сила на съдържанието на конкретното споразумение. Такъв би могъл да бъде случаят, когато посоченото в споразумението задължение е неизпълнимо по своето естество.

[1] Препоръка 2001/310/ЕО на Комисията от 4 април 2001 г. относно принципите за извънсъдебните органи, участващи в уреждането на потребителски спорове по взаимно съгласие (ОВ L 109, 19.4.2001 г., стр. 56).

(20) Съдържанието на постигнато в резултат на медиация споразумение, на което е придадена изпълнителна сила в държава-членка, следва да бъде признато и обявено за изпълняемо в останалите държави-членки в съответствие с приложимото право на Общността или националното законодателство. Това може да се осъществи, например, въз основа на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [1] или Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност [2].

(21) Регламент (ЕО) № 2201/2003 изрично предвижда, че за да подлежат на изпълнение в друга държава-членка, споразуменията между страните трябва да подлежат на изпълнение в държавата-членка, в която са сключени. Следователно ако съдържанието на споразумение, постигнато в резултат на медиация по въпрос от семейното право, не подлежи на изпълнение в държавата-членка, където е сключено споразумението и където е подадена молбата за придаване на изпълнителна сила, настоящата директива не следва да насърчава страните да заобикалят законодателството на тази държава-членка, като постигнат придаване на изпълнителна сила на споразумението си в друга държава-членка.

(22) Настоящата директива не следва да засяга правилата в държавите-членки относно изпълнението на споразуменията, постигнати в резултат на медиация.

(23) Поверителността при процедура по медиация е особено важна и поради това настоящата директива следва да предвиди минимална степен на съвместимост на гражданскопроцесуалните норми по отношение на защитата на поверителния характер на медиацията в последващо гражданско или търговско съдебно производство или арбитраж.

(24) С цел да се насърчи използването на медиация от страните, държавите-членки следва да гарантират, че нормите им относно давностните срокове не възпрепятстват страните да се обърнат към съд или към арбитраж, ако медиацията се окаже неуспешна. Държавите-членки следва да гарантират, че този резултат ще бъде постигнат, дори ако настоящата директива не хармонизира националните норми относно давностните срокове. Настоящата директива не следва да засяга разпоредби относно давностните срокове в международни споразумения, прилагани в държавите-членки, например в областта на транспортното законодателството.

(25) Държавите-членки следва да насърчават информирането на обществеността относно начините за свързване с медиатори и организации, които предлагат услуги по медиация. Те следва също така да насърчават практикуващите юристи да информират клиентите си за възможността за медиация.

(26) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество [3] държавите-членки се насърчават да изготвят за собствено ползване и в интерес на Общността свои таблици, които, доколкото е възможно, да илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги направят обществено достояние.

(27) Настоящата директива цели да насърчи зачитането на основните права и взема предвид принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз.

(28) Тъй като целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради тази причина може да бъде постигната по-успешно на общностно равнище поради мащаба или последиците на предлаганото действие, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(29) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Обединеното кралство и Ирландия уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящата директива.

(30) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящата директива, не е обвързвана с нея или с нейното прилагане,

[1] ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).
[2] ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2116/2004 (ОВ L 367, 14.12.2004 г., стр. 1).
[3] ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цел и приложно поле

1. Целта на настоящата директива е да улесни достъпа до алтернативно разрешаване на спорове и да насърчи приятелското уреждане на спорове посредством насърчаване използването на медиация и осигуряване на балансирано съотношение между медиацията и съдебното производство.

2. Настоящата директива се прилага при презгранични спорове по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, с изключение на въпроси, свързани с права и задължения, с които страните не могат свободно да се разпореждат според съответното приложимо право. В частност, тя не обхваща данъчни, митнически или административни въпроси, нито отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт („*acta iure imperii*“).

3. В настоящата директива понятието „държава-членка“ означава държавите-членки с изключение на Дания.

Член 2

Презгранични спорове

1. За целите на настоящата директива презграничен спор е спорът, при който поне една от страните е с местоживеене или обичайно местопребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка на местоживеене или обичайно местопребиваване на която и да е от другите страни към датата, на която:

а) страните се съгласяват да използват медиация след възникването на спора;

б) медиацията е разпоредена от съд;

в) съгласно националното законодателство възниква задължение да се използва медиация; или

г) към страните е отправена покана по смисъла на член 5.

2. Независимо от параграф 1, за целите на членове 7 и 8 презграничен е и този спор, при който след медиация между страните започва съдебно производство или арбитраж в държава-членка, различна от тази, в която страните са имали местоживеене или обичайно местопребиваване към датата, посочена в параграф 1, букви а), б) или в).

3. За целите на параграфи 1 и 2 местоживеенето се определя в съответствие с членове 59 и 60 от Регламент (ЕО) № 44/2001.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се използват следните определения:

а) „медиация“ означава структурирана процедура, независимо от нейното наименование или начина на позоваване, при която две или повече спорещи страни се опитват сами, на доброволни начала, да постигнат споразумение за разрешаване на спора между тях с помощта на медиатор. Тази процедура може да бъде започната от страните, предложена или разпоредена от съд, или предвидена от законодателството на държава-членка.

Понятието включва медиация, осъществявана от съдия, който не участва в съдебно производство, отнасящо се до въпросния спор. То изключва опитите от страна на сезирания съд или съдия да разреши спор в хода на съдебно производство по този спор.

б) „медиатор“ означава трето лице, което е помолено да осъществи медиация по ефективен, безпристрастен и компетентен начин, независимо от наименованието или професията на това трето лице в съответната държава-членка и от начина, по който третото лице е посочено или от него е поискано да осъществи медиация.

Член 4

Гарантиране на качеството на медиацията

1. Държавите-членки насърчават по всякакви начини, които считат за подходящи, разработването и спазването на доброволни кодекси за поведение от медиаторите и организациите, предоставящи услуги по медиация, както и на други механизми за ефективен контрол на качеството във връзка с предоставянето на услуги по медиация.

2. Държавите-членки насърчават първоначалното и допълнителното обучение на медиатори с цел да се гарантира, че медиацията се осъществява по ефективен, безпристрастен и компетентен начин по отношение на страните.

Член 5

Насочване към медиация

1. Съдът, сезиран с делото, може, ако е уместно и като отчита всички обстоятелства по делото, да прикани страните да използват медиация за уреждане на спора. Съдът може също така да прикани страните да присъстват на информационна среща относно използването на медиацията, ако такива срещи се провеждат и са лесно достъпни.

2. Настоящата директива не засяга разпоредбите на националното законодателство, съгласно които медиацията е задължителна или подлежи на стимули или санкции, преди или след започване на съдебното производство, при условие че съответното законодателство не възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система.

Член 6

Изпълняемост на споразумения, постигнати чрез медиация

1. Държавите-членки гарантират възможността страните или една от страните, с изричното съгласие на останалите, да поискат да се придаде изпълнителна сила на съдържанието на постигнато в резултат на медиация писмено споразумение. На съдържанието на такова споразумение се придава изпълнителна сила, освен ако съдържанието на споразумението не противоречи на законодателството на държавата-членка, в която е направено искането, или законодателството на същата държава-членка не предвижда неговата изпълняемост.

2. На съдържанието на споразумението може да се придаде изпълнителна сила от съд или друг компетентен орган посредством съдебно решение или друг акт, съставен или заверен от лице, натоварено от държавата с такива функции, в съответствие със законодателството на държавата-членка, в която е направено искането.

3. Държавите-членки уведомяват Комисията за съдилищата или другите органи, компетентни да приемат молби съгласно параграфи 1 и 2.

4. Никоя от разпоредбите в настоящия член не засяга приложимите норми за признаване и изпълнение в друга държава-членка на споразумение, на което е придадена изпълнителна сила в съответствие с параграф 1.

Член 7

Поверителен характер на медиацията

1. Предвид обстоятелството, че медиацията следва да се провежда при условията на поверителност, държавите-членки гарантират, че освен ако страните не са договорили друго, нито медиаторите, нито лицата, участващи в провеждането на процедурата по медиация, са длъжни да дават свидетелски показания в хода на граждански и търговски съдебни производства или арбитраж относно информация, произтичаща или свързана с процедура по медиация, освен:

а) когато това е необходимо поради първостепенни съображения, свързани с обществения ред на съответната държава-членка, по-специално когато трябва да се осигури закрилата на интересите на деца или да се предотврати посегателство над физическата или психическа неприкосновеност на определено лице; или

б) когато разкриването на съдържанието на споразумението, постигнато в резултат на медиация, е необходимо за прилагането или изпълнението на същото споразумение.

2. Никоя от разпоредбите на параграф 1 не възпрепятства държавите-членки да прилагат по-строги мерки за защита на поверителния характер на медиацията.

Член 8

Последици от медиацията за давностните срокове

1. Държавите-членки гарантират, че страните, които избират медиацията в опит да разрешат спор, няма да бъдат възпрепятствани впоследствие да образуват съдебно производство или арбитраж във връзка със същия спор поради изтичането на давностни срокове в хода на процедурата по медиация.

2. Параграф 1 не засяга разпоредби относно давностните срокове в международни споразумения, по които държавите-членки са страни.

Член 9

Информация за обществеността

Държавите-членки насърчават по всякакви начини, които считат за подходящи, и по-специално чрез Интернет, информирането на обществеността относно начините за свързване с медиатори и организации, предоставящи услуги по медиация.

Член 10

Информация за компетентни съдилища и органи

Комисията осигурява по всякакви подходящи начини обществен достъп до информацията за компетентните съдилища или органи, която държавите-членки съобщават съгласно член 6, параграф 3.

Член 11

Преразглеждане

Не по-късно от 21 май 2016 г., Комисията представя на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива. Докладът следва да разглежда развитието на медиацията в рамките на Европейския съюз и въздействието на настоящата директива в държавите-членки. При необходимост докладът се съпровожда от предложения за изменение на настоящата директива.

Член 12

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, преди 21 май 2011 г., с изключение на член 10, за който срокът е 21 ноември 2010 г. най-късно. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 14

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 21 май 2008 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
H.-G. PÖTTERING	J. LENARČIČ

КАК ДА СЕ СДОБИЕМ С ПУБЛИКАЦИИТЕ На ЕС?

Безплатни публикации:

- един екземпляр:
  чрез EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu);
- повече от един екземпляр или постери/карти:
  от представителствата на Европейския съюз (http://ec.europa.eu/represent_bg.htm),
  от делегациите в страни извън Европейския съюз (http://eeas.europa.eu/delegations/index_bg.htm),
  като се свържете с услугата Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_bg.htm)
  или като се обадите на 00 800 6 7 8 9 10 11 (безплатен номер в ЕС) (*).

(*) Информацията, както и повечето обаждания са безплатни (възможно е обажданията от мрежата на някои оператори, от обществени телефони или от хотели да бъдат таксувани).

Платени публикации:

- чрез EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu).

DS-03-19-074-BG-N

Служба за публикации